

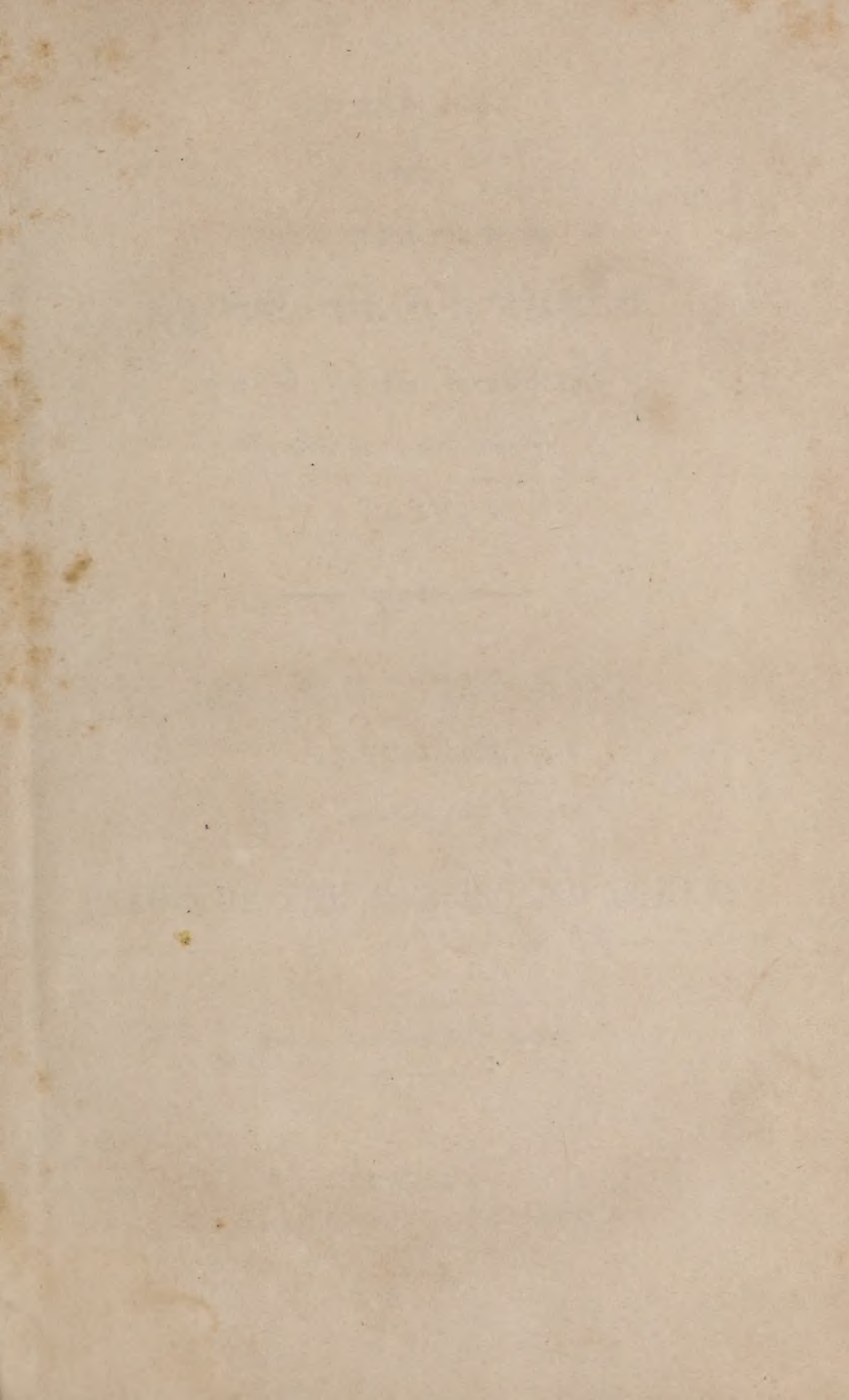
Library of the Theological Seminary,

PRINCETON, N. J.

Presented by Calcutta Auxiliary Bible
Society, Sept. 1880.

Division..... SCC
Section 3281
Number 154

Shelf.....

✓ Bible. N.T. Gujarati. 1864

ઈજલ-ઈ-મુકદસ.

ધ્યાને

આપણા ખોરાવંદ તથા તારનાર

ઈસુ ખરીસતનો નવો બંદોબસત.

મુંબઈની બઈબલ સોસાઈટી સા રૂ

એક્સચેન્જ છાપખાનામાં છપાઈયા.

૧૮૬૪.

THE NEW TESTAMENT,
IN GUJARATI,

ADAPTED TO THE

USAGE OF THE PARSIS AND OTHERS.

Bombay Auxiliary Bible Society.

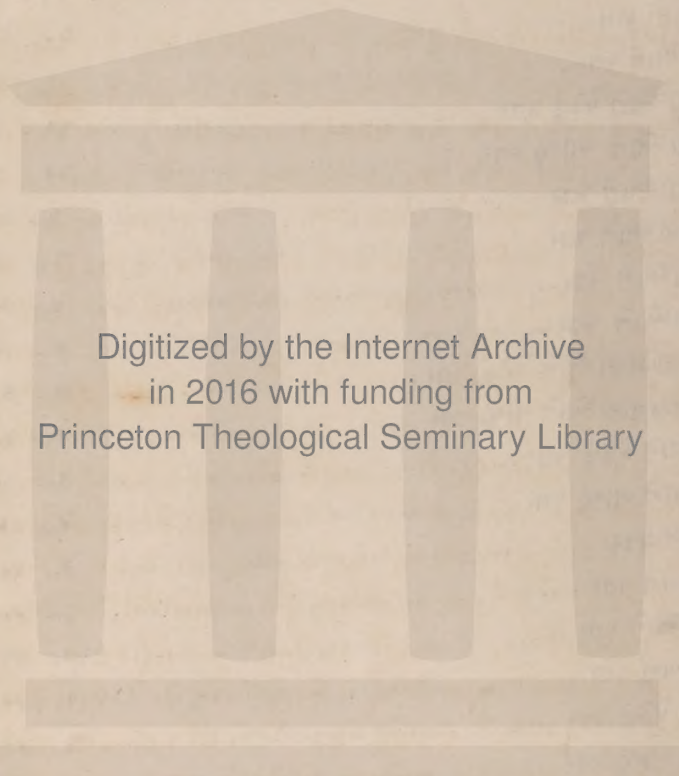
BOMBAY:

PRINTED AT THE "EXCHANGE PRESS," FORT.

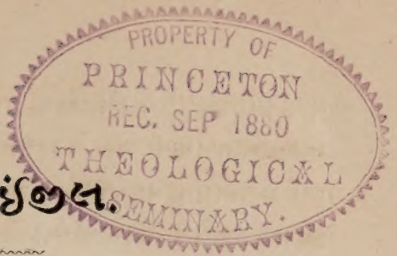
1864.

ઇંજલની કીતાબોનું સાંકલીઠું.

	બાબ.	પાનું.
માતથી.....	૨૮..	૧
મારક	૧૬..	૧૫
લુક	૨૪..	૧૦૪
ઇંજીલના.....	૨૧..	૧૭૦
રસુલોનાં કામ.....	૨૮..	૨૨૨
ઇમીએને પતર	૧૬..	૨૮૭
ફરીથીએને પેહેલું પતર.....	૧૬..	૩૧૩
ફરીથીએને બીજું પતર.....	૧૩..	૩૩૮
ગલાતીએને પતર.....	૬..	૩૫૫
એફેસીએને પતર	૬..	૩૬૪
ફીલિપીએને પતર	૪..	૩૭૨
કલસીએને પતર	૪..	૩૭૮
થેસસલોનીકીએને પેહેલું પતર.....	૫..	૩૮૪
થેસસલોનીકીએને બીજું પતર	૩..	૩૮૯
તીમોથીને પેહેલું પતર	૬..	૩૯૨
તીમોથીને બીજું પતર.....	૪..	૩૯૯
તીતસને પતર	૩..	૪૦૪
ફીલિપીને પતર	૧..	૪૦૭
હેબરીએને પતર	૧૩..	૪૦૯
ઇઆકુબનું પતર.....	૫..	૪૨૮
પીતરનું પેહેલું પતર	૫..	૪૩૫
પીતરનું બીજું પતર.....	૩..	૪૪૨
ઇએમોહાનનું પેહેલું પતર	૫..	૪૪૬
ઇએમોહાનનું બીજું પતર.....	૧..	૪૫૩
ઇએમોહાનનું ત્રીજું પતર.....	૧..	૪૫૪
ઇહુદાનું પતર.....	૧..	૪૫૫
પરગરપણુ.....	૨૨..	૪૫૭

Digitized by the Internet Archive
in 2016 with funding from
Princeton Theological Seminary Library

માતથીની ઇજીલ. SEMINARY.

બાબ પેહેલો.

ઇસુ ખરીસત જે દાઉદનો બેટો, જે ઇબ્રાહીમનો બેટો, તેનું નસલનામુ-
 ૨ ઇબ્રાહીમને ઇસહાકને જનમાવીઓ, ને ઇસહાકે ઇઆકુબને જનમાવીઓ,
 ને ઇઆકુબે ઇહુદાને તથા તેના ભાઈઓને જનમાવીઓ ; ૩ ને ઇહુદાએ
 થામારને પેટે ફારસને તથા જારને જનમાવીઓ, ને ફારસે હેસરોને જનમા-
 વીઓ, ને હેસરોને આરામને જનમાવીઓ ; ૪ ને આરામે અમીનાદાબને
 જનમાવીઓ, ને અમીનાદાબે નાહસોનને જનમાવીઓ, ને નાહસોને સલ-
 મોનને જનમાવીઓ ; ૫ ને સલમોને રાહાબને પેટે બોઆબને જનમાવીઓ,
 ને બોઆબે રૂથને પેટે એબેદને જનમાવીઓ, ને એબેદે ઇસીને જનમા-
 વીઓ ; ૬ ને ઇસીએ દાઉદ પાદશાહને જનમાવીઓ, ને દાઉદ પાદશાહે ઉરી-
 આની જે બહમ્બર હતી તેને પેટે સુલીમાનને જનમાવીઓ ; ૭ ને સુલીમાને
 રહબઆમને જનમાવીઓ, ને રહબઆમે આબીઆને જનમાવીઓ, ને
 આબીઆએ આસાને જનમાવીઓ ; ૮ ને આસાએ ઇઆરાહને જનમા-
 વીઓ, ને ઇઆરાહને ઇઆરામને જનમાવીઓ, ને ઇઆરામે ઉજુઆને
 જનમાવીઓ ; ૯ ને ઉજુઆએ ઇઆથામને જનમાવીઓ, ને ઇઆથામે
 આહાબને જનમાવીઓ, ને આહાબે હબકુઆને જનમાવીઓ ; ૧૦ ને
 હબકુઆએ મનાસાને જનમાવીઓ, ને મનાસાએ આમોનને જનમાવીઓ,
 ને આમોને ઇઆસીઆને જનમાવીઓ ; ૧૧ ને ઇઆસીઆએ ઇકોની-
 આને તથા તેના ભાઈઓને બાબેલમાં લઇજવાને વખત જનમાવીઓ ;
 ૧૨ ને બાબેલમાં લઇજવા પછી ઇકોનીઆએ સલાથીએલને જનમા-
 વીઓ, ને સલાથીએલે જહ્યાએલને જનમાવીઓ ; ૧૩ ને જહ્યાએલે
 અબીઉદને જનમાવીઓ, ને અબીઉદે એલીઆકીમને જનમાવીઓ, ને
 એલીઆકીમે આબેરને જનમાવીઓ ; ૧૪ ને આબેરે સાદોકને જન-
 માવીઓ, ને સાદોકે આહીમને જનમાવીઓ, ને આહીમે એલીઉદને જન-

માવીઓ ; ૧૫ ને ઝમ્લીઉદે ઝમ્લેઆબરને જનમાવીઓ, ને ઝમ્લેઆબરે માથાને જનમાવીઓ, ને માથાને ઇઆકુબને જનમાવીઓ ; ૧૬ ને ઇઆકુબે મરીઅમના વર ઇઉસફને જનમાવીઓ ; જે મરીઅમે ઇસુ જે ખરીસત કહેવાએ છે તેને જનમાવીઓ.

૧૭ વાસતે ઇબરાહીમથી દાઉદ સુધી સઘલી મલીને ચઉદ પેહેડી ; ને દાઉદથી ખાબેલમાં લઈ જવાઈઆ સુધી ચઉદ પેહેડી ; ને ખાબેલમાં લઈ જવાઈઆથી ખરીસત સુધી ચઉદ પેહેડી.

૧૮ હવે ઇસુ ખરીસતનો જનમ એમ થઈઓ કે, તેની મા મરીઅમની માગણી ઇઉસફ સાથે થઈ, ને તેઓના એકઠાં થઈઆ અગાઉ પાક-રહથી તે હમલવાલી જણાઈ ; ૧૯ ને તેનો વર ઇઉસફ રાસત હતો, ને તેને જાહેરાંત એઆબર કરવા ન આહાતાં તેણે છુપી રીતે તેને છોડી દેવાનું ધારીઉં. ૨૦ પણ એ ખાબત તે વીચારતો હતો, તારે જુઓ, ખોદાવંદના ફીરશતાએ તેને ખાબમાં જાહેર થઈને કહીઉં કે, ઇઉસફ, દાઉદના દીકરા, તારી અઈઅર મરીઅમને કબુલ કરવાથી ના ડર ; કાંજે તેમાં જે હમલ છે તે પાક-રહથી છે. ૨૧ ને તે બેટા જણુરો ; ને તેનું નામ તું ઇસુ [એવે તારનાર] પાડરો ; કેમકે તે પોતાના લોકોને તેઓનાં પાપથી તારરો. ૨૨ હવે એ અધું એ વાસતે થઈઈ કે ખોદાવંદે નબીની મારફતે જે કહીઉં હતું તે પુરું થાએ કે, ૨૩ “જુઓ, કુંઆરી હમલ ધરરો, ને બેટા જણુરો, ને તેનું નામ તેઓ ઇમાનુએલ પાડરો,” જેની માએની એ છે કે, ખોદા-આપણી-સાથે. ૨૪ તારે ઇઉસફે ઉંઘમાંથી ઉઠીને ખોદાવંદના ફીરશતાએ જેમ તેને ઉકમ આપીઓ હતો તેમ કીધું, ને પોતીકી અઈઅરને કબુલ કીધી. ૨૫ ને તે પોતાનો પેહેલો બેટા જણી તાંહાં સુધી તેણે તેને જણી નહીં ; ને તેણે તેનું નામ ઇસુ પાડીઉં.

બાબ બીજો.

અને હેરોદ શાહના દાહાડઓમાં ઇહુદના બેચલહમમાં ઇસુ જનમીઓ હતો, તારે જુઓ, મજુસીઓએ ઉગમણથી ઇશાલેમમાં આવીને કહીઉં કે, ૨ ઇહુદીઓનો જે પાદશાહ જનમીઓ છે તે કાંહાં છે ? કેમકે હમે ઉગમણમાં તેનો સીતારો જોઈઓ, ને તેની અંદગી કરવાને આવીઆ છઈએ. ૩ ને હેરોદ શાહ એ શાંબલીને ગબરાઈઓ, ને આપું ઇશાલેમ તેની સાથે [ગબરાઈ]. ૪ પછી તેણે સઘલા મુખી કાહીનોને તથા લોકોના રાસતરીઓને એકઠા કરીને

તેઓને પુછીડું કે, અરીસત કાંહાં જનમે? ૫ તારે તેઓએ તેને કહીડું કે, ઇહુ-
દાના એથલહમમાં, કેમકે નખીએ એમ લખીડું છે કે, ૬ “ ઇહુદા મુલકના
એથલહમ, તું ઇહુદાના સુયાએમાં સહુથી પુરું નાહાનું નથી, કેમકે તારામાંથી એક
હકીમ આવશે, જે મારા ઇસરાએલ લોકોની પરવરા કરશે.” ૭ તારે હેરોદે
તે મજુસીએને છુપી રીતે તેડીને પકી અખરકાહાડી કે, સીતારો કઈએ વખતે
દેખાઈએ? ૮ ને તેણે તેઓને એથલહમમાં મોકલતાં કહીડું કે, તમે જઈને
તે આલકની તલારા શારી પડે કરો, ને જડીએ પર મને અખર કોહો, એ સાહ કે
હું પણ આવીને તેની અંદગી કરું. ૯ તારે તેઓ શાહનું શાંભલીને ગઠ-
એ, ને જુએ, જે સીતારો તેઓએ ઉગમણમાં દીડો હતો તે તેઓની આગલ
આલતો ગઠએ, ને જે જગીએએ આલક હતું તેના ઉપર આવીને થંભીએ.
૧૦ ને તેઓ સીતારને જોઈને મોટી ખુશીથી ખુશ થઈએ. ૧૧ તારે તેઓ-
એ ઘરમાં જઈને આલકને તેની મા મરીએમની સાથે દીડો, ને તેની આગલ
પડીને તેની અંદગી કીધી. પછી તેઓએ પોતાનાં જોહોણાં છોડીને સુંનું તથા
લોખાન તથા બોલનું તેને નજરાણુ કીધું. ૧૨ ને તેઓ હેરોદની ગમ પાછા ન
જવાને આખમાં વારેલા થઈને ખીજે રસતે પોતાને મુલક પાછા ગઈએ.
૧૩ ને તેઓ પાછા ગઈએ પર, જુએ, ખોદાવંદના ફીરશતાએ આખમાં
ઈસકને દેખાઈને કહીડું કે, તું ઉક, ને આલકને તથા તેની માને લઈને મીસરમાં
નાહારી જ, ને હું તને કહું તાંહાં લગી તાંહાંજરેહે, કેમકે હેરોદ આલકને મારી-
નાંખવા સાહ તેનો શોધ કરવાનો છે. ૧૪ તારે તે હીને આલકને તથા તેની માને
રાતે લઈને મીસરમાં ગઈએ. ૧૫ ને હેરોદના મરવા સુધી તાંહાં રહીએ, એ
મોટે કે ખોદાવંદે નખીથી જે કહીડું હતું તે પુરું થાએ કે, “ મીસરમાંથી મેં
મારા બેટાને તેડીએ છે.”

૧૬ જરે હેરોદે જોઈડું કે મજુસીએએ તેને છેતરીએ, તારે તે ઘણો
ગુસે થઈએ, ને એથલહમમાં તથા તેની સઘલી સીમમાં મોકલીને તેણે મજુ-
સીએને જે વખત આખત વીગતવાર પુછીડું હતું તે પરમાણે બે વરશનાં
તથા તેથી નાહાનાં સઘલાં છોકરાંએને મારી નાંખાવીએ. ૧૭ તારે ઇરેમીએ
નખીએ જે કહીડું હતું તે પુરું થઈડું કે, ૧૮ “ શોકનો તથા રડવાનો તથા મોટા
માહતમનો શોર રામામાં શંભલાઈએ, રહેલ પોતાનાં ફરજંદાને સાહ રહે, ને
દીલારો નથી આહાતી, કાંજે તેઓ નથી.”

૧૯ એને હેરોદ મરણુ પામીએ પછી, જુએ, ખોદાવંદના ફીરશતાએ

મી સરમાં ઇલિસફને આખમાં દેખાઈને કહીલું કે, ૨૦ તું ઉક, ને આલકને તથા તેની માને લઈને ઇસિરાએલ મુલકમાં જા, કેમકે જેઓએ આલકનો જીવ લેવાની તલારા કીધી તેઓ મરી ગઈયા છે. ૨૧ તારે તે ઉઠીને આલકને તથા તેની માને લઈને ઇસિરાએલ મુલકમાં આવીઓ. ૨૨ પણ આરખેલાસ પોતાના આપ હેરાદને ડેકાણે ઇલુદામાં હકુમત કરેછે, એ શાંભલીને તે તાંહાં જવાને બીધો, તો પણ આખમાં વારેલો થઈને ગાલીલની તરફ રવાના થઈઓ. ૨૩ ને, “તે નાજરી કેહેવારો,” નખીઓનું એવું કહેલું પુરું થવા સાથે નાજરેથ કેહેવાએલાં શેહેરમાં તે આવી રહીઓ.

આખ સીબો.

એને તે દાહાડઓમાં ઇઓહાન આપતીસમા કરનાર વાત પરગટ કરતો, તથા ઇલુદાના રાનમાં ૨ એમ કેહેતો આવીઓ કે, તમે તોબા કરો, કેમકે આરામાનની પાદશાહત પાસે આવી છે. ૩ કારણ કે ઇસાઈઆ નખીએ જેની આખત કહેલું છે કે, “રાનમાં એક પોકારનારનો આવાજ છે કે, ખોદાવંદની રાહ તદ્યાર કરો, તેના રસતા સીધા કરો,” તે એજ છે. ૪ ને એ ઇઓહાનનાં લુગડાં ઉંટનાં રૂઆનાં હતાં, ને તેનો કમરબંદ ચામડાનો પટકો હતો, ને ઠીડા તથા રાનીમધ તેનો ખોરાક હતો.

૫ તારે ઇશ્રાલિમના તથા ઇલુદાના સરવ લોક, તથા ઇઅરદનની ચારે ગમના લોક, તેની પાસે આહાર ગઈઓ. ૬ ને પોતીકાં પાપ કચ્ચલ કરીને ઇઅરદનમાં તેનાથી આપતીસમા પામીઓ. ૭ પણ ફેરોશીઓમાંના તથા સાદુકીઓમાંના ઘણાને તેના આપતીસમાને સાથે આવતા જોઈને તેણે તેઓને કહીલું કે, એ સાપોનાં બચાંઓ, આવનાર ગજબથી નાહાસવાને તમને કોણે વારીઓ? ૮ તો તોબાને લાએક ફૂલ લાવો. ૯ ને એમ કેહેવાનું તમારાં મનમાં ન ધારો કે ઇઅરાહીમ હમારો આપ છે, કેમકે હું તમને કહું છું કે આ પથરોમાંથી જોદા ઇબિરાહીમને સાથે ફરજદો પેદા કરીશકેછે. ૧૦ ને હવે જાહાડોની જડ પર કુહાડી મુકી છે, માટે જે હરેક જાહાડ શાઈ ફૂલ નથી આપતું તે કપાએછે, ને આગમાં નંખાએછે. ૧૧ તોબાને સાથે હું પાણીએ તમારું આપતીસમા કહું છું ખરો, પણ જે મારી પાછલ આવેછે તે મારા કરતાં સમરથ છે, તેનાં ચપલ ઉંચકવાને લાએક હું નથી, તે તમારું આપતીસમા પાક-રહ તથા આગથી કરરો. ૧૨ તેનું સુપકું તેના હાથમાં છે, ને તે પોતાની ખલીને પુરી સાથે કરરો, ને પોતાનાં ધડું ભંડારમાં ભરશે, પણ બુથુ ન હોલવાનાર આગમાં આલી નાંખરો.

૧૩ તારે ઇસુ ઇમ્મોહાનથી બાપતીસમા પામવા સાહ ગાલીલથી ઇમ્મરદન પર તેની પાસે આવીઓ. ૧૪ પણ ઇમ્મોહાને તેને મને કરતાં કહીહિં કે, તારાથી મને બાપતીસમા પામવું જોઈએ, ને શું તું મારી પાસે આવેછે? ૧૫ પછી ઇસુએ જવાબ આપતાં તેને કહીહિં કે, હમણા થવા દે, કેમકે બધી રાસતી એમ પુરી કરવી આપણને મુનાસીબ છે. તારે તેણે તે થવા દીધું. ૧૬ ને ઇસુ બાપતીસમા પામીએ તારે પાણીથી ઉપર આવીએ; ને જુએ, તેને સાહ આરામાન ઉઘડાઈ, ને ખોદાના રહેને ખચ્ચતરની પેઠે ઉતરતાં ને પોતા પર આવતાં તેણે દીઠો. ૧૭ ને, જુએ, આરામાનથી આવાજ આવીએ કે, આએ મારો પીઆરો બેયો છે, એને લીધે હું બહુ ખુશ છઉં.

બાબ ચોથો.

તારે શેતાનથી તેની અજમાએશ થાએ માટે ઇસુ રહથી રાનમાં લઈ જવાઈએ. ૨ ને તેણે આલીશા રાત-દાહાડા અપવાસ કીધો, પછી તેને બુખ લાગી. ૩ ને અજમાએશ કરનારે તેની પાસે આવીને કહીહિં કે, જો તું ખોદાનો બેયો છે, તો આ પથરો શેટલી થઈએ વાસતે હુકમ કર. ૪ પણ તેણે જવાબ આપતાં કહીહિં, એમ લખીહિં છે કે, “આદમી ફકત શેટલીથી નહીં, પણ જો હરેક કલામ ખોદાના માહોમાંથી નીકલે છે તેથી જીવરો.” ૫ તારે શેતાન તેને લખને પાક શેહેરમાં જાએ, ને મંદીરના ખુરજ પર તેને બેસાડે છે; ૬ ને તેને કહે છે કે, જો તું ખોદાનો બેયો છે, તો પોતાને હેકલ પાડી નાંખ; કેમકે એમ લખીહિં છે કે, “તે પોતાના ફીરશતાએને તારી બાબત હુકમ કરશે, ને તેએ હાથો પર તને જીહીલી લેશે, રખે કદી તું પોતાનો પગ પથર પર અકલાવે.” ૭ ઇસુએ તેને કહીહિં, એ પણ લખીહિં છે કે, “ખોદાવંદ જો તારો ખોદા તેની અજમાએશ તું ના કર.” ૮ વલી શેતાન તેને લખને ઘણા ઉંચા પાહાડ પર જાએ, ને જમીન પરની કુલ પાદશાહતો તથા તેએની જહોજલાલ તેને દેખાડે છે; ૯ ને તેને કહે છે કે, જો તું પગે પડીને મારી બંદગી કરે, તો આએ સઘલાં હું તને આપું. ૧૦ તારે ઇસુ તેને કહે છે કે, અરે શેતાન, હીઆંથી જ, કેમકે એ લખીહિં છે કે, “ખોદાવંદ જો તારો ખોદા તેની બંદગી તું કર, ને તેની એકલાની જ ખીદમત કર.” ૧૧ તારે શેતાન તેને મુકે છે, ને જુએ, ફીરશતાએએ પાસે આવીને તેની ખીદમત કીધી.

૧૨ એને ઇસુએ શાંભલીઈ કે ઇમ્મોહાન બંધીવાન કરાઈએ, તારે તે ગાલી-

લમાં ગઈઝ્યા. ૧૩ ને નાલરેથ મુકીને જ્યુલોનતી તથા નકુથાલીમતી હદો-
માંના દરીઆ પાસેના કાપેરનાહુમમાં આવી રહીઝ્યા. ૧૪ ઝમે સારૂ કે ઈસાઈઝ્યા
નખીઝમે જે કહીકેં હનું તે પુરૂં થાઝમે કે, ૧૫ “ જ્યુલોનના પરાંતના તથા નકુ-
થાલીમના પરાંતના, ઇમ્મરદન પાસેના દરીઆના રસવામાં, ઝમેઝમે ગેરકોમોની
ગાલીલમાંના ; ૧૬ જે લોક ઝંધારામાં બેઠેલાઝમે મોટી શેરાની દીઠી, ને
મોતના મુલક તથા છાઈઝ્યામાં બેઠેલાઝમે પર શેરાની ચમકી છે.” ૧૭ તે
વખતથી ઇસુ વાત પરગટ કરવા તથા ઝમે કેહેવા લાગીઝ્યા કે, આરામાનની
પાદશાહત પાસે આવી છે, વાસતે તમે તોબા કરો.

૧૮ ઝને ઇસુ ગાલીલના દરીઆ કાંઠે ચાલતો હતો, તારે તેણે બે ભાઈઝ્યાને
ઝમેઝમે સીમોન જે પીતર કેહેવા ઝમેઝમે તેને તથા તેના ભાઈ આંદરૂને દરીઆમાં
જાલ નાંખવા દીઠા, કેમકે તેઝ્યા માછી હતા. ૧૯ તારે તે તેઝ્યાને કેહેછે કે,
મારી પાછલ આપો, ને હું તમને માણસ પકડનાર કરીશ. ૨૦ ને તેઝ્યા જાલો
મુકીને તુરત તેની પાછલ ગઈઝ્યા. ૨૧ ને તેણે તાંહાંથી આગલ જતાં ખીજ
બે ભાઈઝ્યા, જેબેદીના દીકર ઇઝ્યાકુખને તથા તેના ભાઈ ઇઝ્યાહાનને,
તેઝ્યાના આપ જેબેદીની સાથે હોડીમાં પોતાની જાલો સાંધતા જોઈને તેઝ્યાને
પણ તેડીઝ્યા. ૨૨ તારે તેઝ્યા હોડીને તથા પોતાના આપને મુકીને તુરત તેની
પાછલ ગઈઝ્યા.

૨૩ ઝને ઇસુ તેઝ્યાના ઝમેબાદતખાનાઝ્યામાં તાલીમ આપતો, તથા પાદ-
શાહતની ખુરાખખર જાહેર કરતો, ને લોકોના હરેક રોગ તથા હરેક દુખ
ગ્રાલતો, આખી ગાલીલમાં ફરીઝ્યા. ૨૪ તારે આખા મુરીઝ્યામાં તેની ફીરતી
ફેલી ગઈ, ને તેઝ્યા સઘલા માંદઝ્યાને, ઇઝ્યાને તરેહ તરેહના રોગીઝ્યાને તથા
દરદીઝ્યાને તથા દેવબંદીઝ્યાને તથા ફેફગંવાલાઝ્યાને તથા પકરાધાતીઝ્યાને
તેની પાસે લાવીઝ્યા ; ને તેણે તેઝ્યાને સમા ફીધા. ૨૫ ને ગાલીલથી તથા
દકાપલીસથી તથા ઇરરાલિમથી તથા ઇહુદાથી તથા ઇમ્મરદનને પેલે પારથી
ધણુ લોક તેની પાછલ ગઈઝ્યા.

જાલ પાંચમો.

તારે લોકની ભીડ જોઈને પાહાડ પર તે ચહડીઝ્યા ; ને બેઠા પર તેના
શાગીરદો તેની પાસે આવીઝ્યા. ૨ તારે તે પોતાનું મોહો ઉઘાડીને તેઝ્યાને
તાલીમ આપવા લાગીઝ્યા કે, ૩ રૂહમાં જેઝ્યા ગરીબ તેઝ્યા મુખ્યારક છે, કેમકે

આરામાનની પાદશાહત તેઓની છે. ૪ જોઓ ગમગીન તેઓ સુખારક છે, કેમકે તેઓ દીલાશી પામશે. ૫ જોઓ હલીમ તેઓ સુખારક છે, કેમકે તેઓ જમીનના વારસ થશે. ૬ જોઓને રાસતીની ભુખ તથા તરસા છે તેઓ સુખારક છે; કેમકે તેઓ ધરાશે. ૭ જોઓ રહીમ તેઓ સુખારક છે; કેમકે તેઓ રહમ પામશે. ૮ જોઓ ખાલિસ દીલના તેઓ સુખારક છે; કેમકે તેઓ જાદાને જોશે. ૯ જોઓ સલાહ કરાવનારો તેઓ સુખારક છે; કેમકે તેઓ જાદાનાં ફરજંદે કેહેવાશે. ૧૦ રાસતીને સાથે જોઓની સતાવણી કરાઓ છે તેઓ સુખારક છે; કેમકે આરામાનની પાદશાહત તેઓની છે. ૧૧ જોરે [લોક] તમારી નીંદા કરશે, ને પુઝે લાગશે, ને મારે લીધે તમારે ઉલટી હરેક ભુડી વાત જુઠાધથી કેહેશે, તારે તમે સુખારક છો. ૧૨ તમે ખુશ થાઓ તથા ઘણા હરખાઓ; કેમકે આરામાનમાં તમારું ફલ મોટું છે; કેમકે તમથી અગાઉના નખીઓની પુઝે તેઓ ઓમજ લાગીઆ હતા.

૧૩ તમે જમીનનું નમક છો; પણ જો નમક ખેલજત યદિં તો તે શાથી ખાઈ કરાશે? ખાહાર ફેંકાવવા તથા માણસોથી છુંદાવવા વગર તે ફરી ખીજ કુંદ કામનું નથી. ૧૪ તમે દુનીઆની રોશની છો. પાહાડ પરનું વસાઓનું રોહર સંતાહ શકતું નથી. ૧૫ ને ચેરાગ કરીને તેને માપા તલિ નહીં, પણ ચેરાગદાની પર મુકે છે; તારે ધરમાંનાં બધાંને તે રોશની આપે છે. ૧૬ તમે તમે તમારી રોશની લોકની આગલ ઓવી અમકાવો કે તેઓ તમારાં નેક કામો જોઓ, ને આરામાનમાંના તમારા બાપની સીતાઓરા કરે.

૧૭ તોરેત કે નખીઓની વાતો રદ કરવાને હું આવીઓ છઉં, ઓમ ન ધારો; રદ કરવાને નહીં, પણ પુરી કરવાને આવીઓ છઉં. ૧૮ કેમકે હું તમને અચીત કહું છઉં કે આરામાન તથા જમીન ઠલી જાઓ તાંહાં સુધી બધાં પુરાં થઈઆ વીના તોરેતમાંથી ઓક કાહાનો કે માતર પણ જનાર નથી. ૧૯ વાસતે આઓ હુકમોમાંથી ઓક બહું નાહાનો પણ જો કોઈ તોડશે, ને માણસોને તેમજ શીખવશે, તો આરામાનની પાદશાહતમાં તે બહુંજ નાહાનો કેહેવાશે, પણ જો કોઈ પાલશે ને શીખવશે તો આરામાનની પાદશાહતમાં તે મોટા કેહેવાશે. ૨૦ કેમકે હું તમને કહું છઉં કે શાસતરીઓની તથા ફોરારીઓની રાસતી કરતાં જો તમારી રાસતી વધારે ના હોઓ તો આરામાનની પાદશાહતમાં તમે નહીં પેસશો.

૨૧ તમે શાંભલીઉં છે કે આગલના લોકોએ કહીઉં છે કે, ખુન ન કર, ને

જે કોઈ ખુન કરે તે ધનસાક્ષમાં તકસીરદાર કરશે. ૨૨ પણ હું તમને કહુંછું કે જે કોઈ પોતાના બાઈ પર અમથો કરોષ કરેછે, તે ધનસાક્ષમાં તકસીરદાર કરશે ; જે જે પોતાના બાઈને પાછા કહેશે, તે ધનસાક્ષની મીજલસમાં સજ્જ લાગ્મિક થશે ; જે જે તેને કહેશે કે તું મુરખ છે, તે જ્ઞાનમની આગને સજ્જવાર થશે. ૨૩ એ સાહ જે તું પોતાનું ઘન કુરખાનગાહ પાસે લાવેછે, જે તાંહાં તને ઇઆદ આવે કે તારો બાઈ તારે ઉલટું કંઈ રાખેછે, ૨૪ તો પોતાનું ઘન તાંહાં કુરખાનગાહ સાહામાં મુકીને જ, પેહેલાં પોતાના બાઈ સાથે મલ, તારપછી આવીને પોતાનું ઘન ચહડાવ. ૨૫ જાંહાં સુધી તું પોતાના માગનારની જોડે રસતામાં છે તાંહાં સુધી તેની સાથે વહેલો મલી જ, ૨૬ કદી માગનાર તને હાકીમને સોંપે, જે હાકીમ તને ચોખદારને સોંપે, જે તું કેદખાનામાં નંખાગ્મ. ૨૭ હું તને ખચીત કહુંછું કે જાંહાં લગી તું છેલ્લી દમડી ચુકવી આપશે તાંહાં લગી તાંહાંથી ખાહાર નીકલનાર નથી.

૨૭ તમે શાંબલીડં છે કે આગલના લોકોએ કહીડં છે કે, તું જના ન કર. ૨૮ પણ હું તમને કહુંછું કે જે કોઈ રોહવતથી કોઈ અમારત ઉપર નેગાહ કરે તે પોતાનાં દીલમાં તેની સાથે જના કરી ચુકીગ્મા. ૨૯ જે જે તારી જમણી આંખ તને ડોકર ખવડાવે તો તેને કાહાડી નાંખીને પોતાની પાસેથી ફેંકી દે, કાંજે તારાં અંગોમાંથી એકનો નારા થાગ્મે જે તારું આખું બદન જ્ઞાનમમાં ના નંખાગ્મે, એ તારે સાહ બેહતર છે. ૩૦ જે જે તારો જમણો હાથ તને ડોકર ખવડાવે તો તેને કાપીનાંખીને પોતાની પાસેથી ફેંકી દે, કાંજે તારાં અંગોમાંથી એકનો નારા થાગ્મે, જે તારું આખું બદન જ્ઞાનમમાં ના નંખાગ્મે, એ તારે સાહ બેહતર છે.

૩૧ જે કોઈ પોતાની બધગ્મરને મુકી દે તે તેને કારગતી લખી આપે, એમ પણ કહીડં હતું. ૩૨ પણ હું તમને કહુંછું કે જનાનાં કારણ વગર જે કોઈ પોતાની બધગ્મરને મુકી દે તે તેથી જના કરાવેછે, જે જે કોઈ તે મુકી દીધેલીની સાથે લગન કરે તે જના કરેછે.

૩૩ વલી આગલના લોકોએ જે કહીડં હતું તે તમે શાંબલીડં છે કે, તું ખોટા સોગંદ ન ખા, પણ ખોટાવંદ સાથે તારા સોગંદ પુરા કર. ૩૪ પણ હું તમને કહુંછું કે હરગેજ સોગંદ ન ખાગ્મા. આરામાનના નહીં, કેમકે તે ખોટાનું તખત છે. ૩૫ જે જમીનના નહીં, કેમકે તે તેનું પાઈઆસન છે. જે ઇશાલેમના નહીં, કેમકે તે ખુજરગ પાદરાહનું રોહર છે. ૩૬ જે

તું પોતાનાં માથાના પાણુ સોગંદ ન આ, કેમકે તારાથી એક નીમાલાને સફેદ કે કાલો નથી કરાતો. ૩૭ પણ તમારું બોલવું હાનું હા, ને નાનું ના હોએ, કેમકે એ કરતાં અતકું જે છે તે બુંડાઈથી છે.

૩૮ આંખને બદલે આંખ, ને દાંતને બદલે દાંત, એમ કહેલું હતું, એ તમે શાંભલીડું છે. ૩૯ પણ હું તમને કહું છું કે તમે બુંડાની સામે ન થાઓ, પણ જે કોઈ તારા જમણા ગાલ પર તમારો મારે તેની ગમ ખીળે પણ ફેરવ. ૪૦ ને જે કોઈ તારો અંગરખો લેવા સાર તારા પર દાનો કરે, તેને તારું અંગવસતર પણ લેવા દે. ૪૧ ને જે કોઈ જોરાવરીએ તને એક મહલ લઈ જાય, તેની સાથે અમણું જ. ૪૨ જે તારાથી માગે તેને આપ, ને જે તારી પાસે ઉછીનું લેવા આહે, તેનાથી મોહો ના ફેરવ.

૪૩ તું પોતાના પડોશી પર પીઆર, ને પોતાના દુશમન પર અદાવત રાખ, એમ કહેલું હતું, એ તમોએ શાંભલીડું છે. ૪૪ પણ હું તમને કહું છું કે તમે પોતાના દુશમનો પર પીઆર કરો, જે તમને બદદુઆ દે છે, તેઓને દુઆ દો, જે તમારી દુશમની કરે છે તેઓનું ભલું કરો, ને જે તમને સતાવે છે ને તમારી પુઠે લાગે છે તેઓને સાર દુઆ માગો. ૪૫ એ સાર કે તમે આસમાન-માંના તમારા આપનાં ફરજંદ થાઓ, કેમકે તે પોતાના સુરજને બુંડા તથા ભલા પર ઉગાવે છે, ને રસતો તથા નારાસતો પર વરશાદ વરશાવે છે. ૪૬ કેમકે જે તમારા ઉપર પીઆર કરે છે તેઓ પર જે તમે પીઆર કરો છો, તો તમને શું ફલ છે? મેહસુજ લેનારા પણ શું એમ નથી કરતા? ૪૭ ને જે તમે એકલા પોતાના ભાઈઓને સલામ કરો છો, તો તમે વધતું શું કરો છો? મેહસુજ લેનારા પણ શું એમ નથી કરતા? ૪૮ એ સાર આસમાનમાંનો તમારો આપ જેવો કામીલ છે, તેવા તમે કામીલ થાઓ.

બાબ છઠો.

માણુસો જુએ વાસતે તેઓ આગલ તમારી ખેરાત કરવાથી અખર-દાર રહેજો, નહીં તો આસમાનમાંના તમારા આપથી તમને ફલ નહીં મલશે. ૨ એ વાસતે જરે તું ખેરાત કરે, તારે જેમ ઢોંગીઓ એવા-દતપાનાઓમાં તથા રસતાઓમાં માણુસોથી વખાણુ પામવાને કરે છે, તેમ તું પોતાની આગલ તુરી ન વળડ; હું તમને અચીત કહું છું કે તેઓ પોતાનું ફલ પામે છે. ૩ પણ તું ખેરાત કરે તારે તારો જમણો

હાથ જે કરે તે તારે ડાબો હાથ ન જાણે. ૪ એ સાઈ કે તારી ખેરાત ગુપતમાં થાએ, ને ગુપતમાં જોનાર તારે બાપ પોતે પરગટમાં તને ફૂલ ભરી આપશે.

૫ અને જરે તું દુઆ માગે તારે ઢોંગીઓના જેવો ન થા, કાંજે માણસો તેઓને જીએ વાસતે એવાદતખાતાઓમાં તથા રસતાઓનાં નાકાંઓ પર ઉભા રહીને દુઆ માગવાને તેઓ આહે; હું તમને ખચીત કહુંછું કે તેઓ પોતાનું ફૂલ પામેછે. ૬ પણ જરે તું દુઆ માગે તારે પોતાની ઓરડીમાં પેસ, ને તારું આરણું બંધ કરીને ગુપતમાંના તારા બાપથી દુઆ માગ, ને ગુપતમાં જોનાર તારે બાપ તને પરગટમાં ફૂલ ભરી આપશે. ૭ ને તમે દુઆ માગો તારે ગેરકોમીઓની પેઠે અમથો લવાશે ન કરો, કાંજે તેઓ સમજેછે કે ઘણું બોલવાથી તેઓનું શંભલાશે. ૮ વાસતે તમે તેઓના જેવા ન થાઓ, કેમકે તમારાં માગીઆ પેહેલાં તમારો બાપ જાણેછે કે તમને કેઈ કેઈ ચીજોની જરૂર છે. ૯ એ વાસતે તમે એમ દુઆ માગો કે, ઓ આસમાનમાંના હમારા બાપ, તારું નામ પાક મનાએ; ૧૦ તારી પાદશાહત આપે; જેમ આસમાનમાં તેમ જમીન પર તારી મરજી મુઆફક થાએ. ૧૧ હમારી રોજની રોટલી આજ હમને આપ. ૧૨ ને જેમ હમે હમારા કરજદારોને માફ કરીએછીએ તેમ તું હમારાં કરજ હમને માફ કર. ૧૩ ને હમને અજમાએશમાં નનાંબ, પણ હમને ખુરાથી છોડાવ. કેમકે પાદશાહત, તથા કુદરત, તથા ખુજરગી હમેશાં તારી છે. આમીન. ૧૪ કેમકે આદમીઓની તકસીર જે તમે તેઓને માફ કરશો, તો તમારો આસમાની બાપ તમને પણ માફ કરશે. ૧૫ પણ આદમીઓની તકસીર જે તમે તેઓને માફ નથી કરતા, તો તમારો બાપ તમારી તકસીર પણ માફ નહીં કરશે.

૧૬ વડી જરે તમે અપવાસ કરો તારે ઢોંગીઓની પેઠે લેવાઈગિએલાં મોહોના ન થાઓ, કેમકે લોકોને અપવાસી દેખાડવા સાઈ તેઓ પોતાનાં મોહો કસાણું કરેછે. હું તમને ખચીત કહુંછું કે તેઓ પોતાનું ફૂલ પામેછે. ૧૭ પણ તું અપવાસ કરે તારે પોતાનાં માથા પર તેલ ચોપડ, ને પોતાનું મોહો ધો. ૧૮ એ સાઈ કે તું માણસોને નહીં, પણ ગુપતમાંના તારા બાપને અપવાસી દેખાએ, ને ગુપતમાં જોનાર તારો બાપ તને પરગટમાં ફૂલ ભરી આપશે.

૧૯ જમીન પર પોતાને સાઈ દોલત એકઠી ન કરો, જાંહાં કીડા તથા કાટ ખરાબ કરેછે, ને જાંહાં ચોરો ખાતર પાડીને ચોરેછે. ૨૦ પણ તમે પોતાને સાઈ આસમાનમાં દોલત એકઠી કરો, જાંહાં કીડા કે કાટ ખરાબ નથી કરતા,

ને જાંહાં ચોરો ખાતર પાડીને ચોરતા નથી. ૨૧ કેમકે જાંહાં તમારી દોલત છે તાંહાંજ તમારાં ચીત પણ હોરો. ૨૨ બદનતો ચોરાગ આંખ છે, વાસતે જો તારી આંખ સાફ હોય્મિ, તો તાં આંખું બદન ચોરાનીથી ભરેલું થરો. ૨૩ પણ જો તારી આંખ બુરી હોય્મિ, તો તાં આંખું બદન અંધારાંય્મિ ભરેલું થરો; ય્મિ સાઈ તારામાં જો ચોરાનો છે તે જો અંધારું હોય્મિ, તો તે અંધારું કેટલું મોટું!

૨૪ કોઈથી બે ધણીની ચાકરી કરાંય્મિ નહીં, કેમકે ય્મિકની દુશમની તે કરશે, ને ખીજ પર ખીચાર કરશે; ઇચ્છા ય્મિકની ગમતો તે થરો, ને ખીજને તુછ કરશે; ખોદાની તથા દોલતની ચાકરી તમથી કરાંય્મિ નહીં. ૨૫ ય્મિ સાઈ હું તમને કહુંકે કે તમારા જીવને વાસતે ચીંતા ન રાખો કે, હમે શું ખાઈશું? શું પીશું? ને તમારાં બદનને વાસતે પણ નહીં કે, શું પહેરીશું? જીવ ખોરાક કરતાં, ને બદન ખોરાક કરતાં, શું બેહતર નથી? ૨૬ આસમાનનાં પંખેરોને જીવો, તેઓ વાવતાં નથી, ને કાપતાં નથી, ને વખારોમાં ભરતાં નથી, તો પણ તમારો આસમાનમાંનો ખાપ તેઓની પરવરશ કરેછે; તો તેઓ કરતાં તમે શું બેહતર નથી? ૨૭ ને ચીંતા કરવાથી તમારામાંનો કોણ પોતાની જીંદગીને ય્મિક હાથભર વધારી શકેછે? ૨૮ ને ખોરાક ખાખત તમે કેમ ચીંતા કરોછો? ખેતરનાં બુલોનો વીચાર કરો, કે તેઓ કેવાં વધેછે; તેઓ મહેનત કરતાં નથી, તેઓ કાંતવાં પણ નથી; ૨૯ તો પણ હું તમને કહુંકે કે સુત્રીમાન પણ પોતાના બધા જીવોજીલાલમાં તેઓમાંના ય્મિકના જીવો પહેરેલો નહીં હતો. ૩૦ વાસતે ખેતરનું ધારા જે આજ છે, ને કાલે બહીમાં કુંકાંય્મિ છે, તેને જો ખોદા ય્મિયું પેહેરવેછે, તો ય્મો કમ-ય્મિતકાદો, તમને શું ય્મિથી જીઆદ નહીં પેહેરાવરો? ૩૧ ય્મિ સાઈ ચીંતા ના કરો કે હમે શું ખાઈશું, ઇચ્છા શું પીશું, ઇચ્છા શું પેહેરીશું. ૩૨ કેમકે ય્મિ સમ્રાજી ચીજોની તદ્દારા ગેરકોમીઓ કરેછે; પણ તમારો આસમાનમાંનો ખાપ જાણેછે કે ય્મિ બધી ચીજોનો તમને ખપ છે. ૩૩ પણ તમે પેહેલાં ખોદાની પાદશાહત તથા તેની રાસતીની તદ્દારા કરો, ને તેની સાથે ય્મિ બધી ચીજો પણ તમને અપારો. ૩૪ ય્મિ વાસતે કાલને સાઈ ચીંતા ન કરો, કેમકે કાલ પોતે પોતાની ચીજોની ચીંતા કરશે. આજનું દુખ આજનેજ સાઈ ખસ છે.

બાબ સાતમો.

તમારા ઉપર દોરા ન મુકાંય્મિ વાસતે તમે દોરા ના મુકો. ૨ કેમકે જીવો દોરા તમે મુકશો તેવો તમારા ઉપર દોરા મુકારો; ને જે માપાથી તમે માપી

આપોછો તેથીજ તમારે સાર પાછું માની અપારો. ૩ ને તું પોતાની આંખ-
માંનું મુસકું ધીઆનમાં ન લાવતાં, તારા બાઈની આંખમાંનું તણુપણું કેમ
જુઓછે? ૪ ઈઆ તું તારા બાઈને કેમ કહેરો કે તારી આંખમાંથી તણુપણું મને
કાહાડવા દે, પણ જો, તારી આંખમાં મુસકું છે? ૫ આ હોંગી, પહેલાં તું પોતાની
આંખમાંથી મુસકું કાહાડ, તારપછી તારા બાઈની આંખમાંથી તણુપણું
કાહાડવાને તને શારી પડે શુજરો.

૬ જે પાક તે કુતરાંઓને ન નાંખો, ને તમારાં મોતી ભુંડેની આગલ ન
ફેંકો; ૨મે તેઓ પોતાને પગે તે છુંદે, ને ફરીને તમને ફાડીનાંખે.

૭ માગો, તો તમને અપારો; શોધો, તો તમને જડરો; ઠોકો, તો તમારે
સાર ઉઘડારો. ૮ કેમકે જે હરેક માગેછે તે પામેછે, ને જે શોધેછે તેને જડેછે,
ને જે ઠોકેછે તેને સાર ઉઘડારો. ૯ તમારામાં ઝમ્બું માણુસ કહીડં છે કે જે
પોતાનો દીકરો તેની પાસે શેઠ્ઠી માગે, તો તે તેને પથર આપે? ૧૦ ઈઆ જે
માછલી માગે, તો તે તેને સાપ આપે? ૧૧ તારે તમે જુરા છતાં જે પોતાનાં છો-
કરાંઓને શારી ચીજો આપી જણોછો, તો તમારો આસમાનમાંનો આપ ટેટની
જીઆદા શારી ચીજો જેઓ તેની પાસે માગેછે તેઓને આપરો? ૧૨ વાસતે
જેવું તમે ચાહોછો કે ખીજાં માણુસ તમને કરે, તેવું તમે પણ તેઓને કરો,
કેમકે તોરેત તથા નખીઓ [નો સાર] ઝમ્બજ છે.

૧૩ તમે સાંકડા દરવાજાથી પેસો, કેમકે જે દરવાજો હલાકતમાં પોહ્યાંચોડે,
તે પોહોલા છે. ને તેનો રસનો ચોડો છે, ને ઘણા તેથી પેમેછે. ૧૪ કેમકે
જે દરવાજો જીંદગીમાં પોહ્યાંચોડે તે તંગ છે, ને તેનો રસનો સાંકડો છે, ને
જેઓને તે જડેછે તેઓ થોડા છે.

૧૫ જે જુહા નખીઓ ગેટાને વેરો તમારી પાસે આવેછે, પણ બાતીનમાં
ફાડીખાનારાં વર છે, તેઓથી તમે હુશીઆર રોહો. ૧૬ તેઓનાં ફૂલથી તેઓને
તમે ઓલખરો. શું લોક કાંટાનાં જહાડ ઉપરથી દરાખ, ઈઆ ઉંકટારી-
થી અંજીર, તોડેછે? ૧૭ તેમજ હરેક સાર જહાડ શારાં ફૂલ લાવેછે, ને નહારે
જહાડ નહારાં ફૂલ લાવેછે. ૧૮ શારાં જહાડથી નહારાં ફૂલ લવાતાં નથી, ને નહારાં
જહાડથી શારાં ફૂલ લવાતાં નથી. ૧૯ હરેક જહાડ જે સાર ફૂલ નથી લાવતું
તે કપાઝેછે, ને આગમાં નંખાઝેછે. ૨૦ વાસતે તેઓનાં ફૂલથી તેઓને
તમે ઓલખરો.

૨૧ જે કોઈ મને ખોદાવંદ, ખોદાવંદ, કહેછે તે આસમાનની પાદશાહતમાં

નહીં પેસરો, પણ આસમાનમાંના મારા બાપની મરજી પરમાણુ જે કરેછે તે પેસરો. ૨૨ તે દાહોડે ઘણા મને કેહેરો કે, ઓ ઓદાવંદ, ઓ ઓદાવંદ, શું હુમો-એ તારે નામે નમ્રુઅત નથી કીધી ? ને તારે નામે દેવોને નથી કાહાડીઆ ? ને તારે નામે ઘણા મોજેબ નથી કીધા ? ૨૩ તારે હું તેઓને કહીશ કે, મેં તમને કીધી જાણીઆ નથી ; ઓ બદકારો, તમે મારી પાસેથી દુર જાઓ.

૨૪ એ સારૂ જે કોઈ મારી આ વાતો શાંભલેછે, ને તે પાલેછે, તેને હું એક દાનાવ આદમીના સરખો ગણુંછુંકે, કે જેણે પોતાનું ઘર પથર પર બાંધીકું ; ૨૫ ને વરશાદ વરશીઓ, ને રેલો આવી, ને વાજેહોડાં થઈયાં, ને તે ઘર પર સપાટા લાગીઆ, પણ તેનો પાઈઓ પથર પર નાંખેલો હતો વાસને તે પડીકું નહીં. ૨૬ ને જે કોઈ મારી આ વાતો શાંભલેછે, ને તે પાલતો નથી, તે એક બેવકુફ આદમીના જેવો ઠરો, કે જેણે પોતાનું ઘર રેતી પર બાંધીકું ; ૨૭ ને વરશાદ વરશીઓ, ને રેલો આવી, ને વાજેહોડાં થઈયાં, ને તે ઘર પર સપાટા લાગીઆ, ને તે પડી ગઈકું ; ને તે પાઈમાલ થઈ ગઈકું.

૨૮ અને ઇસુએ એ વાતો પુરી કીધી તારે એમ થઈકું કે લોકો તેની તાલીમથી દંગ થઈ ગયા ; ૨૯ કેમકે તેણે તેઓને શાસતરીઓની પેઠે નહીં, પણ એપતીઆરવાલાની તોરથી શીખવીકું.

બાબ આઠમો.

અને પાહાડ પરથી તે ઉતરીઓ તારે ઘણા લોક તેની પાછલ ગઈયા. ૨ ને જુઓ, એક કોહોડીઆએ આવીને તેનો સજ્દો કરીને કહીકું કે, ઓ-દાવંદ, જે તું ચાહે તો મને સાફ કરી શકે. ૩ તારે ઇસુએ હાથ લાંબો કરી-ને તેને અડકીને કહીકું, હું ચાહુંછુંકે, તું સાફ થા. ને તુરત તેનો કોહોડ જતો રહીઓ. ૪ પછી ઇસુ તેને કેહેછે કે, જે તું કોઈને કેહેતો ના, પણ જઈને કાહી-નને પોતાનું બદન દેખાડ, ને જે દાન મુસાએ ઠરાવીકું છે તે આપ, કે તેઓને ગહવાઈ મલે.

૫ અને ઇસુ કાપરનાહુમમાં પેહો તારે એક સુમેદાર તેની પાસે આવીઓ, ને તેની મીનત કરતાં તેણે કહીકું કે, ૬ ઓદાવંદ, મારો ચાકર ઘરમાં પકશાઘાતી પેડલો છે, ને તેને ઘણી પીડા થાઈછે. ૭ તારે ઇસુ તેને કેહેછે કે, હું આવીને તેને સમો કરીશ. ૮ ને સુમેદારે જવાબ આપીને કહીકું કે, ઓદાવંદ, તું

મારાં છાપરાં તલે આવે એવો હું લાગ્યેક નથી; પણ તું ફક્ત એક સુખન છે, ને મારો ચાકર સમો થશે. ૯ જેમકે હું પણ એખતીઆરવાલો છઉં, ને સીપાહીઓ મારા એખતીઆરમાં છે; એકને હું કહુંછઉં કે જા, ને તે જાએ; ને બીજાને, આવ, ને તે આવે; ને મારા ગોલામને, એ કર, ને તે કરે. ૧૦ તારે ઇસુ તે શાંમલીને તાજુબ થઈઓ, ને પાછલ આવનારાઓને કહીઉં, હું તમને ખચીત કહુંછઉં કે આવોમોટો એતકાદ મેંઈસરા એલમાં પણ જોઈઓ નથી. ૧૧ ને હું તમને કહુંછઉં કે પુરવથી તથા પરાચીમથી ઘણા લોક આવશે, ને ઇબ્રાહીમની તથા ઇસહાકની તથા ઇઆકુબની સાથે આસમાનની પાદશાહતમાં બેસશે. ૧૨ પણ પાદશાહતનાં ફરજંદો બાહારનાં અંધારામાં નંખારો, જંહાં રડવું ને દાંત પીસવું થશે. ૧૩ ને ઇસુએ તે સુમેદારને કહીઉં કે, જા, ને જો એતકાદ તે કીધો તેવુંજ તને થાય. ને તેજ ઘડી તેનો ચાકર સમો થઈઓ.

૧૬ એને ઇસુએ પીતરનાં ઘરમાં આવીને તેની શાશુને તાલે માંદી પડેલી દીઠી. ૧૫ ને તેણે તેનો હાથ પકડીઓ કે તેનો તાવ ગઈઓ, ને તેણે ઉઠીને તેઓની ખીદમત કીધી.

૧૯ એને સાંહાંજ પડી તારે ઘણા દેવખંદીઓને તેઓ તેની પાસે લાવીઆ, ને તેણે ફલામથી દેવોને બાહાર કાહાડીઆ, ને સંધા માંદાઓને સમા કીધા; ૧૭ એવા કે ઇસાઈઆ નખીએ જે કહીઉં હવું તે પુરં થાય કે, “તેણેજ હમારી નમલાઈઓ લીધી, ને હમારી ખીમારીઓ ઉઠાવી.”

૧૮ એને ઇસુએ મોટી બીડ પોતાની આસપાસ દીઠી તારે પેલે પાર જવાનો હુકમ આપીઆ. ૧૯ ને એક શાસતરીએ પાસે આવીને તેને કહીઉં કે, ઉસતાદ, જંહાં કહીં તું જઈશ તાંહાં હું તારી પાછલ આવીશ. ૨૦ તારે ઇસુ તેને કહેછે કે, લોકડાંને કોતર છે, ને આસમાનનાં પંખેરઓને માલા છે; પણ આદમીના બેશને માયું સુકવાને ઠામ નથી. ૨૧ ને તેના શાગીરદોમાંથી બીજાએ તેને કહીઉં કે, ખોદાવંદ, મને રજા આપ, કે હું પેહેલાં જઈને મારા આપને ગાઈ. ૨૨ પણ ઇસુએ તેને કહીઉં કે, તું મારી પાછલ આવ, ને મુએલાઓને પોતાના મુએલાઓને ગારવા સાઈ રહેવા દે.

૨૩ એને હોડી પર તે ચહડીઓ તારે તેના શાગીરદ તેની પાછલ ગઈઆ. ૨૪ ને જુઓ, દરીઆમાં એવું મોટું તુફાન થઈ કે મોજઓથી હોડી ઢંકાઈ ગઈ; પણ તે પોતે ઉંચતો હતો. ૨૫ તારે તેના શાગીરદોએ પાસે આવીને તેને જગાડીને કહીજી કે, ખોદાવંદ, હમને બચાવ; હમે હલાક થઈએછઈએ. ૨૬ ને તે

તેઓને દેહે છે, ઓ કમ-એતકાલો, તમે કેમ ખીચેલા છો? પછી તેણે ઉઠીને પવનને તથા દરીઆને ધમકાવીઆ; ને મોટું એન યદ્ધિગધ્ધિ. ૨૭ તારે તે માણુ-સોએ તાજુબ યદ્ધને કહીઈ કે, એ શી તરેહનું આદમી છે કે, પવન તથા દરીઆ પણુ એનું માને છે!

૨૮ એને પેલે પાર ગરગેશીઓના મુલકમાં તે પોહોંચીઓ તારે દેવબંદી બે માણુસ કપરોમાંથી નીકલતાં તેને મલીઆં, તેઓ એવા તુંદમીબસના હતાં કે તે રમતે કોઈથી જવાતું નહીં હતું. ૨૯ ને જુઓ, તેઓ એવુમ પાડતાં કહીઈ કે, ઇસુ, ખોદાના બેટા, હમારે તારી સાથે શું છે? વખતની અગાઉ શું તું હમને દુખ આપવાને હીઆં આવીઓ છે? ૩૦ ને તેઓથી બહુ આધું કુકરોનું એક ટોલું ચરતું હતું. ૩૧ તારે દેવોએ તેની આજુ કરીને કહીઈ કે, જો તું હમને કાહોડે છે તો કુકરોનાં ટોલામાં હમને જવા દે. ૩૨ ને તેણે તેઓને કહીઈ કે, જાઓ. પછી તેઓ નીકલીને કુકરોનાં ટોલામાં ગઈઆ, ને જુઓ કુકરોનું આખું ટોલું કરાડાપરથી દરીઆમાં ધસી પડીઈ, ને પાણીમાં મરી ગઈઈ. ૩૩ તારે ચરાવનારા નાહાડા, ને રોહરમાં જઈને તેઓએ સઘતું જણાવીઈ, ને દેવબંદી-ઓને શું યદ્ધું તે પણુ કહીઈ. ૩૪ તારે જુઓ, આખું રોહર ઇસુને મલવાને બાહાર આવીઈ; ને તેને જોઈને તેઓએ તેની મીનત કીધી કે, હમારી સીમા-માંથી જા.

બાબુ નવમો.

તારે હોડીમાં બેસીને તે પેલે પાર ગઈઓ, ને પોતાનાં રોહરમાં આવીઓ. ૨ ને જુઓ, એક પકરાધાતીને આટલા પર શુઆડીને તેઓ તેની પાસે લાવીઆ, ને ઇસુએ તેઓનો એતકાલ જોઈને પકરાધાતીને કહીઈ કે, દીકરા, ધીરજ રાખ, તારાં પાપ તને માફ થઈઆં છે. ૩ તારે જુઓ, શાસતરીઓમાંના ડેટલાએકે પોતાનાં મનમાં કહીઈ કે, એ કુફર બડે છે. ૪ ને ઇસુએ તેઓના વીચાર જાણીને કહીઈ કે, તમે પોતાનાં મનમાં કેમ બદગુમાની કરો છો? ૫ કેમકે શું વધતું રોહલ છે, એ કેહેવું કે તારાં પાપ તને માફ થઈઆં, ઇઆ એ કેહેવું કે ઉઠીને ચાલ! ૬ પણુ આદમીના બેટાને જમીન પર પાપો માફ કરવાનો એવ-તીઆર છે એ તમે જાણો વાસતે; [તારે તેણે પકરાધાતીને કહીઈ કે,] ઉઠ, તારો આટલો ઉઠાવીને તારે ધર ચાલીઓ જા. ૭ તે ઉઠીને પોતાને ધર ચાલી-ઓ ગઈઆ. ૮ ને તે જોઈને લોકો તાજુબ થઈઆ, ને ખોદાની તારેક કરવાલાગીઆ કે તેણે ધનિસાને એવી કુદરત બખ્શી.

૯ અને ઇસુએ તાંહાંથી જતાં માતથી નામે એક માણસને મેહસુજ લેવાની ચોકી પર બેસાડી દીધા; ને તેણે તેને કહીજી કે, તું મારી પાછલ આવ : તારે તે ઉડીને તેની પાછલ ગઈઓ. ૧૦ ને એમ થઈ કે ઇસુ ધરમાં ખાવા બેસા, તારે જુઓ, ઘણા મેહસુજ લેનારાઓ તથા પાપીઓ આવીને તેની તથા તેના સાગીરદોની સાથે બેસા. ૧૧ ને ફરેશીઓ એ એ બેઠને તેના સાગીરદોને કહીજી કે, તમારો ઉસતાદ મેહસુજ લેનારાઓ તથા પાપીઓની સાથે કેમ આવ્યો છે? ૧૨ ને ઇસુએ એ સાંભળીને તેઓને કહીજી કે, જે સાજ છે તેઓને હકીમનો ખપ નથી, પણ માંદાંઓને છે. ૧૩ પણ તમે જાહેને એની માએની સાંખો કે, “કુરખાની કરતાં રહમ હું આહુંધું;” કેમકે રાસતોને નહીં, પણ ગુનાહગારોને તોખાને સાર તેડવાને હું આવીઓ છું.

૧૪ તારે ઇઓહાનના સાગીરદોએ તેની પાસે આવીને કહીજી કે, હમે તથા ફરેશીઓ કેમ ઘણી વાર અપવાસ કરી એછાએ, પણ તારા સાગીરદ અપવાસ નથી કરતા? ૧૫ તારે ઇસુએ તેઓને કહીજી કે, જાંહાં સુધી વર જનઠઆઓની સાથે છે. તાંહાં સુધી શું તેઓ રોક કરી રાકે છે? પણ એવા દાહાડા આવશે કે વર તેઓની પાસેથી લેવાશે. ને તારે તેઓ અપવાસ કરશે. ૧૬ જુતાં લુગડાંમાં ફોરાં લુગડાંનું થીગણું કોઈ નથી દેતું, કેમકે તે થીગણાથી તે લુગડું ખેંચાયે છે, ને ફાટ વધતી પડે છે. ૧૭ વડી, નવો વઢન જુની મરાકોમાં કોઈ નથી ભરતું, જે ભરે, તો મરાકો ફાટી જાય, ને વઢન વડી જાય. ને મરાકો ખરાબ થાય; પણ નવો વઢન નવી મરાકોમાં ભરે છે, તેથી બેહુ બચે છે.

૧૮ તે તેઓને આવાતો કેહેતો હતો, તારે જુઓ, એક હાકીમે આવીને તેનો સજદો કરીને કહીજી કે, મારી દીકરી એટલાંમાં તો મરી ગઈ હતી, પણ તું આવીને તારે હાથ તે પર મુક, ને તે જીવતી થશે. ૧૯ તારે ઇસુ ઉડીને પોતાના સાગીરદો સુધાં તેની પાછલ ગઈઓ.

૨૦ અને જુઓ એક ઓરત જેને ખાર વરરા થઈમાં લોહી વહેતું હતું, તે તેની પાછલ આવી, ને તેનાં લુગડાંની ફોરને અડકી. ૨૧ કેમકે તેણે પોતાનાં મનમાં કહીજી કે, જો હું એકલા એનાં લુગડાંને અડકું તો સમી થઈ જઈશ. ૨૨ તારે ઇસુએ પાછા ફરીને તથા તેને જોઈને કહીજી કે, દીકરો, ધીરજ રાખ, તારા એતકાદે તને સમી કીધી; ને તે ઓરત તેજ ઘડીથી સમી થઈ. ૨૩ પછી ઇસુએ તે હાકીમનાં ઘરમાં આવીને વારંસી વખડનારાઓને તથા લોકને કલકલાટ કરતા દીધા. ૨૪ તારે તેણે તેઓને કહીજી કે, આઘા ખરો; કેમકે છોકરી

મરી નથી ગઈ, પણ ઉંઘે છે. ને તેઓએ તેની મસખરી ફીધી. ૨૫ ને લોકોને બાહાર કાઢાડીઆ તારે તેણે માંહે જઈને તેનો હાથ પકડીઓ; ને તે છોકરી ઉડી. ૨૬ તારે તેની ફીરતી તે આપ્યા મુલકમાં ફેલી ગઈ.

૨૭ અને ઇસુ તાંહાંથી જતો હતો તારે બે આંધલાએ તેની પાછલ જઈને ખુમ પાડતાં કહીઈ કે, દાઉદના બેટા, હમારા ઉપર રહમ કર. ૨૮ ને ઘરમાં તે ગઈઓ તારે તે આંધલાઓ તેની પાસે આવીઆ, ને ઇસુ તેઓને કહે છે કે, હું એ કરી શકું છું, એવો એમતકાદ શું તમે કરો છો? તેઓ તેને કહે છે કે, હા ખો-દાવંદ. ૨૯ તારે તેણે તેઓની આંખોને અડકીને કહીઈ કે, તમારા એમતકાદ પરમાણે તમને થાઓ. ૩૦ ને તેઓની આંખો ઉઘડી ગઈ. પછી ઇસુએ તેઓને વારતાં કહીઈ કે, અખરદાર, કોઈ જાણે નહીં. ૩૧ પણ તેઓએ બાહાર જઈને તે આપ્યા મુલકમાં તેની ફીરતી ફેલાવી.

૩૨ અને તેઓ બાહાર ગઈઆ પર, જુઓ, દેવબંદ એક મુંગા માણસને તેની પાસે લાવીઆ. ૩૩ ને દેવ કહડાડાએ તારે તે મુંગો બોલીઓ, ને લોકોએ તા-જુબ થઈને કહીઈ કે, ઇસરાએલમાં કદી પણ એવું દીકું નહીં હતું. ૩૪ પણ ફેરોસીઓએ કહીઈ કે, દેવોના સરદારથી દેવોને તે કાહોડે છે.

૩૫ અને ઇસુ તેઓનાં એઆદતખાનાઓમાં તાલીમ આપતો ને પાદશા-હતની ખુશખબર કહેતો, ને લોકોનું હરેક માંદ તથા હરેક રોગ યાલતો, સઘલાં રોહિરોમાં તથા ગામોમાં ફરતો ગઈઓ. ૩૬ ને લોકોને જોઈને તેઓ પર તેને રહમ આવીઓ; કેમકે તેઓ પાલક વગરનાં ગેટાંના જેવા હેરાન તથા વેરાઈ ગએલા હતા. ૩૭ તારે તે પોતાના શાગીરદોને કહે છે કે, પાકેલી ખેતી ધણી છે ખરી, પણ મજુરો થોડા છે. ૩૮ એ વાસને ખેતીના ધણીની તમે આજજ કરો કે પોતાની ખેતીને સાફ મજુરોને તે મોકલે.

બાબ ૧૧મો.

પછી તેણે પોતાના આર શાગીરદોને પાસે તેડીને નાપક રહોને કાહાડવાને તથા હરેક તરેહનું માંદ તથા હરેક તરેહની ખીમારી યાલવાને તેઓને કુદરત બખરી. ૨ ને તે આર રસુજોનાં નામ એ છે: પહેલો, સીમોન જે પીતર કહે-વાએ તે, ને તેનો બાઈ આંદર; જેબેદીનો [દીકરો] ઇઆકુબ, તથા તેનો બાઈ ઇઓહાન; ૩ શીલપ તથા બારથલમા; થોમા તથા મેહસુલ લેનાર માતથી; અલશીનો [દીકરો] ઇઆકુબ, તથા લેખી જેની અટક થાદી હતી તે; ૪ સીમોન

કાનાની, તથા ઠહુઠા ઠશકારીઓત, જ્યે તેને પકડાવીઓ તે પણ. ૫ ઇસુઓ તે બરિને ઓવો હુકમ આપીને મોકલીઓ, ગેરકોમીઓને રસતે તમે ના જતા, ને સમારીઓનાં કોઈ રોહરમાં ના પેસતા. ૬ પણ તે કરતાં ઇસરાઓલનાં ઘરનાં ખોવાઓલાં ગેટાંની પાસે જઓ. ૭ ને તમે જતાં વાત પરગટ કરો કે, આસમાનની પાદશાહત પાસે આવી છે. ૮ માંદાઓને સમા કરો, કોહોડીઓઓને શુધ કરો, મોઓલાઓને ઉઠાડો, દેવોને કાહાડો. તમે મહત પામીઓ છો, મહત આપો. ૯ સુંનું કે રૂપું કે તાંબું પોતાના કમરબંધમાં ન રાખો. ૧૦ મુસાકરીને સાર જોહોલું કે બે ઝંગરખા કે જોડા કે લાકડીઓ પણ ના લો; કેમકે મજુર પોતાના ખોરાક લાઓક છે. ૧૧ ને જ જ રોહરમાં કે ગામમાં તમે જઓ તેમાં લાઓક કોણ છે ઓ પુછો; ને તાંહાંથી નીકલવા સુધી તેને તાંહાંજ રોહો. ૧૨ ને તમે જ ઘરમાં જઓ તેને સલામ કરો. ૧૩ ને જો તે ઘર લાઓક હોઓ તો તમારી સલામ તે પર જઓ, પણ જો તે લાઓક નહીં હોઓ તો તમારી સલામ તમારા પર પાછી આવે. ૧૪ ને જો કોઈ તમને કબુલ નહીં કરે ને તમારી વાતો નહીં શાંમલે, તો તે ઘરમાંથી ઇઓ તે રોહરમાંથી નીકલતાં તમે પોતાના પગની ધુલ ખંખેરો. ૧૫ હું તમને ખચીત કહુંછું કે ઇનસાફને ઘહોડે સદોમ તથા ગમોરા મુલકનો હાલ તે રોહરના કરતાં વધતો રોહલ થરો.

૧૬ જુઓ, વરઓમાં ગેટાં સરખા હું તમને મોકલુંછું; વાસતે તમે સાપના જોવા હોશીઓ, તથા કબુતરના જોવા સાલરા થઈરોહો. ૧૭ પણ તમે માણસોથી ખમરદાર રોહો; કેમકે તેઓ તમને ઇનસાફની મીજલસમાં સોંપરો, ને પોતાનાં ઓઆદતખાનાઓમાં તેઓ તમને કારડા મારરો. ૧૮ ને મારે લીધે હાકીમોની તથા પાદશાહોની ઓગલ તમે લઈ જવારો, ઓ સાર કે તેઓને તથા ગેરકોમીઓને શાહેદી થાઓ. ૧૯ પણ જરે તેઓ તમને પકડાવે તારે તમે ઓંતા ન કરો કે શી તરેહ ઇઓ શું કહીઓ? કેમકે શું કેહેવું તે તેજ ઘડી તમને આપરો. ૨૦ કેમકે જ બોલો તે તમે નહીં, પણ તમારા આપનો જ રહ તે તમારામાં બોલો. ૨૧ ને બાઈ બાઈને, તથા આપ દીકરાને, માતને સાર સોંપરો; ને જોકરઓ માઆપને ઉલટાં ઉકરો, ને તેઓને મારીનખાવરો. ૨૨ ને મારાં નામને સાર સહુ તમારા ઉપર દુરામની કરરો, પણ જ કોઈઓખર સુધી ઠકરો તે ખચરો. ૨૩ ને જરે તેઓ ઓક રોહરમાં તમારી પુઠે લાગે તારે તમે બીજામાં નાહાશી જઓ, કેમકે હું તમને ખચીત કહુંછું કે આદમીનો બેરો આવે તાંહાં સુધી ઇસરાઓલનાં સઘલાં રોહરોમાં તમે ફરી

રેહેરો નહીં. ૨૪ શાગીરદ ઉસતાદથી મોટો નથી, ઈઆ ચાકર તેના રોક કરતાં મોટો નથી. ૨૫ શાગીરદ પોતાના ઉસતાદ જેવા, ને ચાકર પોતાના રોક સરખો હોય્મિ તો તે ઘણું છે. બે તેય્મિય્મિ ધરના ધણીને બાલજેબબ કહીય્મિ છે, તો તેનાં ધરના લોકોને કેટલા જીઆદા કેહેરો? ૨૬ ય્મિસાઈ તેય્મિથી તમે ના બીહો; કેમકે જે ઉઘાડું નહીં કરારો ય્મિયું કંઈ ઢાંકેલું નથી, ને જે જણવારો નહીં ય્મિયું કંઈ ગુપત નથી. ૨૭ હું તમને અંધારામાં જે કહુંછઈ તે તમે અજવાલામાં કોહો, ને તમે કાને જે સાંભલોછો તે ધાભાં ઉપર પરગટ કરો. ૨૮ ને બદનને જે મારીનાંખેછે, પણ રહને મારી શકતા નથી, તેય્મિથી ના બીહો; પણ રહ તથા બદન બંનેની હલાકી જાહનમમાં કરી શકેછે તેથી બીહો. ૨૯ પઠસાની બે ચલી શું વેચાતી નથી? તો પણ તમારા બાપ[ની મરજી]વીના તેમાંથી ય્મિક પણ જમીન પર પડતાર નથી. ૩૦ ને તમારાં માયાંના નીમાલા પણ બધા મણેલા છે. ૩૧ વાસો બીહો ના; ઘણી ચલીય્મિ કરતાં તમે બહુ મુલવાન છો. ૩૨ ય્મિ સાઈ માણસોની આગલ જે કોઈ મને કમ્બલ કરરો, તેને હું પણ મારા આસમાનમાંના બાપની આગલ કમ્બલ કરીશ. ૩૩ પણ માણસોની આગલ જે કોઈ મને નાકમ્બલ કરરો, તેને હું પણ મારા આસમાનમાંના બાપની આગલ નાકમ્બલ કરીશ. ૩૪ જમીન પર સલાહ કરવાને હું આવીય્મિ છઈ ય્મિમ ન ધારો; સલાહ નહીં, પણ તલવાર ચલાવવાને હું આવીય્મિ છઈ. ૩૫ કેમકે માણસને તેના બાપને ઉલટો, તથા દીકરીને તેની માને ઉલટી, તથા વડુને તેની સાશુને ઉલટી ફેરવવાને હું આવીય્મિ છઈ. ૩૬ ને માણસના દુરામન તેનાં ધરમાંનાજ થરો. ૩૭ જે મારા કરતાં બાપ કે મા પર વધતો પીઆર કરેછે, તે મારે લાગ્મિક નથી; ને દીકરા કે દીકરી પર જે મારા કરતાં વધતો પીઆર કરેછે, તે પણ મારે લાગ્મિક નથી. ૩૮ ને જે પોતાનો કહસ ઊંચકીને મારી પાછલ આવતો નથી, તે મારે લાગ્મિક નથી. ૩૯ જે પોતાનો જીવ બચાવેછે, તે તેને ખોરો; ને મારે લીધે જે પોતાનો જીવ ખાગ્મિ છે, તે તેને બચાવરો. ૪૦ જે તમને કમ્બલ કરેછે, તે મને કમ્બલ કરેછે; ને જે મને કમ્બલ કરેછે, તે મારા મોકલનારને કમ્બલ કરેછે. ૪૧ નખીને નામે નખીને જે કમ્બલ કરેછે, તે નખીનું ફલ પામરો; ને રાસત આદમીને નામે રાસત આદમીને કમ્બલ કરેછે, તે રાસત આદમીનું ફલ પામરો. ૪૨ ને ફકત શાગીરદને નામે જે કોઈ આ નાહાનામાંના ય્મિકને થંડાં પાણીનું પીઆલું પીવાને આપરો, તો હું તમને અચીત કહુંછઈ કે તે પોતીકું ફલ નહીંજ ખોરો.

બાબ અગીઆરમો.

અને જરે ઇસુ પોતાના બાર શાગીરદોને હુકમ આપી ચુકીઓ, તારે અમ થઈકે કે તારીમ આપવાને તથા મુનાદી કરવાને તાંહાંથી તેઓનાં શેહેરામાં તે ગઈઓ. ૨ તારે ઇઓહાને કેદખાનામાં અરીસતનાં કામો બાબત શાંબલીને પોતાના શાગીરદોમાંથી એને મોકલીને તેને પુછવીકે કે, ૩ જે આવનાર તે તુંજ છે, કે હમે ખીજની વાટ જોઈએ? ૪ તારે ઇસુએ જવાબ આપીને તેઓને કહીકે કે, તમે જે જે શાંમતોછો, ને જીઓછો, તે જઈને ઇઓહાનને કહી દેખાડો, ૫ કે, આંધલા દેખતા થાએ, ને પાંગલા ચાલતા થાએ; કોહાડીઆ શુધ કરાએ, ને બેહેરા શાંબલતા થાએ; મુએલા ઉડાએ, ને દરીદરીઓને ખુરાખખર કેહેવાએ. ૬ ને જે કોઈ મારી બાબત ઠોકર નથી આતો તે મુઆરક છે. ૭ ને તેઓ ગઈઆ પર ઇસુ ઇઓહાન બાબત લોકોને કેહેવા લાગીઓ કે, તમે રાનમાં શું જોવા નીકલીઆ? શું પવનથી હાલતા છોડવાને? ૮ પણ તમે શું જોવા નીકલીઆ? શું જીહીણાં લુગડાં પેહેરેલા માણસને? જીઓ, જે જીહીણાં [લુગડાં] પેહેરે છે તેઓ પાદશાહોના મહેલોમાં છે. ૯ તો તમે શું જોવા નીકલીઆ? શું નખીને? હા, હું તમને કહુંછું કે નખીથી જે વધતો તેને. ૧૦ કેમકે જેની બાબત એ લખીજ છે કે, “જીઓ, હું મારો પેગંબર તારા મોહો આગલ મોકલુંછું જે તારી આગલ તારો રસતો તખઆર કરરો,” તે એજ છે. ૧૧ હું તમને ખચીત કહુંછું કે આરતોથી જે જનમીઆ છે તેઓમાંથી ઇઓહાન બાપતીસમા કરનાર કરતાં કોઈ મોટો પેદા થઈઓ નથી, તો પણ આસમાનની પાદશાહતમાં જે બહુ નાહાનો તે તેના કરતાં મોટો છે. ૧૨ ને ઇઓહાન બાપતીસમા કરનારના દાહાડાઓથી હમણા મુધી આસમાનની પાદશાહત જોર ખમે, ને જોરાવરો જોરથી તે લે છે. ૧૩ કેમકે બધા નખીઓએ તથા તેરેતે ઇઓહાન લગી નખુઅત કીધી. ૧૪ ને જે તમે માનવા ચાહો તો એલીઆ જે આવનાર હતો તે એજ છે. ૧૫ જેને શાંબલવાને કાન છે, તે શાંબલે. ૧૬ પણ આ લોકોને હું શાની તમસીલ આપું? એઓ તે છોકરાંઓના જેવા છે, કે જેઓ ચહુટાંઓમાં બેસીને પોતાના સાથીઓને હાંક મારતાં કેહે છે, ૧૭ હમે તમારી પાસે વારાંકી વજાડી, પણ તમે નાચીઆ નહીં; હમે તમારી પાસે શોક કીધો, પણ તમે રડીઆ નહીં. ૧૮ કેમકે ઇઓહાન આતો પીતો નથી આવીઓ, ને તેઓ કેહે છે કે, તેનામાં દેવ છે. ૧૯ આદમીનો બેટો આતો પીતો

આવીઓ, ને તેઓ કહેછે કે, જુઓ, આવરો ને દાર્યાજ માણસ, મેહસુલ લેનારાઓ તથા પાપીઓનો ઘોસત; પણ દાનાઈ પોતાનાં કુરજંઘોથી રાસત ઠરેછે.

૨૦ તારે જે રોહોમાં તેના બહુ મોજેજ થઈગ્યા હતા, તેઓએ તોઆ નહીં કીધી, વાસતે તે તેઓને મલામત કરવા લાગીઓ કે, ૨૧ ખોરાજન, તને અક્સોસ; બેથસાઈદા, તને અક્સોસ; કેમકે જે મોજેજ તમારામાં કીધા તે જે સુર તથા સીદોનમાં કીધા હતે, તો તેઓએ તાટ તથા આકમાં કાહારની તોઆ કીધી હતે. ૨૨ વહી હું તમને કહુંછું કે ઈનસાફ ઈસ્વાને દાહોડે સુર તથા સીદોનને તમારા કરતાં સેહેલ પડશે. ૨૩ ને કાપરનાહુમ, તું જે આસમાન સુધી ઉંચું કરાઈઈ છે તે તું પાતાલ સુધી નીચું નંખારો; કેમકે જે મોજેજ તારામાં કીધા તે જે સદોમમાં કીધા હતે, તો તે આજ લગી રહીઈ હતે. ૨૪ વહી હું તમને કહુંછું કે ઈનસાફ ઈસ્વાને દાહોડે સદોમ મુલકને તારા કરતાં સેહેલ પડશે.

૨૫ તે વેલા ઈસુએ બોલતાં કહીઈ કે, આપ, આસમાન તથા જમીનના આવંદ, હું તારી સોતાએરા કહુંછું, કેમકે દાનાવો તથા અકલ મંદોથી તેં આ વાતો સંતાડી છે, ને બાલકોને પરગટ કીધી છે. ૨૬ હા, ઓ આપ, કેમકે તારી નજરમાં એમજ શાઈ લાગીઈ છે. ૨૭ કુલે ચીજ મારા આપે મને સોંપી છે; ને આપ વીના બેઘને કોઈ જાણતું નથી, ને બેઠા વીના, તથા જેની પાસે બેઠો તેને પરગટ કરવા આહેછે તે વીના, આપને કોઈ જાણતો નથી. ૨૮ ઓ થાફેલાઓ તથા બોજથી લાદેલાઓ, તમે સઘલા મારી પાસે આવો, ને હું તમને આરામ આપીરા. ૨૯ મારી જુહુશરી પોતા પર લો, ને મારી પાસે શીઓ, કેમકે હું હલીમ તથા દીલનો ફરોતન છું, ને તમે પોતાના જીવમાં આરામ પામરો. ૩૦ કેમકે મારી જુહુશરી સેહેલ; ને મારો બોલે હલકો છે.

બાબ બારમો.

તે વખત ઈસુ સખતને દાહોડે દાણાનાં ખેતરોમાંથી જતો હતો, ને તેના શાગીરદ બુખીઆ થઈગ્યા, ને દાણાનાં કણસલાં તોડવા તથા ખાવા લાગીઆ. ૨ તારે ફરોશીઓએ જેઘને તેને કહીઈ કે, જો, સખતને દાહોડે જે કરવું લાએક નથી તે તારા શાગીરદ કરેછે. ૩ પણ તેણે તેઓને કહીઈ કે, જરે દાઉદ તથા તેના સાથીઓ બુખીઆ હતા તારે તેણે જે કરીજ તે શું તમે વાંચીઈ નથી? ૪ તેણે ખોદાનાં ધરમાં પેસીને નજર કીધેલી રોટ્કી, જે તેને તથા તેના સાથીઓને ખાવા

લાજમ નહીં હતી, પણ ઝમકલા કાઢીનોને હતી, તે તેણે આધી. ૫ દમ્બા શું તોરેતમાં તમે ઝમ નથી વાંચીજી, કે સમતને દાહોડે મંદીરમાં કાઢીનો સમતને રદ કરીને બેગુનાહ છે ? ૬ પણ હું તમને કહુંછું હીઆં ઝમક છે કે જે મંદીર કરતાં મોયે છે. ૭ વસી, “કુરઆનો કરતાં રહમ હું ચાહુંછું,” ઝમની માઝમની જે તમે જાણુને, તો બેતકસીરદારોને તમે તકસીદાર નહીં દસાવતે. ૮ કેમકે આદમીનો બેયો સમતના દાહાડાનો પણ ખોદાવંદ છે.

૯ ઝને તે તાંહાંથી નીકડીને તેઓનાં ઝમ્યાદતખાનામાં આવીઝ્યા. ને જીઓ, શુકાહ ગમ્બલા હાતવાલો ઝમક માણુસ તાંહાં હતો. ૧૦ તારે તેઓઝમે તેના પર બેયો મુકવા સાહ તેને પુછતાં કહીજી કે, શું સમતને દાહોડે રામો કરયો રવા છે ? ૧૧ તારે તેણે તેઝમને કહીજી કે, તમારામાં ઝમિયું કહીજી માણુસ હરો, કે જેને ઝમક ગેટું છે, ને સમતને દાહોડે તે જે આડામાં પડે તો તેને પકડીને બાહાર નહીં કાહાડરો ? ૧૨ તો માણુસ ગેટાં કરતાં કેટલું બેહતર છે ? ઝમ સાહ સમતને દાહોડે સાહ કરયું રવા છે. ૧૩ તારે તે માણુસને તે કેહીજી કે, તારો હાથ લાંબો કર. ને તેણે લાંબો કીધો. ને તે હાથ ખીજના જેવો સમો થઈઝ્યા. ૧૪ તારે ફરોશીઝ્યાઝમે નીકડીને તેને ઉલયો મનમુખો કીધો કે તેઝ્યા તેને કહી રીતે મારીનાંઝમે. ૧૫ પણ હમુ ઝમે જાણુને તાંહાંથી નીકડીઝ્યા; ને ઘણા લોક તેની પાછલ ગઈઝ્યા; ને તેણે બધાને રામા કીધા. ૧૬ પણ તેઝ્યા તેને પરગટ ન કરે વાસને તેણે તેઝ્યાને વારતાં હુકમ કીધો. ૧૭ ઝમે સાહ કેહીજીઝ્યા નમીઝમે જે કહીજી હતું તે પુરં થાઝમે, કે, “જીઓ, મારો બંદો, જેને મેં પસંદ કીધો; ૧૮ મારો પીઆરો. જેના પર મારો જીવ બહુ રાજી છે; તેના પર હું મારો રૂઠ સુકીરા; ને ગેરકોમીઓને શરીઅત તે જાણુવરો. ૧૯ તે જાધડો નહીં કરરો, ને શોર નહીં પાડરો; ને તેનો આવાજ રસતાઝ્યામાં કોઈ નહીં શાંબલ-રો. ૨૦ જાંહાં લગી શરીઅતને તે ગાલેબ નહીં કરે તાંહાં લગી છુંદેલું અંર તે ભાંજી નહીં નાંખરો; ને હુંઆતું સચુ પણ તે નહીં હોલવરો. ૨૧ ને ગેરકોમી-ઓ તેનાં નામ પર ભરોરો કરરો.”

૨૨ તારે તેની પાસે ઝમક દેવબંદ આંધલો મુંગો માણુસ લવાહઝ્યો, ને તેણે તેને રામો કીધો, દમ્બાને જે આંધલો તથા મુંગો હતો તે બોલતો તથા દેખ-તો થઈઝ્યો. ૨૩ ને સદલા લોકોઝમે તાજીબ થઈને કહીજી કે, શું ઝમે દાહોડનો બેયો નથી? ૨૪ પણ ફરોશીઝ્યાઝમે તે શાંબલીને કહીજી કે, બાલજેબબ દેવોના સરદારની મદદ વીના દેવાને ઝમે કાહાડતો નથી. ૨૫ તારે હમુઝમે તેઝ્યાના

વીચાર જાણીને તેઓને કહીજી કે, હરેક પાદશાહત જેમાં કુટ પડે તે તુટી પડેછે; ને હરેક રોહર ઈઆ ધર જેમાં કુટ પડે તે આબાદ નહીં રહેરો. ૨૬ ને જે શો-તાન શોતાનને કાહોડેછે તો તે પોતે પોતાની સામે થઈઓ, તારે તેની પાદશાહત કેમ કાઓમ રહેરો? ૨૭ ને જે હું બાલજેબબની મદદથી દેવાને કાહાડુંછી, તો તમારા દીકરા કોણથી કાહોડેછે? વાસતે તેઓ તમારો ઈનસાફ કરરો. ૨૮ પણ જે હું ઝોદાના રહથી દેવાને કાહાડુંછી તો ઝોદાની પાદશાહત તમારો પાસે આવી પોહોંચી છે. ૨૯ નહીં તો જોરાવરનાં ધરમાં જઈને પેહલાંથી તે જોરાવરને બાંધી-આ વીના તેનો શામત કોઈથી કેમ લુગાઓ? પણ તેને બાંધીઆ પછી તે તેનું ધર લુટી શકે. ૩૦ જે મારી ગમ નથી, તે મારે ઉલટો છે; ને જે મારી સાથે ઓકડું નથી કરતો, તે વેરી નાંઓ. ૩૧ ઓ સાફ હું તમને કહુંછી કે હરેક પાપ તથા કુફર માણસોને માફ કરારો; પણ પાક-રહને ઉલટું જે કુફર તે માણસને માફ નહીં કરારો. ૩૨ ને આદમીના બેટાને ઉલટું જે કોઈકંઈકેહરો તેતેને માફ કરારો; પણ પાક-રહને ઉલટું જે કોઈકંઈકેહરો તેતેને માફ નહીં કરારો, ઓઓ જહાનમાં નહીં, ને આવતી જહાનમાં પણ નહીં. ૩૩ જહાડ શારં, ને તેનું ફૂલ શારં ગણો; ઈઆ જહાડ નફારં, ને તેનું ફૂલ પણ નફારં ગણો; કાંજે જહાડ ફૂલથી ઝોલબાઓ. ૩૪ ઓ સાપોનાં બચાંઓ, તેમ બુરા છતાં બલી વાત શી તરેહ કહી શકો? કેમકે દીલનાં બરપુરપણામાંથી મોહો બોલે. ૩૫ શારં માણસ દીલના શારા ખબનામાંથી શારં કાહોડે, ને નફારં માણસ નફારા ખબનામાંથી નફારં કાહોડે. ૩૬ પણ હું તમને કહુંછી કે જે હરેક નકામી વાત માણસો કેહરો તે બાબત ઈનસાફ ઈરવાને દાહોડે તેઓને જવાબ દેવા પડ-રો. ૩૭ કેમકે તારી વાતોથી તું રાસત ઈરાવારો; ઈઆ તારી વાતોથી તકસીર-દાર ઈરાવારો.

૩૮ તારે શાસતરીઓમાંના તથા ફુરોશીઓમાંના કેટલાઓએ જવાબ આપીને કહીજી કે, ઉસતાદ, હમે તારાથી ઓક નીશાણી જેવા આહીઓછઈઓ. ૩૯ ને તેણે જવાબ આપીને તેઓને કહીજી કે, બદ તથા હરામકાર લોક નીશાણી માગે-છે, પણ ઈઓના નબીની નીશાણી શીવાઓ કોઈ નીશાણી તેઓને નહીં ઓપા-રો. ૪૦ કેમકે જેમ ઈઓના તરણુ રાત દાહાડા મગરમછનાં પેટમાં રહીઓ, તેમ આદમીનો બેટો પણ તરણુ રાત દાહાડા જમીનનાં પેટમાં રહેરો. ૪૧ નીન-વેનાં માણસ ઈનસાફ ઈરવાને દાહોડે આ લોકની સાથે ઉઠી ઉભા રહેરો, ને ઓઓને તકસીરદાર ઈરાવરો, કેમકે ઈઓનાઓ મુનાદી કીધાથી તેઓઓ તો-

બા કીધી, પણ, જીવ્યા, ઇચ્છાના કરતાં હીઆં એક મોટો છે. ૪૨ દકરાણુની રાણી આ લોકોની સાથે ઇનસાફ ઇસ્વાને દાહોડે ઉઠી ઉભી રહેરો, ને એચ્છાને તકસીરદાર ઇરાવરો; કાંજી જમીનને છેડેથી સુત્રીમાનની દાનાઈ શાંભલવાને તે આવી, પણ, જીવ્યા, સુત્રીમાન કરતાં હીઆં એક મોટો છે. ૪૩ જરે નાપાક રૂઠ માણસમાંથી જોએએ, તારે તે ઉજડમાં આરામ શોધતો ફરેએ, પણ નથી પામતો. ૪૪ તારે તે કેહેએ કે, હું જોમાંથી નીકલીએ તેજ મારાં ઘરમાં પાછો જઈશ; ને જરે તે આવેએ તારે તે તેને ખાલી તથા વાલેલું તથા શોભાવંત જીવેએ. ૪૫ પછી તે જઈને પોતા કરતાં ખીજ સાત ખુરા રૂઠને પોતાની સાથે લાવેએ, ને તેએ તેમાં પેસીને તાંહાં રહેએ, તારે તે માણસને છેલો હાલ પહેલા કરતાં ખુંડે થાએએ. તેમ આ ખુરી પહેડીને પણ થરો.

૪૬ એને લોકોને તે કેહેતો હતો, તારે જીવ્યા, તેની મા તથા તેના બાઈબાહાર ઉભા હતા, ને તેની સાથે વાત કરવા આહતા હતા. ૪૭ તારે કોઈએ તેને કહીજાં કે, જો, તારી મા તથા તારા બાઈબાહાર ઉભા છે, ને તેએ તારી સાથે વાત કરવા આહેએ. ૪૮ પણ જોએ તેને કહીજાં તેને તેણે જવાબ આપીને કર્હાંજાં કે, મારી મા કોણ છે? ને મારા બાઈ કોણ છે? ૪૯ પછી તેણે પોતાના રાગીરદોની ગમ પોતાનો હાથ લાંબો કરીને કહીજાં કે, જીવ્યા મારી મા, તથા મારા બાઈ. ૫૦ કેમકે મારા આસમાનમાંના આપની મરજી પરમાણે જે કોઈ આલેએ તેજ મારો બાઈ તથા બેહેન તથા મા છે.

બાબ તેરમો.

એને તેજ દાહોડે ઇસુ ઘરથી નીકલીને દરીઆ કીનારે બેઠો. ૨ ને એવી મોટી ભીડ તેની પાસે એકઠી થઈ, કે એક હોડી પર તે ચહડી બેઠો; ને બધા લોક કાંડે ઉભા રહીઆ. ૩ ને તેણે તમસીલોમાં ખોલતાં તેએને ઘણી વાતો કહી કે, જીવ્યા, વાવનાર વાવવાને ખાહાર ગઈએ. ૪ ને તે વાવતો હતો તારે કેટલાંએક [ખી] રસતાની ડોરે પડીઆં; ને પરંદાએએ આવીને તેએને ખાઈ નાંખીઆં. ૫ ને કેટલાંએક પથરની ભાંએ પર પડીઆં, જંહાં ઘણી માટી નહીં હતી, ને તેએને માટીનું ઉંડાણ ન હતું માટે વેહેલાં ઉગી નીકલીઆં. ૬ પણ સુરજ ઉગીઆ પર તેએ સીમલાઈ ગઈઆં, ને જડ નહીં હતી વાસને શુકાર ગઈઆં. ૭ ને કેટલાંએક કાંચનાં જાહાડમાં પડીઆં; ને કાંચનાં જાહાડેએ વધીને તેએને ગુંથીનાંખીઆં. ૮ પણ ખીજાં શારી ભાંએ પર પડીઆં, ને ફક્ક લાવી-

આં; ફેટલાંઝ્મિક શોગણાં, ને ફેટલાંઝ્મિક શાહગણાં, ને ફેટલાંઝ્મિક તીરાગણાં.
૯ જેને શાંભલવાને કાન છે તે શાંભલ.

૧૦ પછી શાગીરદોઝ્મે પાસે આવીને તેને કહીલિં કે, તું તેઝ્માને તમસીલામાં કેમ ફેલેલે? ૧૧ તારે તેણે જવાબ આપીને તેઝ્માને કહીલિં કે, આસમાનની પાદશાહતના ભેદ જાણવાનું તમને આપેલું છે, પણ તેઝ્માને નથી આપેલું. ૧૨ કેમકે જેની પાસે છે તેને અપારો, ને તેને બહુ ધરો; પણ જેની પાસે નથી તેની પાસે જે છે તે પણ તેની પાસેથી લઈ લેવારો. ૧૩ ઝ્મે સાહ હું તેઝ્માને તમસીલામાં ફડુંછડું; કેમકે તેઝ્મા દેખતાં, નથી દેખતા; ને શાંભલતાં, નથી શાંભલતા; ને સમજતા નથી; ૧૪ ને ઈસાઈઝ્માની નવ્યુઝ્મત તેઝ્મા આખતની પુરી થઈ, જે ફેલેલે કે, “તમે શાંભલતાં શાંભલશો, પણ નહીં સમજશો, ને દેખતાં તમે દેખશો, પણ તમને નહીં શુજશે. ૧૫ કાંજે ઝ્મે લોકોનાં દીલ જડ થઈ ગઈઝ્મા છે, ને કાનોઝ્મે ઝ્મેઝ્મા ધીમે શાંભલેલે, ને ઝ્મેઝ્માની ઝ્માંઝ્મા ઝ્મેઝ્માઝ્મે મીચેલી છે, રખે કદી ઝ્મેઝ્મા ઝ્માંઝ્માઝ્મે જુઝ્મે, ને કાનોઝ્મે શાંભલે, ને દીલથી સમજે, ને ફરે, ને હું ઝ્મેઝ્માને સમા કરું.” ૧૬ પણ યુઆરક છે તમારી ઝ્માંઝ્મા, કેમકે તેઝ્મા દેખેલે; તથા તમારા કાનો, કેમકે તેઝ્મા શાંભલેલે. ૧૭ કેમકે હું તમને અચીત ફડુંછડું કે જે જે તમે જુઝ્માછો, તે ધણા નખીઝ્માઝ્મે તથા રાસતોઝ્મે જેવા ચાહીઝ્માં, પણ જેઘઝ્માં નહીં; ને જે જે તમે શાંભલોછો તે શાંભલવા ચાહીઝ્માં, પણ શાંભલીઝ્માં નહીં. ૧૮ તો વાવનારની તમસીલ તમે શાંભલો. ૧૯ જરે પાદશાહતની વાત કોઈ શાંભલેલે, ને નથી સમજતો, તારે ખુશો આવેલે, ને તેનાં દીલમાં જે વાવેલું તે તે લઈ જાઝ્મેલે; રસતાની કોરે ખી જે પામીઝ્મા તે ઝ્મેજ છે. ૨૦ ને પથરની ભોંઝ્મે પર ખી જે પામીઝ્મા તે ઝ્મે છે કે વાતને શાંભલીને તુરત ખુશીથી તેને માનીલેલે. ૨૧ તો પણ તે પોતામાં જડ નથી રાખતો; વાસતે ઝ્મેકલી થોડી વારજરેહેનાર છે, કાંજે વાતને લીધે સંકટ ઈઝ્મા સતાવણી આવેલે, તારે તુરત તે ઠોકર ખાઝ્મેલે. ૨૨ ને કાંઝાનાં જહાડોમાં ખી જે પામીઝ્મા તે ઝ્મે છે કે, વાત શાંભલેલે, પણ ઝ્મા દુનીઝ્માની ચીંતા તથા દોલતના ફરેખ વાતને યુંથી નાંખેલે, ને તે ખેફલ થઈ જાઝ્મેલે. ૨૩ પણ શારી ભોંઝ્મે પર જે ખી પામીઝ્મા તે ઝ્મે છે કે, વાત શાંભલેલે, ને સમજેલે, ને તેમાં નીશયે ફલ લાગેલે, કોઈમાં શોગણાં, કોઈમાં શાહગણાં, ને કોઈમાં તીરાગણાં.

૨૪ તેણે તેઝ્માને ખીજી તમસીલ આવીને કહીલિં કે, આસમાનની પાદશાહત

એક માણસના સરખી છે જેણે પોતાનાં ખેતરમાં શાં ખી વાવીં. ૨૫ પણ માણસો ઉંઘતાં હતાં તારે તેના દુરામને આનીને ઘઉંમાં કડવા દાણા વાવીઆ, ને આધીઆ ગઈઆ. ૨૬ પણ જરે છોડવા ઉગીઆ, ને ચમરી આવી, તારે કડવા દાણા પણ દેખાઈઆ. ૨૭ તારે તે ધરખારીના ચાકરોએ પાસે આવીને તેને કહીં કે, સાહેબ, તે શું તારાં ખેતરમાં શાં ખી વાવીં નહીં હતું ? તો તેમાં કડવા દાણા કાંઠાંથી આવીઆ? ને તેણે તેઓને કહીં કે, કોઈ દુરામને એ કરીં છે. ૨૮ તારે ચાકરોએ તેને કહીં કે, તારી મરજી હોએ તો હમે જઈને તેને એકઠા કરીએ. ૨૯ પણ તેણે કહીં કે, ના, તમે કડવા દાણા એકઠા કરતા રખે ઘઉંને પણ તેની સાથે ઉખેડો. ૩૦ ફસલ સુધી બેહુને સાથે વધવા દો; ને કાપતી વેલા કાપનારાઓને હું કહીરા કે, તમે પેહેલાં કડવા દાણાને એકઠા કરો, ને બાલવા સાં તેના ભારા બાંધો, પણ ઘઉં મારી વખારમાં બરો.

૩૧ તેણે તેઓને ખીજી તમસીલ આપીને કહીં કે, આસમાનની પાદશાહત પીલુનાં ખી સરખી છે, જેને એક જણે લઈને પોતીકાં ખેતરમાં વાવીં. ૩૨ તે સઘલાં ખી કરતાં નાહાનું છે, પણ વધીઆ પછી [સરવ] છોડવા કરતાં તે મોટું છે, ને એવું જાહાડ થાએ છે કે આસમાનનાં પરંદાઓ આનીને તેની ડાલીઓ પર રહેછે.

૩૩ તેણે તેઓને ખીજી તમસીલ કહી કે, આસમાનની પાદશાહત ખમીરના જેવી છે, જેને એક ય્યારતે લઈને તે બધું ખમીરવાલું થાએ તાંહાં સુધી આગના તરણ માપામાં ઘાલી મુકીં.

૩૪ એ બધી વાતો ઈસુએ લોકોને તમસીલોમાં કહી; ને તમસીલ વગર તેણે તેઓને કહીં નહીં. ૩૫ એ સાં કે નખીએ જે કહીં હતું તે પુરું થાએ, કે “હું માં મોહોનું તમસીલોથી ઉઘાડીરા, ને દુનીઆનો પાઈઓ નાંખવાથી જે અપતમાં રખાઈઆં છે તે હું પરગટ કરીરા.”

૩૬ તારે ઈસુ તે બીડને રવાના કરીને ઘર ગઈઓ; પછી તેના શાગીરદોએ તેની પાસે આવીને કહીં કે, ખેતરમાંના કડવા દાણાની તમસીલની માએની હમેને દોડે. ૩૭ તારે તેણે જવાબ આપીને તેઓને કહીં કે, શાં ખી જે વાવે છે તે આદમીનો બેટો છે; ૩૮ ને ખેતર દુનીઆ છે; ને શાગાં ખી પાદશાહતનાં ફરજંદો છે; પણ કડવા દાણા ખુરાનાં ફરજંદો છે; ૩૯ ને જે દુરામને તેને વાવીઆં તે શેતાન છે; ને ફસલ દુનીઆની આખર છે; ને કાપનારા શીરરાતાઓ છે. ૪૦ વાસતે જેમ કડવા દાણા એકઠા કરાએ છે, ને આગમાં બલાએ છે,

તેમ આ દુનીઆની આપ્ને થરો. ૪૧ આદમીનો બેઠો પોતાના શીરસાતાઆને મોકલશે, ને તેઆ બધાં ઠોકર અવડાવનારાંઆને તથા ખુરાઈ કરનારાંઆને તેની પાદશાહતમાંથી અંકડાં કરશે. ૪૨ ને તેઆને આગના ડુંડમાં નાંખી દેશે. તાંહાં રડવું ને દાંત પીશવું થરો. ૪૩ તારે રાસતો પોતાના આપની પાદશાહતમાં આકૃતાઅના સરખા નુરાની થરો. જેને સાંબલવાને કાન છે તે સાંબલે.

૪૪ વહી આસમાનની પાદશાહત ખેતરમાં સંતોડેલા અબ્જનાના સરખી છે, જેને કોઈ માણસ બેઠને છુપો રાખે, ને તેની ખુશીને લીધે બઅમે છે, ને પોતાનાં જેઠલાં છે તે બધાં વેચી નાંખીને તે ખેતર વેચાતું લે છે. ૪૫ વહી કોઈ વેપારી જે શારાં મોતીને રોધે છે તેના સરખી આસમાનની પાદશાહત છે, ૪૬ જેને ઘણી કીમતનાં અંક મોતીની રોધ લાગીઆથી તેણે બધને પોતાનું બધું વેચી નાંખીને તે વેચાતું લીધું.

૪૭ વહી આસમાનની પાદશાહત બલના જેવી છે, જેને લોકે દરીઆમાં નાંખી, ને હરેક તરેહનું તેમાં સમેટાઈ. ૪૮ ને તે ભરાઈ ગઈઆ પર તેઆ તેને કીનારે ખેંચી લાવીઆ, ને બેસીને જે શાઈં હતું તે વાસણોમાં અંકડું કીધું, ને નહાઈં ફેંકી દીધું. ૪૯ અમલ દુનીઆની આપ્ને થરો. ફીરસાતાઆ આવીને રાસતોમાંથી ખુરાઆને બાહાર જુદા કરશે. ૫૦ ને તેઆને આગની ભઠીમાં ફેંકી દેશે. તાંહાં રડવું ને દાંત પીશવું થરો.

૫૧ ઇસુ તેઆને કહે છે કે, શું તમે અમે બધી વાતો સમજ્યા? તેઆ તેને કહે છે, હા ખોદાવંદ. ૫૨ તારે તેણે તેઆને કહીઈં કે, જે હરેક શાસતરી આસમાનની પાદશાહત બાબત શીખેલો છે તે અંક ધરખારીના સરખા છે, જે પોતાના ભંડારમાંથી નવી તથા જુની ચીજો કાહોડે છે.

૫૩ અને અમે ધર્મઈં કે ઇસુ અમે તમસીલો કહી રહીઆ, તારે તાંહાંથી આલીઆ ગઈઆ. ૫૪ ને પોતાના મુલકમાં આવીઆ પર તેણે તેઆનાં અબાદતઆનામાં અંકની તાલીમ આપી કે તેઆ તાજુબ ધધને બોલીઆ કે, અંકને આ દાનાઈ તથા કરામતો કાંહાંથી? ૫૫ શું અમે સુથારનો બેઠો નથી? અંકની મા શું મરીઅમ નથી કહેવાતી? ને અંકના બાઈ શું ઇઆકુમ તથા ઇઆરશી તથા સીમોન તથા ઇહુદા નથી? ૫૬ ને અંકની સમ્બલી બેઠેનો શું આપણી પાસે નથી? તો આ બધું અંકને કાંહાંથી મલીઈં? ૫૭ અમે તેઆને તેની બાબત ઠોકર આધી, પણ ઇસુ અંકને તેઆને કહીઈં કે, નથી પોતાના મુલકમાં તથા પોતાનાં ધરમાં

ન હતાં ઈલત વીનાનો નથી. ૫૮ ને તેઓના બેઓતકાદને લીધે તેણે તાંહાં ધણી કરામતો નહીં કીધી.

બાબ અહદમો.

તે વખતે હેરોદ શાહે ઈસુનો તારીફ શાંબલી. ૨ ને પોતાના આકરને કહીજીં છે, ઈઓહાન જે આપતીસમા કરનાર તે ઓજ છે, તે મરી ગમ્મિલાઓ-માંથી ઉડીઓ છે, વાસતે તેનાથી મોજ્જબ બનેછે. ૩ કેમકે હેરોદ પોતાના બાઈ શીરપનો બઈગ્મિર હેરોદીઆને લીધે ઈઓહાનને પકડીઓ હતો, ને તેને બાંધીને દેદખાનામાં નાંખીઓ હતો. ૪ કાંજે ઈઓહાને તેને કહીજીં હતું છે, તે તારી થાઓ ઓ રવા નથી. ૫ ને તે તેને મારીનાંખવા આહાતો હતો, પણ લોકો-થી તે બીધો, કેમકે તેઓ તેને નમી ગણતા હતા. ૬ પણ હેરોદની વરરાગાંઠ આની, તારે હેરોદીઆની દીકરીઓ તેઓની આગલ નાચીને હેરોદને ખુશ કીધો. ૭ તારે જે કંઈ તે માગે તે તેને આપવાનું તેણે શમ આહને કયુલ કીધું. ૮ તારે પોતાની માતા અગાઉથી શીખવીઆ ઉપરથી તે બોલી છે, ઈઓહાન આપતીસમા કરનારનું માયું હીઆં ઓક કથરોટમાં મને આપ. ૯ તે પર શાહ દલગીર થઈઓ, તો પણ શમને લીધે તથા તેની સાથે ખાવા બેસનારાઓને લીધે તેણે તે આપવાનો હુકમ કીધો. ૧૦ ને તેણે દેદખાનામાં મોકલીને ઈઓહાનનું માયું કપાવીજીં. ૧૧ પછી તેનું માયું ઓક કથરોટમાં લવાઈજીં, ને તે છોકરીને અપાઈજીં, ને તે પોતાની માની પાસે લઈગઈ. ૧૨ તારે તેના શાગીરદોઓ પાસે આનીને તેનું મુડદું ઉઠાવીને દાટીજીં, ને જઈને ઈસુને ખબર કહી. ૧૩ તારે ઈસુ ઓ શાંબલીને તાંહાંથી હોડીઓ ઉજડ ડેકાણે ઓકલો ગઈઓ, ને લોકો તે શાંબલીને રોહેરોમાંથી પગ રસતે તેની પાછલ ગઈઆ.

૧૪ ઓને ઈસુઓ નીકલીને મોટી ભીડ દીઠી, તારે તેણે તેઓ પર રહમ કરીને તેઓમાંના માંદાઓને સમા કીધા. ૧૫ ને સાંહાંજ પડી તારે તેના શાગીરદોઓ તેની પાસે આવીને કહીજીં છે, આ ડેકાણું ઉજડ છે, ને હવે વખત ગઈઓ છે, વાસતે લોકોને રવાના કર છે તેઓ ગામોમાં જઈને પોતાને સાઈ આ-વાનાં વેચાતાં લે. ૧૬ પણ ઈસુઓ ઓઓને કહીજીં છે, તેઓને જવાનું કારણ નથી, તમે તેઓને ખાવાને આપો. ૧૭ ને ઓઓઓ તેને કહીજીં છે, પાંચ રોટલી ને બે માંછલી વગર હીઆં હમારી પાસે કંઈ નથી. ૧૮ તારે તેણે કહીજીં છે, તે હીઆં મારી પાસે લાવો. ૧૯ પછી તેણે લોકોને ઘાસ પર બેસવાનો હુકમ

આવીઓ, ને તે પાંચ રોટલી તથા બે માછલી લઈને આરામાનની ગમ જોઈને દુઆ માગી, ને રોટલી ભાંજીને શાગીરદોને આપી, ને શાગીરદોએ લોકોને [પીરશી]. ૨૦ ને તેઓ સઘલા આઈને ધરાઈઆ પછી વધેલા કકડાઓની બાર ટોપલી ભરેલી તેઓએ ઉઠાવી. ૨૧ ને જોઓએ આપું તેઓ ઓરત બચાં ઉપરાંત પાંચ હજારને શુમારે મરદો હતા.

૨૨ એને ઈસુએ પોતાના શાગીરદોને તાકીદ કીધી કે, હું પોતે લોકોને રજા આપું તેટલામાં તમે હોડીમાં બેસીને મારી અગાઉ પેલેપાર જાઓ. ૨૩ ને લોકોને તેણે રવાના કીધા, તારે તે દુઆ-માગવાને એક પાહાડ પર એકલો ગઈઓ, ને સાંહાંજ પડીઆ પર તાંહાં તે એકલો હતો. ૨૪ પણ તે વખત હોડી દરીઆમાં છતાં જાળઓથી ડામોડાલ કરાઈ, કેમકે પવન ઉલથો હતો. ૨૫ ને રાતના ચોથા પોહારે ઈસુ દરીઆ પર ચાલતો તેઓની પાસે ગઈઓ. ૨૬ જારે શાગીરદોએ તેને દરીઆ પર ચાલતો દીઠો, તારે તેઓએ ગમરાઈને કહીજી કે, એ છાઈઓ છે, ને ખીલીકથી યુમ પાડી. ૨૭ પણ તરતજ ઈસુએ તેઓને કહીજી કે, ધીરજ રાખો, એ હું છજી, ખીહો ના. ૨૮ તારે પીતરે તેને જવાબ આપીને કહીજી કે, જોદાવંદ, એ જો તું છે, તો તારી પાસે પાણી પર આવવાને મને હુકમ આપ. ૨૯ ને તેણે કહીજી કે, આવ. તારે પીતર હોડી પરથી ઉતરીને ઈસુ પાસે જવાને પાણી પર ચાલીએ. ૩૦ પણ પવન જબરો દીઠા પર તે ખીધો, ને ડુબવા લાગીઓ, તારે તેણે યુમ પાડીને કહીજી કે, જોદાવંદ, મને બચાવ. ૩૧ ને ઈસુએ તુરત હાથ લાંબો કરીને તેને પકડી લીધો, ને તેને કહીજી કે, ઓ કમ એતકાદી, તું કેમ શક લાવીઓ? ૩૨ ને તેઓ હોડીમાં આવીઆ પર પવન બંધ પડીઓ. ૩૩ તારે હોડીમાં જ હતા તેઓએ આવીને તેનો સજદો કરીને કહીજી કે, ખરાખર તું જોદાનો બેથો છે.

૩૪ એને તેઓ પાર ઉતરીને ગનેસારત મુલકમાં આવીઆ. ૩૫ ને તે મકાનના લોકોએ તેને ઓલખીઓ, ને તે આપ્યા મુલકમાં આરો ગમ મોકલીને બધા ખીમારોને તેની પાસે લાવીઆ. ૩૬ ને કુકત તેનાં લુગડાંની કોર અડકવા સાર તેઓએ તેની આજી કીધી; ને જોટલા અડકીઆ તેટલા સમા થઈઓ.

બાબ પંદરમો.

તારે ઈસ્રાલિમમાંના શાસતરીઓએ તથા ફોરશીઓએ ઈસુની પાસે આવીને કહીજી કે, ૨ તારા શાગીરદ જુજરગોની રવાઈઓને શા વાસે

૨૬ કરેછે? કેમકે તેઓ શોટલી ખાઈને તારે પોતાના હાથ ધોતા નથી. ૩ પણ તેણે જ્યાં આપીને તેઓને કહીજે કે, તમે પોતાની સ્વાધર્મિતોથી જાદાના હુકમો શા વાસતે ૨૬ કરોછે? ૪ કેમકે જાદાએ હુકમ આપીઓ છે કે, તું પોતાનાં મા-આપને આપર આપ, ને આપ ઈઆ મા ઉપર જે કોઈ લાનત નાંખે, તે બનથી મારીઓ બન્યા. ૫ પણ તમે જાહેરો કે જે કોઈ આપને કે માને કેહે છે, જે કંઈ મારાથી તને લાભ થાઈ તે દાન છે, ૬ ને પોતાના આપનો કે પોતાની માની આપર તે નહીં રાખે, [તો કંઈ મુજબો નહીં]. આ પરમાણે તમે પોતાની સ્વાધર્મિતોથી જાદાનો હુકમ ૨૬ કીધો. ૭ આ ઠાંગીઆ, ઈસાઈઆએ તમારી આપત વાજાની નબુઅત કીધી કે, ૮ “આ લોક પોતાનાં મોહોથી મારી પાસે આવેછે, ને હોહોથી મને આપર આપેછે, પણ આઓનાં દીલ મારાથી દુર છે. ૯ ને તાલીમ કરવામાં ઈનસાનના હુકમો શીખવીને તેઓ બેફાઈઆ મારી પરસતરા કરેછે.”

૧૦ પછી તેણે જાહેરને પાસે બોલાવીને તેઓને કહીજે કે, તમે શાંબલો ને સમજો કે, ૧૧ જાહેરમાં જે બન્યાં તે આદમીને નાપાક નથી કરતું, પણ જે કંઈ મોહોમાંથી નીકલે તે જ આદમીને નાપાક કરેછે. ૧૨ તારે તેના શાગીરોએ પાસે આવીને તેને કહીજે કે, ફરોશીઆએ આ વાત શાંબલીને ઠોકર આધી આ તું જાણે છે કે નહીં? ૧૩ પણ તેણે જ્યાં આપીને કહીજે કે, જે હરેક રોપ મારા આસમાનમાંના આપેરોપીઓ નથી, તે ઉખારો. ૧૪ તેઓને રેહેવા દો, તેઓ આંધલા આંધલાઓને દોરનારા છે, ને જે આંધલા આંધલાને દોરે તો બંને ખાડામાં પડરો. ૧૫ પછી પીતરે જ્યાં આપીને તેને કહીજે કે, આએ તમ-સીલનો માએની હમને કેહે. ૧૬ તારે ઈસુએ કહીજે કે, શું તમે પણ હજી સુધી બેસમજ છો? ૧૭ શું તમે હજી નથી સમજતા કે જે કંઈ મોહોમાં પેરેછે તે પેટમાં બન્યાં, ને સંડારમાં બહાર નંખાયાં. ૧૮ પણ જે જે મોહોમાંથી નીકલે તે દીલમાંથી આવેછે, ને તે જ આદમીને નાપાક કરેછે. ૧૯ કેમકે ખુરા વીચાર, ખુન, જના, હરામકારી, ચોરી, જુઠી સાહેલી, તથા કુફર દીલમાંથી નીકલે. ૨૦ આદમીને નાપાક કરેછે તે એ જ છે; પણ ન-ધોએ હાથે ખાવું આદમીને નાપાક કરતું નથી.

૨૧ તારે ઈસુ તાંહાથી નીકલીને સોર તથા સીદોનની હદોમાં ગઈઓ. ૨૨ ને જુઓ આંક કનાની આરે તે હદોમાંથી આવીને ખુમ પાડતાં તેને કહીજે કે, જાદાવંદ, દાઉદના બેટા, મારા ઉપર રહમ કર; મારી દીકરી દેવથી બહુ પીડા

પામે છે.” ૨૩ પણ તેણે તેને કંઈ જવાબ આપ્યો નહીં; ને તેના શાગીર-
દોષને પાસે આવીને અરજ કરતાં તેને કહીઈ કે, તેને રવાના કર, કેમકે તે આ-
પણી પાછલ જુમ પોડે છે. ૨૪ તારે તેણે જવાબ આપીને કહીઈ કે, ઈસિરાએ લનાં
ધરનાં ખાવાએલાં ગેટાંની પાસે હું માકલાઈએ છું; ખીજ પાસે નહીં.
૨૫ પછી તેણે આવીને તેનો સજ્જદા કીધો, ને કહીઈ કે, ખોદાવંદ, મારી મદદ
કર. ૨૬ પણ તેણે જવાબ આપીને કહીઈ કે, છોકરાંએની રોટલી લઈને કુત-
રને નાંખવી મુનાસીબ નથી. ૨૭ તારે તેણે કહીઈ કે, ખોદાવંદ અહં, તો પણ
કુતરાં પોતાના ધણીએની મેજ પરથી જે કકડા પેડે છે તેમાંથી ખાએ છે.
૨૮ તારે ઈસુએ જવાબ આપીને તેને કહીઈ કે, એ આરત, તારો અંતકાદ
મોટો છે, જે તું ચાહે છે તે તને થાએ. ને તેજ ઘડીથી તેની દીકરી સમી થઈ.

૨૯ તારે ઈસુ તાંહાંથી નીકલીને ગાલીલના દરીઆ પાસે આવીએ, ને
પાહાડ પર ચહીને તાહાં બેઠો. ૩૦ ને બહુ લોકો લંગડાએને, આંધલાએ-
ને, મુંગાએને, ટુંડાએને, તથા ખીજ ધણુને પોતાની સાથે લઈને તેની
પાસે આવીએ, ને તેએએ તેએને ઈસુના પગ પાસે મુકીએ, ને તેણે
તેએને સમા કીધા. ૩૧ એવા કે મુંગાએને બોલતા, ટુંડાએને
સમા, લંગડાએને ચાલતા, ને આંધલાએને દેખતા કીધા. એ જોઈને
લોકો તાજુબ થઈએ ને ઈસિરાએલના ખોદાની તારીફ કીધી. ૩૨ પછી
ઈસુએ પોતાના શાગીરદોને પાસે તેડીને કહીઈ કે, એ લોકો પર મને રહમ
આવે છે, કેમકે આજ તરણુ દાહાડા થઈએ એએ મારી સાથે રહીએ છે, ને એ-
એને ખાવાને કંઈ નથી, ને એએને બુખીએ માકલી દેવાને હું નથી ચાહાતો,
રએ રસતામાં એએ નાતાકત થઈએ. ૩૩ ને તેના શાગીરદ તેને કહે છે કે,
એટલા બધા લોકો ધરાએ તેટલી રોટલી રાતમાં હમારી પાસે કાંહાંથી? ૩૪ તારે
ઈસુ તેએને કહે છે કે, તમારી પાસે કેટલી રોટલી છે? તારે તેએએ કહીઈ કે,
સાત, ને નાહાની માછલી થોડીએક છે. ૩૫ તારે તેણે તે લોકોને જમીન
પર બેસવાનો હુકમ કીધો. ૩૬ ને તે સાત રોટલી તથા માછલી લઈને દુઆ
માગીને બાંજી, ને પોતાના શાગીરદોને આપી, ને શાગીરદોએ લોકોને [પીરી].
૩૭ તારે સરવે ખાધું ને ધરાઈએ; પછી બચેલા કકડાએની ભરેલી સાત
થેપલી તેએએ ઉઠાવી. ૩૮ ને એએએ ખાધું તેએ આરતો બચાએ
શીવાએ ચાર હજાર મરદ હતા. ૩૯ ને લોકોને રવાના કરીએ આઠ હોડીમાં
બેસીને માગદાલાની હદમાં તે આવીએ.

બાબ શોલમો.

અને ફરોશીઆએ તથા શાદુકીઆએ આવીને તેની અનુભાષિત કરતાં માગીકું કે, હમને આસમાનથી નીરાણી દેખાડ? ૨ પણ તેણે જવાબ આપીને તેઓને કહીકું કે, સાંહાંજ પડેછે તારે તમે ઢોહોછો કે ઉઘાડ થરો, કાંજિ આસમાન લાલ છે. ૩ ને રાહવારે ઢોહોછો કે, આજ જડી થરો, કાંજિ આસમાન લાલ તથા અંધરાએલું છે. આ હોંગીઆ, તમે આસમાનની સુરત પારખી જાણોછો ખરા, પણ વખતો નીરાણીઆને શું તમે પારખી નથી રાકતા? ૪ ખુરા તથા હરામકાર લોક નીરાણી માગેછે, પણ ઈઆના નખીની નીરાણી શીવાએ બીજી નીરાણી તેઓને નહીં દેખાડારો: પછી તે તેઓને મુકીને ગઈઆ.

૫ અને તેના શાગીરદો પેલે પાર આવીઆ, પણ રોટલી લેવાને વીસરી ગઈઆ. ૬ તારે ઈસુએ તેઓને કહીકું કે, ફરોશીઆનાં તથા શાદુકીઆનાં ખમીર બાબત તમે ખબરદારી રાખો, ને હોશીઆર રોહો. ૭ તારે તેઓએ માહોમા વીચાર કરીને કહીકું કે, આપણે રોટલી નથી લીધી વાસતે [તે એમ કહેછે]. ૮ ઈસુએ એ જાણીને તેઓને કહીકું કે, આ કમએતકાદીઆ, તમે રોટલી નથી લીધી તે સાંઝ માહોમા કેમ વીચાર કરોછો? ૯ શું હજી સુધી તમે નથી સમજતા? પાંચ હજારની પાંચ રોટલી, ને તમે કેટલી યોપલી ઉઠાવી, તે શું ઈઆદ નથી રાખતા? ૧૦ વલી ચાર હજારની સાત રોટલી, ને તમે કેટલી યોપલી ઉઠાવી, શું તે પણ [ઈઆદ નથી]? ૧૧ તમે કેમ નથી સમજતા કે, ફરોશીઆનાં તથા શાદુકીઆનાં ખમીર બાબત હોશીઆર રોહો, એવું જે મેં તમને કહીકું તે રોટલી બાબત નથી કહીકું. ૧૨ તારે તેઓ સમજ્યા કે રોટલીના ખમીર બાબત નહીં, પણ ફરોશીઆ તથા શાદુકીઆની તાલીમ બાબત હોશીઆર રહેવાનું તેણે કહીકું હતું.

૧૩ અને ઈસુએ શીલપની કાઠશારીની હદમાં આવીને પોતાના શાગીરદોને પુછીકું કે, આદમીનો બેટો જે હું, તે હું કોણુ છું, લોકો શું કહેછે? ૧૪ તારે તેઓએ કહીકું કે, કેટલાએક કહેછે કે, ઈઆહાન બાપતીસમા કરનાર છે, ને કેટલાએક કે એલીઆ, ને કેટલાએક કે ઇરેમીઆ, ઈઆ નખીઆમાંનો એક છે. ૧૫ તે તેઓને કહેછે, પણ તમે શું કોહોછો? હું કોણુ છું? ૧૬ તારે સીમોન પીતરે જવાબ આપીને કહીકું કે, જીવતા આદાનો બેટો ખરીસત તું છે. ૧૭ ને ઈસુએ જવાબ આપીને તેને કહીકું કે, સીમોન, ખારાઆના, તું

મુખારક છે, કેમકે ગોરાત તથા લોહીએ નહીં, પણ આસમાનમાંના મારા બાપે તને એ જણાવીકે છે. ૧૮ ને હું તને કહુંકે કે, તું પીતર છે, ને આ પથર પર હું મારી મંડલી ઉભી કરીશ, ને તેના ઉપર દોજબના દરવાજા ફેરવે નહીં પામરો. ૧૯ ને આસમાનની પાદશાહતની કુંચીએ હું તને આપીશ, ને જમીન ઉપર તું જે કંઈ બંધરો, તે આસમાનમાં બંધારો; ને જમીન ઉપર જે કંઈ તું છોડરો, તે આસમાનમાં પણ છોડરો. ૨૦ તારે તેણે પોતાના શાગીરદાને હુકમ આપીએ કે, ઇસુ જે ખરીસત તે હું છું, એ તમારે કોઈને કહેવું નહીં.

૨૧ તાર પછી ઇસુ પોતાના શાગીરદાને જણાવવા લાગીએ કે, તેને ઇશ્રાલિ-મમાં જવું, ને વડીલા તથા મુખી કાહીનોથી તથા શાસતરીએથી બહુ દુખ ઉઠાવવાં, ને મારીઆજવું, ને તેને દાહાડે પાછા ઉઠવું જરૂર છે. ૨૨ તારે પીતર તેને એક ગમ લઈ ગઈએ, ને તેને જાણીને કહીએ કે, ખોદાવંદ, એ તારાથી દુર રહે, એ તને નહીં થરો. ૨૩ પણ તેણે ફરીને પીતરને કહીએ કે, આ શોતાન, મારી પછવાડે જ; તું મને ઠોકર ખવડાવનાર છે; કેમકે ખોદાની ચાતો નહીં, પણ આદમીએની તું આહેએ. ૨૪ તારે ઇસુએ પોતાના શાગીરદાને કહીએ કે, જે કોઈ મારી પાછલ આવવા આહેએ, તો તે પોતાનો ઇનકાર કરે, ને પોતાનો કુરસ ઊંચકાને મારી પાછલ આવે. ૨૫ કેમકે જે કોઈ પોતાનો જીવ બચાવવા આહેએ, તે તેને ખોરો; પણ જે કોઈ મારે લીધે પોતાનો જીવ ખોરો, તે તેને બચાવરો. ૨૬ કાંજે માણસ જે આખી જહાન ખેલવે, ને પોતાનો જીવ ખોરો, તો તેને શો કાએદો થઈએ; ઇઆ માણસ પોતાના જીવને બદલે શું આપરો? ૨૭ કેમકે આદમીનો એટો પોતાના બાપની જલાલ તથા પોતાની શીર-શતાએ સાથે આવરો; ને તારે હરેકને તેનાં કામ પરમાણે ભરી આપરો. ૨૮ હું તમને ખચીત કહુંકે કે હીઆં જે ઉભા છે તેઓમાંના કેટલાએટ એવા છે કે આદમીના એટને પોતાની પાદશાહતમાં આવતો જોરો તાંહાં સુધી મોતને નહીંજ આપરો.

બાબ સતરમો.

એને છ દાહાડા પછી ઇસુએ પીતરને તથા ઇઆકુબને તથા તેના બાઈ ઇઓહાનને સાથે લીધા, ને તેઓને એક ઊંચા પાહાડ પર એકાંત લઈ ગઈએ. ૨ ને તેની શીકલ તેઓની આગલ બદલાઈ ગઈ, ઇઆને તેનો ગેહિરો આક-

તાબતા સરખો ચત્રકીઓ, ને તેનો પોશાક નુરતા જ્યો સફેદ થઈ ગઈઓ.
 ૩ તારે જુઓ, મુસા તથા ઝમ્લીઆ તેની સાથે વાત કરતાં તેઓને દેખાઈઆ.
 ૪ તારે પોતરે ખોલતાં ઇસુને કહીજી કે, ખોદાવંદ, આપણે હીઆં રહેવું સારું છે,
 જો તારી મરજી હોય તો હીઆં હમે તરણ માંડવા બનાવીએ, એક તારે
 સાર, ને એક મુસાને સાર, ને એક ઝમ્લીઆને સાર. ૫ તે કહેતો હતો
 એટલામાં જુઓ એક ચલકતી વાદલીએ તેઓ પર છાઈઆ કીધી; ને જુઓ
 વાદલીમાંથી આવાજે કહીજી કે, એ મારો પીઆરો બેટો છે, જોનામાં
 હું બહુ ખુશ છું; એનું તમે સાંભલો. ૬ ને સાગીરદો એ સાંભલીને ઉંધા
 પડીઆ, ને ઘણા બીધા. ૭ તારે ઇસુએ પાસે આવીને તેઓને અડકીને કહીજી
 કે, ઉઠો, ને બીહો ના. ૮ તારે તેઓએ પોતાની આંખો ઉંચી કરીને ઇસુ
 વીના કોઈને દીકા નહીં. ૯ ને તેઓ પાહાડ પરથી ઉતરતા હતા તારે ઇસુ
 એ તેઓને હુકમ આપીને કહીજી કે, આદમીનો બેટો મરીગએલાઓમાંથી
 પાછો ઉડે તાંહાં સુધી આ જે તમે દીકું તે કોઈને ના કહેતા. ૧૦ તારે તેના
 સાગીરદોએ તેને પુછતાં કહીજી કે, તો સાસતરીઓ કેમ કહેછે કે, ઝમ્લીઆને
 પેહેલાં આવવું જોઈએ? ૧૧ ને ઇસુએ જવાબ આપીને તેઓને કહીજી કે,
 ઝમ્લીઆ પેહેલો આવશે ખરો, ને બધો બંદોબસત કરશે; ૧૨ પણ હું તમને
 કહુંછું કે, ઝમ્લીઆ આવી સુકીઓ છે, ને તેઓએ તેને ચોલખીઓ નહીં,
 પણ જે કંઈ તેઓએ આહીજી તે તેને કીધું; તેમજ આદમીનો બેટો પણ તેઓથી
 [દુખ] સેહેરો. ૧૩ તારે સાગીરદો સમજીઆ કે ઇઓહાન આપતીસમા કરનાર
 આવત તે તેઓને કહેતો હતો.

૧૪ એને તેઓ બીડતી પાસે આવીઆ, તારે એક રાખસે તેની પાસે આ-
 વીને તેની આગળ ઘુટણીએ બેસીને કહીજી કે, ૧૫ ખોદાવંદ, મારા દીકરા પર
 રહમ કર, કાંજે તે ફેરવાલો છે, ને ઘણી પીડા સેહેછે; કેમકે તે વારેવાર આગ-
 માં, ને વારેવાર પાણીમાં પડેછે. ૧૬ ને તેને હું તારા સાગીરદોની પાસે લાવી-
 ઓ હતો, પણ તેઓ તેને સમો કરી નહીં રાકીઆ. ૧૭ તારે ઇસુએ જવાબ
 આપીને કહીજી કે, ઓ કમએતકાદી તથા વાંકી પેહેડી, કાંહાં સુધી હું
 તમારી સાથે રહીશ? કાંહાં સુધી હું તમારી બરદાશત કરું? તેને મારી પાસે હીઆં
 લાવો. ૧૮ પછી ઇસુએ તે દેવને ધમકાવીઓ; ને તે તેમાંથી નીકલીઓ,
 ને તે છોકરો તેજ ઘડી સમો થઈઓ. ૧૯ તારે સાગીરદોએ એકાંત ઇસુ પાસે
 આવીને કહીજી કે, હમે તેને કેમ કાહાડી નહીં રાકીઆ? ૨૦ તારે ઇસુએ તેઓને

કહીજી કે, તમારા કમચ્ચેતકાદને લીધે; કેમકે હું તમને ખચીત કહુંછું કે તમને ખીલુના દાણા જોડલો ચ્ચેતકાદ હોચ્ચે તો તમે આ પાહાડને કોહોકે, તું હીઆંથી તાંહાં ખરી જા, ને તે ખરોડારો; ને તમને કંઈ અશકીચ્ચે થરો નહીં. ૨૧ પણ દુઆ તથા અપવાસ વગર ચ્ચે જાત નીકલતી નથી.

૨૨ અને તેઓ ગાલીલમાં ફરતા હતા તારે ઇસુચ્ચે તેઓને કહીજી કે, આદ-મીનો બેથે માણુસોના હાથમાં સાંપારો; ૨૩ પછી તેઓ તેને મારીનાંખરો, ને તીજે દાહોડે તે પાછો ઉઠરો. તારે તેઓ બહુ દલગીર થઈઆ.

૨૪ અને તેઓ કાપરનાહુમમાં આવીઆ, તારે કર લેનારાઓચ્ચે પીતરની પાસે આવીને કહીકે કે, શું તમારો ઉસતાદ કર નથી આપતો? તેણે કહીકે કે, હા આપેછે. ૨૫ ને ઘરમાં તે આવીઓ તારે તેના બોલવા અગાઉ ઇસુચ્ચે કહીકે કે, સીમોન, તને શું લાગેછે, જમીનપરના પાદશાહો કોણુથી કર ઇઆ મેહસુજ લેછે? પોતાનાં છોકરાંઓ પાસેથી કે પારકાઓથી? પીતરે તેને કહીકે કે, પારકાઓથી. ૨૬ ઇસુચ્ચે તેને કહીકે, તારે છોકરાંઓ તો આજાદ છે. ૨૭ તો પણ આપણે તેઓને ડોકર ન ખવડાવીચ્ચે વાસતે તું દરીઆ પાસે જાઈને ગલ નાંખ; ને જે માછલી પેહેલી ઉપર આવી તે પકડીલિ, ને તેનું મોહો ઉઘાડીઆ પર તને રૂપીઓ મલરો, તે લઈને મારેને તારે સાઈ તેઓને આપ.

બાબ હરાડમો.

તેજ વખતે શાગીરોચ્ચે ઇસુની પાસે આવીને કહીકે કે, આસમાનની પાદશાહતમાં મોટું કોણુ છે? ૨ તારે ઇસુચ્ચે ચ્ચેક બાલકને પાસે તેડીને તેને તેઓની વચે રાખીજી; ૩ ને કહીજી કે, હું તમને ખચીત કહુંછું કે, તમે જે ફરીઆ નથી, ને બાલકોના સરખા થઈઆ નથી, તો આસમાનની પાદશાહતમાં તમે નહીંજા પેશારો. ૪ વાસતે જે કોઈ પોતાને આ બાલકના સરખો ફેરતન કરરો, તેજ આસમાનની પાદશાહતમાં મોથો છે. ૫ જે કોઈ મારે નામે ચ્ચેવાં ચ્ચેક બાલકને કચ્ચુલ કરેછે, તે મને કચ્ચુલ કરેછે. ૬ પણ જે નાહા-નાઓ મારા પર ચ્ચેતકાદ કરેછે, તેઓમાંના ચ્ચેકને જે કોઈ ડોકર ખવડાવરો, તેને સાઈ ચ્ચે બેહતર છે કે ઘંટીનું પડ તેની કોટે બંધા-ચ્ચે, ને તે દરીઆનાં જાણુમાં ડુબાડાચ્ચે. ૭ ડોકરોને લીધે દુની-આને અફસોસ છે; ડોકરો આવવાની જરૂર તો છે, પણ જે માણુસ-થી ડોકર આવેછે તેને અફસોસ છે. ૮ વાસતે જે તારો હાથ ઇઆ તારો પગ

તને ઠોકર અવડાવે છે, તો તેને કાપીનાંખીને તારી પાસેથી ફેંકી દે; તારા બે હાથ કે બે પગ છતાં તું હમિરાની આગમાં નંખાવ્યે, વ્યે કરતાં લંગડા ઈઆ ટુંડા થઈને જીંદગીમાં પેશવું તારે સાઈ બેહતર છે. ૯ ને જો તારી આંખ તને ઠોકર અવડાવે છે, તો તેને કાઢાડી નાંખીને તારી પાસેથી ફેંકી દે; તારી બે આંખ છતાં તું જાહાનમની આગમાં નંખાવ્યે, વ્યે કરતાં કાણુ થઈને જીંદગીમાં પેશવું તારે સાઈ બેહતર છે. ૧૦ આ નાહાનાંઓમાંના વ્યેકને તમે નવખોડો વાસતે અબરદાર રહેજો, કાંજે હું તમને કહું છઈ કે આસમાનમાં તેઓના ફીર-શતાઓ મારા આસમાનમાંના આપનું મોહો હમિરા જો વ્યે છે. ૧૧ કેમકે જો ખોવાવ્યેનું તેને અચાવવાને આદમીનો બેટો આવી વ્યે છે. ૧૨ તમે શું ધારો છો, જો કોઈ માણસને શો ગેટાં હો વ્યે, ને તેમાંથી વ્યેક બુલું પડે, તો શું નવાણુંને પાહાડ પર સુકોને તે બુલાં પડેલાંને શોધવાને તે જરો નહીં? ૧૩ ને જો તે તેને જડે તો હું તમને અચીત કહું છઈ કે જો નવાણું બુલાં નહીં પડી આંહતાં તેઓ કરતાં તેના પર તે વધતો હરખા વ્યે છે. ૧૪ વ્યેમ આ નાહાનાંઓમાંથી વ્યેકની હલાકી થાવ્યે વ્યેની તમારા આસમાનમાંના આપની ઈછા નથી.

૧૫ વલી જો તારો ભાઈ તારે ઉલટો વાંક કરે, તો તું જા, ને તું તથા તે વ્યેક ઈ થઈને તેને ઈપકો આપ; જો તે તારું શાંબલ, તો તું તારા ભાઈને પામીઓ છે. ૧૬ પણ જો તે નહીં શાંબલ, તો વ્યેક બે જણુ ખીજા તારી સાથે જ, વ્યે સાઈ કે હરેક વાત બે અથવા ત્રણ શાહેદોનાં મોહોથી સાખીત થાવ્યે. ૧૭ ને જો તે તેઓનું નહીં માને, તો મંડલીને કેહે, ને જો તે મંડલીનું પણ ન માને, તો તેને ગેરકોમી તથા મેહમુલ લેનારના જ્યો ગણુ. ૧૮ હું તમને અચીત કહું છઈ કે જો કંઈ તમે જમીન પર અંધરો, તે આસમાનમાં અંધરો; ને જો કંઈ તમે જમીન પર છોડરો, તે આસમાનમાં છોડરો. ૧૯ વલી હું તમને કહું છઈ કે જો જમીન પર તમારામાંના બે કંઈ પણ વાત આખત વ્યેક ચીતના થઈને મા-ગરો, તો મારા આસમાનના આપથી તેઓને સાઈ તે કરારો. ૨૦ કેમકે જાંહાં બે અથવા ત્રણ મારે નામે વ્યેક ઈ થવ્યેલા હો વ્યે તાંહાં તેઓની વચમાં હું છઈ.

૨૧ તારે પીતરે તેની પાસે આવીને કહીજી કે, ખોદાવંદ, મારો ભાઈ મારે ઉલટો ફેટલી વાર વાંક કરે ને હું તેને માફ કરું? શું સાત વાર સુધી? ૨૨ ઈસુવ્યે તેને કહીડું કે, સાત વાર સુધીનું હું તને નથી કેહેતો, પણ શીતર ગણી સાત વાર સુધી. ૨૩ વ્યે વાસને આસમાનની પાદશાહત વ્યેક પાદશાહના સરખી છે જોણે પોતાના આકરોથી હીસાખ લેવા આહી વ્યે. ૨૪ ને તે હીસાખ લેવા બાગી વ્યે.

તારે દશ હજાર તાલંતનો ઝેક કરજદાર તેની પાસે લવાઈઓ. ૨૫ પણ અદા-
કરવાનું તેની પાસે નહીં મલીઈ, તારે તેના આવંદેહુકમ કીધો કે તે તથા તેની
બધ્મિર તથા તેનાં છોકરાં તથા જે કુલે તેનું હતું, તે વેચાઈ, ને કરજ
અદા કરાઈ. ૨૬ વાસે તે તે ચાકરે તેને પગે પડીને અરજ કરતાં કહીઈ કે.
આવંદ, સખર કર, ને હું તારું બધું વાલીશ. ૨૭ તારે તે ચાકરના આવંદે રહમ
કરીને તેને મુકી દીધો, ને કરજ તેને માફ કીધું. ૨૮ પણ તેજ ચાકરે બાહાર
જઈને પોતાના સાથી ચાકરોમાંના ઝેકને દીડા, જે તેના શો દીનારનો દેવાદાર
હતો, તારે તેણે તેનો યોગે પકડીને કહીઈ કે, તારા પર જે માફ લેહેણું છે,
તે વાલ. ૨૯ તારે તેના સાથી ચાકરે તેને પગે પડીને તેની અરજ કરીને
કહીઈ કે, સખર કર, ને હું તારું સઘલું વાલીશ. ૩૦ તો ઝે તેણે માનીઈ નહીં,
પણ જઈને તે કરજ અદાકરે તાંહાં લગી તેને દુદખાનામાં નાંખીઓ.
૩૧ તારે જે જે થઈ તે તેના સાથી ચાકરો જોઈને ઘણા દલગીર થઈઓ, ને
તેઓએ જઈને જે થઈ તે બધું પોતાના આવંદને કહીઈ. ૩૨ તારે તેના આ-
વંદે તેને પાસે તેડીને તેને કહીઈ કે, ઝો ખુરા ચાકર, તે મારી અરજ કીધી
વાસે તે મેં તને તે બધું કરજ માફ કીધું. ૩૩ મેં તારા પર જેવો રહમ કીધો તેવો
રહમ શું તને પણ તારા સાથી ચાકર પર કરવો લાજમ નહીં હતો? ૩૪ ને તેના આ-
વંદે યુસે થઈને તે તેનું બધું કરજ અદા કરે તાંહાં સુધો રાજ દેનારાઓને તેને
સોંપીઓ. ૩૫ ઝે પરમાણે જે તમે પોતાના બાઈઓના વાંક પોતાનાં દીલથી
માફ નથી કરતા, તો મારો આસમાનમાંનો બાપ પણ તમને ઝેમજ કરશે.

બાબ ઝોગણીશમો.

અને ઈસિએ ઝે વાતો પુરી કીધી, તારે ઝેમ થઈ કે, ગાલીલથી તે
નીકલીઓ, ને ઈમ્મરદને પેલે પારની ઇહુદાની હદોમાં આવીઓ. ૨ તારે
ઘણા લોક તેની પાછલ ગઈઓ, ને તાંહાં તેણે તેઓને સમા કીધા.

૩ અને ફરોશીઓએ તેની પાસે આવીને તેની અજમાઈરા કરતાં તેને
કહીઈ કે, શું હરેક કારણથી માણસે પોતાની બધ્મિરને મુકી દેવી રવા છે ?
૪ ને તેણે જવાબ આપીને તેઓને કહીઈ કે, શું તમે ઝે નથી વાંચીઈ કે જેણે
શરૂમાં તેઓને પેદા કીધાં; તેણે તેઓને મરદ ઝોરત પેદા કીધાં; ૫ ને કહીઈ
કે, ઝે સાફ માણસ પોતાનાં મા-બાપને મુકે, ને પોતાનો બધ્મિર સાથે મલીઓ
રહે, ને તે બંનો ઝેક તન થશે. ૬ વાસે તે હવેથી તેઓ જે નથી, પણ ઝેક

તન છે. એ વાસને ખોદાએ જે જોડીએ છે તેને માણસે જીવું ન કરવું. ૭ તેએા તેને કહેએ કે, મુસાએ એવો હુકમ કેમ આપીએા કે કારગતી આપીને તેને મુકી દેવી. ૮ તે તેએાને કહેએ કે, મુસાએ તમારાં સખત દીલને લીધે તમને પોતાની બધાએરો મુકવા દીધી, પણ રાશી એમ નહીં હતું. ૯ તે હું તમને કહુંએ કે જના શીવાએ જે કોઈ પોતાની બધાએરને મુકી દેરો, તે ખીજને પરણેરો, તે જના કરેએ, ને તે મુકી દીધેલી સાથે જે પરણેએ, તે જના કરેએ. ૧૦ તેના શાગીરદો તેને કહેએ કે, જે બધાએર આખત મરદનો હાજ એવો હોએ, તો પરણવું રાઈ નથી. ૧૧ તારે તેણે તેએાને કહીએ કે, સરવથી એ વાત બનીરાકતી નથી, પણ જેએાને આપેલું છે તેએાથી બનીરાકેએ. ૧૨ કેમકે કેટલાએક ખોજ છે કે જેએા માનાં પેટથી એવા જનમીએા; ને કેટલાએક ખોજ છે કે, જેએાને માણસોએ ખોજ બનાવીએા; ને કેટલાએક ખોજ છે કે જેએાએ આસમાનની પાદશાહતને લીધે પોતાને ખોજ કીધા; જેનાથી આએ બની રાકે, તે કરે.

૧૩ તારે બાલકો તેની પાસે લવાઈએાં, એ સાર કે તે તેએા પર હાથ મુકીને દુએા માગે, પણ શાગીરદોએ તેએાને ધમકાવીએાં. ૧૪ વાસને હસુએ કહીએ કે, બાલકોને આવવા દો, ને મારી પાસે આવવાને તેએાને મને ના કરો, કેમકે આસમાનની પાદશાહત એવાએાની જ છે. ૧૫ પછી તે તેએા પર હાથ મુકીને તાંહાંથી ગઈએાં.

૧૬ એને જીએા, એકે પાસે આવીને તેને કહીએ કે, નેક ઉમતાદ, હમે-રાંની જીંદગી પામવા સાર હું શું રાઈ કરું! ૧૭ તારે તેણે તેને કહીએ, તું કેમ મને નેક કહેએ? એક, હએાને ખોદા, તે શીવાએ નેક કોઈ નથી; પણ અગર તું જીંદગીમાં દાખલ થવાએાહે, તો હોકમો પર અમલ કર. ૧૮ તે તેને કહેએ કે, કીએા? તારે હમુએ કહીએ કે, તું ખુન ન કર, તું જના ન કર, તું ચોરી ન કર, તું જીકી રાહેલી ન પુર; ૧૯ પોતાનાં મા-બાપને આએ આપ, ને પોતાના પડોસી પર પોતાના જેવો પીઆર કર. ૨૦ તે જીએાને તેને કહેએ કે, એ બધાં મેં મારાં નાહાનપણથી પાલીએાં છે, હવે હું કેઈ આખત અંધરો છું? ૨૧ હસુએ તેને કહીએ કે, જે તું કામીલ થવાએાહે, તો જહને જે કંઈ તાંહે છે તે વેચી નાંખ, ને દરીદરીએાને આપીદે, ને આવીને મારી પાછલ ચાલ, ને આસમાનમાં તેને દોલત મલરો. ૨૨ પણ તે જીએાને એ વાત શાંબલીને દલગીર થઈને આલી ગઈએા, કેમકે તેની મીલકત ઘણી હતી.

૨૩ તારે ઇસુએ પોતાના શાગીરદોને કહીજી કે, હું તમને અચીત કહું-
છી કે દોલતમંદોને આસમાનની પાદશાહતમાં પેશવું કહાય છે. ૨૪ વલી હું
તમને કહુંછી કે દોલતમંદને ખોદાની પાદશાહતમાં પેશવાકરતાં સોએનાં નાકા-
માંથી ઉઠને જવું સહેલ છે. ૨૫ તારે તેના શાગીરદો એ શાંભલીને ઘણા
તાજુમ થઈઆ, ને કહીઉં, તો કોણ તારણ પામી શકે? ૨૬ તારે ઇસુએ
તેઓની સામું જોધને કહીજી કે, માણસોથી એ થઈનથી શકતું, પણ ખોદા-
તાલાથી અધું થઈશકે છે. ૨૭ તારે પીતરે જવાબ આપીને તેને કહીજી, જો હમે
અધું મુકીને તારી પાછલ ચાકીએછઈએ, વાસને હમને શું મલશે? ૨૮ ને
ઇસુએ તેઓને કહીજી, હું તમને અચીત કહુંછી કે જરે નવી પેદાએપરામાં
આદમીનો બેટો પોતાની જલાલનાં તખત પર બેસશે, તારે તમે જે મારી પાછ-
લ આવીઆ છો, તે તમે પણ ઇસરાએલના આરે શીરકાઓનો ઇનિસાફ કરવાને
આર તખતો પર બેસશો. ૨૯ ને જે કોઈએ ધરોને, કે ભાઈએ, કે
બેહેનોને, કે આપને, કે માને, કે અઈએને, કે છોકરાંને, કે ખેતરોને મારાં
નામને લીધે મુકી દીધાં છે, તે શોગણાં પામશે, ને હમેશાની જીંદગીનો વારસો
પામશે. ૩૦ પણ ઘણા જે પેહેલા, તેઓ છેલા થશે; ને જે છેલા, તેઓ
પેહેલા થશે.

આબ વીશમો.

કેમેકે આસમાનની પાદશાહત એક ધરઆરીના સરખી છે, જે પોતાની
દરાખવાડીને સાથે મજુરો પકવાને આમદાદને વખત આહાર ગઈઓ. ૨ ને તેણે
મજુરોની સાથે રોજનું એક દીનાર પકીને પોતાની દરાખવાડીમાં તેઓને મોકલી-
આ. ૩ ને પોહોર દાહોડો ચહડતે આહાર જઈને તેણે ચકલા પર ખીજાઓને
નવરા ઉભા રહેલા દીઠા. ૪ ને તેણે તેઓને કહીજી કે, તમે પણ દરાખવાડીમાં
જાઓ, ને જે કંઈ વાજખી હશે, તે હું તમને આપીશ; તારે તેઓ ગઈઆ. ૫ વલી
અપોરે તથા તીજે પોહોરે આહાર જઈને તેણે તેજ પરમાણે કીધું. ૬ ને અગીઆર
કલાકે પણ તેણે આહાર જઈને ખીજાઓને નવરા ઉભા રહેલા દીઠા; તારે તે તેઓ-
ને કહે છે કે, આખો દાહોડો તમે કેમ હીઆં નવરા ઉભા રોહો છો? ૭ તેઓ તેને
કહે છે કે, કોઈએ હમને રોજે રાખીઆ નથી તે સાથે: તે તેઓને કહે છે કે, તમે
પણ દરાખવાડીમાં જાઓ, ને જે કંઈ વાજખી હશે, તે તમે પામશો. ૮ ને
સાંહાંજ પડીઆ પર દરાખવાડીનો ઘણી પોતાના કારભારીને કહે છે કે, મજુ-

રોને બોલાવ, ને છેલાથી માંડીને પેહેલા સુધી તેઓની મજૂરી આપ. ૯ તારે આગીઆર કલાકવાલા આવીઆ, ને તેઓ હરેકને એક એક દીનાર મળીજી. ૧૦ પછી પેહેલા આવેલાઓ આવીઆ, તારે તેઓએ ધારીહું કે તેઓને વધતું મલશે, પણ તેઓ પણ એકજ દીનાર પામીઆ. ૧૧ ને તેઓએ તેલધને ધરધણીને ઉલટી કચકચ કરીને કહીહું કે, ૧૨ આ પાછલાઓએ એકજ કલાક કામ કીધું, તો પણ હમે આપા દાહાડાની મેહનત કરનાર તથા તડકું સેહેનારની બરાબર તે તેઓને કીધા. ૧૩ તારે તેણે તેઓમાંના એકને જવાબ આપીને કહીહું કે, દોસત, હું તારા પર ગેરવાજબી નથી કરતો, શું તેં મારી સાથે એક દીનાર પઠીજી નહીં હતું? ૧૪ તારું લધને આવીઓ જ; પણ જેમ તને તેમ એ છેલાઓને હું આપીશ. ૧૫ જે માંહે છે તેને મારી મરજી પરમાણે વાપરવાને શું મને રવા નથી? હું નેક છજી વાસતે શું તારી નજર બુરી થઈ છે? ૧૬ એમ જે છેલા તેઓ પેહેલા, ને જે પેહેલા તેઓ છેલા થશે; કેમકે તેડેલા ધણા છે, પણ પસંદ કરેલા થોડા છે.

૧૭ એને ઇસુએ ઇશ્રાલિમમાં જતાં, રસતે બારે શાગીરદોને એકાંત લધ-જધને તેઓને કહીજી કે, ૧૮ જુઓ, -આપણે ઇશ્રાલિમમાં જઈએ છઈએ, ને આદમીનો બેટો મુખી કાઠીતોને તથા શાસતરીઓને સોંપારો, ને તેઓ તેના પર મોતનો દંડ ઠરાવરો. ૧૯ ને મરાખરી ઠરાવવાને, તથા કોરડા મરાવવાને, તથા કચસ પર જાવવાને, તેઓ તેને ગેરકોમીઓને સોંપરો; ને તીજે દાહોડે તે પાછો ઉરો.

૨૦ તારે જેબેદીના દીકરાઓની માએ પોતાના દીકરાઓની સાથે તેની પાસે આવીને તેનો સજ્જો કરીને તેની પાસે કુંઠ માગીજી. ૨૧ ને તેણે તેને કહીજી કે, તું શું આહેરે? તે તેને કેહેરે કે, તારી પાદશાહતમાં મારા આ બે દીકરાઓ-માંથી એકને તારી જમણી ગમ, ને બીજને તારી ડાબી ગમ બેસવાનું કેહે. ૨૨ પણ ઇસુએ જવાબ આપીને કહીજી કે, તમે જે માગોછો તે તમે સમ-જતાં નથી; જે પીઆણું હું પીનાર છજી તે પીવાને, તથા જે બાપતીસમા હું લેનાર છજી તે બાપતીસમા લેવાને શું તમે સમરથ છો? તેઓ તેને કેહેરે કે, હમે સમરથ છઈએ. ૨૩ પછી તે તેઓને કેહેરે કે, અલબત્તાં તમે માંહે પીઆણું પીશો, ને જે બાપતીસમા હું લેનાર છજી, તે તમે લેશો; પણ જેઓને સાર મારા બાપથી ઠરાવાઈછે તેઓ બીના મારી જમણી ગમ કે ડાબી ગમ બેસવા દેવું એ માંહે નથી. ૨૪ ને દરો એ શાંભલીજી તારે એ બે બાઈ પર તેઓ ગુમે

થઈઆ. ૨૫ પણ ઈસુએ તેઓને પાસે તેડીને કહીજી કે, તમે જાણોછો કે ગેર-કોમીઓના પાદશાહો તેઓ પર હકુમત ચલાવેછે, ને જે મોટા છે તેઓ એઓના પર એઓની આર બતાવેછે. ૨૬ પણ તમારામાં એવું ન થાએ; અગર તમારામાં જે કોઈ મોટો થવા ચાહે, તે તમારો ખીદમતગાર થાએ; ૨૭ ને જે કોઈ તમારા સુખીએ થવા ચાહે, તે તમારો ગોલામ થાએ. ૨૮ જેમ આદમીનો બેટો ખીદમત કરાવવાને નહીં, પણ ખીદમત કરવાને, તથા ઘણાઓની ખંડણીને સારૂ પોતાનો જીવ આપવાને આવીએ છે.

૨૯ અને તેઓ ઈસીઓથી જતા હતા, તારે ઘણા લોક તેની પાછલ ચાલીઆ. ૩૦ ને, જુઓ, બે આંધલા રસતાની કોરે બેઠા હતા, તેઓએ ઈસુનું પાસેથી જવું શાંભલીને બુમ પાડતાં કહીજી કે, ખોદાવંદ, દાઉદના બેટા, હમારી ઉપર રહમ કર. ૩૧ ને તેઓના બુંગા રહેવા સારૂ લોકોએ તેઓને ધમકાવીઆ, પણ તેઓએ વધતી બુમ પાડીને કહીજી કે, ખોદાવંદ, દાઉદના બેટા, હમારી ઉપર રહમ કર. ૩૨ તારે ઈસુએ ઉભા રહીને તેઓને તેડીને કહીજી કે, મારાથી શું કરાવવા તમે ચાહોછે? ૩૩ તેઓ તેને કહેછે કે, ખોદાવંદ, હમારી આંખો ઉઘડીજાએ. ૩૪ તારે ઈસુ રહમ કરીને તેઓની આંખોને અડકીઆ; ને તુરત તેઓની આંખો દેખતી થઈ; ને તેઓ તેની પાછલ ગઈઆ.

બાબ એકવીશમો.

અને જરે તેઓ ઈરિશાલિમ પાસે પોહોંચીઆ, ને જહતિનના પાહાડની પાસે બેથફાજમાં આવીઆ, તારે ઈસુએ બે શાગીરદોને મોકલતાં કહીજી કે, ૨ તમે તમારી સાંહાંમાંના ગામમાં જાઓ, ને આંધલી એક ગધેડી તથા તેની જોડે બચું તુરત દેખશો; તેઓને છોડીને મારી પાસેલાવો. ૩ ને જે કોઈ તમને કંઈ કહે, તો તમે કોહો કે, ખોદાવંદને એઓનો ખપ છે, ને તે તેઓને તુરત મોકલી દેશે. ૪ એ બધું એ સારૂ થઈજી કે નખીએ જે કહીજી હતું તે પુરૂ થાએ કે, ૫ “સીઆનની દીકરીને એમ કોહો કે, જી, તારો પાદશાહ ફરોતનીથી ગધેડા પર, તથા બોજ લઈ જનાર ગધેડાનાં બચાં પર, બેઠેલો તારી પાસે આવેછે.” ૬ તારે શાગીરદોએ જહને જ્યો ઈસુએ તેઓને હકુમ આપીઆ હતો તેવું કીધું; ૭ ઈઆને તે ગધેડીને બચાં સુધાં લાવીઆ, પછી તેઓએ પોતાનાં લુગડાં તેઓ પર નાંખીને તેને તેઓ પર બેસાડીઆ. ૮ ને ઘણા લોકોએ પોતાનાં લુગડાં રસતામાં પાથરીઆં, ને ખીજાઓએ જાહોડા-

પરથી ડાકીઓ કાપીને રસનામાં પાથરી. ૯ ને જે લોક આગલ ચાલતા ને પાછલ આવતા હતા તેઓએ યુમ પાડતાં કહીડું કે, દાઉદના ખેટાને હોરાના, ખોદાવંદને નામે જે આવેછે તે મુઆરક છે; સહુથી ઉંચામાં હોરાના. ૧૦ ને હરશાલિમમાં તે આવીઓ તારે આપ્યાં શેહેરે ખમલીને કહીડું કે, એ કોણ છે? ૧૧ તારે લોકોએ કહીડું કે, ઇસુ નખી જે ગાલીલના નાગરેયનો તે એ છે. ૧૨ પછી ઇસુ ખોદાનાં મંદીરમાં ગઈઓ, ને મંદીરમાં જે વેચાતું આપતા હતા, તથા જે વેચાતું લેતા હતા, તે સરવને તેણે બાહાર કાઢાડીઆ; ને નાણાવથીઓના બાજ, તથા કચ્છતર વેચનારાઓનાં ખેસવાનાં ઉલટાવી નાંખીઆં. ૧૩ ને તેઓને કહીજા કે, “મારું ઘર પરારથનાનું ઘર છેલેવારો,” એમ લખેલું છે, પણ તમે તેને ચોરોનું કોતર કીધું છે. ૧૪ પછી આંધલા તથા લંગડા તેની પાસે મંદીરમાં આવીઆ, ને તેણે તેઓને સમા કીધા. ૧૫ ને જે મોજેજ તેણે કીધા, તથા મંદીરમાં છોકરાંઓ મોટે આવાજે દાઉદના ખેટાને જે હોરાના છેલેતાં હતાં, એ જરે મુખી કાહીનોએ તથા શાસતરીઓએ જોઈડું; તારે તેઓ બહુ ગુસે થઈઆ. ૧૬ ને તેને કહીજા કે, એઓ શું છેલે, તે શું તું સાંભલે? તારે ઇસુ તેઓને છેલે કે, હા, “છોકરાંઓનાં તથા ધાવણાઓનાં મોહોથી તે તારીક પુરી કરાએવી છે”, એ શું તમે કદી નથી વાંચો? ૧૭ પછી તે તેઓને મુકીને શેહેર બાહાર ખેટાનીઆમાં ગઈઓ, ને તાંહાં તેણે વાસો કીધો.

૧૮ એને મહવારે તે પાછો શેહેરમાં આવતો હતો તારે મુખીઓ થઈઓ; ૧૯ ને એક અંજીરીને રસતા પર જોઈને તે તેની પાસે આવીઓ, પણ ફકત પાતરાં વીના તેણે તે પર કંઈ ન જોઈને તેને કહીજા કે, હવેથી તારા પર કદી ફલ ન લાગો; ને તેજ વખત તે અંજીરી શુકાઈ ગઈ. ૨૦ ને એ જોઈને શાગીરદો તાજુબ થઈઆ, ને બોલીઆ કે, અંજીરી કેવી જલદી શુકાઈ ગઈ. ૨૧ તારે ઇસુએ જવાબ આપીને તેઓને કહીજા કે, હું તમને ખચીત કહુંછું, જે તમને એતકાદ હોએ ને શક નહીં લાવો, તો આ અંજીરીને જે કીધું તેજ ફકત તમે નહીં કરશો, પણ જે તમે આ પાહાડને છેલેશો કે, તું ખસેડાઈ જ, ને દરીઆમાં પડ, તો તેમજ થશે. ૨૨ ને એતકાદ રાખીને તમે જેકંઈ દુઆમાં માગશો, તે બધું પામશો.

૨૩ પછી મંદીરમાં તે આવીને તાલીમ આપતો હતો, તારે મુખી કાહીનોએ તથા લોકોના વડીલોએ તેની પાસે આવીને કહીજા કે, તું કીઆ એ ખતીઆરથી એ કામો કરેછે? ને એ એ ખતીઆર તને કોણે આપીઓ? ૨૪ તારે ઇસુએ

જવાબ આપીને તેઓને કહીજી કે, હું પણ તમને એક વાત પુછુંછઉં, તે જો તમે મને કહેશો, તો હું કીઆ એપનીઆરથી એ કામો કરુંછઉં, તે હું પણ તમને કહીશ. ૨૫ ઇઓહાનનું આપતીસમા કાંઠાંથી થઈ? આસમાનથી ઇઆ માણુસોથી ? તારે તેઓએ માહોમાં વીચારીને કહીજી, જો આપણે કહીએ કે આસમાનથી તો તે આપણને કહેશે કે, તારે તમે તેના પર કેમ એતકાદ કીધો નહીં? ૨૬ ને જો આપણે કહીએ કે માણુસોથી, તો લોકોથી આપણે બીહીએ-છએ, કેમકે ઇઓહાનને નબી જ્યો સહુ માનેછે. ૨૭ પછી તેઓએ ઇસુને જવાબ આપીને કહીજી કે, હમે નથી જાણુતા? તારે તેણે તેઓને કહીજી કે, કીઆ એપનીઆરથી હું એ કામો કરુંછઉં તે હું પણ તમને નથી કહેતો. ૨૮ પણ તમે શું ધારોછો; એક જણુને બે દીકરા હતા, ને તેણે પહેલા પાસે આવીને કહીજી કે, દીકરા, તું આજ મારી દરાખવાડીમાં જઈને કામ કર. ૨૯ તારે તેણે જવાબ આપીને કહીજી કે, મારી મરજી નથી; તોપણ પછી તે તોઆ કરીને ગઈએ. ૩૦ ને બીજા પાસે આવીને તેણે તેમજ કહીજી, તારે તેણે જવાબ આપીને કહીજી, સાહેબ હું જાઉંછઉં, તો પણ તે ગઈએ નહીં. ૩૧ તો તે બંને-માંથી કોણે આપની મરજી પુરી કીધી? તેઓ તેને કહેછે કે, પહેલાએ. ઇસુ તેઓને કહેછે કે, હું તમને ખચીત કહુંછઉં કે મેહસુલ લેનારા તથા કરાખેણો તમથી અગાઉ ઝાઘની પાદશાહતમાં જએછે. ૩૨ કેમકે ઇઓહાન રાસતીની રાહે તમારી પાસે આવીએ, તોપણ તમે તેના પર એતકાદ નહીં કીધો; પણ મેહસુલ લેનારાએ તમે તથા કરાખેણોએ તેના પર એતકાદ કીધો; ને એ જોઈઆ પછી પણ તમે તેના પર એતકાદ કરવા સાઈ તોઆ કીધી નહીં.

૩૩ તમે એક બીજી તમસીલ શાંબલા; એક ધરખારી હતો જેણે દરાખવાડી રોપા, ને તેની આસપાસ વાડ કીધી, ને તેમાં ઝાઘીને કુંડ કીધો, ને માણુ બનાવીએ, પછી તે વાડી માણુએ સોંપીને પોતે એક દુર મુલકમાં ગઈએ. ૩૪ ને ફૂલની મોસમ આવી તારે ફૂલ લેવા સાઈ પોતાના આકરોને તે માણુએની પાસે તણુ મોકલીઆ. ૩૫ તારે તે માણુએએ તેના આકરોમાંના એકને પકડીને મારીએ, ને એકને મારીનાંબીએ, ને એકને પથરે મારીએ. ૩૬ વલી તેણે પહેલાં કરતાં વધતા બીજા આકરોને મોકલીઆ, પણ તેઓએ તેઓને તેમજ કીધું. ૩૭ તારે છેલાં તેણે પોતાના બેટાને તેઓની પાસે મોકલીને કહીજી કે, મારા બેટાથી તેઓ દબરો. ૩૮ પણ માણુએએ બેટાને જોઈને માહોમાં કહીજી કે, વારસ એ છે, આવા આપણે એને મારીનાંબીએ, ને એનો વારસો

લઈએ. ૩૯ તારે તેઓએ તેને પકડીએ, ને દરાખવાડીમાંથી આહાર કાઢીને મારીનાંખીએ. ૪૦ વાસતે જરે દરાખવાડીનો ધણી આવશે તારે તે માલીએને તે શું કરશે? ૪૧ તેઓ તેને ઢેહેઢે કે, તે બદકારોને પુરા હલાક તે કરશે; ને જે બીજા માલીએ તેની માસમે ફૂલો તેને પોહોંચાડશે, તેઓને દરાખવાડી સોંપશે. ૪૨ ઇસુ તેઓને ઢેહેઢે કે, “જે પથરને ઘર બાંધનારાએ તેઓને તાપસંદ કીધો, તે ખુણાનું મથાલું થઈએ, એ આદાવંદથી બનીકું, ને આપણી નજરમાં તાજુબ છે,” એ શું તમે કીતાબમાં કદી નથી વાંચ્યાં? ૪૩ એ સારું હું તમને કહીશું કે, આદાની પાદશાહત તમારી પાસેથી લેવાશે, ને જે મુલકના તેનાં ફૂલ આપશે, તેઓને અપારો. ૪૪ ને આ પથર પર જે પડશે, તે બંજરો; પણ જે પર તે પડશે, તેનો ચુરો કરશે. ૪૫ ને મુખી કાહીનોએ તથા ફૂરોશીએ તેની તમસીલો શાંબલીને બણીકું કે તે તેઓ સંબંધી ઢેહેઢે. ૪૬ પણ જરે તેઓએ તેને પકડવા આહીએ તારે લોકોથી તેઓ બીધા, કાંજે લોકો તેને નખી જેવા માનવા હતા.

બાબ બાવીશમો.

તારે ઇસુએ જવાબ આપીને વલી તેઓને તમસીલોમાં કહીજી કે, ૨ આસમાનની પાદશાહત એક પાદશાહ સરખી છે, જેણે પોતાના બેટાનાં લગન કીધાં. ૩ ને લગનને સાર મેહમાનોને તેડવા સાર તેણે પોતાના આકરોને મોકલીએ, પણ તેઓએ આવવા નહીં આહીજી. ૪ તેણે વલી બીજા આકરોને મોકલીને કહીજી કે, મેહમાનોને ઢોહો, જુઓ, મેં ખાનું તઈઆર કીધું છે, મારા બલદ તથા પુરાટ જનાવરો કાપીઆં છે, ને બધું તઈઆર છે, લગનમાં આવો. ૫ પણ તેઓએ એ ગણકાવીજી નહીં; ને એક પોતાના અંતરમાં, ને બીજે પોતાના વેપાર પર ગઈઓ; ૬ ને બાકીનાઓએ તેના આકરોને પકડીએ, ને સતાવીને મારીનાંખીએ. ૭ તારે પાદશાહ શાંબલીને યુસે થઈઓ, ને પોતાનું લશકર મોકલીને તે ખુનીઓને મારીનાંખીએ, ને તેઓનું રોહર બાલીનાંખીજી. ૮ પછી તે પોતાના આકરોને ઢેહેઢે કે, લગનની તઈઆરી થઈ છે ખરી, પણ જેઓને બોલાવીએ તેઓ નાલાએક હતા. ૯ વાસતે તમે રસતા પર જાઓ, ને જેટલા તમને મલે તેટલાને લગનમાં બોલાવો. ૧૦ ને તે આકરોએ રસતાઓમાં આહાર જઈને બુંડા તથા બલા જેટલા તેઓને મલીએ તે બધાને એકઠા કીધા, ને મેહમાનોથી લગનની ભરતી થઈ. ૧૧ ને મેહમાનોને જેવા સાર પાદશાહ માંહે આવીએ, તારે તેણે તાંહાં લગનનો લેખાસ પેહરીએ વીનાના એક શખસને

દીકો. ૧૨ તારે તે તેને કહે છે કે, દોસત, તું લગનનો લેખાસ પહેરી આવીના હીઆં કેમ આવીઆ? ને તે મુગો રહીઆ. ૧૩ તારે પાદશાહે આકરોને કહીજી કે, આના હાથ પગ બંધાને આને લઈજાઓ, ને આહારના અંધારામાં ફેંકી દો; તાંહાં ૨૩૩ ને દાંત પીસવું થરો. ૧૪ કેમકે તેડેલા ઘણા, પણ પસંદ કરેલા થોડા છે.

૧૫ તારે કુરોશીઓએ જાહને મનસુખો કીધો કે તેને તેની વાતમાં શી તરેહ કુસાવે. ૧૬ પછી તેઓએ પોતાના શાગીરદોને હેરોદીઓ સુધાં તેની પાસે મોકલીને કહીજી કે, ઉસતાદ, હમે જાણીએછએ કે તું સાચા છે, ને સાચાથી ખોદાની રાહ બતાવે છે, ને તું કોઈની પરવા નથી રાખતો, કેમકે માણુસોનાં મોહોની ગમ તું નથી જોતો. ૧૭ વાસતે તું શું ધારે છે? કાઈસારને કર આપવો રવા છે કે નહીં? આ હમને કહે. ૧૮ પણ હસુએ તેઓનો ખુરાઈ જાણીને કહીજી કે, આ ઢોંગીઓ, તમે મારી અજમા-એશા કેમ કરો છો? કરવું નાશું મને દેખાડો. ૧૯ તારે તેઓ એક દીનાર તેની પાસે લાવીઆ. ૨૦ તારે તે તેઓને કહે છે કે, આ સુરત ને શીકો કોહોનો છે? તેઓ તેને કહે છે કે, કાઈસારનો છે. ૨૧ તારે તે તેઓને કહે છે કે, જે કાઈસારનાં, તે કાઈસારને, તથા જે ખોદાનાં તે ખોદાને ભરી આપો. ૨૨ ને આ શાંબલીને તેઓ તાજુબ થઈઆ, ને તેને મુકીને આલીઆ ગઈઆ.

૨૩ તેજ દાહોડે સાદુકી જે કહે છે કે, રસતાએજ નથી, તેઓએ તેની પાસે આવીને તેને પુછતાં કહીજી, ૨૪ ઉસતાદ, મુસાએ કહીજી છે, જે કોઈ એઓલાદ મરી જાએ, તો તેનો ભાઈ તેની બધાએને પરણે, ને પોતાના ભાઈને સાર નસલ ઉપજાવે. ૨૫ તો હમારામાં સાત ભાઈ હતા, ને પહેલો પરણીને મરી-ગઈઓ, ને તેને ઓલાદ નહીં હતી વાસતે પોતાની બધાએ પર પોતાના ભાઈને સાર મુકી ગઈઓ. ૨૬ તે પરમાણે બીજો તથા ત્રીજો સતમા સુધી મરી ગઈઆ. ૨૭ ને સહુથી છેલ્લી તે ઓરત પણ મરી ગઈ. ૨૮ આ સાર રસતાએજમાં પેલા સાતોમાંના કોહોની બધાએ તે થરો? કેમકે તે સહુની થઈ હતી. ૨૯ તારે હસુએ જવામ આપીને તેઓને કહીજી કે, કીતાબ તથા ખોદાની કુદરત ન જાણીઆથી તમે મુકો છો. ૩૦ કેમકે રસતાએજમાં તેઓ પરણતા નથી, ને પરણાવતા નથી, પણ આસમાનમાંના ખોદાના ફીરશતા સરખા છે. ૩૧ ને મરી ગએલાઓના પાછા ઉઠવા બાબત ખોદાએ જે તમને કહીજી તે શું તમે નથી વાંચીજી? ૩૨ કે, “હું બિરાહીમનો ખોદા તથા ઈસહાકનો ખોદા તથા

ધર્મીકુળનો ખોદા છર્ગી;” ખોદા મુખ્યલાખ્યોનો ખોદા નથી, પણ જીવતા-
ઓનો છે. ૩૩ તારે લોકો શાંભલીને તેની તાલીમથી તાજુબ થઈયા.

૩૪ અને ફરોશીઓએ શાંભલીઝં કે તેણે સાદુકીઓનું મોહો બંધ કીધું, તારે
તેઓએ એકદા થઈયા; ૩૫ ને તેઓમાંથી એક શાસતરીએ તેને અજમાવેરા
કરતા સાર તેને પુછતાં કહીઝં કે, ૩૬ ઉસતાદ, તેરેતમાં કહીઓ હુકમ મોટો છે?
૩૭ તારે ઇસુએ તેને કહીઝં કે, ખોદાવંદ જે તારો ખોદા તેનાં પર તું તારાં
આખાં દીલથી ને તારા આખા જીવથી, ને તારી આખી સમજથી પેઆર
કર. ૩૮ પેહેલો ને મોટો હુકમ એ છે. ૩૯ ને બીજો એના સરખો છે
કે, જેવો તું પોતા પર તેવો પોતાના પડેશી પર પેઆર કર. ૪૦ આખી
તોરેતનો તથા નખીઓનો બોજ આ બે હુકમો પર રહેલો.

૪૧ અને ફરોશીઓએ એકદા મલેલા હતા તારે ઇસુએ તેઓને પુછતાં
કહીઝં કે, ખરીસત બાબત તમે શું ધારોછો? ૪૨ તે ડોણનો બેટો છે? તેઓ
તેને કેહેલો કે, દાઉદનો. ૪૩ તે તેઓને કેહેલો, તો દાઉદ રહ્યો તેને ખોદા-
વંદ કેમ કેહેલો? ૪૪ કે, “ખોદાવંદે મારા ખોદાવંદને કહીઝં કે, તારા દુરામ-
નોને હું તારે પાએઆસત કરું તાંહાં સુધી તું મારી જમની ગમ બેરા.”
૪૫ હવે જે દાઉદ તેને ખોદાવંદ કેહેલો. તો તે શી તરેહ તેનો બેટો છે? ૪૬ ને
તેને એક બોલનો જવાબ પણ ડોઈથી આપ્યા નહીં, ને તે દાહોઈથી
ડોઈએ ફરી તેને પુછવાની હીમત નહીં કીધી.

બાબ તેવીશમો.

તારે ઇસુએ લોકોની બીડને તથા પોતાના શાગીરદોને કહીઝં કે,
૨ શાસતરીઓ તથા ફરોશીઓ મુસાની ગાત્રી પર બેસેછે; વાસને જે બંધું
તેઓ તમને પાલવાનું કેહે, તે પાલો ને કરો; ૩ પણ તેઓનાં કામ પરમાણું
ન કરો, કાંજે તેઓ કેહેલો, પણ કરતા નથી. ૪ કેમકે ભારી તથા ઊંચકવાને
મુશકિલ બોજ તેઓ આંધીને માણસોની આંધો પર મુકેછે, પણ તેઓ પોતે
પોતાની એક આંગલીએ તેને ઊંચકવા આહાતા નથી. ૫ ને લોકો જુઓ
તે સાર તેઓ પોતાનાં બધાં કામ કરેછે; તેઓ પોતાનાં તાલીજ ચોડાં બના-
વેછે, ને પોતાનાં લુગડાંનાં દુમતાં પણ મોટાં કરેછે. ૬ વલી નીજબાનીઓમાં
જેથી જગાઓ, તથા એવાદતખાનાઓમાં પેહેલી બેકો, તથા ચહુટાઓમાં
સલામો, ૭ ને માણસોથી રખી રખી કેહેવાવાનું તેઓ આહેલો. ૮ પણ

તમે રખી ન છેલેવાઓ; કેમકે એકજ તમારો ગુરૂ ખરીસત છે, ને તમે બધા ભાઈ છો. ૯ ને જમીન પર તમે કોઈને પોતાનો આપ ન કહો, કાંજે એક, જે આસમાનમાં, તે તમારો આપ છે. ૧૦ ને તમે ગુરૂ ન છેલેવાઓ, કેમકે એક, જે ખરીસત, તે તમારો ગુરૂ છે. ૧૧ પણ તમારામાંનો જે મોચિ. તે તમારો ખીદમતગાર થાએ. ૧૨ ને જે કોઈ પોતાને જીઓ કરશે, તે નીચા કરશે; ને જે કોઈ પોતાને નીચા કરશે, તે જીવિયા કરશે. ૧૩ ઝા શાસતરીઓ તથા ફરોશીઓ, ઢાંગીઓ, તમને અફસોસ; કેમકે આસમાનની પાદશાહત લોકોની સામાં તમે બંધ કરોછો; કાંજે તેમાં તમે પોતે પેસતા નથી, ને જે પેસેછે તેઓને તમે પેસવા દેતા નથી.

૧૪ ઝા શાસતરીઓ તથા ફરોશીઓ, ઢાંગીઓ, તમને અફસોસ; કેમકે રાંડેશીઓનાં ઘરોને તમે આઈજીઓ, ને ઢાંગથી લાંબી દુઆ માગો છો; એ સારૂ તમે વધતી સજા પામશો. ૧૫ ઝા શાસતરીઓ તથા ફરોશીઓ, ઢાંગીઓ, તમને અફસોસ; કેમકે તમે એક શાગીરદ કરવા સારૂ દરીઆ તથા જમીનનો ઘરો તમે ધાલોછો; ને જરે તે થઈઓ, તારે તમે તેને પોતાથી બમણો જહાનમનું ફરજદ બનાવોછો. ૧૬ ઝા આંધલા દોરનારઓ, તમે જે કહોછો કે જે કોઈ મંદીરનાં સોગંદ આએ તો તે કંઈ નહીં, પણ જે કોઈ મંદીરનાં શુંનાનાં સોગંદ આએ તો તે કરજદાર છે. તે તમને અફસોસ. ૧૭ ઝા બેવકુફો તથા આંધલાઓ, શું વધતું મોટું છે? શુંનું, કે મંદીર જે શુંનાને પાક કરેછે તે? ૧૮ ને જે કોઈ કુરબાનગાહના સોગંદ આએ તો તે કંઈ નહીં. પણ તે પર અહડવેલાં દાનના જે કોઈ સોગંદ આએ તો તે કરજદાર છે. ૧૯ ઝા બેવકુફો તથા આંધલાઓ, શું વધતું મોટું છે? દાન, કે દાનને પાક કરનારી કુરબાનગાહ? ૨૦ ઝા સારૂ જે કોઈ કુરબાનગાહના સોગંદ આએ, તે તેના તથા બધાં તે પર છે તેના પણ સોગંદ આએ. ૨૧ ને જે કોઈ મંદીરના સોગંદ આએ, તે તેના તથા તેમાં જે રહેછે તેના પણ સોગંદ આએ. ૨૨ ને આસમાનના સોગંદ જે આએ, તે ખાદાનાં તખતના તથા તે પર બેસનારના પણ સોગંદ આએ. ૨૩ ઝા શાસતરીઓ તથા ફરોશીઓ, ઢાંગીઓ, તમને અફસોસ; કેમકે કુદનાનો તથા વરીઆલીનો તથા જીરાનો દશમો ભાગ તમે આપોછો; પણ શરીરખતના મોટા હુકમો, ઈમાને ઈનસાફ, તથા રહમ, તથ ઈમાનને, તમે પડતા મુકીઆ છે; એ તમારે બજાવવા હતા, તે પેલા તમારે મુકવા નહીં હતા. ૨૪ ઝા

આંધલા દોરનારો, તમે મહરને ગાત્રી કાઢાડો, પણ ઊંઠને ગલી જાઓ. ૨૫ ઓ શાસતરીઓ તથા ફોરોશીઓ, ઢોંગીઓ, તમને અફસોસ; કાંત્રે તમે પીઆલું રકાળી બાહારથી સાફ કરો, પણ અંદરથી તેઓ જુલમ તથા ખરાઈ ભરેલા છે. ૨૬ ઓ આંધલા ફોરોશી, તું પેહેલાં પીઆલું રકાળી અંદરથી સાફ કર કે બાહારનું પણ સાફ થાઓ. ૨૭ ઓ શાસતરીઓ તથા ફોરોશીઓ, ઢોંગીઓ, તમને અફસોસ; કેમકે ઘોલેલી કબરોના જેવા તમે છો, જે બાહારથી સોબાવાન દેખાઓ ખરી, પણ અંદર મુડદાનાં હાડકાંઓએ તથા હરેક તરેહની ગત્રીઓથી ભરેલી છે. ૨૮ તેમ તમે પણ માણસોની આગલ બાહારથી શસત દેખાઓ ખરા, પણ બાતીનમાં ઢોંગે તથા શારતથી ભરેલા છો. ૨૯ ઓ શાસતરીઓ, તથા ફોરોશીઓ, ઢોંગીઓ, તમને અફસોસ; કેમકે તમે નબીઓની કબરોને બાંધો છો, જે શસતોની કબરોને સોબાવાન કરો છો; ૩૦ જે કહો છો કે, અગર હમે હમારા બાપ દાદાઓના દાહાડાઓમાં હોતે, તો તેઓની સાથે નબીઓના ખુનમાં હમે શરીક નહીં થતે. ૩૧ એ તરેહ તમે પોતા પર શાહેદી આપો છો કે નબીઓને મારીનાંખનારોનાં ફરજંદ તમે છો. ૩૨ તો તમે પોતાના બાપ-દાદાઓનું બાપ પુરું ભરો. ૩૩ ઓ સાપો, ઓ સાપોનાં બચાંઓ, જાહનમના આજબથી તમે શી તરેહ છુટો? ૩૪ એ સાફ જુઓ, નબીઓને તથા દાનારોને તથા શાસતરીઓને હું તમારી પાસે મોકલું છું, જે તમે તેઓમાંનાને મારો નાંખો, જે કહસ પર જડશો, જે તેઓમાંનાને તમારાં ઓબાદતખનાઓમાં તમે ફોરડા મારશો, જે શહેરે શહેરમાં તેઓની પુડે લાગશો; ૩૫ કે શસત હામેલનાં લોહીથી તે બારખીઆના દીકરા જાખરીઆ, જેને મંદીરની તથા કુરબાનગાહને દરમીઆન તમે મારીનાંખીઓ હોતો, તેના લોહી સુધી જે બધા શસતોનું લોહી જમીન પર વેહેવડાવીજીં હતું તે તમારી ઉપર આવે. ૩૬ હું તમને અચીત કહું છું કે એ બધું આએ પેહેડી પર આવશે. ૩૭ ઓ ઈશાલેમ, ઈશાલેમ, નબીઓને મારીનાંખનાર, જે એઓને તારી પારો મોકલીઆ તેઓને પથરે મારનાર, જેમ મુરધી પોતાનાં બચાંને પાંખો તલે એકઠાં કરે, તેમ તારાં છોકરાંને એકઠાં કરવાનું મેં કેટલીવાર આહીજીં, પણ તમે માનીજીં નહીં? ૩૮ જુઓ, તમારે સાફ તમારું ઘર ઉજડ રેહેવાનું છે. ૩૯ કેમકે હું તમને કહું છું કે ખોદાવંદને નામે જે આવે છે તેમુબારક છે, એમ તમે કેહેરો તાંહાં સુધી હવેથી તમે મને નહીં જાઓ.

બાબ ચોવીશમો.

૫૬ ઈસુ મંદીરમાંથી બાહાર ગઈઓ, ને તેના શાગીરદો તેને મંદીરની બાંધણીઓ દેખાડવાને પાસે આમ્મિવીઆ. ૨ તારે ઇસુએ તેઓને કહીલું કે, શું તમે એ બધાં નથી જોતા? હું તમને ખચીત કહું છું કે, પડારો નહીં એવો પથર પર પથર એક પણ હીઆં રેહવા દેવારો નહીં.

૩ પછી તે જઈતુનના પાહાડ પર બેઠો હતો તારે શાગીરદોએ એકાંત તેની પાસે આવીને કહીલું કે, એ કાહારે થરો, ને તારા આવવાની તથા જમાનાની આખરની નીશાણી શી થરો, તે હમને કહે. ૪ તારે ઈસુએ જવાબ આપીને તેઓને કહીલું કે, ખબરદાર કે કોઈ તમને ગુમરાહ નહીં કરે. ૫ કેમકે મારે નામે ઘણા એમ કહેતા આવરો કે, હું ખરીસત છું, ને ઘણાને ભુલાવરો. ૬ ને લડાઈઓ તથા લડાઈઓની ખબરો તમે શાંબલરો; તારે ખબરદાર, ગભરાતા ના, કેમકે એ બધું થવાની જરૂર છે, પણ એટલામાં આખર નહીં આવરો. ૭ કેમકે કોમ કોમ પર, તથા પાદશાહત પાદશાહત પર ચડી આવરો, ને દકાલો તથા મરકીઓ તથા કેટલેએક ઠેકાણે ધરતીકંપારા થરો. ૮ એ બધું મુસીબતોની શરૂઆત છે. ૯ તારે તેઓ તમને દુખને સાહ સોંપરો, ને તમને મારીનાંખરો, ને મારાં નામને લીધે બધી કોમો તમારી પર દુરામની કરરો. ૧૦ ને તે વખત ઘણાઓ ઠાકર ખારો, ને એક બીજને પકડાવી આપરો, ને એક બીજ પર ક્રીનો રાખરો. ૧૧ ને જુઠા નખીઓ ઘણા ઉઠરો, ને ઘણાને ભુલાવરો. ૧૨ ને બદી બહુ વધીઆથી ઘણાઓનો પીઠઆર થંડો થઈ જરો. ૧૩ પણ આખરલગી જે ઠકરો તે તરરો. ૧૪ ને બધી કોમોને શાહેદી થવા સાહ પાદશાહતની આ ખુરાખખરની મુનાદી આપી દુનીઆમાં થરો; ને તારે આખર આવરો. ૧૫ એ સાહ ઉજડની ગંદી-ચીજ જે બાબત દાનીએલ નખીએ કહેલું છે, તેને જરે તમે પાક મકાનમાં ઉમેલી જુઓ, (જે વાંચે તે સમજે.) ૧૬ તારે જે ઇલુદામાં હોએ તે પાહાડે પર નાહારો; ૧૭ ધાબા પર જે હોએ તે પોતાનાં ધરમાંથી કંઈ લેવાને ન ઉતરે; ૧૮ ને ખેતરમાં જે હોએ તે પોતાનાં લુગડાં લેવાને પાછો ન કરે. ૧૯ ને તે દાહાડાઓમાં જે હમલવાલી છે, તથા જે ધવોડે, તેઓને અફસોસ. ૨૦ પણ તમારું નાહારાવું શીઆલામાં કે સખત દાહોડે ન થાએ વાસેત તમે દુઆ માગો. ૨૧ કેમકે તે વખત એવી મોટી મુસીબત થરો કે દુનીઆની શરૂથી હમણા મુઠી થઈ નથી, ને કદી થરો પણ નહીં. ૨૨ ને અગર તે દાહાડા ઓછા નહીં

કરામ્મ તો કોઈ પણ અચ્ચી નહીં શકે; પણ પસંદ કરેલાઓને સાહે તે દાહાડા ઓછા કરારો. ૨૩ તારે જો કોઈ તમને કેહે કે, જુઓ, ખરીસત હીઆં કે તાંહાં છે, તો તમે માનતા ના; ૨૪ કેમકે જુઠા ખરીસત તથા જુઠા નખી-ઓ ઉઠરો, ને ઝમેવા મોઠા મોજ્જલ તથા કરામતો દેખાડરો કે જો બની શકે તો પસંદ કરેલાઓને પણ તેઓ બુલાવરો. ૨૫ જુઓ, મેં અગાઉથી તમને કહીઉં છે. ૨૬ ઝમે સાહે જો તેઓ તમને કેહે કે, જુઓ, તે રાનમાં છે, તો આહાર ન જતા; જુઓ, તે ઓરડામાં છે, તો ન માનતા. ૨૭ કેમકે જેમ વીજલી પુરવથી નીકલીને પસચમ સુધી ચમકે છે, તેમજ આદમીના બેઠાનું આવવું થરો. ૨૮ કેમકે જાંહાં મુડું છે, તાંહાં ગીદો ઝમેકઠા થરો. ૨૯ ને તે દાહાડાઓની મુસીબત બાદ તુરત મુરજ અંધરાઓ લો થઈ જરો, ને આન પોતાની રોરાની નહીં આપરો, ને આસમાનથી સીતારા પડરો, ને આસમાનની કુવતો હલી જરો. ૩૦ ને તારે આદમીના બેઠાની નીશાણી આસમાનમાં દેખારો, ને તારે જમીન પરનાં બધાં કુટુંબો રોક કરરો; ને આદમીના બેઠાને કુવત તથા મોઠા જલાલ સાથે આસમાનનાં વાદલાં પર આવતો તેઓ જોરો. ૩૧ ને રણુસીંધડાના મોઠા આવાજ શુધાં તે પોતાના શીરસતાઓને મોકલરો; ને તેઓ તેના પસંદ કરેલાઓને આરોતરકથી આસમાનના ઝમેક છેડાથી બીજા છેડા સુધી ઝમેકઠા કરરો. ૩૨ હવે અંજુરના જહાડની તમ સીલ શીખો. જરે તેની ડાલી કુમલી છે; ને પાતરાં નીકલે છે, તારે તમે જાણો છો કે ઉનાલો પારો આવીઓ. ૩૩ ઝમેમજ જરે તમે ઝમે બધાં જુઓ તારે જાણો કે તે [વખત] પારો, બલકે બારણા આગલજ છે. ૩૪ હું તમને ખચીત કહું છું કે ઝમે બધાં પુરાં થરો તાંહાં સુધી આ પેહેડી ગુજરી નહીં જરો. ૩૫ આસમાન તથા જમીન ઠલી જરો, પણ મારી વાતો હરગેજ ઠલી નહીં જરો.

૩૬ પણ તે દાહાડા તથા તે ઘડીને મારા બાપ શીવાઓ કોઈ જાણું નથી; આસમાનના શીરસતાઓ પણ નહીં. ૩૭ ને જેમ જુહતા વખતમાં થઈ જી તેમજ આદમીના બેઠાનું આવવું પણ થરો. ૩૮ કેમકે જેમ રેલ આવવાની અગાઉ જુહ વાહાણમાં ચહડી બેઠો તાંહાં સુધી તેઓ ખાતા ખીતા, ને પરણતા પરણવાતા હતા; ૩૯ ને રેલ આવીને સહુને તાણી લઈ ગઈ તાંહાં સુધી તેઓ ન સમજ, તેમજ આદમીના બેઠાનું આવવું પણ થરો. ૪૦ તારે બે માણસ

ખેતરમાં હરો, ઝમકને પકડરો, ને બીજને પડતો મુકરો. ૪૧ જે ઝોરતો ધંડીઝમે દલતી હરો, ઝમકને પકડરો, ને બીજને પડતી મુકરો,

૪૨ વાસતે જગતા રહો, કેમકે તમારો ખોદાવંદ કહી ધડીઝમે આવરો ઝમે તમે જાણુતા નથી. ૪૩ પણ ઝમે જાણો કે, ચોર કહે પોહેરે આવિછે, ઝમે જે ધરખારી જાણુતો હતે, તો તે જગતો રહેતે, ને પોતાનાં ધરમાં ખાતર પાડવા નહીં દેતે. ૪૪ ઝમે સાર તમે પણ તહઝમાર થઈ રહો; કેમકે જે વખતે તમે ધારતાં નથી, તે વખતે આદમીનો ખેલો આવરો. ૪૫ તો જે ચાકરને તેના ધણીઝમે પોતાના ધરનાંને ઠીક વખત પર ખાવાનું આપવાને રાખીઝમે તે દીઝમાનતદાર તથા હુશીઝમાર ચાકર કોણુ છે? ૪૬ મુખારક છે તે ચાકર જેને તેનો ધણી આવીને ઝમેમ કરતાં જોરો. ૪૭ હું તમને ખચીત કહુંછઈ કે તે તેને પોતાનાં બધાં પર મુખતીઝમાર ડરાવરો. ૪૮ પણ જે તે ભુંડો ચાકર પોતીકાં મનમાં કેહેરો કે મારો ધણી ઝવતાં વાર લગોડેછે; ૪૯ ને પોતાની સાથેના ચાકરોને મારવા તથા પીધેલાઝમેની સાથે ખાવા પીવા તે લાગરો; ૫૦ તો જે દાહોડે તે રાહ જોતો નથી, ને જે ધડી તે જાણુતો નથી, તેમાં તે ચાકરનો ધણી આવરો; ૫૧ ને તેને કાપીનાંખરો, ને તેનો ભાગ ઢોંગીઝમેની સાથે ડરાવરો; તાંહાં રડવું ને દાંત પીરાવું થરો.

બાબ પચીશમો.

તારે અસમાનની પાદશાહતને દરા કુંઝમારીઝમેની તમસીલ અપારો, કે જે પોતાની મશાલો લઇને વરને મલવા સાર ખાહાર ગઈ. ૨ ને તેઓમાંની પાંચ દાનાવ, ને પાંચ નાદાન હતી. ૩ ને નાદાનોઝમે પોતાની મશાલો લીધી, પણ સાથે તેલ નહીં લીધું. ૪ પણ દાનાવોઝમે પોતાનાં વાસણોમાં તેલ પોતાની મશાલોની સાથે લીધું. ૫ ને વરને વાર લાગી ઝમેટલામાં તે સરવે જોકા ખાઈને ઊંધી ગઈ. ૬ ને અરધી રાતે યુમ પડી કે, જુઝમે, વંર આવિછે, તેને મલવાને નીકલો. ૭ તારે તે સઘલી કુંઝમારીઝમેઝમે ઉઠીને પોતાની મશાલો તહઝમાર કીધી. ૮ ને નાદાનોઝમે દાનાવોને કહીઈ કે, તમારાં તેલમાંથી હમને આપો, કેમકે હમારી મશાલો હોલવાઈ ગઈ છે. ૯ પણ દાનાવોઝમે જવાબ આપીને કહીઈ કે, કદાચ હમને તથા તમને પુરું નહીં પડરો; વાસતે ખેહતર તમે વેચનારાઝમેની પાસે જાઝમે, ને પોતાને સાર વેચાતું લો. ૧૦ ને તેઓ વેચાતું લેવા ગઈ ઝમેટલામાં વર આવી

પોહોંચીઓ, ને જોઓ તમઆર હતી તેઓ તેની સાથે વેહેવાના ધરમાં ગઈ, ને આરણું અંધ કરાઈઈ. ૧૧ પછી તે ખીજી કુંઆરીઓએ આવીને કહીઈ કે, ખોદાવંદ, ખોદાવંદ, હમારે સાર ઉઘાડ. ૧૨ પણ તેણે જવાબ આપીને કહીઈ, હું તમને અચીત કહુંછઈ કે હું તમને નથી આલખતો. ૧૩ વાસેતે તમે જગતા રેહો, કેમકે જે દાહોડે ઇઆ જે ઘડીએ આદમીનો ખેયો આ-વરો એ તમે જાણતા નથી.

૧૪ કેમકે [તેનું આવતું] કોઈએક માણસના જેવું છે, જેણે સફરે જતી વખતે પોતાના આકરોને તેડીને પોતાનો માલ તેઓને સોંપીઓ. ૧૫ એકને તેણે પાંચ તાલંત, ને ખીજને બે, ને તીજને એક, હરેકને તેની શકતી પર-માણે આપીઓ; ને તુરત સફર કરવા તે ગઈઓ. ૧૬ પછી જે પાંચ તાલંત પામીઓ હતો તેણે જઈને તેથી વેપાર કરીને બીજાં પાંચ તાલંત મેલવીઓ. ૧૭ તેમજ જે બે [પાંખીઓ હતો] તેણે પણ બીજાં બે મેલવીઓ. ૧૮ પણ જે એક પામીઓ હતો તેણે જઈને જમીન ખોદીને પોતાના ધણીનું નાણું દાટી મુકીઈ. ૧૯ ને લાંબી મુદત પછી તે આકરોનો ધણી આવીઓ, ને તેઓ પાસેથી હીસાબ લેવા માંડીઓ. ૨૦ તારે જે પાંચ તાલંત પાંખીઓ હતો તે બીજાં પાંચ તાલંત પણ લેતો આવીઓ, ને તેણે કહીઈ, ખોદાવંદ, તેં મને પાંચ તાલંત સોંપીઓ હતાં; જો, હું તે ઉપરાંત બીજાં પાંચ તાલંત ક-માઈઓ. ૨૧ તારે તેના ધણીએ તેને કહીઈ કે, અએ નેક તથા દીઆ-નતદાર આકર, શાખારા; તું થોડાંમાં દીઆનતદાર નીકલીઓ; હું તને ધણી ચીજો પર એખતીઆર આપીશ; તું તારા ધણીની ખુશીમાં દાખલ થા. ૨૨ ને જે બે તાલંત પાંખીઓ હતો, તેણે પણ પાસે આવીને કહીઈ કે, ખોદાવંદ, તેં મને બે તાલંત સોંપીઓ હતાં; જો, તે ઉપરાંત બીજાં બે તાલંત મેં મેલવી-ઓ. ૨૩ તેના ધણીએ તેને કહીઈ કે, અએ નેક તથા દીઆનતદાર આકર, શાખારા; તું થોડાંમાં દીઆનતદાર નીકલીઓ; હું તને ધણી ચીજો પર એખ-ખતીઆર આપીશ; તું તારા ધણીની ખુશીમાં દાખલ થા. ૨૪ પછી જે એક તાલંત પાંખીઓ હતો, તેણે પાસે આવીને કહીઈ કે, ખોદાવંદ, જાંહાં તેં નથી વાવીઈ તાંહાંથી તું કાપનાર, ને જાંહાં તેં નથી વીખેરીઈ તાંહાંથી તું સમે-ઠનાર છે, એવા સખત મીજજનો મેં તને જાંણીઓ; ૨૫ વાસેતે હું બીધો, ને જઈને તારાં તાલંતને મેં જમીનમાં દાટી મુકીઈ; જો, જે તાંહે તે મોજુદ છે. ૨૬ ને તેના ધણીએ જવાબ આપીને તેને કહીઈ કે, અએ બદ તથા સુસત

ચાકર, જ્યાં મેં નથી વાવીજી ત્યાંથી હું કાપુંછી, ને જ્યાં મેં નથી વીખે-
રીજી ત્યાંથી હું સમેટ કરુંછી, એમ તે જાણીજી. ૨૭ તો મારું નાણું તારે
નાણાવટીએને આપવું જોઈતું હતું, કે હું આવીને વીઆજ સુધાં મારું પામી-
લેતે. ૨૮ એવાસને એની પાસેથી તાલંત લઈને જેની પાસે દશ તાલંત
છે તેને આપો. ૨૯ કેમકે જે હરેકને છે, તેને આપારો, ને તેનું ધણું થરો;
પણ જેને નથી, તેનું જે છે તે પણ તેની પાસેથી લીધામાં આવરો. ૩૦ ને
તે નકામા ચાકરને બાહારના અંધારામાં કાઢાડી મુકા; ત્યાં ૨૬૫ ને દાંત
પીશવું થરો.

૩૧ એને જરે આદમીનો બેટો પોતાના જલાલમાં કુલ પાક ફીરશતાઓ
સુધાં આવરો, તારે તે પોતાના જલાલનાં તપ્પત પર બેસરો. ૩૨ ને બધી
કોમો તેની આગલ એકઠી કરારો; ને જેમ પાલક ગેટાંને બકરાંથી જીવું પાડે-
છે, તેમ તે તેઓને એક બીજાંથી જીવું પાડરો. ૩૩ ને ગેટાંને તે પોતાની
જમણી ગમ, ને બકરાંને ડાબી ગમ, રાખરો. ૩૪ તારે પાદશાહ પોતાની
જમણી ગમનાઓને કેહેરો કે, અએ મારા આપના મુખારકો, આવો, જે
પાદશાહત દુનીઆનો પાદએ નાંખીઆ આગાઉ તમારે સાર તદઆર કીધી
છે તેનો વારસો લો. ૩૫ કેમકે હું બુખીઓ હતો, તારે તમે મને આવાને
આપીજી; હું તરશીઓ હતો, તારે તમે મને પાદજી; હું પરદેશી હતો, તારે તમે
મને પહરોણો રાખીઓ; ૩૬ હું ઉધાડો હતો, તારે તમે મને પેહેરાવીઓ; હું
માંદો હતો, તારે તમે મને મલવા આવીઆ; હું કેદમાં હતો, તારે તમે મારી
પાસે આવીઆ. ૩૭ તારે રાસતો તેને જવાબ આપીને કેહેરો કે, ૩૮ આદાંવદ,
ફીઆરે હમે તને બુખીએ જોધને ખવાડીજી, ઇઆ તરશીએ જોધને પાદજી?
ને ફીઆરે હમે તને પરદેશી જોધને પહરોણો રાખીએ, ઇઆ ઉધાડો જોધને
પેહેરાવવું આપીજી? ૩૯ ને ફીઆરે હમે તને માંદો કે કેદમાં જોધને તારી પાસે
આવીઆ? ૪૦ તારે પાદશાહ જવાબ આપીને તેઓને કેહેરો, હું તમને
ખચીત કહુંછી, કે આ મારા બાદએમાંના બહુ નાંહાંનાઓમાંથી એકને જે
તમે કીધું તે મનેજ કીધું. ૪૧ પછી ડાબી ગમનાઓને પણ તે કેહેરો કે,
અએ લાનતીઓ, જે હમેરાંની આગ, શેતાન તથા તેના ફીરશતાઓને સાર
તદઆર કીધી છે, તેમાં તમે મારી આગલથી જાઓ. ૪૨ કાંજે હું બુખીએ
હતો, પણ તમે મને આવાને આપીજી નહીં; હું તરશીએ હતો, પણ તમે મને
પાદજી નહીં; હું પરદેશી હતો, પણ તમે મને પહરોણો રાખીએ નહીં; ૪૩ ઉ-

ધાડો, પણ તમે મને પેહેરાવીજી નહીં; માંદો તથા કેદમાં, પણ તમે મને જોવા નહીં આવીઆ. ૪૪ તારે તેઓ પણ તેને જવાબ આપીને કેહેરો કે, જોદા-વંદ, કારે હમે તને બુખીઓ કે તરશીઓ, ઈઆ પરદેશી કે ઉધાડો, ઈઆ માંદો કે કેદમાં, જોધને તારી સેવા કીધી નહીં? ૪૫ તારે તે તેઓને જવાબ આપીને કેહેરો, હું તમને ખચીત કહુંછું કે તમે આ બહુ નાહાનાઓમાંથી ઈકરને જ નહીં કીધું, તે મનેજ નહીં કીધું. ૪૬ ને ઈઓ હમેશાંની સખમાં જરો, પણ રાસતો હમેશાંની જુંદગીમાં જરો.

બાબ છવીશમો.

અને ઈસુએ ઈ બધી વાતો પુરી કીધી તારે ઈમ થઈજી કે તેણે પોતાના શાગીરદોને કહીજી, ૨ તમે જાણોછો કે એ દાહાડ પછી પાસખા જસન છે; તારે આદમીનો બેટો કહસે જડાવવા સારૂ સોંપારો.

૩ તારે બુખીઓ કાહીનો તથા શાસતરીઓ તથા લોકોના વડીલો કાઆફા નામે સરદાર કાહીનની કચેરીમાં ઈકહા થઈઆ; ૪ ને ઈસુને દગાથી પકડીને મારીનાંખવા સારૂ મનસુખો કીધો. ૫ પણ તેઓએ કહીજી કે, જસનમાં નહીં; રખે લોકોમાં ગડબડ થાયે.

૬ અને ઈસુ બેથાનીઆમાં સોમોન કોહોડીઆનાં ઘરમાં હતો. ૭ તારે ઈક ઓરત તેની પાસે આએવી, જેની પાસે આલાખાસતરની શીશીમાં ઘણું કીમતી અતર હતું, ને તે જમવા બેઠો તારે તેનાં માથા પર તેણે તે રેડીડું. ૮ પણ તેના શાગીરદોએ દીડું તારે ગુસે બરાહને કહીજી કે, ઈ બરબાદી શા વાસતે? ૯ કેમકે ઈ અતર ઘણું મુલે વચાતે, ને દરીદરીઓને અપાતે. ૧૦ તારે ઈસુએ ઈ જાણીને તેઓને કહીડું કે, ઈ ઓરતને તમે કેમ તસદી દોછો? કાંજે ઈણે તો મારે સારૂ નેક કામ કીધું છે. ૧૧ કેમકે દરીદરી હમેશા તમારી સાથે છે, પણ હું તમારી સાથે હમેશા નથી. ૧૨ તેણે ઈ અતર મારાં બદન પર રેડીજી ઈ તો મારા દાટવાને સારૂ તેણે કીધું. ૧૩ હું તમને ખચીત કહુંછું કે આએ ખુરાંખખર આખી દુનીઆમાં જંહાં કહીં પરગટ કરારો તાંહાં ઈણે જ કીધું તે પણ ઈની ઈઆદીને સારૂ કેહેવારો.

૧૪ તારે હુદુદા ઈશિકારીઓત કેહેવાએલા તે બારમાંના ઈકે મુખી કાહીનો પાસે જધને કહીડું કે, ૧૫.હું તેને તમને પકડી આપું તો તમે મને શું

આપશો? ને તેઓએ તેની સાથે તારા રૂબરૂ પડીયા. ૧૬ ને તારથી તેણે તેને સોંપવાનો વગ રોધીયા કીધો.

૧૭ અને એખમીરની રોટલીને પેહેલે દાહાડે શાગીરદોએ ધસિની પાસે આવીને તેને કહીજી કે, હમે તારે સાર પાસખાનું ખાવાનું કાંઠાં તઢમ્માર કરીએ? તારી શી મરજી છે? ૧૮ તારે તેણે કહીજી કે, રોહરમાં ફલાણુની પાસે જઢને તેને કહો કે, ઉસતાદ કેહેછે કે મારો વખત નજદીક આએવો છે, હું મારા શાગીરદો સુધાં તારે ઘેર પાસખા પાલીરા. ૧૯ ને ધસિએ શાગીરદોને જે હુકમ આપીએ હતો, તેમ તેઓએ કીધું, ને પાસખાં તઢમ્માર કીધું. ૨૦ ને સાંઠાંજ પડીયા પર આરોજી સાથે તે ખાવા બેઠો. ૨૧ ને તેઓ ખાતા હતા તારે તેણે કહીજી, હું તમને ખચીત કજીછડું કે તમારામાંનો એક મને પકડવરો. ૨૨ તારે તેઓ ઘણા દલગીર થઈયા, ને તેઓમાંનો હરેક તેને પુછવા લાગીએ કે, ખાદાવંદ, શું તે હું છડું? ૨૩ ને તેણે જવાબ આપીને કહીજી કે, મારી સાથે થાલીમાં જે હાથ ધલેછે, તેજ મને પકડવરો. ૨૪ આદમીના બેટા બાબત જેમ લખેલું છે તેમ તે જએછે. ખરો; પણ જે માણસથી આદમીનો બેટો પકડએછે તેને અફસોસ. અગર તે શખસ પેદા નહીં થઈએ હતે તો એ તેને સાર બેહતર હતે ૨૫ તારે તેને પકડવનાર ઠહુદએ જવાબ આપીને કહીજી, ઉસતાદ, શું તે હું છડું? તે તેને કેહેછે કે, તેં પોતેજ કહીજી.

૨૬ અને તેઓ ખાતા હતા તારે ધસિએ રોટલી લીધી, ને શુકર કરીને તોડી, ને શાગીરદોને આપીને કહીજી કે, લએ, આએ, એ મારું બદન છે. ૨૭ ને પીઆણું લીધું, ને શુકર કરીને તેઓને આપતાં કહીજી કે, તમે બધા એમાંથી પીએ. ૨૮ કેમકે નવા બંદોબશતનું મારું જોહી, જે ઘણાએનાં પાપોની માફીને સાર વેહેવડાવાએ છે, તે એ છે. ૨૯ ને હું તમને કહુંછડું કે હું મારા બાપની પાદશાહતમાં તમારી સાથે નવો પીધશ તે દાહાડા શુધી આ દરાખનો રસ હું હવેથી પીનાર નહીં.

૩૦ પછી તેઓ ગીત ગાઢને જઢતુનના પાહાડ પર ગઈયા. ૩૧ તારે ધસિ તેઓને કેહેછે કે, તમે સહુ આજ રોતે મારે લીધે ઢોકર આરો; કાંજે એમ લખીજી છે કે, “હું પાલકને મારીશ, ને ઢોલાનાં ગેટાં વીખરાઈ જરો.” ૩૨ પણ મારા ઉઢીયા પછી હું તમારી અગાઉ ગાલીલમાં જઈશ. ૩૩ તારે પીતરે જવાબ આપીને તેને કહીજી, અગર બધા તારે લીધે ઢોકર આએ, તો પણ હું કદી ઢોકર નહીં ખાઈશ. ૩૪ ધસિએ તેને કહીજી, હું તને ખચીત કહુંછડું કે આજ રોતે

મુરઘો બોલીઆ આગાઉ તરણ વાર તું મારો ઇંકાર કરો. ૩૫ પીતરે તેને કહીઈ, જો તારી સાથે મારે મરવું પડે તો આપણું હું તારો ઇંકાર નહીં કરીશ. અથા શાગીરદો આપણું આમજ કહીઈ.

૩૬ તારે ઇસુ તે આની સાથે ગેથસેમાની કેહેવા આપે કે કાણે આવે છે, ને શાગીરદોને કેહે છે કે, હું તાંહાં જાહને દુઆ માયું તાંહાં સુધી તમે હીઆં બેસો. ૩૭ ને પીતરને તથા જોએદના બે દીકરા આને સાથે લાહને પોતે ગમગીન તથા ઘણો દલગીર થવા લાગી આ. ૩૮ તારે તે તે આને કેહે છે કે, મારો જીવ ઘણો ગમગીન, બલકે મરવાની હાલતમાં છે, તમે હીઆં રહીને મારી સાથે જાગો. ૩૯ પછી તે થોડો દુર ગઈ આને ઉંધે માણેને પડીને દુઆ માગી કે, આ આ મારા આપ, જો બની શકે તો આ પીઆલું મારાથી દુર કર; તોપણ મારી મરજી પરમાણે નહીં, પણ તારી મરજી પરમાણે થા આ. ૪૦ પછી શાગીરદો પાસે તે આવી આ, ને તે આને ઉંધતા જોઈને પીતરને કેહે છે, શું તમે આ ક ધડી પણ મારી સાથે જાગતારહી નથી શકતા? ૪૧ તમે આ આ આમાં ન પડો આ સાથે જાગતા રહો, ને દુઆ માગો; રહને આ હે સ છે ખરી, પણ બદત નબલું છે. ૪૨ વલી ખીજી વાર તેણે જાહને દુઆ માગી, આ આ મારા આપ, આગર આ પીઆલું મારા પીધા વીના મારી પાસેથી દુર થઈ નથી શકતું, તો તારી મરજી થા આ. ૪૩ તારે તેણે આવીને ખીજી વાર તે આને ઉંધતા જોઈ આ; કેમકે તે આની આંખો ઉંધથી ભારી હતી. ૪૪ પછી તેણે તે આને મુકીને વલી જાહને તીજી વાર તે જ વાત કેહેતાં દુઆ માગી. ૪૫ તારે તે પોતાના શાગીરદોની પાસે આવીને તે આને કેહે છે કે, હવે ઉંધી આ કરો, ને આરામ લે આ; જી આ, ધડી નજવીક આવી છે, ને આદમીનો બેટો પાપી આના હાથમાં સાંપા આ છે. ૪૬ ઉઠો, આપણે જા આ; જી આ, જો મને પકડાવે છે તે પાસે આ આવા છે.

૪૭ આને તે આમ કેહેતો હતો, તારે, જી આ, તે આમાંનો આ ક આને કહી આ આવા; ને તેની સાથે મુખી કાહીનોની તથા લોહોના વડીલોની પાસેથી ઘણા લોક તલવારો તથા સોટા લાહને આવી આ. ૪૮ તારે તેને પકડાવનારે તે આને નીશાણી આપતાં કહીઈ કે, હું જોને ચુમુ તે જ તે છે; તેને પકડી લો. ૪૯ ને તુરત તેણે ઇસુની પાસે આવીને કહીઈ, ઉસતાદ, સલામ; ને તેને ચુમી આ. ૫૦ ને ઇસુ આ તેને કહીઈ કે, દોસત, તું શા વાસતે આવી આ છે? તારે તે આ પાસે આવી આ, ને ઇસુ પર હાથ નાંખીને તેને પકડી લીધો. ૫૧ પછી જી આ, ઇસુના સાથી આમાંના આ કે હાથ લાંબો કરીને પોતાની

તલવાર કાઢાડી, ને સરદાર કાઠીનના આકરને મારીને તેનો કાન કાપી નાંખીઓ. ૫૨ તારે ઇસુ તેને કહેછે કે, તારી તલવાર તેનાં મીઝાનમાં પાછી ધાલ; કેમકે જે સઘલા તલવાર પકડેછે, તેઓ તલવારથીજ મારીઆ જશે. ૫૩ શું તું ઝિંવું ધારેછે કે હું હમણા મારા આપ પાસે માગી નથી રાકતો, ને તે ફીરરાતાઓની બાર ફોજથી વધારે મારી પાસે તુરત મોકલી ન દે? ૫૪ પણ ક્રીતાઓમાં લખેલું કે, ઝિંવું થવાની જરૂર છે, તે કેમ પુરું થશે? ૫૫ તે વેલા ઇસુએ લોકોને કહીજી કે, તમે તલવારો તથા સોટા લઈને જેમ ચોરને તેમ શું મને પકડવા આહાર આપ્પેવાછો? હું તો રોજ મંદીરમાં તમારી પાસે બેસીને તાલીમ આપતો હતો; ને તમે મને નહીં પકડીઓ. ૫૬ પણ નખીઓની ક્રીતાઓમાં લખેલું પુરું થવા સારું એ અધું થવું જોઈએ. તારે બધા શાગીરદો તેને મુકીને નાહાસી ગઈઓ.

૫૭ પછી જેઓએ ઇસુને પકડીઓ હતો તેઓ જાંહાં શાસતરીઓ તથા વડીલો ઝેકકા થઈઓ હતા તાંહાં કાઆકા સરદાર કાઠીનની પાસે તેને લઈ ગઈઓ. ૫૮ ને પીતર દુર દુર તેની પાછલ સરદાર કાઠીનનાં ઘર સુધી ચાલીઓ ગઈઓ, ને અંદર જઈને આકરોની સાથે આખર શું થાય તે જોવાને બેઠો. ૫૯ ને મુખી કાઠીનોએ તથા વડીલોએ તથા આખી મીજલસે ઇસુ પર જુઠી ગવાહી શોધી કે તેને મારીનાંએ, પણ તેઓને નહીં જડી. ૬૦ જુઠા શાહેદો ઘણા આવીઓ, તોપણ નહીં જડી; આખરે બે જુઠા શાહેદોએ આવીને કહીજી કે, ૬૧ એણે કહીજી છે કે, આદાનાં મંદીરને પાંડી નાંખવાને, તથા તરણ દાહાડામાં તેને પાછું બાંધવાને હું કુવતમંદ છૂં, ૬૨ તારે સરદાર કાઠીને ઉઠીને તેને કહીજી, શું તું કંઈ જવાબ નથી આપતો? એઓ તારી ઉપર શી ગવાહી પુરેછે? પણ ઇસુ ચુપજ રહીઓ. ૬૩ તારે સરદાર કાઠીને જવાબ આપીને તેને કહીજી, હું તને જીવતા આદાના કરામ ધાલુંછૂં કે ખરીસત જે આદાનો બેટો તે તુંજ છે કે નહીં, એ હમને કહે. ૬૪ ઇસુ તેને કહેછે કે, તે કહીજી તેજ; લોકોને હું તમને કહુંછૂં કે હવે પછી આદમીના બેટાને કુદરતના જમણા હાથ પર બેડલો તથા આસમાનનાં વાદલો પર આવતો તમે જોશો. ૬૫ તારે સરદાર કાઠીને પોતાનાં લુગડાં ફાડીને કહીજી કે, એ કુરૂર બંદેછે; આપણને બીજા શાહેદોની શી જરૂર છે? જુઓ, હવે તમે એનું કુરૂર શાંબલીજી છે. ૬૬ તમે શું ધારોછો? ને તેઓએ જવાબ આપીને કહીજી કે, એ મોતની સજા લાગેક છે. ૬૭ તારે તેઓએ તેના મોહો પર મુકીને તેને મુકીઓ મારી, ને

બીજાઓએ તેને થયડાકો મારતાં કહીએ કે, ૬૮ અમે અરીસત, હમને કેહે કે કોણે તને મારીએ છે?

૬૯ અને પીતર બાહાર એકમાં બેઠો હતો, તારે એક ચાકરડીએ તેની પાસે આવીને કહીએ કે, તું પણ ગાલીબના ઈસુની સાથે હતો. ૭૦ પણ તેણે સહુની આગલ ઇંકાર કરીને કહીએ કે, તું જે કેહેછે તે હું કંઈ જાણતો નથી. ૭૧ ને પરસાલમાં તે બાહાર આવીએ, તારે બીજાએ તેને જોઈને તાંહાં જે હતા તેએને કહીએ કે, એ પણ ઈસુ નાજરીની સાથે હતો. ૭૨ પણ તેણે સોગંદ ખાઈને વલી ઇંકાર કીધો કે, તે માણસને હું જાણતો નથી. ૭૩ ને થોડીવાર પછી ઉભા રહેનારાઓએ પાસે આવીને પીતરને કહીએ કે, બેરાક તું પણ તેએમાંનો છે, કાંજે તારી બોલી તને જાહેર કરેછે. ૭૪ તારે તે લાનત નાંખવા તથા સોગંદ ખાવા લાગીએ કે, હું તે માણસને જાણતો નથી. ને તુરત મુરઘો બોલીએ. ૭૫ ને જે વાત ઈસુએ પીતરને કહી હતી કે, મુરઘો બોલીએ આગાઉ તરણ વાર તું મારો ઇંકાર કરશે, તે તેણે ઈઆદ કીધી; તારે તે બાહાર જઈને બહુ રડીએ.

બાબ સતાવીશમો.

એને સહવાર થઈ તારે સઘલા મુખી કાહીનોએ તથા લોહોના વડી-લોએ ઈસુને મારીનાંખવા સારૂ મનસુઓ કીધો. ૨ પછી તેએએ તેને બાંધી-એ, ને તેને લઈજઈને પંતીઅસ પીલત હાકીમને સાંપીએ. ૩ તારે તે તકસી-રદાર ડરાવાએ, એ જોઈને તેને પકડાવનાર ઈહુદાએ તોબા કીધી, ને તે તીરા રૂપીએ મુખી કાહીનોની તથા વડીલોની પાસે પાછા લાવ્યાને કહીએ કે, ૪ બે-તકશીરદાર લોહી સાંપવાથી મેં પાપ કીધું છે; તારે તેએએ કહીએ કે, હમારે શું? તે તું જાણ. ૫ પછી મંદીરમાં રૂપીએ ફેંકીદઈને તે નીકલીએ, ને જઈને તેણે પોતાને ફાંસી દીધી. ૬ તારે મુખી કાહીનોએ તે રૂપીએ લઈને કહીએ કે, એ લોહીની કીમત છે, વાસતે તીજોરીમાં એ મુકવા રવા નહીં. ૭ પછી તેએએ મનસુઓ કરીને ગેરદોષીએને દાટવા સારૂ કુંબારનું ખેતર તેથી વચાતું લીધું. ૮ એ સારૂ આજ મુધી તે ખેતર લોહીનું ખેતર કેહેવાએછે. ૯ ઈસીએ નબીએ જે કહીએ હતું તે તારે પુરૂં થઈએ કે, “કીમત ડરાવેલાના, જેની કીમત ઈસરાએલનાં લોહી ડરાએવી, તેના તીરા રૂપીએ તેએએ લીધા; ૧૦ ને જેમ ખોદાવંદે મને હુકમ કીધો તેમ કુંબારનાં ખેતરને સારૂ આપીએ.”

૧૧ તારે ઇસુ હાકીમની સાંહાંમાં ઉભો રહીએ, ને હાકીમ તેને પુછતાં કહીજી કે, તું શું ઇહુદીએનો પાદશાહ છે? તારે ઇસુએ તેને કહીજી કે, તું કેહેછે તેજ. ૧૨ ને મુખી કાહીનો તથા વડીલા તેના પર અથે મુકતા હતા તારે તેણે કંઈ જવાબ નહીં આપીએ. ૧૩ તારે પીલત તેને કેહેછે કે, એએ તારી ઉપર કેહેવી કેહેવી ગવાહી આપેછે, એ શું તું નથી સાંબલતો? ૧૪ પણ તેણે તેને એક બોલનો પણ જવાબ નહીં આપીએ; એથી હાકીમ ધણો તાજુબ થઈએ.

૧૫ હવે હાકીમનો દસતુર હતો કે જસનમાંજે એક અંધીવાનને લોકો આહે તેને તેઓને સાર તે મુકી દીએ. ૧૬ ને તે વખતે આરાઆસ કેહેવાએલો તેએનો એક મરાહુર અંધીવાન હતો. ૧૭ વાસતે તેએ એકદા થઈએ તારે પીલતે તેએને કહીજી, તમે કોહોને આહોછો કે હું તમારે સાર મુકી દઈ? આરાઆસને કે જે ખરીસત કેહેવાએછે તે ઇસુને? ૧૮ કેમકે તેણે જાણીજી કે તેએએ દુરામનીથી તેને સાંપીએ હતો. ૧૯ ને ઇનસાફની ગાદી પર તે બેઠો, તારે તેની અહએરે તેને કેહેવાડી મોકલીજી કે, તે રાસતને તું કંઈ કરતો ના, કેમકે આજે આબમાં તેને લીધે હું ઘણી તસદી પામીછઈ. ૨૦ પણ મુખી કાહીનોએ તથા વડીલોએ લોકોને સમજાએવા કે તેએ આરાઆસને માગે, ને ઇસુને મારીનંઆવે. ૨૧ હકીમે જવાબ આપીને તેએને કહીજી કે, તમે તે બેમાંથી કોણને આહોછો કે હું તમારે સાર મુકી દઈ? ને તેએએ કહીજી કે, આરાઆસને. ૨૨ પીલત તેએને કેહેછે કે, ઇસુ જે ખરીસત કેહેવાએછે, તેને હું શું કરું? સહએ તેને કહીજી કે, તે કરસે જડએ. ૨૩ તારે હાકીમે કહીજી, શા વાસતે? તેણે શું બદીકીધી છે? પણ તેએએ વહતી બુમ પાડીને કહીજી કે, તે કરસો જડએ. ૨૪ ને પીલતે જોઈજી કે પોતાનું કંઈ ચાલતું નથી, પણ વંધતી ગડબડ થાએછે, તારે તેણે પાણી લઈને લોકોની આગલ પોતાના હાથ ધોઈને કહીજી કે, આએ રાસત રાખસના લોહી આબત હું પાક છઈ, તમે જાણો. ૨૫ તારે બધા લોકોએ જવાબ આપીને કહીજી કે, એનું લોહી હમારા પર તથા હમારી નસલ પર આવે. ૨૬ પછી તેણે આરાઆસને તેએને સાર મુકી દીધો, ને ઇસુને કોરડા મરાવીને કરસ પર જડવવા સાર તેએને સાંપીએ. ૨૭ તારે હકીમના સીપાહએ ઇસુને દીવાનખાંનામાં લઈ જઈને આખી ઠોલી તેની આસપાસ એકઠો કીધી. ૨૮ પછી તેએએ તેનાં લુગડાં ઉતારીને ફીરમજી ડગલો તેને બેહેરાવીએ. ૨૯ ને કાંઠાનું તાજ ગુંથીને તેના માથા

પર મુકાઈ, ને તેના જમણા હાથમાં સોટી આપી, ને તેનો સાંહાંમાં ઘુંચણીએ બેસીને તેની મરાખરી કરીને કહીશિં કે, અએ ઇહુદીએના પાદશાહ, સલામ. ૩૦ પછી તેએ તેના પર ઘુંડીઆ, ને સોટી લઈને તેના માથા પર મારી. ૩૧ ને તેની મરાખરી કરી રહીઆ, તારે ડગલો તેના પરથી ઉતારીને તેનાંજ લુગડાં તેને પહેરાવીઆં; પછી ફરસ પર જડવાને તેએ તેને લઈ ગઈઆ. ૩૨ ને તેએ બાહાર જતા હતા તારે ફુરેનીનો સીમોન નામે એક રાખસ તેએને મારીએ, તારે તેએ તેનો ફરસ તેનો પાસે વેડે ઈચકાની લઈ ગઈઆ.

૩૩ એને ગલગથા નામે એક જગા, જે ખોપરીની જગા કહેવાએ છે, તાંહાં પોહોંચીઆ. ૩૪ તારે તેએએ પીત બેલેલો સરકો તેને પીવાને આપીએ, પણ તેણે આખીને પીધો નહીં. ૩૫ ને તેને ફરસ જડીઆ પર તેએએ ચીકી નાંખીને તેનાં લુગડાં વેહંચી લીધાં, એ સાર કે નખીએ જે કહીઈ હતું તે પુરં થાએ કે, “મારાં લુગડાં તેએએ માહોમાં વેહંચી લીધાં, ને મારા ડગલા પર ચીકી નાંખી.” ૩૬ પછી તેએએ તાંહાં બેસીને તેની ચોકી કીધી. ૩૭ ને તેની તોહોમત લખીને તેના માથાની ઉપર ચોહોંટાડી કે, ઇસુ જે ઇહુદીએનો પાદશાહ, તે એજ છે. ૩૮ તારે તેએએ તેની સાથે બે ચોરને ફરસ પર જડીઆ, એકને જમણી ગમ, ને બીજને ડાબી ગમ.

૩૯ એને પાસેથી જનારાએએ પોતાનાં માથાં હલાવતાં તથા તેની થકા કરીને કહીશિં કે, ૪૦ મંદીરના પાડનાર, તથા તેને તરણુ દાહાડામાં બાંધનાર, તું પોતાને બચાવ; જે તું ખોદાનો બેટો છે તો ફરસ પરથી ઉતરી આવ. ૪૧ ને તેજ તરેહ મુખી કાહીનોએ પણ સાસતરીએ તથા વડીલોં સુધાં મરાખરી કરીને કહીશિં કે, ૪૨ બીજએને એણે બચાવીઆ, એ પોતાને બચાવી નથી શકતો; જે એ ઇસિરાએલનો પાદશાહ છે, તો હમણા ફરસ પરથી ઉતરી આવે, ને હમે એના પર એતકાદ કરીએ. ૪૩ એણે ખોદા પર ભરોસો કીધો, જે તે એને ચાહે છે તો હમણા એને છોડાવે; કેમકે એણે કહીશિં છે કે, હું ખોદાને બેટો છું. ૪૪ ને જે ચોરો તેની સાથે ફરસ પર જડાઆ હતા તેએએ પણ એમજ તેની મરાખરી કીધી.

૪૫ એને અપોરથી તીજ પોહોર સુધાં આપ્યા મુલકમાં અંધકાર થઈએ. ૪૬ ને તીજ પોહોરને આરારે ઇસુએ મોહોટે આવાજે પોકાર મારીને કહીશિં કે, એલી, એલી. લામા રખાખયાની, એએને એએ મારા ખોદા, મારા

ખોદા, તે મને કેમ મુકી દીધો છે? ૪૭ ને જે તાંહાં ઉભા હતા તેઓમાંથી કેટલાઓએ શાંભલીને કહીહું કે, ઝ્મલીઓને ઝ્મ હાંક મરેછે. ૪૮ ને તુરત તેઓમાંથી ઝ્મને દોડીને ધસિપંજ લઈને સરકાથી ભીંજીઈ, ને લાકડી પર બાંધીને તેને ચુરાવાને આપીહું. ૪૯ પણ બીજાઓએ કહીહું કે, રહેવા દો, આપણે જોઈએ કે ઝ્મલીઓ ઝ્મને છોડાવવાને આવેછે કે નહીં. ૫૦ પછી ધસિએ બીજી વાર મોહોટે આવાજે પોકાર મારીને પરાન કાઠાડીઓ. ૫૧ તારે જુઓ, મંદીરના પડદાના ઉપરથી તલે મુઘી ફાટીને એ ભાગ થઈ ગઈઓ, ને ધરતી કાંપી, ને પથરો ફાટી ગઈઓ, ૫૨ ને કબરો ઉઘાડાઈ, ને ઉંઘેલા પાક લોઢાની ઘણી લારો ઉઠો, ૫૩ ને તેના પાછા ઉઠીઓ પછી તેઓ કબરોમાંથી નીકળીને પાક રોહિરમાં ગઈઓ, ને ઘણાઓની પાસે પરગટ થઈઓ. ૫૪ તારે જમાદારે તથા તેની સાથે જોલા ધસિની ચોકી કરતા હતા તેઓએ, ધરતીકંપારે તથા જે જે થઈહું તે જોઈને અહુ બીહીને કહીહું કે, ખરા ખર ઝ્મ ખોદાનો બેયે હતો? ૫૫ તાંહાં ઘણી ઝ્મરતો દુરથી જોઓ કરતી; હતી, જોઓ ધસિની ખીદમત કરતી ગાલીલથી તેની પાછલ ઝ્મએવી હતી; ૫૬ તેઓમાં મરીઓમ માગદાલીન, ને ધમ્માકુબની તથા ધમ્માશીની મા મરીઓમ તથા જોએદીના દીકરાઓની મા હતી.

૫૭ ઝ્મને સાંહાંજ પડી તારે ધડિસક નામે ઝ્મારીમથાઈનો ઝ્મક દોલતમંદ શખસ જે ધસિનો શાગીરદ હતો તે આવીઓ. ૫૮ તેણે પીલત પાસે જઈને ધસિની લારા માગી. તારે પીલતે લારા આપવાનો હુકમ કીધો. ૫૯ પછી ધડિસક લારા લઈને સણુને ઉજ્જે લુગડે તે વીટાલી; ૬૦ ને પથરમાં ખોદાવેલો પોતાની નવી કબરમાં તેને મુકી, ને ઝ્મક મોહોટે પથર કબરના મોહો પર ગબડાવીને તે ચાલીઓ ગઈઓ, ૬૧ તારે મરીઓમ માગદાલીન, તથા બીજી મરીઓમ તાંહાં કબરની સાંહાંમાં બેઠી હતી.

૬૨ ઝ્મને તઈઓરીના દાહાડાને બીજે દાહાડે મુખી કાહીનો તથા ફુરોશીઓએ પીલત પાસે ઝ્મકઠા થઈને કહીહું કે, ૬૩ સાહેબ, હમને ધમ્માદ છે કે તે ઠગ જીવતો હતો તારે તે કેહેતો હતો કે તરણુ દાહાડા પછી હું ઉઠીશ. ૬૪ ઝ્મ સાંજ તરણુ દાહાડા મુઘી કબરની ચોકી કરવાનો હુકમ કર, રખે તેના શાગીરદો રાતે આવીને તેને ચોરી લઈજોએ, ને લોઢાને કેહેકે, મરીગમ્લાઓમાંથી તે ઉઠીઓ છે, તેથી છેલી બુલ પહેલી કરતાં મોહોટી થરો. ૬૫ તારે પીલતે તેઓને કહીઈ કે, ચોકીદારો તમારી પાસે છે, તમે જોઓ, ને તમારી સમજ

પરમાણુ ચોકી મુકો. ૧૬ પછી તેઓએ જઈને પથર પર મોહાર કીધી, ને ચોકીદારોથી કબરની ચોકી કરાવેવી.

બાબ અઢવીશમો.

અને સખત પછી હપવાને પેહેલે દાહડે બામદાદને વખત મરીઅમ માગદા-
લીન તથા ખીજી મરીઅમ કબર જોવાને આરખેવી. ૨ ને, જુઓ, મોહોદો ધર-
તીકંપારો થઈઓ, કેમકે ખોદાવંદનો શીરરાતો આસમાનથી ઉતરીઓ, ને પાસે
અધીને [કબરનાં] મોહો પરથી પથરને ગબડાવીને તે પર બેઠો. ૩ તેનો ચહેરો
વીજલો જોવો, ને તેનો પોરાક બચ્કુના જોવો સફેદ હતો. ૪ ને તેના ડરથી ચોકી-
દારો ધુજાયા, ને મરતોલ થઈ ગઈઓ. ૫ તારે શીરરાતાએ જવાબ આપીને તે
આરતોને કહીડં, તમે ના ખીહો; કેમકે કહસપર જડાએલા ઈસુને તમે રોધો-
છો, એ હું જાણુંછું. ૬ તે હીઆં નથી, કેમકે તેણે જેમ કહીડં હતું તેમ
તે ઉઠીઓ છે; તમે આવો, જાંહાં ખોદાવંદ સુતો હતો તે જગીઆ જુઓ.
૭ ને વેહેલાં જઈને તેના શાગીરદોને કહો કે, મરીગએલાઓમાંથી તે ઉઠીઓ
છે, ને જુઓ, તે તમથી અગાઉ ગાલીલમાં જાએ છે, તાંહાં તમે તેને જોરો;
જુઓ, મેં તમને કહીડં છે. ૮ તારે તેઓ ખોડ તથા ઘણી ખુશી સાથે કબર
પાસેથી જલદી રવાના થઈને તેના શાગીરદોને ખબર આપવાને દોડી. ૯ ને
તેઓ તેના શાગીરદોને ખબર આપવા જતી હતી એટલામાં જુઓ ઈસુએ
તેઓને મક્કીને કહીડં, સલામ; તેઓએ પાસે આવીને તેનાં કદમ પકડીઓં,
ને તેનો સજદો કીધો. ૧૦ તારે ઈસુ તેઓને કહેલું કે, ખીહો ના, જાઓ, મારા
બાઈએને કહો કે, તેઓ ગાલીલમાં જાએ, ને તાંહાં તેઓ મને જોરો.

૧૧ અને તેઓ જતી હતી, તારે, જુઓ, ચોકીદારોમાંથી કેટલાએકે
શેહેરમાં જઈને જે જે થઈએ તે બધું મુખી કાહીતોને કહીએ. ૧૨ તારે તેઓ-
એ વડીલો મુઘાં એકઠા થઈને તથા મનમુખો કરીને તે સીપાઈએને ઘણા
રૂપીઆ આપીને કહીએ કે, તમે એમ કહો કે, ૧૩ હમે ઊંઘમાં હતા તારે તેના
શાગીરદો રોતે આવીને તેને ચોરી લઈ ગઈઓ. ૧૪ ને જે એ વાત હાકીમના
કાનપર પડશે, તો હમે તેને સમજવીને તમને બચાવશું. ૧૫ પછી તેઓએ
રૂપીઆ લીધા, ને રીખવીઆ પરમાણુ કીધું; ને આજ મુઘી એ વાત હાકી-
ઓમાં મરાહું છે.

૧૬ તારે અગીઆર શાગીરદો ગાલીલમાં એક પાહાડ પર જાંહાં ઈસુએ

તેઓને બતાવીશું હું તાંહાં ગઈશ્યા. ૧૭ ને તેઓએ તેને જોઈને તેનો સજ્જો કીધો, પણ ક્રેટલાએકો શક લાવીશ્યા. ૧૮ તારે ઇસુએ પાસે આવીને તેઓને કહીશું કે, આસમાન તથા જમીન પરનો કુલે આપતીઆર મને આપાએ છે. ૧૯ વાસતે તમે જઈને બધી ક્રેએને શાગીરદ કરો; આપ, તથા બેટા, તથા પાક-રૂહેને નામે તેઓને આપતીસમા આપો. ૨૦ મેં તમને જે જે હુંકમો કીધા તે બધા પાલવાનું તેઓને શીખવો, ને જુઓ, જમાતાની આપર સુધી હું હમેશ તમારી સાથે છું. આમીન.

મારકની ઇંજલ.

બાજ પેહલો.

ખોદાના ખેટા ઇસુ ખરીસતની ઇંજલની રાજ્યાત. ૨ જ્ઞેમ નખી-
ઓની કીતાબોમાં લખેલું છે કે, “જ્ઞે, હું મારા પેગંબરને તારી આગલ મોકલું-
છઈ, તે તારી આગલ તારો રસતો તઠમ્માર કરશે. ૩ રાનમાં એક પોકારના-
રનો આવાજ છે કે, ખોદાવંદની રાહ તઠમ્માર કરો, તેના રસતા સીધા કરો;”
૪ તેમ ઇમ્મોહાન રાનમાં આપતીસમા આપતો, તથા ગુનાહોની માફીને સાઈ તો-
આનું આપતીસમા જાહેર કરતો આવીઓ. ૫ તારે આપ્યા ઇહુદા મુલકના
તથા ઇશિલેમના રહેનારઓ તેની પાસે બાહાર ગઈઓ, ને પોતાનાં પાપ કપ્પુલ
કરીને ઇમ્મરદન નદીમાં બધા તેનાથી આપતીસમા પામીઓ. ૬ ને ઇમ્મોહાન
ઈઠનાં રૂઆનાં લુંગડાં પેહેરતો હતો, ને પોતાની કમરે ચામડાનો પટો રાખતો
હતો, ને ટીડ તથા રાની મધ તે ખાતો હતો. ૭ ને તેણે શીખવતાં કહીઈ કે,
મારી પાછલ મારા કરતાં કુદરતવલો એક આવેછે, તેનાં ચપલની વાધરી પણ
વાંકા વલીને છોડવાને લાએક હું નથી. ૮ મે પાણીથી તમાઈ આપતીસમા
કીધું ખરું, પણુ તે પોતે પાક-રૂઠથી તમાઈ આપતીસમા કરશે. ૯ ને તે દાહા-
ડઓમાં એમ થઈઈ કે ઇસુ ગાલીલના નાજરેથથી આવીઓ, ને ઇમ્મરદ-
નમાં ઇમ્મોહાનથી આપતીસમા પામીઓ. ૧૦ ને પાણીમાંથી ઉપર આવતાંને
વાર તેણે આસમાન ઉઘડેલું જાહેરું, ને રૂહને કપ્પુતરની પકે પોતા પર ઉતરતાં
દીઠા. ૧૧ ને આસમાનથી આવાજ આવીઓ કે, તું મારો પીઆરો ખેટો
છે, તારાથી હું બહુ ખુશા છઈ. ૧૨ ને રૂહ તેને તુરત રાનમાં લઈ ગઈઓ.
૧૩ ને તાંહાં રાનમાં આલીસ દાહાડા સુધી રોતાને તેની અજમાએશ કીધી, ને
જંગલી જનવરોની સાથે તે હતો, ને શીરશાતાઓએ તેની ખીદમત કીધી.
૧૪ અને ઇમ્મોહાન કેદમાં નંખાઈઓ બાદ ઇસુ ગાલીલમાં આવીઓ, ને
ખોદાની પાદશાહતની ખુશખબર જાહેર કરતાં કહીઈ કે, ૧૫ વખત પુરો થઈઓ,
ને ખોદાની પાદશાહત પાસે છે; તમે તોબા કરો, ને ખુશખબર માની લેઓ.

१६ अने गाळीलना दरीआकाडे ते आलतो हतो तारे तेणे सीमानेने तथा तेना बाध आंदरेने दरीआमां जल नांपतां दीहा, केमके तेज्जो माधी हता-
१७ ने धसुज्जे तेज्जोने कहीजिं के, मारी पाखल आचो, ने हुं तमने आयुसोना पकडनारा करीरा. १८ ने तुरत तेज्जो पोतानी जलो मुक्री दधने तेनी पाखल आलीआ. १९ पछी ते तांहांथी योडुं आगल गधज्जो, तारे जेजेदीना दीकरा धज्जोपुय तथा तेना बाध धज्जोहानने पणु छोडी पर पोतानी जलो सांधता तणे दीहा. २० ने तुरत तेणे तेज्जोने ओलावीआ. ने तेज्जो पोताना आप जेजेदीने मज्जुरोनी साथे छोडीमां मुक्रीने तेनी पाखल गधज्जो.

२१ अने तेज्जो कापरनाहुममां पेहा, ने ते तुरत सजतने दाहोडे ज्जोपादत-
पानामां जधने तालीम आपवा लागीज्जो. २२ ने तेज्जो तेनी तालीमथी ता-
ज्जोय थधज्जो; केमके जेने ज्जोपतीआर छोज्जोछे तेनी पेडे तेणे तेज्जोने तालीम
आपी, शासतरीज्जोनी पेडे नहीं. २३ तांहां तेज्जोनां ज्जोपादतपाना-
मां नापाक-रेह वलगेला ज्जोक शपस हतो; २४ ने तेणे ज्जुम पाडी, ने कहीजिं
के, अज्जे धसु नाजरी, हमने रेहेवा दे; हमारे तारे शुं छे ? तुं शुं हमने
हलाक करवा आवीज्जो छे ? तुं कोणु छे ज्जो हुं ज्जोखुंछी; जोदानो पाक पुज्जुद.
२५ तारे धसुज्जे तेने धमकावीने कहीजिं के, तुं युप रेहे, ने ज्जोमांथी नीकल.
२६ पछी नापाक-रेह तेने भरोडीने, तथा मोटा आवाज्जथी ज्जुम पाडीने तेमांथी
नीकलीज्जो. २७ ने तेज्जो अघा ताज्जोय थधज्जो, ज्जोवा के माहोमा पुखवा
लागीआ के ज्जो शुं छे ? ज्जो देवी नवी तालीम छे ? केमके नापाक-रेहोने पणु
ज्जो ज्जोपतीआरथी हुकम करेछे, ने तेज्जो ज्जोने मानेछे. २८ ने तुरत तेनी
कीरती गाळीलनी आरो गम केलाध गध.

२९ अने तेज्जो ज्जोपादतपानामांथी नीकलीने धज्जोपुय तथा धज्जोहान
मुधां सीमानना तथा आंदरेनां धरमां तुरत पेहा. ३० ने सीमाननी शासु
तावे जीभार पेडेली हती, ने तुरत ते आपत तेज्जोज्जो तेने कहीजिं. ३१ पछी
तेणे पासे आवीने, तेना हाथ पकडीने तेने उहाडी; ने तुरत तेने ताव
गधज्जो; ने तेणे तेज्जोनी जीदमत कीधी. ३२ ने सांहांजे सुरज्जु ज्जुपीआ
पछी, अघा जीभारो तथा देवज्जदीज्जोने तेज्जो तेनी पासे लावीआ. ३३ ने
आरणा आगल आअुं रोहेर ज्जोकहुं थधजिं. ३४ ने तरेह तरेहती जीभा-
रीज्जोमां पेडला धणुज्जोने तेणे सभा कीधा, ने धणु देवाने काहाडीआ, ने
देवाने ओलवा नहीं दीधा, केमके तेज्जो तेने ज्जोपता हता.

૩૫ અને મોટે ધરોડીએ હજી રાત છતાં તે ઉઠીને આહાર ગઈએ; ને ઉજડ ઠેકાણે જઈને તાંહાં તેણે દુઆ માગી. ૩૬ ને સીમાન તથા તેના સાથીએ તેની પાછલ ગઈએ. ૩૭ ને તેએ તેને મલીએ, ને તેને કહીઈ કે; સહુ તેને શોધેછે. ૩૮ ને તેણે તેએને કહીઈ કે, આપણે પાસેનાં શહેરોમાં જઈએ, કેહું તાંહાં પણ વાત શંભલાવું; કેમકે એજ સારું આવીએ છઈ. ૩૯ ને આખી ગાલીલમાં તે તેએનાં એવાદતખાનાએમાં વાતો શંભલાવતો તથા દેવાને કાહાડતો ગઈએ.

૪૦ અને એક કોહોડીએ તેની પાસે આવીએ, ને તેની મીનંત કીધી, ને તેની પાસે ધુણે પડીને કહીઈ કે, જો તું આહે તો મને સાફ કરી રાકેછે. ૪૧ તારે ઇસુએ રહમ કીધો. ને હાથ લાંબો કરીને તેને અડકીએ, ને તેને કહીઈ કે, હું આહુંછઈ, તું સાફ થા. ૪૨ ને તેના કહીએથી તુરત તેનો કોહોડ ગઈએ; ને તે સાફ થઈ ગઈએ. ૪૩ ને તેણે તેને તાકીદથી હુકમ આપીને જલદી માકલી દીધો; ૪૪ ને કહીઈ કે, ખબરદાર, કોઈને કંઈ કેહેતો ના; પણ જઈને પોતાને કાહીનને દેખાડ, ને પોતાના સાફ થવાને સારું જે સીજો મુસાએ ફરમાવી છે તે આપ કે તેએને ગહવાઈ મલે. ૪૫ પણ તે આહાર જઈને તે વાતને બહુ જાહેર તથા મશહુર કરવા લાગીએ, એવી કે ઇસુ જાહેરાંત શહેરમાં આવી નહીં રાકીએ, પણ આહાર ઉજડ ઠેકાણામાં રહીએ; ને હરેક તરફથી લોક તેની પાસે આવીએ.

બાબ બીજો.

અને કેટલાએક દાહાડ પછી તે ફરી કાપરનાહુમમાં આવીએ, ને ખબર થઈ કે ઘરમાં તે છે. ૨ ને તુરત એટલા ઘણા એકઠા થઈએ કે ખારણા આગલ પણ સમાઈ રાકીએ નહીં, ને તેણે તેએને વાત પરગટ કીધી. ૩ ને એક પકશાઘાતીને ચાર માણસો પાસે જિંચકાવીને તેએ તેની પાસે લઈ આવીએ. ૪ ને જરે બીડને લીધે તેએ તેની નજદીક આવી રાકીએ નહીં, તારે જાંહાં તે હતો તાંહાંનું છાપઈ તેએએ ઉપેડી કાહોડીને જે આટલા પર તે પકશાઘાતી મુતો હતો તે ઉતારીએ. ૫ ને ઇસુ તેએનો એતકાદ જઈને પકશાઘાતીને કેહેછે કે, દીકરા, તારાં પાપ તેને માફ થઈયાં છે. ૬ પણ કેટલાએક શાસતરીએ તાંહાં બેઠા હતા તેએ પોતાનાં દીલામાં વીચાર કરવા લાગીએ કે, ૭ એ કેમ એવું કુફર બદેછે? ખોદા શીવાએ પાપ કોણ માફ કરી

શકે છે ? ૮ ને તેઓ પોતામાં એવા વીચાર કરે છે. એ ઇસુએ પોતાના રહમાં તુરત જાણીને તેઓને કહી જા છે, તમે પોતાનાં દીલોમાં એવા વીચાર કેમ કરો છો ? ૯ શું વધતું રોહેલ છે, પકરાધાતીને એ કહેવું કે તારાં પાપ માફ થઈ ગયાં, ઇમા એ કહેવું કે ઉહ, ને તારો ખાટલો ઊંચકીને ચાલ ? ૧૦ પણ આદમીના એકને જમીન ઉપર પાપો માફ કરવાનો એજીતીઆર છે એ તમે જાણો વાસતે; (તારે તેણે પકરાધાતીને કહી જા છે,) ૧૧ હું તને કહું છું કે ઉહ, ને તારો ખાટલો ઉઠાવીને તારે ઘેર ચાલીઓ જ. ૧૨ ને તુરત તે ઉડીઓ, ને ખાટલો ઉડાવીને સહુની સામેણ નીકલી ગઈઓ, ને સહુ દંગ થઈ ગઈઓ, ને ઓદાની તારીફ કરતાં કહી કે, હમે આલું કદી દોહું નહીં હવું

૧૩ એને ફરી દરીઆકાંઠે તે ગઈઓ, ને બધી બીડ તેની પાસે આવી, ને તેણે તેઓને તાલીમ આપી. ૧૪ ને રસતે જતાં ચલકીના દીકરા લેવીને મેહસુલની ચોકીપર એકલો જોઈઓ, ને તેને કહી જા, તું મારી પાછલ આવ; તારે તે ઉડીને તેની પાછલ ગઈઓ. ૧૫ ને ઇસુ તેનાં ઘરમાં જમવા બેઠો હતો, તારે એમ થઈ કે ઘણા મેહસુલનારાઓ તથા પાપીઓ ઇસુની તથા તેના શાગીરદોની સાથે બેઠા; કેમકે તેઓ ઘણા હતા, ને તેઓ તેની પાછલ ચાલતા હતા. ૧૬ ને શાસતરીઓએ તથા ફોરોશીઓએ તેને મેહસુલ-લેનારાઓ તથા પાપીઓની સાથે જમતો જોઈને તેના શાગીરદોને કહી જા કે, મેહસુલનારાઓ તથા પાપીઓની સાથે તે કેમ આએ પીએ છે ? ૧૭ તારે ઇસુ શાંબલીને તેઓને કહે છે કે, જો સાજ છે તેઓને હકીમનો અપ નથી, પણ માંદાઓને છે; રાસતોને નહીં, પણ પાપીઓને તો આ સાફ હું તેડવા આવીઓ છું. ૧૮ ને ઇઓહાન તથા ફોરોશીઓના શાગીરદો અપવારા કરતા હતા, તેથી તેઓએ આવીને તેને કહી જા કે, ઇઓહાનના તથા ફોરોશીઓના શાગીરદો અપવારા કરે છે, પણ તારા શાગીરદો શા વાસતે અપવારા કરતા નથી ? ૧૯ તારે ઇસુએ તેઓને કહી જા કે, લગનના ઘરમાં જાંઠાં સુધી વર જનઈઓ-ઓ સાથે છે તાંઠાં સુધી શું તેઓ અપવારા કરી શકે છે ? વર તેઓની સાથે છે તાંઠાં લગી તેઓ અપવારા કરી શકતા નથી. ૨૦ પણ એવા દાહાડા આવરો કે વર તેઓની પાસેથી લેવારો; ને તારે તેઓ તે દાહાડાઓમાં અપવારા કરશે. ૨૧ વહી, કોરાં લુંગડાંનું થીગલું જીના લુંગડાંને કોઈ નથી દેતું; જો દે, તો તે કોઈ થીગલું જીનાને એવે છે, ને કાટ વધતી ખરાબ થાએ છે. ૨૨ વહી, નવો વહન જીની મરકામાં કોઈ નથી ભરતું; જો ભરે, તો નવા

વધનથી મરાકો ફાટી જાય છે, ને વધન વહી જાય છે, ને મરાકો ખરાબ થાય છે; પણ નવો વધન નવી મરાકોમાં ભરી રાખવો જોઈએ.

૨૩ અને એમ થઈ કે સખત દાહોડે ખેતરોમાંથી તે જતો હતો, તારે રસતે ચાલતાં તેના શાગીરદ દાણાનાં કણુરાલાં તોડવા લાગીયા. ૨૪ તારે ફરોશી-એએ તેને કહી જો કે, જો, સખત દાહોડે જે કરવું રવા નથી, તે તેએ કેમ કરે-છે? ૨૫ તારે તેણે તેએને કહી જો કે, જરે દાહોડે ખપ હતો, હએને તે તથા તેના સાથીએ બુખીયા હતા, તારે તેણે શું કીધું તે બાબત શું તમે નથી વાંચીડે? ૨૬ આખીઆથર સરદાર કાઠીનના દાહોડામાં ખોદાનાં ધરમાં પેસીને નજર કીધેલી રોટલી જે કાઠીનો શીવાએ ખીજ કોઠને ખાવા રવા નથી, તે તેણે ખાધી, ને પોતાના સાથીએને પણ આપી. ૨૭ વલી તેણે તેએને કહી જો કે, સખ-તનો દાહોડો આદમીને વાસતે છે, પણ આદમી સખતના દાહોડને વાસતે નહીં. ૨૮ કેમકે આદમીનો એટો સખત દાહોડનો પણ ખોદવંદ છે.

બાબ તીજો.

અને એબાદતખાનાએમાં તે પાછો ગઈએ, ને તાંહાં એક મુકાએ-લા હાથવાલો માણસ હતો. ૨ ને તેની નાલિશ કરવા સાર તેએએ તેના ઉપર નજર રાખી, કે સખતને દાહોડે તે તેને સમો કરશે કે નહીં. ૩ પછી મુકા હાથવાલા માણસને તે કહેછે કે, વચમાં ઉભો થા. ૪ ને તે તેએને કહેછે કે, સખતને દાહોડે શાં કરવું કે માહું કરવું? જીવને બચાવવો કે મારીનાંખવો? કીજો રવા છે? પણ તેએ ચુપ રહીયા. ૫ ને તેણે તેએનાં સખત દીલને લીધે ગમગીન થઈને ગુશાથી તેએની તરફ જોઈને તે માણસને કહી જો કે, તારો હાથ લાંબો કર. ને તેણે લાંબો કીધો; ને તેનો હાથ ખીજ હાથ જેવો સમો થઈ ગઈએ. ૬ ને ફરોશીએએ બાહાર જઈને તુરત હેરોદીએની સાથે તેને ઉલટો મનસુખો કીધો કે, શી તરેહ તેને કતલ કરવો. ૭ અને ઈસુ પોતાના શાગીરદો મુધાં નીકલીને દરીયા તરફ ગઈએ; ૮ ને ગાલીલથી તથા ઈલુદાથી તથા ઈરિસાલેમથી તથા એદા-મથી તથા ઈમ્મરદને પેલેપારથી ઘણા લોક તેની પાછલ ગઈએ; ને સોર તથા સીદાનની આસપાસના ઘણા લોક તેણે જે માટાં કામ કીધાં તે બાબત શાંબલીને તેની પાસે આવીયા. ૯ ને ભીડને લીધે, તેએ તેને દાખી ન નાંખે, વાસતે પોતાને સાર એક હોડી રાખવાનું તેણે પોતાના શાગી-

રદાને કહીજી; ૧૦ કેમકે તેણે ધણાંએ સમા કીધા હતા, એવા કે જેઓ ખીમાર હતા તેઓ તેને અડકવા સાથે તેના પર તુટી પડતા હતા. ૧૧ ને નાપાક-રહે એ જરે તેને દીઠા, તારે તેને પગે પડીને યુમ પાડતાં કહીજી કે, તું આદાનો એટો છે. ૧૨ ને તેણે તેઓને સખત હુકમ આપીએ કે તેઓએ તેને જાહેર નહીં કરવો. ૧૩ ને તેણે પાહાડ પર જઈને તેઓને આહીઆ તેઓને પાસે તેડીઆ, ને તેઓ તેની પાસે આવીઆ. ૧૪ પછી તેણે ખાર જાણુને ઠરાવીઆ કે, તેઓ તેની સાથે રહે, ને કે તેઓને વાએજ કરવાને તે માકલે, ૧૫ ને કે તેઓને ખીમારીઓ ઠાલવાનો તથા દેવો કાહાડવાનો એખતીઆર તે આપે. ૧૬ સીમાનની અટક તેણે પીતર પાડી; ૧૭ ને જેએદીના દીકરા ઇઆકુબને, તથા ઇઆકુબના ભાઈ ઇઆહાનને, તેઓની અટક તેણે ઓઆનેરગેસ પાડી, ઇઆને ગરજનાના દીકરા; ૧૮ ને આંદર તથા શીલપને; ને ખારથલમાં તથા માતથીને; ને થોમા તથા અલશીના દીકરા ઇઆકુબને; ને થાદી તથા કનાની સીમાનને; ૧૯ ને ઇહુદા ઇસિકારીઓતને, જેણે તેને પકડાવીએ હતો.

૨૦ અને તેઓ ઘેર આવીઆ, ને લોક ફરી એવાં એકલા થઈઆ કે તેઓ ખાણું પણ ખાઈ નહીં શકીઆ. ૨૧ ને તેનાં સગાંઓ સાંભલીને તેને પકડવા ખાહાર ગઈઆં, કેમકે તેઓએ કહીજી કે તે ઘેલો છે. ૨૨ પણ જે શાસતરીઓ ઇશિરાલિમથી આવીઆ હતા તેઓએ કહીકે કે, તેને ખેલજાણુલ વલગીઓ છે, ને દેવાના સરદારની મદદથી દેવાને તે કાહોડે. ૨૩ તારે તેણે તેઓને ઓલાવીને તમસીલામાં તેઓને કહીજી કે, શોતાન શોતાને શી તરેહ કાહાડી શકે? ૨૪ ને અગર કોઈ પાદશાહતમાં પુટ પડી, તો તે પાદશાહત કાએમ રહી નથી શકતી. ૨૫ ને અગર કોઈ ઘરમાં પુટ પડી. તો તે ઘર કાએમ રહી નથી શકતું. ૨૬ ને અગર શોતાન પોતે પોતાની સામે ઉઠે, ને પુટ પાડે, તો તે કાએમ રહી નથી શકતો; પણ તેની આખર થાએ છે. ૨૭ કોઈ જોશવરના ઘરમાં પેસવાને, તથા તેનો સામન લુટવાને, પહેલાં તે જોશવરને ખાંધીઆ વગર, કોઈ શકતો નથી; તાર પછી તે તેનું ઘર લુટશે. ૨૮ હું તમને ખચીત કહુંકે કે માણુસોના દીકરાઓનાં બધાં પાપ, તથા જે જે કુફર તેઓ કરશે, તે તેઓને માફ કરશે. ૨૯ પણ પાક-રહેને ઉલટું જે કોઈ કુફર કરશે તેની માફી હરગેજ થનાર નથી; પણ તે હમેશાના દંડ લાએક છે. ૩૦ કેમકે તેઓએ કહીકે હવું કે, તેને નાપાક-રહે છે. ૩૧ તારે

તેના ભાઈ તથા તેની મા આવીઆં, ને આહાર ઉભાં રહીને તેને તેડવા
 ઝાકલીઆ. ૩૨ તારે જોડો તેની આસપાસ બેઠા હતા, ને તેઓએ તેને
 કહીજી કે, જો, તારો મા તથા તારા ભાઈ તેને આહાર શોધેછે. ૩૩ ને તેણે
 તેઓને જવાબ આપીને કહીજી, મારી મા કે મારા ભાઈ ડોણુ છે? ૩૪ ને
 તેણે પોતાની આસપાસ જો બેઠા હતા તેઓની ગમ જોઈને કહીજી, જુઓ,
 મારી મા તથા મારા ભાઈ. ૩૫ કેમકે જોદાની મરજી પરમાણે જો ચાલેછે,
 તે મારો ભાઈ, તથા મારી બેહેન, તથા મા છે.

બાબ ચોથો.

અને ફરી દરીઆકાંઠે તે તાલીમ આપવા લાગીઓ, ને ઝાટી ભીડ તેની
 પાસે એકઠી થઈ હતી, વાસતે દરીઆમાં એક છેડી પર તે ચડી બેઠો, ને
 આખી ભીડ દરીઆકાંઠાતારે ઉભી રહી. ૨ તારે તેણે તમસીલાથી તેઓને
 ઘણી વાતો શીખવી, ને પોતાની તાલીમમાં તેઓને કહીજી કે, ૩ શાંબલો,
 જુઓ, વાવનાર વાવવાને આહાર ગઈઓ. ૪ ને તે વાવતો હતો તારે એમ
 થઈજી કે કેટલાંએક [ખી] રસતાની કોરે પડીઆં, ને આસમાનનાં પરંદા-
 ઓએ આવીને તેઓને આઈનાંખીઆં. ૫ ને કેટલાંએક પથરની ભોંએ
 પર પડીઆં, જાંહાં ઘણી માટી નહીં હતી, ને તેઓને માટીનું ઊંડાણુ
 નહીં હતું, વાસતે વેહેલા ઉગી નીકલીઆં. ૬ પણુ સુરજ ઉગીઆ પર
 તેઓ ચીમલાઈ ગઈઓ, ને તેઓને જડ નહીં હતી વાસતે સુકાઈ ગઈઓ. ૭ ને
 કેટલાંએક કાંઠાનાં જાહોડામાં પડીઆં, ને કાંઠાનાં જાહોડાએ વધીને તેઓ-
 ને ગુંથી નાંખીઆં, ને તેઓ ફૂલ નહીં લાવીઆં. ૮ પણુ ખીજાં શારી ભોંએ
 પર પડીઆં, ને ઉગી નીકલીઆં, ને વધીઆં, ને ફૂલ લાવીઆં, કેટલાંએક
 તીરા-ગણાં, ને કેટલાંએક શાહ-ગણાં, ને કેટલાંએક શો-ગણાં. ૯ ને તેણે તે-
 ઓને કહીજી કે, જોને શાંબલવાને કાન છે, તે શાંબલ. ૧૦ ને તે જરે એકાંત
 હતો તારે આરો સુધાં જોઆ તેની આસપાસ હતા તેઓએ તેને એ તમસીલ
 આપત પુછીજી. ૧૧ ને તેણે તેઓને કહીજી કે, જોદાની પાદસાહતનો ભેદ
 જાણવાનું તમને આપેલું છે, પણુ જોઆ આહારના છે તેઓને બધી વાતો તમ-
 સીલામાં કહેવાએછે. ૧૨ એ સાર કે તેઓ જોતાં જુઓ, પણુ જાણે નહીં;
 ને શાંબલતાં શાંબલ, પણુ સમજે નહીં; રજે કદી તેઓ ફરે, ને પાપ તેઓને માફ
 થાએ. ૧૩ ને તેણે તેઓને કહીજી કે, શું તમે એ તમસીલ નથી સમજતા ?

તો અર્ધી તમસીલા કેમ સમજરો ? ૧૪ વાવનાર વાત વાવે છે. ૧૫ ને રસ-
તાની કૌરે જાહાં વાત વવાઈ, તાંહાંના ઝમ્મો છે. કે જરે સાંભલે છે તારે રોતાન
તુરત આવે છે, ને તે ઝમ્મોનાં દીલમાં જે વાત વવાઈ તે છીનવી લઈ જામ્મો છે.
૧૬ ને તે પરમાણુ પથરની ભોંઝમિમાં જે વવાઈ આ, તે ઝમ્મો ઝમ્ છે, કે જરે વાત
સાંભલે છે તારે તુરત ખુશીથી તેને માની લે છે ; ૧૭ તો પણ તે ઝમ્મો પોતાનામાં
જડ નથી રાખતા, વાસતે થોડી વાર જ રહે છે ; પછી વાતને લીધે દુખ કે સતા-
વણી આવે છે તારે તુરત ઢોકર ખામ્મો છે. ૧૮ ને કાંઠાનાં જાહોડામાં જે વવા-
ઈ આ, તે ઝમ્મો ઝમ્ છે કે, વાતને સાંભલે છે; ૧૯ પણ આ દુનીઆની ચીંતા તથા
દોલતના ફરેખ તથા ખીજી ચીજોની લાલચ દાખલ થઈને વાતને ગુંથી નાંખે-
છે, ને તે બેફલ થામ્મો છે. ૨૦ ને શારી ભોંઝમિમાં જે વવાઈ આ, તે ઝમ્મો ઝમ્
છે, કે વાતને સાંભલે છે, ને માની લે છે, ને ફલ લાવે છે, કેટલાક તીરા-ગણાં,
ને કેટલાક સાહ-ગણાં, ને કેટલાક શો-ગણાં. ૨૧ ને તેણે તે ઝમ્મોને
કહી જો કે, શું ચેરાગ માપાં તલે કે પલંગ તલે મુકવાને લવામ્મો છે ? શું ચેરાગદાની
પર મુકવાને નહીં ? ૨૨ કેમ કે જે પરગટ નહીં કરારો, ઝમ્મું કંઈ ગુપત નથી ;
ઈઆ પરગટપણામાં જે નહીં આવરો, ઝમ્મું કંઈ ઢંકામ્મું નથી. ૨૩ જે ઢા-
ઈને સાંભલવાને કાન છે, તો તે સાંભલે. ૨૪ ને તેણે તે ઝમ્મોને કહી જો કે, તમે
શું સાંભલો છો તે ધારો ; જે માપાંથી તમે માપી આપો છો, તેથી જ તમારે સાહ
માપી અપારો ; ને તમ સાંભલનારા ઝમ્મોને જીઆદા અપારો. ૨૫ કેમ કે
જેની પાસે છે, તેને અપારો ; ને જેની પાસે નથી, તેનું જે છે તે પણ તેની
પાસેથી લઈ લવારો.

૨૬ અને તેણે કહી જો કે, આસમાનની પાદશાહત ઝમ્મી છે કે જેમ ઝમ્ક
રાખસ ભોંઝમિમાં ખી નાંખે. ૨૭ ને રાત દાહોડા જિંધે તથા જાગે, પણ તે ખી કેમ
ઉગીને વધે છે ઝમ્ તે જાણતો નથી. ૨૮ કેમ કે ભોંઝમિ પોતાની મલે ફલ
આપે છે ; પેહેલાં તો પીલા, પછી કણરાલાં, પછી કણરાલાંમાં પુરા દાણા.
૨૯ પણ જરે દાણા પાકા થામ્મો છે, તારે તુરત તે દાતકું લગાવે છે, કાંજે કાપણી
આવી છે.

૩૦ અને તેણે કહી જો કે, આદાનો પાદશાહતને શાની મીસાલ આપી ઝમ્ ?
ઈઆ તેને શા સાથે સરખાવી ઝમ્ ? ૩૧ તે પીલુનાં ખી સરખી છે, જરે ભોંઝમિમાં
તે વવાઈ છે તારે ભોંઝમિનાં સરખ ખી કરતાં નાહાનું છે. ૩૨ પણ વવાઈ આ
પર તે ઉગી નીકલે છે, ને અધા છેડવા કરતાં મોટો થઈ જામ્મો છે, ને ઝમ્મી માટી

ડાલીઓ કાહડે છે કે આસમાનનાં પરદાંઓ તેની છાઇઆ તલે વાસો કરી શકે. ૩૩ ને ઝમવી ઘણી તમસીલામાં જમ તેઓ શાંભલી શકીઆ તેમ તેણે વાત કરી. ૩૪ પણ તમસીલ વચર તેણે તેઓને કંઈ કહીઉં નહીં; ને તેઓ ઝમકાંત હતા તારે તેણે પોતાના શાગીરદોને સઘલી વાતોનો ઓલાસો કીધા.

૩૫ અને તેજ દાહડે સાંહાંજ પડી તારે તે તેઓને દેહે છે કે, આપણે પેલે-પાર જઈએ. ૩૬ તારે લોકોને મોકલી દઈને જોવા તે હોડી પર હતો તેવોજ તેઓ તેને લઈ ગઈઆ; ને ખીજી નાહાની હોડીઓ પણ તેની સાથે હતી. ૩૭ ને પવનનું મોટું તુકાન થઈજી, ને મોળં હોડી પર ઝમેવાં તો ઉછલી આવીઆં કે તે તુરત ભરાઈ ગઈ; ૩૮ ને હોડીનાં સુકાન પાસે તકીઆ પર તે ઉંઘતો હતો; તારે તેઓએ તેને જગાડીને તેને કહીઉં કે, ઉસતાદ, હમે હલાક થઈએ છઈએ તેની તને શું કંઈ સ્મીંતા નથી? ૩૯ તારે તેણે ઉકીને પવનને ધમકાવીઓ, ને દરીઓને કહીજી કે, થંડો પર, ઇર; ને પવન બંધ થઈઓ, ને મોટું ચેન ઘઈ ગઈજી. ૪૦ અને તેણે તેઓને કહીજી કે, તમે ઝમેવડા ખીધેલા કેમ છો? તમે શા વાસતે ઝમેતકાદ નથી રાખતા? ૪૧ તારે તેઓ બહુ ખીધા, ને માહોંના બોલીઆ, તો આ કોણ છે? કે પવન તથા દરીઓ પણ ઝમેનું મને છે.

બાબ પાંચમો.

અને દરીઓને પેલેપાર ગાદારીઓના મુલકમાં તેઓ આવીઆ. ૨ ને હોડી પરથી તે ઉતરીઓ તારે નાપાક-રહ વલગેલો કબરસતાનમાંથી ઝમેક જણુ તેને મલીઓ. ૩ તેનું રેહડાણુ કબરસતાનમાં હતું, ને સાંકલોએ પણ કોઈ તેને બાંધી નહીં શકીઓ. ૪ કેમકે તે ઘણીવાર બેડીઓએ તથા સાંકલોએ બંધાઈઓ હતા; પણ તેણે સાંકલો તોડી નાંખી, ને બેડીઓ ભાંજી નાંખી; ને કોઈ તેને વસ કરી નહીં શકીઓ. ૫ ને તે નીતે રાત દાહડે પાહોડામાં તથા કબરોમાં જુમ પાડતો, તથા પથરોએ પોતાને ઘાએલ કરતો હતો. ૬ પણ ઈસુને દુરથી જોઈને તે દોડતો આવીઓ. ૭ ને તેનો સજદો કીધો, ને મોટા આવાજથી પોકારીને કહીજી કે, અએ ઇસુ, જોદાએ તાલાના બેટા, મારે તારે શું છે? હું તને જોદાના કસમ ધાલું છઈ કે, તું મને દુખ ન દે. ૮ (કેમકે તેણે તેને કહીજી હતું કે, અએ નાપાક-રહ, એ માણુસમાંથી નીકલ.) ૯ ને તેણે તેને પુછીજી કે, તારું નામ શું? તારે તેણે જવાબ દઈને કહીજી કે, મારું નામ ફાજ, કેમકે હમે ઘણા છઈએ. ૧૦ ને તેણે તેની બહુ આજી કીધી કે તે

તેઓને ગુલુકમાંથી નહીં કાઢાડે. ૧૧ ને તાંહાં પાહાડાની પાસે ડુકરોનું
 માટું યોલું ચરતું હતું. ૧૨ તારે બધા દેવાઓ તેની આજીવ કરીને કહીકે કે
 હમે તે ડુકરોમાં પેસીએ વાસતે હમને તેઓમાં નાકલ. ૧૩ ને તુરત ઇસુએ
 તેઓને રજા આપી, ને તે નાપાક-રહે નીકલીને ડુકરોમાં પેદા, ને તે યોલું
 કરાડા પરથી દરીઆમાં ધસી પડીજી, તેઓ બે હજારને આરારે હતાં, ને દરી-
 આમાં યુંગલાહને મરીગઈમાં. ૧૪ પછી ડુકરોના ચરાવનારાઓ નાહાસી
 ગઈઆ, ને રોહરમાં તથા ગામડાંઓમાં ખબર આપી, ને શું થઈજી તે જોવાને
 તેઓ નીકલીઆ. ૧૫ ને તેઓ ઇસુની પાસે આવીઆ, ને જોને ફોજ હતી
 તે દેવબંદને તેઓએ બેઠેલા, તથા પેહરેલા, તથા હોરામાં આવેલા જોઈઓ,
 ને બીધા. ૧૬ ને જોઓએ દીઠું હતું તેઓએ તે દેવબંદ પર વીતલું, તથા
 ડુકરો બાબતનું તેઓને કહીજી. ૧૭ ને તેઓએ તેની મીનંત કીધી
 કે, હમારી સીમામાંથી જ. ૧૮ ને હોડી પર તે ચહડીઓ તારે જ દેવબંદ
 હતો તેણે તેની આજીવ કીધી કે, મને તારી સાથે આવવા દે. ૧૯ પણ ઇસુએ
 તેને રજા નહીં આપી. પણ તેને કહીજી કે, તારાં સગાંઓ પાસે તારે ધર જ,
 ને ખોદાવંદે તારા પર રહમ કરીને તારે સાર જ કીધું તે તેઓને કહે. ૨૦ તારે
 તે આલીઓ ગઈઓ, ને ઇસુએ તેને સાર જ કીધું હતું તે દકાપલીસમાં
 જાહેર કરવા લાગીઓ, ને સહુ તાજીબ થઈઆ.

૨૧ અને ઇસુ હોડીએ પેલેપાર પાછી આવીઓ, તારે માટી ભીડ તેની
 પાસે એકઠી થઈ, ને તે દરીઆ પાસે હતો. ૨૨ ને જોઓ, એવાદત-
 આનાના હાકેમોમાંનો ઇઆહર નામે એક આવીઓ, ને તેને જોઈને તેનો
 સજદો કીધો. ૨૩ ને તેનો ઘણી આજીવ કરીને કહીજી કે, મારી નાહાની
 દીકરી મરવા પડી છે, આવ, ને તારો હાથ તે પર મુક, કે તે સમી થાએ, ને તે
 જીવશે. ૨૪ તારે તે તેની સાથે ગઈઓ, ને ઘણા લોક તેની પાછલ ગઈઆ,
 ને તના પર ભીડ કીધી.

૨૫ અને એક આરતને આર વરરાથી લોહી વેહેતું હતું. ૨૬ ને તેણે ઘણા
 વખતોથી બહુ રોસીજી હતું, ને પોતાની બધી પુંજી ખરચી હતી, પણ કંઈ ગુણ
 પામી નહીં, બલકે ઉલટી જીઆદા ખરાબ થઈ. ૨૭ ઇસુની ખબર શાંભલીને
 ભીડમાં તેની પાછલ તે આવી, ને તેનાં લુંગડાંને આડકી. ૨૮ કેમકે તેણે
 કહીજી કે, નાહું એકલાં એનાં લુંગડાંને આડકું, તો સમી થઈશ. ૨૯ ને
 તુરત તેનું લોહી વેહેતું બંધ થઈ ગઈજી; ને તેણે પોતાનાં બદનથી જાણીજી કે

એ રોગથી તે સમી થઈ. ૩૦ ને પોતામાંથી કુવત નોકલોઈ જે ઇસુએ તુરત જાણી, ને ભીડની તરફ ફરીને કહીઈ કે, કોણ મારાં લુંગડાને અડકીઈ? ૩૧ તારે તેના શાગીરદોએ તેને કહીઈ કે, તું જીએઈ કે, લોકો તારા પર ભીડ કરેઈ, તો તું કેમ કેહેઈ કે, કોણ મને અડકીઈ? ૩૨ પછી જોણે એ કીધું હતું તેને જોવા માટે તેણે આશે તરફ જોઈ. ૩૩ ને તે આગળ પોતાનામાં જોઈ તે જાણીને ખીહીતી તથા ધુજતી આવી, ને તેની આગળ પડીને તેણે તેને બધું ખરું કહીઈ. ૩૪ તારે તેણે તેને કહીઈ કે, દીકરી, તારા ઇમાને તને સમી કીધી, સલામત જ, ને તારી ખીમારીથી બચી રહે. ૩૫ તેના એ બોલતાં એઆદતખાનાના હાકેમને તાંહાંથી લોકો આવીને દેહેલા લાગીઆ કે, તારી દીકરી મરીગઈ, ઉસતાદને જીઆદા તસદી શા વાસતે આપેઈ? ૩૬ ને ઇસુ તે કહેલી વાત શાંબલીને તુરત એઆદતખાનાના હાકેમને કેહેઈ કે, તું ખીહી ના, ફક્ત ઇમાન રાખ. ૩૭ ને તેણે પીતર તથા ઇઆકુબ તથા ઇઆકુબના ભાઈ ઇઆહાન વગર ખીજ કોઈને પોતાની સાથે જવા દીધા નહીં. ૩૮ ને એઆદતખાનાના હાકેમને ઘર તે આવેઈ, ને ગડબડ તથા રડનારાએ તે તથા બહુ માતમ કરનારાએ તે જીએઈ. ૩૯ તારે તે માંહે આવીને તેએને કેહેઈ કે, તમે કેમ ગડબડ કરોછો, ને રોજોછો? છોકરી મરી નથી ગઈ, પણ ઉંઘેછે. ૪૦ ને તેએ તે પર હસીઆ. પણ સહુને આહાર કાઢાડીને છોકરીનાં માઆપને તથા જે પોતાની જોડે હતા તેએને લઈને જાંહાં તે છોકરીને સુઆડેલી હતી તાંહાં તે પેસેઈ. ૪૧ પછી છોકરીનો હાથ પકડીને તે તેને કેહેઈ કે, તાલીયાકુમી, એની માએની એ કે, છોકરી, હું તને કહુંછો, ઉ. ૪૨ ને તુરત તે છોકરી ઉઠીને ચાલી; કેમકે તે આર વરશની હતી. ને તેએ ઘણા તાજુમ થઈઆ. ૪૩ ને કોઈ તે ન જોણે વાસતે તેણે તેએને બહુ તાકીદથી હુકમ કીધો, ને તેને આવાનું આપવાનું તેણે ફરમાવીઈ.

બાબ છઠો.

એને તે તાંહાંથી નીકલીને પોતાનાં વતનમાં આવીએ; ને તેના શાગીરદો તેની સાથે આવીઆ. ૨ ને સખત દાહાડો આવીએ તારે એઆદતખાનામાં વાએજ કરવા લાગીએ, ને ઘણાએ શાંબલીને ડંગ થઈને કહીડું કે, એને આ વાતો કાંહાંથી? ને એને કેવી દાનાઈ અપાઈ છે કે આવી ભારી કરામતો એના હાથોથી બનેઈ? ૩ મરીએમનો ખેટો સુતાર, જે ઇઆકુબનો તથા ઇઆસી-

નો તથા મહુદ્દાનો તથા સીમોનનો બાઈ, તે શું ઝમે નથી ? ને ઝમેની બિહેનો પણ શું આપણી સાથે હીઝાં નથી ? ઝમે તેઝોઝમે તેની બાબત ઢોકર આધી. ૪ તારે ઈમુઝમે તેઝોને કહીજી છે, નખી પોતાનાં વતનમાં તથા પોતાનાં સગાં-ઝમામાં તથા પોતાનાં ઘરમાં નહતાં ઈજત વીનાનો નથી. ૫ ને તેણે થોડઝમેક ખીમારીઝમા પર હાથ મુકીને તેઝોને સમા કીધા; ઝમે શીવાઝમે ખીજો મોજોજો તાંહાં તે દેખાડી નહીં રાકીઝો. ૬ ને તેઝોની બેઈમાનીને બીધે તે તાજુબ થઈઝો; ને ઝમાસપાસનાં ગામોમાં વાઝમેજ કરતો ફરીઝો.

૭ ઝમે તે બારિને પાસે તેડીને બબેને તે મોકલવા લાગીઝો, ને તેઝોને નાપાક-રહોપર ઝમેખતીઝાર ઝમાળીઝો. ૮ ને તેઝોને હુકમ કીધો છે, મુસાફરી-ને સારૂ લાકડી વગર ખીજું કંઈ ન લો, જોહોજું નહીં, રોટલી નહીં, કમરબંધમાં નાજું ખી નહીં. ૯ પણ ચપલ પેહેરો, ને બે ઝંગરખા ના પેહેરો. ૧૦ ને તેઝોને કહીજી છે, જાંહાં તમે ઢોક ઘરમાં પેસો, તાંહાંથી નીકલીઝમા સુધી તાંહાં રેહેજો. ૧૧ ને જો ઢોકતમને નહીં માનરો, ને તમાઈ નહીં રાંબલરો, તેઝોને ઉલટી શાહેદીને સારૂ તાંહાંથી જતી વેલા પોતાના પગ તલિની ધુલ ખંખરો; હું તમને ખખીત કહુંછી છે ઈનસાફને દાહાડે તે રોહર કરતાં સદોમ તથા ગમોરાને વધું રોહલ થરો. ૧૨ ને તેઝોઝમે જઈને મુનાદી કીધી છે, તોખા કરો. ૧૩ ને ઘણા દેવાને કાહાડીઝમા, ને ઘણા ખીમારોઝમાને તેલ ચોલીને સમા કીધા.

૧૪ ઝમે હેરોદ શાહે રાંબલીજી, (કેમકે તેનું નામ મરાહુર થઈજી થવું,) ને કહીકે છે, ઈઝોહાન બાપતીસમા કરનાર મરીગઝમેલા ઝમામાંથી ઉડીઝમા છે, વાસને તેથી જાજોજઝમા થાઝમેછે. ૧૫ દેટલાઝમેકે કહીકે છે, ઝમે ઝમેલીઝમા છે; ને દેટલાઝમેકે કહીકે છે, ઝમે નખી છે, ઈઝમા નખી ઝમામાંના ઝમેકના જોવા છે; ૧૬ પણ હેરોદે રાંબલીને કહીકે છે, જો ઈઝોહાનનું માથું મે કપાવીનાંખીકે તે ઝમે છે, તે મરીગઝમેલાઝમામાંથી ઉડીઝમા છે. ૧૭ કેમકે હેરોદે પોતાના બાઈ શીલપત્ની વહુ હેરોદીઝમાને પરણી હતી, તેને લીધે ઢોકને મોકલીને ઈઝોહાનને પકડવી ઝમા, ને કેદખાનામાં તેને કેદ કીધો હતો. ૧૮ કેમકે ઈઝોહાનને હેરોદને કહીકે હવું છે, તારા બાઈની વહુ તારી થાઝમે ઝમે તને લાઝમેક નથી. ૧૯ ઝમે સારૂ હેરોદીઝમાઝમે તેના પછર દુરામની રાખી, ને તેને મારીનાંખવાનું આહીકે, પણ તે શકી નહીં. ૨૦ કેમકે હેરોદે ઈઝોહાનને રાસત તથા પાક માણસ જાણીને તેથી ખીકીતો હતો, ને તેને સાચવી ઝમા, ને તેનું રાંબલીને તેણે ઘણું પાલીજી,

ने प्युशीथी तेनुं शांभलीं. २१ ने वगनो दाहोडि आनी आ, तारे हेरोदे पोतानी वररागांठने दाहोडे पोताना उमरावेने तथा शेजना सरदारोने तथा गाधी-लना अमरीने अआकृत आनी; २२ तारे ते हेरोदीआनी दीकरीअे माहे आनीने तथा नाअने हेरोदने तथा तेनी साथे अेसनाराअेने प्युरा क्रीधा; ने शाहे ते छोकरीने कडीडं हे, अे कंधं तुं आहे ते मारी पासे भाग, ने हुं तने ते आपीरा. २३ ने तेअे राम आधा हे, मारा अडधा राज सुधी अे कंधं तुं मारी पासे भागे ते हुं तने आपीरा. २४ तारे तेअे आहार अेने पोतानी मने पुछीं हे, हुं शुं मायुं? ने तेअे कहीं हे, अे आहान आपतीसमा करनारनुं मायुं, २५ ने शाह पासे तुरत ते वेलेली माहे आनी, ने मागतां ओली, हुं आहुं हे अे आहान आपतीसमा करनारनुं मायुं अेक कथरोटमां हमला तुं मने आपे. २६ तारे शाह अहु दलगीर थअे, तोपअु सभने क्षीधे तथा साथे अेसनाराअेने क्षीधे तेअे तेने ना हेहेवानुं आहीं नहीं. २७ तारे शाहे गरदन मारनारने तुरत मोक्षीने तेनुं मायुं लाववानो हुंकम क्रीधा, ने तेअे हेअेआनामां अेने तेनुं मायुं कापीनांपीं. २८ ने तेनुं मायुं कथोरटमां लावीने छोकरीने आपीडं, ने छोकरीअे पोतानी मने ते आपीडं. २९ ने तेना शा-गीरदे ते शांभलीने आवीआ, ने तेअे तेनुं अुडुं उंअकीने कअरमां अुकीं.

३० अने रसुलो असिनी पासे अेकडा थअे, ने अे कंधं तेअेअे क्रीधुं, ने अे शीअवीडं, ते सधअुं तेअेअे तेने कहीं. ३१ ने तेअे तेअेने कहीं, तमे पोते अेकांत उअड डेकांअे आवा, ने थोडा आराम लेअे; हेमडे तांहां धअु आवता अता हता, ने तेअेने आअुं आवानी पअु अरसुद नहीं हती. ३२ तारे तेअे हेडीअे उअड डेकांअे अेकांत गअे. ३३ ने लोअेअे तेअेने अतां दीडा; ने धअुअे तेने अेअेअे, ने शेहेरोमांथी सरव पगरसते तांहां दाडता गअे, ने तेअेथी आगल अे पोहेअेअे, ने तेनी पासे अेकडा थअे. ३४ ने अेअे आहार आनीने धअु लोअेने अेअे, ने तेने तेअेपर रहम आवीअे, हेमडे तेअे पालक वगरनां गेठां अेअे हता; ने ते तेअेने अहु वातो शीअववा लागीअे. ३५ ने दाहोडा धअु अेअे तारे तेना शागीरदेअे तेनी पासे आनीने कडीडं हे, आ डेकांअु उअड हे, ने वअत धअु गअेअे हे. ३६ तेअेने श्वाना कर, हे तेअे आसपासनां गाभडांअेमां तथा गाभेमां अेने पोत पोताने साइ रोटली वयाती ले, हेमडे तेअेनी पासे आवानुं कंधं नथी. ३७ पअु तेअे तेअेने अेअे अेने कडीडं हे, तमे तेअेने आवाने

આપો. તારે તેઓ તેને કહેછે કે, શું હમને જાહેને ખરો દીનારની શેટલી વેચા-
તી લાહેને તેઓને ખાવાને આપીએ ? ૩૮ તારે તે તેઓને કહેછે કે, તમારી
પાસે કેટલી શેટલી છે ? જાહેને જુઓ. ને જાહેઆ પછી તેઓ કહેછે કે,
પાંચ, ને એ માછલી. ૩૯ તારે સરવને લીલાં ધારા પર હારકતાર એ સાડવાનો
તેણે તેઓને હુકમ આપીઓ. ૪૦ ને તેઓ શો શો ને પચારા પચારા હાર-
કતાર એડા. ૪૧ તારે તેણે તે પાંચ શેટલી તથા એ માછલી લાહેને આસમાનની
ગમ જાહેને દુઆ માગી, ને શેટલી ભાંજીને તેઓને પીરસવા સાફ પોતાના
શાગીરદોને આપી, ને એ માછલી પણ સહુને વેહેંચી આપી. ૪૨ ને સરવે ખાધું,
ને ધરાઈઓ. ૪૩ તારે [શેટલીના] તથા તે માછલીના કકડાઓની ભરેલી
બાર ટોપલી તેઓએ ઉડાવી. ૪૪ ને જાહેએ તે શેટલી આધી તેઓ આરો
પાંચ હજાર મરદો હતા. ૪૫ ને તુરત તેણે પોતાના શાગીરદોને તાકીદ કીધી કે,
લોકોને હું રવાના કરું એટલામાં તમે હોડી પર ચહડીને પેલેપાર એથસાઈદામાં
જાઓ. ૪૬ ને તેઓને રવાના કરીને પાહાડ પર દુઆ માગવાને તે ગઈઓ.
૪૭ ને સાંહાંજ પડીઆ પર હોડી દરીઆ વચે હતી, પણ તે એકલો જમીન પર
હતો. ૪૮ ને તેણે તેઓને હલેસાં મારવાની બહુ મેહેનત કરતા દીઠા,
કેમકે પવન તેઓને ઉલટો હતો ; તારે પાછલી પોહોર રાતરે દરીઆ
પર ચાલતો તે તેઓની પાસે આવીઓ, ને તેઓથી આગલ જવાનું
કીધું. ૪૯ પણ તેઓએ તેને દરીઆ પર ચાલતો જાહેને ધારીજી કે એ
જાઈઓ છે, ને જુમ પાડી. ૫૦ કેમકે સહુ તેને જાહેને ગભરાઈઓ, ને તુરત
તે તેઓની સાથે બોલીને તેઓને કહેછે કે, ધીરજ રાખો, એ હું છર્જી, ખીલો
ના. ૫૧ પછી તે તેઓની પાસે હોડી પર ચહડીઓ, ને પવન થંભીઓ, ને તેઓ
પોતામાં બહુ અચરત પામીને તાજુબ થઈઓ. ૫૨ કેમકે તેઓએ શેટલી બાબ-
તનું ધીઆનમાં રાખીજી નહીં, કારણ કે તેઓનાં મન સખત હતાં. ૫૩ ને
તેઓ પાર જાહેને ગનેસારત મુલકમાં પોહોંચીને કીનારે લાગીઓ. ૫૪ ને તેઓ
હોડીમાંથી ઉતરીઆ કે તુરત લોકોએ તેને આલખીઓ. ૫૫ ને તે આખી
સીમની આરોગમ દોડીને જાંહાં તેઓએ શાંભલીજી કે તે છે તાંહાં ખીમારી-
ઓને આટલાઓ પર લઈ જવા લાગીઓ. ૫૬ ને ગામોમાં કે રોહોશમાં કે
ગામડાંઓમાં જાંહાં તે પેઠા તાંહાં ખીમારીઓને તેઓએ ચકલાઓમાં રાખી-
ઓ, ને એકલા તેનાં લુંગડાંની કોરને અડકવાની તેઓએ તેનો આજીજી
કીધી, ને જાહે તેને અડકીઆ તેટલા સમા કરાઈઓ.

બાબ સાતમો.

અને ફરોશીઓ તથા શાસતરીઓમાંના ફેટલાઓક ઇશિરાલિમથી આવીને તેની પાસે ઝમકકા થઈ/આ. ૨ ને તેઓએ તેના શાગીરદોમાંના ફેટલાઓકને નાપાક ઇઆને અણુધોએલે હાથોએ રોટલી ખાતા દીઠા, તારે તેઓએ વાંક કાહાડીઓ. ૩ કેમકે ફરોશીઓ તથા બધા હહુદી યુજરગોની રવાઈએતો પર અમલ કરીને જો મુઠીએ હાથો તેઓ ઘોએ નહીં, તો ખાતા નથી. ૪ ને અહુગ્રમાંથી આવીને નાહીઆ વીના તેઓ ખાતા નથી; ને તેઓએ પાલવાનું જે કચુલ કરીજું તે બીજું ઘણું છે, એટલે પીઆલાં તથા હાલાંઓ તથા તાયાંનાં વાસણો તથા ખાટલાઓ ધોવા. ૫ તારે ફરોશીઓએ તથા શાસતરીઓએ તેને પુછીજે કે, તારા શાગીરદો યુજરગોની રવાઈએતો પરમાણુ કેમ ચાલતા નથી. પણ અણુધોએલે હાથોએ રોટલી ખાએએ? ૬ તારે તેણે જવાબ આપીને તેઓને કહીજે કે, તમે હોંગીઓ બાબત ઇસાઈઓએ ઠીક પેશીનગોઈ કીધી, જેમ લખીજે છે કે, “એ લોક મને હોશીથી આબર આપેએ, પણ એઓનાં દીલ મારાથી દુર રહેએ. ૭ ને તાલીમ કરવામાં ઇનિસાનના હુકમો શીખવીને તેઓ બેકાએદા મારી પરસતરા કરેએ.” ૮ કેમકે આદાના હુકમો રદ કરીને આદમીઓની રવાઈએત તમે રાખેએ, મોસાલે પીઆલાં તથા હાલાંઓ વીછલવાં; ને બીજું એવું તમે ઘણું કરેએ. ૯ ને તેણે તેઓને કહીજે કે, તમે પોતાની રવાઈએત રાખવા સાર આદાના હુકમો પુરા રદ કરેએ. ૧૦ કેમકે મુસાએ કહીજે કે, “તારાં મા-બાપને માન આપ, ને જે ડોહ/બાપની કે માની નીંદા કરે તે મારીઓ જાએ;” ૧૧ પણ તમે ડોહેએ કે, જે ડોહ/પોતાના બાપને કે માને કેહે કે, તને મારાથી જે લાભ થતે તેનું કુરબાન ઇઆને અરપણુ થઈજે; ૧૨ ને તમે તેને તેના બાપ સાર કે તેની મા સાર બીજું કંઈ કરવા દેતા નથી. ૧૩ એમ તમે પોતાની રવાઈએતથી આદાના કલામને રદ કરેએ; ને એવું તમે ઘણું કરેએ. ૧૪ ને તેણે બધા લોહાને પાસે તેડીને તેઓને કહીજે કે, તમે હરેક માં શાંબલા, ને સમજો. ૧૫ આદમીની બાહાર એવું કંઈ નથી કે જે તેનામાં પેસીને તેને નાપાક કરી શકે; પણ જે તેનામાંથી નીકલેએ તેજ આદમીને નાપાક કરેએ. ૧૬ જે ડોહને શાંબલવાને કાન છે, તો તે શાંબલ. ૧૭ ને લોહાની પાસેથી ઘરમાં તે પેઠા તારે તેના શાગીરદોએ તેને એ તમસીલ બાબત પુછીજે. ૧૮ તારે તેણે તેઓને કહીજે કે, તમે પણ

શું ઝમવા નાદાન છે? તમે શું જાણતા નથી કે જે સઘણું બાહારથી આદમીમાં પેસે છે તે તેને નાપાક કરી નથી શકતું? ૧૯ કેમકે તે તેનાં દીલમાં નહીં, પણ પેટમાં જ ઝમ્મે છે, ને તેમાંથી સઘલા ખોરાકનો કુચ્છો સંડારામાં બાહાર જ ઝમ્મે છે. ૨૦ ને તેણે કહી જી કે, આદમીમાંથી જે નીકલે છે તે જ આદમીને નાપાક કરે છે. ૨૧ કેમકે માહેથી ધમ્માને આદમીઓનાં દીલમાંથી ખુરા વીચાર, જના, હરામકારી, ખુન, ૨૨ ચોરી, લોભ, બદી, કપટ, કામાતુરપણું, બદનજર, કુફર, હંકાર, તથા નાદાની નીકલે છે. ૨૩ ઝમે બધી ખુરી ચીજો માહેથી નીકલે છે, ને આદમીને નાપાક કરે છે.

૨૪ પછી તે તાંહાંઓ ઉઠીને સોરની તથા સીદાનની સીમામાં ગઈ ઝમ્મા, ને ઝમ્ક ધરમાં પેસીને તેણે આહીલું કે કોઈ ન જાણે, પણ તે છાંનો રહી નહીં શકી ઝમ્મા; ૨૫ કેમકે ઝમ્ક ઝમારત જેની નાહાની દીકરીને નાપાક-રૂહ વલગેલા હતો; તે તેની ખબર સાંભલી ઝમા પર આવીને તેના પગ પાસે પડી. ૨૬ ને તે ઝમારત ઇંદિનાની સુરકૈનીકીની હતી, ને તેણે પોતાની દીકરીમાંથી તે દેવ કાહાડવાની તેની આજ્ઞા કીધી. ૨૭ પણ ઇસુ ઝમે તેને કહીલું કે, પહેલાં અચાં ઝમ્માને ધરાવવા દે, કાંજે અચાં ઝમ્માની શેટલી લઈને કુતરાને નાંખવી ઠીક નથી. ૨૮ તારે તેણે જવાબ આપીને તેને કહી જી કે, હા, ખોદાવંદ, પણ મેજ તલે અચાં ઝમ્માથી પડેલા કકડા ઝમ્મામાંથી કુતરાં ખા ઝમ્મે છે. ૨૯ તારે તેણે તેને કહીલું કે, ઝમે વાતને લીધે જ, તારી દીકરીમાંથી દેવ નીકલી ઝમ્મા છે. ૩૦ ને તે પોતાનાં ધરમાં ગઈ, તારે તેણે જોઈ જી તો દેવ નીકલી ઝમ્મા, ને તેની દીકરી ખાટલા પર સુતેલી છે.

૩૧ ઝમે ફરી સોરની તથા સીદાનની સીમામાંથી તે નીકલીને દકાપલીસની સીમામાં થઈને ગાલીલના દરી ઝમાની પાસે આવી ઝમ્મા. ૩૨ ને ઝમ્ક બે-હેરા બોબડાને તે ઝમ્મા તેની પાસે લાવે છે, ને તે પર હાત લગાડવાને તેની આજ્ઞા કરે છે. ૩૩ તારે તેણે તેને લોકોમાંથી ઝમ્ક ગમ લઈ જઈને તેના કાંતોમાં પોતાનાં ચાંગલાં ધાલી ઝમ્મા, ને થુકીને તે તેની જીભને ઝડપી ઝમ્મા. ૩૪ ને આસમાનની ગમ જોઈને તથા નીશાસો મુકીને તેને ડેહે છે કે, ઝમ્ક ક્ષાયા, ધમ્માને, ઉઘડી જ. ૩૫ ને તુરત તેના કાન ઉઘડી ગઈ ઝમ્મા, ને તેની જીભની ગાંઠ છુટી ગઈ, ને તે સાફ બોલી ઝમ્મા. ૩૬ ને તેણે તે ઝમ્માને મના કીધા કે કોઈને કેઈ નહીં કેહે, પણ જોટલા તેણે તે ઝમ્માને મના કીધા તેટલા જ આદમ મરાહુર કરવા લાગી ઝમા. ૩૭ ને તે ઝમ્મા ઝમે બહુ તાજુબ થઈને કહી જી કે, તેણે સઘલાં શારાં કીધાં; બેહેરા ઝમ્માને સાંભલતા, તથા મુંગા ઝમ્માને બોલતા તે કરે છે.

બાબ આઠમો.

તે દાહાડાઓમાં ધણા લોકોની ભીડ મલી, ને તેઓને ખાવાને કંઈ નહીં હતું, તારે ઇસુ પોતાના શાગીરદોને પાસે તેડીને તેઓને કહે છે કે, ૨ લોકો પર મને રહમ આવે છે, કેમકે તરણુ દાહાડા થઈ ગયા તેઓ મારી સાથે રહી ગયા છે, ને તેઓની પાસે ખાવાને કંઈ નથી. ૩ ને જો હું તેઓને ભુખી ગયા તેઓને ઘર મોકલું, તો રસતામાં તેઓ કમજોર થઈ જશે, કેમકે તેઓમાંના કેટલાએક દુરથી આવી ગયા છે. ૪ ને તેના શાગીરદોએ તેને જવાબ દીધો કે, હીઆં રાતમાં એટલાઓને કોઈ કાંઈથી રોટલી પુરી પાડી શકે? ૫ ને તેણે તેઓને પુછી જો કે, તમારી પાસે કેટલી રોટલી છે? ને તેઓએ કહી જો કે, સાત. ૬ ને તેણે લોકોને જમીન પર બેસવાનો હુકમ આપી ગયા, ને તે સાત રોટલી લીધી, ને શુકર કરીને ભાંજી, ને પીરસવા સાર પોતાના શાગીરદોને આપી, ને તેઓએ લોકોને પીરસી. ૭ ને તેઓની પાસે કંઈએક નાંહાંની માછલી હતી, ને તેણે શુકર કરીને તે પણ પીરસવાનો હુકમ આપી ગયા. ૮ તારે તેઓ ખાઈને ધરાઈ ગયા, પછી બચેલા કકડાઓની સાત ટોપલી તેઓએ ઉઠાવી. ૯ ને તેઓએ ખાધું હતું તેઓ ચાર હજારને આરે હતા; પછી તેણે તેઓને રવાના કરી ધા.

૧૦ અને તુરત તે પોતાના શાગીરદો સુધાં હોડી પર ચહડીને દાલમનુથાની સીમામાં આવી ગયા. ૧૧ તારે ફરોશીઓ નીકલી ગયા, ને તેની ઈમતેહાન કરતાં તેનાથી આસમાનથી નીશાની માગીને તેની સાથે હુજત કરવા લાગી ગયા. ૧૨ ને તેણે પોતાનાં દીલમાં બારી નીશાસો ખેંચીને કહી જો કે, આ પેહેડી નીશાની કેમ માગે છે? હું તમને ખચીત કહું છું કે આ પેહેડીને નીશાની નહીં દેખાડશે. ૧૩ પછી તે તેઓને મુકીને ફરી હોડી પર ચહડીને પાર ગઈ ગયા. ૧૪ પણ તેઓ રોટલી લેવાને વીસરી ગયા હતા, ને તેઓની સાથે એક રોટલી વગર હોડીમાં કંઈ નહીં હતું. ૧૫ ને તેણે તેઓને હુકમ આપીને કહી જો કે, ફરોશીઓનાં ખમીર તથા હેરોદીઓનાં ખમીરથી ખચરદાર રહેજો. ૧૬ ને તેઓએ માહોમાં ચુકતેગો કરીને કહી જો કે, આપણી પાસે રોટલી નથી વાસતે [તે એમ કહે છે]. ૧૭ ને ઇસુ એ જણીને તેઓને કહે છે કે, તમારી પાસે રોટલી નથી વાસતે તમે કેમ વીચાર કરો છો? હજી સુધી શું તમે નથી જાણતા? ને નથી સમજતા? હજી શું તમે પોતાનું દીલ સખત રાખો છો? ૧૮ છતાં

આંખોએ શું તમે નથી જોતા? ને છતે કાનોએ શું નથી શાંખલતા? ને શું તમે ધમ્માદ નથી કરતા? ૧૯ જરે મેં પાંચ રોટલી પાંચ હજારને સારૂ ભાંજી, તારે કકડપ્રમોની બરેલી ફેટલી ટોપલી તમે ઉઠાવી? તેઓ તેને ફેહોં છે, બાર-૨૦ ને જરે ચાર હજારને સારૂ સાત, તારે કકડપ્રમોની બરેલી ફેટલી ટોપલી તમે ઉઠાવી? તારે તેઓએ કહીજી કે, સાત. ૨૧ પછી તેણે તેઓને કહીજી, તો તમે કેમ નથી સમજતા?

૨૨ એને બેધસાધદામાં તે આવે છે, ને તેઓ તેની પાસે એક આંધલાને લાવે છે, ને તેને અડકવા માટે તેની આજ્ઞા કરે છે. ૨૩ તેથી તે આંધલાનો હાથ પકડીને તે તેને ગામ બહાર લઈ ગઈએ, ને તેણે તેની આંખોમાં યુંકીને તથા તે પર પોતાના હાથ મુકીને તેને પુછીજી કે, શું કંઈ સુજે છે? ૨૪ તારે તેણે ઉચું જોઈને કહીજી કે, આદમીએ જાહાડના જેવાં આલતાં મને દેખાએ છે. ૨૫ ને તેણે તેની આંખો પર ફરી હાથ મુકીને તેને ઉચું જોવડાવીજી, તારે તે સમા થઈએ; ને તેણે સઘલાં શારીરકે દીઠાં. ૨૬ ને તેણે તેને ઘર આકલતાં કહીજી કે, ગામમાં ન જા, ને ગામમાંના દોષને ફેહોં પણ ના.

૨૭ એને ઇસુ તથા તેના સાગીરદ ફીલપી ક્રાઇસારીનાં ગામોમાં ગઈએ, ને રસતામાં તેણે પોતાના સાગીરદોને પુછતાં તેઓને કહીજી કે, લોકો શું ફેહોં છે કે હું કોણ છું? ૨૮ તારે તેઓએ જવાબ દીધા કે, ઇએહાન બાપતીસમા કરનાર, પણ ફેટલાએક કે એલીએક ને ફેટલાએક કે નખીએમાંનો એક. ૨૯ તારે તે તેઓને ફેહોં છે, પણ તમે મને કોણ કહો છો? ને પીતર જવાબ દઈને તેને ફેહોં છે, તું ખરીસત છે. ૩૦ તારે તેણે તેઓને બહુ મના કીધા કે, મારી બાબત દોષને કંઈ ના ફેહોંતા.

૩૧ એને તે તેઓને શીખવવા લાગીએ કે, જરૂર છે કે આદમીને બેટો બહુ રંજ ઉઠાવે, ને વડીલોથી, તથા વડા કાહીનોથી, તથા સાસતરીએથી નાકમુલ કરાએ, ને મારીએ જાએ, ને તીજે દાહોડે પાછો ઉઠે. ૩૨ ને તેણે એ વાત સાક કહી, તારે પીતર તેને એક ગમ લઈ ગઈએ, ને તેને જીવવા લાગીએ. ૩૩ પણ તેણે ફરીને પોતાના સાગીરદોને ધારીને પીતરને ધમકાવીને કહીજી કે, રોતાન મારી પછવાડે જા, કેમકે જોદાન્તી ચીજે નહીં, પણ આદમીએની ચીજે તને ગમે છે.

૩૪ એને તેણે પોતાના સાગીરદો સુધાં લોકોને પાસે તેડીને તેઓને કહીજી કે, જે દોષ મારી પાછલ આવવા આહે છે, તે પોતાનો ઇનકાર કરે, ને પોતાનો

કરૂંસ ઊંચકીને મારી પાછલ આવે. ૩૫ કેમકે જે કોઈ પોતાનો જીવ અચાવવા ચાહેછે, તે તેને ખોરો ; પણ જે કોઈ મારે તથા ઇંજીલને લીધે પોતાનો જીવ ખોરો, તે તેને અચાવશે. ૩૬ કાંતે જે આદમી આખી જાહાન મેલવે, ને પોતાનો જીવ ખોરવે, તો તેને શો ફાયદો થઈએ? ૩૭ ઈઆ આદમી પોતાના જીવને બદલે શું આપશે? ૩૮ કેમકે આ જનાકાર તથા ગુનેહગાર પેહેડીમાં જે કોઈ મારાથી તથા મારી વાતોથી શરમારો, તો જરે આદમીનો બેટો પોતાનાં આપની જલાલમાં પાક ફીરશતાએ સાથે આવશે, તારે તે સંબંધી શરમારો.

બાબ નવમો.

અને તેણે તેએને કહીલું કે હું તમને ખચીત કહુંછું કે હીઆં જે ઊભા રહેછે, તેએમાંના જેલાએક એવા છે કે, જોદાની પાદશાહત કુદરતથી આવતાં નહીં જોરો તાંહાં સુધી માતને નહીં આપરો.

૨ અને છ દાહાડા પછી ઈસુ પીતરને, તથા ઈઆકુબને, તથા ઈઆહાનને સાથે લેછે, ને તેએને એક હંચા પાહાડ પર એકાંત લઈજાએછે ; ને તેએની આગલ તેની શીકલ બદલાઈ. ૩ ને તેનો પોશાક બહુ ચલકતા બરકના જેવો થઈગઈએ, એવા કે દુનીઆમાં કોઈ ધોભી સફેદ કરી નહીં શકે. ૪ ને એલીઆ મુસા સુધાં તેએને દેખાઈએ, ને તેએ ઈસુની સાથે વાત કરતા હતા. ૫ તારે પીતરે બોલતાં ઈસુને કહીલું કે, એએ ઉસતાદ, હીઆં રહેલું આપણે વાસતે બેહતર છે ; ને હમે તરણ માંડવા બનાવીએ, એક તારે વાસતે, ને એક મુસાને વાસતે, ને એક એલીઆને વાસતે. ૬ કેમકે શું બોલવું, એ તેને સુજીઈ નહીં, કાંતે તેએ બહુ બીચલા હતા. ૭ તારે એક વાદલીએ આવીને તેએ પર છાઈઆ કીધી, ને વાદલીમાંથી આવાજ નીકલીએ કે, એ મારો પીઆરો બેટો છે, એનું તમે સાંભલા. ૮ ને તુરત તેએએ ચારો ગમ જાઈઈ, તારે એકલા ઈસુ વગર પોતાની સાથે બીજા કોઈને ન દોઠા. ૯ પછી તેએ પાહાડ પરથી ઉતરતા હતા તારે તેણે તેએને હુકમ આપીએ કે, આદમીનો બેટો મરીગએલાઓમાંથી પાછો ઉઠે તાંહાં સુધી જે તમે દીઠાં તે કોઈને ના જણાવતા. ૧૦ ને તેએએ એ વાત મનમાં રાખીને માહેમાં તજવીજ કીધી કે, મરીગએલાઓમાંથી પાછા ઉઠવું શું હરો? ૧૧ પછી તેએએ તેને પુછીને કહીલું કે, શાસતરીએ કેમ કહેછે કે પેહેલાં એલીઆને આવવાની જરૂર

છે? ૧૨ તારે તેણે જવાબ દીધો, ને તેઓને કહીજી કે, ઝમ્લીઆ પેહેલો આવીને બધાં ઠીક કરેછે ખરો. ને જેમ આદમીના બેઠા બાબત લખીજી છે તેમ તેને ઘણો રંજ ઉઠાવવો તથા તુછ થવું પડેછે. ૧૩ પણ હું તમને કહુંછજી કે ઝમ્લીઆ બાબત જેમ લખીજી છે તેમ તે આવી ચુકીઓ છે, ને તેઓએ જે આહીજી તે તેને કીધું.

૧૪ અને તેણે શાગીરદો પાસે આવીને તેઓની આસપાસ ઘણી ભીડને તથા શાસતરીઓને તેઓની સાથે તકરાર કરતા દીઠા. ૧૫ ને તુરત સઘલા લોકો તેને બેઠાને બહુ તાજ્યુય થઈઆ, ને તેઓએ પાસે દોડી આવીને તેને સલામ કીધી. ૧૬ પછી તેણે શાસતરીઓને પુછીજીકે, ઝમ્લીઆની સાથે તમે શી તકરાર કરોછો? ૧૭ તારે લોકોમાંથી એકે જવાબ દઈને કહીકે કે, અમે ઉસતાદ, હું મારા દીકરાને તારી પાસે લાવીઓ છું, તેને મુંગો દેવ વલગીઆ છે; ૧૮ ને જાંહાં કહી તે તેને પકડેછે તાંહાં તેને પટ્ટી નાંખે, ને તે ફીણુ કાહોછે, ને પોતાના દાંત પીસીને અધરાસતો થઈ જમ્મેછે, ને મેં તારા શાગીરદોને તેને કાહાડવા સારું કહીકે, પણ તેઓ રાકીઆ નહીં. ૧૯ તારે તે જવાબ દઈને તેને દેહેછે કે, અમે બેઠાને પેહેડી, હું કાંહાં સુધી તમારી સાથે રહું? હું કાંહાં સુધી તમારી બરદાસત કરું? તેને મારી પાસે લાવો. ૨૦ ને તેઓ તેને તેની પાસે લાવીઆ, ને તેણે તેને દીડો, તારે દેવે તેને બહુ ધુજવીઆ, ને તે જમીન પર પડી ફીણુ કાહાડતાં તલવલવા લાગીઆ. ૨૧ તારે તેણે તેના બાપને પુછીજી કે, અમે આ થઈઆને ફેટલી મુદત થઈ છે? ને તેણે કહીજી કે, નાંહાંનપણથી; ૨૨ ને બહુ વખત તેણે અમેને મારોનાંખવાને આગમાં તથા પાણીમાં નાંખીઆ કીધો, પણ જે તું કંઈ કરી શકેછે, તો હમ પર રહમ કરીને હમારી મદદ કર. ૨૩ તારે હસુએ તેને કહીકે કે, અગર તું હમાન લાવી શકે તો હમાન લાવનારને સારું સહુ કંઈ થઈ શકેછે. ૨૪ તારે તે બાલકના બાપે આંશુઓ સુધાં બુમ પાડીને કહીકે કે, ખોદાવંદ, હું હમાન લાવુંછું, તું મારો બેઠાની બાબત મદદ કર. ૨૫ હસુએ જોઈકે લોક ઝમ્લીઆ દોડતા આવેછે, તારે તેણે નાપાક-રહેને ધમકાવીને કહીકે કે મુંગા તથા બેહરા રહે, હું તને હુકમ કરુંછું કે અમેમાંથી નીકલ, ને ફરી અમેમાં પસતો ના. ૨૬ તારે તે સીરા પાડીને તથા તેને બહુ ધુજવીને નીકલીઆ, પછી તે મુઆ જેવો થઈ ગઈઆ, અમેને કે ઘણાએ કહીકે કે અમે મરીગઈઆ. ૨૭ તારે હસુએ તેનો હાથ પકડીને તેને ઉઠાડીઆ, ને તે જીવો રહીઆ. ૨૮ ને ધરમાં તે આવીઆ તારે તેના શાગીરદોએ તેને

અંકાંત પુછીઉં કે, હમ્મ તેને કેમ કાહાડી નહીં રાકીઆ? ૨૯ ને તેણે તેઓને કહીઉં કે, દુઆ તથા અપવાસ વગર અંબી જાતને કોઈતરેહથી કહડાતી નથી.

૩૦ અને તેઓ તાંહાંથી નીકલીને ગાલીલમાં યધને ગઈઆ, ને તેણે આહીઉં કે ઢોઈ ન જાણે; ૩૧ કુમકે તેણે પોતાના શાગીરદોને શીખવીજી, ને તેઓને કહીજી કે, આદમીનો બેટો માણુસોના હાથમાં સૌપારો, ને તેઓ તેને મારીનાંપરો, ને મારીનાંપાઈઆ પછી તીજે દાહોડે તે પાછો ઉકરો. ૩૨ પણ અંબ વાત તેઓ નહીં શમજીઆ, ને તેને પુછવાને ખીધા.

૩૩ પછી તે કાપરનાહમમાં આવીઓ, ને ધરમાં હતો તારે તેણે તેઓને પુછીજી કે, રસતામાં તમે માહોમાં શી તકરાર કરતા હતા? ૩૪ પણ તેઓ ચુપ રહીઆ, કાંજે તેઓએ રસતામાં માહોમાં તકરાર કરી હતી કે મુખી કોણ છે? ૩૫ ને તેણે બેસીને બારીને તેડીને તેઓને કહીજી કે, જો ઢોઈ પેહેલા થવા આહિ તો તે સહુથી છલો તથા સહુનો સેવક થાઓ. ૩૬ ને અંબ બાલકને લધને તેણે તેને તેઓની વચમાં રાખીજી, ને તેને પોતાના હાથોમાં લધને તેઓને કહીજી કે, ૩૭ જે ઢોઈ અંબવાં બાલકોમાંના અંબકને મારે નામ કબુલ કરેછે, તે મને કબુલ કરેછે; ને જે ઢોઈ મને કબુલ કરેછે, તે મનેજ નહીં, પણ જેણે મને માકલીઓ છે તેને પણ કબુલ કરેછે.

૩૮ તારે ઈઓહાને તેને જવાબ દધને કહીજી કે, ઉસવાદ, અંબ જે હમારી પાછલ નથી ચાલતો તેને તારે નામ દેવાને કાહાડતાં હમ્મ દોઠા, ને તે હમારી પાછલ નથી ચાલતો, વાસતે હમ્મ તેને મના કીધા. ૩૯ પણ ઈસુએ કહીજી કે, તેને મને ના કરો, કેમકે જે મારે નામ માજેજ કરીને સેહેજ મારે ઉલટું પુરું બોલી શકે અંબવા ઢોઈ નથી. ૪૦ કુમકે જે આપણે ઉલટો નથી, તે આપણી ગમનો છે. ૪૧ કુમકે જે ઢોઈ મારે નામ અંબ પીઆલું પાણી તમને પીવાને આપરો, કાંજે તમે ખરીસતના છો, તો હું તમને ખચીત કહુંજી કે તે પોતાનું કુલ નહીં ખરો. ૪૨ પણ આ તાંહાંના જે મારા પર ઈમાન લાવેછે તેઓમાંના અંબકને જે ઢોઈ ડોકર અવડાવરો, તેને અંબે શાઈ છે કે ધંટીનું પડ તેની કોટે બંધાઓ, ને દરીઆમાં તે ડુબાડાઓ. ૪૩ ને જે તારો હાથ તેને ડોકર અવડાવે, તો તેને કાપીનાંખ; ૪૪ જે હાથ છતાં દોજામાંની ન હોલવાનાર આગમાં જાંહાં તેઓનો કીડા નથી મરતો, ને આગ નથી હોલવાતી, તાંહાં જવા કરતાં હુંદો યધને હુંદગીમાં પેસવું તેને શાઈ છે. ૪૫ ને જે તારો પગ તેને ડોકર અવડાવે, તો તેને કાપીનાંખ; ૪૬ જે પગ છતાં દોજામાંની ન હોલવાનાર

આગમાં જાંહાં તેઓને કીડા નથી મરતો, ને આગ નથી હોલવાતી, તાંહાં નંખાવવા કરતાં લંગડા થઇને જીંદગીમાં પેસવું તેને શાઈ છે. ૪૭ ને જે તારી આંખ તેને ઢોકર ખવડાવેછે, તો તેને કાહાડીનાંખ; ૪૮ છતી જે આંખે દોજખમાંની આગમાં જાંહાં તેઓને કીડો નથી મરતો, ને આગ નથી હોલવાતી, તાંહાં નંખાવવા કરતાં કાંણુ થઇને ઓદાની પાદશાહતમાં પેસવું તેને શાઈ છે. ૪૯ કેમકે જેમ હરેક કુરબાની નમકથી ખારી કરાએછે, તેમ હરેક જલુ આગથી સલુજું કરારો. ૫૦ નમક શાઈ છે, પણ જે નમક ખારાશ વગરનું થઈડું, તો સાથી તમે તેને ખાઈ કરશો? પોતામાં નમક રાખો, ને માહોમાં સલાહ રાખો.

બાબ દશમો.

અને તે તાંહાંથી ઉઠીને ઈમ્મરદને પાર ઇલુદાની સીમામાં આવેછે, ને લોકો પાછાતેની પાસે એકઠા થાએછે, ને તે પોતાના દસતુર પરમાણુ ફરી તેઓને તાલીમ કરવા લાગીએ. ૨ તારે ફોરશીએએ પાસે આવીને તેની ઈમતેહાન કરતાં તેને પુછીજાં કે, શું મરદને લાજમ છે કે પોતાની બહરમરને મુકી દે? ૩ ને તેણે જવાબ આવીને તેઓને કહીજાં કે, મુસાએ તમને શું હુકમ આપીએ? ૪ ને તેઓએ કહીજાં કે, મુસાએ તો ફારગતી લખી આપીને તેને મુકવા દીધી. ૫ ને ઈસુએ જવાબ દહને તેઓને કહીજાં કે, તમારાં સખત દીલને લીધે તેણે એ હુકમ તમારે સાહ લખીએ હતો. ૬ પણ ખલકતની રાજઆતથી ઓદાએ તેઓને એક નર તથા એક માદી બનાવીએ. ૭ એ સાહ માણસ પોતાનાં મા-બાપને મુકે, ને પોતાની બહરમર સાથે મલીએ રેહે. ૮ ને તેઓ અંને એક તન થરો, વાસતે હવેથી તેઓ જે નથી, પણ એક તન છે. ૯ એ વાસતે ઓદાએ જે જોડીજાં છે તેને માણસે જીવું નહીં કરવું. ૧૦ ને ઘરમાં તેના સાગીરદાએ ફરી તેજ આખત તેને પુછીજાં. ૧૧ ને તે તેઓને કહેછે કે, જે કોઈ પોતાની બહરમરને મુકીદરો, ને ખીજી સાથે લગન કરશે, તે તેના પર જતા કરેછે. ૧૨ ને જે બહરમર પોતાના માઈને મુકીદહને ખીજી સાથે લગન કરે, તો તે જતા કરેછે.

૧૩ અને તેઓ બાલકોને તેની પાસે લાવીએ, એ સાહ કે તે તેઓને અડકે; પણ જેઓ લાવીએ તેઓને સાગીરદાએ ધમકાવીએ. ૧૪ પણ તે જોઈને ઈસુને ઘણું માહું લાગીજાં, ને તેણે તેઓને કહીજાં કે, બાલકોને મારી

પાસે આવવા દો, ને તેઓને મને ના કરો; કાંજે ઝાદાની પાદશાહત હેવાંઓ-
નીજ છે. ૧૫ હું તમને અચીત કહુંછી કે બાલકની પેઠે ઝાદાની પાદશાહત
જે કોઈ નહીં કયુલ કરશે, તે તેમાં નહીંજ પેસશે. ૧૬ તારે તેણે તેઓને
પોતાની ગોદમાં લઈને તેઓ પર હાથ મુકીને તેઓને બરકત આપી.

૧૭ અને રસતામાં તે આહાર જતો હતો તારે એક જણ દોડતો પાસે
આવીઓ, ને તેણે તેની આગલ ઘુંટણીએ બેસીને તેને પુછીજે કે, નેક ઉસ-
તાદ, હમેશાંની છંદગી પામવા સારું હું શું કરું? ૧૮ તારે ઇસુએ તેને કહીજે
કે, તું મને નેક કેમ કહેછે? એક, જે ઝાદા, તે શીવાએ નેક કોઈ
નથી. ૧૯ તું હુકમો જાણેછે કે જના ના કર, ખુન ના કર, ચેરી ના કર, જુઠી
શાહેદી ના પુર, છેતર ના, તારાં મા-બાપની મરીઆદા રાખ. ૨૦ ને તેણે
જવાબ દધને તેને કહીજે કે, ઉસતાદ, એ બધાં તો મેં મારાં નાંહાંનપણથી
પાલીઆં છે. ૨૧ તારે ઇસુએ તેના પર પીઆરની નેગાહ કરીને કહીજે કે
એક સીજ તારામાં આકી છે; જ, જે કંઈ તારું છે તે વેચીને ગરીબોને આપ,
ને આસમાનમાં તને દોલત મલશે; ને આવ, કહસ જીવકીને મારી પાછલ
ચાલ. ૨૨ પણ એ વાતથી તે ઉદાસ તથા દલગીર થઈને ચાલીઓ ગઈઓ,
કાંજે તેને ઘણી મીલકત હતી. ૨૩ તારે ઇસુ આસપાસ જોઈને પોતીકા
શાગીરદોને કહેછે કે, જેઓને દોલત છે તેઓને ઝાદાની પાદશાહતમાં
પેસવું કેવું મુશકેલ છે. ૨૪ ને શાગીરદો તેની વાતથી તાજુબ થઈઓ, પણ
ઇસુ ફરી જવાબ આપીને તેઓને કહેછે કે, દીકરાઓ, દોલત પર જેઓ
બરેસો રાખેછે, તેઓને ઝાદાની પાદશાહતમાં પેસવું કેવું મુશકેલ છે. ૨૫ દોલ-
તમંદના ઝાદાની પાદશાહતમાં જવા કરતાં સોએનાં નાકામાંથી જીંટને જવું સહેલ
છે. ૨૬ ને તેઓએ ઘણી અચરતી પામીને માણેમાં કહીજે, તો કોણ તારણ
પામી શકે? ૨૭ ને ઇસુ તેઓની ગમ જોઈને કહેછે કે, માણસોની નજદીક
અશકીએ છે, પણ ઝાદાની નજદીક નહીં, કેમકે ઝાદાથી સહુ કંઈ થઈ શકેછે.
૨૮ તારે પીતર તેને કહેવા લાગીઓ કે, જો, હમે બધાં મુકીને તારી પછલ ચાલી-
એછાએ. ૨૯ ને ઇસુએ જવાબ દધને કહીજે, હું તમને અચીત કહુંછી કે,
મારે લીધે તથા ઇજીલને લીધે જેણે ધરને કે બાઈઓને કે બેહેનોને કે આપને કે
માને કે અઈએરને કે છોકરાંને કે એતરોને મુકીઆં છે, ૩૦ તેને આ જહાનમાં
રોગણાં ધરો તથા બાઈઓ તથા બેહેનો તથા માઓ તથા છોકરાં તથા એતરો
સતાવણીઓ મુકાં, ને આવતી જહાનમાં હમેશાંની છંદગી નહીં પામશે,

અવો કોઈ નથી. ૩૧ પણ ઘણા જે પેહેલા તેઓ છેલા, ને છેલા પેહેલા થશે. ૩૨ અને તેઓ ઇશ્લામને રસતે જતા હતા; ને ઇસુ તેઓની આગલ ચાલતો હતો, ને તેઓ તાજુબ થઈયા, ને સાથે ચાલતાં ખીધા; ને તેણે ફરી આરોને પાસે લઈને જે કંઈ પોતા પર બનવાનું હતું તે તેઓને કહેવા લાગીઓ; ૩૩ જુઓ, આપણે ઇશ્લામમાં જઈએ છઈએ, ને આદમીનો બેટો વડા કાહીનો તથા શાસતરીઓને સોંપારો, ને તેઓ તેના પર માતનો દંડ ઠરાવશે, ને તેને ગેરકામને સોંપશે. ૩૪ ને તેઓ તેની મરાખરી કરશે, ને તેને કારડા મારશે, ને તેના પર થુંકશે, ને તેને મારીનાંખશે, ને તીજે દાહોડે તે પાછો ઉઠશે. ૩૫ તારે જેબેદના દીકરા ઇઆકુબે તથા ઇઓહાને તેની પાસે આતીને કહીજી, ઉસતાદ, હમેચાહીએ છઈએ કે હમે જે માગીએ તે તું હમારે સાઈ કરે. ૩૬ ને તેણે તેઓને કહીજી કે, તમે શું ચાહોછો? તમારે સાઈ હું શું કરું? ૩૭ તારે તેઓએ તેને કહીજી કે, તું હમને એવું આપ કે તારા જલાલમાં એક તારી જમણી ગમ, ને ખીજે તારી ડાખી ગમ બેસે. ૩૮ તારે ઇસુએ તેઓને કહીજી કે, તમે શું માગોછો તે તમે નથી જાણતા; જે પીઆલું હું પીજી છઈ તે પીવાને, તથા જે આપતીસમાથી હું આપતીસમી થાઈછઈ તેથી તમે આપતીસમી થવાને શું શકતીવાન છો? ૩૯ ને તેઓએ તેને કહીજી કે, હમે શકતીવાન છઈએ; તારે ઇસુએ તેઓને કહીજી કે જે પીઆલું હું પીજીછઈ તે તમે પીશો ખરા, ને જે આપતીસમાથી હું આપતીસમી થાઈછઈ તેથી તમે આપતીસમી થશો; ૪૦ પણ જેઓને સાઈ ઠેરવાઈ છે તેઓ વીના મારી જમણી ગમ તથા મારી ડાખી ગમ બેસવા દેવું એ માઈ નથી. ૪૧ તારે દરો એ શાંબલીને ઇઆકુબ પર તથા ઇઓહાન પર ગુસે થવા લાગીઆ. ૪૨ પણ ઇસુએ તેઓને પાસે તેડીને તેઓને કહીજી, તમે જાણોછો કે ગેરકામીઓના પાદશાહો જેઓ કહેવાએ છે તેઓ તેઓપર હકુમત ચલાવેછે; ને તેઓના અકાખરે તેઓપર એખતીઆર કરેછે. ૪૩ પણ તમારામાં એવું ન થાયે, પણ તમારામાં જે કોઈ મોઠો થવા ચાહે, તે તમારો ખીદમતગાર થાયે. ૪૪ ને જે કોઈ તમારામાં પેહેલો થવા ચાહે, તે સહુનો ગોલામ થાયે. ૪૫ કેમકે આદમીનો બેટો ખીદમત કરાવવાને નહીં, પણ ખીદમત કરવાને, તથા ઘણાઓની ખંડ-ણીને સાઈ પોતાનો જીવ આપવાને આવીઓ છે.

૪૬ અને તેઓ ઈરીખામાં આવીઆ, ને તે પોતાના શાગીરદો તથા ઘણા લોકો સુધાં ઈરીખાથી બહાર જતા હતા; તારે તીમીનો દીકરો આરતીમા આંધ-

લો રસતાની કોરે બેડો બીખ માગતો હતો. ૪૭ ને ઝ્મિ ઇસુ નાબરી છે, ઝ્મિ શાંબલીને તે હાંક મારવા તથા કહેવા લાગીઝ્મો કે, ઇસુ દાઉદના બેટા, મારા પર રહમ કર. ૪૮ ને તે ચુપ રહે માટે ઘણાઝ્મોઝ્મિ તેને ધમકાવીઝ્મો, પણ તેણે ઘણી વધતી હાંક મારી કે, દાઉદના બેટા, મારા પર રહમ કર. ૪૯ તારે ઇસુઝ્મો ઊભા રહીને તેને તેડવાનું કહીજી; ને તેઝ્મો ઝ્મિંધલાને તેડતાં તેને કહેછે કે, ધીરજ રાખ, ઉઠ, તે તને તેડેછે. ૫૦ તારે તે પોતાનું લુંગડું મુકીને ઉડીને ઇસુની પાસે આવીઝ્મો. ૫૧ ને ઇસુ બોલતાં તેને કહેછે, મારાથી તને શું કરાવવાની ઇછા છે? તારે તે ઝ્મિંધલાઝ્મિ તેને કહેજી કે, ઝ્મિંદાવંદ, ઝ્મિં કહેલું દેખતો થાજી. ૫૨ તારે ઇસુઝ્મિ તેને કહીજી કે, જા, તારા ઝ્મિંતકાદે તને સન્મા કરીધો; ને તુરત તે દેખતો થઈઝ્મો, ને રસતામાં ઇસુની પાછલ ચાલીઝ્મો.

બાબ અગીઆરમો.

અને તેઝ્મો ઇશ્રાલિમની પાસે જૈતુનના પાહાડની આગલ બેથકાજ તથા બેથાનીઆમાં આવીઝ્મો, તારે તેણે પોતાના શાગીરદોમાંથી બેને માકલતાં તેઝ્મિને કહીજી કે, રતમારી સામાંના ગામમાં જાઝ્મો, ને તેમાં પેસતાંજ ગધેડીનું બચું બાંધેલું, જે પર કાઠ માણસ નથી બેઠું, તેને તમે જોશો, તેને છોડીને લઈ આવો. ૩ ને જે કાઠ તમને કહે કે, તમે ઝ્મિ કેમ કરોછે? તો કહો કે, ઝ્મિંદાવંદને ઝ્મિનો ખપ છે, ને લાગલો તે તેને હીઝ્મોં માકલશે. ૪ ને તેઝ્મોઝ્મિ જાઈને રસતાના સંગમ પર બારણાં પાસે બાહાર તે બચું બાંધેલું દીધું. ને તેને છોડીજી. ૫ ને તાંહાં જે ઉભા હતા તેઝ્મોમાંના કૅટલાઝ્મિંકે તેઝ્મિને કહીજી કે, બચાંને તમે શું કરવા છોડોછો? ૬ ને ઇસુઝ્મિ તેઝ્મિને જોવો હુકમ કરીધો હતો તેવું તેઝ્મોઝ્મિ તેઝ્મિને કહીજી, તારે તેઝ્મોઝ્મિ તેઝ્મિને લઈ જવા દીધું. ૭ પછી તેઝ્મોઝ્મિ તે બચાંને ઇસુની પાસે લાવીને પોતાનાં લુંગડાંતેના પર નાંખીઝ્મોં, ને તે પર તે બેઠો. ૮ તારે ઘણાઝ્મોઝ્મિ પોતાનાં લુંગડાં રસતામાં પાથરીઝ્મોં, ને ખીજાઝ્મોઝ્મિ જાહોડા પરથી ડાલીઝ્મો કાઠીને રસતાઝ્મોમાં પાથરી. ૯ ને જે આગલ ચાલતા, ને પાછલ આવતા હતા, તેઝ્મોઝ્મિ બુમ પાડતાં કહીજી કે, હોસાના, ઝ્મિંદાવંદને નામે જે આવેછે તે મુબારક. ૧૦ હમારા બાપ દાઉદની પાદશાહત જે ઝ્મિંદાવંદને નામે આવેછે તે મુબારક. સહુથી જિંચામાં હોસાના. ૧૧ ને ઇસુ ઇશ્રાલિમમાં તથા મંદીરમાં દાખલ થઈઝ્મો, ને ચારોગમ સઘલાં જાઈને સાંહાંજ પડીઝ્મો પછી બારો સુધાં નીકલીને બેથાનીઆમાં ગઈઝ્મો.

૧૨ અને ખીજે દાહો તેઓ બેથાનીઆથી બાહાર આવતા હતા, તારે તે ભુખીઓ થઈઓ. ૧૩ ને એક અંજીરી પાતરે બરેલી આઘાથી બેઠને તે આવીઓ કે કદાચ તે પર કંઈ જરે, પણ પોહોંચીઆ પર પાતરાં વગર તેણે કંઈ નહીં ઘીં, કેમકે અંજીરની માસમ નહીં હતી. ૧૪ તારે ઇસુએ બોલતાં તેને કહીજી કે, હવેથી કદી કોઈ તારાથી ફલ ન આવ્યે; ને તેના શાગીરોએ એ શાંભલીજી.

૧૫ અને તેઓ ઇશ્રાલિમમાં આવીઆ, તારે ઇસુ મંદીરમાં પેસીને ધરાકોને તથા વેચનારાઓને મંદીરમાંથી કાઢાડી મુકવા લાગીઓ, ને નાણવટીઓના બાજુ તથા અચુતર વેચનારાઓનાં બેસવાનાં તેણે ઊલટાવી નાંખીઓ. ૧૬ ને કોઠને મંદીરમાં થઈને વાસણુ લઈ જવા નહીં ઘીં. ૧૭ ને તેણે તાલીમ આપતાં તેઓને કહીજી કે, શું એમ લખીજી નથી કે, બધી કોમના લોકો સાફ માફ ધર દુઆનું ધર કેહેવારો? પણ તમે તેને ચોરોનું કોતર કીધું છે. ૧૮ તારે શાસતરીઓએ તથા વડા કાઠીનોએ તે શાંભલીજી, ને તેને કેમ મારીનાંખવો, એ બાબત તબારા કીધી, કેમકે તેના વાએજથી સરવ લોકો તાજુબ થઈઆ હતા, વાસતે તેથી તેઓ ખીધા. ૧૯ ને સાંહાંજ પડી તારે શેહેરથી તે બાહાર ગઈઓ. ૨૦ ને સહવારે તેઓ અંજીરી પાસેથી જતા હતા, તારે તેને જડથી મુકાઈ ગએલી તેઓએ ઘીં. ૨૧ તારે પીતરે ઇઆદ કરીને કહીજી કે, આયંદ, તેં જે અંજીરને બદલુઆ આપી હતી તે મુકાઈ ગઈ. ૨૨ તારે ઇસુએ જવાબ દઈને તેઓને કહીજી કે, ઓદા પર એતકાદ રાખો. ૨૩ કેમકે હું તમને અચીત કહુંછી કે જે કોઈ આ પાહાડને કેહેરો કે, ખસેડા, ને દરીઆમાં નંખાઈ જા, ને પોતાનાં ઘીલમાં રાક નહીં લાવરો, પણ એતકાદ રાખરો કે પોતે જે કેહેરે તે થરો, તો તે જે કંઈ કેહેરો તે તેને થરો. ૨૪ એ વાસતે હું તમને કહુંછી કે જે બધું તમે દુઆમાં માગોછે તે પામોછો, એવા એતકાદ કરો તો તે તમને થરો. ૨૫ ને દુઆ માગતાં તમે ઉભા રહોછો તારે જે તમને કોઈ પર કંઈહોએ તો માફ કરો, એ સાફ કે તમારો બાપ જે આસમાનમાં છે, તે પણ તમારા ગુનાહો માફ કરે. ૨૬ પણ જે તમે માફ નથી કરતા, તો તમારો બાપ જે આસમાનમાં છે તે પણ તમારા ગુનાહ માફ નહીં કરશે.

૨૭ અને ફરી તેઓ ઇશ્રાલિમમાં આવેછે, ને મંદીરમાં તે ફરતો હતો તારે વડા કાઠીનો તથા શાસતરીઓ તથા વડીલો તેની પાસે આવેછે. ૨૮ ને તેને કેહેરે કે, કહીઆ એખતીઆરથી તું એ કામો કરેછે? ને એ કરવા સાફ કોણે

तने अम्पतीआर आणीआ? २६ तारे धसुअम् न्वाय दधने तेआने कहीजि
 डे, हुं पणु तमने अम्क वात पुछुंछुं, ने तमे मने न्वाय दो, तो हुं तमने
 कहीरा डे कहीआ अम्पतीआरथी हुं अम् कामो करुंछुं. ३० अम्मोहाननुं आप-
 तीसमा, आसमानथी डे माणुसोथी हनुं? मने न्वाय दो. ३१ ने तेआम्मे
 माहोमां वीआर करीने कहीजि, जे आपणु कहीअम् डे आसमानथी, तो ते डेहेरो,
 तारे तमे तेना पर डेम अतकाद कीधो नहीं? ३२ पणु जे आपणु कहीअम् डे
 माणुसोथी, तो लोकोनी णीहीक छे; कांजे सरव अम्मोहानने अम्पत न्पी गणुता
 हता. ३३ ने तेआम्मे न्वाय दधने धसुने कहीजि डे, हमे गणुता नथी; तारे
 धसुअम् न्वाय दधने तेआने कहीजि डे, कहीआ अम्पतीआरथी हुं आ कामो
 करुंछुं, ते हुं पणु तमने नथी डेहेतो.

प्राय आरमो.

अने तमसीलाथी ते तेआने डेहेवा लागीआ डे, अम्क न्णु दरा-
 प्वाडी रोपी, ने आरोगम वाड कीधी, ने आदीने दरापना रसनो कुंड कीधी,
 ने मालो अनावीआ, ने मालीआने ते सोंपीने पोते अम्क दुर मुलकमां
 गहआ. २ ने कुलनी मासममां मालीआनी पासेथी दरापवाडीनुं कंछ कुल
 लेवा साइ तेणु मालीआनी पासे आकरने माकलीआ. ३ पणु तेआम्मे तेने
 पकडीने मारीने आनी हथे पाछे इरवीआ. ४ ने तेणु इरी तेआनी
 पासे णीज आकरने माकलीआ. ने तेआम्मे तेने पथरे मारीने तेनुं माधुं
 इडीजि, ने अम्मायइ करीने पाछे इरवीआ. ५ ने इरी तेणु तीजने माक-
 लीआ, ने तेआम्मे तेने मारीनांपीआ. पछी तेणु णीज धणुने [माक-
 लीआ]. ने तेआम्मे तेआमांता डेटलाअम्कने मारीआ, ने डेटलाअम्कने
 मारीनांपीआ. ६ अम्म छतां तेना अम्क पीआरो अथे हतो, तेने पणु तेणु
 तेआनी पासे छेला अम्म कहीने माकलीआ डे, तेआ मारा अथथी दपरो.
 ७ पणु ते मालीआअम् माहोमां कहीजि डे, अम् तो वारस छे, आषा, आपणु
 अम्ने मारीनांपीअम् तो वारसो आपणु थरो. ८ पछी तेआम्मे तेने पक-
 डीने मारीनांपीआ, ने दरापवाडीमांथी आहार इंडी दीघा. ९ वासते दराप-
 वाडीनो धणु शुं कररो? ते आवीने पेला मालीआने मारीनांपीने दरापवाडी
 णीजआने सोंपरो. १० शुं तमे अम् कलाम नथी वांसीआ डे, “जे पथरने
 धर आंधनाराआम्मे नापसंद कीघा, तेणु अणुणुं मथालुं थअआ. ११ अम्

જોદાવંદથી બનીગિ, ને આપણી નજરમાં તાજુબ લાગેછે?" ૧૨ તારે તેઓએ જણાવે કે એણે એ તમસીલ હમારા ઉપર કહી છે, વાસતે તેઓએ તેને પકડવા ચાહીગિ, પણ લોકોથી બીધા, ને તેઓ તેને મુકીને ચાલીઆ ગઈઆ.

૧૩ અને તેઓએ ફરેશીઓમાંના તથા હેરેદીઓમાંના કેટલાએકને તેની પાસે મોકલીઆ, કે તેઓ વાતથી તેને ફાંદમાં નાંખે. ૧૪ ને તેઓ આવીને તેને કેહેછે કે, ઉસતાદ, હમે જણીએછીએ કે તું સાચો છે, ને કોઈની ચીંતા રાખતો નથી, કાંજે માણુસોનાં મોહોની ગમ તું જોતો નથી, પણ જોદાની રાહ રામતીથી બતાવેછે. ૧૫ કાઠસારને કર આપવો રવા છે કે નહીં? હમે આપીએ, કે નહીં આપીએ? પણ તેણે તેઓનો ઢોંગ જણાવે તેઓને કહીગિ કે, તમે કેમ મારી અજમાએરા કરેછો? એક દીનાર મારી પાસે લાવો કે હું જોગિ. ૧૬ પછી તેઓ લાવીઆ, તારે તે તેઓને કેહેછે કે, આ સુરત તથા શીકો કોહોનો છે? તારે તેઓએ તેને કહીગિ કે, કાઠસારનો. ૧૭ ને ઇસુએ જવાબ દહને તેઓને કહીગિ કે, જે કાઠસારનાં તે કાઠસારને, તથા જે જોદાનાં તે જોદાને ભરી આપો. તારે તેઓ તેનાથી તાજુબ થઈઆ.

૧૮ અને સાદુકીઓ, જેઓ કીઆમતનો ઇનકાર કરેછે, તેઓએ તેની પાસે આવીને તેને પુછતાં કહીગિ કે, ૧૯ ઉસતાદ, મુસાએ હમારે સાર લખીગિ છે કે, અગર કોઈનો બાઈએઓલાદ મરીજએ, ને તેની બધએરેહે, તો તેનો બાઈ તેની બધએરને લે, ને પોતાના બાઈને સાર આલાદ ઉપજવે. ૨૦ હવે સાત બાઈહતા; ને પહેલા પરણીને આલાદ વીના મરીગઈઆ. ૨૧ તાર પછી બીજએ તેને લીધી, ને તેને પણ આલાદ થઈઆ વીના તે મરીગઈઆ. પછી તીજએ પણ. ૨૨ એમ સાતએ તેને લીધી; પણ આલાદ નહીં થઈ. ને સહુથી છેલો તે અરેત પણ મરીગઈ. ૨૩ વાસતે કીઆમતમાં જરે તેઓ ઉકરો, તારે તેઓમાંથી તે કોહોની બધએર થરો? કેમકે સાતએ બધએર તે થઈ હતી. ૨૪ ને ઇસુએ જવાબ દહને તેઓને કહીગિ કે, તમે કલામ તથા જોદાની કુદરત ન જણતાં શું નથી ચુકતા? ૨૫ કેમકે જરે તેઓ મરીગએલાઓમાંથી પાછા ઉકરો, તારે પરણતા નથી, ને પરણાવતા નથી, પણ આસમાનમાંના શીરાતા જેવા છે. ૨૬ ને મરીગએલા લોક પાછા ઉકેછે, તે બાબત મુસાની કીતાબમાં શું તમે નથી વાંચીગિ, કે જહાડીમાં જોદાએ તેને એમ કહીગિ કે, હું બરાહીમને જોદા, તથા ઇસહાકને જોદા, તથા ઇઆકુનો જોદા છગિ. ૨૭ મુએલાઓને જોદા તે નથી, પણ જીવતાઓને જોદા છે; એ સાર તમે ઘણા ચુકોછો.

૨૮ અને શાસતરીઓમાંથી એકે પાસે આવીને તેઓની તકરાર શાંભલીને તથા તેણે તેઓને શારો જવાબ દીધો તે જાણીને, તેને પુછીજી કે, બધા હુકમો-માંથી પેહેલો કહીઓ છે? ૨૯ ને ઇસુએ તેને જવાબ દીધો કે, બધા હુકમો-માં પેહેલો એ છે કે, ઓ ઇસરાએલ, શાંભલ, ઓદાવંદ જે આપણો ઓદા તે એક ઓદાવંદ છે; ૩૦ ને તારાં આખાં દીલથી તથા તારા આખા જીવથી તથા તારી આખી સમજથી તથા તારાં બધાં જોરથી તારા ઓદા ઓદાવંદ પર પીઆર કર; પેહેલો હુકમ એ છે. ૩૧ ને ખીજો એના જોવો કે, પોતાના પોડેસી પર પોતાના સરખો પીઆર કર. એ કરતાં મોહોટા ખીજા હુકમો નથી. ૩૨ ને શાસત-રીએ તેને કહીજી કે, શાખારા, ઉસતાદ, તેં અરૂં કહીજી; કેમકે એક ઓદા છે, ને તે વીના ખીજો નથી. ૩૩ ને આખાં દીલથી, ને આખી સહમજથી, ને આખા જીવથી, ને બધાં જોરથી, તેના પર પીઆર કરવો, ને પોતાના જોવો પોડેસી પર પીઆર કરવો, એ બધાં બલીદાનો તથા કુરખાનીઓ કરતાં બેહતર છે. ૩૪ ને તેણે ગહાપણથી જવાબ દીધો વાસતે ઇસુએ તેની ગમ જોઈને તેને કહીજી કે, ઓદાની પાદશાહતથી તું દુર નથી. તાર પછી કોઈએ તેને કંઈ પુછવાની હીમત નહીં ધરી.

૩૫ અને ઇસુએ મંદીરમાં વાએજ કરીને કહીજી કે, શાસતરીઓ કેમ કહેછે કે ખરીસત દાઉદનો બાપ છે? ૩૬ કેમકે દાઉદે પોતેજ પાક-રહથી કહીજી છે કે, ઓદાવંદે મારા ઓદાવંદને કહીજી કે, તારા દુશમનોને હું તારૂં પાઠ્યાસન કરું તાંહાં સુધી તું મારી જમણી ગમ બેસી રહે. ૩૭ દાઉદ પોતે તેને ઓદાવંદ કહેછે, તો તે તેનો બેટો કેમ થાય? ને બધા લોકોએ ખુશીથી તેનું શાંભ-લીજી.

૩૮ અને પોતાની તાલીમમાં તેણે તેઓને કહીકે કે, શાસતરીઓથી ઇશી-આર રહે. ૩૯ તેઓ લાંબા જમા પેહેરીને કરવા, તથા ચહુટાઓમાં સલામો, તથા એવાદતખાનાઓમાં જિંચ મકાનો, તથા જીઆકતોમાં મુખો જગીઆઓ ચાહેછે. ૪૦ તેઓ વીધવાઓનાં ધર ખાઈનાંખેછે, ને ઢોંગથી લાંબી દુઆઓ માગેછે, તેઓ વધતો દંડ પામરો.

૪૧ અને ઇસુએ તીજેરીની સામાં બેસીને તીજેરીમાં લોક પધસા શી તરેહ નાંખેછે, તે જોઈજી. ને ઘણા જે દોલતમંદ હતા તેઓએ બહુ નાંખીઆ-૪૨ તારે એક ગરીબ વીધવાએ આવીને બે નાસરી, ઇઆને એક સવાઈઓ નાંખીઓ. ૪૩ ને તેણે પોતાના શાગીરદોને પાસે તેડીને તેઓને કહીજી, હું

તમને અચીત કુંહુંછર્ગ કે જે સહુએ તીજેરીમાં નાંખીજી તેઓ કરતાં આ ગરીબ વીધવાએ વધતું નાંખીજી છે. ૪૪ કેમકે તે સહુએ પોતાની ભરપુરીમાંથી નાંખીજી; પણ એણે તો પોતાની તંગીથી જે કુંહું એનું હતું, તે બધું ગુજારાને એમાં નાંખીજી.

બાબ તેરમો.

એને મંદીરમાંથી તે નીકલતો હતો તારે તેના શાગીરદોમાંથી એક તેને કહેછે, ઉસતાદ, જો, આ પથર શી તરેહના, ને આ બાંધણીએ કેવી છે? તારે ઇસુએ જવાબ દઈને તેને કહીજી કે, શું તું એ મોહોટી બાંધણીએ જુએ છે? હીએ પાડીનંબાઈઆ વગરનો પથર પર પથર રેહેરો નહીં. ૩ ને જોતુના પાહાડ પર મંદીરની સામાં તે ખેડો હતો, તારે પીતરે તથા ઇઆકુબે તથા ઇમ્માહાને તથા આંદરએ તેને છાનું પુછીજી કે, ૪ એ કારે થરો? ને જરે એ બધાં પુરાં થવાનાં છે, તારે શી નીશાણી થરો? એ હમને કહે. ૫ ને ઇસુ તેએને જવાબ દઈ કહેવા લાગીએ કે, કોઈ તમને ફરેબ નહીં દે વાસતે હુશીઆર રહો. ૬ કેમકે મારે નામે ધણુ કહેતા આવરો કે, કુંહુંછર્ગ, ને ધણુને ગુજારાકરરો. ૭ ને જરે તમે લડાઈએ તથા લડાઈએની અપરો શાંભલો, તારે ગભરાશો ના; કાંજે એવું થવાની જરૂર છે; પણ હજી આપર નથી. ૮ કેમકે કોમ કોમ પર, તથા પાદશાહત પાદશાહત પર ચડી આવરો; ને કેટલેએક કેટલાં ધરતીકંપારા થરો, ને દકલો તથા સંતપો થરો. એ મુસીબતની રાઈ છે. ૯ પણ તમે અપરદાર રહો; કાંજે તેઓ તમને ઇતસાફની મીજલસોમાં સોંપરો, ને એવાદતખાનાએમાં તમે માર આરો, ને મારે લીધે હાકમોની તથા પાદશાહેની આગલ તેએને રાહેદી થવા સાઈ તમે હાજર કરારો. ૧૦ પણ પેહેલાં બધી કોમોમાં ખુશઅપર પરગટ કરવી જોઈએ. ૧૧ ને જરે તેઓ તમને સોંપવાને લઈ જરો, તારે તમે અગાઉથી ચીંતા ના કરો કે હમે શું કહીશું, ને ધારો ના, પણ તે ઘડી તમને જે અપાએ તે કહેજો, કેમકે જે બોલનાર તે તમે નથી, પણ પાક-રહ છે. ૧૨ ને બાઈબાઈને, તથા આપ દીકરાને મરણને સાઈ સોંપરો; ને છોકરાંએ મા-બાપને ઉલટાં ઉકરો, ને તેઓને મારીનંબાવરો. ૧૩ ને માગં નામને લીધે સહુ તમારા પર દુરામની રાખરો. પણ જે કોઈ આપર મુઠી ટકરો, તેજ તારણ પામરો.

૧૪ પણ ઉજડની ગંદી ચીજ જે બાબત દાનીએલ નખીએ કહીજી ૭ તેને

જરે તમે જાંહાં રવા નથી તાંહાં ઉભી રહેલી જોશો, (જે વાચે તે સમજે) તારે જે ઇંદુદામાં હોએ, તેઓએ પાહોડા પર નાહાસી જવું; ૧૫ ને ધાબાં પર જે હેએ, તેણે ધરમાં ન ઉતરવું; ને પોતાનાં ધરમાંથી કંઈ લેવાને માંહે ન પેસવું; ૧૬ ને ખેતરમાં જે હોએ, તેણે પોતાનું લુંગડું ઉઠાવી લેવા સાર પાછું ફરવું નહીં. ૧૭ ને તે દાહાડાઓમાં જે હમલવાલી છે તથા જે ધવાડે છે, તેઓને અફસોસ છે. ૧૮ ને તમારું નાહાસતું શીઆલામાં નહીં થાએ, વાસતે તમે દુઆ માગો. ૧૯ કેમકે તે દાહાડાઓમાં એવું સંકટ થશે કે ખાદાની કાઠેલી ખલકતની શરૂથી હજી સુધી તેવું નથી થઈજી, ને નહીંજ થશે. ૨૦ ને જે ખાદાવંદે તે દાહાડાઓને એાછા નહીં કાઠા હોતે, તો કોઈ માણસ અચતે નહીં; પણ જે પસંદ કાઠેલાઓ તેણે પસંદ કાઠા છે તેઓને સાર તેણે તે દાહાડા એાછા કાઠા છે. ૨૧ ને તે વખતે જે કોઈ તમને કહે કે, જુઓ, હીઆં ખરીસત છે; ઇઆ જુઓ, તે તાંહાં છે; તો માનતા ના. ૨૨ કેમકે જુઠા ખરીસત તથા જુઠા નખીઓ ઉઠશે, ને જે ખનીશકે તો પસંદ કરેલાઓને પણ ગુમરાહ કરવા સાર જોજોજ તથા કરાંમતો દેખાડશે. ૨૩ પણ તમે ખબરદાર રહો; જુઓ, મેં તમને બધું અગાઉથી કહી દીધું છે.

૨૪ વલી તે દાહાડાઓમાં એ મુસીબતો પછી સુરજ અંધરાએલા થઈ જશે, ને અંધર પોતાની શેશની નહીં આપશે; ૨૫ ને આસમાનનાં સીતારા પડશે, ને આસમાનનાં કુવતો હલવાશે. ૨૬ ને તારે તેઓ આદમીના એટાને બહુ જુજ-રગી તથા જલાલે વાદલાં પર આવતો જોશે. ૨૭ ને તારે પોતાના શીરશતાઓને તે ઝાકલશે, ને તેઓ જમીનની હદથી આસમાનની હદ સુધી, ચારો બાજુથી, તેના પસંદ કરેલાઓને એકઠા કરશે.

૨૮ હવે અંજીરીની તમસીલ ઘેઆનમાં લો. જરે તેની ડાલી કુમલીજ છે, ને પાતરાં કાહોડે છે, તારે તમે જાણોછો કે જનાલો પાસે છે. ૨૯ એમજ જરે તમે એ બધું થએલું જોશો, તારે જાણવું કે તે પાસે, ખારણા આગલ છે. ૩૦ હું તમને અચીતં કહુંછજીકે, એ બધાં થશે તાંહાં સુધી આપેહેડી ગુજરી નહીં જશે. ૩૧ આસમાન તથા જમીન ઠલી જશે, પણ મારી વાતો ઠલી જનાર નથી. ૩૨ તો પણ તે દાહાડા, તથા તે ઘડી ખાખત કોઈ જાણવું નથી, આસમાનના શીરશતાઓ પણ નહીં, તથા એટો પણ નહીં; એકલો બાપજ. ૩૩ તમે હુશી-આર થાઓ, જગતા રહો, ને દુઆ માગો, કાંજે વખત કારે થશે, તે તમે જાણતા નથી. ૩૪ એ એવું છે કે જાણે એક શાખસ પોતાનું ધર મુકીને

પરદેશમાં જતી વખત પોતાના આકરોને અપતીઆર આપીઓ, ને હરેકને પોત પોતાનું કામ સોંપીજી, ને દરવાનને ચાકી કરવાનો હુકમ આપીઓ, તેણું છે. ૩૫ વાસતે તમે જગતા રહો; કેમકે ધરનો માલિક કારે આવશે સાંહાંજી કે અડધી રાતરે, કે મુરઘો બોલતી વખતે, ઈઆ સહવારે, એ તમે જાણતા નથી. ૩૬ રમે એકાએક તે આવીને તમને ઊંધતા જીએ. ૩૭ ને જી હું તમને કહુંછી, તે સહુને કહુંછી કે, જગતા રહો.

બાબ ચઉદમો.

અને એ દાહાડા પછી પાસખા તથા બેખમીર રોટલીનું જસન હતું, તારે વડા કાહીનોએ તથા શાસતરીઓએ તેને દગાથી પકડીને મારીનાંખવા બાબત મનસુખો કીધા. ૨ પણ તેઓએ કહીજી કે, જસનમાં નહીં, રખેલોકની ગડબડ થાએ.

૩ અને બેથાનીઆમાં સીમાન કોહોડીઆનાં ધરમાં તે જમવા બેઠો હતો, તારે એક ઝોરત આવી, જેની પાસે મુલવાન અતરે બરેલી આલાબાસતરની ડાબડી હતી; ને તેણે ડાબડી બાંજીને તેના માથા પર તે રેડીજી. ૪ તારે કેટલાએકે પોતામાં ગુસે બરાઇને કહીજી કે, એ અતરનું નુકસાન શા વાસતે થઈજી? ૫ કેમકે એ તરણરોં દીનાર કરતાં વધતે મુલ વેચાત, ને ગરીબોને અપાને; એમ તેઓએ તેના પર કચકચ કીધાં. ૬ પણ ઇસુએ કહીજી કે, એને રહેવા દો, એને કેમ તસદી દોછો? એણે મારે કીધે શાઈ કામ કીધું છે. ૭ કાંજી ગરીબો તો સદા તમારી સાથે છે, ને જરે તમે આહોછો તારે તેઓનું બલું કરી શકોછો; પણ હું સદા તમારી સાથે નથી. ૮ તે જી કરી શકી, તે તેણે કીધું છે. દફતને સાઈ તેણે મારાં બદનને અગાઉથી અતર લગાડીજી. ૯ હું તમને ખચીત કહુંછી કે, આખી દુનીઆમાં, જાંહાં કહી આ ખુરાખખર જાહેર કરારો, તાંહાં તેણે જી કીધું તે પણ એની ઈઆદગારીને સાઈ કેહેવારો.

૧૦ અને તે બારમાંનો એક ઇહુદા ઈસકારીએ તને વડા કાહીનોને સોંપવા સાઈ તેઓની પાસે ગઈએ. ૧૧ તારે તેનું શાંબલીને તેઓ ખુરા થઈઆ; ને તેને નાણું આપવાનું વચન આપીજી. પછી તેણે કોઈ તરેહથી તેને પકડાવવાનો વગ શોધીએ.

૧૨ અને બેખમીર રોટલીનાં જસનને પેહેલે દાહાડે પાસખા મારતા હતા, તારે તેના શાગીરદોએ તેને કહીજી કે, તું પાસખા ખાએ એ સાઈ હમે કાંહાં જઈને

તદ્ધર્મા કરીએ? તારી શી મરજી છે? ૧૩ તારે તેણે પોતાના શાગીરદામાંથી બેને મોકલતાં તેઓને કહીજી છે, રોહિરમાં જઈએ, ને તાંહાં પાણીની ગાગર લઈ જતો એક જણ તમને મલશે, તેની પાછલ જઈએ. ૧૪ પછી તે જાંહાં કહી પેસે, તાંહાંના ધરબારીને તમે કહો છે, ઉસતાદ કેહેછે કે મને મારા શાગીરદા સાથે પાસખા ખાવા સારૂ ઉતારો કરવાની જગીઆ કાંહાં છે? ૧૫ ને તે તમને સામન સુધાં મોહોટી મેડી તદ્ધર્મા કરેલી દેખાડશે; તાંહાં આપણે સારૂ તદ્ધર્મા કરો. ૧૬ તારે તેના શાગીરદ બાહાર ગઈએ, ને રોહિરમાં પોહોંચીઆ પર જ્યું તેણે તેઓને કહીજી હતું, તેવુંજ જડીજી; ને તેઓએ પાસખા તદ્ધર્મા કરીધું. ૧૭ ને સાંહાંજ પડીઆ પર બારોની સાથે તે આવેછે. ૧૮ ને તેઓ બેઠા; ને જમતા હતા તારે ઇસુએ કહીજી, હું તમને ખચીત કહુંછી કે તમારામાંનો એક, જે મારી સાથે જમશે, તે મને પકડાવશે. ૧૯ તારે તેઓ દલગીર થવા તથા એક પછી એક તેને પુછવા લાગીઆ કે, શું તે હું છજી? ને બીજને કે, શું તે હું છજી? ૨૦ તારે તેણે જવાબ દધને તેઓને કહીજી છે, બારમાંથી એક જે મારી સાથે થાલીમાં બેલેછે તેજ. ૨૧ જેમ આદમીના બેટા બાબત લખીજી છે તેમ તે જમશે ખરો, પણ જેનાથી આદમીનો બેટો પકડાએછે તે માણસને અફસોસ, જે તે માણસ જનમીઆ નહીં હોતે, તો તેને સારૂ બેહતર થતે.

૨૨ એને તેઓ જમતા હતા તારે ઇસુએ રોટલી લીધી, ને શુકર કરીને ભાંજી, ને તેઓને આપી, ને કહીજી છે લો, ખાઓ, એ મારું બદન છે. ૨૩ પછી તેણે પીઆણું લીધું, ને શુકર કરીને તેઓને આપીજી; ને તે બધાએ તેમાંથી પીધું. ૨૪ ને તેણે તેઓને કહીજી છે, નવા બંદોબસતનું મારું લોહી જે ઘણાઓને સારૂ વહેવડાવેએછે તે એ છે. ૨૫ હું તમને ખચીત કહુંછી કે, ઓદાની પાદશાહતમાં હું તે નવા પીરા, તે દાહાડા સુધો હું વધને કરી નહીં પીરા.

૨૬ એને તેઓ ગીત ગાઈને જૈતુનના પાહાડ પર ગઈએ. ૨૭ ને ઇસુ તેઓને કેહેછે કે, આજ રાતે તમે બધા મારી બાબત ઠોકર ખાશો; કાંતે એ લખીજી છે કે, “પાલકને હું મારીશ, ને ગેટાં વીખરાઈ જશે.” ૨૮ પણ હું પાંદા ઉઠીઆ પછી તમથી અગાજી ગાલીલમાં જઈશ. ૨૯ તારે પીતરે તેને કહીજી, જે સડું ઠોકર ખાએ, તો પણ હું નહીં, ૩૦ પણ ઇસુ તેને કેહેછે, હું તને ખચીત કહુંછી કે, આજ રાતે બે વાર મુરઘો બોલીઆ અગાઉ તરણ વાર હું મારો ધનકાર કરશે. ૩૧ પણ તેણે વધારે જોરથી કહીજી છે, જે તારી સાથે મારે

મરતું પડે, તો પણ હું તારો ધનકાર નહીં કરીશ. ને ઝમ્મજ સહુઝ્મ પણ કહીજીં.

૩૨ ઝને તેઝ્મા ગેથસેમાની નામે ઝ્મિકઠેકાણે પોહોંચીઝ્મા; ને તેણે પોતાના શાગીરદોને કહીજીં કે, હું દુઝ્મા માયું તાંહાં સુધી તમે હીઝ્માં ખેસો. ૩૩ ને તેણે પોતાનો સાથે પીતરને તથા ધઝ્માકુખને તથા ધઝ્માહાનને લીધા; ને તે બહુ ધબ-રાવા તથા દલગીર થવા લાગીઝ્મા. ૩૪ ને તેણે તેઝ્માને કહીજીં કે, મારા જીવને મરવા જ્યે બહુ ગમ છે, તમે હીઝ્માં કરો, ને જાગતા રહો. ૩૫ પછી તે થોડું આગલ જઈને જમીન પર પડીઝ્મા, ને તેણે ઝ્મિમ દુઝ્મા માગી કે, જો થઈ શકતું હોઝ્મે તો આ ઘડી મારાથી દુર થાઝ્મે. ૩૬ ને તેણે કહીજીં કે, આખ્યા, ધઝ્માને, આપ, તારાથી સહુ કંઈ થઈ શકેછે; આ પીઝ્માલું મારાથી દુર કર, તેપણ મારી ધંધા નહીં, પણ તારી થાઝ્મા. ૩૭ પછી તેણે આત્મીને તેઝ્માને જીંધતા દીઠા, ને પીતરને કહીકેં કે, સીમાન, શું તું ઉંધેછે? શું ઝ્મિક ઘડી પણ તું જાગતો રહી શકતો નથી? ૩૮ તમે ધમિતેહાનમાં નહીં પેપ્ર વાસતે જાગતા રહો, ને દુઝ્મા માગો. ૩૯ મુસતઝ્મેદ છે ખરો, પણ બદન નાતવાન છે. ૩૯ ને ફરી તેણે જઈને તેજ વાત કહેતાં દુઝ્મા માગી. ૪૦ ને પાછો આત્મીને ફરી તેણે તેઝ્માને ઉંધતા દીઠા; કાંજે તેઝ્માની ઝ્માંખા ઉંધથી બારી હતી; ને તેને શું જવાબ આપવો ઝ્મે તેઝ્મા જાણતા નહીં હતા. ૪૧ પછી તેણે તીજીવાર આત્મીને તેઝ્માને કહીજીં કે, હવે ઉંધીઝ્મા કરો, ને આરામ લેઝ્મા; ખસ છે; તે ઘડી આત્મી પોહોંચી છે, જીઝ્મા, આદમીનો ખેટો યુનેહગારોના હાથોમાં સોંપાઝ્મે છે. ૪૨ ઉડો, આપણે જઈઝ્મે; જીઝ્મા, જો મને પકડાવેછે તે પાસે આત્મીઝ્મા છે.

૪૩ ઝને તે કહેતો હતો ઝ્મેટલામાંજ તે ખારમાનો ઝ્મિક ધઝ્માને ધહુદા આત્મીઝ્મા, ને તેની સાથે વડા કાહીજોની તથા શાસતરીઝ્માની તથા વડીલાની તરફથી ઘણા લોક તલવારો તથા સોટાલઈને આત્મીઝ્મા. ૪૪ ને તેને પકડાવનારે તેઝ્માને નીશાણી આપતાં ઝ્મેમ કહીકેં કે, જોને હું ચુમીરા તેજ તે છે; તેને પકડો, ને ખબરદારીથી લઈજીઝ્મા. ૪૫ ને તે આત્મીને તુરત તેની પાસે ગઈઝ્મા, ને કહીકેં કે, ઝ્મઝ્મે ઉસતાદ, ઝ્મઝ્મે ઉસતાદ, ને તેને ચુમીઝ્મા. ૪૬ પછી તેઝ્માઝ્મે તેના પર પોતાના હાથ નાંખીને તેને પકડી લીધો. ૪૭ ને પાસે ઉભા રહેનારા ઝ્મામાંના ઝ્મેકે તલવાર કાહીડીને સરદાર કાહીનના આકરને મારી, ને તેનો કાન કાપી નાંખીઝ્મા. ૪૮ તારે ધસુઝ્મે જવાબ દઈને તેઝ્માને કહીજીં કે, તમે તલવારો તથા સોટા લઈને જોમ ચોરને તેમ શું મને પકડવા બાહાર

આવીઆ છે? ૪૯ હું તો રોજ મદીરમાં તમારી પાસે વાગ્યેજ કરતો હતો, તારે તમે મને પકડીઓ નહીં; પણ કીતાબોનું પુરું થવું જોઈએ. ૫૦ તારે સહુ તેને મુકીને નાહાસી ગઈઆ. ૫૧ તો પણ એક જીવાન તેની પાછલ ચાલીઓ, જેના ઉઘાડાં બદન પર સણુનું લુંગડું હોડિયું હતું; ને જીવાનીઆઓએ તેને પણ પકડીઓ. ૫૨ તારે લુંગડું મુકી દઈને તેઓમાંથી તે-ઉઘાડો નાહાસી ગઈઓ. ૫૩ પછી તેઓ ઇસુને તાંહાંથી સરદાર કાહીન પાસે લઈગઈઆ, જેની સાથે બધા વડા કાહીનો, તથા વડીલો, તથા શાસતરીઓ, એકઠા થઈઆ હતા. ૫૪ ને પીતર આઘો આઘો તેની પાછલ સરદાર કાહીનનાં ઘર સુધી ગઈઓ; ને આકરોની સાથે એસીને આગથી તાપતો હતો. ૫૫ તારે વડા કાહીનોએ તથા આખી મીજલસે ઇસુને મારીનાંખવા સારૂ તેના પર શાહેદી શોધી; પણ જડી નહીં. ૫૬ કેમકે ઘણાએ તેના પર જીઠી શાહેદી પુરી, પણ તેઓની શાહેદી બરાબર મલી નહીં. ૫૭ ને કેટલાએકે ઉઠીને તેના પર જીઠી શાહેદી પુરતાં એમ કહીજી કે, ૫૮ હમે તેને કેહેતાં શાંબલીઓ કે, હાથે બનાવેલાં આ મંદીરને હું પાડીનાંખીશ, ને તરણુ દાહાડામાં હાથે બનાવીઆવીના ખીજી બાંધીશ. ૫૯ તો પણ તેઓની શાહેદીબી બરાબર મલી નહીં. ૬૦ તારે સરદાર કાહીને વચમાં ઉભો થઈને ઇસુને પુછતાં કહીજી કે, શું તું કંઈ જવાબ નથી આપતો? તેઓ તારા પર કેવી શાહેદી આપેછે? ૬૧ તોપણ તે સુપ રહીઓ, ને તેણે કંઈ જવાબ આપીઓ નહીં. વલી સરદાર કાહીને તેને પુછતાં કહીજી કે, શું તું ખરીસત તે સુબારકનો બેટો છે? ૬૨ તારે ઇસુએ કહીજી કે, હું તેજ છજી. ને આદમીના બેટાને કુદરતના જમણા હાથ પર બેઠેલો, તથા આસમાનનાં વાદલાંઓ પર આવતો તમે જોરો. ૬૩ તારે સરદાર કાહીને પોતાનાં લુંગડાં ફાડીને કહીજી કે, હવે આપણે ખીજી શાહેદીની શી જરૂર છે? ૬૪ તમે એનું કુદર શાંબલીકે છે. તમને શું લાગેછે? ને બધાઓએ ઇરાવીજી કે તે મરવા લાગ્યેકે છે. ૬૫ પછી કેટલાએક તેના પર થુંકવા, તથા તેનું મોઢો ઠાંકવા, તથા તેને મુકીઓ મારવા, તથા તેને કેહેવા લાગીઆ કે, નબ્રુઅત કર. આકરોએ પણ તેને થબડાકો મારી.

૬૬ અને પીતર દીવાનખાનામાં નીચે હતો, તારે સરદાર કાહીનની આકડીઓમાંથી એક આવી. ૬૭ ને તેણે પીતરને તાપતો દેખીને તેની ગમ જોઈને કહીજી કે, તું પણ ઇસુ નાજરીની સાથે હતો. ૬૮ પણ તેણે ઈનકાર કરીને કહીજી કે, હું નથી જાણતો, ને તું શું કેહેછે તે નથી સમજતો. ને પરશાલમાં

તે આહાર ગઈગ્યા, ને ચુરચો બોલીગ્યા. ૬૯ પછી ચાકડીગ્યે તેને ફરી બોધને પાસે ઉભા રહેનારાગ્યાને કહેવા લાગી કે, ગ્યે તેગ્યામાંનોજ છે. ૭૦ પણ તેણે વધી ધનકાર કીધો ; ને થોડીવાર પછી પાસે ઉભા રહેનારાગ્યાગ્યે પીતરને ફરી કહીગ્યે કે, બેરાક તું તેગ્યામાંનોજ છે, કાંચે તું ગાલીલનો છે, ને તારી બોલી પણ તેવીજ છે. ૭૧ ને તે લાનત નાંખત્રા તથા શમ આવા લાગીગ્યા કે, જેની બાબત તમે બોલોછો, તે આદમીને હું નથી ગ્યાલખતો. ૭૨ તારે પીજી વાર ચુરચો બોલીગ્યા. ને દસિગ્યે પીતરને જે વાત કહી હતી, કે બે વાર ચુરચો બોલીગ્યા અગાઉ તરણુ વાર તું મારો ધનકાર કરશે, તે તેણે ઈગ્યાદ કીધો ; ને તે વીચારીને તે રડવા લાગીગ્યા.

બાબ પંદરમો.

અને સહવાર થઈ તારે વંડા કાઠીનોગ્યે વડીલિની તથા આપી મીલન લમની સાથે મનસુબો ફરીને ઇસુને બાંધી લઈજઈને પીલતને સોંપીગ્યા. ૨ તારે પીલતે તેને પુછીગ્યે કે, શું તું ઇહુદીગ્યાનો પાદશાહ છે? ને તેણે જવાબ આપીને તેને કહીગ્યે કે, તું કહેછે તેજ. ૩ ને વડા કાઠીનોગ્યે તેના પર ઘણી વોહોમત મુકી. ૪ તારે પીલતે તેને ફરી પુછતાંકહીગ્યે કે, શું તું કંઈ જવાબ નથી દેતો? જો, તેગ્યા તારે ઉલટી કૈટરી શાહેદી આપેછે. ૫ તોપણ ઇસુગ્યે કંઈ જવાબ નહીં આપીગ્યા: ગ્યેથી પીલત તાજુબ થઈગ્યા.

૬ અને તે જસનમાંજે ગ્યેક અંધીવાનને તેગ્યા આહવા તેને તેગ્યાને સાર તે મુકીદેતો હતો. ૭ ને જે દંગો કરનારાગ્યાગ્યે દંગામાં ખુન કીધું હતું, તેગ્યાની સાથે બારાબાસ નામે ગ્યેક અંધવો હતો. ૮ તારે લોટ્રો ખુમ પાડતાં તેની અરજ કરવા લાગીગ્યા કે જેમ તેણે તેગ્યાની સાથે હર વખત કીધું, તેમ કરે. ૯ ને પીલતે તેગ્યાને જવાબ આપીને કહીગ્યે કે, શું તમે આલોછો કે તમારે સાર ઇહુદીગ્યાના પાદશાહને હું મુકીદગ્યે? ૧૦ કાંચે તેણે જાણીગ્યે કે વડા કાઠીનોગ્યે દુશમનીથી તેને સોંપીગ્યા હતો. ૧૧ તો પણ વડા કાઠીનોગ્યે લોટ્રોને સમજવીગ્યા કે તે કરતાં તેગ્યા પોતાને સાર બારાબાસને મુકવે. ૧૨ ને પીલતે જવાબ આપીને ફરી તેગ્યાને કહીગ્યે કે, જેને તમે ઇહુદીગ્યાનો પાદશાહ કહેછો, તેને હું શું કરું? તમારી શી મરજ છે? ૧૩ તારે તેગ્યાગ્યે ફરી ખુમ પાડી કે, તેને કંઈસે જડ. ૧૪ પછી પીલતે તેગ્યાને કહીગ્યે કે, શા વાસને? તેણે

શું ખૂંડે કીધું છે? પણ તેઓએ ઘણી વધતી બુમ પાડી છે, તેને કહસે ૧૩.
 ૧૫ તારે પોલને લોકોને રાજી કરવા ચાહીને તેઓને સારૂ આરાખાસને મુકી
 દીધો; ને ઇસુને ઢેરડા મરાવીને કહસે જડવવા સારૂ સોંપીઓ. ૧૬ પછી
 શીખાઈઓએ તેને પરાઈતારીએમ નામે કચેરીમાં લઈજઈને આપ્યા રસાલાને
 એકડો બોલાવીઓ. ૧૭ તારે તેઓએ તેને બંધુરી ડગલો પેહેરાવીઓ,
 ને કાંચાનું તાજ ગુંથીને તેનાં માથા પર મુકીજી. ૧૮ પછી તેઓ તેને
 સલામ કરવા લાગીઆ છે, એએ ઇહુદીઓના પાદશાહ, સલામ. ૧૯ ને
 તેઓએ તેનાં માથા પર સોટી મારી, ને તેના પર થુંકીને ઘુંગળીએ બેસીને તેનો
 સજ્જો કીધો. ૨૦ ને તેની મસખરી કરી રહીઆ પર તેઓએ તેના પરથી
 તે બંધુરી ડગલો ઉતારી લીધો, ને તેનાંજ લુંગડાં તેને પેહેરાવીઓ; પછી તેઓ
 તેને કહસે જડવવા સારૂ લઈ ગઈઆ. ૨૧ ને આલેકસાંદરનો તથા ઇક્સેનો આપ
 ફુરેની નામે સીમાન એક જણ એતરમાંથી આવતો તે રસતેથી જતો હતો; તારે
 તેનો કહસ ઊંચકી લઈ જવા સારૂ તેઓએ તેને જોરથી પકડી લીધો.
 ૨૨ પછી ગલગથા નામે એક ડોકાણું, જેની માએની એપરીની જગીઆ છે,
 તાંહાં તેઓ તેને લાવીઆ. ૨૩ ને બોલ બેલેલો વધન તેઓએ તેને પીવાને
 આપીઓ; પણ તેણે નહીં લીધો. ૨૪ ને તેને કહસે જડીઆ પર તેના લુંગડાં
 વેહેવવા સારૂ ચીડી નાંખી, છે હરેક જણ કહીડંલ. ૨૫ ને પોહાર દાહોડા ચહ-
 ડતાં તેઓએ તેને કહસે જડીઓ. ૨૬ ને તેનું તોહોમતનામું લખીજી છે, એ
 ઇહુદીઓનો પાદશાહ. ૨૭ ને તેની સાથે બે ચોરને પણ કહસે જડીઆ;
 એકને તેની જમણી ગમ, ને બીજને તેની ડાબીગમ. ૨૮ ને, “તે તકસીર-
 દારોમાં ગણાઈઓ,” એવું જે કીતાબોમાં કહેલું છે તે પુરૂં થઈજી. ૨૯ તારે
 રસતેથી જે જતા હતા તેઓએ પોતાનાં માથાં હલાવીને તેની નીંદા કરીને કહીજી
 છે, વાહરે તું મંદીર પાડીતાંખનાર, ને તરણ દાહાડામાં પાછું બાંધનાર. ૩૦ તું
 પોતાને બચાવ, ને કહસ પરથી ઉતરી આવ. ૩૧ તેજ પરમાણે વડા કાહી-
 નોએ પણ શાસતરીઓ સુધાં મસખરી કરીને માહોમાં કહીજી છે, એણે
 બીજને બચાવીઆ, તો શું પોતાને બચાવી નથી શકતો? ૩૨ ખરીસત
 જે ઇસરાએલનો પાદશાહ, તે બે હમણા કહસ પરથી ઉતરી આવે,
 તો હમે જોઈને એતકાદ લાવીએ. ને જે તેની સાથે કહસે જડાઈઆ
 હતા, તેઓએ પણ તેની નીંદા કીધી. ૩૩ ને બોપરથી તીજ પોહાર સુધાં
 આપ્યા મુલકમાં અંધકાર રહીઓ. ૩૪ ને તીજ પોહારે ઇસુએ માહોટે આવ-

ले प्रुम भारतां कहीर्णं हे; अस्मिन्ना, अस्मिन्ना, लामा सायापथानी ? अस्माने, अस्मिन्ना भारा जादा, भारा जादा, तं मने हेम मुक्रीदीधो ? ३५ ने ले पासे उभा रहीआ हता, तेअसांथी हेठलाअहे असांभनीने कहीर्णं हे, अस्मिन्ना, अस्मिन्नाने ते हांक मरेछे. ३६ तारे असेहे दोडीने असंपंअ सरकाअसे मरीर्णं, ने लाकडी पर मुक्रीने तेने अुंसाउतां कहीर्णं हे, रेहेवादा, आपणु जेअसे हे अस्मिन्ना असेने उतारवाने आवरो हे नहीं. ३७ ने असुअसे माहोटा आवाले प्रुम पाडीने जन छेडीअसा. ३८ तारे मंदीरना पडदाना उपरथी तले सुधी क्रीने जे भाग थअसा. ३९ ने ले जमादार तेनी सांहांमां उभो हतो तेले जरे दीठुं हे असेले असेनी प्रुम पाडीने जन काहाडीअसा, तारे कहीर्णं हे, असा-असे असे आदमी जादानो जेते हतो. ४० ने असेरतो पणु आधाथी जेअसा करती हती; मरीअम मागदालीन, ने नांहांना अस्मिन्नाअनी तथा अस्मिन्नासीनी मा मरीअम, ने सालामी. ४१ जरे ते गालीलमां हतो, तारे तेअसाअसे तेनी पाखल आलीने तेनी अीदमत क्रीधी हती; ने तेनी साथे अशिलिममां आवली अीअ पणु असेरतो धली हती.

४२ अने सांहांअ पडीआ पर तअआसे करवानो वअत, अस्माने सअतनो आगला दाहोडे हतो. ४३ वासने आरमथाअनो आअइवान परधान अडिसअ आनीअसा. ले पोते पणु जादानी पादशाहतनी राह जेतो हतो, तेले हीमत पकडीने पीलत पासे जअने असुनी लारा मागी. ४४ तारे पीलत ताअुअ थअअसा हे अुं ते असेठलामां मरीगअअसा ! ने तेले जमादारने तेडीने तेने पुअीर्णं हे, हेठली वार थअ ते मरीगअअसा ? ४५ ने तेले जमादारथी जलाने अडिसअने लारा अपायी. ४६ ने तेले अहीअुं अुंगडुं वेआतुं लअने तेने उतारीने अुंगडे वीअली, ने पथरमां अदेली असेक कअरमां तेने मुक्री, ने ते कअरनां माहो पर पथर गअडवी जेलीअसा. ४७ ने मरीअम मागदालीने तथा अस्मिन्नासीनी मा मरीअम जहां ते मुकाअअसा हतो ते जेअ राअीर्णं.

आय शोलभो.

अने सअत दाहोडे वीतीआ पअी मरीअम मागदालीने, तथा अस्मिन्नाअनी मा मरीअम, तथा सालामीअसे, तेने जेअवा साइ अुशामो अीने वेआती लीधी. २ ने हपताने पेहेले दाहोडे आमदादने वअत सुरअ उगतती

વખતે તેઓ કબરની પાસે આવી. ૩ તારે તેઓએ માહોમાં કહીજી કે, આપણે સારૂ કબરના માહો પરથી પથરને કોણ ગળડાવી કાઢાડરો? કેમકે તે ઘણો માહોયો હતો. ૪ પણ તેઓએ જોઈજી તો પથર ગળડાવી કાઢાડેલા દીકા. ૫ પછી તેઓએ કબરમાં પેસીને જમણી ગમ બેઠેલા, સફેદ જન્મ પેહેરેલા, એક જવાનને દીકા; ને તેઓ ખીધી. ૬ તારે તે તેઓને કહેછે, ખીહો ના, કરસે જડએલા ધસુ નાજરીને તમે શોધાછો; તે તો ઉઠીએ છે; તે હીઆં નથી; જુઓ આ જગીઆ, જાંહાં તેઓએ તેને મુકીએ હતો. ૭ પણ તમે જઓ, તેના શાગીરદોને, તથા પીતરને કહો કે, તે તમથી અગાકિ ગાલીલમાં જએછે, જેમ તેણે તમને કહીજી હતું તેમ તમે તેને તાંહાં જોરો. ૮ ને તેઓ તુરત બાહાર નીકળીને કબરની પાસેથી દોડતી ગઈ; ને તેઓ ધુજતી, તથા તાજુબ થતી ખીહીકથી કોહને કંઈ કહીજી નહીં.

૯ અને હપતાને પેહેલે દાહોડે સહવારે ઉઠીને મરીઅમ માગદાલીન, જેનામાંથી તેણે સાત દેવ કાહાડીઆ હતા, તેને તે પેહેલાં દેખાઈએ. ૧૦ તેણે જઘને તેના સાથીએ જએ ગમગીન તથા રડતા હતા તેઓને ખબર કહી. ૧૧ પણ તે જીવતો છે, ને એની નજરે પડીએ, એ શાંબલીને તેઓએ માનીઈ નહીં.

૧૨ એ પછી તેઓમાંના એ જણ બાહાર ખેતરમાં ચાલતા જતા હતા, તારે ખીજી સુરે તેઓને તે દેખાઈએ. ૧૩ ને તેઓએ જઘને બાકીનાઓને કહીજી, ને તેઓનું પણ તેઓએ માનીજી નહીં.

૧૪ પછી તે અગીઆર જમવા બેઠા હતા, તારે તેઓને તે દેખાઈએ; ને તેઓની બેઠાની તથા સખત દીલ બાબત તેઓને ધમકાવીઆ; કેમકે તે ઉઠીઆ પછી તેને જેટલાએ જોઈએ હતો તેઓનું તેઓએ માનીજી નહીં. ૧૫ પછી તેણે તેઓને કહીજી કે, તમે આખી દુનીઆમાં જઘને હરેક મખલુકને ઇજીલની તાલીમ આપો. ૧૬ જે ઇમાન લાવે, ને આપતીસમા લે, તે તારણ પામરો; પણ જે ઇમાન નથી લાવતો, તેના પર સજનો હુકમ થરો. ૧૭ ને જએ ઇમાન લાવેછે તેઓની સાથે આ અલામતો થરો: મારે નામે દેવોને તેઓ કાહાડરો, નવી બોલીએ બોલરો; ૧૮ સાંપોને ઉઠાવી લેરો; ને અગર મરવાનું કંઈ કોઈ પીરો, તો તેઓને તેથી નુકસાન નહીં થરો; તેઓ ખીમારીએ પર હાથ મુકરો, ને તેઓ સાજ થરો.

૧૯ અને આદાવંદ તેઓની સાથે બોલીઆ પછી આસમાનમાં લેવા

છઝા, ને ઝાઘાની જમણી બાજુએ બેઠો. ૨૦ પછી તેઝાએ આહાર જમીને હરેક ડેકાણે વાએજ કીધી, ને ઝાઘાવંદ તેઝાની મદદ કરેતા હતા, ને માએજ તે ઝાની સાથે હતા તેથી વાત સાએત કરેતા હતા. આમીન.

લુકની ઈજલ.

બાબ પેહલો.

૨૩ થી જે પોતે જોનારા તથા કલામ આવત ખીદમત કરનારા હતા, ૨ તેઝાએ જે વાતો હમારામાં ખચીત મનાએછે તે જેમ હંમને કહી, તેમ તે વાતોનું ખીઆન કરવાને ઘણાએએ હાથમાં લીધું ; ૩ વાસેતે એએ જુજરગ થીઆફીલ, ૨૩ થી બધાનો દરીઆફત કરીને તારી ઉપર વીગતવાર લખવાનું મને પણ મુનાસીબ લાગીજી ; ૪ જે જે વાતોની તાલીમ તું પામિલા છે તેઝાની સાચાઈ તું જાણે.

૫ ઇહુદના સાહ હેરેદના દાહાડાએમાં એખીઆની યેલીનો જખરીઆ નામે એક કાહીન હતો ; ને તેની બધએર હરેનનો દીકરીએમાંની હતી, ને તેનું નામ એલીસાબાત હતું. ૬ ને તેએ બેહુ ઝાઘાવંદના કુલે હુકમા તથા કાનુનો પરમાણે એએમ ચાલનારાં ઝાઘાની સામાં રાસત હતાં. ૭ ને તેએને છાકરું નહીં હતું ; કેમકે એલીસાબાત વાંહાંજણી હતી, ને તે બંને જમકે હતાં. ૮ ને એમ થઈકે જે ઝાઘાની હજુર તે પોતાની યેલીના વારા પરમાણે કાહીનનું કામ કરેતા હતા, ૯ તારે કાહીનના દસતુર પરમાણે ઝાઘાવંદનાં મંદીમાં જમતે પુરાબો કરવાનો તેનો વારો આરીએ. ૧૦ ને પુરાબો કરતી વખતે લોઢીની આખી મીજલસ આહાર દુઆ માગતી હતી ; ૧૧ તારે ઝાઘાવંદનાં ફીરશતો પુરાબો કરવાની જગીઆની જમણી બાજુ ઉભેલો તેને દેખાહએ. ૧૨ ને જખરીઆ તેને જમીને ધમરાહએ, ને તેને ખીહીક લાગી. ૧૩ પણ ફીરશતએ તેને કહીજી કે, જખરીઆ, ખીહી ના; કાએ તારે દુઆ રાંબલાહ, ને તારી બધએર એલીસાબાત તારે સાહે દીકરે જલુરો, ને તું તેનું નામ

ધર્મિયાહાન પાડશે. ૧૪ ને તેને ખુશી તથા ખુરમી થશે, ને ઘણા તેના જનમથી હરખારો. ૧૫ કેમકે ખોદાવંદની આગલ તે માણ્યો થશે, ને વધન કે દાર તે નહીં ખીરો ; ને પોતાની માના પેટમાંથી પાક-રહે તે ભરપુર કરશે. ૧૬ ને ઇસરાયેલનાં છોકરાંઓમાંનાં ઘણાંને તે તેઓના ખોદા ખોદાવંદની ગમ ફેરવશે. ૧૭ ને તે ઝેલીઆના રહે તથા કુવતથી તેની આગલ ચાલશે, કે આપોનાં દીલ છોકરાંઓની તરફ, તથા નાફરમાનખરદોરોને રાસતોની દાનાઈ તરફ ફેરવીને, ખોદાવંદને સાથે ઝેક લાઝેક કોમ તથાઆર કરે. ૧૮ ને જાખરીઆએ ફીરશાતાને કહીજી કે, હું ઝે શી તરેહ જાણું? કેમકે હું જાહક થઈઝી છજી, ને મારી બહામ્મર ઉમરમાં વધેલી છે. ૧૯ તારે ફીરશાતાએ જવાબ દઈને તેને કહીઉં કે, જાખરાહલ જે ખોદાની હજુરમાં ઉભો રહેછે તે હું છઉં, ને તારી સાથે બોલવાને તથા ઝે ખુરાખખરી તેને કેહેવાને હું માકલાઈઝી છઉં. ૨૦ ઝને જો, આઝે વાતો પુરી થાઝે તે દાહાડા સુધી તું મુગો થઈ જશે, ને બોલી નહીં શકશે; કેમકે પોતાના વખતમાં જે મારી વાતો પુરી થશે તે પર તે ઝેતકાદ નહીં કીધો. ૨૧ ને લોક જાખરીઆની રાહ જોતા હતા, ને મંદીરમાં તેણે ઝેટલી વાર લગાડી વાસતે તાજુબ થઈઝા. ૨૨ તારે ખાહાર આવીને તે તેઓની સાથે બોલી નહીં શકીઝા; ને તેઓએ જાણીઉં કે મંદીરમાં તેણે કંઈ દીઠુંછે; કેમકે તે તેઓને ઇશારા કરતો હતો, ને આણુબોલીઝા રહીઝા. ૨૩ ને ઝેમ થઈઉં કે તેની ખીદમતના દાહાડા પુરા થઈઝા, તારે તુરત તે પોતાને ઘેર ગઈઝા. ૨૪ ને તે દાહાડાઝો પછી તેની બહામ્મર ઝેલીસાખાતને હમલ રહીઝા, ને પાંચ મહોના સુધી તે સંતાઈ રહી, ને કહીઉં કે, ૨૫ આ દાહાડાઝોમાં લોકોમાંથી મારી શરમંદગી દુર કરવાને ખોદાવંદે મારા પર નજર કીધી, ને મારે સાથે ઝેમ કીધું.

૨૬ ઝને છઠ મહોને ગાલીલના નાજરેથ નામે શહેરમાં જાખરાહલ ફીરશાતો ખોદાની તરફથી ઝેક કુંઆરીની પાસે માકલાઈઝા હતો, ૨૭ જેની દાઉદની નસલના ઇસક્ર નામે ઝેક મરદની સાથે માગણી થઈ હતી; ને તે કુંઆરીનું નામ મરીઝમ હતું. ૨૮ ને ફીરશાતાએ તેની પાસે આવીને કહીઉં કે, ઝએ પસંદીદા સલામ, ખોદાવંદ તારી સાથે છે; ઝારતોમાં તું મુખારક છે. ૨૯ ને તે તેને જોઈને, તેની વાતથી ધમરાઈને વીચાર કરવા લાગી કે, આઝે કેવી સલામ હશે? ૩૦ તારે ફીરશાતાએ તેને કહીઉં કે, મરીઝમ, ખીહી ના; કેમકે તારા પર ખોદાની મહેરબાની થઈ છે. ૩૧ ઝને

જો, તેને હમલ રહેશે, ને બેટો જાણશે, ને તેનું નામ તું ઇશુ પાડશે. ૩૨ તે યુવરગ થશે, ને ઓદાતાલાનો બેટો કહેવારો; ને ઓદાવંદ ઓદા તેના બાપ દાઉદનું તખ્ત તેને આપશે. ૩૩ ને ઇઆકુબનાં ઘર પર તે હમેશા પાદશાહત કરશે; ને તેની પાદશાહતની આખર નહીં આવશે. ૩૪ તારે મરીઅમે ફીર-રાતાને કહીજે કે, એ શી તરેહ થશે? કેમકે મરદને હું નથી જાણતી. ૩૫ ને ફીરરાતાએ જવાબ દઇને તેને કહીજે કે, પાક-રહ તારા પર ઉતરશે, ને ઓદાતા-લાની કુદરતનો તારી ઉપર છાહ આ થશે; એ વાસને જે પાક તારાથી જન-મશે, તે ઓદાનો બેટો કહેવારો. ૩૬ અને જો, તારી પીતરાણ એલીસાબાને પણ પોતાની જાહીમાં દીકરાનો ગરબ ધરી આ છે; ને જે વાંહાંજણી કહેવાતી હતી તેને આ છો મહીતો છે; ૩૭ કેમકે ઓદાની આગલ કંઈ આરાકી આ નથી. ૩૮ ને મરીઅમે કહીકે, જો, હું ઓદાવંદની બંદી, તારી વાત પરમાણે મને થા આ. તારે ફીરરાતો તેની પાસેથી ગઈ આ.

૩૯ અને તે દાહાડા આમાં મરીઅમ ઉઠીને ઉતાવલથી પાહાડી સુલકના દહુદા રોહરમાં ગઈ; ૪૦ ને જાપરી આનાં ઘરમાં પેસીને એલીસાબાને સલામ કીધી. ૪૧ ને એમ થઈજે કે એલીસાબાને મરીઅમની સલામ સાંભલી, તારે તેના પેટમાં બાલક કુદીકે, ને એલીસાબા પાક-રહથી ભરપુર થઈ. ૪૨ ને તેણે જોરથી પોકારીને કહીકે કે, આરતોમાં તું સુઆરક છે; ને તારાં પેટનું કૂલ સુઆરક છે. ૪૩ ને મને એ કાંહાંથી કે મારા ઓદાવંદની મા મારી પાસે આવે? ૪૪ કેમકે જો, તારી સલામનો આવાજ મારા કાનમાં પોહાંચી આ તારે મારાં પેટમાં બાલક ખુશીથી કુદીકે. ૪૫ ને જે હોમાન લાની તે સુઆરક છે; કેમકે ઓદાવંદની તરફથી તેને કહેલી વાતો પુરી થશે.

૪૬ અને મરીઅમે કહીજે કે, મારો જીવ ઓદાવંદની યુવરગી કરે છે; ૪૭ ને ઓદા મારા તારનારમાં મારો રહ ખુશી કરે છે. ૪૮ કેમકે તેણે પોતાની બંદીની કંગાની પર નજર કીધો; વાસને જો, હવેથી હર જમાનાના લોક મને સુઆરક કહેશે. ૪૯ કેમકે જે કાદર છે તેણે મારી ઉપર મેહોરે એહસાન કીધો છે; ને તેનું નામ પાક છે. ૫૦ ને જે તેથી ખીલે છે તે આ પર તેનો રહમ પેહેડી દર પેહેડી છે. ૫૧ તેણે પોતાને હાથે જોર દેખાડીજે; પોતાનાં દીલના ત્રીઆરમાં જે હકારી, તે આને તેણે વેરીનાંખી આ. ૫૨ તેણે કુદરતવાલા આને તખ્ત પરથી ઉતારી સુકી આ; ને ત્રીઆ આને ઊંચા કીધા. ૫૩ તેણે ખુખી આ-આને રાશી ચીજેથી ધરાવી આ; ને દાલત મદોને ખાલી હાથે પાછા માક-

લીઆ. ૫૪ જેમ તેણે આપણા આપદાદા ઇબ્રિસાહીમને તથા તેની આલાદને કહીજી, ૫૫ તેમ તેણે પોતાના અંદા ઇસિરાએલને પોતાના રહમની સદા ઇઆદ-ગારીને સાર મદદ કીધી. ૫૬ ને મરીઅમ આશરે તરણુ મહીના તેની સાથે રહી. ૫૭ પોતાને ઘેર પાછી આવી.

૫૭ અને એલીસાબાતનો જણવાનો વખત પુરો થઈગ્યા ; ને તે દીકરો જણી. ૫૮ ને તેના પડોસી તથા સગાંએ શાંભલીજી કે, ખોદાવંદ તેના પર મોહોટી રહમ કીધી, ને તેએએ તેની સાથે ખુશી કીધી. ૫૯ ને એમ થઈકે કે આઠમે દાહડે છોકરાની સુંત કરવાને તેએ આવીઆં ; ને તેના આપનાં નામ પરથી તેનું નામ જખરીઆ પાડતાં હતાં. ૬૦ તારે તેની માએ જવાખ દહને કહીજી કે, નહીં, પણ એનું નામ ઇઆહાન કેહેવારો. ૬૧ ને તેએએ તેને કહીજી કે, તારાં સગાંએમાં એવાં નામથી કોઈ કેહેવાતું નથી. ૬૨ ને તેએએ તેના આપને ઇસિરાથી પુછીજી કે, તું તેને શું કેહેવાડવા આહેછે? ૬૩ તારે તેણે પાટી મંગાવીને એમ લખીકે કે, એનું નામ ઇઆહાન છે. તારે સહુ તાજુખ થઈઆં. ૬૪ ને તુરત તેનું મોહો ઉઘડીજી, ને તેની જીભ ખુલી થઈ, ને બોલીને તેણે ખોદાની શુકર કીધી. ૬૫ ને જે તેએની આરો બાજુ રહેતા હતા તેએ બધા પર બીહીક આવી. ને ઇહુદાના આખા પાહાડી મુલક-માં એ બધી વાત કેલાઈ. ૬૬ ને બધા શાંભલનારાએએ એ વાત પોતાનાં મનમાં રાખી, ને કહીજી કે, એ છોકરો કેવા થરો ! ને ખોદાવંદનો હાથ તેની સાથે હતો.

૬૭ અને તેનો આપ જખરીઆ પાક-રહથી ભરપુર થઈગ્યા, ને તેણે નમ્રવત કીધી કે, ૬૮ ઇસિરાએલનો ખોદાવંદ મુઆરક હોજો ; કેમકે તેણે પોતાના લોકો પર નજર કરીને તેએને છોડાવીઆ ; ૬૯ ને પોતાના અંદા દાઉદની નસલમાં તારણનું સીંઘડું હમારે સાર ઉભું કીધું. ૭૦ અને, “હું તમને તમારા દુરામનોના તથા કીનો રાખનારાએના હાથમાંથી બચાવીરા,” ૭૧ એ વચન જે દુની-આની રાથી પોતાના પાક નબીએનાં મોહોથી તે કેહેતો આવીએ, તે પર-માણે તેણે કીધું. ૭૨ કે જેથી તે હમારા આપદાદાએ સાથેનો રહમ પુરો કરે, ને પોતાનો પાક કોલ ઇઆદ રાખે. ૭૩ ઇઆને જે રામ તેણે આપણા આપ-દાદા ઇબ્રિસાહીમની આગલ ખાધા હતા તે, ૭૪ કે તે આપણે સાર એવું કરે, ૭૫ કે આપણે આપણા દુરામનોના હાથથી છુટકરો પામીને તેની આગળ ઉમ-રખર પાકીજી તથા સાચાઈથી બેખાક તેની અંદગી કરીએ. ૭૬ ને એ

છોકરા, તું ઝાદાતાલાનો નખી કેહેવારો; કેમકે ઝાદાવંદના રસતા તઠઝાર કરવાને તું તેની ઝાગલ ચાલરો. ૭૭ ઝ્મે વાસતે કે તેના લોકોને તારણુનું ગની-ઝાન તે ઝ્મોના ગુનાહની માફીને સાર ઝાપે, ૭૮ કે જે ઝાપણા ઝાદાની ખાસ રહમતથી છે, જેથી ઝાપણા પર સુરજનું ઉગવું ઉપરથી થઈ જાય છે. ૭૯ ઝ્મે સાર કે ઝંધકારમાં તથા મોતની છાહઝામાં જે બેઠા છે, તે ઝ્મોને રોશાની ઝાપે, ને ઝાપણા પગને સલામતીની રાહ દેખડાયે. ૮૦ ને તે છોકરો વધી-ઝ્મો, ને રહમાં કુવત પામતો ગઠઝ્મો; ને પોતાને ઈસિરાઝ્મેલ પાસે જાહેર કરવાના દાહાડા સુધી રાનમાં રહી ઝ્મો.

બાબ બીજો.

ઝને તે દાહાડાઝ્મોમાં ઝ્મેમ થઈ જાય કે, કાઠસાર ઝાઉગસતસનો હુકમ નીકલી ઝ્મો કે કુલે દુનીઝાના લોકોનાં નામ નોધા ઝ્મે. ૨ પણ ઝ્મે પેહેલી નામનીસી જરે ફુરેનીઝ્મસ સુરીઝાનો હકિમ હતો તારે થઈ હતી. ૩ તારે સઘલા પોત પોતાનાં રોહેરમાં નામ લખાવવાને ગઠઝ્મો. ૪ ને ઈઉસક પણ ગાલીલના નાજરેથ રોહેરથી ઈહુદાનું બેથલેહેમ રોહેર જે દાઉદનું કેહેવા ઝ્મે છે તેમાં, ૫ પોતાનું તથા પોતાની ગરબવતી માગણી કીધેલી વહુ મરીઝ્મનું નામ નોધાવવા ગઠઝ્મો, કેમકે તે દાઉદનાં ઘર તથા ઝ્મોલાદનો હતો. ૬ ને ઝ્મેમ થઈ જાય કે તે ઝ્મો તાંહાં હતાં તારે તેના જણવાના દાહાડા પુરા થઈ ઝ્મો. ૭ ને તે પોતાનો પેહેલો બેથે જણી, ને તેને લુંગેડે લપેટીને ઘભાંણુમાં સુવાડી ઝ્મો, કારણ કે સરામાં તે ઝ્મોને જગીઝ્મા નહીં મલી.

૮ ઝને તે પરાંતમાં પાલકો મેદાનમાં રહેતા હતા, ને રાતે પોતાનાં યેલાં પર ચોકી કરતા હતા. ૯ ને જુ ઝ્મો, ઝાદાવંદનો ફીરશતો તે ઝ્મો ઉપર ઉતરી ઝ્મો, ને ઝાદાવંદનું નુર તે ઝ્મોની ઝાસપાસ ચંમકીઉં, ને તે ઝ્મો ખહુ ખીધા. ૧૦ પણ ફીરશતા ઝ્મે તે ઝ્મોને કહી જાય કે, ખીહો ના; કેમકે જુ ઝ્મો, હું તમને મોહોટી ખુશીની ખુશખબર ઝાપુંછી, કે જે સરવ લોકોને વાસતે થરો, ૧૧ કે ઝાજ દીને, દાઉદના રોહેરમાં, તમારે સાર, ઝ્મેક તારનાર જનમી ઝ્મો છે, કે જે ખરીસત ઝાદાવંદ છે. ૧૨ ને તમને ઝા નીશાણી મલરો કે તમે તે ખાલકને લુંગેડે લપેટેલો ઘભાંણુમાં સુવોડેલો જ્નેશો. ૧૩ ને ઝ્મેકાઝ્મેક ઝાસમાનની ફેજમાંનું ઝ્મેક યેલું તે ફીરશતાની સાથે ઝાદાની તારીફ કરવું, ને કેહેવું હવું કે, ૧૪ ખુલંદીમાં ઝાદાની ખુજરગી, તથા જમીન પર સલામતી, તથા ઝાદમી ઝ્મોમાં રજમંદી.

૧૫ ને ઝમ્મ થઈજી કે ફીરશતાઝ્મો તેઝ્મોની પાસેથી ઝાસમાનમાં ગઈઝા, તારે પાલકોઝ્મે માહોમાં કહીજી કે ચાલો, આપણે બેથલેહમમાં જઈને ઝ્મે થઝ્મેલું કામ જે ઝોદાવંદે આપણને જણાવીજી તે જોઈઝ્મે. ૧૬ ને તેઝ્મો ઉતાવલથી ગઈઝા, ને મરીઝ્મને તથા ઇડિસફને તથા ઘભાંણુમાં સુવોડલાં બાલકને દીઠાં. ૧૭ ને તેઝ્મોઝ્મે દીઠા પછી તે બાલક બાબત તેઝ્મોને કહેલી વાત તેઝ્મોઝ્મે જાહેર કીધી. ૧૮ ને જે વાતો પાલકોઝ્મે તેઝ્મોને કહી, તેથી બધા શાંબલનારા તાજુબ થઈઝા. ૧૯ પણ મરીઝ્મને ઝ્મે બધી વાતોને પોતાનાં દીલમાં રાખીને વીચારતી હતી. ૨૦ ને પાલકોને જે કહેવાઈજી હતું તે બધું તેઝ્મોઝ્મે જોઈજી, તથા શાંબલીકે, વાસતે ઝોદાની વખાણુ તથા તારીફ કરતા પાછા ફરીઝા.

૨૧ ઝને બાલકની સુંત કરવાના ઝાઠ દાહાડા પુરા થઈઝા, તારે પેટમાં તેના પેદા થઈઝા ઝગાઉ ફીરશતાઝ્મે તેનું નામ ઇસુ પાડીકે હતું, તે તેનું નામ પાડીકે.

૨૨ ઝને મુસાની શરીઝત પરમાણે તેના પાક થવાના દાહાડા પુરા થઈઝા, તારે ઝોદાવંદની ઝાગલ હાજર કરવાને તેઝ્મો તેને ઇશિશાલેમમાં લાવીઝા. ૨૩ જેમ ઝોદાવંદની શરીઝતમાં લખીજી છે, કે, “હરેક નર જે પેહેલો જનમ પામે તે ઝોદાવંદને સાઠ પાક કહેવાશે.” ૨૪ ને ઝોદાવંદની શરીઝત પરમાણે હોલાનું ઝ્મેક જોડું, ઇઝા ખુતરનાં બે બચાંની કુરબાની કરવા ઝાવીઝા.

૨૫ ઝને જુઝ્મો, ઇશિશાલેમમાં સીમીઝન નામે ઝ્મેક રાખસ હતો, તે માણસ રાસત તથા દીનદાર હતો; ને ઇસરાઝ્મેલના દીલાસાની રાહ જોતો હતો; ને પાક-ફે તે પર હતો. ૨૬ ને પાક-ફે તેને જણાવીજી હતું કે ઝોદાવંદના ખરીસતને તે જુઝ્મે તાંહાં સુધી જાત તે નહીં દેખશે. ૨૭ ને ફેહથી તે મંદી-રમાં ઝાવીઝા, ને શરીઝતની રીત પરમાણે કરવાને જરે મા-બાપ બાલક ઇસુને માંહે લાવીઝા, ૨૮ તારે તેણે તેને પોતાના હાથો પર લીધો, ને ઝોદાની તારીફ કરીને કહીજી કે, ૨૯ ઝ્મે ઝોદાવંદ, હવે તારાં વચન પરમાણે તું તારા બંદાને સલામતીથી રવાના કરેછે. ૩૦ કેમકે જે તારણુ સરવ લોકોનાં માંહે ઝાગલ તેં તઈઝાર કીધું છે, ૩૧ ને જે ગરકોમીઝ્મેને રોશની ઝાપવા સાઠ ઝ્મેક નુર, તથા તારા ઇસરાઝ્મેલી લોકોની ખુજરગી છે, ૩૨ તે મારી ઝાંખોઝ્મે દીડું છે. ૩૩ ને તેના હકમાં જે કહેવાતું હતું, તે બાબત ઇડિસફ તથા તેની મા તાજુબ થઈઝા, ૩૪ ને સીમીઝને તેઝ્મોને દુઝા દીધી, ને

તની મા મરીઅમને કહીઉં કે, જો, ઈસ્રાઅલના ઘણને પડવા તથા પાછા ઉઠવા સાર, તથા ઉલટી કેહેવાવાની નીશાણીને સાર અમે ઠરીએ છે, ૩૫ (ને તારા જીવને પણ તલવાર વીંધી નાંખરો,) કે બહુ દીલોના વીચાર પરગટ થાએ.

૩૬ અને આસરનાં ધરની હના નામે કાનુઅલની દીકરી નબુવત કરનારી હતી, તે ઘણી બુદ્ધી હતી, ને પોતાના કુઆરપણાથી સાત વરસા સુધી પોતાના વરની સાથે રહી હતી. ૩૭ ને તે આરારે ચોરાશી વરસાની વીધવા હતી, ને મંદીરમાંથી તે કેથે ગઈ નહીં, ને અપવાસથી તથા દુઆથી રાત દાહડો ખોદાની અંદગી કરતી રહી. ૩૮ તેણે તેજ વેલા આવીને ખોદાવંદના શુકર કીધા, ને ઈશ્રાલિમમાં જેએ છુટકારાની રાહ જોતા હતા તે સરવને તેની આખત કહીજી. ૩૯ ને ખોદાવંદની શરીઅત પરમાણે તેએ બધાં કરી ચુકીઆં, તારે ગાલીલમાં પોતાના નાબરેથ રોહરમાં પાછાં ગઈઆં. ૪૦ ને તે છોકરો વધતો ગઈએ, ને ગનીઆને ભરેલો, તથા રૂઠમાં જોરાવર થઈએ, ને ખોદાનો કુજલ તેના ઉપર હતો.

૪૧ અને તેનાં મા-બાપ હર વરસા પાસખાના જસન સાર ઈશ્રાલિમમાં જતાં હતાં. ૪૨ ને તે આર વરસાનો થઈએ તારે તેએ જસનની રીત પરમાણે ઈશ્રાલિમમાં ગઈઆં. ૪૩ ને દાહાડા પુરા કરીને તેએ પાછાં ફરીઆં, તારે તે છોકરો ઈસ્રુ ઈશ્રાલિમમાં પછવાડે રહીએ; ૪૪ ને ઇડિસકે તથા તેની માએ નહીં જાણીજી, પણ તે સંગતીએમાં છે, એમ ધારીને તેએ એક દાહાડાને રસતે ગઈઆં, ને સગાં તથા આલખીતાએમાં તેને શોધીએ. ૪૫ ને તે જડીએ નહીં, વાસતે તેએ તેને શોધતાં પાછાં ઈશ્રાલિમમાં ગઈઆં. ૪૬ ને એમ થઈજી કે તરણુ દાહાડા પછી મંદીરમાં ઉસતાદોની વચમાં ખેડેલો તેએનું શાંબલતો તથા તેએને સવાલો કરતો તેએએ તેને દીઠા. ૪૭ ને જે બધાએ તેનું શાંબલતા હતા, તેએ તેની સમજ તથા જવાબોથી દંગ થઈએ હતા. ૪૮ તારે તેએ તેને જોઈને તાજુબ થઈઆં, ને તેની માએ તેને કહીજી કે, ખેટ, તે હમારી સાથે એમ કેમ કીધું ? જો, તારો બાપ તથા હું શોક કરતાં તને શોધતાં હતાં. ૪૯ ને તેણે તેએને કહીજી કે, તમે મને કાંએ શોધતાં હતાં ? શું તમે જાણતાં નહીં હતાં કે મારે મારા બાપનું કામ કરવું જોઈએ ? ૫૦ ને તેણે તેએને જે વાત કહી તે તેએમાં નહીં સમજ્યાં. ૫૧ ને તે તેએની સાથે રવાના થઈએ, ને નાબરેથમાં આવીએ, ને તેએને તામે રહીએ; પણ તેની માએ તે સરવ વાતો પોતાનાં દીલમાં રાખી.

પર ને ઈશુ ગનીઆનમાં તથા કદમાં, ને જોદા તથા આદમીઆના પીઆર-
માં વધીઆ.

આખ તીજો.

હવે તીએરીઆસ કાઈસારની પાદશાહતનાં પંદરમાં વરશમાં, પંતીઆસ
નીલાત ઇહુદાનો હાકમ, તથા હેરોદ ગાલીલનો ચોથીઆ, તથા તેનો બાઈશ્રીલપ
ઈતુરાઈ તથા તરાઓની તી મુલકનો ચોથીઆ, તથા લીસાન્નીઆસ આપ્પીલીનોનો
ચોથીઆ હોતો; ૨ ને આના તથા કાઆફા સરદાર કાહીનો હતા; તારે જોદાનો
કલામ રાનમાં જાખરીઆના દીકરા ઇઆહાનને પોહોંચીઆ. ૩ જેમ ઈસા-
હઆ નખીની વાતોની કીતાબમાં લખેલું છે કે, “રાનમાં એક પોકારનારનો
આવાજ છે, કે તમે જોદાવંદની રાહ તઠઆર કરો, તેના રસતા સીધા કરો;
૪ હરેક જોહો પુરાસો, ને હરેક પાહાડ તથા ટેકરા નીઆ કરારો, ને જે વાંકા તે
પાધરા કરારો, ને ખડખડા રસતા બરાબર કરારો, ૫ ને કુલે લોક જોદાનું
તારણુ જોરો,” ૬ તેમ યુનાહોની માર્ફીને સાઈ તોખાનું આપતીસમા જાહેર કરતો
ઈઆરદનની ચારો બાગુ આખા મુલકમાં તે આવીઆ. ૭ તારે તેથી આપતી-
સમા પામવા સાઈ જે નીકલીઆ હતા તે લોકોને તેણે કહીંજી કે, આએ સાપોની
નસલ, આવાનારા ગજબથી નાહાસવાને ડોણે તમને ચેતાવીઆ. ૮ વાસતે
તોખાને લાએક ફૂલ લાવો, ને પોતાનાં દીલોમાં ના કહો કે, ઇબરાહીમ હમારો
આપ છે. કેમકે હું તમને કહુંછી કે જોદા આ પયરોમાંથી ઇબરાહીમને સાઈ
જોકરાં ઉતપંન કરી શકે. ૯ ને હવે જાહોડોની જડ પર કુહાડી પણ મુકી છે,
વાસતે શારાં ફૂલ નહીં લાવનારં હરેક જાહાડ કપાએ, ને આગમાં નંખા-
એ.

૧૦ આને લોકોએ તેને પુછીજી કે, તારે હમે શું કરીએ? ૧૧ ને તેણે
જવાબ આપીને તેઓને કહીજી કે, જેને જે દગલા છે તેજેને નથી તેને આપે,
ને જેની પાસે ખેરાક છે તે પણ તેમજ કરે. ૧૨ તારે મેહસુલ લેનારા પણ
આપતીસમા પામવાને આવીઆ, ને તેને કહીજી કે, ઉસતાદ, હમે શું કરીએ?
૧૩ ને તેણે તેઓને કહીજી કે, તમારે સાઈ જે ઇરાવેલું છે તેથી જાઆદા ના લેઓ.
૧૪ શીપાહઆએ પણ તેને પુછીજી કે, હમે શું કરીએ? તારે તેણે તેઓને
કહીજી કે, ડોહ પર જબરદસ્તી ના કરો, ને તોહમત ના મુકો, ને પોતાની
કમાઈ પર રાજી રહો.

૧૫ અને લોક રાહ ભેતા હતા, ને અધા પોત પોતાનાં દીલમાં ઇચ્છાહાન આખત વીચાર કરતા હતા કે, શું એ ખરીસત હશે? ૧૬ તારે ઇચ્છાહાને જવાબ દેધને અધાને કહીઈ કે, હું તમને પાણીથી આપતીસમા આપુંછઈ ખરો, પણ એક મારા કરતાં કુદરતવાલો આવેછે, તેના અપલની વાધરી છોડવા લાએક હું નથી ; તે તમને પાક-રૂઠથી તથા આગથી આપતીસમા આપરો. ૧૭ તેનું સુપડું તેના હાથમાં છે, ને તે પોતાની ખતીને શારી પડે સાફ કરશે, ને ઘઈ પોતાની વખારમાં એકઠા કરશે, પણ ભુસું ન હોલવાનારી આગમાં આલીનાં ખરો. ૧૮ ને તેણે ખીજી ધણી તાલીમ આપતાં લોકોને ખુરાખખર કહી. ૧૯ પણ એથીએ હેરોદ તેના ભાઈ શીલપની વહુ હેરોદીઆ આખત, તથા અધી ખુરાઈ હેરોદે કાધી તે આખત ઇચ્છાહાનથી તે ઇપકા પામીએ; ૨૦ ને તેણે તે અધાં ઉપરાંત એ પણ કીધું, કે તેને કેદખાતામાં બંધ કીધો.

૨૧ અને એમ થઈઈ કે અધા લોક આપતીસમા પામીઆ, તારે ઇસુ પણ આપતીસમા પામીને દુઆ માગતો હતો, એટલામાં આસમાન ઉઘડાઈ, ૨૨ ને પાક-રૂઠ જીસમની સુરતમાં તેના પર ખખુતરની તરેહ ઊતરીઆ, ને આસમાનથી આવાજ આવીએ કે, તું મારો પીઆરો બેટો છે, તારાથી હું ખહુ રાજી છઈ.

૨૩ અને ઇસુ આરે તીરા વરરાની ઉમરનો થવા લાગીઆ ; ધારીઆ પરમાણે તે તો ઇઉસફનો બેટો હતો, કે જે હાલીનો [દીકરો]; ૨૪ તે માતથાતનો, તે લેવીનો, તે મલખીનો, તે ઇઆનાનો, તે ઇઉસફનો ; ૨૫ તે માતાથીઆનો, તે આનોસનો, તે નાહુમનો, તે અસલીનો, તે નગેનો ; ૨૬ તે માથનો, તે માતાથીઆનો, તે સમધનો, તે ઇઉસફનો, તે ઇહુદાનો ; ૨૭ તે ઇચ્છાહાનનો, તે રેસનો, તે જશખાખલનો, તે શલથાએલનો, તે નેરીનો ; ૨૮ તે મલખીનો, તે આદીનો, તે ફેરામનો, તે અલમોદામનો, તે અરનો ; ૨૯ તે ઇચ્છાશનો, તે એલીઆબનો, તે ઇચ્છોરીમનો, તે માતથાતનો, તે લેવીનો ; ૩૦ તે સીમીઆનનો, તે ઇહુદાનો, તે ઇઉસફનો, તે ઇઆનાનો, તે એલીઆકીમનો ; ૩૧ તે મલીઆનો, તે માઇનાનો, તે માતાથાનો, તે નાથાનો, તે ઇઉદનો ; ૩૨ તે ઇસીનો, તે એબેદનો, તે આવાબનો, તે સલમોનો, તે નહસોનો ; ૩૩ તે આમીનાદાખનો, તે અરામનો, તે હેસેનો, તે ફારસનો, તે ઇહુદાનો ; ૩૪ તે ઇઆકુબનો, તે ઇસહાકનો, તે ઇબિરાહીમનો, તે થારનો, તે નાહુરનો ; ૩૫ તે સાઈનો, તે રાગાનો, તે ફલિકનો, તે આખરનો, તે સાલા-

નો ; ૩૬ તે કાઠિનાનનો, તે આરકાખશાદનો, તે સેમનો, તે નુહનો, તે લામિખનો ; ૩૭ તે મથુસાલાનો, તે હનોખનો, તે ઇઆરદનો, તે મહલાખ્મિલનો, તે કાઠિનાનનો ; ૩૮ તે અનોસનો, તે રોથનો, તે આદમનો, તે ખાદાનો.

બાબ ચોથો.

અને ઇસુ પાક-રૂહથી બરપુર થઈને ઇઆરદનથી પાછો ફરીઆ ; ને રૂહથી રાનમાં લઈ જવાઈઆ, ૨ને ચાલીરા દાહાડ સુધી રોતાનથી તેની ઇમતેહાન થઈ ; ને તે દાહાડઆમાં તેણે કંઈ ખાધું નહીં ; ને તે પુરા થઈઆ પછી તે બુખીઆ થઈઆ. ૩ તારે રોતાને તેને કહીજી કે, જો તું ખાદાનો ખેટા છે તો આ પથરને હુકમ કર કે રોટલી થઈજાવ્યે. ૪ ને ઇસુઆ તેને જવાબ આપીને કહીજી કે, આ લખેલું છે કે, “આદમી ફક્ત રોટલીથી નહીં, પણ ખાદાના હરેક કલામથી જીવતો રહેશે.” ૫ તારે રોતાને તેને આંકે જિઆ પાહાડ પર લઈ જઈને આંકે પલબરમાં દુનીઆની કુલે પાદશાહતો તેને દેખાડી. ૬ ને રોતાને તેને કહીજી કે, આ બધા આંખતીઆર તથા આંખતીની જહોજલાલ હું તને આપીરા ; કેમકે આ મને સોંપેલાં છે, ને જે કોઈને હું આહું તેને હું આપું. ૭ વાસતે જો તું મારી બંદગી કરે તો આ બધું તારું થશે. ૮ તારે ઇસુઆ જવાબ આપીને તેને કહીજી કે, આરે રોતાન, મારી પછવાડે જ, કેમકે આંમ લખીજી છે કે, “તારા ખાદા ખાદાવંદની બંદગી કર, ને તેની આંકલાનીજ ખીદમત કર.” ૯ તારે તે તેને ઇશાલેમમાં લાવીઆ, ને મંદીરના બુરજ પર તેને બેસાડીને તેને કહીજી કે, જો તું ખાદાનો ખેટા છે તો પોતાને હીઆંથી હેઠલ પાડીનાંખ. ૧૦ કેમકે આંમ લખેલું છે કે, “તારી ખબરદારી કરવાને તારી બાબત તે પોતાના શીરશતાઆને હુકમ કરશે. ૧૧ ને તેઆ તને હાથો પર જીહીલી લેશે, ૨આ કદી તું તારો પગ પથર પર આંકલાવે.” ૧૨ ને ઇસુઆ જવાબ દઈને તેને કહીજી કે, આંમ કહેલું છે કે, “ખાદાવંદ જે તારો ખાદા તેની તું ઇમતેહાન ના કર.” ૧૩ ને રોતાન બધી ઇમતેહાન પુરી કરીને કંઈ મુદત લગી તેની પાસેથી ગઈઆ.

૧૪ આને રૂહના કુવતથી ઇસુ ગાલીલમાં પાછો આવીઆ, ને તે આખા પરાંતની આરોગમ તેની કીરતી ફેલી ગઈ. ૧૫ ને તેઆના આંખાદતખાનાઆમાં તાલીમ આપેતા તે રહીઆ, ને બધા તેની તારીફ કરતા હતા. ૧૬ પછી નાબરેથમાં તે આવીઆ, જ્યાં તેનું પાલણુ થઈજી હતું, ને તે પોતાના દસગુર

પરમાણે સખતને દાહોડે ઝિઆદતખાનામાં જઈને વાંચવાને ઉભો થઈઝિા.
 ૧૭ ને ઇસાઈઝિા નખીની કીતાબ તેને અપાઈ, ને તેણે કીતાબ ઉઘાડી,
 તારે તે જગીઝિા તેને મલી જાંહાં ઝિે લખીજી છે કે, ૧૮ “ઝિાદાવંદનો રૂહ
 મારા પર છે, કેમકે દરીદરીઝિાને ખુરાખખર આપવાને તેણે મને મસીહ કીધા,
 તુટાં ઘીણાને દરસત કરવાને, અંધવાઝિાને છુટકો, તથા આંધલાઝિાને દેખવાનું
 પરગટ કરવાને ; છુંદાઝિેલાઝિાને છુટકામાં લાવવાને ; ૧૯ તથા ઝિાદાવંદના
 પસંદ કરેલાં વરરાને પરગટ કરવાને તેણે મને ઝાકલીઝિા છે.” ૨૦ તારે તે
 કીતાબ અંધ કરીને ખીદમતગારને આપીને તે બેઠો, ને ઝિેઆદતખાનામાં જ
 હતા તે અધાની ઝાંખા તેના ઉપર લાગી હતી. ૨૧ ને તે તેઝિાને કહેવા
 લાગીઝિા કે, ઝાજ ઝિે લેખ તમારાં શાંભલીઝિામાં પુરું થઈજી. ૨૨ ને અધા-
 ઝિે તેના હકમાં શાહેઘી આપી, ને તેનાં ઝાહેઘી નીકલેલી ઉમઘી વાતોથી
 તાજુખ કરીને કહીજી કે, શું ઝિે ઇસકુનો બેઘે નથી? ૨૩ તારે તેણે તેઝિાને
 કહીજી કે, બેરાક તમે મને આ મીસાલ આપશો કે હકીમ, પોતાને સન્નો કર ;
 જે જે કાપરનાહુમમાં થઈલું હમે શાંભલીજી, તે હીઝાં પણુ તારાં વતનમાં
 કર. ૨૪ પણુ તેણે કહીજી કે, હું તમને અચીત કહુંછજી કે કોઈ નખી પોતાના
 મુલકમાં કબુલ નથી થતો ; ૨૫ ને હું તમને સાચું કહુંછજી કે ઝિેલીઝાના
 દાહાડાઝિામાં જરે તરણુ વરરાને છ મહીના સુધી ઝાસમાન ઝિેયું અંધ હતું,
 કે ઝાખા મુલકમાં ઝાહેઘી દકાલ પડીઝિા હતો, તારે ઇસરાઝિેલમાં વીધવાઝિા
 ઘણી હતી ; ૨૬ પણુ સીદાનના સારેપતામાં ઝિેક વીધવા શીવાઝિે ઝિેલીઝા
 તઝિામાંની કોઈની પાસે ઝાકલાઈઝિા નહીં હતો. ૨૭ ને ઝિેલીરાા નખીના
 વખતમાં ઇસરાઝિેલમાં કોહેઘીઝા ઘણા હતા ; પણુ નામાન સુરીઝાની શીવા-
 ઝિે તેઝિામાંનો કોઈ સાક કરાઈઝિા નહીં હતો. ૨૮ તારે ઝિેઆદતખાનામાં
 સરવ ઝિે વાતો શાંભલીને ગુસે બરાઈ ગઈઝા. ૨૯ ને ઉઠીને શોહેરમાંથી તેને
 બાહાર કાહાડીઝિા, ને જે પાહાડ પર તેઝિાનું શોહેર અંધાઝિેલું હતું તેની કોર
 પરથી તેને હેઠલ કૂંકી દેવા સાઝ તેઝિા તેને લાવીઝા. ૩૦ પણુ તે તેઝિાની
 વચમાંથી નીકલીને ચાકીઝિા ગઈઝિા.

૩૧ ઝને ગાલીલના કાપરનાહુમ શોહેરમાં તે આવીઝો, ને સખતને દાહોડે
 તેઝિાને તાલીમ આપતો હતો. ૩૨ ને તેઝિા તેની તાલીમથી તાજુખ થઈઝિા,
 કારણ કે તેની વાત ઝિેખતીઆરથી હતી. ૩૩ ને ઝિેઆદતખાનામાં ઝેક
 રાખસ હતો જેના ઉપર નાપાક દેવનો રૂહ હતો, ને તેણે મોહોઘા આવાજથી

બુમ પાડીને કહીજી કે, ૩૪ અમ્મે ઇસુ નાબરી, હમને રેહેવા દે, તારે હમારે શું છે? તું શું હમને હલાક કરવાને આવીઓ છે? હું તને બાણુંછજી કે તું કોણુ છે, ખાદાનો પાકીબે. ૩૫ ને ઇસુએ તેને ધમકાવીને કહીજી કે, ચુપ રેહે, ને એમાંથી નીકલ; ને દેવ તેને વચમાં પાડી નાંખીને તેને દુખ દીધા વગર તેમાંથી નીકલીઓ. ૩૬ ને સરવ તાણુબ થઇઓ, ને માહોમાં બોલીને કહીજી કે, એ કેવી વાત છે! કેમકે એખતીઆર તથા કુદરતથી એ નાપાક-રહેને હુકમ કરેછે, ને તેઓ નીકલેછે! ૩૭ ને તે મુલકની હરેક જગીઆમાં તેની કીરતી ફેલી ગઇ.

૩૮ અને એબાદતખાનામાંથી ઉઠીને સીમાને ઘેર તે ગઇઓ, ને સીમા-નની શાશુ ભારી તાવે પેડવી હતી, ને તેઓએ તેને સાર તેનો આજીવ કીધી. ૩૯ ને તેણે તેની પાસે ઉભા રહીને તાવને ધમકાવીઓ, ને તેનો તાવ ઉતરી ગઇઓ, ને તેણે તુરત ઉઠીને તેઓની ખીદમત કીધી.

૪૦ અને સુરજ ડુખતો હતો તારે જોઓની પાસે તરેહ તરેહની ખીમારીથી માંદા હતા તેઓને તેઓ તેની પાસે લાવીઓ, ને તેણે તેઓમાંના હરેક પર હાથ મુકીને તેઓને સમા કીધા. ૪૧ ને દેવો પણ ઘણાઓમાંથી બુમ પાડતા નીકલીઓ કે, તું ખાદાનો બેટો ખરીસત છે. ને તેણે તેઓને ધમકાવીઓ, ને બોલવા નહીં દીધા, કેમકે તેઓ બાણુતા હતા કે તે ખરીસત છે. ૪૨ ને દાહોડા ઉગીઓ તારે તે નીકલીને ઉજડ ડોકાણે ગઇઓ, ને લોકો તેને શોધતા તેની પાસે આવીઓ; ને તે તેઓની પાસેથી ન જાએ વાસતે તેઓએ તેને રોકીઓ. ૪૩ પણ તેણે તેઓને કહીજી કે, ખીજાં રાહેરામાં પણ ખાદાની પાદશાહતની ખુશખબર આપવી જોઇએ, કેમકે એ સાર હું માકલાઇઓ છજી. ૪૪ ને ગાલોલનાં એબાદતખાનાઓમાં તે વાએજ કરતો ફરીઓ.

બાબ પાંચમો.

અને એમ થઇજી કે ખાદાનો કલામ શાંબલવા સાર લોકોએ તેની આસપાસ ભીડ કીધી, ને ગનેસરેતને દરીએ કીનારે તે ઉભો હતો. ૨ ને તેણે દરીઆ કાંઠે બે હોડી ઉભેલી દીઠી, પણ માછી તેઓમાંથી ઉતરીને બલો ધોતા હતા. ૩ ને તે હોડીઓમાંથી એક જ સીમાનની હતી તે પર તે ચહ-ડીઓ, ને કીનારેથી ચોડી બાહાર પાડવાની તેણે તેની દરખાસત કીધી; ને એસીને હોડી પરથી લોકોને તાલીમ આપવા તે લાગીઓ. ૪ ને બોલો

रहीआ पछी तेणु सीमाने कहीअं डे, तमे अंआलुमां आहार पडे, ने पकडवा साइ तमारी जलो नांओ. ५ ने सीमाने जवाय आपीने तेने कहीअं डे, साहेय, आपी रात हमे मेहेनत क्रीधी, ने कंछ पकडीअं नधी, तोपयु तारा कहीआथी हुं जल नांअुंछअं. ६ ने अम क्रीधा पर तेअ्याअम माछलीनुं मोहोतुं योलुं घेरी लीधुं, ने तेअ्यानी जल झरी गअं. ७ ने तेअ्याना भागी-अ्या जेअ्या पीछु छेडीमां हता तेअ्या आनीने तेअ्याने मदेद आपे वासते तेअ्याअम तेअ्याने धरारो क्रीधा. तारे तेअ्या आवीअ्या, ने अंने होडी अमनी भरी डे तेअ्या कुपवा लागी. ८ अम जेधने सीमान पीतरे धसुने पगे पडीने कहीअं डे, अम अेदावंद, मारी पासथी ज, डेमडे हुं गुनेहगार छअं. ९ कारणु डे ते तथा तेना सरव साथीअ्या माछलीनुं योलुं जे तेअ्याअम घेरीअं हतुं तेथी दंग थध गअ्या. १० ने सीमानना भागीअ्या धअ्याकुप तथा धअ्याहान, जेअेदीना दीकराअ्याने पयु अमज लागीअं. ने धसुअम सीमानने कहीअं डे, पीछी ना, हवेथी मायुसोनो पकडनार तुं थरो. ११ ने छेडीअ्याने कोडे लानीने सरव मुक्रीने तेअ्या तेनी पाछल गअ्या.

१२ अने अम थधअं डे ते अमक रोहेरमां हतो, तारे ज्युअ्या डोहोडे भरेलो अमक रापस हतो, ते धसुने जेधने अंथो पडीअ्या, ने तेनी आजणु करतां कहीअं डे, अम अेदावंद, अगर तुं आहे तो मने साइ करी राडेअे. १३ ने तेणु हाथ लांओ करीने तेने अडकीने कहीअं, हुं आंछुअं, तुं साइ था; ने तुरत ते परथी डोहोड गअ्या. १४ ने तेणु तेने ताक्रीध क्रीधी डे, डोहने डेहेतो ना, पयु जधने काहीनने पोताने देअ्याड, ने तेअ्याने गहवाध भले वासते मुसाअम जे अमपयु इरावीअं छे ते तारा साइ थवा साइ कर. १५ पयु तेथी वधती तेनी क्रीरती डेअी गअं; ने रांभलवाने, तथा तेनाथी पोतानी पीमारीअोथी साज थवाने धणु लोड अमकडा थधअ्या. १६ ने नंगलमां अमकांत जधने ते दुअ्या भागतो हतो.

१७ अने अमक दाहोडे अम थधअं डे ते तालीम आपतो हतो तारे गापी-लनां हरेक गामथी तथा धडुदाथी तथा धरिशालेमथी आवेला इरोशीअ्या तथा शासतरीअ्याअेडा हता, ने अेदावंदनुं कुवत तेअ्याने सभा करवाने माणुद हतुं. १८ ने ज्युअ्या, मायुसो अमक पकराधातीने पलंग पर लावीअ्या, ने तेने अंंदर लाववाने तथा तेनी आगल मुकवाने आहीअं. १९ पयु लीडने लीधे तेने अंंदर लधजवानी कंछ राह नहीं मकीआथी, तेअ्या धर पर अहडीअ्या, ने

છાપરાંમાંથી પલંગ સુધાં ઇસુની આગલ તેને વચોવચ ઉતારીઆ. ૨૦ તારે તેણે તેઆને અંતકાદ જોઇને તેને કહીજી કે, અરુપે મરદ, તારા યુનાહ તને માફ થઇઆ. ૨૧ તારે શાસતરીઆ તથા ફરોશીઆ વીચાર કરવા લાગીઆ, ને કહીજી કે, અરુ કુફર બકેછે તે કોણુ છે? ખાદા શીવાઅ યુનાહ કોણુ માફ કરી શકેછે? ૨૨ ને ઇસુઅ તેઆને વીચાર જાણીને જવાબમાં તેઆને કહીજી કે, તમે પોતાનાં દીલમાં શું વીચાર કરોછો? ૨૩ શું વધતું શેહેલ છે, અરુ કેહેલું કે તારા યુનાહ તને માફ થઇઆ, ઇઆ અરુ કેહેલું કે ઉઠીને ચાલ! ૨૪ પણ આદમીના બેઇને જમીન પર યુનાહ માફ કરવાનો અપતીઆર છે, અરુ તમે જાણો વાસતે, (તારે તેણે પકશાધાતીને કહીજી કે,) હું તને કહુંછી કે ઉઠ, ને તારો પલંગ ઉઠારીને તારે ધર ચાલીઆ જ. ૨૫ ને તુરત તે તેઆની આગલ ઉઠીને જે પર તે સુતો હતો તે ઊંચકીને ખાદાના શુકર કરતો પોતાને ધર ચાલીઆ ગઇઆ. ૨૬ તારે તેઆ સરવ દંગ થઇ ગઇઆ, ને ખાદાની તારીફ કરવા લાગીઆ, ને ખીહીકે બરાઈ કહીજી કે, આજે હમે અબઅમ્બ કામ દીઠાં.

૨૭ અને અરુ પછી તે નીકલીઆ, ને લેવી નામે અરુક મેહસુલ લેનારને ચોકી પર બેઠેલા જોઇને તેને કહીજી કે, મારી પાછલ આવ. ૨૮ ને તે સરવ સુકીને ઉઠીને તેની પાછલ ગઇઆ. ૨૯ ને લેવીઅ પોતાનાં ધરમાં તેને સાર મેહોઠી જાઆફત કીધી; ને મેહસુલ લેનારઆની, તથા ખીજા જે તેઆની જોડે બેઠા હતા તેઆની મેહોઠી ભીડ તાંહાં હતી. ૩૦ પણ તેઆના શાસતરીઆઅ તથા ફરોશીઆઅ તેના શાગીરદા સાથે તકરાર કરીને કહીજી કે, મેહસુલ લેનારઆ તથા યુનેહગારોની સાથે તમે કેમ આઆ પીઆ-છો? ૩૧ ને ઇસુઅ જવાબ આપીને તેઆને કહીજી કે, જે સાજ છે તેઆને હકીમનો અપ નથી, પણ ખીમારીઆને છે. ૩૨ રાસતોને નહીં, પણ યુનેહ-ગારોને તોઆને સાર તેડવાને હું આનીઆ છીં. ૩૩ ને તેઆઅ તેને કહીજી કે, ઇઆહાનના શાગીરદા તથા ફરોશીઆના શાગીરદા કેમ અકસર વખત અપવાસ કરેછે, તથા દુઆઆ માગેછે, પણ તારા આઅ પીઆછે? ૩૪ ને તેણે તેઆને કહીજી કે, વર જનઇઆઆની સાથે છે તાંહાં સુધી શું તમે તેઆને અપવાસ કરાવી શકોછો? ૩૫ પણ આવા દાહાડા આવરો કે વર તેઆની પાસેથી લેવારો, ને તારે તેઆને દાહાડાઆમાં અપવાસ કરરો. ૩૬ ને તેણે તેઆને અરુક તમસીલ પણ કહી કે, જુનાલુગડાંને નવું થીગલું કોઇ નથી

દેતું ; જો દે, તો નવું જીવનને ફોડે છે, ને નવાનું થી ગણું જીવનની સાથે મલતું નથી. ૩૭ ને નવો વર્ષન જીવન મરણમાં કોઈ નથી ભરતું ; જો ભરે, તો નવો વર્ષન મરણ ફોડીને વહી જશે, ને મરણો ખરાબ થશે. ૩૮ પણ નવો વર્ષન નવી મરણમાં ભરે તો ખેડ બચે. ૩૯ ને જીવનો વર્ષન પીને કોઈ તુરત નવો નથી આહાતું, કેમકે તે કેહે છે કે જીવો ધણો શારો છે.

બાબ છઠો.

અને એમ થઈ જો કે [જસનના] ખીજ દાહા પછીના પહેલા સખત દાહોડે એતરોમાંથી તે જતો હતો, ને તેના શાગીરદોએ દાણાનાં કણસલાં તોડીઆં, ને હાથે મસલીને આધાં. ૨ તારે ફોશીએમાંથી ફેટલાએ કે તેએને કહીજો કે, સખતને દાહોડે જે કરવું રવા નથી તે તમે કેમ કરો છો ? ૩ ને ઇસુએ જવાબ આપીને તેએને કહીજો કે, દાઉદ તથા તેના સાથીએ બુખીઆ હતા, તારે તેણે જે ક્રીકું તે શું તમે નથી વાંચીજો ? ૪ કે તેણે ખાદાનાં ધરમાં જઈને નજર કીધી રોટલી લઈને આધી, ને પોતાના સાથીએને પણ આપી, જે એકલા કહીનો વીના ખીજ ફોઈને આવા રવા નહીં હતી. ૫ ને તેણે તેએને કહીજો કે, આદમીનો એટો સખતના દાહાડનો પણ ખાદાવંદ છે. ૬ ને ખીજ સખત દાહોડે પણ એમ થઈ જો કે એઆદતખાનામાં જઈને તેણે તાલીમ આપી, ને તાંહાં એક રાખસ હતો જેનો જમણો હાથ સુકાએલો હતો. ૭ ને તેના પર એટો મુકવાનો સખત પામવા સાર શાસતરીએ તથા ફોશીએ તેને તાકી રહીઆ કે સખતને દાહોડે તે સમો કરે કે નહીં. ૮ પણ તેણે તેએના વીચાર જાણીને સુકા હાથવાલા માણસને કહીજો કે, ઊઠ, ને વચમાં ઉભો રહે ; તારે તે ઉઠીને ઉભો રહીએ. ૯ તારે ઇસુએ તેએને કહીજો કે, હું તમને એક વાત પુછું છું, સખતના દાહાડએમાં ભણું કરવું કે ભુકું કરવું ? જીવ બચાવવો કે મારીનાંખવો ? કીજો રવા છે ? ૧૦ ને આરો બાજુ બધા પર જોઈને તેણે તે માણસને કહીજો કે, તારો હાથ લાંબો કર; ને તેણે તેમ કીધા, તારે તેનો હાથ ખીજના જેવો પાછો શારો થઈએ. ૧૧ પણ તેએ કોરોધે ભરાઈ ગઈએ, ને માહોમાં મનસુઓ કીધા કે, આપણે ઇસુને શું કરીએ ?

૧૨ અને તે દાહાડએમાં એમ થઈ જો કે દુઆ માગવાને તે એક પાહાડ પર આહાર ગઈએ, ને ખાદાની પાસે દુઆ માગવામાં આખી રાત યુજારી. ૧૩ ને દાહોડે ઉગીએ તારે તેણે પોતાના શાગીરદોને પાસે તેડીઆ, ને તેએ-

માંથી આરને પસંદ કરીઆ, જેઓનાં નામ તેણે રસુલ પાડીઆં. ૧૪ સીમાન (જેનું નામ તેણે પીતર પાડીજી,) તથા તેનો બાઈ આંદર; ઇઆકુબ તથા ઇઆહાન, શીલપ તથા આરથલમા; ૧૫ માતથી તથા યોમા; અલશીને દીકરો ઇઆકુબ તથા સીમાન, જે જીલોતી કેહેવાએછે; ૧૬ ઇઆકુબનો બાઈ ઇહુદા, તથા ઇહુદા ઇશિકારીઆત, જે પકડવનાર પણ હતો. ૧૭ ને તે તેઓની સાથે ઉતરીને મેદાનમાં ઉભો રહીઆ, ને તેના શાગીરદોની જમાત તાંહાં હતી, તથા આપ્પા ઇહુદા તથા ઇશિસલેમથી, તથા સોર તથા સીદાનના દરીઆ કાંઠાથી તેનું શાંબલવા સાઈ, તથા પોનાની ખીમારીઆથી સમા થવા સાઈ, ઘણા લોકો આવીઆ. ૧૮ ને નાપાક-રહોથી જે દુખ પામતા હતા, તેઓ પણ આવીઆ, ને તેઓ સમા કરાઈઆ. ૧૯ તારે આખી ભીડે તેને અડ-કવાનું આહીજી; કેમકે તેનામાંથી કુવત નીકલતું હતું, ને સરવને સમા કરતું હતું.

૨૦ અને તેણે પોતાના શાગીરદોની તરફ નજર કરીને કહીજી કે, અએ ગરીબો, તમે મુઆરક છે; કેમકે આદાની પાદશાહત તમારી છે. ૨૧ હમણાના ભુખીઆઓ, તમે મુઆરક છે; કેમકે તમે ધરારો. હમણાના રડનારાઓ, તમે મુઆરક છે; કેમકે તમે હસરો. ૨૨ જરે આદમીના ખેટાને લીધે લોક તમારી ઉપર દુશમની રાખરો, ને તમને જુદા પાડરો, ને તમારી રસવાઈ કરરો, ને તમારું નામ ભુંડાના જેવું કાહાડી નાંખરો, તારે તમે મુઆરક છે. ૨૩ તે દાહડે તમે ખુરા થાઓ, ને ખુશીથી કુદો; કેમકે જુઓ, આસમાનમાં તમારું ફલ મોહોતું છે. કેમકે તેઓના આપદાદાઓએ નખીઓને એમજ કીધું હતું. ૨૪ મગર તમ દોલતમંદોને અફસોસ છે; કેમકે તમે પોતાનો દીલાસો પામી-આ છે. ૨૫ ધરાએલાઓ, તમને અફસોસ છે; કેમકે તમે ભુખીઆ થરો. હમણાના હસનારાઓ, તમને અફસોસ છે; કેમકે તમે રોક કરરો, ને રડરો. ૨૬ જરે સરવ લોક તમારું શાઈ કેહેરો, તારે તમને અફસોસ છે; કેમકે તેઓના આપદાદાઓએ જુદા નખીઓને એમજ કીધું હતું.

૨૭ પણ તમ શાંબલનારાઓને હું કહુંજી કે, તમારા દુશમનો પર પીઆર કરો; જે તમારી ઉપર કીનો રાખે છે, તેઓનું ભલું કરો; ૨૮ જે તમને અદદુઆ દે છે, તેઓને દુઆ દો; ને જે તમને સતાવે છે તેઓને સાઈ દુઆ માગો. ૨૯ તારા એક ગાલ પર તમારો મારનારની ગમ ખીજે પણ ફેરવ, ને તારો દગલો લેના-રને તારો અંગરખો પણ લેવાને મને ના કર. ૩૦ ને જે હરેક તારાથી માગે છે,

તેને આપ;ને જે તારી ચીજો લે છે તેનાથી પાછી ના માગ. ૩૧ ને જેવું તમે આહોરો કે લોક તમને કરે, તેવું તમે પણ તેઓને કરો. ૩૨ ને જે તમારી પર પીઆર કરે છે, તેઓ પર જો તમે પીઆર કરો છો, તો તમને શું વખાણુ છે ? કેમકે પાપીઓ પણ પોતા પર પીઆર કરનારાઓ પર પીઆર કરે છે. ૩૩ ને જે તમારું ભલું કરે છે તેઓનું ભલું જો તમે કરો છો, તો તમને શું વખાણુ છે ? કેમકે પાપીઓ પણ ઝમિંમ કરે છે. ૩૪ ને જેઓથી પાછું પામવાની-ઉમેદ તમને છે તેઓને જો તમે ઉછીનું આપો છો, તો તમને શું વખાણુ છે ? કેમકે પાપીઓ પણ તેટલું પાછું પામવા સાથે પાપીઓને ઉછીનું આપે છે. ૩૫ પણ પોતાના દુરામનો પર પીઆર કરો, ને ભલાઈ કરો, ને પાછું પામવાની ઉમેદ રાખીઓ વીના ઉછીનું આપો, ને તમારું ફલ મોહોડું થરો, ને તમે ઝાદાઓ-તાલાનાં ફરજંદ થરો ; કેમકે નાશુકરો તથા ભુંડાઓ પર તે મેહરખાન છે. ૩૬ વાસતે જેવા તમારો આપ રંહીમ છે, તેવા તમે રંહીમ થાઓ. ૩૭ તમે દોરા ના મુકો, ને તમારા પર દોરા નહીં મુકારો ; દંડ ન ઠરાવો, ને તમારો દંડ નહીં ઠરાવો ; માફ કરો, ને તમને માફ કરારો. ૩૮ આપો, ને તમને અપારો ; શાઈ માપું, દાખેલું ને હલાવેલું, તથા ઉભરાતું, તેઓ તમારી દામનમાં ભરી આપારો ; કેમકે જે માપાથી તમે માપી આપો છો, તેથીજ તમને પાછું માપી અપારો. ૩૯ ને તેણે તેઓને ઝમિક તમસીલ કહી કે, આંધલો આંધલાને શું રસતો દેખાડી શકે છે ? તે બંને શું પ્યાડામાં નહીં પડરો ? ૪૦ સાગીરદ પોતાના ઉસતાદથી મોહોટો નથી ; પણ હરેક જે પુરો છે તે પોતાના ઉસતાદ સરખો થરો. ૪૧ ને તું પોતાની આંખમાંનું મુસલું ધીઆનમાં નહીં લાવતાં, પોતાના ભાઈની આંખમાંનું તણખલું કેમ જુઓ છે ? ૪૨ ઇઆ પોતાની આંખમાંનું મુસલું ન જોતાં પોતાના ભાઈને કેમ કહી શકરો કે, ભાઈ, તારી આંખમાંનું તણખલું મને કાહાડવા દે ? અઓ ઠોંગી, પેહેલાં તું પોતાની આંખમાંથી મુસલું કાહાડ, તાર પછી તારા ભાઈની આંખમાંનું તણખલું કાહાડવાને તને શારી પેડે મુજરો. ૪૩ કેમકે શાઈ જહાડ નહાઈ ફલ લાવતું નથી ; ને નહાઈ જહાડ શાઈ ફલ લાવતું નથી. ૪૪ ઝમે સાથે હરેક જહાડ પોતાનાં ફલથી ઝમાલખાઓ છે. કેમકે લોક કાંઠાનાં જહાડ પરથી અંજીર તોડતા નથી, ઇઆ ઊંટકચારી પરથી દરાખ નથી તોડતા. ૪૫ શાઈ માણસ પોતાનાં દીલનાં શારા ભંડારમાંથી શાઈ કાહોડે છે, ને ભુંડું માણસ પોતાનાં દીલના ભુંડા ભંડારમાંથી ભુંડું કાહોડે છે ; કારણ કે દીલનાં ભરપુરપણથી તેનું મોહો બોલે છે.

૪૬ અને તમે મને ખોદાવંદ, ખોદાવંદ, કેમ કહેછો, ને જે હું કહુંછું તે કરતા નથી? ૪૭ જે હરેક મારી તરફ આવેછે, ને મારી વાતો શાંભલીને તે પરમાણુ કરેછે, તે કોહોના જેવા છે, એમ હું તમને બતાવીશા. ૪૮ તે એક ધર બાંધનાર માણસના જેવા છે, જેણે ઊંડું ખોદીજી, ને પથરપર પાઠએના નાંખીએ; નેરેલ આવી, તારે તે ધરને નદીનો સપાટો લાગીએ, પણ તેનો પાઠએના પથરપર નાંખેલા હતો, વાસતે તે તેને હલાવી નહીં શકી. ૪૯ પણ જે શાંભલીને નથી કરતો, તે આ માણસના જેવા છે, જેણે પાઠએના વીના બોંએમ પર ધર બાંધીજી, જે પર નદીનો સપાટો લાગીએ, ને તે તરત પડી ગઈજી, ને તે ધરની જોહોટી ખરાબી થઈ.

બાબ સાતમો.

અને લોકોને પોતાની બધી વાતો શાંભલાવી ચુકીએ, તારે કાપરનાહુમમાં તે પેઠા. ૨ ને એક સુખેદારનો ચાકર જે તેનો પીઆરો હતો તે ખીમારીથી મરવા પડીએ હતો. ૩ ને તેણે ઇસુની ખબર શાંભલીને ઇહુદીએના વડીલાને તેની પાસે જાકલીને તેની આરજ કીધી કે, તે આવીને તેના ચાકરને સજા કરે. ૪ ને તેએ ઇસુની પાસે આવીને તેની આજજી કીધી, ને કહીજી કે, જેને સાર એ કરવાનું છે, તે લાએક છે. ૫ કેમકે આપણા લોકો પર તે પીઆર કરેછે, ને તેણે આપણે સાર એઆદતખાનું બાંધીજી છે. ૬ ને ઇસુ તેએની સાથે ગઈએ, ને ધરથી તે આધો નહીં હતો તારે સુખેદારે દોસતોને તેની પાસે જાકલીને કેહેવડાવીજી કે, ખોદાવંદ, તસદી ના લે, કેમકે તું મારાં છાપરાં તલે આવે એવા હું લાએક નથી. ૭ એ વાસતે મેં પોતાને તારી પાસે આવવા લાએક ગણીએ નહીં; પણ તું એક વાત કેહે, ને મારો ચાકર સજા થરો. ૮ કેમકે હું પણ ખીજાએના એખતીઆરમાં છું, ને સીપાએ મારા હાથ નીચે છે; એકને હું કહુંછું કે જા, ને તે જાએછે; ને ખીજાને કે આવ, ને તે આવેછે; ને મારા ચાકરને કે એ કર, ને તે કરેછે. ૯ ને ઇસુ એ શાંભલીને તાજુબ થઈએ, ને ફરીને પોતાની પાછલ આવનારા લોકોને કહીજી કે, હું તમને કહુંછું કે આવો જોહોટો એતકાદ ઇસિરાએલમાં પણ મેં નથી દીધા. ૧૦ પછી જે જાકલાઈએ હતા તેએ પાછા ધર આવીએ, તારે જે ચાકર ખીમાર હતો તેને સાજો દીધા.

૧૧ અને ખીજે દાહોડે એમ થઈજી કે નાઈન કેહેવાએલાં એક રોહેરમાં તે ગઈએ, ને તેના શાગીરદોમાંના ઘણા તથા ઘણા લોક તેની સાથે

ગઈઆ. ૧૨ ને શેહેના દરવાજા પાસે તે આવીએ, તારે જુએ, એક મુ-
એલાને આહાર લઈજતા હતા, તે તેની માને એકનોએક દીકરો હતો, ને તે
વીધવા હતી, ને શેહેના ઘણા લોક તેની સાથે હતા. ૧૩ ને આદાવંદે તેને જો-
ધને તેના પર રહમ કીધો, ને તેને કહીજી કે, ૨૩ ના. ૧૪ ને તે પાસે આવીને
હાહડીને અડકીએ, તારે આંધીઆ ઉભા રહીઆ. ને તેણે કહીજી કે, અએ
જુવાન, હું તને કહુંજી કે, ઉડ. ૧૫ ને તે મુએલા ઉઠી બેઠો, ને બોલવા
લાગીએ, ને તેણે તેને તેની માને સાંપીએ. ૧૬ ને સરવને ખીલીક લાગી; ને
તેએએ આદાની તારીફ કરતાં કહીજી કે, આપણામાં મોહોયો નખી ઉઠીએ છે,
ને આદાએ પોતાના લોકો પર નજર કીધી છે. ૧૭ ને તેની એ વાત આખા
હુદુદા તથા તેના બધા પરંતોમાં ફેલી ગઈ.

૧૮ એને ઇએહાનના શાગીરદાએ તેને એ બધી ખબર કહી. ૧૯ ને
ઇએહાને પોતાના શાગીરદામાંના એને પાસે તેડીને ઇસુને કેહેવડાવી માકલીજી
કે, જે આવનાર છે તે શું તું છે? કે હમે ખીજની રાહ જોએએ ? ૨૦ ને તે
માણુસોએ તેની પાસે આવીને કહીજી કે ઇએહાન આપનીસમા કરનારાએ હ-
મારી મારફત તને કેહેવડાવી માકલીજી છે કે, જે આવનાર છે તે તું છે ? કે હમે
ખીજની રાહ જોએએ ? ૨૧ ને તેજ ઘડી તેણે ઘણાએને તેએનાં દુએ, તથા
નાપાક-રહેથી સમા કીધા ; ને ઘણા એએ આંધલા હતા તેએને દેખતા
કીધા. ૨૨ તારે ઇસુએ જવાબ આપીને તેએને કહીજી કે, તમે જે દીકાં, ને
શાંભલીએ, તે પાછા જઈને ઇએહાનને કહો, કે આંધલા દેએએ, લંગડા ચા-
લેએ, દોહાડીઆ સાફ થાએએ, બેહેરા શાંભલેએ, મુએલા પાછા ઉઠેએ, ને દરી-
દરીએને ખુશખબર કેહેવાએએ. ૨૩ ને જે દોઢ મારી બાબત ઠોકર નથી
આતો, તે મુબારક છે.

૨૪ એને ઇએહાનના માકલેલા ગઈઆ પછી ઇએહાન બાબત લોકોને તે
કેહેવા લાગીએ કે, તમે રાનમાં શું જોવા નીકલીઆ ? શું પવનથી હલતા
છોડવાને ? ૨૫ પણ તમે શું જોવાને નીકલીઆ ? શું જીહીણાં લુગડાં પે-
હેરેલા માણુસને ? જુએ, જેએ ઉમદા પોશાક પહેરેએ, ને એરાઆરામ કરેએ,
તેએ પાદશાહેના મહેલોમાં છે. ૨૬ તો તમે શું જોવાને નીકલીઆ ? શું
નખીને ? હા, હું તમને કહુંજી કે નખીથી પણ જે વધતો તેને. ૨૭ જેની
બાબત લખીજી કે, “જે, હું મારો ગંગ પર તારાં મોહો આગલ માકલુંજી, જે
તારી આગલ તારો રસતો તઈઆર કરરો, ” તે એજ છે. ૨૮ કેમકે હું તમને

કહુંછી કે ઝ્મોરતોથી જેઝ્મો જનમીઝ્મા છે, તેઝ્મોમાંથી ઈઝ્મોહાન આપતીસમા કરનાર કરતાં મોહોયો નખી પેદા થઈઝ્મો નથી; તેપણુ ઝ્મોદાની પાદશાહતમાં જે બહુ નાહાનો છે, તે તેના કરતાં મોહોયો છે. ૨૯ ને સરવ લોકો, તથા મેહસુલ લેનારાઝ્મો જેઝ્મો ઈઝ્મોહાનના આપતીસમાથી આપતીસમા પામેલા હતા, તેઝ્મોઝ્મો ઝ્મોદાને રાસત મોનીઝ્મા. ૩૦ પણુ ફૂરોશીઝ્મોઝ્મો તથા રાસતરીઝ્મોઝ્મો તેનાથી આપતીસમા નહીં લઈને પોતા આપતનો ઝ્મોદાનો ઈરોદો તુછ કીધો.

૩૧ ઝ્મને ઝ્મોદાવદે કહીજીકે, ઝ્મા પેહેડીના લોકોને હું સાની સાથે સરખાવું? ને તેઝ્મો ડોણુના જેવા છે? ૩૨ ચહુઠાંઝ્મોમાં જે છોકરાં બેસેછે, ને ઝ્મક ખીજાંને હાંકમારીને કહેછે કે, હમે તમારી પાસે વાંસજી વજડી, પણુ તમે નાચીઝ્માં નહીં; હમે તમારી પાસે શોક કીધો, પણુ તમે રડીઝ્માં નહીં; તેઝ્મોના જેવા છે. ૩૩ કેમકે ઈઝ્મોહાન આપતીસમા કરનાર શેટલી ખાતો કે વધન પીતો નથી ઝ્માવીઝ્મો, ને તમે કહેછો કે, તેનામાં દેવ છે. ૩૪ ઝ્માદમીનો બેયો ખાતો ને પીતો ઝ્માવીઝ્મો; ને તમે કહેછો કે, જુઝ્મો, ખાવરો તથા દારખાજ માણુસ, મેહસુલ લેનારાઝ્મો તથા પાપીઝ્મોનો દેસત! ૩૫ પણુ દાનાઈ પોતાનાં કુલે ફૂરોશીથી રાસત ફરેછે.

૩૬ ઝ્મને ફૂરોશીઝ્મોમાંથી ઝ્મકે તેની ઝ્મરજ કીધી કે, મારી સાથે ખા; ને તે ફૂરોશીનાં ઘરમાં જઈને તે ખાવા બેઠો. ૩૭ તારે જુઝ્મો, તે શેહેરની ઝ્મક ઝ્મોરત જે ગુનેહગાર હતી, તેણે જાણીજી કે ફૂરોશીનાં ઘરમાં તે ખાવા બેઠો છે, તારે સંગમરમરની ડાબડીમાં ઝ્મતર તે લઈઝ્માવી. ૩૮ ને તેના પગ પાસે પછવાડે રડતી રડતી ઉભી રહી, ને પોતાનાં ઝ્માંસુઝ્મે તેના પગ ઘેવા લાગી, ને પોતાનાં માથાના ચોટલાઝ્મે જુઝ્મોને તેના પગ ચુમીઝ્મા, ને ઝ્મતર ચોલીજી. ૩૯ તારે જે ફૂરોશીઝ્મે તેને ઈજન આપીજી હતું, તેણે ઝ્મે જોઈને દીલમાં કહીજી કે, ઝ્મગર ઝ્મે નખી હોતે, તો જાણુતે કે જે ઝ્મેને ઝ્મકેછે તે ડોણુ ને કેવી ઝ્મોરત છે, કેમકે તે ગુનેહગાર છે. ૪૦ ને ઈસુઝ્મે જવાબમાં તેને કહીજી કે, સીમાન, મારે તને કંઈ કહેવું છે; ને તેણે કહીજી કે, ઉસંતાદ કેહે. ૪૧ ઝ્મેક માગનારને બે કરજદાર હતા; ઝ્મેક પાંચરો દીનારનો, ને ખીજો પચાસ દીનારનો. ૪૨ પણુ ઝ્મદા કરવાને તેઝ્મોની પાસે કંઈ નહીં હતું, તારે તેણે બેહુને માફ કીધા. તે તેઝ્મોમાંનો ડોણુ તેને વધતો પીઝ્માર કરશે? ઝ્મે કેહે. ૪૩ ને સીમાને જવાબમાં કહીજી, મને ઝ્મેમ લાગેછે કે જેને તેણે વધતું માફ કીધું તે. તારે તેણે તેને કહીજી કે, તે વાજખી કહીજી છે. ૪૪ ને પેલી ઝ્મોરતની તરફ ફૂરોશીને તેણે સીમાને

કહીજી કે, તું આ ઝ્મિરતને જીવ્યે છે? હું તારાં ઘરમાં આવીઝ્મિ, તારે તેં મારા પગ ઘાવને પાણી આપીજી નહીં; પણ ઝ્મિણે મારા પગ આંસુઝ્મિથી ઘાઈઝ્મિ, ને પોતાના માથાના ચોટલાઝ્મિ જુછીઝ્મિ. ૪૫ તેં મને ચુમી આપી નહીં, પણ હું અંદર આવીઝ્મિ તારથી ઝ્મિ ઝ્મિરત મારા પગ ચુમવાથી પાછી રહી નથી. ૪૬ તેં તેણે માંઝં માથું ચોલીજી નહીં, પણ ઝ્મિણે મારા પગને અતરે ચોલીઝ્મિ. ૪૭ વાસતે હું તને કહુંજી કે ઝ્મિના ગુનાહ જે ઘણા છે તે માફ થઈઝ્મિ; કારણ કે ઝ્મિણે ઘણો પીઆર ક્રીધા, પણ જેના થોડા માફ થઈઝ્મિ, તે થોડો પીઆર કરે છે. ૪૮ તારે તેણે તેને કહીજી કે, તારા ગુનાહ માફ થઈઝ્મિ છે. ૪૯ ને જે સાથે ખાવા બેઠા હતા, તેઝ્મિ દીલમાં કેહેવા લાગીઝ્મિ કે, ગુનાહો પણ માફ કરે છે તે ઝ્મિ કેણુ છે? ૫૦ તારે તેણે તે ઝ્મિરતને કહીજી કે, તારા ઝ્મિતકાદથી તું બચાવ પામી; સન્નામત ચાલી જા.

બાબ આઠમો.

અને ઝ્મિમ થઈજી કે તે વાઝ્મિજ કરતો, તથા ખોદાની પાદશાહતની ખુશખબર જાહેર કરતો, રોહિરે રોહિર તથા ગામે ગામ ગઈઝ્મિ; ને તે બારો તેની સાથે હતા. ૨ ને નાપાક-રહેથી તથા બીમારીઝ્મિથી કેટલીઝ્મિક ઝ્મિરતો જે આરામ પામી હતી, ઈઝ્મિને મરીઝ્મિમ જે માગદાલીન કેહેવાઝ્મિ છે, જેનામાંથી સાત દેવ નીકલીઝ્મિ હતા, ૩ ને હેરોદના કારભારી ખુજની વહુ ઈઉના, તથા સુશાના, તથા બીજી ઘણી, જેઝ્મિઝ્મિ પોતાની દોલતથી તેની ખીદમત ક્રીધી, તેઝ્મિ તેની સાથે હતી.

૪ અને ઘણા લોક મલીઝ્મિ, ઈઝ્મિને હરેક રોહિરના તેની પાસે ઝ્મિકકા આવીઝ્મિ હતા, તારે તેણે તમસીલમાં કહીજી કે, ૫ ઝ્મિક વાવનાર પોતાનાં બી વાવવા બાહાર ગઈઝ્મિ, ને તે વાવતો હતો તારે કેટલાંઝ્મિક રસતાની કોરે પડીઝ્મિ, ને છુંદાઈ ગઈઝ્મિ, ને આસમાનના પરંદાઝ્મિઝ્મિ તે ખાઈ નાંખીઝ્મિ. ૬ ને કેટલાંઝ્મિક પથર પર પડીઝ્મિ, ને તેઝ્મિ ઉગતાંને વાર સુકાઈ ગઈઝ્મિ, કેમકે તેઝ્મિને તરી નહીં પોહંચી હતી. ૭ ને કેટલાંઝ્મિક કાંઠાનાં જાહોડામાં પડીઝ્મિ, ને કાંઠાનાં જાહોડાઝ્મિ સાથે વધીને તેઝ્મિને ગુંથી નાંખીઝ્મિ. ૮ ને કેટલાંઝ્મિક શારી ભાંઝ્મિમાં પડીઝ્મિ, ને ઉગી નીકલીને શોગણાં ફૂલ લાવીઝ્મિ. ઝ્મિ વાતો કહીને તેણે માહોટે આવાજે કહીજી કે, જેને શાંબલવાને કાન છે, તે શાંબલ. ૯ તારે તેના શાગીરદાઝ્મિ તેને પુછીજી કે, ઝ્મિ તમસીલ શું હશે? ૧૦ તારે

તેણે કહીજે કે, ઝાદાની પાદશાહતના ભેદે જાણવાનું તમને આપેલું છે, પણ બીજાઓને તમસીલામાં; એ સાફ કે તેઓ દેખતાં નહીં દેખે, ને શાંભલતાં નહીં સમજે. ૧૧ તમસીલ તો એ છે: બી ઝાદાનો કલામ છે. ૧૨ રસતાની દ્વાર પર જે પડીયાં, તેઓ એ છે કે શાંભલેછે, પછી રોતાન આવેછે, ને તે કલામને તેઓનાં દીલમાંથી છીનવી લઈ જાયછે, એ તેઓઈમાન લાવીને તારણ પામે. ૧૩ ને પથર પર જે પડીયાં, તેઓ એ છે કે જરે શાંભલેછે, તારે ખુશીથી કલામ માનેછે, પણ તેઓને જડ નથી, વાસતે થોડી વાર સુધી ઈમાન લાવીને અજમાયેશને વખત ફરીજાયછે. ૧૪ ને કાંઠાનાં જહાડોમાં જે પડીયાં, તેઓ એ છે કે શાંભલેછે, પણ ચીંતા તથા દોલત તથા આ જીંદગીનાં સુખથી ચુંથાઈ જાયછે, ને પુરાં ફલ નથી લાવતાં. ૧૫ પણ શારી ભોંયેમાં, તેઓ એ છે કે જે શારાં તથા નેક દીલમાં કલામને શાંભલી રાખેછે, ને સખરથી ફલ લાવેછે.

૧૬ એને ચીરાગ સલગાવીને વાસણથી તેને ઢાંકેછે, ઈમા પલંગ તલે મુકેછે, એવા કોઈ નથી; પણ અંદર આવનાર રોશની પામે વાસતે ચીરાગ-દાની પર મુકેછે. ૧૭ કેમકે જાહેર નહીં કરાશે, એવું કંઈ છુપીજે નથી; ઈમા જાહેર નહીં થશે, ને ખુલી નહીં જશે, એવું કંઈ ઢાંકેલું નથી. ૧૮ વાસતે તમે શી તરેહ શાંભલો, એ બાબત ખબરદાર રહો; કેમકે જેને છે તેને અપારો, પણ જેને નથી, તેનું જે દેખાયછે, તે પણ તેની પાસેથી લઈ લેવારો.

૧૯ એને તેની મા તથા ભાઈ તેની પાસે આવીયાં; પણ બીડના સમ-બથી તેની નજદીક જઈ શકીયાં નહીં. ૨૦ તારે તેને ખબર મલી કે, તારી મા તથા તારા ભાઈ બાહાર જાંભાં છે, ને તેને જોવા આહેછે. ૨૧ ને તેણે જવાબ આપીને તેઓને કહીજે કે, ઝાદાનો કલામ જે શાંભલેછે, ને તે પાલે છે, તેઓ મારી મા તથા મારા ભાઈ છે.

૨૨ એને એક દાહોડે એમ થઈજે કે તે પોતાના શાગીરદો સાથે એક હોડી પર ચહડીઓ, ને તેઓને કહીજે કે, આપણે સરોવર પાર જઈએ: તારે તેઓ નીકલીઓ. ૨૩ પણ તેઓ હંકારીને જતા હતા તારે તે જંગી ગઈઓ; ને સરોવરપર પવનનું તોફાન થઈજે, ને પાણીથી ભરાઈને તેઓ આડતમાં આવી પડીઓ. ૨૪ તારે તેઓએ પાસે આવીને તેને જગાડીઓ, ને કહીજે કે, સાહેબ, સાહેબ, હમે મરીએછઈએ ! તારે તેણે ઉડીને પવન તથા પાણીનો લહેરોને ધમકાવી, પછી તે રહી ગઈ, ને એન થઈજે. ૨૫ ને તેણે તેઓને કહીજે

કે, તમારો ઝ્મિતકાદ કાંઠાં છે ? તારે તેઝ્મા ખીહી ગઠઝ્મા, ને તાજુમ થઈને માહોમાં કહીજી કે, ઝ્મા કોણુ છે કે પવનને તથા પાણુને પણુ હુકમ કરેછે, ને તેઝ્મા ઝ્મને માનેછે ?

૨૬ ઝ્મને ગાદરેનીઝ્માનો મુલક જે ગાત્રીલની સામે છે, તાંહાં તેઝ્મા પોહાંચી-ઝ્મા. ૨૭ ને તે કાંઠે ઉતરીઝ્મા તારે તે રોહરનો ઝ્મિક માણુસ તેને મલીઝ્મા, જે લાંખી મુદતથી દેવબંદ હતો, ને તે લુગડાં પેહરતો નહીં હતો, ને ઘરમાં નહીં, પણુ કપરસતાનમાં રહેતો હતો. ૨૮ ને ઇસુને જોઈને ખુમ પાડીને તેની ઝ્માગલ તે પડી ગઈઝ્મા, ને જોહોટે ઝ્માવાળે કહીજી કે, ઝ્મઝ્મે ઇસુ, જોદાઝ્મેતાલાના ખેટા, મારે તારી સાથે શું છે ? હું તારી ઝ્માજી કરુંછું કે તું મને દુખ નાદે. ૨૯ કેમકે તે નાપાક-રહને તે માણુસમાંથી નીકલવાને તેણે હુકમ કીધો હતો ; કારણુ કે તેણે ઘણી વાર તેને પકડીઝ્મા હતો, ને સાંકણાથી તથા ખેડીઝ્માથી બંધ કરીને તે રખાઈઝ્મા હતો, પણુ તે બંધનો તોડી નાંખીને દેવથી રાનમાં હંકાઈઝ્મા હતો. ૩૦ ને ઇસુઝ્મે તેને પુછીજી કે, તારું નામ શું છે ? ને તેણે કહીજી કે, લીજીઝ્મન, કેમકે તેમાં ઘણાં દેવો પેદા હતા. ૩૧ ને તેઝ્માઝ્મે તેની ઝ્માજી કીધી કે હમને જીડાંણુમાં જવાને હુકમ ના કરતો. ૩૨ ને તાંહાં પાહાડ પર ઘણા કુકરોનું થોલું ચરતું હતું, ને તેઝ્માને તેઝ્મામાં જવા દે, વાસતે તેઝ્માઝ્મે તેની ઝ્માજી કીધી, તારે તેણે તેઝ્માને જવા દીધા. ૩૩ ને દેવો તે માણુસમાંથી નીકલીને કુકરોમાં પેદા, ને તે થોલું કરાડ પરથી ઢરીઝ્મામાં ધસી પડીજી, ને ગુંગલાઈને મરી ગઈજી. ૩૪ ને જે થઈજી તે જોઈને ચરાવનારા નાહાહા ને જઈને રોહરમાં તથા ગામડા-ઝ્મામાં ખપ્પર કહી. ૩૫ તારે જે થઈજી તે જોવાને તેઝ્મા નીકલીઝ્મા, ને ઇસુની પાસે ઝ્માવીને જે માણુસમાંથી દેવ ગઈઝ્મા હતા તેને લુગડાં પેહરેલો, તથા ઘુલી-ઝ્મારીમાં ઇસુના પગ પાસે ખેડેલો જોઈને તેઝ્મા ખીધા. ૩૬ ને જોનારાઝ્માઝ્મે તેઝ્માને ખપ્પર ઝ્માપી કે તે દેવબંદ શી તરેહ સમો કરાઈઝ્મા.

૩૭ ઝ્મને ગાદરેનીઝ્માની સીમની ચારોગમના કુલે લેકિઝ્મે તેની દરખા-સત કીધી કે, હમારી પાસેથી જ ; કેમકે તેઝ્માને ઘણી ખીહીક લાગી ; ને હોડીમાં ચહડીને તે પાછો ફરીઝ્મા. ૩૮ ને જે માણુસમાંથી દેવો નીકલીઝ્મા હતા, તેણે ઇસુની સાથે રહેવાની તેની ઝ્માજી કીધી, પણુ તેણે તેને ઝ્મમ કહીને રવાના કીધો કે, ૩૯ તું પોતાને ઘેર પાછો જા, ને જોદાઝ્મે તારે સાઈ જે કીધું તે જાહેર કર; તારે તેણે જઈને ઇસુઝ્મે તેને સાઈ જે કીધું તે ઝ્માખા રોહરમાં જાહેર કીધું.

૪૦ અને ઇસુ પાછો આવીએ તારે એમ થઈ જી કે લોકોએ તેને ખુશીથી લીધા ; કેમકે સરવ તેની રાહ જોતા હતા. ૪૧ ને જ્યુએ, ઇઆરસ નામે એક રાખસ જે એઆદતખાનાનો સરદાર હતો તે આવીએ, ને ઇસુના પગ પાસે પડીને પોતાનાં ઘરમાં આવવાની તેને અરજ કીધી. ૪૨ કેમકે તેને ખારેક વરરાની એકની એક દીકરી હતી, ને તે મરવા પડી હતી; પણ તે જતો હતો તારે લોકોએ તેના પર ભીડ કીધી. ૪૩ ને એક એમરતને ખાર વરરા થઈએ લોહી વેહેતું હતું, જેણે પોતાની આખી પુંજી હકીમાપર ખરચી નાંખી હતી, પણ કોઈથી સમી થઈ નહીં શકી ; ૪૪ તે તેની પાછલ આવીને તેના લુગડાંની કોરને અડકી, ને તુરત તેનું લોહી વેહેતું અંધ થઈ ગઈ. ૪૫ તારે ઇસુએ કહીજી કે, મને કોણુ અડકીજી? જરે સહુએ ઇનકાર કીધો, તારે પીતરે તથા તેના શાગીરદોએ કહીજી કે, એવાવંદ, લોક તારા પર ભીડ કરેછે, ને દાખેછે, ને શું તું કેહેછે કે, મને કોણુ અડકીજી? ૪૬ પણ ઇસુએ કહીજી કે, કોઈ મને અડકીજી છે, કેમકે કુવત મારામાંથી નીકલીજી છે, એ હું જાણુંછું. ૪૭ ને એમરત પોતે છુપી નહીં રહી શકી, એ જોઈને ધુજતી ધુજતી આવી, ને તેની સામાં પડી, ને રા સખ્યથી તેને અડકી, ને કેમ તુરત સમી થઈ, એ સરવ લોકોની આગલ તેણે તેને કહીજી. ૪૮ તારે તેણે તેને કહીજી કે, દીકરી, ખાતરજમે રાખ, તારા એતકાદે તને સમી કીધી છે, સલામત આવી જ. ૪૯ તે કેહેતો હતો એટલામાં એઆદતખાનાના સરદારને ઘેરથી એકે પાસે આવીને તેને કહીજી કે, તારી દીકરી મરીગઈ છે, ઉસતાદને તસદી ના દે. ૫૦ પણ ઇસુએ શાંભલીને જવાબમાં તેને કહીજી કે, ખીહી ના; ફકત એતકાદ રાખ, ને તે સમી થશે. ૫૧ ને ઘરમાં તે આવીએ તારે પીતર તથા ઇઆકુબ તથા ઇઆહાન તથા તે છોકરીનાં મા-બાપ વગર કોઈને અંદર આવવા નહીં દીધાં. ૫૨ ને સહુ તેને સાર રડતાં ને કુટતાં હતાં, પણ તેણે કહીજી કે, રડો ના, એ સુખિનથી, પણ જીગે. ૫૩ પણ તે મરીગઈ છે એ જાણીને તેએ તેના પર હસીએ. ૫૪ પણ તેણે સરવને બાહાર કાઢાડીએ, ને તેના હાથ પકડીને હાંક મારીને કહીજી કે, છોકરી, ઉઠ. ૫૫ તારે તેનો જીવ પાછો આવીએ, ને તેજ વખત તે ઉભી રહી, પછી તેણે તેને ખાવાનું આપવાનો હુકમ કીધો, ૫૬ તારે તેનાં મા-બાપ તાજુબ થઈએ; પણ જે થઈજી તે કોઈને કેહેવાને તેણે તેએને મને કીધાં.

આખ નવંમા.

અને તેણે પોતાના આરે શાગીરદોને અંકડા તેડીને બધા દેવો પર, તથા ખીમારીઓ ઢાલવાને કુવત તથા અંખતીઆર તેઓને આપીઓ. ૨ ને ઓદાની પાદશાહત જાહેર કરવાને, તથા ખીમારીઓને સમા કરવાને, તેણે તેઓને માકલીઓ. ૩ ને તેણે તેઓને કહીજી કે, મુસાફરીને સારું કંઈ ના લો; લાકડી નહીં, તથા જોહોણું નહીં, તથા રોટલી નહીં, તથા નાણું નહીં, ને હરેકને એ અંગરખા નહીં. ૪ ને જે ધરમાં તમે ખેસો તાંહાંજ રહો, ને તાંહાંથી નીકલો. ૫ ને જેઓ તમને કબુલ નહીં કરે, તેઓને ઉલટી શાહેદીને સારૂ તે રોહરમાંથી નીકલતી વેલા પોતાના પગની ધુલ અંખરો. ૬ તારે તેઓ નીકલતીને ખુરાખખર જાહેર કરતા, તથા હરેક ડેકાણે સમા કરતા, ગામ ગામ ફરતા ગઈઓ. ૭ પણ ચોથીઓ હેરોદ બધાં તેનાં કરેલાં શાંભલીને ધબરાઈઓ; કારણ કે ઈઓહાન મરીગઓલાઓમાંથી પાછો ઉઠીઓ છે, અંમ કેટલાઓ કથી કેહેવાઈજી. ૮ ને કેટલાઓ કથી અંમ કે, અંમલીઓ પરગટ થઈઓ છે; ને કેટલાઓ કથી અંમ કે, આગલા નખીઓમાંનો અંમક પાછો ઉઠીઓ છે. ૯ તારે હેરોદે કહીજી કે, ઈઓહાનનું માથું મેં કાપીનાંખીજી છે, મગર જે ખાખત હું આવાં શાંભલુંછજી તે ડોણ છે? ને તેણે તેને જોવાને આહીજી.

૧૦ અને રસુલાઓ પાછા આવીને જે કીધાં હતાં તે સરવ તેને કહીઓ; તાર પછી તેઓને સાથે લઈને બેથસાઇદા કેહેવાઓલા રોહરને લાગતી વેરાન જગીઓમાં તે અંમકાંત ગઈઓ. ૧૧ ને લોકો અંમ જાણીને તેની પાછલ ગઈઓ, તારે તેણે તેઓને કબુલ કરીને ઓદાની પાદશાહત ખાખત તેઓને કહીજી, ને જેઓને સમા થવાની જરૂર હતી તેઓને સમા કીધા. ૧૨ ને દાહોડો કુખવા લાગીઓ, તારે આરોઓ પાસે આવીને તેને કહીજી કે, લોકોને રવાના કર, કે તેઓ આસપાસનાં ગામોમાં તથા ગામડાંઓમાં જઈને વાસો કરે, ને ખાવાનું પામે; કેમકે હીઓ આપણે વેરાન જગીઓમાં છઈઓ. ૧૩ પણ તેણે તેઓને કહીજી કે, તમે તેઓને ખાવાને આપો. તારે તેઓઓ કહીજી કે, પાંચ રોટલી તથા બે માછલી વીના હમારી પાસે બીજું કંઈ નથી, તો શું હમે જઈને અંમ સરવ લોકને સારૂ ખાવાનું વેચાવું લઈઓ? ૧૪ કેમકે તેઓ પાંચ હજારને શુમારે મરદ હતા. ને તેણે પોતાના શાગીરદોને કહીજી કે, તમે તેઓને પચાગ પચારાની હાર કરીને બેસો. ૧૫ ને તેઓઓ તેમ કીજી,

ને સરવને ખેસાડીઆ. ૧૬ તારે તેણે તે પાંચ રોટલી તથા બે માછલી લઈને આસમાનની ગમ બોધને તેઓ પર અરકત આપી; ને ભાંજીને લોકોની આગલ પીરસના સાડે શાગીરદોને આપી. ૧૭ પછી તેઓએ ખાધું, ને સરવ ધરાઈ-આ; ને બચેલા કકડાઓની બાર ટોપલી ભરાઈ.

૧૮ અને તે એકલો દુઆ માગતો હતો, તારે એમ થઈ જ કે શાગીરદો તેની પાસે આવીઆ; ને તેણે તેઓને પુછતાં કહીજી કે, હું ડોણ છું? લોક શું કહેછે? ૧૯ તારે તેઓએ જવાબમાં કહીજી કે, ઇઓહાન બાપતીસમા કરનાર; પણ કેટલાએક કહેછે કે, એલીઆ, ને કેટલાએક કહેછે કે, આગલા નબીઓમાંનો એક પાછો ઉઠીઆ છે. ૨૦ પછી તેણે તેઓને પુછીજી, પણ તમે શું કહેછો? હું ડોણ છું? તારે પીતરે જવાબ આપીને કહીજી કે, આદાનો ખરીસત. ૨૧ ને તેણે તેઓને તાકીદથી ફરમાવીજી કે એ કોઈને નહીં કહેવું. ૨૨ ને તેણે તેઓને કહીજી કે આદમીના બેટાને ધણું દુખ સેહેવાં, ને વડલિથી, તથા મુખી કાહીનેથી, તથા શાસતરીઓથી નાકબુલ થવું; તથા મારીઆ જવું, અને તીજે દાહોડે પાછું ઉઠવું પડે. ૨૩ તારે તેણે સરવને કહીજી કે, જે કોઈ મારી પાછલ આવવા આહે, તે પોતાનો ઈનકાર કરે, ને પોતાનો કરસ જીવડીને હમેશા મારી પાછલ ચાલે. ૨૪ કેમકે જે કોઈ પોતાનો જીવ બચાવવા આહે, તે તેને ખોરો; પણ જે કોઈ મારે સાડે પોતાનો જીવ ખોરો, તે તેને બચાવશે. ૨૫ કેમકે જે માણસ આખી જહાન મેલવે, ને પોતાને ખોએ, ઈઆ હાની પામે, તો તેને શો ફાએદો છે? ૨૬ એ વાસતે મારી બાબત તથા મારી વાતો બાબત જે કોઈ શરમારો, તેની બાબત આદમીનો બેટો જરે પોતાના તથા બાપના તથા પાક શીરતાઓના જલાલ સાથે આવશે, તારે શરમારો. ૨૭ ને હું તમને ખરીત કહું છું કે હીઆં જે ઉભા છે તેઓમાંના કેટલાએક એવા છે કે આદાની પાદશાહતને જોરો, તાંહાં મુઠી માતને નહીં ચાખશે.

૨૮ અને એ વાતોના દાહાડા આડેક બાદ એમ થઈ જ કે પીતરને તથા ઈઓહાનને તથા ઈઆકુબને સાથે લઈને દુઆ માગવાને તે એક પાહાડ પર ગઈઓ. ૨૯ ને દુઆ માગતાં તેનાં માહોની શીકલ બદલાઈ ગઈ, ને તેનો પોશાક ઉજલો ચલકતો થઈ ગઈઓ. ૩૦ ને જુઓ, બે મરદ, મુસા તથા એલીઆ, તેની સાથે વાત કરતા હતા, ૩૧ તેઓ જલાલમાં દેખાઈઆ, ને ઇશાલેમમાં તે મરણુ પામનાર હતો તે બાબત બોલતા હતા. ૩૨ ને પીતર તથા તેના સાથી ઊંઘથી ભરાઈઆ હતા; પણ જગતા થઈઆ તારે તેઓએ

તેના જ્ઞાનને તથા જે એ મરદ તેની સાથે ઉભા રહીઆ હતા તેઓને ઘીઠા-
 ૩૩ ને તેઓ તેની પાસેથી જતા હતા, તારે એમ થઈજે પીતરે ઇસુને કહીજે
 કે, ઝાદાવંદ, આપણેને હીઆં રેહેવું શાઈ છે, ને હમે તણુ માંડવા બનાવીએ,
 એક તારે સાર, ને એક મુસાને સાર, ને એક એલીઆને સાર ; પણ તેણે જે
 કહીજે તે પોતે સમજીએ નહીં. ૩૪ તે એ વાતો કહેતો હતો તારે વાદલીએ
 આવીને તેઓ પર ઘાઈએ કીધો, ને તેઓ વાદલી માં પેસતા હતા તારે એઓ
 બીધા. ૩૫ ને વાદલીમાંથી એવો આવાજ નીકલીઓ કે, આ મારો પોઆરો
 બેટો છે, એનું શાંબલો. ૩૬ ને આવાજ થઈઆ પછી ઇસુ એકલો દેખા-
 ઇએ; ને તેઓ છાના રહીઆ; ને તે દાહાડાઓમાં જે તેઓએ ઘીં તેઓ-
 માંનું ઢોધને કંઈ નહીં કહીજે.

૩૭ એને બીજે દાહોડે એમ થઈજે તેઓ પાહાડ પરથી ઉતરીઆ તારે
 ઘણા લોક તેને મલીઆ. ૩૮ ને જીઓ, લોહોમાંના એકે જીમ પાડીને કહીજે
 કે, એએ ઉસતાદ, હું તારી અરજ કરુંછું કે, મારા ઘીકરને જે, કેમકે તે મારો
 એકનો એક છે. ૩૯ ને જે, રહ તેને પકડેજે, ને એકાએક તે જીમ પાડેજે,
 ને ફીણ આવે તાંહાં સુધી તે તેને પીડા દેજે, ને તેને ઘાએલ કરીને મુરાકેલીથી
 તેની પાસેથી જએજે. ૪૦ ને તેને કાહાડવાને મેં તારા શાગીરદાની મીનત કીધી;
 પણ તેઓ શકીઆ નહીં. ૪૧ તારે ઇસુએ જવાબ દહને કહીકે કે, એએ
 બેઠમાન તથા આડી પેહેડી, કાંહાં સુધી હું તમારી સાથે રહીરા, ને તમારું સહીરા?
 તારા ઘીકરને હીઆં લાવ. ૪૨ ને તે આવતો હતો તારે દેવે તેને પરકી નાં-
 ખીને બહુ પીડા દીધી ; તારે ઇસુએ તે નાપાક-રહને ધમકાવીએ, ને છોકરને
 સમા કીધો, ને તેને તેના આપને સોંપીએ. ૪૩ ને ઝાદાના માહોટાં કુવતથી
 સરવે ડંગ થઈ ગઈઆ ; ને જે બધાં કામ ઇસુએ કીધાં તેથી સરવે અચરત
 થતા હતા, તારે તેણે પોતાના શાગીરદાને કહીજે કે, ૪૪ તમે એ વાતોને તમારા
 કાનોમાં રાખો, કેમકે આદમીનો બેટો માણસોના હાથમાં સોંપારો. ૪૫ પણ
 તેઓ એ વાત સમજીઆ નહીં, ને તે તેઓથી એવી ગુપત રહી કે તેઓ
 જણે નહીં; ને એ વાત બાબત તેને પુછવાને તેઓ બીધા.

૪૬ એને તેઓમાં તકરાર થઈજે આપણામાં સહુથી માહોટો ઢોણ હરો?
 ૪૭ પણ ઇસુએ તેઓનાં ઘીલનો વીચાર જણીએ, ને એક બાલકને લઈને
 તેને પોતાની પાસે ઉભું રાખીજે. ૪૮ ને તેઓને કહીજે કે, જે ઢોધ મારાં નામ-
 થી આ બાલકને કબુલ કરશે, તે મને કબુલ કરેજે ; ને જે ઢોધ મને કબુલ

કરેછે, તે મારા મોકલનારને કમ્બલ કરેછે. કેમકે તમ સરવમાં જે બહુ નાહાનો છે, તે મોહોયો થરો. ૪૯ તારે ઇસ્માહાને જ્વાબમાં કહીજી કે, ખોદાવંદ, તારાં નામથી એકને હમે દેવો કાહાડતાં દીડા, ને તે હમારી સાથે નહીં ચાલીએ, વાસતે હમે તેને મને કીધા. ૫૦ ને ઇસુએ તેને કહીજી કે, મને ના કરો, કેમકે જે આપણે ઉલયો નથી, તે આપણી તરફનો છે.

૫૧ અને એમ થઈજી કે તેને ઉપર લેવાના દાહાડા પુરા થઈઆ, તારે ઇશાલિમ જવા સાફ તેણે પોતાનું મોહો થીરતાથી રાખીજી. ૫૨ ને હરકારાએ પોતાની અગાજી મોકલીઆ, ને તેએ ગઈઆ, ને તેને સાફ તઈઆર કરવાને સમરોનીએના એક ગામમાં પેઠા. ૫૩ પણ તેનું મોહો ઇશાલિમ જવા જેવું હતું, વાસતે તેએ તેને કમ્બલ નહીં કીધા. ૫૪ તારે તેના શાગીરદ ઇઆકુબ તથા ઇસ્માહાને એ જાહને કહીજી કે, ખોદાવંદ, જેમ એલીઆએ કીધું તેમ આસમાનથી આગ વરસાવીને તેએને બાલીનાંખીએ? એ બાબત તારી શી ઇછા છે? ૫૫ પણ તેણે ફરીને તેએને ધમકાવીઆ, ને કહીજી કે, તમારામાં કેબો રહ છે, એ તમે નથી જાણતા. ૫૬ કેમકે આદમીનો ખેટો માણસોના જીવ હજાક કરવાને નહીં, પણ બચાવવાને આનીએ છે. ને તેએ ખીજે ગામ ગઈઆ.

૫૭ અને તેએ રસતે ચાલતા હતા, તારે એમ થઈજી કે એકે તેને કહીજી કે, ખોદાવંદ, જાંહાં તું જાએ તાંહાં હું તારી પાછલ આવીરા. ૫૮ ને ઇસુએ તેને કહીજી કે, લોકડાને કોતરો છે, ને આસમાનના પકશીએને માલા છે; પણ આદમીના ખેટાને માથું મુકવાને ઠામ નથી. ૫૯ ને તેણે ખીજને કહીજી કે, મારી પાછલ આવ. પણ તેણે કહીજી કે, ખોદાવંદ, મને રજા આપ કે હું પેહેલાં જાહને મારા બાપને દાટું. ૬૦ ને ઇસુએ તેને કહીજી કે, તું મારી પાછલ આવ, ને મુએલાએને પોતાના મુએલાએને દાટવા દે; પણ તું જાહને ખોદાની પાદશાહતની અખર જાહેર કર. ૬૧ ને એક ખીજએ પણ કહીજી કે, ખોદાવંદ, હું તારી પાછલ આવીરા; પણ પેહેલાં મારાં ઘરનાંએને મરી આવવાને મને જ્વાદે. ૬૨ તારે ઇસુએ તેને કહીજી કે, જે પોતાનો હાથ હેલ પર મુકાને પછવાડે જુએ, તે ખોદાની પાદશાહતને લાએક નથી.

બાબ ૧૧મો.

એ ખાદ ખોદાવંદે ખીજ સીતરને પણ ઠરાવીઆ, ને હરેક રોહેર તથા

જગીઆમાં જાંહાં પોતે જવાનો તાંહાં બનેને પોતાની અગાઉ માકલીઆ.
 ૨ તારે તેણે તેઓને કહીજી કે, પાકેલી ખેતી ધણી છે, પણ મજુરો થોડા છે,
 વાસને પાકેલી ખેતીના માલિકની તમે મીનત કરો કે તે પોતાની પાકેલી ખેતીને
 સાર મજુરો માકલે. ૩ તમે જાઓ, જુઓ, વજાઓમાં ગેટાંનાં બધાં સરખા
 હું તમને માકલુંછું. ૪ વાંસડી તથા જોહોણું તથા જોડા ના લો, ને રસતામાં
 કોઈને સલામ ના કરતા. ૫ ને જે ધરમાં તમે પેસો, તાંહાં પેહેલાં કહો કે
 આ ધરનાં શાંતી થાઓ. ૬ ને જે શાંતીના દીકરો તાંહાં હરો, તો તમારી
 શાંતી તે પર રહેશે; પણ જે નહીં હરો, તો તમારા પર તે પાછી આવશે.
 ૭ ને જે કંઈ તેઓ આપે, તે આઈ પીને તેજ ધરમાં રહો, કેમકે મજુર પોતાની
 મજુરીને લાઓ છે; ઘરે ઘરે ફરતા ના. ૮ ને જે કોઈ રોહરમાં તમે પેસો,
 ને જે તેઓ તમને કબુલ કરે, તો તમારી આગલ જે મુકામ તે આઓ.
 ૯ ને તેમાંના ખીમારીઓને સમા કરો, ને તેઓને કહો કે, ખોદાની પાદશાહત
 તમારી પાસે આવી છે. ૧૦ પણ જે કોઈ રોહરમાં તમે પેસો, ને જે તેઓ
 તમને કબુલ નહીં કરે, ૧૧ તો તેના રસતાઓમાં આહાર જઠને કેહેજો કે,
 તમારાં રોહરની ધુલ જે હમને વલગી છે તે પણ હમે જઠકી નાંખીએછીએ,
 તોપણ એ જાહેર કે ખોદાની પાદશાહત તમારી પાસે આવી છે. ૧૨ ને હું તમને
 કહુંછું કે તે દાહોડે તે રોહર કરતાં સદોમનો હાલ વધતો સેહેલ થરો. ૧૩ ઓ
 ઓરાજન, તને અકસોસ; ઓ બેથસાહદા, તને અકસોસ; કેમકે જે
 માલેજ તમારામાં કીધા, તે જે સાર તથા સીદાનમાં કીધા હોતે, તો તેઓએ
 તાટ પેહેરીને તથા રાખમાં બેસીને કાહારની તોયા કીધી હોતે. ૧૪ પણ ધન-
 સાફ કરવામાં સારને તોયા સદોમને તમ કરતાં આસાની થરો. ૧૫ ને ઓ
 કાપરનાહુમ, તું જે આસમાન સુધી જીંચું કરાહુંછું છે, તે તું પત્થલ સુધી નીચું
 નંખારો. ૧૬ જે તમારું શાંબલિ છે, તે મારું શાંબલિ છે; ને જે તમને વખોડું છે,
 તે મને વખોડું છે; ને જે મને વખોડું છે, તે મારા માકલનારને વખોડું છે.

૧૭ અને તે સીતરે ખુસીથી પાછા આવીઆ, ને કહીજી કે, ખોદવંદ, તારાં
 નામથી દેવો પણ હમારા હુકમને તામે છે, ૧૮ તારે તેણે તેઓને કહીજી કે,
 રોતાને વીજલીની પદે આસમાનથી પડતો મેં દીક્ષે. ૧૯ જુઓ, સાપો તથા
 વીંદુઓને છુંદવાનો, તથા દુરામનની બધી કુદરત પર હું તમને ઓખતીઆર
 આપુંછું, ને તમને કસાંથી જુકસાન નહીં થરો. ૨૦ મગર એથી ખુશી ના
 થાઓ કે રોહો તમારા હુકમમાં છે; પણ એ કરતાં એથી ખુશ થાઓ કે તમારું

નામ આસમાનમાં લખાઈયાં છે. ૨૧ તે વખતે ઇસુએ જીવમાં ખુરા થઈને કહીજી કે, આએ બાપ, આસમાન તથા જમીનના મલિક, હું તારી શુકર કંઈ છજી, કેમકે દાનાવો તથા અકલમંદોથી તે આ વાતો સંતાડી છે, ને બાલકોને પરગટ કીધી છે. હા, આએ બાપ, કેમકે તેને એ પસંદ આવીજી. ૨૨ મારા બાપે મને બધું સોંપીજી છે; ને બેટો કોણ છે, એ બાપ વીના કોઈને માલુમ નથી; ને બાપ કોણ છે, એ બેટા વીના, તથા જેની પાસે બેટો પરગટ તેને કરવા આહે તે વીના કોઈ જાણતું નથી. ૨૩ તારે તેણે શાગીરદોની ગમ ફરીને એકાંત કહીજી કે, જે તમે જીએઓ, તે જોનાર આંખો મુખારક છે. ૨૪ કેમકે હું તમને કહું છજી કે જે તમે જીએઓ, તે જોવાને ધણા નખીએએ તથા પાદ-શાહેએ આહીજી, પણ નહીં જોઈયાં, ને જે તમે શાંબલોઓ, તે શાંબલવાને આહીજી, પણ નહીં શાંબલીજી.

૨૫ એને જીએ, એક શાસતરી તેની અજમાએશ કરવાને ઉભો રહીએ, ને તેને કહીજી કે, ઉસતાદ, હું શું કંઈ કે હમેશગીની હુંદગીનો વારસ થાજી ? ૨૬ ને તેણે તેને કહીજી કે, તોરતમાં શું લખીજી છે ? તું શું વાચીએ ? ૨૭ ને તેણે જવાબમાં કહીકે કે, તારા ખોદા ખોદવંદ પર તું તારાં આખાં દીક્ષથી, તથા તારા આખા જીવથી, તથા તારા આખાં કુવતથી, તથા તારી આખી સમજથી, પીઆર કર; ને જેવો પોતા પર તેવો તારા પડોસી પર કર. ૨૮ ને તેણે તેને કહીકે કે, તેં કીક જવાબ દીધો, તું એ પરમાણે કર, ને તું જીવરો. ૨૯ તારે તેણે પોતાને રાસત ડરાવવા આહીને ઇસુને કહીજી કે, મારો પડોસી કોણ છે ? ૩૦ ને ઇસુએ જવાબમાં કહીજી કે, એક રાખસ ઇશાલેમથી ઇરીએમાં જતો હતો, ને ચારોમાં પડીએ, ને તેએએ તેને નાગો કરીનાંખીએ, ને ઘાએલ કરીને અધમુએ થઈએ પર તેને મુકીને ચાલીએ ગઈએ. ૩૧ ને એવું થઈજી કે એક કાહીન તે રસતે આવીએ, ને તેને જોઈને બીજી બાજુથી ચાલીએ ગઈએ. ૩૨ ને એજ તરેહ એક લેવી પણ જાંહાં તે હતો તાંહાં આવીએ, ને જોઈને બીજી બાજુથી ચાલીએ ગઈએ. ૩૩ પણ એક સમરોની મુસાફરી કરતો તેની પાસે આવીએ, ને તેને જોઈને રહમ કીધો. ૩૪ ને પાસે આવીને તેના ઘાએમાં તેલ તથા વધન રેડીને પોટો બાંધીએ, ને પોતાના જનવર પર તેને બેસાડીને ધરમશલામાં તેને લઈઆવીએ, ને તેની ખખરદારી કીધી. ૩૫ ને સહવારે નીકલતી વેલા બે દીનાર કાહાડીને ધરમશલાવાલાને આવીએ, ને તેને કહીજી કે, તું એની ખખરદારી કરજે, ને એથી વધતું જે ખરચરો, તે હું

પાછા આવીરા તારે તને ભરી આવીરા. ૩૬ તો તે તરણોમાંથી ચેરોમાં પેડાનો પેડાસી કોણુ હતો, તને શું લાગેછે? ૩૭ તારે તેણે કહીકું કે જ્યે તેના પર રહમ કીધો તે. તારે ઇસુએ તેને કહીકું કે, તું જઈને એમજ કર.

૩૮ એને તેએ જતા હતા તારે એમ થઈકું કે તે એક ગામમાં પેડાને મારથા નામે એક આરોતે પોતાનાં ઘરમાં તેને ઉતારો આપીએ. ૩૯ ને મરીએમ કહેવાએલી તેની એક બેહેન હતી; ને તે ઇસુના પગ પાસે બેસીને તેની વાત સાંભળતી હતી. ૪૦ પણ મારથા ઘણી ખીદમતથી ગભરાઈ હતી, ને પાસે આવ્યાંને કહીકું કે, ઝાઘાવંદ, મારી બેહેને મને એકલીને ખીદમત કરવાને સુકી છે, શું તને એની કંઈ ચીંતા નથી? તો એને મારી મદદ કરવાને કહે. ૪૧ ને ઇસુએ જવાબમાં તેને કહીકું કે, એ મારથા, મારથા, ઘણી ચીજો આખત તું ચીંતામાં તથા ગડબડમાં પડી છે. ૪૨ પણ એકનીજ અગત છે; ને શારો હીસો, જે તેની પાસેથી લેવારો નહીં, તે મરીએમને પસંદ કીધો છે.

આખ અગીઆરમો.

એને એક ડેકાણે તે દુઆ માગતો હતો તે જરે તેણે પુરી કીધી, તારે એમ થઈકું કે તેના સાગીરદોમાંથી એકે તેને કહીકું કે, ઝાઘાવંદ, જેમ ઇએમ્ના હાને પોતાના સાગીરદોને શીખવીજી તેમ તું પણ હમને દુઆ માગવાને શીખવ. ૨ તારે તેણે તેએને કહીકું કે, તમે દુઆ માગો તારે કહો કે, એ આસમાન-માંના હમારા આપ, તારું નામ પાક મનાએ; તારી પાદરાહત આવી; જેમ આસમાનમાં તેમ જમીન પર પણ તારો મરજી થાએ. ૩ હમારો શેજની શેટલી આજ હમને આપ. ૪ ને હમારા ગુનાહ હમને માફ કર, કેમકે હમે પણ હમારા હરેક કરજદારને માફ કરીએછીએ; ને હમને અજમાએરામાં ના નાંખ, પણ હમને ખુરાથી છોડાવ. ૫ ને તેણે તેએને કહીજી કે, તમારામાંનો એવો કોણુ છે કે જેનો દોસત તેની પાસે મધરાતરે જશે, ને તેને કહેશે કે, દોસત મને તરણુ શેટલી ઉઠીની આપ. ૬ કેમકે મારો બાઈવંદ રસતે જતાં મારી પાસે આવીએ છે, ને તેની આગલ સુકવાનું મારી પાસે કંઈ નથી. ૭ તારે તે અંદરથી જવાબ દઈને કહેશે કે, મને તસદી ના દે, હમણા આરણું બંધ કીધું છે, ને મારાં છોકરાં મારી પાસે ખીજનાપર છે, વાસતે મારાથી ઉઠીને તને અપાવું નથી. ૮ હું તમને કહુંછી કે તે તેનો દોસત છે, તે વાસતે જે તેને આપવા સાજ નહીં ઉઠશે, તો પણ તેનો આજજને કીધે તે ઉઠીને તેને જેટલું જોઈએ તેટલું

આપરો. ૯ ને હું તમને કહુંછી કે માગો, ને તમને અપારો, શોધો ને તમે પામશો, ઠોકો ને તમારે સાર ઉઘડારો. ૧૦ કેમકે હરેક જે માગે છે તે પામે છે, ને જે શોધે છે તેને જોડે છે, ને જે ઠોકે છે તેને સાર ઉઘડારો. ૧૧ ને તમારામાં કોઈ આપ હોય, ને જે દીકરો તેની પાસે રોટલી માગે, તો શું તે તેને પથર આપરો? ઈચ્છા જે માછલી માગે, તો શું માછલોને બદલે તેને સાપ આપરો? ૧૨ ઈચ્છા જે તે બેદું માગે, તો શું તેને વીધુ આપરો? ૧૩ જે વાસતે તમે ખુરાછતાં જે પોતાનાં છોકરાંએને શારી સ્ત્રીએ આપી જાયોછો, તો તમારો આસમાની આપ પોતાથી માગનારાએને પાક-રહ કેટલો વધતો આપરો?

૧૪ એને તે એક દેવને કાહાડતો હતો, ને તે મુંગો હતો; ને એમ થઈ જી કે દેવ નીકલીએ તારે તે મુંગો બોલીએ, ને લોક તાજુબ થઈએ. ૧૫ પણ તેએમાંથી કેટલાએકે કહી જી કે, દેવાના સરદાર બાલજેબુલની મદદથી દેવાને તે કાહોડે છે. ૧૬ ને બીજાએએ એજમાએશ કરવા સાર તેની પાસે આસમાનથી નીશાણી માગી. ૧૭ પણ તેણે તેએના વીચાર જણીને તેએને કહી જી કે, જે પાદશાહત પોતાની સામે થાય, તે ઉજડ થાય છે. ૧૮ ને જે ઘર પોતાની સામે થાય, તે પડે છે. ને જે રોતાન પોતે પોતાની સામે થઈએ, તો તેની પાદશાહત શી તરેહ કાએમ રહેરો? કેમકે તમે કહોછો કે બાલજેબુલની મદદથી હું દેવાને કાહુંછી. ૧૯ ને જે હું બાલજેબુલની મદદથી દેવાને કાહુંછી, તો તમારા દીકરા કોહોની મદદથી કાહોડે છે? વાસતે તેએ તમારો ધનસાફ કરશે. ૨૦ પણ જે હું એદાની આંગલીએ દેવાને કાહુંછી, તો એદાની પાદશાહત તમારી પાસે આવી છે. ૨૧ જરે હથીઆર-બંદ જેરાવર માણસ પોતાની હવેલીની ચોકી કરે છે, તારે તેની માલમતા સલામત રહે છે. ૨૨ પણ જરે તે કરતાં જેરાવર તેની પાસે આવીને તેને જીંહીતે, તારે જે હથીઆર પર તેણે બરોસો કીધો તે ધીનવી લે છે, ને તેની લુંટ વેહેંચી આપે છે. ૨૩ જે મારી તરફનો નથી, તે મારે ઉલટો છે; ને જે મારી સાથે એકદું નથી કરતો, તે વેરી નાંખે છે. ૨૪ જરે નાપાક-રહ માણસમાંથી નીકલે છે, તારે ઉજડ ઠોકાણામાં આરામ શોધતો કરે છે, પણ નહીં પામીએથી કેહે છે કે, જેમાંથી હું નીકલીએ તેજ મારાં ઘરમાં હું પાછો જઈશ. ૨૫ પછી તે આવીને તેને વાલિયું તથા શોભાવાન જુએ છે. ૨૬ તારે તે જઈને પોતાથી ખુરા બીજા સાત રહોને સાથે લાવે છે, ને તેએ તેમાં પેસીને તાંહાં રહે છે; તારે તે માણસનો છોલો હાલ પેહેલા કરતાં ખુરા થાય છે.

૨૭ અને તે આ વાતો કહેતો હતો, તારે એમ થઈ જી કે લોકોમાંથી એક એમને ખુબ પાડીને તેને કહીજી કે, જે પેટે તને રાખીએ, તથા જે થાનેને તું ધાવીએ, તેએ મુઆરક છે. ૨૮ પણ તેણે કહીજી કે, એ કરતાંને ખાદાનો કલામ જેએ શાંભલે, ને તેને પાલે, તેએ મુઆરક છે.

૨૯ અને મોહોટી ભીડ થવા લાગી તારે તે કહેવા લાગીએ કે, આ પેહેડીના લોક ભુંડા છે; તેએ નીશાણી શોધે, પણ ઇએના નખીની નીશાણી શીવાએ ખીજી નીશાણી તેએને અપારો નહીં. ૩૦ કેમકે જેમ ઇએના નીનવીએને સાઈ નીશાણી હતો, તેમ આદમીનો એટો આ પેહેડીને સાઈ થશે. ૩૧ દક-શાણીની શાણી આ પેહેડીના લોકોની સાથે ઇનસાફને ઘાહો ઉઠશે, ને તેએને સખ લાએક ઇરાવશે, કેમકે સુકીમાનની ઘનાઇ શાંભલવાને જમીનેને છેડેથી તે આવી; ને જુએ સુકીમાન કરતાં મોહોટો એક હીઆં છે. ૩૨ નીનવીના લોક આ પેહેડીની સાથે ઇનસાફને ઘાહો ઉઠશે, ને તેએને સખ લાએક ઇરાવશે, કેમકે ઇએનાએ વાએજ કીધાથી તેએએ તોઆ કીધી; ને જુએ, ઇએના કરતાં મોહોટો એક હીઆં છે.

૩૩ અને કોઇ ચેરાગ સલગાવીને છુપીઆં મકાનમાં કે માપા તલે નહીં, પણ અંદર આવનાગ રોરાની મલવા સાઈ ચેરાગદાની પર મુકે. ૩૪ બદનનો ચેરાગ આંખ છે, વાસને જે તારી આંખ સાફ હોએ, તો તાઈ આંખું બદન રોરાનીએ ભરેલું છે; પણ જે ખુરી હોએ, તો તાઈ બદન પણ અંધારાંએ ભરેલું છે. ૩૫ વાસને તારામાં જે રોરાની છે તે અંધાઈ નહીં થાએ એ સાઈ હુરી-આર રહે. ૩૬ જે તાઈ આંખું બદન રોરાનીએ ભરેલું હોએ, ને તેના કોઇ ભાગમાં અંધાઈ નહીં હોએ, તો રોરાની કરતારો ચેરાગ જેમ તને રોરાની આપે, તેમ તાઈ આંખું બદન રોરાનીએ ભરેલું થશે.

૩૭ અને તે બોલતો હતો તારે એક ફોરોશીએ દરખાસત કીધી કે તે તેની સાથે આંખું આએ; ને અંદર જઇને તે ખાવા બેઠો. ૩૮ પણ ખાવા પેહેલાં તે નાકીએ નહીં, એ જેઇને ફોરોશી તાજુબ થઇએ. ૩૯ તારે ખાદાવંદે તેને કહીજી કે, એએ ફોરોશીએ, તમે થાલી પીઆલું ખાહારથી સાફ કરેહો, પણ અંદરખાને તમે જુલમ તથા ખુરાઇથી ભરેલા છો. ૪૦ એએ મુરએ, જેણે ખાહારનું બનાવીજી તેણે અંદરનું પણ શું નથી બનાવીજી? ૪૧ પણ એ કરતાં જે કંઇ તમાઈ છે તેમાંથી ખેરાત કરે, ને જુએ, અંધું તમારે સાઈ પાક છે. ૪૨ પણ તમ ફોરોશીએને અફસોસ છે, કેમકે કુદનો તથા વરીઆલી તથા હરેક

તરેહની બાજુનો તમે દશમો ભાગ આપો છો, પણ ઇનસાફ તથા ખોદાનો પીઆર તમે પડતો મુકો છો; એ કરવાં, ને ખીનં નહીં મુકવાં જોઈતાં હતાં. ૪૩ એએ ફરોશીએ, તમને અફસોસ છે; કેમકે એઆદતખાનાઓમાં ઉપલાં મકાનો તથા અહુટાંઓમાં સલામો તમે આહો છો. ૪૪ એએ શાસતરીએ તથા ફરોશીએ ઢોંગીએ, તમને અફસોસ છે; કેમકે જે કબરો દેખાતી નથી, ને જે પર લોકો ચાલતાં જાણતા નથી, તેવા તમે છો.

૪૫ તે વેલા શાસતરીઓમાંના એકે જવાબ આપતાં તેને કહીઈ કે, ઉસ-તાદ એમ બોલવાથી તું હમને પણ મેણા મારેછે. ૪૬ તારે તેણે કહીઈ કે, તમે શાસતરીએને પણ અફસોસ છે, કેમકે જિઅકવાને મુશકિલ એવા બોબ લોકો પર તમે લાદો છો, પણ તમે પોતે પોતાની આંગલીઓમાંની એકે તે બોબ-એને અડકતા નથી. ૪૭ તમને અફસોસ છે, કેમકે નખીએની કબરો તમે બાંધો છો, ને તમારા બાપદાદાએએ તેએને મારીનાંખીઆ. ૪૮ તારે તમે શાહેદી આપો છો કે તમે પોતાના બાપદાદાએનાં કામ પસંદ કરો છો; કેમકે તેએ-એ તેએને મારીનાંખીઆ, ને તમે તેએની કબરો બાંધો છો. ૪૯ એ વાસતે ખોદાની દાનાઈએ પણ એ કહીઈ કે, નખીએને તથા રસુલાને હું તેએની પાસે મોકલીશ, ને તેએમાંથી કેટલાએકને તેએ મારીનાંખશે, ને બહુ સતાવશે. ૫૦ વાસતે દુનીઆની શરઆતથી કુલે નખીએનું લોહી જે વેહેવડાઈ છે, તેનો બદલો આ પેહેડીથી લેવારો. ૫૧ હાબેલનાં લોહીથી તે જખરીએ, જે કુરબાન-ગાહ તથા મંદીરની વચે મારીએ ગઈએ, તેનાં લોહી સુધી; હા, હું તમને કહું છું કે તેનો બદલો આ પેહેડીથી લેવારો. ૫૨ એએ શાસતરીએ, તમને અફસોસ છે, કેમકે એલમની કુચી તમે લઈ ગઈએ છો, તમે પોતે અંદર પેસતા નથી, ને એએ પેસતા હતા તેએને તમે અટકાવીએ છે. ૫૩ ને તેએને આ વાતો તે કેહેતો હતો, તારે શાસતરીએ તથા ફરોશીએએ તેને ધણા ચીડવવા તથા ધણી વાતો બોલાવવા સાહ તેને છેડીએ. ૫૪ ને તેની તલારામાં રહેતાં તેનાં મોહોની કોઈ વાત પકડવાનું કીધું, એ સાહ કે તેએ તેના પર તોહોમત મુકે.

બાબ બારમો.

એને હજરો લોક એકઠા થઈએ, એવા કે તેએ એક ખીબ પર પડતા હતા, તારે તે પોતાના શાગીરદેને કેહેવા લાગીએ કે, તમે પેહેલાં ફરો-શીએનાં ખમીરથી હુશીઆર રહો, જે ઢોંગ છે. ૨ કેમકે જે પરગટ નહીં કરારો,

ઝમ્બું કંઈ ઠાંકેલું નથી, ને જે જણારો નહીં, ઝમ્બું કંઈ ગુપત નથી. ૩ વાસતે તમે અંધારામાં જે કંઈ કહીએ છે, તે રેશનીમાં રાંભલારો; ને ઝમ્બુંકાંતમાં જે કંઈ તમે કાનમાં કહીએ છે, તે ધાખાઝા પર પરટ કરારો. ૪ ને ઝા મારા દોસેતો, હું તમને કહુંછએ કે, જેઝા બદને મારીનાંખે છે, ને ઝમ્બું પછી તેઝાથી ખીજું કંઈ કરાવું નથી, તેઝાથી તમે ના ખીજો. ૫ પણ તમારે કોણથી ખીજીવું ઝમે હું તમને બતાવુંછએ, મારીનાંખીઝા બાદ દોજખમાં નાંખવાનો જેને ઝમ્બું પતીઝાર છે તેનાથી ખીજો, હા, હું તમને કહુંછએ કે તમે તેથી ખીજો. ૬ જે સવાઈઝાની શું પાંચ ઝત્રીઝા વેચાતી નથી? ને તેઝામાંની ઝમ્બું પણ ઝાદાની ઝાગલ વીસરાતી નથી. ૭ પણ તમારા માથાંના સરવ નીમાલાઝા પણ ગણેલા છે, વાસતે તમે ખીજો ના; ઘણી ઝત્રીઝા કરતાં તમે મુલવાન છે. ૮ ને હું તમને કહુંછએ કે માણસોની ઝાગલ જે કોઈ મને કમ્બલ કરારો, તેને ઝાદમીનો બેટો પણ ઝાદાના શીરશતાઝાની ઝાગલ કમ્બલ કરારો. ૯ પણ માણસોની ઝાગલ મારો જે ધનકાર કરારો તેનો ધનકાર ઝાદાના શીરશતાઝાની ઝાગલ કરારો. ૧૦ ને જે કોઈ ઝાદમીના બેટાને ઊલટી વાત કેહેરો, તે તેને માફ કરારો; પણ પાક-રહને ઊલટું જે કોઈ કુર બકરો, તે તેને માફ નહોં કરારો. ૧૧ ને જેને ઝમ્બુંબાદતખાનાઝામાં તથા હાકેમીની તથા ઝમ્બું પતીઝાર વાલાઝાની ઝાગલ તેઝા તમને લઈ જાઝમે, તારે તમે કેહેવો ધઝા રો જવાબ ઝાપરો, ધઝા શું કેહેરો, ઝમ્બુંની ઝીંતા ના કરો; ૧૨ કેમકે જે કેહેવું જેઠઝમે, તે તેજ ધડી પાક-રહ તમને શીખવરો.

૧૩ અને લોઝામાંથી ઝમ્બું તેને કહીએ કે, ઉસતાદ, વારસો મારી સાથે વેહેંચી ઝાપવાનું મારા ભાઈને કેહે. ૧૪ ને તેણે કહીએ કે, ઝમ્બું ઝાદમી, મને તમારો ધનસાફ કરનાર ધઝા તમારું વેહેંચી ઝાપનાર કેહે કરારીઝા છે? ૧૫ ને તેણે તેઝાને કહીએ કે, તમે ખબરદાર રહો, ને લોબ ના કરો; કેમકે માણસની જીંદગી તેનો ઘણો દોલતમાં નથી. ૧૬ તેણે તેઝાને ઝા તમસીલ કહીએ કે, ઝમ્બું દોલતમંદની ખેતીઝમે ઘણી ઉપજ ઝાપી. ૧૭ તારે તેણે પોતાનાં દીલમાં વીચારીને કહીએ કે, હું શું કરું? કેમકે મારી ઉપજ મુકવાને મને જગીઝા નથી. ૧૮ તારે તેણે કહીએ કે, હું ઝમ્બું કરીરા, હું મારી વખારોને પાડીનાંખીરા, ને તેઝા કરતાં મોહોટી બાંધીરા; ને મારી બધી ઉપજ તથા માલમતા તાંહાં ભરીરા. ૧૯ ને હું મારા જીવને કહીરા કે, ઝમ્બું જીવ, ઘણાં વરસાને સાફ તારી બહુ માલમતા ભરેતી છે; જેન કર, ખા, પી, ને ખુશી કર. ૨૦ પણ ઝાદાઝમે

તેને કહીકે છે, અમ્મ મુરખ, આજ રોતે તારો જીવ તારી પાસેથી મંગારો, તારે તે જે તમ્મિાર કીધાં છે, તે કોહોનાં થરો? ૨૧ જે પોતાને સાઈ દોલત અમ્મકહી કરેછે, ને ખોદાની તરફ દોલતમંદ નથી, તે તેવોજ છે.

૨૨ અને તેણે પોતાના શાગીરદોને કહીજી છે, અમ્મ વાસતે હું તમને કહુંછઊં છે, પોતાના જીવને સાઈ ચીંતા ના કરો, કે શું આઈશું, ને બદનને સાઈ કે શું પહેરીશું. ૨૩ જીવ ખોરાકથી, ને બદન લુગડાંથી મોહોટું છે. ૨૪ કાગડા-અમાનો વીચાર કરો, કેમકે તેઅમા નથી વાવતા, ને નથી કાપતા, તેઅમાને ભંડાર નથી, ને વખાર નથી; તોપણ ખોદા તેઅમાનું પાલણુ કરેછે; તો પક્ષીઅમા કરતાં તમે કેટલા વધતા મુલવાન છો? ૨૫ ને ચીંતા કરીને પોતાનાં કદને અમ્મક હાથબર વધારવાને તમારામાંનો કોણ કુવતમંદ છે? ૨૬ વાસતે જે તમે સહુથી નાહાનું કરી નથી શકતા, તો આકીનાઅમા આપત કેમ ચીંતા કરોછો? ૨૭ તમે કુલ જાહોડાના વીચાર કરો; તેઅમા કોહોનાં વધેછે, તેઅમા મેહેનત નથી કરતાં, તેઅમા કાંતતાં નથી, ને હું તમને કહુંછઊં કે સુખીમાન પણ પોતાના આખા જાહોજલાલમાં તેઅમામાંના અમ્મકના જેવા સણુગારેલો નહીં હતો. ૨૮ તો જે ધારા આજ મેદાનમાં છે, ને કાલે ભઠીમાં ફેંકાઅમ્મકે, તેને જે ખોદા અમ્મક પહેરાવેછે, તો અમ્મક કમ અમ્મકાદીઅમા, તમને તે કેટલું વધતું પહેરાવરો? ૨૯ ને તમે શું આઅમા, ઈઅમા શું પીઅમા, અમ્મની તલાશ ના કરો, ને શક ના લાવો. ૩૦ કેમકે અમ્મ કુલે ચીજોને દુનીઆના લોદો શોધેછે; પણ તમારો આપ જાણેછે કે તમને અમ્મ ચીજોનો અપ છે. ૩૧ પણ અમ્મ કરતાં તમે ખોદાની પાદશાહત શોધો, ને અમ્મ તમામ ચીજો તમને અપારો. ૩૨ અમ્મ નાહાનાં યોલાં, ખીહોના, કેમકે તમને પાદશાહત આપવાને તમારા આપની મરજી છે. ૩૩ જે તમારાં તે વેચો, ને ખેરાત કરો, પોતાને સાઈ જીવની નહીં થનારી કોથલીઅમા, ઈઅમાને અખુટ દોલત, આસમાનમાં તમ્મિાર કરો, જાંહાં ચાર નથી આવતો, ને કીડા ખરાબ નથી કરતો. ૩૪ કેમકે જાંહાં તમારી દોલત છે, તાંહાં તમારાં દીલ પણ લાગરો. ૩૫ તમારી કમરો આંધેલી, ને મશાલો સલગાવેલી રાખો. ૩૬ ને જેઅમા પોતાનો ધણી લગનમાંથી કાહારે પાથો આવરો, કે તે આવીને ઠોકે તાહારેજ તેને સાઈ તેઅમા ઉધોડે, અમ્મથી તેની રાહ જીવેઅમ્મકે, તે માણુસોના જેવા તમે થાઅમા. ૩૭ ધણી આવીને જે આકરોને ચોકી કરતા જેરો તેઅમા મુખારક છે. હું તમને અચીત કહુંછઊં કે તે પોતે કમર આંધરો, ને તેઅમાને આવા ખેસાડરો, ને પાસે આવીને તેઅમાની ખીદમત કરરો.

૩૮ને જો તે ખીજે પોહોરે આવશે, કે તીજે પોહોરે આવશે, ને ઝમજ જોશે, તો તે ચાકરો મુખારક છે. ૩૯ને ઝમ જાણો, કે જો ધરધણી જાણતે કે ચાર કહી ધડી આવનાર છે, તો તે ચોકી કરતે, ને પોતાનાં ધરમાં ખાતર પાડવા નહીં દેતે. ૪૦ વાસતે તમે પણ તઈઆર થાઓ; કેમકે જે ધડી તમે નથી ધારતા, તેમાં આદમીનો બેટો આવેછે.

૪૧ ઝને પીતરે તેને કહીજીં કે, ખાદાવંદે, ઝમ તમ સીલ ગું હમને, કે સરવને કેહેછે? ૪૨ તારે ખાદાવંદે કહીજીં કે, અમાનતદાર તથા દાનાવ ચાકર જેને તેનો ધણી પોતાના ધરનાંઝમીને વખતે વખત ખોરાક આપવાને ડરાવશે, તે કોણુ છે? ૪૩ જે ચાકરને પોતાનો ધણી આવીને ઝમ કરતો જોશે, તે મુખારક છે. ૪૪હું તમને સાચું કહુંછજીં કે તે પોતાની બધી મીલકત પર તેને મુકરર કરશે. ૪૫ પણ જો તે ચાકર પોતાનાં દીલમાં કેહે કે મારો ધણી આવતાં વાર લગાડેછે, ને ચાકરોને તથા ચાકરડીઝમીને મારવા, તથા ખાવા પીવા, તથા મસત થવા લાગશે, ૪૬ તો જે દાહોડે તે રાહ જોતો નથી, ને જે ધડી તે જાણતો નથી, તેમાં તે ચાકરનો ધણી આવશે, ને તેને કાપીનાંખશે, ને બેઈમીનોની સાથે તેનો હીસો ડરાવશે. ૪૭ ને જે ચાકરે પોતાના ધણીની મરજી જાણી, પણ તઈઆર નહીં થઈઝમી, ને તેની મરજી પરમાણુ નહીં કીધું, તે બહુ માર ખારો. ૪૮ પણ જે જાણતો નહીં હતો, ને માર ખાવાને લાઝમિક કામ કીધું, તે થોડા માર ખારો. કેમકે જે હરેકને ધણું આપેલું છે, તેની પાસેથી ધણું મંગારો; ને જેની પાસે બહુ મુકેલું છે, તેની પાસેથી જીઆદા મંગારો.

૪૯ જમીન પર આગ લગાડવા હું આવીઝમી છજીં; ને તે હમણા સલગી હોઝમી તો હું શું ચાહુંછજીં? ૫૦ પણ મારે પામવાનું ઝમિક બાપતીસમા છે, ને તેના પુરા થવા સુધી મને કેવી તંગી લાગેછે! ૫૧ શું તમે ઝમિક ધારોછો કે હું જમીન પર શાંતી આપવાને આવીઝમી છજીં? હું તમને કહુંછજીં કે, ના; પણ તે કરતાં કુટ પાડવા. ૫૨ કેમકે અવિથી ઝમિક ધરમાં પાંચ મધે કુટ પડશે, તરણુ બેની સામા, ને બે તરણુની સામા થશે. ૫૩ બાપ દીકરા સામા, ને દીકરો બાપનો સામા; મા દીકરીની સામા, ને દીકરી માની સામા; શાશુ પોતાની વહુની સામા, ને વહુ પોતાની શાશુની સામા થશે.

૫૪ ઝને તે લોકોને કેહેવા લાગીઝમી કે, તમે પરાચમથી વાદલી આવતી જુઝમીછો, તારે તુરત કેહેછો કે જાપડું આવશે, ને ઝમજ થાઝમીછે. ૫૫ ને દકશાણુનો વા વાઝમીછે, તારે તમે કેહેછો કે ગરમી થશે, ને ઝમજ થાઝમીછે.

૫૬ અમ્મે દોગીઓ, તમે આસમાન તથા જમીનની સુરત પીછાની શકો છો, પણ આ જમાનાને તમે કેમ પીછાનતા નથી ? ૫૭ ને જે વાજબી છે તે તમે પોતે કેમ નથી ઠરાવતા ? ૫૮ જરે તું તારા વાદીની સાથે હાકમની પાસે જાઓ, તારે રસતામાં કોરોસ કર તેથી છુટી જાઓ, રખે તે તને હાકમની પાસે ખેંચે, ને હાકમ તને ચોપદારને સોંપે, ને ચોપદાર તને કેદખાનામાં નાંખે. ૫૯ હું તને કહું છું કે, બાકીની દમડી પણ પાછી નહીં આપે, તાંહાં સુધી તું તાંહાંથી નહીં નીકલરો.

બાબ તેરમો.

અને તે વલા કેટલાઓક તાંહાં હતા તેઓએ ગાલીલીઓ બાબત તેને કહી, જેઓનું લોહી પીલતે તેઓની કુરબાની સાથે મેલવીઈ હતું. ૨ તારે ઇસુએ જવાબમાં તેઓને કહી, શું તમે એમ ધારો છો કે તે ગાલીલીઓએ એટલાં સહીઓ વાસતે સરવ ગાલીલીઓ કરતાં તેઓ પારી હતા ? ૩ હું તમને કહું છું કે ના ; પણ જો તમે તોબા નહીં કરો, તો તમે સહુ તેમજ હલાક થરો. ૪ ઇમા જે અરાડના પર સીલાઓના બુરજે પડીને તેઓને મારીનાંખીઓ, તેઓ ઇશાલેમમાંના બધા રહેનારો કરતાં પારી હતા, એમ તમે ધારો છો કે શું ? ૫ હું તમને કહું છું કે ના ; પણ જો તમે તોબા નહીં કરો, તો તમે બધા તેમજ હલાક થરો.

૬ અને તેણે એ તમસીલ કહી કે, એક જણની વાડીમાં એક અંજીરનું જાહાડ રોપીઈ હતું, ને તેણે આવીને તે પર ફૂલ શોધીઓ, પણ કંઈ જડીઈ નહીં. ૭ તારે તેણે માત્રને કહીઈ કે, જો, તરણ વરરા થઈઓ આ અંજીરી પર ફૂલ શોધતો હું આવું છું, પણ મને જડતું નથી ; એને કાપીનાંખ, શા સારું એ બોંએને રાકી રાખે ? ૮ ને તેણે જવાબમાં તેને કહીઈ કે, અએ સાહેબ, આ વરરામાં પણ એને રહેવાદે, હીઓ સુધી કે હું એની આસપાસ ખોદું, ને ખાતર નાંખું ; ૯ ને જો તે ફૂલ આપે તો શારું, ને નહીં, તો પછી તું એને કાપીનાંખજે.

૧૦ અને એક એઆદતખાનામાં સખતને દાહોડે તે વાએજ કરતો હતો. ૧૧ તારે જુઓ, તાંહાં એક એઆરત હતી, જેને અરાડ વરરા થઈઓ નખલાઈનો રહ હતો, ને તે કુબડી થઈગઈ હતી, ને કોઈ પરકારે સમી થઈ નહીં રાકી. ૧૨ ને ઇસુએ તેને કહીઈ કે, અએ એઆરત, તું તારી નખલાઈથી છુટી છે.

૧૩ ને તેણે તે પર હાથ મુકીઆ, ને તુરત તે પાછી સમી થઈગઈ, ને ઝાદાની તારીક કીધી. ૧૪ પણ ઇસુએ સખતને દાહોડે સમી કીધી, વાસને એઆદત-આનાના હાકમે ગુસે બરાઈને જવાબમાં લોકોને કહીજી કે, એવા છ દાહાડા છે, જેમાં કામ કરવાં રવા છે, વાસને તેમાં તમે આવાંને સમા કરાએ; પણ સખત-ને દાહોડે નહીં. ૧૫ તારે ઝાદાવંદે તેને જવાબમાં કહીજી કે, એએ ઢોંગી, તમારામાંનો હરેક સખતને દાહોડે પોતાના બલદ કે ગવેડાંને શું ગબાણુમાંથી છોડીને પાવા લઈ નથી જતો? ૧૬ ને જુએ, એ ઈબરાહીમની દીકરી હતી, જેને આરાડવરા થઈઆં શેતાને આંધી રાખી હતી, તેને સખતને દાહોડે શું એ અંધનથી છોડવતી નહીં જોઈએ? ૧૭ ને તેણે એ વાતો કહી, તારે તેના સરવ દુરામનો શરમાઈઆ, ને તેથી જે સરવ કરામતનાં કામ થઈઆં તેથી બધા લોકો ખુરા થઈઆ.

૧૮ એને તેણે કહીજી કે, ઝાદાની પાદરાહત શા સરખી છે? ને હું તેને શાની તમસીલ આપું? ૧૯ તે પીલુનાં બીજ જોઈ છે, જેને એક જણે લઈને પોતાની વાડીમાં નાંખીજી, ને તે ઉગીજી, ને એવું મોહોડું જાહાડ થઈ કે આસમાનનાં પરંદાએએ તેની ડાલીએ પર વસતી કીધી.

૨૦ એને વધી તેણે કહીજી કે, ઝાદાની પાદરાહતને હું શાની તમસીલ આપું? ૨૧ તે ખમીરના સરખી છે, જેને એક આરતે લઈને તે બધું ખમીરવાલું થાએ, તાંહાં સુધી આટાનાં તરણુ માપામાં ઘાલી મુકીજી.

૨૨ એને તે વાએજ કરેતા, તથા ઈશ્રાલિમની તરફ મુસાફરી કરેતા, રોહિરે રોહિર તથા ગામે ગામ ફરીએ. ૨૩ તારે એકે તેને કહીજી કે, ઝાદાવંદ, તારણુ પામનારા શું યોગ છે? ૨૪ ને તેણે તેએને કહીજી કે, તમે સાંકડે આરણેથી પેસવાનાં કોરોસ કરો, કેમકે હું તમને કહુંજી કે અંદર પેસવા ઘણા આહારો, પણ રાકરો નહીં. ૨૫ જરે ઘરઘણીએ ઉડીને આરણું દીધું, ને તમે આહાર ઉભા રહીને આરણું ઢોકવા લાગીને કેહેરો કે, એએ સાહેબ, સાહેબ, હમારે સાફ ઉઘાડ, ને તે જવાબમાં તમને કેહેરો કે, હું તમને આજખતો નથી કે તમે કાંહાંના છો. ૨૬ તારે તમે કેહેવા લાગરો કે, હમે તારી સામા આપું પીધું છે, ને તે હમારા રસતાએમાં વાએજ કીધું છે. ૨૭ પણ તે કેહેરો, હું તમને કહુંજી કે, હું તમને આજખતો નથી કે કાંહાંના છો; એ ખુરાં કામ કરનારાએ, તમે સરવ મારી પાસેથી જએ. ૨૮ ઈબરાહીમને તથા ઈસિહાકને તથા ઇઆકુબને, તથા બધા નબીએને ઝાદાની પાદરાહતમાં, ને પોતાને આહાર

કેંકાએલા, એમ જરે તમે જોશો, તારે રડ્યું તથા દાંત પીસ્યું થરો. ૨૯ ને પુરવ પરાચમથી, તથા ઉતર દકરાણુથી, તેઓ આવરો, ને જોદાની પાદરાહત-માં બેસરો. ૩૦ ને જીએ, જેઓ પેહેલા છે, તેઓ છેલા થરો; ને જેઓ છેલા છે, તેઓ પેહેલા થરો.

૩૧ તેજ દાહોડે કેટલાએક ફરોશીએએ પાસે આવીને તેને કહીજી કે, તું નીકડીને હીઆંથી ચાલીએ જા, કેમકે હેરોદ તને મારીનાંખવાનુંચાહેછે. ૩૨ પણ તેણે તેએને કહીજી કે, તમે જાને તે લોકડીને કહો કે, જો દેવોને હું કાહાંકું છીં, ને આજ તથા કાલિ સમા કરી લઈછીં, ને તીજે દાહોડે હું પુરો કરાશિ. ૩૩ તોપણ આજ ને કાલિ ને પરમદાહોડે મારે ફરવાની જરૂર છે, કેમકે ઈશિલામ-થી નખી મારીએ જાએ એ નથી થઈશકતું. ૩૪ એએ ઈશિલામ, ઈશિલામ, તું જે નખીએને મારીનાંખે, ને તારી પાસે મોકલેલાએને પથરે મારે; જેમ મુરઘી પોતાનાં બચાને પાંખ તલે એકઠાં કરે, તેમ તારાં છોકરાંને એકઠાં કરવાને મેં કેટલીવાર આહીજી; પણ તમે આહીજી નહીં! ૩૫ જીએ, તમારું ઘર તમારે સાર ઉજડ મુંકીજી છે, ને હું તમને ખચીત કાંડુંછીં કે, જોદાવંદનાં નામથી જે આવે છે તે મુખારક છે, એમ તમે કહેશો એવો વખત આવરો, તાંહાં મુઘી તમે મને નહીં જોશો.

બાબ અઉરમો.

એને સખતને દાહોડે ફરોશીએના મોહોટએમાંથી એકને ઘેર તે ખાવા જતો હતો, તારે એમ થઈજી કે તેએએ તેના પર જોહઆ કીધું. ૨ ને જીએ, જલંઘરવાલું એક માણસ તેની આગલ હતું. ૩ ને ઈસુએ જવાબ આપીને શાસતરીએને તથા ફરોશીએને કહીજી કે, સખતને દાહોડે સમા કરવું શું રવા છે? ૪ તારે તેએ ચુપ રહીઆ, પછી તેણે તેને લઈને સમો કીધો, ને જવા દીધો. ૫ તારે તેએને જવાબ દઈને કહીજી કે, જેનું ગધેડું ઇઆ બલદ ખાડામાં પડશે, ને સખતને દાહોડે તુરત તેને બાહાર નહીં કાહાડરો, એવો તમારામાં કોણુ છે? ૬ તારે એ બાબત તેએ તેને ઉલટો જવાબ દઈ નહીં શકીઆ.

૭ એને ઇજન પામેલાએએ મુખી બેઠકો કેવી પસંદ કરી લીધી, એ જાને તેણે તેએને તમસીલમાં કહીજી કે, ૮ તું જરે લગતમાં ડોઈથી ઇજન પામે, તારે મુખી બેઠક પર ના બેસ, રખે તારા કરતાં ડોઈ વધતી આબરવાલો તેનાથી ઇજન પામેલો હોએ. ૯ ને જેણે તેને તથા તેને ઇજન કીધું, તે આવીને તેને કહે

કે, ઝને જગીઆ આપ, તારે તું શરમથી નીચી જગીઆમાં બેસવા જરો.
 ૧૦ પણ જરે તું ઈજન પામે તારે જઈને નીચી જગીઆમાં બેસ, કે જોણે તને
 ઈજન કીધું હોય તે જરે આવીને તને કહે કે, દોસત ઉપર આવ, તારે તારી
 સાથે બેસનારાઓની આગલ તને આપર મલે. ૧૧ કેમકે જે કોઈ પોતાને
 જીવો કરેછે, તે નીચો કરારો ; ને જે પોતાને નીચો કરેછે, તે જીવો કરારો. ૧૨ ને
 જોણે તેને ઈજન કીધું હવું, તેને પણ તેણે કહીજી કે, દીસે ઈઆ રોતે જરે તું
 આણું કરે, તારે તારા દોસતોને કે તારા બાઈઓને કે તારાં સગાંને કે દોલતમંદ
 પડાસીઓને ના તેડ ; રખે તેઓ તને પણ પાછા તેડે, ને તું બદલા પામે.
 ૧૩ પણ તું આણું કરે તારે દરીદરીઓને, ડુંડાઓને, લંગડાઓને, તથા આંધ-
 લાઓને તેડ. ૧૪ ને તું સુખારક થરો, કારણ કે તેઓ તને બદલા આપી
 નથી શકતા ; પણ રાસતોની કીઆમતમાં તને બદલા આપારો.

૧૫ ઝને પાસે બેસનારાઓમાંથી ઝમે ઝમે વાતો શાંભલીને તેને કહીજી કે,
 ખાદાની પાદરાહતમાં જે રોટલી ખારો તે સુખારક છે. ૧૬ તારે તેણે તેને
 કહીજી કે, ઝમક રાખસે મોહોડું આણું કીધું, ને ઘણાને બોલાવીઆ. ૧૭ ને
 આવાને વખત ઈજન પામેલાઓને કહેવાને પોતાનો ચાકર માકલીઓ કે, આવો,
 કેમકે આવે બધું તઈઆર છે. ૧૮ તારે બધાઓ ઝમક સંપથી બાહાનાં કાહા-
 ડવા માંડીઆં ; પહેલાઓ તેને કહીજી કે, મેં ખેતર વેચાતું લીધું છે, ને મારે જઈને
 તે જોવાની જરૂર છે : હું તારી અરજ કરુંછું કે મને માફ કર. ૧૯ ને બીજાઓ
 કહીજી કે, મેં પાંચ જોડ બલદ વેચાતા લીધા છે, ને તેઓને અજમાવાને હું
 જાઉંછું : હું તારી અરજ કરુંછું કે મને માફ કર. ૨૦ ને બીજાઓ કહીજી કે, હું
 પરણીઓ છું, ઝમે સખબથી હું આવી નથી શકતો. ૨૧ તારે તે ચાકરે આવીને
 પોતાના ઘણીને ઝમે ખબર કહી ; ને તે ઘરઘણી ગુસે થઈઓ, ને પોતાના
 ચાકરને કહીજી કે, રોહરના રસતાઓમાં, તથા ગઝીઓમાં તુરત જ, ને દરી-
 દરીઓને તથા ડુંડાઓને તથા લંગડાઓને તથા આંધલાઓને હીઆં લાવ.
 ૨૨ ને ચાકરે કહીજી કે, સાહેબ, જેમ તેં હુકમ કીધા, તેમ થઈજી છે ; તોપણ
 હજી જગીઆ છે. ૨૩ તારે ઘણીઓ ચાકરને કહીજી કે, માઈં ઘર ભરાઈ જાઓ
 વાસતે રસતાઓમાં તથા વોડની તરફ જ, ને તેઓને જોરથી લાવ. ૨૪ કેમકે હું
 તમને કહુંછું કે, જે બોલાઈઆ હતા તેઓમાંનો કોઈ માઈં આણું નહીં ચાખરો.

૨૫ ઝને ઘણા લોક તેની સાથે જતા હતા, તારે તેણે ફરીને તેઓને કહીજી
 કે, ૨૬ અગર કોઈ મારી તરફ આવે, ને પોતાના બાપ તથા મા તથા બધ-

ઝેર તથા છોકરાં તથા બાહુઓ તથા બેહેનોની, તથા પોતાના જીવની પણ દુશમની કરતો નથી, તે મારો શાગીરદ થઈ નથી શકતો. ૨૭ ને જે કોઈ પોતાનો કૂંસ ઉંચકીને મારી પાછલ નથી આવતો, તે મારો શાગીરદ થઈ નથી શકતો. ૨૮ કેમકે તમારામાં ઝેવો કોણ છે કે ખુરજ બાંધવા આહાતાં પેહેલાં ખરચ ગણવા નથી બેસતો, કે પોતાની પાસે તે પુરો કરવાનું છે કે નહીં? ૨૯ રજે પાહુઓ નાંખીઆ પછી તે પુરો કરી શકે નહીં, ને સરવ જે જીવે તેઓ તેની મરાકરી કરવા લાગીને કેહે કે, ૩૦ ઝે માણસે બાંધવા માંડીજી, પણ પુરું કરી નહીં શકીઓ. ૩૧ ઇઆ ઝેવો કોણ પાદશાહ છે, કે ખીજ પાદશાહ સાથે લડાઈ કરવા જનાર છે, તારે બેસીને પેહેલાં મનસુબો નથી કરતો, કે જે વીરાહજર લઈને મારી સામે આવે છે તેની સામે હું દરા હજર સાથે થઈ શકસ કે નહીં? ૩૨ નહીં તો ખીજે હજી ઘણો આધો છે તારે તે પેગામ મોકલીને સલાહ કરવાને માગે છે. ૩૩ તે પરમાણે તમારામાંનો જે કોઈ પોતાનું સરવ મુકી નથી દેતો, તે મારો શાગીરદ થઈ નથી શકતો. ૩૪ નમક શાં છે, પણ જે નમક બેલજત થઈજી તો તે શાથી સવાદદાર કરારો? ૩૫ બોંઝેને વાસતે ઇઆ ખાતરને વાસતે તે લાઝેક નથી, પણ લોક તેને ખાહાર ફૂંકી દે છે. જેને શાંબલવાના કાન છે તે શાંબલ.

બાબ પંદરમો.

ઝેને તેનું શાંબલવા સાહ બધા મેહસુલ લેનારાઓ તથા પાપીઓ તેની પાસે આવીઆ. ૨ ને ફરોશીઓઝે તથા શાસતરીઓ ઝે કચકચ કરીને કહીજી કે, આ શખસ પાપીઓની મુલાકત કરે છે, ને તેઓની સાથે આવે છે. ૩ ને તેણે તેઓને ઝે તમસીલ કહી કે, ૪ તમારામાં ઝેવું કહીજી માણસ છે કે જેને શો ગેટાં હોઝે, ને જે તેઓમાંથી ઝેક ખોવાઈ ગઈ, તો તે નવાણુંને રાતમાં મુકીને તે ખોવાઝેવું જડે તાંહાં સુધી તેને શોધવા નહીં જરો? ૫ ને જડીઆ પર તેને હરખોતો પોતાની ખાંધો પર મુકીને લાવે છે. ૬ ને ઘર આવીને દોસતોને તથા પડાસીઓને બોલાવીને તેઓને કેહે છે કે, માં ખોવાઝેવું ગેટું જડીજી છે, વાસતે તમે મારી સાથે ખુશી કરો. ૭ હું તમને કહું છું કે ઝેમજ નવાણું રાસતો જેઓને તોખા કરવાની જરૂર નથી, તેઓ કરતાં તોખા કરનાર ઝેક પાપીને વાસતે આસમાનમાં થરો. ૮ ઇઆ ઝેવી કહી ઝેરત છે જેને દરા પાવલી છે, ને જે તે ઝેક પાવલી ખોઝે, તો ચેરાગ કરીને ઘર વાલીને

તે જડે તાંહાં સુધી શારીરે શોધ કરતી નથી? ૯ ને જડીઆ પર દોસતોને તથા પડોસીએને બોલાવીને કહેછે કે, જે પાવલી મેં ખોઈ હતી તે મને જડી, વાસતે તમે મારી સાથે ખુશી કરો. ૧૦ હું તમને કહુંછું કે એમજ ખોદાના શીરશ-તાએ આગલ એક તોખા કરનાર પાપીને વાસતે ખુશી થાએછે.

૧૧ એને તેણે કહીજી કે, એક રાખસને એ દીકરા હતા. ૧૨ ને તેએમાંના નાહાનાએ આપને કહીજી કે, એએ આપ, માલમતામાંથી જે હોસો મને પોહોએછે તે મને આપ; તારે તેણે માલમતા તેએને વેહોચી આપી. ૧૩ ને થોડાએક દાહાડા આદ નાહાના દીકરાએ અંબું એકહું કરીને એક દુર મુલકતી સફર કરવા ગએ, ને તાંહાં રાગરંગમાં પોતાની દોલત ઉડાવી નાંખી. ૧૪ ને તેણે અંબું ખરચી નાંખીજી, તારે તે મુલકમાં મોહોયો દકાલ પડીએ, ને તે મોહોતાજ થવા લાગીએ. ૧૫ તારે તે શહેરના એક રહેવાસી પાસે તે ગએ, ને તેણે પોતાનાં ખેતરમાં કુકરો ચરાવવાને તેને મોકલીએ. ૧૬ ને કુકરો ખાતાં હતાં તે છોતરાંએ તેણે પોતાનું પેટ ભરવા બહુ આહીજી; પણ કોઈએ કંઈ આપીજી નહીં. ૧૭ ને તે હોરામાં આવીએ તારે તેણે કહીજી કે, મારા આપના કુટલા મજુરોને પુરી પડીને વધે એટલી રોટલી છે, પણ હું ભુએ મરુંછું. ૧૮ હું ઉડીને મારા આપ પાસે જઈ, ને તેને કહું કે, એએ આપ, મેં આસમાનને ઊલયે તથા તારી સામા યુનાહ કીધો છે. ૧૯ ને અવથી હું તારો દીકરો કહેવાવા લાએક નથી; તારા મજુરોમાંના એકના જેવા મને રાખ. ૨૦ એ આદતે ઉડીને પોતાના આપ પાસે આવીએ, પણ તે હજી ઘણો દુર હતો, તારે તેના આપે તેને જોઈને રહમ આધો, ને નજદીક દોડીને તેને ગણે વલગીએ, ને તેને ચુમી-એ. ૨૧ ને દોકરાએ તેને કહીજી કે, એએ આપ, મેં આસમાનને ઊલયે તથા તારી સામા યુનાહ કીધો છે, ને અવથી હું તારો દીકરો કહેવાવા લાએક નથી. ૨૨ પણ આપે પોતાના આકરોને કહીજી કે, ઉમદો પોરાક લાવીને એને પેહરાવો, ને એને હાથે વીટી, ને પગમાં જોડા પેહરાવો. ૨૩ ને પાલેલા વાછડને લાવીને મારો, કે હમે આઈને ખુશી કરીએ. ૨૪ કેમકે આએ મારો દીકરો મુએ હતો, પણ પાછો જીવતો થએ છે, ને ખોવાએ હતો, પણ જડીએ છે; ને તેએ ખુશી કરવા લાગીએ. ૨૫ ને તેનો વડો દીકરો ખેતરમાં હતો, તે જરે ધરતી પાસે આવીએ તારે તેણે ગાવાનો તથા નાચનો આવાજ શાંભલી-એ. ૨૬ ને તેણે આકરોમાંથી એકને પાસે તેડીને પુછીજી કે, આએ શું છે? ૨૭ ને તેણે તેને કહીજી કે, તારો ભાઈ આવીએ છે, ને તારો આપ તેને

પાંચે સહી સનામત પામીએ વાસતે તેણે પાલિલો વાછોડો મારીએ છે. ૨૮ ને તે યુસે થઈએ, ને અંદર જવાને આહીજી નહીં, તારે તેના બાપે આહાર આવીને તેને સમજાવીએ. ૨૯ પણ તેણે જવાબમાં બાપને કહીજી કે, જો, આટલાં વરસા થઈએ હું તારી ખીદમત કરુંછી; ને કદી તારો હુકમ મેં ૨૬ નથી કીધો, તોપણ મારા દોસતોની સાથે ખુશી કરવાને બકરીનું એક બચું પણ તેં કદી મને આપીજી નથી. ૩૦ પણ તારો આએ દીકરો, જેણે તારી દોલત રાંડોની સાથે ખાઈનાંખી, તેના આવતાંજ તેં તેને સારૂ પાલિલો વાછોડો મારીએ. ૩૧ ને તેણે તેને કહીજી કે, દીકરો, તું મારી સાથે હમિશા છે, ને કુલે જે મારું, તે તારું છે. ૩૨ પણ આપણને હરખાવવાને તથા ખુશી કરવાને જરૂર થઈ છે, કારણ કે આ તારો ભાઈ મુએ હતો, પણ પાછો જીવતો થઈએ, ને એ ખાવાઈએ હતો, પણ જડીએ છે.

બાબ શોલમો.

અને તેણે પોતાના શાગીરદોને એ પણ કહીજી કે, એક દોલતમંદ માણસ હતો, જેને એક કારભારી હતો, ને તેણે તેનો માલ ઉઠાવી દીધો એવો ગીલો તેના ઉપર થઈએ. ૨ તારે તેણે તેને તેડીને તેને કહીજી કે, આએ જે તારી બાબત હું શાંબલુંછી તે શું? તારા કારભારનો હીસાબ આપ, કેમકે એવેથી તું કારભાર નહીં કરરો. ૩ તારે કારભારીએ પોતાનાં દીલમાં કહીજી કે મારો ધણી મારી પાસેથી કારભાર કાઠાડી લેછે, વાસતે હું શું કર? અણવાને મારામાં કુવત નથી, અને બીખ માગવાને હું શરમાજી છીજી. ૪ જરે કારભારથી હું કહ-ઝાઝા તારે તેએ મને પોતાનાં ધરોમાં લે, વાસતે મારે શું કરવું, તે હું જાણુંછી. ૫ તારે તેણે પોતાના ધણીના દેવાદારોમાંથી એક એકને તેડીને પહેલાને પુછીજી કે, મારા ધણીનું તારે કેટલું દેવુ છે? ૬ ને તેણે કહીજી કે, તેલનાં શો માપાં; તારે તેણે તેને કહીજી કે, તારું ખત લે ને વેહેલો બેસીને પચારા લખ. ૭ ને તેણે ખીજને પુછીજી કે, તારે કેટલું દેવુ છે? ને તેણે કહીજી કે, ઘઉંનાં શો માપાં; ને તેણે તેને કહીજી કે, તારું ખત લે ને એંશી લખ. ૮ ને તે નારાસત કારભારીએ ડાહાપણથી કીધું, વાસતે તેના ધણીએ તેને વખાણીએ, કેમકે આ દુની-આનાં છાકરાં પોતાની પહેડીમાં નુરનાં છાકરાં કરતાં વધતાં ડાહીએ છે. ૯ ને હું તમને કહુંછી કે, નારાસતીના મામુનથી પોતાને સારૂ દોસતો એ વાસતે મેલવો કે જરે તમે પડે, તારે તેએ તમને હમિશાનાં મકાનોમાં લે. ૧૦ જે યોગમાં

અમાનતદાર છે, તે ઘણામાં પણ અમાનતદાર છે; ને જે થોડામાં નારાસત છે, તે ઘણામાં પણ નારાસત છે. ૧૧ વાસતે જે નારાસત મામુન આપત તમે અમાનતદાર નથી થઈશ્ચિ, તો જે ખરૂં તે તમને કોણ સોંપરો? ૧૨ ને જે જે ખીજનું તે આપત તમે અમાનતદાર નથી થઈશ્ચિ, તો જે તમારું તે તમને કોણ આપરો? ૧૩ કોઈ નોકર જે આવંદોની નોકરી કરી નથી શકતો, કેમકે તે એક પર દુરામની કરરો, ને ખીજ પર પીઆર કરરો; ઈશ્ચિ એકની ગમનો તે થરો, ને ખીજને તુછ કરરો; તમે ખોદાની તથા મામુનની ખીદમત કરી નથી શકતા.

૧૪ અને દોલતના લોભીઆ ફરોશીએ એ એ બધી વાતો શાંભલીને તેની મશકરી કીધી. ૧૫ તારે તેણે તેએને કહીજી કે, તમે માણસોની આગલ પોતાને રાસત ઠરવનારા છે; પણ ખોદા તમારાં દીલ જાણેછે, કેમકે માણસોમાં જે ઘણું વખાણુએ છે તે ખોદાની નજીક વખોડાએ છે. ૧૬ તોરત તથા નખીએ ઈશ્ચિહાન સુધી હતા, તારથી ખોદાની પાદશાહતની ખુરાખખર પરગર કરાએ છે, ને હરેક તેમાં જોરથી પેસે છે. ૧૭ ને તોરતમાંથી એક કાનો માતર ઘટી જવા કરતાં આસમાન તથા જમીનનું ઠલીજવું સેહેલ છે. ૧૮ જે કોઈ પોતાની બધાએરને મુકી દે છે, ને ખીજ સાથે પરણે છે, તે જના કરે છે; ને વરની મુકી દીધેલી સાથે જે કોઈ પરણે છે તે જના કરે છે.

૧૯ અને એક દોલતમંદ માણસ હતો, ને તે કીરમજી તથા કુમાસી પોશાક પેહેરતો હતો, ને હમિરાં ઘણો એરાઆરામ કરતો હતો. ૨૦ ને લાજરસ નામે એક દરીદરી હતો, ને તે ફેરાએથી ભરેલા છતાં તેનાં આરણુ આગલ મુકાતો હતો. ૨૧ ને તે દોલતમંદની જેવપરથી પડેલા કકડાએમાંથી તે પેટ ભરવા આહાતો હતો; ને કુતરાંએ આવીને તેના ફેરા આટતાં હતાં. ૨૨ ને એમ થઈજી કે તે દરીદરી મરીગઈએ, ને ફેરાતાએથી ઈબ્રાહીમની સોડમાં લેવાઈએ; ને દોલતમંદ પણ મરીગઈએ, ને દટાઈએ. ૨૩ ને દોજખમાં પીડા ભોગવતાં તેણે પોતાની આંખો જીચી કરીને દુરથી ઈબ્રાહીમને તથા તેની સોડમાં લાજરસને દીડા. ૨૪ તારે તેણે હાંક મારીને કહીજી કે, ઈબ્રાહીમ આપ, મારા પર રહમ કર, ને લાજરસને મોકલ કે તે પોતાની આંગલીના ટેરવાને પાણીમાં ખોલીને મારી જીભને ટાહાડી કરે, કેમકે આ જાલમાં હું તરપટાઈજી. ૨૫ ને ઈબ્રાહીમ કહીજી કે, દીકરા, તું ઈઆદકર કે તું તારી જીંદગીમાં શારી સીખે લઈ ચુકીએ, ને લાજરસ ખુરી; પણ હવે તે તસલી પામે છે,

ને તું પીડાઈ છે. ૨૬ ને ઝમ બધાં શીવાઈ હમારી ને તમારી વચે ઝમક મોહોટી આહી છે, વાસતે હીઆંથી ને તમારી ગમ જવાનું આહે, તેઆ શકતા નથી; ને તાંહાંનાઆંથી હમારી ગમ અવાતું નથી. ૨૭ તારે તેણે કહીજી કે, આપ, હું તારી અરજ કરુંછી કે તું તેને મારા આપને ઘેર માકલ. ૨૮ કેમકે મારા પાંચ ભાઈ છે, કે તે તેઆને ચેતાવે કે તેઆ આ પીડાની જગીઆમાં નહીં આવે. ૨૯ ઉબરાહીમ તેને કહીજી કે, તેઆની પાસે મુસા તથા નખીઆ છે, તેઆ તેઆનું શાંભલે. ૩૦ તારે તેણે કહીજી કે, આપ ઉબરાહીમ, ઝમ નહીં, પણ ને મુઅલાઆમાંથી કોઈ તેઆની પાસે જઈએ, તો તેઆ તોઆ કરશે. ૩૧ તેણે તેને કહીજી કે, મુસા તથા નખીઆનું ને તેઆ શાંભલતા નથી, તો મુઅલાઆમાંથી ને કોઈ ઉઠે, તો પણ તેઆ માનશે નહીં.

બાબ શતરમો.

અને તેણે શાગીરદાને કહીજી કે, ડોકરો ન આવે ઝમ થઈ નથી શકતું, પણ નેનાથી તેઆ આવેછે તેને અફસોસ છે. ૨ તે આનાહાનાઆમાંના ઝમકને ડોકર ખવડાવે ઝમ કરતાં તેને ઝમ શાં છે કે તેની કોટમાં ઘંટીનું પડ અંધાઈએ, ને તે દરીઆમાં નંખાઈએ. ૩ તમે અબરદાર રહો; અગર તારો ભાઈ તારો વાંક કરે, તો તેને ધમકાવ; ને ને તે તોઆ કરે, તો તેને માફ કર. ૪ ને ને ઝમક દાહાડમાં સાત વાર તે તારો વાંક કરે, ને તેજ દાહાડમાં સાત વાર તે તારી ગમ ફરીને કેહે કે, હું તોઆ કરુંછી, તો તારે તેને માફ કરવો.

૫ અને રસુલોઆએ જોદાવંદને કહીજી કે, હમારો અંતકાદ વધાર. ૬ ને જોદાવંદે કહીજી કે, તમને પીલુનાં બીજ ને યેલા ને અંતકાદ હોએ, તો તમે આ ગુલરના જહાડને કહો કે, તું ઉએડા, ને દરીઆમાં રોપાઈ જ, તો તે તમાં માનશે. ૭ ને તમારામાંનો અંધો કોણ છે કે નેનો આકર એડતો ઇઆ ચરાવતો હોએ તે અંતરેથી આવીઆ પર તેને કેહેરો કે, તું જલદીથી જઈને આવા બેસ. ૮ પણ ઝમ કરતાં તે શું તેને ઝમ નહીં કેહેરો કે, મારે સાઈ આણું તદઆર કર, ને કમર બાંધીને હું આજી પીજી તાંહાં સુધી મારી ખીદમત કર, ને તાર પછી તું આને પીજે? ૯ તે આકરે કહેલાં કામ કીધાં વાસતે શું તે તેનો અંધસાન માને છે? હું જાણુછી કે નહીં. ૧૦ ઝમ તમે પણ જરે તમને ફરમાવેલાં બધાં કામ તમે કરો, તારે કહો કે, હમે નાલાઅિક અંદાહીએ; હમે ને કરવાનાં હતાં તેજ હમે કીધાં છે.

૧૧ અને ઇશાલમમાં તે જતો હતો તારે એમ થઈ છે સમરોન તથા ગાલીલની વચમાં થઈને તે ગઈએ. ૧૨ ને એક ગામમાં તેના પેસાંજ દશ કોહોડીઆ માણસ તેને મલીઆ, એઆ આધા ઉભા રહીઆ હતા. ૧૩ ને તેએએ પુત્ર પાડીને કહીઈ છે, ઇસુ, આદાવંદ, હમારા પર રહમ કર. ૧૪ તારે તેણે તેએને જોઈને કહીઈ છે, તમે જઈને કાહોનેને પોતાને દેખ-ડાવો; ને તેએ જતા હતા તારે એમ થઈ છે તેએ સાફ થઈઆ. ૧૫ ને તેએમાંથી એકે પોતે સાફ થઈએ એ જોઈને પાછા ફરીને જોઈએ આવાજે આદાની તારીફ કીધી. ૧૬ ને તેણે તેના પગ પાસે જઈ પડીને તેનો એહ-સાન માનીએ, ને તે સમરોની હતો. ૧૭ તારે ઇસુએ જવાબ દઈને કહીઈ છે, શું દરા સાફ નથી કરાઈઆ? તારે ખીજ નવ કાંઠાં છે? ૧૮ આ ગેરકોમી વીના આદાની તારીફ કરવા સાફ ખીજો કોઈ મલીએ નહીં. ૧૯ ને તેણે તેને કહીઈ છે, તું ઉડીને ચાલીએ જ, તારા એતકાદે તને તારીએ છે.

૨૦ એને આદાનો પાદરાહત કરે આવરો? એમ ફરોશીએએ પુછીઈ, ને તેણે તેએને જવાબ આપીને કહીઈ છે, આદાની પાદરાહત જોઈ રીતે આવતી નથી. ૨૧ હીઆં જુએ, ઇઆ તાંહાં જુએ, એમ તેએ નહીં કહેરો; કેમકે જુએ, આદાની પાદરાહત તમારા માંહેછે. ને તેણે શાગીરદોને કહીઈ છે, એવા દાહાડા આવરો, ૨૨ કે આદમીના બેઠાના દાહાડાએમાંના એકને તમે જોવા ચાહારો, પણ જોરો નહીં. ૨૩ ને તેએ તમને કહેરો કે, હીઆં જુએ, ઇઆ તાંહાં જુએ, તારે નીકલતા ના, ઇઆ પાછલ જતા ના. ૨૪ કેમકે જેમ વીજલી આસમાનની તલેની એક ગમથી ચમકીને આસમાનની તલે ખીજી ગમ ચમકાટ કરેછે, તેમ આદમીનો બેઠો પણ પોતાના દાહાડામાં થરો. ૨૫ પણ પેહેલાં તેણે ઘણું સોહેવું. ને આ પેહેડીથી તુછ કરાવવું જોઈએ. ૨૬ ને જેમ જુહના દાહાડાએમાં થઈ તેમ આદમીના બેઠાના દાહાડાએમાં પણ થરો. ૨૭ જુહ વાહાણમાં ચહડી બેઠો, ને રેલે આવીને સરવનો નારા કીધો, તે દાહાડા સુધી તેએએ આંધું, તેએએ પીંધું, તેએ પરણા, તેએએ પરણાએવાં. ૨૮ ને લોટના દાહાડાએમાં જેમ થઈ તેમ પણ થરો, તેએએ આંધું, તેએએ પીંધું, તેએએ વેચાં લીધું, તેએએ વેચાં, તેએએ રોપીઈ, તેએએ ખાંધીઈ. ૨૯ પણ લોટ સંદામમાંથી નીકલીએ તેજ દાહોડે આસમાનથી આગ તથા ગંધક વરસીએ, ને સહુનો નારા કીધો. ૩૦ આદમીનો બેઠો

બાહર થશે તે દાહોડે એ પરમાણુ થશે. ૩૧ તે દાહોડે જે ઢાબા પર હોએ, ને તેની સીજ ધરમાં, તો તે લેવાને તે ન ઉતરે ; ને જે એતરમાં હોએ તેણે પાછું નહીં ફરવું. ૩૨ લોટની બધાએનું ઇઆદ કરો. ૩૩ જે કોઈ પોતાનો જીવ બચાવવાનું કરશે, તે તેને ખોરો ; ને જે કોઈ તેને ખોરો, તે તેને બચાવશે. ૩૪ હું તમને કહું છું કે તે રાતમાં એ જણ એક પલંગ પર હશે, એક પકડારો ને બીજો મુકારો. ૩૫ એ બધરી એકઠી દલતી હશે, એક પકડારો ને બીજો મુકાસે. ૩૬ એ માણસ એતરમાં હશે, એક પકડારો ને બીજો મુકારો. ૩૭ તારે તેએએ જવાબ આપીને તેને કહીએ કે, ખોદાવંદ, કાંહાં ? ને તેણે તેએને કહીએ કે, જાંહાં મુડું હશે, તાંહાં ગીદો એકઠાં થશે.

બાબ ગઢારમો.

લોકોએ હમેશા દુઆ માગવી, ને થાકવું નહીં, તે બાબત તેણે આ તમસીલ તેએને કહી કે, ૨ એક રોહરમાં એક ધનસાફકરનાર હતો, જે ખોદાથી ખીણીતો નહીં હતો, ને માણસોની પરવા રાખતો નહીં હતો. ૩ ને તે રોહરમાં એક વીધવા હતી, ને તેણે તેની પાસે આવીને કહીએ કે, મારા વાદીથી મને બદલો આપાવ. ૪ તારે કંઈ વાર સુધી તેણે શાંભલીજી નહીં, પણ પછી તેણે પોતાનાં દીલમાં કહીએ કે, જો હું ખોદાથી ખીણીતો નથી, ને માણસોની પરવા પણ રાખતો નથી ; ૫ તોપણ આ વીધવા મને તસદી દેછે વાસતે હું એને બદલો આપવીશા, ૨એ એ હરવખત આવીને મને થકાવે. ૬ ને ખોદાવંદે કહીએ કે, એ નારાસત ધનસાફકરનાર શું કહેછે તે તમે શાંભલો. ૭ તો ખોદા પોતાના પસંદ કરેલા જેએ રાત દાહોડે તેને હાંક મારેછે, તેએ બાબત જે બહુ ઠીલ લગાડે તોપણ શું તેએને બદલો નહીં આપશે ? ૮ હું તમને કહું છું કે તે તેએને બદલો જલદી આપશે ; તોપણ જરે આદમીને બેટો આપશે, તારે તે શું જમીન પર એતકાદ જોશે ?

૯ એને હમે રાસત છઠએ, એમ કૈટલાએકે પોતા બાબત બરોસો કીધો, ને બીજાએને તુછ કીધો, તેએને તેણે આ તમસીલ કહી કે, ૧૦ જે જણ મંદીરમાં દુઆ માગવા સાફ ગઢઆ, એક ફરોશી, ને બીજો મેહસુલ લેનાર. ૧૧ ફરોશીએ ઉભા રહીને એમ દુઆ માગી કે, ખોદા, બીજાં માણસોના જેવો જુલમી, નારાસત, જનકાર, કે આ મેહસુલ લેનાર સરખો પણ હું નથી, વાસતે હું તારી શુકર કરું છું. ૧૨ હપતામાં એ વાર હું અપવારા

કહુંછી, જેટલું મને મલે છે તે સઘલાનો દશમો ભાગ હું આપુંછી. ૧૩ ને મેહસુંલ લેનારે દુર ઉભા રહીને પોતાની આંખો પણ આસમાનની ગમ ઊંચી કરવા ન આહીંઈ, પણ પોતાની છાતી કુટતાં કહીંઈ કે, ઝાદા, સુજ ગુનેહગાર પર રહમ કર. ૧૪ હું તમને કહુંછી કે ઝમે માણસ તે ખીબ કરતાં રાસત ઠરેલો પોતાને ધર ગઠઝાં : કાંજે જે હરેક પોતાને ઊંચા કરે છે, તે નીચા કરારો ; ને જે પોતાને નીચા કરે છે, તે ઊંચા કરારો.

૧૫ અને તેઝા તેની પાસે બાલકોને પણ લાવોઝા કે તે તેઝાને અડકે, પણ શાગીરોઝમે જોધને તેઝાને ધમકાવીઝા. ૧૬ તારે ઇસુઝમે તેઝાને પાસે બોલાવીને કહીંઈ કે, બાલકોને મારી પાસે આવવા દો, ને તેઝાને મને ના કરો, કેમકે ઝાદાની પાદશાહત ઝમેવાંઝમાનીજ છે. ૧૭ હું તમને ખચીત કહુંછી કે, જે કોઈ બાલકની પેઠે ઝાદાની પાદશાહતને માની લેરો નહીં, તે કોઈ પરકારે તેમાં પેસરોજ નહીં.

૧૮ અને ઝમેક હાકમે તેને પુછતાં કહીંઈ કે, અઝમે નેક ઉસતાદ, હમે-શાંનીં જીંદગી પામવા સારું શું કરું ? ૧૯ તારે ઇસુઝમે તેને કહીંઈ કે, તું મને નેક કેમ કેહે છે ? ઝમેક, જે ઝાદા, તે શીવાઝમે નેક કોઈ નથી. ૨૦ હુકમે તું જાણે છે : જના ન કર, ખુત ન કર, ચોરી ન કર, જુકી શાહેદી ન પુર, પોતાનાં મા-બાપને આબરૂ આપ. ૨૧ ને તેણે કહીંઈ કે, ઝમે બધા મેં મારા નાહાનપણથી પાલીઝા છે. ૨૨ તારે ઇસુઝમે ઝમે શાંબલીને તેને કહીંઈ કે, હજી તને ઝમેક અધું રહેલું છે, તારાં જે બધાં છે તે વચીને દરીદરી ઝમાને વેહેંચી આપ, ને આવીને મારી પાછલ ચાલ, ઝમેથલે આસમાનમાં તું દોલત પામરો. ૨૩ પણ ઝમે શાંબલીને તે ઘણો દલગીર થઈઝા, કેમકે તે ઘણો દોલતમંદ હતો. ૨૪ ને ઇસુઝમે તેને ઘણો દલગીર થઈઝા જોધને કહીંઈ કે, જેઝાને દોલત છે, તે ઝમાને ઝાદાની પાદશાહતમાં પેસવું કેવું અધરું છે ! ૨૫ કાંજે ઝાદાની પાદશાહતમાં દોલતમંદના પેસવા કરતાં શો ઝમેનાં નાંકામાંથી ઊંટનું જવું રોહલ છે. ૨૬ તારે જેઝાઝમે શાંબલીજ તેઝાઝમે કહીંઈ, તો કોણ તારણ પામી શકે છે ? ૨૭ ને તેણે કહીંઈ કે, માણસોથી જે થઈ નથી શકતું, તે ઝાદાથી થઈ શકે છે. ૨૮ તારે પીતરે કહીંઈ કે, જો, હમે તો બધાં મુકીને તારી પાછલ ચાલીઝમે છઈઝમે. ૨૯ તારે તેણે તે ઝમાને કહીંઈ કે, હું તમને ખચીત કહુંછી કે, ઝાદાની પાદશાહતને સારું જેણે ધરને ઇઝા મા-બાપને ઇઝા બાઈઝમાને ઇઝા બઈઝમરને ઇઝા છોકરાંને મુકીઝાં છે, તે ઝા વખતમાં ઘણાં વધતાં,

૩૦ તથા આવતી દુનીઆમાં હમેશાંની જીંદગી નહીં પામશે એવા કોઈ નથી.

૩૧ અને તેણે આરોને પાસે લઈને તેઓને કહીજી કે, જુઓ, આપણે ઈશિરાલિમમાં જઈએ છીએ, ને આદમીના બેગ્રા બાબત નખીએ એ જ લખીજી છે તે બધું પુરું કરાશે. ૩૨ કેમકે તે ગેરકામીઓને સોંપાશે, ને સતાવાશે. ને તેની નીંદા કરાશે, ને તે પર થુંકારો. ૩૩ ને તેઓ તેને ઢારડા મારશે, ને તેને મારી નાંખશે, પછી તીજે દાહાડે તે પાછો ઉઠશે. ૩૪ પણ તેઓ એમાંનું કંઈ સમજીએ નહીં, ને એ વાત તેઓથી ઠાંકેલી હતી, ને જે વાતો કહેવાઈ હતી તે તેઓએ જાણી નહીં.

૩૫ અને તે ધરીઓની પાસે પોહોંચીએ, તારે એમ થઈજી કે એક આંધલા ભીખ માગતો રસતાની ઢેરે બેઠો હતો. ૩૬ ને લોકોને આગલ આલતા શાંભલીને તેણે પુછીજી કે, એ શું છે? ૩૭ તારે તેઓએ તેને કહીજી કે, ઈસુ નાભરી પાસેથી જીએ છે. ૩૮ પછી તેણે બ્રુમ પાડીને કહીજી કે, એએ દાહિદના બેગ્રા ઈસુ, મારા પર રહમ કર. ૩૯ ને ચુપ રહેવા સાર આગલ આલનારોએ તેને ધમકાવીએ; પણ તેણે ઘણી વધતી બ્રુમ પાડી કે, એએ દાહિદના બેગ્રા, મારા પર રહમ કર. ૪૦ તારે ઈસુએ ઉભા રહીને તેને પોતાની પાસે લાવવાનો હુકમ કરીધો; ને તે પાસે આવીએ તારે તેણે તેને પુછીજી કે, મારાથી તને શું કરાવવાની ઈછા છે? ૪૧ ને તેણે કહીજી કે, એએ આદાવંદ, હું દેખતો થાજી એજ. ૪૨ તારે ઈસુએ તેને કહીજી કે, તું દેખતો થા, તારા એતકાદે તને તારીએ છે. ૪૩ ને તુરત તે દેખતો થઈએ; ને આદાની તારીક કરતો તેની પાછલ ગઈએ; ને સરવ લોકોએ જોઈને આદાના શુકર કરીધા.

બાબ ઝોગણીશમો.

અને જુઓ ધરીઓમાં પેસીને તેમાંથી ગઈએ. ૨ ને જુઓ, જાકબી નામે એક માણસ મેહસુલ લેનારનો ઉપરી હતો, ને તે દોલતમંદ પણ હતો. ૩ ને ઈસુ કાણુ છે, એ જોવાને તેણે ઈછા કરીધો; પણ ભીડને લીધે રાક્ષીએ નહીં, કેમકે તે ડીંગણા કદનો હતો. ૪ તારે તેને જોવા સાર તે આગલ દોડીને ગુલરના જાહાડ પર ચહડીએ, કારણુ કે તે તેની પાસેથી જવાનો હતો. ૫ ને ઈસુ તે કાણુ આવીએ તારે જીંચું જોઈને તેને દોડા, ને તેને કહીજી કે, જાકબી, વેહેલો ઉતર; કેમકે તારાં ધરમાં આજ મારે રહેવાની જરૂર છે. ૬ ને

તે વેહેલા ઉતરીએ, ને ખુશીથી તેને કબુલ કીધા. ૭ ને એ જાણને સઘલાએ કચકચ કરીને કહીડં કે, પાપી માણસની સાથે પરણ્યો રહેવા તે ગઠએ છે. ૮ ને જાકખીએ ઉભા રહીને ખાદાવંદને કહીડં કે, એએ ખાદાવંદ, જો, મારી દોલતનો અડધો ભાગ દરીદરીએને હું આપુંછડં, ને જો કાવતરાંથી કોઈનું કંઈ મેં લીધું હોએ, તો હું એગણું પાછું આપુંછડં. ૯ તારે ઇસુએ તેની ખાબત કહીડં કે, આજ આ ઘરમાં તારણ આવીડં છે, એ સાહ કે એ પણ ઇબરાહીમનો દીકરો છે. ૧૦ કેમકે જે ખાવાઈ ગએલું તેને શોધવાને, તથા તારણ આપવાને આદમીનો એવો આવીએ છે.

૧૧ એને તેએ એ વાતો શાંભલતા હતા તારે તેણે એક તમસીલ લાવીને કહીડં; કેમકે તે ઇશાલેમની પાસે હતો, ને ખાદાની પાદશાહત વેહેલી દેખારો એમ તેએએ ધારીડં હતું. ૧૨ એ વાસને તેણે કહીડં કે, એક અમીર પોતાને સાહ પાદશાહત લેવાને તથા પાછો આવવાને એક દુર મુલકમાં ગઠએ. ૧૩ ને તેણે પોતાના દશ આકરોને તેડીને તેએને દશ તાલંત આપીએ, ને તેએને કહીડં કે, હું આણું તાંહાં સુધી વેપાર કરો. ૧૪ પણ તેના શેહેરનાએ તેની નકરત કીધી, ને તેની પાછલ કેહેણ મોકલીને કેહેવાડીડં કે, તને હમારી ઉપર હકુમત કરવાને હમે નથી આહતા. ૧૫ પછી તે પાદશાહત પામીને પાછો આવીએ તારે એમ થઈડં કે, જે આકરોને તેણે નાણું સોંપીડં હતું, તે હરેક વેપારમાં કેટલું કમાઈએ, એ જાણવા સાહ પોતાની પાસે તેએને ખોલાવવાનો હુકમ કીધો. ૧૬ તારે પેહેલાએ પાસે આવીને કહીડં કે, ખાદાવંદ, તારાં તાલંતે દશ તાલંત મેલવીએ. ૧૭ તારે તેણે તેને કહીડં કે, શાખાસ, શારા આકર, તું બહુ યોગમાં અમાનતદાર થઈએ, વાસને દશ શેહેરો પર તું એખતીઆર કરતો રહે. ૧૮ પછી ખીજાએ આવીને કહીડં કે, ખાદાવંદ, તારાં તાલંતે પાંચ તાલંત મેલવીએ. ૧૯ ને તેણે તેને પણ કહીડં કે, તું પણ પાંચ શેહેરો પર થા. ૨૦ પછી ત્રીજાએ આવીને કહીડં કે, ખાદાવંદ, જો, તારાં તાલંત જે મેં મલિ ખાંધી મુકીડં તે એ, ૨૧ કેમકે હું તારાથી ખીધો, કારણ કે તું કહણ માણસ છે, જે તેં નથી મુકીડં તે તું લેછે, ને જે તેં નથી વાવીડં તે તું કાપેછે. ૨૨ તારે તેણે તેને કહીડં કે, એએ ખુશા આકર, તારાંજ મોહોથી હું તારો ઈનસાફ કરીશ; હું કહણ માણસ છું, જે મેં નથી મુકીડં તે કાપીડં, ને જે મેં નથી વાવીડં તે કાપીડં, એમ તેં જાણીડં? ૨૩ તો મારું નાણું પેહેડીમાં તેં કેમ નહીં મુકીડં? કે હું આવીને તે ત્રીજાએ સુધાં

માગી લેતે. ૨૪ ને પાસે ઉભા રહેનારાં ઝમ્પાને તેણે કહીઊં કે, તે તાલંત ઝમ્પની પાસેથી લેઝ્મા, ને જેને દશ તાલંત છે તેને આપો. ૨૫ (તારે તેઝ્માઝ્મે તેને કહીઊં કે, ઝાદાવંદ, તેને તો દશ તાલંત છે.) ૨૬ કારણુ કે હું તમને કહુંછઊં કે જે હરેકની પાસે છે, તેને અપારો, ને જેની પાસે નથી, તેનું જે છે તે પણ તેની પાસેથી લેવારો. ૨૭ વધી મારા દુશમનો જે પોતા પર હકુમત કરવા સાર મને આહાતા નથી તેઝ્માને હીઝ્માં લાવીને મારી આગલ મારીનાંઝ્મા. ૨૮ ને ઝ્મે વાતો કહીને ઈશિસાલેમની ગમ જતો તે આગલ ચાલીઝ્મા. ૨૯ પછી તે બેથકાજ તથા બેથાનીઝ્માની પાસે જૈતુન કેહેવાઝ્મલા પાહાડ સુધી પોહોંઝ્મીઝ્મા, તારે ઝ્મેમ થઊંછ કે તેણે પોતાના શાગીરદોમાંના બેને મોકલીને કહીઊં કે, ૩૦ તમે સામાંનાં ગામમાં જઝ્મા, તેમાં પેસતાં બધિલાં ઝ્મેક ગધેડીનાં બચાંને તમે જોરો, જેપર કદી કોઈ માણુસ નથી બેહું, તેને છોડીને લાવો. ૩૧ ને જે કોઈ તમને પુછે કે, ઝ્મને શા વાસતે છોડોછો? તો તમે તેને ઝ્મેમ કહો કે, ઝાદાવંદને ઝ્મનો અપ છે ઝ્મે સાર. ૩૨ ને જે મોકલાઈઝ્મા તેઝ્માઝ્મે જઘને જેમ તેણે તેઝ્માને કહીઊં હતું તેમ દીહું. ૩૩ ને બચાંને તેઝ્મા છોડતા હતા તારે તેના ધણીઝ્મે તેઝ્માને કહીઊં કે, તમે બચાંને કેમ છોડોછો? ૩૪ ને તેઝ્માઝ્મે કહીઊં કે, ઝાદાવંદને ઝ્મનો અપ છે. ૩૫ ને તેઝ્મા તેને ઇસુની પાસે લાવીઝ્મા, ને પોતાનાં લુંગડાં બચાં પર નાંખીને તેપર ઇસુને બેસાડીઝ્મા. ૩૬ ને તે જતો હતો તારે તેઝ્માઝ્મે પોતાનાં લુંગડાં રસતામાં પાથરીઝ્માં. ૩૭ ને તે પાસે આવીઝ્મા, ઇઝ્માને જૈતુનના પાહાડ પરથી ઉતરવાના ડેકાણુ પર, તારે શાગીરદોની ઝ્માખી જમાતે જે બધાં અચરત કામ તેઝ્માઝ્મે દીકાં હતાં તે સાર ખુશી કરવા તથા મોહોટે આવાજે ઝાદાની તારીફ કરવા લાગીને કહીઊં કે. ૩૮ ઝાદાવંદનાં નામથી જે પાદશાહ આવિછે, તે મુબારક છે, આસમાનમાં શાંતી તથા ખુલંદીમાં ખુજરગી. ૩૯ ને લોકોમાંથી ફરેશીઝ્મામાંના કેટલાઝ્મેકે તેને કહીઊં કે, અઝ્મે ઉસતાદ, તારા શાગીરદોને ધમકાવ. ૪૦ તારે તેણે જવાબ દઘને તેઝ્માને કહીઊં, હું તમને કહુંછઊં કે, જે ઝ્મેઝ્મા ચુપ રહેરો, તો પથરો ખુમ પાડરો. ૪૧ ને પાસે આવીઝ્મા પર તેણે રોહિર જોઘને તે આખત રડીને કહીઊં કે, ૪૨ જે તું આ તારા ઘહાડામાં તારી સલામતીની વાતો જે છે તેને જાણુતે [તો કેવું સાર] ! પણ હવે તે તારી ઝ્માંખોથી સંતાડાઈછે. ૪૩ કેમકે ઝ્મેવા ઘહાડા તારા પર આવરો જેમાં તારા દુશમનો તારી ચરોગમ મારચો નાંખીને તને ઘેરરો, ને હરેક ગમથી તને બંધ કરરો. ૪૪ ને તને તથા તારા-

માંનાં તારાં છોકરાંને જમીનની બરાબર કરરો, ને તારામાં પથર પર પથર તેઓ રહેવા નહીં દેરો, કેમકે તારી બેઠ લેવાના સમને તે જાણીઓ નહીં.

૪૫ અને મંદરીમાં પેસીને તેમાંના વેચનારાઓને તથા વેચાતું લેનારાઓને તે બાહાર કાઢાડવા લાગીઓ; ૪૬ અને તેઓને કહીજી કે, ઝમિ લખીજી છે કે, ૪૫ મારું ધર દુઆનું ધર છે, પણ તમે ઝમિને ચોરોનું કોતર કીધું છે. ૪૭ ને રોજ રોજ મંદરીમાં તે તાલોમ આપતો હતો, તારે મુખી કાહીનો ઝમિ તથા શાસ-તરીઓ ઝમિ તથા લોહાના શેડા ઝમિ તેને મારીનાં ખવાનું શોધીજી, ૪૮ પણ શું કરવું ઝમિ તેઓને સુજી નહીં, કેમકે બધા લોક ધીઆન લગાડીને તેનું શાંભલતા હતા.

બાબ વીશમો.

અને તે દાહાડાઓમાં ઝમિક દાહાડે મંદરીમાં લોકોને તે વાંચે જ કરતો ને ખુરાબર કેહેતો હતો, તારે ઝમિ થઈજી કે, મુખી કાહીનો તથા શાસતરીઓ વડીલા સુધાં તેની પાસે આવીઓ. ૨ ને તેની સાથે બોલતાં કહીજી કે, કહીઓ ઝમિ ખતીઆરથી તું ઝમિ કામો કરે છે ? ઈઆ જોલે તને આ ઝમિ ખતીઆર આ-પીઓ છે તે કોણુ છે? ઝમિ હમને કેહે. ૩ તારે તેણે જવાબ આપીને તેઓને કહીજી કે, હું પણ તમને ઝમિક વાત પુછવાનો છજી, ને તમે મને જવાબ આપો. ૪ ઈઆહાનનું આપતીસમ આસમાનથી હતું, કે માણસોથી હતું ? ૫ તારે તે-ઓ ઝમિ માહોમાં વીઆરતાં કહીજી કે, જો આપણે કહી ઝમિ કે આસમાનથી, તો તે કેહેરો કે, તમે તારે કેમ તેના પર ઝમિ તકાદ નહીં કીધો ? ૬ ને જો આપણે કહી ઝમિ કે માણસોથી, તો બધા લોક આપણને પથરે મારરો, કેમકે ઈઆહાન નખી હતો, ઝમિ વા તેઓને ભરોસો છે. ૭ તારે તેઓ ઝમિ જવાબ આપીઓ કે, તે કાંહાંથી ઝમિ હમે જાણતા નથી. ૮ ને ઈસુ ઝમિ જવાબ આપીને તેઓને કહીજી કે કહીઓ ઝમિ ખતીઆરથી હું ઝમિ કામો કરુંજી, તે હું પણ તમને નથી કેહેતો.

૯ અને લોકોને તે આ તમસીલ કેહેવા લાગીઓ કે, ઝમિક જોલે દરાખવાડી રોપો, ને માલીઓને તે સોંપીને ઘણા દાહાડા સુધી પરદેરામાં જઈ રહીઓ. ૧૦ ને મોસમ પર તેણે ઝમિક આકરને માલીઓની પાસે ઝમિ સાર મોકલીઓ કે તેઓ તેને દરાખવાડીમાં કંઈ ફલ આપે, પણ માલીઓ ઝમિ તેને મારીને ખાલી હાથે પાછો મોકલીઓ. ૧૧ વધી તેણે ખીજો આકર મોકલીઓ, પણ તેઓ ઝમિ તેને પણ મારીને બેઆખર કરીને ખાલી હાથે પાછો મોકલીઓ. ૧૨ તેણે

વલી તીજને મોકલીઆ, ને તેને પણ તેઆએ ધાએલ કરીને આહાર ફેંકીઆ. ૧૩ તારે દરાખવાડીના ધણીએ કહીજી કે, હું શું કરું? હું મારા પીઆરા બેઠાને મોકલીશ, કદાચ તેઆ તેને જોઈને દખરો. ૧૪ પણ માલીઆએ તેને દોડા તારે માહોમાં વીચાર કરીને કહીજી કે, એ વારસ છે, વાસતે આવો, આપણે એને મારીનાંખીએ, કે વારસો આપણે થઈજાએ. ૧૫ ને તેઆએ તેને દરાખ વાડીમાંથી આહાર કાહાડીને મારી નાંખીઆ. એવાસને દરાખવાડીનો ધણી તેઆને શું કરશે? ૧૬ તે આવશે, ને તે માલીઆને મારીનાંખશે, ને દરાખવાડી જીજાએને સોંપશે. ને તેઆએ શાંબલીને કહીજી કે, એવું ન હોજી. ૧૭ તારે તેણે તેઆ પર જોઈને કહીજી, તો જ લખેલું તે શું છે કે, “બાંધનારાએ જ પથરને નાપસંદ કીધો, તેજ ખુણાનું મથાણું થઈઆ.” ૧૮ જ કોઈતે પથર પર પડશે તે ભંજશે; પણ જ કોઈ પર તે પડશે, તેનો તે ચુરો કરશે. ૧૯ તારે મુખી કાહીનેએ તથા શાસતરીઆએ જાણીજી કે, તેણે એ તમસીલ આપણી ઉપર કહી, વાસતે એઆએ તેના પર તેજ ધડી હાથો નાંખવાનું સોંધીજી, પણ લોકથી ખીધા. ૨૦ ને તેઆએ તેની શોધમાં રહીને જસુસો જ પોતાને ઢાંગથી શાસત દેખાડે તેઆને તેની વાતમાં પકડવાને મોકલીઆ, એ સાજ કે તેઆ તેને હાકેમનો કુદરત તથા એખતીઆરમાં સોંપે. ૨૧ ને તેઆએ તેને એમ પુછતાં કહીજી કે, ઉસતાદ, હમે જાણીએછએ કે તુ જ કહેછે ને શીખવેછે તે ઠીક છે, ને તું તરફદારી કરતો નથી, પણ સાચાધી બાદાની રાહ શીખવેછે. ૨૨ કાઈસારને કર આપવો હમને લાજમ છે કે નહીં! ૨૩ પણ તેણે તેઆનું કપટ જાણીને તેઆને કહીજી કે, તમે કેમ મારી ધમિતેહાન કરોછો? એક દીનાર મને દેખડવો; ૨૪ એ પર કોણની સુરત તથા શીકા છે? તેઆએ જવાબ દહને કહીજી કે, કાઈસારનો. ૨૫ તારે તેણે તેઆને કહીજી, એ સાજ જ કાઈસારનાં તે કાઈસારને, તથા જ બાદાનાં તે બાદાને આપો. ૨૬ ને લોકોની આગલ તેઆ તેની વાતો પકડી નહીં શકીઆ, ને તેના જવાબથી અચરત થઈને તેઆ ચુપ રહીઆ.

૨૭ તારે સાદુકીઆ જ કહેછે કે કીઆમત નથી, તેઆમાંના કુટલાએકે પાસે આવીને તેને પુછતાં કહીજી કે, ૨૮ ઉસતાદ, મુસાએ હમારે સાજ લખીજી છે કે, “જો કોઈનો બાઈ અધરે છતાં મરીજાએ, ને તે એઆલાદ મરીજાએ, તો તેનો બાઈ તેની અધરેને લે, ને પોતાના બાઈને સાજ આલાદ ઉપજવે.” ૨૯ તો સાત બાઈ હતા, ને પેહેલા પરણીને એઆલાદ મરીગઈઆ. ૩૦ પછી

બીજાએ તે બહુએને લીધી, તે પણ બેએલાદ મરીગઢાએ. ૩૧ ને તી-
જાએ તેને લીધી. ને તેજ તરેહ સાતોએ. પણ તેએને છોકરાં થઈઆ વીના
મરીગઢાએ. ૩૨ ને સહુથી છેલી તે બહુરી પણ મરીગઢ. ૩૩ વાસતે
કીઆમતમાં તેએમાંના ઢોણની બહુએર તે થરો? કારણ કે તે સાતોની
બહુએર થઈ હતી. ૩૪ તારે હસુએ જવાબ આપીને તેએને કહીજીં કે, આ
દુનીઆનાં છોકરાં પરણે, ને પરણવે. ૩૫ પણ જેએ તે દુનીઆ, તથા
કીઆમત પામવા લાએક ગણારો, તેએ પરણતા નથી, ને પરણાવતા પણ
નથી. ૩૬ ને તેએ પાછા મરી પણ નથી શકતા, કેમકે તેએ શીરશાતાના સરખા
છે; ને કીઆમતનાં છોકરાં છતાં આદાનાં છોકરાં છે. ૩૭ ને મુસાએ પણ
બહાડી પાસે આદાવંદને હબરાહીમનો આદા તથા હસિહાકનો આદા તથા હઆ-
કુબનો આદા કહીઆથી, મરીગએલાએ પાછા ઉઠે. એ દેખડાવે. ૩૮ પણ
તે મરીગએલાએનો આદા નથી, પણ જીવતાએનો છે; કેમકે સહુ તેથીજ
જીવે. ૩૯ તારે શાસતરીએમાંના કેટલાએકે જવાબ દઈને કહીજીં કે, ઉસ-
તાદ, તેં વાજબી કહીજીં છે. ૪૦ ને તારથી તેને કંઈ પુછવાની તેએએ હીમત
નહીં કીધી. ૪૧ તારે તેણે તેએને કહીજીં કે, ખરીસત દાઉદનો બેટો છે, એમ
તેએ શા વાસતે કહેછે? ૪૨ પણ જબુરની કીતાબમાં દાઉદ પોતે કહેછે કે,
૪૩ “ આદાવંદે મારા આદાવંદને કહીજીં કે, તારા દુશમનેને હું તારું પાએતખત
કરું તાંહાં સુધી તું મારી જમણી ગમ બેસ.” ૪૪ એ સાહે દાઉદ તેને આદાવંદ
કહેછે, તો તે શી તરેહ તેનો બેટો છે? ૪૫ ને સહુ લોકના શાંબલતાં તેણે પોતાના
શાગીરદોને કહીજીં કે, ૪૬ શાસતરીએ જેએ જમા પેહરીને ફરવા, તથા ચંદુ-
ઠાંએમાં સલામ, તથા મીજલસોમાં મુખી જગીઆએ, તથા મીજબાની-
એમાં જંચી જગીઆએ ચાહે, તેએથી ખબરદાર રહો. ૪૭ તેએ
વીધવાએનાં ઘર આઈનાંએ, ને દેખડાવવા સાહે લાંબી દુઆએ કરે, તે
તેએ વધતી સબ પામશે.

બાબ એકવીશમો.

એને તેણે ઉપર બેઠજીં, ને દોલતમંદોને પોત પોતાનાં દાન બંડારમાં
નાંખતા દીઠા. ૨ તારે તેણે એક દરીદરી વીધવાને પણ બે નાસરી તેમાં નાંખતી
દીઠી. ૩ ને તેણે કહીજીં કે, હું તમને સાચાથી કહુંછજીં કે, એ દરીદરી વીધ-
વાએ સહુ કરતાં વધતું નાંખીજીં. ૪ કેમકે તે બધાએ પોત પોતાની ભરપુરી-

માંથી ખોદાની નજરમાં નાંખીજી, પણ ઝમ્મેણે પોતાના દરીદરીપણામાંથી જે પોતાની પુંજી હતી તે સંધી નાંખી.

૫ ઝને મંદીર શારા પથરોથી તથા દાનોથી કેવું શોભાવાન કીધું છે, ઝમે વ્યાખત કેટલાઝમેક કેહેતા હતા. ૬ તારે તેણે કહીજી કે, આ જે જે તમે જીવ્યાઓ તેમાંથી પાડી ન નંખાઝમે ઝમેવા પથર પર પથર રેહેવા દેવારો નહીં, ઝમેવા દાહાડા ઝાવરો. ૭ તારે તેઝમાઝમે તેને પુછતાં કહીજી કે, ઉસતાદ, તો ઝમે કારે થરો? ને ઝમે થવાની તઢઝિારી થરો તારે શી નીશાણી થરો? ૮ ને તેણે કહીજી કે, તમે ન બુલાવાઝમા વાસતે અપરદાર રહો; કેમકે ઘણા મારાં નામથી ઝાવીને કેહેરો કે, હું તે છજી, ને તે સમે પાસે છે, તારે તમે તેઝમેની પાછલ જરો ના. ૯ ને જરે લડાઝમેની તથા હંગામાઝમેની અપરો શાંભલો, તારે ધભરાશો ના, કેમકે પેહેલાં ઝમે બધાં થવાની જરૂર છે, પણ હજી ઝાઅર નથી. ૧૦ તારે તેણે તેઝમેને કહીજી કે, મુલક મુલકને ઉલટું, તથા રાજ રાજને ઉલટું ઉડરો. ૧૧ ને કેટલેઝમેક કેડાણે મોહોટા ધરતીકંપારા તથા દદાલો તથા મરકીઝમે થરો, ને ભઝમેભરેલી તથા મોહોટી નીશાણી ઝમે ઝાસમાનમાં દેખારો. ૧૨ પણ મારાં નામને સાઝ ઝમે સઘલાં ઝગાઉ તેઝમા પોતાના હાથ તમારા પર નાંખરો, ને પાદશાહોની તથા હાકેમોની ઝાગલ લઢગિઢિઆ પર મીજલસો તથા કેદઝમાના ઝમેને સાઝ તમને સોંપીને સતાવરો. ૧૩ તોપણ શાહેદીને સાઝ ઝમે તમને કામ લાગરો. ૧૪ ઝમે વાસતે જવાબ દેવા ઝગાઉ ઝીંતા ન કરવી ઝમે તમે પોતાનાં મનમાં ડરાવો. ૧૫ કેમકે હું તમને ઝમેવું મોહો તથા ઝકલ ઝાવીરાં જેને તમારા બધા દુશમનો જવાબ ઢઢિઢિઆ રોકી નહીં શકરો. ૧૬ તોપણ મા-આપ તથા ભાઢિઢિઆ તથા સગાં તથા દોસતો તમને પકડાવરો, ને તમારામાંના કેટલા ઝમેકને મારો નંખાવરો. ૧૭ ને મારાં નામને સાઝ સહુ તમારી દુશમની કરરો. ૧૮ પણ તમારાં માથાંનો ઝમેક નીમાલો પણ નારા નહીં થરો. ૧૯ તમે પોતાની ધીરજથી પોતાના જીવોને સંભાલી રાખો. ૨૦ ને જરે તમે ઢિશાલિમને લશકરે ઘેરેલું જરો, તારે જાણો કે ઝમેનું ઉજડ થવું પાસે છે. ૨૧ તારે જે લોક ઇહુ દામાં હોઝમે, તેઝમા પાહાડેમાં નાહારો; ને જે તેમઢિ હોઝમે, તેઝમા તાંહાંથી બાહાર જઝમે; ને જે બાહાર છે, તેઝમા તેમાં ન પેસે. ૨૨ કેમકે ઝમે સજના દાહાડા છે, કે બધાં લખેલાં પુરાં થાઝમે. ૨૩ પણ તે દાહાડાઝમામાં જે ગરબ-વતી છે તથા જે ધવડાવે છે તેઝમેને ઝકસોસ છે, કેમકે જમીન પર મોહોટી તંગી તથા આ લોકો પર ગજબ થરો. ૨૪ ને તલવારની ધારથી તેઝમા પડરો,

ને બંધવા કરી શકવા દેશનાં આમાં લઈ જવાશે, ને ગેરકોમી આનો વખત પુરો થશે તાંહાં સુધી ઇશ્રાલિમ ગેરકોમી આથી છુંદારો. ૨૫ તારે સુરજ તથા ચાંદ તથા સીતારા આમાં નીરાણો થશે, ૨૬ ને જમીનના લોકો પર તંગી ધબરાટ સુધાં થશે, અને દરીઆ તથા મોઝાં આના આવાજથી, ને ખીલીક તથા જમીન પર જે ચીજો આવનાર છે તે આનો વાટ જોઈ આથી, લોકોનાં મન ગભી જશે, કેમકે આ સમાનની કુદરતો હલાવાશે. ૨૭ ને તારે આદમીના બેઠાને કુદરત તથા મોહોટા જલાલથી વાદલમાં આવતો તે આ જોશે. ૨૮ ને જરે આ વાતો થવા માંડે, તારે ઉપર જોજો, ને તમારાં માથાં ઊંચાં કરજો, કેમકે તમારું તારણુ પાસે આવે છે. ૨૯ ને તેણે તે આને આ તમ સીલ કહી કે, અંજીરનું જાહાડ તથા ખીજાં સંધાં જાહાડ જી આ. ૩૦ જરે પીલા કુટે છે, તારે તે જોઈને તમે પોતાની મેલિ જાણો છો કે આવે હતાં પાસે છે. ૩૧ તેમજ પણ આ આનું થયું તમે જોશો, તારે જાણુજો કે આદાની વાદશાહત પાસે છે. ૩૨ હું તમને અચીત કહું છું કે આ અધાં પુરાં થવા સુધી આ પેહેડી ગુજરી નહીં જશે. ૩૩ આ સમાન તથા જમીન ઠલી જશે, પણ મારી વાતો નહીં ઠલશે. ૩૪ ને તમારાં મન આવરા પણથી તથા મસત પણથી તથા સંસારની ચીંતાથી કદી જડ ન થાવું, ને તે દાહાડ તમારા પર આકાશમાં ન આવે, વાસતે તમે પોતાને અચર દાર રાખો. ૩૫ કેમકે આખી જમીનની પીઠ પરના અધા રહેનારા આ પર ફાંદાની પેટે તે આવશે. ૩૬ વાસતે આ સધલાં આવનારા આને તમે ચુકાવવા, તથા આદમીના બેઠાની આગલ ઉભા રહેવા લાવું ગણાવવા સાઈ હરવખત દુઆ માગતાં ચોકી કરો. ૩૭ તારે દીવસે મંદીરમાં તે વાવું કરતો, ને રાતે બાહર જઈને જૈતુન કેહેવા આલા પાહાડ પર રહેતો હતો. ૩૮ ને આમ દાદને વખત અધા લોક તેનું સાંભલવાને મંદીરમાં તેની પાસે આવતા હતા.

બાબ બાવીશમો.

આને બેખમીર શેટલીનું જસન પાસે આવી જી, જે પાસ આ કેહેવા આ છે. ૨ ને મુખી કાહીના આ તથા સાસતરી આ આ શોધ કીધો કે કહી રીતે તેને મારીનાં ખે, કેમકે તે આ લોકોથી ખીલીતા હતા. ૩ ને ઇહુદા જે ઇસકા-રી આત કેહેવાતો હતો, ને જે બારમાંનો આ હતો, તેનામાં શેતાન પેઠા. ૪ ને તેણે જઈને મુખી કાહીના તથા સરદારે આ આના આખી આરમાં તેને શી તરેહ કરે, આ બાબત તે આની સાથે વાતચીત કીધી. ૫ તારે તે આ ખુશ થઈ-

આ, ને તેને નાણું આપવાનું ડરાવીશું. ૬ ને તેણે કચ્છલ કીધું, ને લોક ન હોય્ને તારે તેને તેઓને સોંપવાનો તેણે વગ શોધીયા.

૭ અને બેખમીર રોટલી, જેમાં પાસખા મારવા જોઈય્ને, તે દાહોડે આવી-
યા, ૮ તારે તેણે પીતરને તથા ઇઓહાનને માકલીને કહીજી કે, તમે જઈને
આપણે સાઈ પાસખા તઈઆર કરો કે આપણે આઈય્ને. ૯ તારે તેઓએ તેને
કહીજી કે, હમે કાંહાં તઈઆર કરીય્ને, તારી શી મરજી છે ? ૧૦ ને તેણે
તેઓને કહીજી કે, જીઓ, રોહરમાં તમારાં પેસતાં પાણીની ગાગેર લઈજનાર
એક માણસ તમને મલશે, તે જે ધરમાં પેસે તેમાં તેની પાછલ તમે જાઓ.
૧૧ ને ધરધણીને કહો કે, ઉમતાદ તને કેહેછે કે, હું મારા શાગીરદો સાથે પાસ-
ખા ખાઈ વાસતે ઉતારો કાંહાં છે? ૧૨ ને તે તમને તઈઆર કરેલા એક માહો-
ડો માલ દેખડાવશે, તાંહાં તઈઆર કરો. ૧૩ તારે તેઓએ જઈને તેણે તેઓને
કહીજી હતું તેમ દીધું, ને પાસખા તઈઆર કીધું.

૧૪ અને વખત થઈયા તારે બારે રસુલો સુધાં તે ખાવા બેઠો. ૧૫ તારે
તેણે તેઓને કહીજી કે, મારા સેહેવા પેહેલાં આ પાસખા મેં તમારો સાથે માહોડી
ઈછાથી ખાવા આહીજી. ૧૬ કેમકે હું તમને કહુંછી કે, ઓદાની પાદશાહતમાં
એ પુરં કરારો તાંહાં સુધી ખીજી વાર એમાંથી હું નહીં ખાઈશ. ૧૭ ને તેણે
પીઆલું લઈને શુકર કરીને કહીજી કે, તમે આ લેઓ, ને માહોમા વેહંઓ.
૧૮ કેમકે હું તમને કહુંછી કે ઓદાની પાદશાહત આવશે, તાંહાં સુધી વઈન
હું નહીં પીશ. ૧૯ ને તેણે રોટલી લઈને શુકર કીધી, ને ભાંજી ને તેઓને
આપીને કહીજી કે, એ મારું બદન છે, જે તમારે સાઈ અપાય્નેછે, મારી ઇઆદ-
ગારીને સાઈ તમે એ કરો. ૨૦ ને આધા પછી તેણે પીઆલું પણ એજ
તરેહ લઈને કહીજી કે, મારું લોહી જે તમારે સાઈ વેહેવડાવાએછે તેથી નવા બંદા-
બસતનું એ પીઆલું છે. ૨૧ પણ જીઓ, જે મને પકડાવેછે તેનો હાથ મેજ
પર મારી સાથે છે. ૨૨ તો આદમીનો બેટો ડરાવેલા પરમાણે જાએજી ખરો,
પણ જેનાથી તે પકડાવાએછે તે માણસને એકસોસ છે. ૨૩ તારે તેઓ
માહોમા પુછવા લાગીયા કે, આપણામાંનો જે એ કામ કરશે તે કોણ હશે.

૨૪ અને તેઓમાં તકરાર પણ થઈ કે તેઓમાંનો કોણ માહોડો ગણાય્ને.
૨૫ તારે તેણે તેઓને કહીજી કે, ગેરકોમીએના પાદશાહે તેઓ પર સાહેબી
કરેછે, ને જે તેઓ પર એખતીઆર કરેછે તેઓ ઉપકારી કેહેવાએછે. ૨૬ પણ
તમે એવા ન થાઓ, પણ તમારામાં જે માહોડો તે નાહાના જેવા, ને જે સરદાર

તે ચાકરના જેવા થાચ્છિ. ૨૭ કેમકે માહોયો કોણ છે? જે ખાવા બેસેછે તે, ઇચ્છા જે ચાકરી કરેછે તે? શું ખાવા બેસનાર નહીં? પણ હું તમારામાં ચાકરી કરનારના જેવા છઠ્ઠી. ૨૮ ને મારી ઇમતેહાનોમાં જે મારી સાથે રહીચ્છા તેચ્છા તમે છો. ૨૯ ને મારા બાપે જેમ મને પાદશાહત ઇશવી આપી છે, તેમ હું તમને ચ્છિ સારૂ ઇશવુંછઠ્ઠી; ૩૦ કે તમે મારી પાદશાહતમાં મારી મેજ પરથી ખાચ્છા પીચ્છા, ને ઇસરાચ્છિલના બારો શીરકાનો ઇનસાફ કરતાં તખ્તો પર બેસો.

૩૧ ચ્છને ખાદાવંદે કહીજી કે, સીમાન, સીમાન, જે, રોતાને તમને ધજીની પેઠે ચાલવાનું બહુ ચાહીજી છે. ૩૨ પણ તારો ચ્છિતકાદ ઘટે નહીં, વાસતે મેં તારે સારૂ દુચ્છા માગી છે, ને તું પાછો ફેરવાચ્છિ તારે તારા બાહચ્છિને મજબૂત કરજે. ૩૩ તારે તેણે તેને કહીજી કે, ખાદાવંદ, હું તારી સાથે કેદખાનામાં તથા માતમાં પણ જવાને તથ્ચ્છાર છઠ્ઠી. ૩૪ તારે તેણે કહીજી કે, પીતર, હું તેને કહું-છઠ્ઠી કે તું મને ચ્છિલખતો નથી, ચ્છિમ તેં તણવાર મારો ઇનકાર કીધા ચ્છિગાઉ ચ્છાજ મુરઘો બોલશે નહીં. ૩૫ ને તેણે તેચ્છિને કહીજી કે, જરે મેં તમને થેલી તથા જેહોણું તથા જેઝા વગર માકલીચ્છા હતા, તારે શું તમને કસાનો ખપ પડીચ્છા હતા? તેચ્છિચ્છિ કહીજી કે, કસાનો નહીં. ૩૬ તારે તેણે તેચ્છિને કહીજી, પણ ચ્છિવે જેને થેલી હોચ્છિ તે તેને લે, ને ચ્છિજ તરેહ જેહોણું, ને જેને તલવાર ન હોચ્છિ, તે પોતાનું લુગડું વેચીને ચ્છિક વેચાતી લે. ૩૭ કેમકે હું તમને કહુંછઠ્ઠી કે, ચ્છિ જે લખીજી છે તે પુરું થવું જેહચ્છિ કે, “તે તકસીરદારોમાં ગણા-ઈચ્છિ,” કેમકે મારી બાબતની વાતો તમામ થાચ્છિ છે. ૩૮ તારે તેચ્છિચ્છિ કહીજી કે, ખાદાવંદ, જે, હીચ્છાં બે તલવાર છે, ને તેણે તેચ્છિને કહીજી, તો બસ છે.

૩૯ ચ્છને તે બાહાર જઘને મામુલ પરમાણે જેતુતના પાહાડ પર ગઈચ્છિ, ને તેના શાગીરદ પણ તેની પાછલ ગઈચ્છા. ૪૦ ને તે ઠેકાણે પોહોંચીચ્છા પર તેણે તેચ્છિને કહીજી કે, તમે ઇમતેહાનમાં ન પડો વાસતે દુચ્છા માગો. ૪૧ પછી સુમરે પથર ફેંકાચ્છિ ચ્છિટલા ટપા પર તે તેચ્છિથી ચ્છાઘો ગઈચ્છિ, ને ધુટણીચ્છિ બેસીને દુચ્છા માગી કે, ૪૨ ચ્છિચ્છિ બાપ, જે તારી મરજી હોચ્છિ તો આ પીચ્છાલું મારી પાસેથી દુર કર; તોપણ મારો મરજી નહીં, પણ તારી થાચ્છિ. ૪૩ તારે ચ્છાસમાનથી ચ્છિક ફીરેશો તોને દેખાઈચ્છા, જે તેને કુવત આપતો હતો. ૪૪ ને તેણે બહુ રંજ ઉઠાવતાં બારી જેરથી દુચ્છા માગી, ને તેનો પસીનો લોહીનાં મોઠાં ટીપાં જેવા થઘને જમીન પર પડતો હતો. ૪૫ ને દુચ્છાથી ઉઠીને તે પોતાના શાગીરદોની પાસે ચ્છાવીચ્છા, તારે તેચ્છિને

દલગીરીથી સુતેલા દીકા. ૪૬ ને તેણે તેઓને કહીજી કે, તમે કેમ સુતા છો? તમે ઇમિતેહાનમાં પેડા નહીં વાસેતે ઉઠીને દુઆ માગો.

૪૭ અને તે કહેતો હતો, તારે જીવ્યા લોકો, તથા ઇહુદા કહેવાઓના આર- માંનો એક તેઓની આગલ ચાલતો હતો, ને ઇસુને ચુમવા સાર તેની પાસે આવીઓ. ૪૮ પણ ઇસુએ તેને કહીજી કે, ઇહુદા, શું તું ચુમીથી આદમીના બેઠાને પકડાવેછે? ૪૯ ને જ તેની ગમના તેઓએ શું થનાર છે, એ જાણીને તેને કહીજી, ખોદાવંદ, શું હમે તલવારે મારીએ? ૫૦ ને તેઓમાંના એકે સરદાર કાહીનના આકરને મારીને તેનો જમણો કાન કાપીનાંખીઓ. ૫૧ તારે ઇસુએ જવાબ દેને કહીજી કે, એટલુંજ થવા દે, ને તેના કાનને અડકીને તેને સમો કીધો. ૫૨ તારે ઇસુએ પોતાની પાસે આવેલા મુખી કાહીનોને તથા મંદીરના સરદારને તથા વડીલોને કહીજી કે, જેમ ચોર પર તેમ શું તલવારે તથા સોઠા મુઠાં તમે નીકલીઆ છો? ૫૩ હું હમેશ મંદીરમાં તમારી સાથે હતો તારે તમે મારા પર હાથ લાંબો નહીં કીધો, પણ આ તમારી ઘડી, તથા અંધ- કારનો અમલ છે.

૫૪ તારે તેઓ તેને પકડીને લઈગયા, ને સરદાર કાહીનનાં ઘરમાં તેને લાવીઆ, ને પીતર આધો આધો પાછલ આવીઓ. ૫૫ ને જારે તેઓ દીવાનખાનામાં આગ સલગાવીને એકઠા બેઠા હતા, તારે પીતર પણ તેઓમાં બેસી ગઈઓ. ૫૬ તારે એક આકડીએ તેને આગ પાસે બેઠો જોઈને તે પર નજર રાખીને કહીજી કે, એ પણ તેની સાથે હતો. ૫૭ પણ તેણે તેનો ઇનકાર કરતાં કહીજી કે, અએ બધરી, હું તેને એલખતો નથી. ૫૮ ને થોડીવાર પછી બીજાએ તેને જોઈને કહીજી કે, તું પણ તેઓમાંનો છે; તારે પીતરે તેને કહીજી કે, અએ માણસ, હું નહીં. ૫૯ ને ઘડીએક પછી એક બીજાએ નીરાચે થઈને કહીજી કે, અસખર એપણ તેની સાથે હતો, કેમકે એ ગાલીલનો છે. ૬૦ તારે પીતરે કહીજી કે, અએ માણસ, તું જ કહેછે તે હું નથી જાણતો; ને તેના એમ કહેતાંજ તુરત મુરઘો બોલીઓ. ૬૧ પછી આદાવંદે ફરીને પીતર પર જોઈ, ને આદાવંદે જ વાત તેને કહી હતી કે, મુર- ઘો બોલીઆ પેહેલાં તરણ વાર તું મારો ઇનકાર કરશે, તે પીતરે ઇઆદ કીધી. ૬૨ તારે પીતર આહાર જઈને ઘણું રડીઓ.

૬૩ અને જ માણસોએ ઇસુને રાખીઓ હતો, તેઓએ તેની મસખરી કરીને ફટકા મારીઓ. ૬૪ ને તેના પર અંધારી બાંધીને તેના માથે પર

મારીઓ, ને તેઓએ તેને કહીજી કે, નવ્યુચ્ચત કર કે જોણે તને મારીઓ તે કોણ છે ? ૬૫ ને નીંદા કરતાં તેઓએ તેને ઉલટું ખીચું ઘણું કહીજી.

૬૬ અને દાહોડા ઉગીઓ તારે લોકના વડીલા તથા મુખી કાહીનો તથા શાસતરીઓ એકઠા થઈઓ, ને પોતાની મોજલસમાં તેને લઈજીને કહીજી કે, ૬૭ શું તું ખરીસત છે ? હમને કેહે; ને તેણે તેઓને કહીજી કે, જો હું તમને કહું તો પણ તમે એતકાદ કરસો નહીં. ૬૮ ને જો હું પણ તમને પુછીશ તો તમે મને જવાબ દેનાર ઈઓ મુકી દેનાર નથી. ૬૯ આ પછી આદમીનો બેટો આદાની કુદરતની જમણી ગમ બેસરો. ૭૦ તારે બધાએ કહીજી, તો તું શું આદાનો બેટો છે ? ને તેણે તેઓને કહીજી કે, તમે કહેછો તેજ હું છજી. ૭૧ ને તેઓએ કહીજી કે, હમારે ગહવાઈની વધતી શી જર છે ? કેમકે હમે પોતે એનાં માહોથી શાંભલીજી છે.

બાબ તેવીશમો.

અને તેઓના બધા લોક ઉઠીને તેને પીલત પાસે લઈજીઓ. ૨ પછી તેઓએ તેના પર તોહોમત મુકવા લાગીને કહીજી કે, એ લોકોને ભુલાવેછે, તથા પોતે ખરીસત પાદશાહ છે એમ કહીને કાઈસારને કર આપવાને વારતાં હમે એને દીઠા છે. ૩ તારે પીલતે તેને પુછીજી કે, તું શું ઇહુદીઓનો પાદશાહ છે ? ને તેણે જવાબ આપીને તેને કહીજી કે, તું કેહેછે તેજ. ૪ તારે પીલતે મુખી કાહીનોને તથા લોકોને કહીજી કે, એ માણસમાં કંઈ તકસીર હું જોતો નથી. ૫ પણ તેઓએ વધતાં જોરથી કહીજી કે, ગાલીલથી માંડીને હીઓ લગણુ આપ્યા ઇહુદામાં શીખવતાં લોકોને તે ઉરકિરેછે. ૬ ને ગાલીલનું શાંભલીને પીલતે પુછીજી કે, એ માણસ શું ગાલીલનો છે ? ૭ ને તે હેરોદના એખતીઆરમાંનો છે, એ જાણીઓ પર તેણે તેને હેરોદની પાસે માકલીઓ, જે પોતે પણ તે દાહોડાઓમાં ઇરશાલિમમાં હતો.

૮ અને હેરોદ ઇસુને જોઈને ઘણું ખુશ થઈઓ, કેમકે તેની બાબત ઘણું શાંભલીઓથી તેને જોવાને લાંબી મુદતથી આહાતો હતો, ને તેથી બનેલા કંઈ માજેજ જોવાની ઉમેદ રાખતો હતો. ૯ ને તેણે તેને ઘણી વાતો બાબત પુછીજી, પણ તેણે તેને કંઈ જવાબ દીધો નહીં. ૧૦ ને મુખી કાહીનોએ તથા શાસતરીઓએ ઉભા રહીને જોરથી તેના પર બેટો મુકીઓ. ૧૧ તારે હેરોદે પોતાના સીપાઈઓ મુઘાં તેને વગાડીને તથા મશખરી કરીને, તેને

અલકતું લુગડું પેહેરાવીજી, ને તેને પીલતની પાસે પાછો માકલીઆ. ૧૨ ને તેજ દાહડે પીલત તથા હેરોદ દોસત થઇઆ, કેમકે તેની અગાઉ તેઆ વચે દુશમની હતી.

૧૩ અને પીલતે મુખી કાહીનેને તથા સરદારોને તથા લોકોને અિકકા તેડીને, ૧૪ તેઆને કહીજી કે, તમે અે માણસને લોકોને ભુલાવનારના જેવા મારી પાસે લાવીઆ છો, ને જીઆ, મેં તમારી આગલ અેની તજવીજ કીધા પર તમે જે તોહોમતો અેના પર મુકી તે બાબત અે માણસમાં કંઈ તકસીર મેં દીઠી નથી. ૧૫ ને હેરોદે પણ નથી દીઠી, કારણુ કે મેં તમને તેની પાસે માકલીઆ હતા, ને જીઆ, તેણે અેના મરવા લાઅિક કંઈ કીધું નથી. ૧૬ વાસતે સજ કરીને અેને હું મુકી દધશા. ૧૭ કેમકે તેને તે જસનમાં તેઆને સાઈ અિકને મુકી દેવા પડતો હતો. ૧૮ તારે તે બધાઅે અેકદમ પોકાર મારીને કહીજી કે, અેને લઈ જ, ને બારાબસને હમારે સાઈ મુકી દે. ૧૯ (રોહેરમાં હંગામો તથા ખુન કીધાથી કેદખાનામાં તે નંખાઈઆ હતો.) ૨૦ તારે પીલતે ઇસુને મુકી દેવા આહીને બીજીવાર તેઆને કહીજી; ૨૧ પણ તેઆઅે પોકાર મારીને કહીજી કે, અેને કઈસ પર જડ. ૨૨ ને તેણે તીજીવાર તેઆને કહીજી કે, શા વાસતે? અેણે શું બુઝં કીધું છે? અેમાં મરવાને લાઅિકતી કંઈ તકસીર મેં જોઈ નથી, વાસતે હું અેને સજ દધને મુકી દધશા. ૨૩ ને તેને કઈસ પર જડવવાને તેઆઅે હોઠથી માહોટે આવાજે માગીજી; ને તેઆનું તથા મુખી કાહીનેનું બોલવું આકીજી. ૨૪ તારે તેઆના માગીઆ પરમાણે થવા સાઈ પીલતે ડરાવીજી. ૨૫ ને હંગામા તથા ખુનને સાઈ કેદખાનામાં જે નંખાઈઆ હતો, ને જેને તેઆઅે માગીઆ તેને તેણે તેઆને સાઈ મુકી દીધો, પણ ઇસુને તેઆની મરજી પરમાણે સોંપી દીધો. ૨૬ ને તેઆ તેને લઈ જતા હતા, તારે સીમાન કુરેનીને ગામડાંઆથી આવતાં તેઆઅે વેડે પકડીઆ, ને ઇસુની પછવાડે જીચકવાને કઈસ તે પર મુકીઆ. ૨૭ ને લોકોની ઘણી ભીડ, તથા તેને સાઈ રડતાં ને વીલાપ કરતાં બધરાં પણ તેની પાછલ ગઇઆં. ૨૮ ને ઇસુઅે તેઆની ગમ કરીને કહીજી કે, અેને ઇશાલિમની દીકરીઆ, મારે સાઈ નારડો, પણ પોતાને સાઈ તથા પોતાનાં બચાંઆને સાઈ રડો. ૨૯ કેમકે જીઆ, અેવા દાહાડા આવેછે જેમાં તેઆ કેહેરો કે, જે વાંહાંજણીઆ, તથા જે પેટાઅે નથી જણીજી, તથા જે થાનોઅે નથી ધવાડીજી, તેઓ મુબારક છે. ૩૦ તારે તેઓ પાહાડોને કેહેવા

લાગરો કે, હમ પર પડો, ને ટેકરાઓને કેહેરો કે, હમને ઢાંકો. ૩૧ કેમકે જો લીલાં જાહાડ પર તેઓ એવાં કરેછે, તો સુકાંપર શું થરો? ૩૨ ને તેની સાથે મારીનંખાવવાને એ તકસીરદારો લઈ જવાઈગ્યા.

૩૩ અને જોનું નામ જોપરીનું ડેકાણું કેહેવાએ છે તાંહાં પોહોંચીને તેઓએ તેને તથા તે તકસીરદારોને, એકને તેની જમણી ગમ ને બીજાને ડાબી ગમ કહીસે જડીગ્યા. ૩૪ તારે ઇસુએ કહીજી કે, એએ બાપ, જે તેઓ કરેછે, તે તેઓ જાણતા નથી, વાસતે તેઓને માફ કર: પછી તેઓએ તેનાં લુગડાં વેહોંચીને સરત નાંખી. ૩૫ ને લોકો જોતાં ઉભા રહીગ્યા, ને સરદારોએ પણ તેઓ સાથે મસખરી કરીને કહીજી કે, એએ બીજાઓને બચાવીગ્યા, એ જો જોદાનો પસંદ કરેલો ખરીસત છે, તો પોતાને બચાવે. ૩૬ ને સીપાઈએ પણ તેની મસખરી કરતા પાસે આવીગ્યા, ને તેને સરકો આપવાનું કીધું, ૩૭ ને કહીજી કે, જો તું ઇહુદીઓનો પાદશાહ છે, તો પોતાને બચાવ. ૩૮ ને હેલલાસી તથા રૂમી તથા હેબરી અખરોમાં લખેલું પતર તેની ઉપર હતું કે, એ ઇહુદીઓનો પાદશાહ છે. ૩૯ ને તકસીરદારો જે લટકાવીગ્યા હતા, તેઓમાંના એકે તેની નીંદા કરીને કહીજી કે, જો તું ખરીસત છે, તો પોતાને તથા હમને બચાવ. ૪૦ પણ બીજાએ જવાબ દહને તેને ધમકાવીને કહીજી કે, તું એજ સજામાં છતાં શું જોદાથી બીહીતો નથી? ૪૧ ને આપણે તો વાજબીથી, કેમકે આપણે આપણાં કામનાં ફલ પામીએછાએ, પણ આ માણસે કંઈ નાલાએક નથી કીધું. ૪૨ ને તેણે ઇસુને કહીજી કે, એએ જોદાવંદ, જારે તું તારી પાદશાહતમાં પોહોંચે, તારે મને ઇઆદ કરજે. ૪૩ ને ઇસુએ તેને કહીજી કે, હું તને ખચીત કહુંછી કે, આજ તું મારી સાથે પારાદહસમાં થરો.

૪૪ અને આરારે બપોરથી તે તીજ પોહાર સુધી આખી જમીનપર અંધકાર થઈગ્યા. ૪૫ ને સુરજ અંધરાઈગ્યા, તથા મંદીરનો પડો વચેથી ફાટી ગઈગ્યા. ૪૬ ને ઇસુએ જોહોટે આવાજે જુમ પાડતાં કહીજી કે, એએ બાપ, મારો રૂહ હું તારા હાથોમાં સોંપુછી; ને એમ કહીને પરાણ છોડીગ્યા. ૪૭ તારે જમાદારે જે થઈજી તે જોઈને જોદાની તારીફ કીધી, ને કહીજી કે, ખેરાક એ રાખસ રાસત હતો. ૪૮ ને તે જોવા સાર જે લોક એકલા થઈગ્યા હતા તે બધા તે થએલાં કામ જોઈને પોતાની છાતી કુટતા પાછા ગઈગ્યા. ૪૯ ને સઘલા તેના એલખીતા, તથા જે બધરાં ગાલી-

લથી તેની પાછલ આવીઆં હતાં, તેઆ તે જોતાં આધાં ઉભાં રહીઆં હતાં.
 ૫૦ અને જુઆ, ઠહુદીઆના આરીમથાઈ શેહેરનો ઠહસકુ નામે આેક માણુસ જે પરધાન, ને જે નેક તથા રાસત શખસ હતો. ૫૧ તેણે તેઆના વીચાર તથા કામ કબુલ નહીં કીધાં; ને તે પોતે પણ આદની પાદશા-હતની રાહ જોતો હતો. ૫૨ તેણે પીલત પાસે જઘને ઠસિનું મુડું માગીજી. ૫૩ ને તેણે તેને ઉતારી લઘને લુગડે વીચાલીજી, ને પથરમાં આદેલી કબરમાં તેને મુકીજી, જેમાં કદી કોઠને મુકેલું નહીં હતું. ૫૪ ને તઠઆરી કરવાનો દાહોડો તે હતો, ને સખતનો દાહોડો પણ થવા આવીઆ. ૫૫ ને બધરિં પણ જે તેની સાથે ગાલીલથી આવીઆં હતાં, તેઆઆ પાછલ આવીને કબર તથા તેનું મુડું કેમ મુકાઠજી આે જોઠજી. ૫૬ ને પાછાં જઘને ખુશખો તથા અતરે તઠઆર કીધાં, તોપણ હુકમ પરમાણે સખતને દાહોડે આરામ લીધા.

બાબ ચોવીશમે.

અને હપતાને પેહેલે દાહોડે તેઆઆ જે ખુશખો તઠઆર કીધી, તે લઘને તેઆ તથા તેઆની સાથે કેટલાઆેક બીજા મોટી સહવારે કબરની પાસે આવીઆ. ૨ ને તેઆઆે કબર પરથી પથર ગબડવેલો દીઠો. ૩ ને તેઆઆે માહે પેસીને આદવંદ ઠસિનું મુડું દીઠું નહીં. ૪ ને તે આખત તેઆ ઘણા ઘભરાટમાં હતાં, તારે આેમ થઠજી કે, જુઆ, ખે જણુ ચલકતાં લુગડાં પેહેરેલા તેઆની પાસે ઉભા રહીઆ. ૫ ને તેઆ બીહીતાં ને જમીન સુધી માહે ભર પડતાં હતાં, તારે તેઆઆે તેઆને કહીજી કે, મરીગઆેલાઆેમાં તમે જીવતાને કેમ શોધોછો? ૬ તે હીઆં નથી, પણ ઉઠીઆ છે, તે ગાલીલમાં હતો તારે તેણે તમને જે કહીજી હતું તે ઠઆદ કરો, ૭ કે પાપી માણુસોના હાથમાં આદમીના ખેટને સોંપાવું, ને કઈસ પર જડાવું, ને તેજે દાહોડે પાછા ઉઠવું જરૂર છે. ૮ તારે તેઆઆે તેની વાતો ઠઆદ કીધી. ૯ ને કબર પાસેથી પાછાં જઘને અગીઆરને તથા બીજા સહુને તેઆઆે તે બધી ખબર કહી. ૧૦ ને મરીઆમ માગદલીન, તથા ઠઆેહના તથા ઠઆકુબની મા મરીઆમ, તથા તેઆ સુધાં જે બીજાં હતાં, તેઆઆે રસુલોને આે વાતો કહી. ૧૧ પણ તેઆની આગલ તેઆની વાતો ગપના જેવી લાગી, ને તેઆઆે તેઆનું ન માનીજી. ૧૨ તારે પીતર ઉઠીને

કબર પાસે દોડીએ, ને નીચો વકીને મુડદાનાં લુગડાંને એક ગમ મુકેલાં દીઠાં, ને જે થઈ તે આખત તે પોતામાં તાજુબ થતો પાછો ગઈએ.

૧૩ અને જુએ, તેજ દાહોડે તેઓમાંના એ જણ ઇમાસ નામે એક ગામમાં જતા હતા, જે ઇશ્રાલિમથી ૨૧૬ ઇમિતાદીઆ વેગલું હતું. ૧૪ ને જે બધાં થઈયાં, તે આખત તેઓ માહોમા વાતચીત કરતા હતા. ૧૫ ને તેઓ માહોમા વાત કરતા તથા વીચાર કાઠાડતા હતા, તારે એમ થઈ જે ઇસુ પોતે પાસે આવીને તેઓની સાથે આવીએ. ૧૬ પણ તેઓની આંખો રોકાઈ જે તેઓ તેને આલખે નહીં. ૧૭ તારે તેણે તેઓને કહીજે જે, તમે આલતા આલતાં શી વાતો ચલાવો, ને ઉદાસ કેમ થાઓ? ૧૮ કહીએ પા નામે તેઓમાંના એકે જવાબ આપીને તેને કહીજે જે, તું શું ઇશ્રાલિમમાં કેવલ પરદેશી છે, ને આ દાહાડાઓમાં જે કામો તાંહાં બનીયાં તે નથી જાણતો? ૧૯ ને તેણે તેઓને કહીજે જે, કીઆં કામ? તારે તેઓએ તેને કહીજે જે, ઇસુ નાજરી આખતનાં, જે જોદાની આગલ તથા કુલે લોકોની આગલ કામમાં તથા વાતમાં કુવતમંદ નથી હતો. ૨૦ ને મુખી કાહીનોએ તથા હમારા સરદારોએ તેને મરણની સજને સાફ સોંપીએ, ને તેને કફસ પર જડીએ. ૨૧ ને હમે ઉમેદ રાખતા હતા જે ઇસિરાએલને બચાવનાર તે છે; એ સરવવાત ઉપરાંત એ કામો બનીયાંને આજ તોજે દાહોડે થઈએ. ૨૨ વકી, હમારામાંનાં કેટલાંએક બહરાંએ હમને તાજુબ કીધા, જેઓ માહોડી સહવારે કબરની પાસે હતાં. ૨૩ ને તેનું મુડદું ન દીઠા પર આવીને કહીજે જે તેઓએ ફરેશતાએને જોઈએ, જેઓએ કહીજે જે તે જીવતો છે. ૨૪ ને હમારા સાથીઓમાંના કેટલાંએક કબર પાસે ગઈએ ને જેમ બહરાંએ કહીજે હતું તેમ તેઓએ દીઠું, પણ તેને ન દીડો. ૨૫ તારે તેણે તેઓને કહીજે જે, એએ મુરખો, તથા નબીઓએ જે બધું કહીજે છે તે પર એતકાદ કરવાને મુસત મનવાલાઓ, ૨૬ શું ખરીસતને સેહેવાં, ને પોતાના જલાલમાં પેસવું જોઈતું નહીં હતું? ૨૭ ને તેણે મુસા તથા કુલે નબીઓથી માંડીને પોતા આખત બધી કીતાબોમાં જે વાતો છે તે તેઓને સમજાવી. ૨૮ ને તેઓ જે ગામમાં જતા હતા તેની પાસે પોહોંચીએ પર તેણે આગલ જવાનું કીધું. ૨૯ પણ તેઓએ તેની આજુ કરીને કહીજે જે, હમારી સાથે રહે, કારણ જે સાંહાંજ પડવા આવી છે, ને દાહોડે ઠકીએ છે. તારે તે તેઓની સાથે રહેવાને પેડો. ૩૦ પછી તે તેઓની સાથે ખાવા બેઠો તારે એમ થઈ જે તેણે

રોટલી લઈને સુકર કીધી, ને ભાંજીને તેઓને આપી. ૩૧ તારે તેઓની આંખો ઉઘડાઈ, ને તેઓએ તેને આલખીઓ; ને તે તેઓની નજરથી ગેય થઈઓ. ૩૨ તારે તેઓએ માહોમા કહીજી કે, તે જરે રસતામાં આપણી સાથે વાતો કરતો હતો, ને કીતાઓના માએના આપણને કેહેતો હતો, તારે શું આપણા મન આપણામાં બલતાં નહીં હતાં? ૩૩ ને તેજ ઘડી તેઓ ઉઠીને પાછા ઈશ્રાલિમમાં ગઈઆ, ને અગીઆરોને તથા તેઓના સાથીઓને અકઠા-થએલા જોઈને કહીજી કે, ૩૬ આદાવંદ બેરાક પાછો ઉઠીઓ છે, ને સીમાને દેખાઈઓ છે. ૩૫ ને રસતામાં જે થઈઆં તે, ને રોટલી ભાંજતાં જે તરેહ તે તેઓથી આલખાઈઓ એ તેઓએ વીગતવાર કહીઆં.

૩૬ અને તેઓ એ વાતો કેહેતા હતા તારે ઈસુ પોતે તેઓની વચે ઉભો રહીઓ, ને તેઓને કહીજી કે, તમારી સલામતી થાએ. ૩૭ પણ તેઓએ ધાબરા તથા બીધેલા થઈને વીચારીજી કે રહ જોઈઓ છે. ૩૮ તારે તેણે તેઓને કહીજી કે, તમે કેમ ધબરાએલા છો? ને તમારાં મનમાં શા વાસ-તે વીચારો ઉઠે? મારા હાથ તથા મારા પગ જુઓ, કે હું પોતેજ છું; ૩૯ મને અડકો ને જુઓ, કેમકે તમે મને જેમ જુઓછો તેમ રહને ગોરા તથા હાડકાં નથી. ૪૦ ને એ કહીને તેણે હાથ પગ તેઓને દેખડાવીઆ. ૪૧ ને તેઓ ખુશીને લીધે હજી એતઆર કરતા નહીં હતા, ને તાજુબ કરતા હતા; તારે તેણે તેઓને કહીજી કે, તમારી પાસે હીઆં કંઈ આવાનું છે? ૪૨ ને તેઓએ ભુંજેલી માછલીનો તથા મધના ચકાનો કકડો તેને આપીઓ. ૪૩ ને તે લઈને તેણે તેઓની સાહામાં આપું.

૪૪ અને તેણે તેઓને કહીજી કે, હું તમારી સાથે હતો તારે જે વાતો તમને કહી તે એજ છે, કે મુસાની તોરતમાં તથા નબીઓની કીતાઓમાં તથા જુદ-રમાં જે મારી બાબત લખેલું છે તે બધું પુરું થવાની જરૂર છે. ૪૫ તારે તેઓ કીતાઓ સમજે વાસતે તેણે તેઓની સમજ ઉઘાડી. ૪૬ પછી તેણે તેઓને કહીજી કે, એવું લખીજી છે; ને જરૂર હતી કે ખરીસત એવું સેહે તથા તીજે દાહોડે મરીગએલા આમાંથી પાછો ઉઠે. ૪૭ ને ઈશ્રાલિમથી માંડીને કુલે લોકોમાં તોબા તથા ગુનાહોની માફી તેનાં નામથી જાહેર કરવી જોઈએ. ૪૮ ને આ વાતોના સાહેદ તમે છો. ૪૯ ને જુઓ, હું મારા આપનું વચન તમ પર મોકલુંછું, પણ તમે ઉપરથી કુવત પામો તાંહાં સુધી ઈશ્રાલિમ રોહે-રમાં રહેજો.

૫૦ અને તે તેઓને બેથાનીઆ સુધી બાહાર લઈગઈઓ, ને પોતાના હાથ ઉઠાવીને તેઓને બરકત આપી. ૫૧ ને તે તેઓને બરકત આપતો હતો તારે ઝમ થઈ જે તે તેઓથી જુદા થઈઓ, ને આસમાનમાં ઉપર લેવાઈઓ. ૨૫ તારે તેઓ તેની બંદગી કરતા મોટી ખુશીથી હરશલિમમાં પાછા ગઈઓ. ૫૩ ને ઝાદાને વખાણુતા તથા મુબારક કહેતા હમેરા મંદીરમાં રહેતા હતા. આમીન.

ઈઝોહાનની ઇંજીલ.

બાબ પેહેલો.

૨૩માં કલામ હતો, ને તે કલામ ઝાદાનો સાથે હતો, ને તે કલામ ઝાદા હતો. ૨ તેજ ૨૩માં ઝાદા સાથે હતો. ૩ બધી ઓન્ને તેનાથી બની, ઇઝાને જે કંઈ બનીજ તે તેના વીના બનીજ નથી. ૪ તેમાં જીંદગી હતી, ને તે જીંદગી આદમીઓની રોશની હતી. ૫ ને તે રોશની અંધારામાં અમદેછે, પણ અંધારાએ તેને કચ્ચલ કીધી નહીં.

૬ ઝાદાની તરફથી મોકલેલો એક માણસ હતો, જેનું નામ ઇઝોહાન હતું. ૭ તે શાહેદ થઈને રોશની આખત શાહેદી આપવાને આવીઓ, એ વાસતે કે સરવે તેની મારફત એતકાદ લાવે. ૮ તે ખુદ રોશનો નહીં હતી, પણ તે રોશની આખત શાહેદી આપવાને આવીઓ હતો. ૯ હર આદમી જે દુનીઆમાં આવેછે તેને જે રોશન કરેછે તેજ ખરી રોશની છે. ૧૦ તે દુનીઆમાં હતો, ને દુનીઆ તેનાથી બની, પણ દુનીઆએ તેને જાણીઓ નહીં. ૧૧ તે પોતાનાની પાસે આવીઓ, પણ તેના પોતાનાએ તેને કચ્ચલ કીધો નહીં. ૧૨ પણ જેટલાએ તેને કચ્ચલ કીધો, ઇઝાને તેનાં નામ પર એતકાદ કીધો, તેટલાને તેણે ઝાદાનાં ફરજંદ થવાનો એખતીઆર આપીઓ. ૧૩ તેઓ ન લોહીથી, કે ન જીસમની ખાહેરાથી, કે ન આદમીના આહવાથી, મગર ઝાદાથી જનમીઆ હતા.

૧૪ અને તે કલામ બદન સાથે થઈઓ, ને હમારામાં વસતી કીધી, ને
JOHN.

આપના ઝમેકાકીજનીતની યુજરગી સરખી હમે તેની યુજરગી જોઈ, તે ફજલ તથા સાચાઈથી ભરપુર હતો.

૧૫ ઇત્તિહાસને તેની આખત ગહવાઈ પુરી, ને પોકારીને કહીજીંકે, જેની આખત મેં કહીજીંકે, મારી પાછલ જે આવેછે તે મારાથી આગલ થઈઝ્મા, કેમકે તે મારાથી અગાઉ હતો, તે ઝમેજ છે. ૧૬ ને હમે સહુ તેની ભરપુરીમાંથી ફજલ પર ફજલ પામીઝ્મા છઈઝ્મે. ૧૭ કેમકે તોરત મુસાની મારફતે અપાઈ, પણ ફજલ તથા સાચાપણું ઇસુ ખરીસતથી થઈજી. ૧૮ ઇત્તિહાસને કહી કોઈઝ્મે દીકો નથી; ઝમેકાકીજનીત ખેટઝ્મે, જે આપની સોહોડમાં છે, તેણેજ તેને જાહેર કીધો છે.

૧૯ અને જરે ઇહુદીઝ્મે ઇશિલિમથી કાહીનોને તથા લેવીઝ્મેને ઇત્તિહાસને પુછવા સાર મોકલીઝ્મા કે, તું કોણુ છે? તારે તેની ગહવાઈ ઝમે હતી. ૨૦ ને તેણે કચ્ચલ કીધું, ને ઇકાર કીધો નહીં, પણ કચ્ચલ કીધું કે, હું તે ખરીસત નથી. ૨૧ ને તેઝ્મે તેને પુછીજી, તો કોણુ? શું તું ઝમેલીઝ્મા છે? ને તેણે કહીજીં કે, ના. તો શું તું તે નખી છે? ને તેણે જવાબ દીધો કે, ના. ૨૨ તારે તેઝ્મે તેને કહીજીં કે, જેઝ્મે હમેને મોકલીઝ્મા તેઝ્મેને હમે જવાબ આપીઝ્મે વાસતે તું કોણુ છે? તું પોતા આખત શું કેહેછે? ૨૩ તેણે કહીજીં કે, ઇસાઈઝ્મા નખીઝ્મે જેમ કહીજીં કે, "જોદાવંદની રાહ સીધી કરો," તેમ રાનમાં પોકાર કરનારનો અવાજ હું છજીં. ૨૪ ને જેઝ્મા મોકલાઈઝ્મા હતા તેઝ્મા ફરોશીઝ્મામાંતા હતા. ૨૫ ને તેઝ્મે તેને પુછીજી, ને તેને કહીજીં કે, અગર તું તે ખરીસત નથી, કે ન ઝમેલીઝ્મા, કે ન તે નખી, તો તું આપતીસમા કેમ કરેછે? ૨૬ ઇત્તિહાસને તેઝ્માને જવાબ આપીને કહીજીં કે, હું પાણીઝ્મે આપતીસમા કરુંછજીં, પણ તમારામાં ઝમેક ઉભો રેહેછે, જેને તમે નથી જાણતા. ૨૭ તેજ ઝમે છે કે જે મારી પાછલ આવીઝ્મા છતાં મારાથી આગલ થઈઝ્મા, તેનાં ચંપલના અંધ છોડવા લાઝ્મેક હું નથી. ૨૮ ઇત્તિહાસને પેલિપાર ખેથાખારામાં જાંહાં ઇત્તિહાસ આપતીસમા કરતો હતો, તાંહાં ઝમે અધું થઈજીં.

૨૯ ખીજે દાહોડે ઇત્તિહાસને પોતાની પાસે ઇસુને આવતો જોઈને કહીજીં કે, જુઝ્મા, જોદાનું હલવાન જે દુનીઝ્માનું પાપ લઈ જાઝ્મેછે. ૩૦ જેની આખત મેં કહીજીં કે, મારી પાછલ ઝમેવો શખસ આવેછે કે જે મારી આગલ થઈઝ્મા, કેમકે તે મારાથી અગાઉ હતો, ઝમેજ તે છે. ૩૧ ને મેં તેને જાણીઝ્મા નહીં, પણ તે ઇસાઈઝ્મેલને જાહેર થનાર છે, ઝમે કારણુ વાસતે હું

આવીને પાણીએ આપતીસમા કરુંછું. ૩૨ ને ધર્મોહાને ગહવાઈ આપીને કહીજી કે, રહને અચ્ચુતરની પેઠે આસમાનથી ઉતરતો મેં દીઠો, ને તે પર તેરહી-એ. ૩૩ ને મેં તેને જાણીએ નહીં, પણ જોએ મને પાણીએ આપતીસમા કરવાને મોકલીએ, તેણે મને કહીજી કે, જેના પર રહને ઉતરતો તથા તે પર રહેતો તું જીએ, તેજ પાક રહથી આપતીસમા કરનાર છે. ૩૪ ને મેં દીઠું, ને ગહવાઈ પુરી કે એ ખોદાનો ખેટો છે.

૩૫ બીજે દાહોડે ધર્મોહાન પોતાના શાગીરદોમાંના એ સુધાં ફરી ઉભો રહી-એ હતો. ૩૬ ને તેણે ધસુને ચાલતો જોઈને કહીજી કે, જીએ, ખોદાનું હલવાન. ૩૭ ને તે એ શાગીરદોએ તેનું બોલવું સાંભલીજી, ને તેએ ધસુની પાછલ ગઈએ. ૩૮ તારે ધસુએ ફરીને તેએને પાછલ આવના જોઈને તેએને કહીજી કે, તમે શું રોધોછેએ? ને તેએએ તેને કહીજી કે, રાખી, ધએને ઉસતાદ, તું કાંહાં રહેએ? ૩૯ તેણે તેએને કહીજી કે, આવીને જીએ. તેએ આવીએ, ને જાંહાં તે રહેતો હતો તે જોઈજી, ને તે દાહોડે તેની સાથે રહીએ, કેમકે શુભરે પાછલા પોહર થઈએ હતો. ૪૦ જે એ ધર્મોહાનનું સાંભલીને તેની પાછલ ગઈએ, તેએમાંનો એક સીમાન પીતરનો ભાઈ આંદર હતો. ૪૧ તે પેહેલાં પોતાના ભાઈ સીમાનને મલીએ, ને તેને કહીજી કે, મસીહાને, ધએને તે અરીસતને હમે દીઠો છે. ૪૨ ને તે તેને ધસુની પાસે લઈ આવીએ; ને ધસુએ તેને જોઈને કહીજી કે, તું ધએનાનો દીકરો સીમાન છે, તું કેદા કેહેવારો, જેની માએની પથર છે.

૪૩ બીજે દાહોડે ધસુએ ગાલીલ જવાને ચાહીજી, ને ફીલપને જોઈને તેને કહીજી કે મારી પાછલ આવ. ૪૪ એવે એ ફીલપ આંદર તથા પીતરના એથ-સાઈદા રોહરનો હતો. ૪૫ ફીલપ નાથાનેલને મલીએ, ને તેને કહીજી કે, તોરતમાં જેની આખત મુસાએ તથા નબીએએ પણ લખીજી તે નાખરેથના ધસુ, ઠઉસફના એટને હમે દીઠો છે. ૪૬ ને નાથાનેલ તેને કહીજી કે, નાખરેથ-થી કંઈ શાઈ નીકલી રાકેએ? ફીલપે તેને કહીજી કે, આવીનેજો. ૪૭ ધસુએ નાથાનેલને પોતાની પાસે આવતો જોઈને તેની આખત કહીજી કે, જીએ, અરો ધસરાએલી, જેનામાં કપટ નથી. ૪૮ નાથાનેલ તેને કહીજી કે, તું મને કાંહાં-થી જાણેએ? ને ધસુએ જવાબ આપીને તેને કહીજી કે, ફીલપે તને તેડીએ અગાઉ, જરે તું અંજીરી તલે હતો તારે મેં તને દીઠો. ૪૯ નાથાનેલે જવાબમાં તેને કહીજી કે, રાખી, તું ખોદાનો ખેટો છે, તું ધસરાએલનો પાદરાહ છે.

૫૦ ને હસુએ જ્યાં આપીને તેને કહીજી છે, તને અંજીરી તણ દીઠા, મેં તને એવું કહીઆથી શું તું અંતકાદ લાવેજી? એ કરતાં તું મોહોટાં કામ જોરો. ૫૧ ને તેણે તેને કહીજી છે, હું તમને અચીત અચીત કહુંજી છે હવે પછી આસમાન ઉઘડેલું, ને ખાદાના ફીરશતાએને આદમીના ખેટા ઉપર અહડતા તથા ઉતરતા તમે જોરો.

આખ બીજો.

અને તીજે દાહોડે ગાલીલના કાનામાં લગનહતાં, ને હસુની મા તાંહાં હતી. ૨ ને હસુને તથા તેના શાગીરદાને તે લગનમાં નોતરીઆ હતા. ૩ ને વધન ખાગીરદાએ તારે હસુની માએ તેને કહીજી છે, તેએ પાસે વધન નથી. ૪ હસુએ તેને કહીજી છે, આઈ, મારે તારી સાથે શું છે? મારો વખત હજી નથી આવીઓ. ૫ તેની માએ આકરોને કહીજી છે, જે કંઈ એ તમને કહે તે કરો. ૬ તારે હહુદીએની પાક કરવાની રીત પરમાણે પથરનાં છ કુંડાં પાણીનાં તાંહાં મુકેલાં હતાં, તે હરેકમાં એ છે તણ મણ માતું હતું. ૭ હસુએ તેએને કહીજી છે, એ કુંડાં પાણીએ ભરો; ને તેએએ તેએને માહો મુકી ભરીઆં. ૮ તારે તેણે તેએને કહીજી છે, હવે તેએમાંથી કાહાડો, ને જમણના કારભારી પાસે લઈજાઓ. તેવાજ તેએ લઈગઈઆ. ૯ ને જે વધન પાણીનો થઈએ તે જમણના કારભારીએ જરે આપીએ, ને તે કાંહાંથી એ તેણે જાણીજી નહીં, (પણ જે આકરોએ પાણી કાહાડીજી તેએએ જાણીજી) તારે જમણના કારભારીએ વરને પાસે તેડીએ; ૧૦ ને તેને કહીજી છે, હરેક શાખસ પેહેલાં શારો વધન પીરસેછે, ને બહુ પીધા પછી નહારો, પણ તે હજી મુકી શારો વધન શાખી મુકીએ છે. ૧૧ આએ પેહેલો માજેજો હસુએ ગાલીલના કાનામાં દેખડાવીએ, ને પોતાની જલાલ જાહેર કીધી, તારે તેના શાગીરદાએ તેના પર અંતકાદ કીધા. ૧૨ એ બાદ તે તથા તેની મા તથા તેના ભાઈ તથા તેના શાગીરદ કાપરનાંહુમમાં ગઈઆં, પણ તાંહાં ઘણા દાહાડ રહીઆં નહીં.

૧૩ અને હહુદીએનું પાસખા જસન પાસે હતું, ને હસુ હશિશાલેમમાં ગઈ. ૧૪ ને મંદીરમાં ઘેર તથા ગેટાં તથા અબુતર વેચનારાએને, તથા નાણાવટીએને ખેડેલા દીઠા. ૧૫ તારે તેણે જીહીણી દોરીનો કોરડો કરીને તે સરવેને

ગેઇં તથા ઢોરો સુઘાં મંદીરમાંથી કાહાડી સુકીઆ, ને નાણાવદીઆનાં નાણા વેરી નાંખીઆં, ને પાટીઆં ઉલગવી નાંખીઆં. ૧૬ ને અચુતર વેચનારાઆને કહીજી છે, આ હીઆંથી લઈ જાઓ, મારા આપનાં ધરને વેપારનું ધર ન કરો. ૧૭ તારે તેના શાગીરદોઆ ઇઆદ કીધું છે આમ લખીજી છે છે, “તારાં ધરની મંતાઆ મને આઈ નાંખીઆ છે.”

૧૮ તારે ઇહુદીઆઆ જવાબ દઈને તેને કહીજી છે, તું આ કામી કરેછે, વાસંતે હમને શી નીશાની દેખડાવેછે? ૧૯ ઇસુઆ જવાબ દઈને તેઆને કહીજી છે, આ મંદીરને પાડી નાંખો, ને તણ દાહાડામાં હું આને ઉભું કરીશ. ૨૦ તારે ઇહુદીઆઆ કહીજી છે, હેંતાક્ષીશ વરશે આ મંદીર અંધાઈજી, ને શું તું આને તણ દાહાડામાં ઉભું કરશે? ૨૧ પણ તેણે તો પોતાનાં બદનનાં મંદીર આખત કહીજી. ૨૨ વાસને જરે તે મરીગઆલાંઆમાંથી પાછો ઉઠીઆ તારે તેના શાગીરદોઆ ઇઆદ કીધું છે તેણે તેઆને આ કહીજી હતું, ને તેઆઆ લેખ પર તથા ઇસુની કહેલી તે વાત પર આતકાદ કીધો. ૨૩ ને તે ઇશ્રાલિમ-માં પાસઆ જસનમાં હતો તારે ઘણાઆ તેના માજેજાને જોઈને તેનાં નામ-પર આતકાદ કીધો. ૨૪ પણ ઇસુઆ પોતે પોતા આખત તેઆને આતકાદ નહીં કીધો, કેમકે તેણે સરવને જાણીઆ. ૨૫ ને આદમી આખત ઢાઈ ગહવાઈ પુરે આવી તેને જર નહીં હતી, કાંજે આદમીમાં શું છે આ તેણે જાણીજી.

બાબ તીજે.

અને ફોરોશીઆમાંનો નીકોદીમસ નામે આક શખસ ઇહુદીઆનો સરદાર હતો. ૨ તેણે રાતે ઇસુની પાસે આવીને તેને કહીજી છે, આઆ રાખી, હમે જાણીઆઈઆ છે તું જોદાની તરફથી ઉસતાદ થઈને આવેલા છે, કેમકે જો માજેજા તું કરેછે તે ઢાઈ કરી નહીં શકે જો જોદા તેની સાથે હોઆ નહીં તો. ૩ ઇસુઆ જવાબ આપીને તેને કહીજી છે, હું તને અચીત અચીત કહુંછી, જો ઢાઈ કરીથી પેદા નહીં થાઆ તો તે જોદાની પાદશાહતને જોઈ નહીં શકે. ૪ નીકોદીમસે તેને કહીજી છે, આદમી બુદો થઈને શી તરેહ પેદા થઈ શકેછે? તે શું બીજાવાર પોતાની માના પેટમાં પેસીને પેદા થઈ શકેછે? ૫ ઇસુઆ જવાબ આપીઆ છે, હું તને અચીત અચીત કહુંછી જો ઢાઈ પાણીથી તથા રહથી પદા નથી થતો તો જોદાની પાદશાહતમાં તે પેસી નથી શકતો. ૬ જો

જીસમથી પેદા થઈએ, તે જીસમ છે; ને જે રૂહથી પેદા થઈએ, તે રૂહ છે. ૭ મેં તેને કહીજી કે તમારે ફરીથી પેદા થવું જરૂર છે, વાસતે તાજુબ ન થા. ૮ હવા જાંઠાં ચાહેછે તાંઠાં ચાલેછે, ને તું તેનો અવાજ શાંભાલેછે, પણ તે કાંઠાંથી આવેછે, ને કાંઠાં જાએછે, એ તું નથી જાણતો; હરેક જે રૂહથી પેદા થઈએ છે તે તેવાજ છે. ૯ નીકોદીમસે જવાબ આપીને તેને કહીજી કે, એ વાતો કેમ બની શકેછે? ૧૦ હસુએ જવાબ આપીને તેને કહીજી કે, તું ઇસરાએલનો ઉસતાદ છે, ને શું એ વાતો નથી જાણતો? ૧૧ હું તને ખચીત ખચીત કહુંછું કે હમે જે જાણીએછીએ તે કહીએછીએ, ને જે દીકું છે તે ખાખત ગહવાઈ પુરીએછીએ, પણ તમે હમારી ગહવાઈ કચુલ નથી કરતા. ૧૨ અગર જમીન ઉપરની વાતો મેં તમને કહી, ને તમે એતકાદ નથી લાવતા, તો હું તમને આસમાનની કહું તારે શી તરેહ તમે એતકાદ લાવશો? ૧૩ ને આસમાનપરથી ઉતરેલા આદમીનો ખેટો જે આસમાનમાં છે તે વીના કોઈ આસમાનમાં નથી ચહડીજી.

૧૪ એને જેમ સુસાએ રાનમાં સાપને ઊંચો કીધો, તેમ જરૂર છે કે આદમીનો ખેટો ઊંચો કરાએ, ૧૫ કે જે કોઈ તેના ઉપર એતકાદ લાવે તે હલાક ન થાએ, પણ હમેશાંની જુદગી પામે. ૧૬ કેમકે જોદાએ દુનીઆ પર એવા પીઆર કીધો કે તેણે પોતાનો એકાકીજનીત ખેટો એ વાસતે આપીએ કે, જે કોઈ તેના ઉપર એતકાદ લાવે તે હલાક ન થાએ, પણ હમેશાંની જુદગી પામે. ૧૭ કેમકે જોદાએ પોતાના ખેટાને દુનીઆમાં એ વાસતે નથી મોકલીએ કે દુનીઆને તકસીરદાર ડરાવે; પણ એ વાસતે કે તેનાથી દુનીઆનું તારણ થાએ. ૧૮ કેમકે તેના ઉપર જે એતકાદ કરેછે, તે તકસીરદાર ડરાવાતો નથી; પણ જે એતકાદ નથી કરતો, તે તકસીરદાર ડરી ચુકીએ; કેમકે જોદાના એકાકીજનીત ખેટાનાં નામ ઉપર તેણે એતકાદ નહીં કીધો. ૧૯ ને તકસીર ડરાવવાનું કારણ એ છે, દુનીઆમાં રોશાની આવી, ને માણસોએ અંધારાને રોશાનીથી જુઆદ પીઆર કીધો, કેમકે તેએનાં કામ બુરાં છે. ૨૦ કેમકે જે કોઈ બુરું કરેછે તે રોશાનીની દુરામતી કરેછે, ને રોશાનીની નજદીક આવતો નથી કે તેનાં કામ જાહેર નહીં થાએ. ૨૧ પણ જે હક કરેછે, તે રોશાનીની નજદીક આવેછે, એ મારું કે તેનાં કામ જોદાથી થઈએ છે એ જાહેર થાએ.

૨૨ એ પછી ઇસુ પોતાના સાગીરદો સુખાં ઇલુદા સુલકમાં આવીએ, ને

તાંહાં તેઓની સાથે રહીએ, ને આપતીસમા કીધું. ૨૩ ને ધર્મોહાન પણ સાતીમની પાસેના ય્યેનોનમાં આપતીસમા કરતો હતો, કેમકે તાંહાં ઘણું પાણી હતું, ને લોછાએ આવીને આપતીસમા પામી લીધું. ૨૪ કાંજે હજી સુધી ધર્મોહાન કેદખાનામાં નંખાઈએ નહીં હતો. ૨૫ ને પાક થવા બાબત ઇહુ-દીએ સાથે ધર્મોહાનના શાગીરદોને તકરાર થઈ. ૨૬ તારે તેઓએ ધર્મોહાનની પાસે આવીને તેને કહીજી કે, રાખી, ઇમ્મરદને પેલેપાર જે તારી સાથે હતો, જેની બાબત તે ગહવાઈ પુરી છે, જે તે આપતીસમા કરેછે, ને બધા તેની પાસે આવેછે. ૨૭ ધર્મોહાને જવાબ આપીને કહીજી કે, જે માણસને આસમાનથી આપીજી ન હોએ, તે તે કંઈ પામી નથી શકતો. ૨૮ તમે પોતે મારી ગહવાઈ પુરેએએ કે, મેં કહીજી કે, હું તે ખરીસત નથી, પણ તેનાથી આગલ મોકલેલો છજી. ૨૯ જેને નવશી છે, તે નવશો છે ; પણ નવરાનો દોસત જે ઉમો રહેછે, ને તેનું શાંબલેછે, તેજ નવરાના આવાજથી બહુ ખુશી કરેછે ; વાસતે મારી ખુશી પુરી થઈ છે. ૩૦ તેને વધતા જવું, પણ મારે ઘટતા જવું પડેછે. ૩૧ જે ઉપરથી આવેછે, તે સહુના ઉપર છે ; જે જમીનથી છે, તે જમીનનો છે, ને જમીન બાબત કેહેછે ; જે આસમાનથી આવેછે, તે સહુના ઉપર છે. ૩૨ ને તેણે જે દીઠું ને શાંબલીજી છે, તેની ગહવાઈ તે પુરેછે ; પણ તેની ગહવાઈ ઘોઘ માનતા નથી. ૩૩ જેણે તેની ગહવાઈ માની છે, તેણે મોહોર કીધી છે કે ખોદા ખોરો છે. ૩૪ કાંજે જેને ખોદાએ મોકલીએ છે તે ખોદાની વાતો કેહેછે ; કેમકે ખોદા તેને રહ માપણીથી નથી આપતો. ૩૫ બાપ બેટાને પાંચાર કરેછે, ને તેણે સઘલાં તેના હાતમાં સોંપી-આં છે. ૩૬ બેટા પર જે ય્યેતકાદ કરેછે, તેને હમેશાંની જીંદગી છે ; પણ બેટાને જે નથી માનતો, તે જીંદગી નહીં જોરો, પણ તેના પર ખોદાનો ગજબ રહેછે.

બાબ ચોથો.

અને જરે ખોદાવંદે જાણીજી કે ફોરશીએ શાંબલીજી કે, ઇસુ ધર્મોહાનથી જીઆદા શાગીરદ કરેછે, ને આપતીસમા આવેછે ; ૨ (તેપણુ ઇસુએ પોતે આપતીસમા આપીજી નહીં, પણ તેના શાગીરદાએ.) ૩ તારે ઇહુદા સુકી-ને પાછો ગાલીલમાં ગઈએ. ૪ ને સમરોનમાં થઈને તેને જવાની જરૂર હતી. ૫ તારે જે ખેતર ઇઆકુબે પોતાના દીકરા ઇલિસકને આપીજી હતું તેની પાસે

समरोनना रोमिम डेडिवाग्मिंलां अमिक रोडेरनी पासे ते आवीग्मा. ६ ने तांहां
 धम्माकुअनो कुम्मो हतो, ने हसु मालवाथी थाकीग्मा वासते कुम्मा पर न्ध
 भेडा; ते शुभारे अपोरनो वपत हतो. ७ ने अमिक समरोनी अघरी पाणी
 बरवाने आनी; हसुग्म तेने कहीणि डे, मने पीवाने आप. ८ डेमडे तेना
 शागीरद रोडेरमां गहम्मा हता डे कंठ अवानुं वेव्यातुं ले. ९ तारे ते समरोनी
 अघरीग्मे तेने कहीणि डे, तुं हडुदी थधने हुं समरोननी अघरी पासे डेम
 पीवाने मागेछि? डेमडे समरोनीग्मा साथे हडुदीग्मा वेहवार रापता नथी.
 १० हसुग्मे न्वाअमां तेने कहीणि डे, अगरे आदानी अपरोसने, तथा ने
 तने डेडेछे डे मने पीवाने आप ते ड्राणु छे, अग्मे ने तुं पीछानती, तो तुं तेना-
 थी मागते, ने ते तने ज्वतुं पाणी आपते. ११ ने अघरीग्मे तेने कहीणि डे,
 आदावंद, तारी पासे पाणी काहाडवानुं कंठ नथी, ने कुग्मा ठांजे छे, तारे ज्व-
 तुं पाणी तारी पासे कांहांथी छे? १२ हमारा आप धम्माकुअ, नेणु हमने आ
 कुग्मा आपीग्मा, अने नेणु पोते, ने तेनां छेकरांअ तथा दोरोअ अमिंनुं
 पींधुं, ते करतां शुं तुं मोडियो छे? १३ हसुग्मे न्वाअ आपीने तेने कहीणि डे,
 ने ड्राह आ पाणीमांथो पीअग्मे, तेने इरी तररा लागेरे. १४ पणु ने पाणी
 हुं आपीरा, तेमांथी ने पीअग्मे, तेने हरगेअ पाछी तररा लागनार नथी;
 पणु ने पाणी हुं तेने आपीरा, ते हमेशांनिं अंदगीने साइ अरतां पाणीनो
 कुग्मा तेनामां थरो. १५ अरीग्मे तेने कहीणि डे, आदावंद. ते पाणी मने
 आप, डे मने तररा नहीं लागे, ने पाणी बरवा मारे हीअमां आववुं नहीं पडे.
 १६ हसुग्मे तेने कहीणि डे, न तारा वरने हीअमां तेडी लाव. १७ अघरीग्मे
 न्वाअ आपनि कहीणि डे, मारे वर नथी. हसुग्मे तेने कहीणि, तें डीक कहीणि
 डे मारे वर नथी. १८ डेमडे तने पांअ वर हता, ने हमणु नेनी साथे तुं रेडेछे
 ते तारे वर नथी, अग्मे ते अइ कहीणि. १९ अघरीग्मे तेने कहीणि डे, आदावंद, तुं
 नथी छे अम मने दीगेछि. २० हमारा आपदांदाअग्मे आ पाहाड पर अंदगी
 डीधी, पणु तमे डोएअग्मा डे, ने मकानमां अंदगी करवी नेअग्मे ते हशालि-
 म छे. २१ हसुग्मे तेने कहीणि डे, अग्मे अघरी, मारी वात मान डे अग्मेवा
 वपत आवेछे डे नरे तमे आ पाहाड पर, डे हशालिममां आपनी अंदगी
 नहीं करथो. २२ तमे डोएअनी अंदगी करेअग्मा अग्मे तमे नथी न्वाणुतां; हमे
 डोएअनी अंदगी करीअग्मेअग्मे अग्मे हमे न्वाणीअग्मेअग्मे; डेमडे तारणु हडुदी-
 अग्मांथी छे. २३ पणु अग्मेवा वपत आवेछि, ने हमणु छे, डे नेमां अरी

અંદગી કરનારા રૂઠથી તથા સાચાઈથી બાપની અંદગી કરરો; કેમકે ઝમ્વી અંદગી કરનારાઓને બાપ શોધે છે. ૨૪ આદા રૂઠ છે, ને જે તેની અંદગી કરે તેઓ-ઝમ્ રૂઠથી તથા સાચાઈથી તેની અંદગી કરવી જોઈએ. ૨૫ બહરીઝમ્ તેને કહીઈ, મરીહા, જે ખરીસત, તે આવે છે, ઝમ્ હું જાણુંછઈ; તે આવીઆ પર હમને બધી વાતો કહેરો. ૨૬ હસુઝમ્ તેને કહીઈ, હું જે તારી સાથે બોલુંછઈ તે તેજ છઉં.

૨૭ ઝમ્ઠલામાં તેના શાગીરદો આવીઆ, ને બહરીની સાથે તે બોલતો હતો વાસતે તેઓ તાજુબ થઈઆ; તોપણ તું શું શોધે છે? હઆ તેની સાથે કેમ બોલે છે? ઝમ્ કોઈઝમ્ કહીઈ નહીં. ૨૮ તારે તે બહરી પોતાની ગાગર સુકીને શહેરમાં ગઈ, ને લોકોને કહીઉં કે, ૨૯ આવા, જે બધું મેં કીધું તે મધવું જોણું મને કહીઈ તે માણુમને જુઓ: તે શું ખરીસત નથી? ૩૦ વાસતે તેઓ શહેરમાંથી નીકળીને તેની પાસે આવીઆ.

૩૧ તેઠલામાં શાગીરદોઝમ્ તેની અરજ કરતાં કહીઉં કે, રાખી, જમ. ૩૨ પણ તેણે તેઓને કહીઉં કે, જે ખોરાક મારે ખાવાનો છે તે તમે નથી જાણતા. ૩૩ વાસતે શાગીરદોઝમ્ માહોમા કહીઉં કે, ઝમ્ને સાર શું કોઈ કંઈ ખાવાનું લાવીઆ છે? ૩૪ હસુઝમ્ તેઓને કહીઉં કે, જોણું મને માકલીઆ છે, તેની મરજ પરમાણે કરવું, ને તેનું કામ પુરું કરવું, ઝમ્ મારો ખોરાક છે. ૩૫ તમે શું નથી કહેતા કે, હમણાથી ચાર મહોના પછી કાપણીનો વખત આવે છે? જુઓ, હું તમને કહુંછઉં કે, પોતાની આંખો ઉંચી કરીને ખેતરોને જુઓ, કેમકે તેઓ હવે કાપવા સાર પાકી ચુકીઆ છે. ૩૬ ને જે કોપે છે તે મજુરી પામે છે, ને હમણાંનાં જીંદગીને સાર ફલ ઝમ્કહાં કરે છે; કે વાવનાર તથા કાપનાર પણ સાથે ખુશી કરે. ૩૭ ને ઝમ્માં ઝમ્ કહેવત ખરી પડી કે, ઝમ્ક વાવે છે, ને બોલો કોપે છે. ૩૮ જે પર તમે કંઈ મહેનત નથી કીધી, તે કાપવાને મેં તમને માકલીઆ છે; બીજાઓઝમ્ મહેનત કીધી, ને તમે તેઓ-ની મહેનતમાં પેહા.

૩૯ ને તે શહેરના ઘણા સમરીઓઝમ્ પેલી બહરીનાં કહેવાથી, જોણું ગહવાઈ પુરી, કે જે કંઈ મેં કીધું તે બધું તેણે મને કહીઉં, તેના ઉપર ઝમ્તકાદ લાવીઆ. ૪૦ ને પેલા સમરોનીઓઝમ્ તેની પાસે આવીને તેની આજુ કીધી કે, હમારી સાથે રહે; ને બે દાહાડા તે તાંહાં રહીઓ. ૪૧ ને તેઓ શીવાઝમ્ બીજા ઘણાઓઝમ્ તેની વાતથી તેના ઉપર ઝમ્તકાદ કીધી, ૪૨ ને

તે બધરીને કહીંદે કે હવે હમે કુકત તારાં કહેવાથી સ્મિતકાદ નથી કરતા; કેમકે હમે પોતે શાંભલીંદે, ને બણીંદે સ્મિતકાદ કે, સ્મિ બેશક દુનીઆનો તારનાર ખરીસત છે.

૪૩ ને બે દાહાડા પછી તે તાંહાંથી નીકલીને ગાલીલમાં ગઈગ્યા. ૪૪ કેમકે ઇસુએ પોતે ગહવાઈ આપી કે, નખી પોતાનાં વતનમાં ઇજત નથી પામતો. ૪૫ જરે તે ગાલીલમાં આવીગ્યા, તારે ગાલીલીઓએ તેની આતરદારી કીધી; કાંલે જે બધાં કામ ઇશિરાલિમમાં જસનની વખત તેણે કીધાં હતાં, તે તેઓએ દીઠાં હતાં; કેમકે તેઓ પણ જસનમાં ગઈગ્યા હતા. ૪૬ તારે ઇસુ ફરી ગાલીલ મધેના કાનાં, જ્યાં તેણે પાણીનો વઘન કીધો હતો, તાંહાં ગઈગ્યા; ને તાંહાં એક અમીર હતો, કે જેનો દીકરો કાપરનાહુમમાં ખીમાર હતો. ૪૭ તેણે શાંભલીંદે કે ઇસુ ઇહુદાથી ગાલીલમાં આવીગ્યા છે; તારે તેની પાસે જઈને તેની આજ્ઞા કીધી કે, આવીને મારા દીકરાને સન્મા કર; કેમકે તે મરવા પડીગ્યા છે. ૪૮ તારે ઇસુએ તેને કહીંદે કે, નીશાન તથા કુરાંમતો જોઈગ્યા વીના તમે સ્મિતકાદ નહીંજ કરશો. ૪૯ અમીરે તેને કહીંદે કે, જોદાવદ, મારા દીકરાના મરવા અગાઉ આવ. ૫૦ ઇસુએ તેને કહીંદે કે, બા, તારો દીકરો જીવે છે. તારે જે વાત ઇસુએ તેને કહી, તે પર તે શખ્સે સ્મિતકાદ કીધો, ને રવાના થઈગ્યા. ૫૧ ને તે જતો હતો સ્મિતલામાં તેના આકરો તેને મલીગ્યા, ને ખબર આપી કે, તારો દીકરો જીવે છે. ૫૨ ને કહી ઘડીએ તેને આરામ થવા માડીગ્યા, સ્મિ તેણે તેઓને પુછીંદે; ને તેઓએ તેને કહીંદે કે, કાલે બપોર ઉપર હડી ઘડીએ તાવે તેને મુકીગ્યા. ૫૩ તારે બાપે બાણીંદે કે, જે ઘડી ઇસુએ તેને કહીંદે હતું કે, તારો દીકરો જીવે છે, તેમાંજ સ્મિ થઈંદે; ને તેણે પોતે તથા તેનાં ઘરનાં સઘલાંએ સ્મિતકાદ કીધો. ૫૪ આએ વલી બાજો માલેજો ઇસુએ ઇહુદામાંથી નીકલીને ગાલીલમાં કીધો.

બાબ પાંચમો.

એ પછી ઇહુદીઓનું એક જસન હતું, ને ઇસુ ઇશિરાલિમમાં ગઈગ્યા. ૨ ને ઇશિરાલિમમાં ગેરાંના દરવાજાની પાસે એક હોજ છે; જે હેબરી બોલીમાં બેથેસદા કહેવાય છે, જેના પાંચ આવારા છે. ૩ તેઓમાં ખીમારીગ્યા,

આંધલા, લંગડા, લલા, ઘણા લોક પાણી હલવાની રાહ જોતા પડી રહેતા હતા. ૪ દેમદે આજે વખત ફીરતાં તે હોજમાં ઉતરીને પાણીને હલાવતો હતો, તે પાણી હલોગ્યા બાદ જે કોઈ પહેલાં તેમાં ઉતરતો, તેને જે કંઈ બીમારી થાય તેથી તે સમો થતો હતો. ૫ તે તાંદાં ઝમકે રાખસ હતો, જે આડતોશ વર-
 શનો બીમાર હતો. ૬ ઇસુએ તેને પહેલાં જોઈને, તથા એ જાણીને કે લાંબી મુદતથી એ હાલતમાં તે છે, તેને કહીએ કે, તું શું સમો થવા ચાલે છે? ૭ તે બીમારે તેને જવાબ આપીએ કે, એવાવંદ, જે વખત પાણી હલવાએ છે, તે વખત હોજમાં મને ઉતારવાને માંહે કોઈ નથી, પણ હું આલુંકુંડે ઝમકવામાં બીજો મારી અગાઉ ઉતરે. ૮ ઇસુએ તેને કહીએ કે, હા, તારું બીજાનું લઈને ચાલ. ૯ તે તેજ વખત તે રાખસ સમો થઈએ. તે પોતાનું બીજાનું ઊંચકીને ચાલીએ. તે તે દાહોડા સમતનો હતો. ૧૦ વાસને જે સમો કરા-
 ઇએ, તેને ઇહુદીએએ કહીએ કે, આએ સમતનો દાહોડા છે, તેને બીજાનું લઈને ચાલવું રવા નથી. ૧૧ તેણે તેએને જવાબ આપીએ કે, જેણે મને સમો કીધો તેણે મને કહીએ કે, તારું બીજાનું ઊંચકીને ચાલ. ૧૨ તારે તેએએ તેને પુછીએ કે, તેને જેણે એમ કહીએ કે, તારું બીજાનું ઊંચકીને ચાલ, તે માણસ કોણ છે? ૧૩ પણ તે કોણ છે, એ તે સમો થએલા જાણતો નહીં હતો, દેમદે તે કોણે બીડ છતાં ઇસુ તાંદાંથી ખસી ગઈએ હતો. ૧૪ એ બાદ ઇસુ મંદીરમાં તેને મળીએ, તે તેને કહીએ કે, જો, તું સમો થઈએ છે, તો તું એથી બદતર બલામાં નહીં પડે વાસને હવે ગુનાહ તા કરતો. ૧૫ તે મા-
 ણસે જઈને ઇહુદીએને કહીએ કે, જેણે મને સમો કીધો તે ઇસુ છે. ૧૬ પછી ઇહુદીએ એ માં ઇસુનો પછવાડે લાગીએ, તે તેને મારી નાંખવાને શોધીએ, કાંજે એ કામો તેણે સમતને દાહોડે કીધાં હતાં.

૧૭ પણ ઇસુએ તેએને જવાબ કીધો કે, મારો આપ હજી સુધા કામ કરે છે, તે હું પણ કામ કરુંછું. ૧૮ વાસને તેને મારી નાંખવાની ઇહુદી-
 એએ જીઆદા દોરોસ કીધી; કાંજે તેણે કહ્યું સમત રદ કીધો એટલું જ નહીં, પણ એવાને પોતાનો આપ કહીને પોતાને એવાનો બરાબર કીધો. ૧૯ તારે ઇસુએ જવાબ આપીને તેએને કહીએ કે, હું તમને ખચીત ખચીત કહુંછું કે, એગ્રા આપને જે કંઈ કરતાં જુએ છે તે શીવાએ પોતે કંઈ કરી નથી શકતો; દેમદે તે જે જે કરે છે, તે એગ્રા પણ તેજ પરમાણે કરે છે. ૨૦ દેમદે આપ એગ્રા પર પીઆર કરે છે, તે પોતે જે કરે છે તે બધાં તેને દેખ-

ડાવેછે, ને તમે તાજુથ થાઓ વાસતે તે કરતાં મોહિટાં કામો પણ તેને દેખ-
ડાવશે. ૨૧ કાંજે જેમ આપ મુઝ્મલાઝ્મીને ઉઠાડેછે, ને જીવાડેછે, તેમ બેટો
પણ જેઝ્મીને ચાહેછે તેઝ્મીને જીવાડેછે. ૨૨ વહી, આપ કોઈનો ધનસાક
કરતો નથી, પણ બધો ધનસાક બેટાને સોંપીઓ છે. ૨૩ તે ઝ્મી સાક કે
જેમ લોક આપને આપરૂ આપેછે, તેમ બેટાને પણ સધલા આપરૂ આપે.
બેટાને જે આપરૂ નથી આપતો, તે તેના મોકલનાર આપને પણ આપરૂ નથી
આપતો. ૨૪ હું તમને ખચીત ખચીત કહુંછું કે જે મારી વાત શાંભલેછે,
ને મારા મોકલનાર પર ઝ્મેતકાદ કરેછે, તેને હમિરાંની જીંદગી છે; ને તે સજ્જમાં
નહીં પડશે, પણ મોતમાંથી નીકલીને જીંદગીમાં પાર પડીઓ છે. ૨૫ હું
તમને ખચીત ખચીત કહુંછું કે ઝ્મી વી ઘંડી આવેછે, ને હમણા પણ છે, કે
જેમાં મુઝ્મલાઝ્મી જોદાના બેટાનો અવાજ શાંભલશે, ને શાંભલનારા જીવતા
થશે. ૨૬ કેમકે જેમ આપ પોતામાં જીંદગી રાખેછે, તેમ બેટાને પણ
પોતામાં જીંદગી રાખવાનું તેણે આપીજી છે. ૨૭ ને તે આદમીનો બેટો છે,
વાસને ધનસાક કરવાનો ઝ્મખતીઆર પણ તેને આપીઓ છે. ૨૮ ઝ્મીથી તમે
તાજુથ ના થાઓ; કેમકે ઝ્મીથી ઘડી આવેછે, કે જેમાં સરવ જે કબરોમાં છે
તેઓ તેનો પોકાર શાંભલશે. ૨૯ ને જેઓઝ્મી નેક કીધું છે, તેઓ જીંદગી-
ના પાછા ઉઠવા સાક, તથા જેઓઝ્મી ખુરૂં કીધું છે, તેઓ સજ્જના પાછા ઉઠવા
સાક નીકલી આવશે. ૩૦ હું પોતાથી કંઈ કરી શકતો નથી; જેવું હું શાંભ-
લુંછું, તેવો ધનસાક કરુંછું; ને હું પોતાની મરજી નહીં, પણ આપ, જેણે મને
મોકલ્યોઓ છે, તેની મરજી શોધુંછું; વાસતે મારો ધનસાક વાજખી છે.

૩૧ જો હું પોતા આખત ગહવાઈ પુરું, તો મારી ગહવાઈ ખરી નહીં. ૩૨ મારી
આખત ગહવાઈ જે આપેછે, તે ખીજો છે; ને જે ગહવાઈ મારી આખત તે
આપેછે, તે ખરી છે, ઝ્મી હું જાણુંછું. ૩૩ તમે ધર્મોહાન પાસે મોકલીઓ,
ને તેણે સાચી ગહવાઈ પુરી ૩૪ તોપણ માણસથી હું ગહવાઈ લિતો નથી; પણ
તમે તારણ પામો વાસતે હું ઝ્મી વાતો કહુંછું. ૩૫ તે સલગેલો તથા ચમ-
કતો ચેરાગ હતો, ને તેની શેરાજીમાં થોડીઝ્મીક સુદત ખુરા રહેવાને તમે
ચાહતા હતા. ૩૬ પણ ધર્મોહાનની ગહવાઈ કરતાં મને મોહિટી ગહવાઈ
છે; કેમકે જે કામો આપે મને પુરાં કરવાને આપીઓ છે, તે કામો હું કરુંછું,
ને તેઓ મારી આખત ગહવાઈ આપેછે, કે આપે મને મોકલ્યોઓ છે. ૩૭ ને
આપ, જેણે મને મોકલ્યોઓ છે, તેણે પોતે મારી આખત ગહવાઈ આપી છે.

તમે કદી તેનો અવાજ નથી શાંભલીઓ, ને તેની શીકલ નથી દીઠી. ૩૮ ને તેની વાત તમારામાં નથી રહેતી; કેમકે તેણે જ્ઞેને માકલીઓ, તેના પર તમે અંતકાદ નથી કરતા. ૩૯ તમે ક્રીતાઓ તપાસી જુઓ; કેમકે તમે સમજોછો ઓ કે તેઓથી તમને હમેશાંની જીંદગી છે. ને જ્ઞેઓ મારી આખત ગહવાઈ આપેછે, તેઓ અંજ છે. ૪૦ પણ તમને જીંદગી મલે તે સાહ તમે મારી તરફ આવવા આહાતા નથી. ૪૧ હું માણુસોથી આખર લેતો નથી. ૪૨ પણ હું તમને જાણુંછઈ, કે જોદાનો પીઆર તમારામાં નથી. ૪૩ હું પોતાના આપનાં નામથી આવીઓ છઈ, પણ તમે મને કમ્બલ કરતા નથી; જો દોઢ ખીજો પોતાને નામે આવશે, તો તમે તેને કમ્બલ કરશો. ૪૪ તમે અંક ખીજથી આખર શોધોછો ઓ; પણ જ્ઞે આખર કકત જોદાથી છે, તે નહીં શોધતાં તમે અંતકાદ શી તરેહ કરી શકો? ૪૫ આપની પાસે તમને હું તકસીરદાર ડેરવીશ, અંમ ના સમજે; તમને તકસીરદાર ડેરવનાર સુસા છે, જ્ઞેના પર તમે બરોસો રાખોછો ઓ. ૪૬ કેમકે જ્ઞે તમે સુસા પર અંતકાદ કરતે, તો તમે મારા પર અંતકાદ કરતે; કાંજે તેણે મારી આખત લખીજી છે. ૪૭ ને જ્ઞે તમે તેની ક્રીતાઓ પર અંતકાદ કરતા નથી, તો મારી વાતો પર તમે અંતકાદ શી રીતે કરશો?

આખ છઠો.

• **એ** પછી ગાલીલનો દરીઓ, જ્ઞે તીબેરીઅસનો છે, તેને પેલિપાર ઇસુ ગઈઓ. ૨ ને ઘણા લોક તેની પાછલ ગઈઓ; કાંજે તેના મોજેજ જ્ઞે તેણે ખીમારો પર ક્રીધા, તે તેઓએ દોહા હતા. ૩ તારે ઇસુ અંક પાહાડ પર ગઈઓ, ને તાંહાં પોતાના શાગીરદો સુધાં બેઠો. ૪ ને ઇહુદીઓનું પાસખા જ્ઞે સન પાસે હતું. ૫ તારે ઇસુએ આંખો જીચી કરી ને પોતાની પાસે ઘણા લોક આવતા જોઈને ફીલીપને કહીજી કે, આપણે અંમોના આવા સાહ રોટલી કાંહાંથી વેચાતી લઈશું? ૬ પણ તેણે તેની ઇમતેહાન કરવા સાહ અંમે કહીજી; કેમકે તે શું કરવાનો હતો, અંમે તે પોતે જાણતો હતો. ૭ ફીલીપે તેને જવાબ આપીઓ કે, અંમોમાંથી હરેકને અંમેકેક તુકડો આપવા બરેં દીનારની રોટલી પુરી નહીં પડશે. ૮ તેના શાગીરદોમાંથી અંમેક સીમોન પીતરના બાઈ આંદર અંમે તેને કહીજી કે, ૯ અંમેક જુઆન હીઆં છે, જ્ઞેની પાસે જવની પાંચ રોટલી,

ને એ નાંહાંની માહલી છે, પણ ઝમ્થી આટલાને શું થશે? ૧૦ તારે ઇસુઝ્મ કહીજી કે, લોકને એસાડો. ને તે ડેકાણે ઘણું ધાસ હતું. વાસને ગણતીનાં પાંચિક હજાર માણસ એડાં. ૧૧ ને ઇસુઝ્મ તે શેટલી લીધી, ને શુકર કરીને શાગીરદાને આપી, ને શાગીરદાઝ્મ એડેલાઝ્મને પીરસી; ને માહલીઝ્મામાંથી પણ ઝમ્જ તરેહે, જેટલી તેઝ્માઝ્મે આહી તેટલી. ૧૨ ને તેઝ્મા ધરાઇઆ પછી તેણે પોતાના શાગીરદાને કહીજી કે, કંઈ ફોકટ ન જઝ્મે માટે બચેલા કકડા ઝમ્કડા કરો. ૧૩ વાસતે તેઝ્માઝ્મે ઝમ્કડા કરીઆ, ને તે જવની પાંચ શેટલીમાંના જે કકડા ખાનારાઝ્માઝ્મે રાખીઆ હતા, તેઝ્માની બાર ટોપલી બરો. ૧૪ તારે તે માણસોઝ્મે ઇસુનો કરેલા ઝમે જાણેજો જોઈને કહીકું કે, જે નખી દુનોઆમાં આવનાર છે તે બેરાક ઝમે છે. ૧૫ તારે લોકો આવીને જબરદસતીથી તેને પાદશાહ કરશે, ઝમે જાણીને ઇસુ ખીજી વાર પાહાડ પર ઝમ્કલો ગઇઝ્મા.

૧૬ ઝને સાંહાંજ પડી તારે તેના શાગીરદ દરીઆ પાસે ગઇઝ્મા. ૧૭ ને હોડી પર ચહડીને કાપરનાહુમની તરફ પેલિપાર જતા હતા, તારે ઝમ્ટલામાં ઝંધાઈ થઇજી; પણ ઇસુ તેઝ્માની પાસે આવીઝ્મા નહીં હતો. ૧૮ ને બહુ પવન ધુકીઆથી દરીઆ ઉછલો ઝ્મા. ૧૯ જરે તેઝ્મા શુમારે તણ ચાર ગાઉ હલેસાં મારીને ચાલીઆ, તારે ઇસુને દરીઆ પર ચાલતો, ને હોડીની પાસે આવતો જોઈને તેઝ્મા બોધા. ૨૦ પણ તેણે તેઝ્માને કહીજી કે, હું છજી, ખીહી ના. ૨૧ તારે ખુશીથી તેઝ્માઝ્મે તેને હોડીમાં લીધો, ને જાંહાંતેઝ્મા જતા હતા તે જગાઝ્મે હોડી તુરત પોહંચી.

૨૨ ખીજે દાહોડે જે લોક દરીઆને પેલિપાર ઉભા હતા તેઝ્માઝ્મે જોઈજી કે, જે ઝમ્ક હોડી પર તેના શાગીરદ ચહડીઆ, તે વીના ખીજી તે ડેકાણે નહીં હતી, ને ઇસુ પોતાના શાગીરદા સુધાં તે હોડી પર ચહડીઝ્મા નહીં હતો, પણ ઝમ્કલા તેના શાગીરદ ગઇઝ્મા હતા. ૨૩ તોપણ જાંહાં જોદાવંદે શુકર કીધ પછી તેઝ્માઝ્મે શેટલી ખાધી હતી, તે ડેકાણા પાસેના તીબેરીઝ્મસથી ખીજી હોડીઝ્મા આવી. ૨૪ તે લોકોઝ્મે જોઈજી કે ઇસુ ઇઆ તેના શાગીરદ તે ડેકાણે નહીં હતા, તારે તેઝ્મા પણ હોડીઝ્મા પર ચહડીને ઇસુની શોધ કરતા કાપરનાહુમમાં આવીઆ.

૨૫ પછી દરીઆને પેલિપાર તેઝ્માઝ્મે તેને મલીને તેને કહીજી કે, રાખી, તું કારે હીઆં આવીઝ્મા? ૨૬ ઇસુઝ્મે તેઝ્માને જવાબ આપીઝ્મા કે, હું

તમને ખચીત ખચીત કહુંછું કે તમે મોલેજા જોઈશો તમે સાર નહીં, પણ તમે રોટલી ખાધને ધરાઈશો તમે સાર મને શોધો છો. ૨૭ હલાકી ખોરાક સાર નહીં, પણ જે ખોરાક હમિરાની જીંદગી સુધી રહેશે, જે આદમીનો બેટો તમને આપશે, તેને સાર ડેરોસ કરો ; કાંતે ખોદા બાપે તેના પર મોહોર કીધી છે. ૨૮ તારે તેઓએ તેને કહીશું કે, હમે ખોદાનાં કામ કરવાને શું કરીએ ? ૨૯ ઇસુએ જવાબ આપીને તેઓને કહીશું કે, જેને તેણે મોકલી આપ્યો છે તેના પર એમતકાદ કરવો, એજ ખોદાનું કામ કરવું છે. ૩૦ તારે તેઓએ તેને કહીશું કે, હમે જોઈને તારા પર એમતકાદ કરીએ વાસતે તું શું મોલેજો દેખડાવે ? તું શું કામ કરે ? ૩૧ હમારા બાપદાદાએ રાનમાં માના ખાધા, જેમ લખીશું છે કે, “તેણે આસમાનથી તેઓને રોટલી ખાવાને આપી.” ૩૨ તારે ઇસુએ તેઓને કહીશું કે, હું તમને ખચીત ખચીત કહુંછું કે, તે રોટલી મુસાએ આસમાનથી તમને આપી નથી, પણ આસમાનથી જે ખરી રોટલી તે મારો બાપ તમને આપે છે. ૩૩ કાંતે આસમાનથી જે ઉતરે છે, તે દુનીઆને જીવડાવે છે, તે ખોદાની રોટલી છે. ૩૪ તારે તેઓએ તેને કહીશું કે, ખોદાવંદ, તે રોટલી હમિરા હમને આપ. ૩૫ તારે ઇસુએ તેઓને કહીશું કે, જીંદગીની રોટલી હું છું, જે મારી પાસે આવે છે, તેને મુખ નહીં લાગશે; ને જે મારા પર એમતકાદ કરે છે, તેને કદી તરરા નહીં લાગશે. ૩૬ પણ મેં તમને કહીશું છે કે, તમે મને ઠીકા છે, પણ એમતકાદ કરતા નથી. ૩૭ બાપ જે હરેકને મને આપે છે, તે મારી પાસે આવશે; ને જે મારી પાસે આવે છે, તેને હું કાહાડનાર નથી. ૩૮ કેમકે હું મારી પોતાની મરજી નહીં, પણ જેણે મને મોકલી આપ્યો છે તેની મરજી પુરી કરવાને આસમાનથી ઉતરી આપે છે. ૩૯ ને બાપ, જેણે મને મોકલી આપ્યો છે, તેની મરજી એ છે કે, તેણે મને જે સઘવું આપીશું છે, તેમાંથી હું કંઈ જાગી નહીં, પણ છેલ્લે દાહોડે તેને પાછું ઉઠાડું. ૪૦ ને જેણે મને મોકલી આપ્યો છે તેની મરજી એ છે કે, હરેક જે બેટાને જીવડાવે, તેને તારા પર એમતકાદ કરે છે, તેને હમિરાની જીંદગી મલે; ને છેલ્લે દાહોડે હું તેને પાછો ઉઠાડીરા. ૪૧ વાસતે ઇસુએ તેને બાબત કચકચ કીધી; કેમકે તેણે કહીશું કે, આસમાનથી ઉતરી રોટલી હું છું. ૪૨ ને તેઓએ કહીશું કે, ઇગસફનો બેટો ઇસુ જેનાં મા-બાપને હમે આલખીએ છીએ, તે શું એ નથી ? તો એ કેમ કહે છે કે, આસમાનથી હું ઉતરી આપે છું ? ૪૩ તારે ઇસુએ જવાબ દેને તેઓને કહીશું કે,

તમે માહોમાં કચકચ ના કરો. ૪૪ બાપ, જોયું મને જાકલીઆ છે, તેના ખેંચીઆ વીના ઢોહ/પણુ મારી પાસે આવી નથી શકતો; ને છેલ્લે દાહોડે હું તેને પાછો ઉઠાડીશ. ૪૫ ને નખીઆની ક્રીતાઓમાં ઝમ લખીજી છે કે, “તેઆ સરવ જોદાથી શીખેલા થશે,” વાસતે જે હરેકે બાપથી શાંભલીજી છે, ને શીખીઆ છે, તે મારી પાસે આવેછે. ૪૬ કેમકે ઢોહઆ બાપને દીઠા નથી; બાપની પાસે જે હોઆ છે, તેણે ઝમકલાઆ બાપને દીઠા છે. ૪૭ હું તમને અચીત અચીત કહુંછજી, કે મારા પર જે અંતકાદ કરેછે, તેને હમ્મેશાંની જીંદગી છે. ૪૮ હું જીંદગીની રોટલી છજી. ૪૯ તમારા બાપદાદાઆઝમે રાનમાં માના આધા, તોપણુ મરીગઢઆ. ૫૦ જે રોટલી આસમાનથી ઉતરેછે, તે અંજ છે કે ઢોહ તેમાંથી આઝમે ને મરે નહીં. ૫૧ આસમાનથી જે જીવતી રોટલી ઉતરી તે હું છજી; જે ઢોહ આ રોટલીમાંનું આઝમે, તો તે હમ્મેશા જીવતો રહેશે; વલી જે રોટલી હું આપીશ, તે માં ગોશ છે; દુનીઆની જીંદગીને સારું હું તે આપીશ. ૫૨ તારે ઇહુદીઆઝમે માહોમાં તકરાર કરતાં કહીજી કે, આ માણુસ પોતાનું ગોશ આપણને આવાને શી રીતે આપી શકશે? ૫૩ તે પર ઇસુઆઝમે તેઆને કહીજી કે, હું તમને અચીત અચીત કહુંછઉં, કે જે તમે આદમીના ખેડાનું ગોશ નથી આતા, ને તેનું લોહી નથી પીતા, તો તમારામાં જીંદગી નથી. ૫૪ જે ઢોહ માં ગોશ આઝમેછે, ને માં લોહી પીઆ છે, તેને હમ્મેશાંની જીંદગી છે; ને છેલ્લે દાહોડે હું તેને પાછો ઉઠાડીશ. ૫૫ કેમકે માં ગોશ ખરો ખારાક છે, ને માં લોહી ખરું પીણું છે. ૫૬ જે માં ગોશ આઝમેછે, ને માં લોહી પીઆ છે, તે મારામાં રહેછે, ને હું તેમાં રહુંછઉં. ૫૭ જેમ જીવતા બાપે મને જાકલીઆ છે, ને હું બાપથી જીવુંછજી, તેમ જે મને આઝમેછે, તે પણુ મારાથી જીવશે. ૫૮ જે રોટલી આસમાનથી ઉતરી તે અંજ છે; તમારા બાપદાદાઆ માના આધને મરીગઢઆ, તેવી નથી; આ રોટલી જે આઝમેછે, તે હમ્મેશા જીવતો રહેશે. ૫૯ તેણે કાપરનાહુમનાં મંદીરમાં વાઝમેજી કરતાં આ વાતો કહી.

૬૦ આ વાસતે તેના શાગીરદોમાંથી ઘણાઆ શાંભલીને કહીઉં કે, આ કહણુ વાત છે, આ ઢોહ શાંભલી શકે? ૬૧ ઇસુઆઝમે પોતાનાં મનમાં જાણીજી, કે આ બાબત તેના શાગીરદોઆ કચકચ કીધી, તારે તેણે તેઆને કહીજી કે, શું આ તમને ઠાકર ખવડાવેછે? ૬૨ ને આદમીનો ખેડો જાંહાં પેહેલાં હતો, તાંહાં પાછો ચહુડતાં જે તમે તેને જોશો તો શું? ૬૩ જે જીવોડેછે તે રહ છે,

ગોરાથી કંઈ ક્ષમ્પેદો થતો નથી; જે વાતો હું તમને ફહુંછી, તે રહ તથા હુંદગી છે. ૬૪ પણ જે સ્મિતકાદ કરતા નથી સ્મિવા ફેટલાસ્મિક તમારામાં છે; કેમકે કોણુ સ્મિતકાદ કરતા નથી, ને કોણુ તેને પકડાવશે, સ્મિ સ્વલથી ધસુ જાયતો હતો. ૬૫ ને તેણે કહીજી, સ્મિ વાસતે મેં તમને કહીજી કે મારા આપે તેને આપીઆ વગર કાઈ મારી પાસે આવી નથી રાકતો. ૬૬ તારથી તેના શાગીરદોમાંના ઘણા સ્મિક પાછા ગઈઆ, ને તે પછી તેની સાથે ચાલીઆ નહીં. ૬૭ વાસતે ધસુસ્મિ તે આરોને કહીજી કે, શું તમે પણ નીકલીજવાને આહોછે સ્મિ? ૬૮ તારે સીમાન પીતરે તેને જવાબ દીધો કે, ઓદાવંદ, હમે નીકલીને કોણુની પાસે જઈએ? હમેરાની હુંદગીની વાતો તો તારી પાસે છે. ૬૯ ને હમે તો સ્મિતકાદ કરીએછઈએ, ને જાણીએછઈએ, કે તું ખરીસત, જે જીવતા ઓદાનો ખેડો તે છે. ૭૦ ધસુસ્મિ તે સ્મિને જવાબ દીધો કે, તમે આરોને મેં શું પસંદ નથી કીધો? તોપણુ તમારામાંનો સ્મિક ફીતુરી છે. ૭૧ તેણે તો સીમાનના દીકરા ધહુદા ધસિકારી સ્મિત આખત સ્મિ કહીજી; કેમકે સ્મિ, તે આરમાંનો સ્મિક છતાં, તેને પકડાવનાર હતો.

આખ સાતમો.

અને સ્મિ પછી ધસુ ગાલીલમાં ચાલી સ્મિ, કેમકે ધહુદી સ્મિ તેને મારીનાંખવા આહતા હતા, વાસતે ધહુદામાં ચાલવાને તેણે નહીં ચાહીજી. ૨ તારે ધહુદી સ્મિનું માંડવા જસન પાસે હતું. ૩ તારે તેના ભાઈ સ્મિ સ્મિ તેને કહીજી કે, હીઆંથી નીકલીને ધહુદામાં જ, કે તું જે કામો કરેછે તે તારા શાગીરદ પણ જુએ. ૪ કેમકે કોઈ પોતે જાહેરમાં આવવા આહતાં, ગુપતમાં કંઈ કરતો નથી; જે તું સ્મિ કામો કરેછે, તો દુનીઆનો આગલ પોતાને દેખડાવ. ૫ કેમકે તેના ભાઈ સ્મિ પણ તેના પર સ્મિતકાદ કીધો નહીં હતો. ૬ તારે ધસુ સ્મિ તે સ્મિને કહીજી કે, મારો વખત હજી નથી આવી સ્મિ, પણ તમારો વખત હમેરા તઈઆર છે. ૭ દુનીઆ તમારી દુરામની નથી કરતી, પણ મારી દુરામની કરેછે; કેમકે તેનાં કામ ભુંડાં છે, તે આખત હું સ્મિવી ગહવાઈ આપુંછી. ૮ તમે આ જસનમાં જાએ; મારો વખત હજી સુધી પુરો થઈ સ્મિ નથી, વાસતે હું હમણા સ્મિ જસનમાં જતો નથી. ૯ ને તે સ્મિને સ્મિ વાત કહીને ગાલીલમાં તે રહી સ્મિ. ૧૦ ને તેના ભાઈ ગઈઆ પછી તે પણ, જાહેર રીતે નહીં, પણ ગુપત રીતે, જસનમાં ગઈ સ્મિ. ૧૧ તારે ધહુદી સ્મિ સ્મિ જસનમાં તેને

શોધીને કહીજી કે, તે કાંહાં છે? ૧૨ ને તેની બાબત લોકોમાં ઘણી કચકચ થઈ; કેમકે કેટલાકને કહીજી કે, તે નેક શખ્સ છે, ને બીજાકે કહીજી કે, ના, પણ લોકોને તે ઠગે છે. ૧૩ તોપણ હહુદીઓના ધાકને લીધે તેની બાબત જાહેર રીતે ઢોઢ કંઈ બોલીજી નહીં.

૧૪ અને અડધા જસનને આશરે ઇસુએ મંદીરમાં જઈને વાગ્ને જી કીધી. ૧૫ તારે હહુદીઓએ તાજુબ થઈને કહીજી કે, એ માણસ શીખેલા ન છતાં અખશરો શી તરેહ જાણે છે? ૧૬ ઇસુએ તેઓને જવાબ આપીને કહીજી કે, મારી તાલીમ મારીજ નથી, પણ જણે મને માકલીઓ તેની છે. ૧૭ જો ઢોઢ તેની મરજી પુરી કરવા ચાહે છે, તો આ મારી તાલીમ બાબત તે જાણરો, કે એ બોધની છે, કે હું પોતાની તરફથી કહું છું. ૧૮ જો પોતાની તરફથી કહે છે, તે પોતાની બુજ્જરગી શોધે છે; પણ જો પોતાના માકલનારની બુજ્જરગી શોધે છે, તેજ ખરો છે, ને તેમાં કંઈ દગો નથી. ૧૯ મુસાએ શું તમને તોરત આપી નથી? પણ તમારામાંનો ઢોઢ તોરત પાલતો નથી. તમે મને મારીનાંખવાની શોધ કેમ કરો છો? ૨૦ લોકોએ જવાબ આપીને કહીજી કે, તું દેવબંદ છે. ઢોણ તને મારીનાંખવાની શોધ કરે છે? ૨૧ ઇસુએ જવાબ કીધો, ને તેઓને કહીજી કે, મેં એક કામ કીધું છે, ને તમે સઘલા તેથી તાજુબ થાઓ છો. ૨૨ મુસાએ તમને સુંતત આપી, તે મુસાથી એમ નહીં, પણ બાપદાદાથી છે; ને તમે સખતને દાહોડે માણસની સુંતત કરો છો. ૨૩ અગર મુસાની તોરત ૨૬ ન થાએ એટલાં સાઈ માણસ સખતને દાહોડે સુંતત લે છે, તો મેં સખતને દાહોડે એક માણસને પુરો સમા કીધો, વાસતે શું તમે મારા પર ગુરો ભરાઈઓ છો? ૨૪ દેખાવ પરમાણે ધનસાફ ના કરો, પણ વાજબી ધનસાફ કરો. ૨૫ તારે ઇસલિમમાંના કેટલાકને કહીજી કે, જને તેઓ મારીનાંખવા શોધે છે, તે શું એજ નહીં? ૨૬ પણ જુઓ, એતો જાહેર રીતે બોલે છે, ને તેઓ તેને કંઈ કહેતા નથી. સરદારો શું એમ એકીનન જાણે છે કે એજ ખરીસત છે? ૨૭ પણ એ કાંહાંથી છે, તે હમે જાણીએ છઈએ; પણ જારે ખરીસત આવે છે, તારે તે કાંહાંથી છે, એ ઢોઢ નથી જાણતું. ૨૮ તારે ઇસુએ મંદીરમાં તાલીમ આપતાં અવાજ પાડીને કહીજી કે, તમે મને જાણો છો, ને હું કાંહાંથી છું તે પણ તમે જાણો છો. તોપણ હું પોતાથી નથી આવી ઓ, પણ જણે મને માકલીઓ છે તે ખરો છે, તેને તમે જાણતા નથી. ૨૯ પણ હું તેને જાણું છું; કેમકે હું તેની પાસેથી છું, ને તેણે મને

માફલીઆ છે. ૩૦ તારે તેઆઆ તેને પકડવાને શોધીઆ, પણ તેનો વખત હજી આવીઆ નહીં હતો, વાસતે દોષઆ તે પર હાત નાંખીઆ નહીં. ૩૧ ને લોકોમાંથી ધણુઆ તેના પર અંતકાદ કીધો, ને કહીજા છે, ખરીસત આવશે, તારે આણે જે માજીજ દેખડાવીઆ તે કરતાં શું તે વધતા દેખડાવશે?

૩૨ તેની બાબત લોક આવી કચકચ કરતા હતા, આ ફરોશીઆઆ શાંભલીજાં, તારે ફરોશીઆઆ તથા મુખી કાહીનોઆ તેને પકડવાને પાઆદા માફલીઆ. ૩૩ ને ધસુઆ તેઆને કહીજા છે, હજી થોડી વાર હું તમારી સાથે છજાં, પછી આણે મને માફલીઆ છે તેની પાસે હું નીકળી જઈશ. ૩૪ તમે મને શોધશો, પણ હું નહીં જડશા; ને જાંહાં હું છજાં, તાંહાં તમે આવી નથી શકતા. ૩૫ તારે ધહુદીઆઆ માહોમાં કહીજાં, તે આવા કાંહાં જશે કે આપણને જડશે જ નહીં? શું હેલેનીઆમાં વેરાઈ ગઆલાઆની પાસે તે જશે, ને હેલેનીઆને તાલીમ આપશે? ૩૬ તમે મને શોધશો, તોપણ હું નહીં જડશા, ને જાંહાં હું છજાં, તાંહાં તમે આવી નથી શકતા, આવી વાત આણે તેણે કહી તે શી છે?

૩૭ આને જસનની આપ્પરે માહોટે દાહોડે ધસુઆ ઉભા રહીને પોકાર મારીને કહીજાં છે, આ દોષ તરશો હોઆ, તો તે મારી પાસે આવીને પીઆ. ૩૮ જેમ ક્રીતાબ કેહેછે તેમ, આ મારા પર અંતકાદ કરેછે, તેનાં પેટમાંથી જીવતાં પાણીની નદીઆ વહેશે. ૩૯ પણ તેના પર અંતકાદ કરનારઆ આ રહ પામનારા હતા, તે બાબત તેણે આ કહીજાં, કાંજે હજીમુધી પાક રહ આપેલા નહીં હતો, કેમકે તાંહાં લગી ધસુ જલાલ પામીઆ નહીં હતો. ૪૦ વાસતે લોકોમાંથી ધણુઆ આ વાત શાંભલીને કહીજાં છે, આજ તે નખી છે ખરો. ૪૧ બીજાઆઆ કહીજાં છે, આજ તે ખરીસત છે. પણ કેટલાઆકે કહીજાં, શું ખરીસત ગાલીલથી આવેછે? ૪૨ ક્રીતાબ શું નથી કેહેતી કે, દાઉદની નસલથી, તથા બેથલેહમ શહેર, જાંહાં દાઉદ હતો, તાંહાંથી ખરીસત આવેછે? ૪૩ આ સાહ તે બાબત લોકોમાં ધટ પડી. ૪૪ ને તેઆમાંથી કેટલાઆકે તેને પકડવાનું આહીજાં; પણ તે પર દોષઆ હાત નાંખીઆ નહીં.

૪૫ તારે મુખી કાહીનો તથા ફરોશીઆનો પાસે પાઆદા આવીઆ, ને તેઆઆ તેઆને કહીજાં છે, તમે તેને કેમ લાવીઆ નહીં? ૪૬ પાઆદાઆ આજ જવાબ આપીઆ કે, આ માણસના જેવું કદી દોષ માણસ બોલીજા નથી. ૪૭ તારે ફરોશીઆઆ તેઆને જવાબ દીધો છે, તમે પણ શું ડગાઈ-

આ છેવ્વો? ૪૮ સરદારોમાંથી ધર્મી ફરોશીઓમાંથી શું કોઈએ તેના પર એ-
તકાદ કીધો છે? ૪૯ પણ આ લોક જેઓ તોરત નથી જાણતા, તેઓ બદદુઆઈ
છે. ૫૦ નીકોદીમસ, જે તેની પાસે રાતે આવીઓ હતો, તેણે તેઓમાંના
એક છતાં તેઓને કહીજી, ૫૧ માણસનું શાંભલીઆ અગાઉ, ને જે તેણે કીધું
છે તે જાણીઆ વગર, આપણી તોરત શું તેનો ધનસાકુ ડરાવેછે? ૫૨ ને તેઓ-
એ જવાબ આપીને તેને કહીજી કે, તું પણ શું ગાલીલનો છે? શોધીને જો,
કેમકે કોઈ નખી ગાલીલથી પેદા થતો નથી. ૫૩ તારે હરેક પોત પોતાને ઘેર
ગઈઆ.

બાબ આઠમો.

અને ઇસુ જઈતુનના પાહાડ પર ગઈઓ. ૨ ને સહવારે ફરી તે મં-
દીરમાં આવીઓ, ને બધા લોક તેની પાસે આવીઓ, ને તેણે એસીને તેઓને
તાલીમ આપી. ૩ તારે પંડીતો તથા ફરોશીઓ જનાકારીમાં પકડાએલી
એક ઓરતને તેની પાસે લાવીઓ, ૪ ને તેઓએ તેણીને વચમાં સુકી, ને
તેને કહીજી કે, ઉસતાદ, આ ઓરત જના કરતાંજ પકડાય છે. ૫ ને ઇસુએ
તોરતમાં હમને હુકમ આપીઓ છે કે એવીઓને પથરે મારવી. પણ તું શું
કેહેછે? ૬ પણ તેઓએ તેની ઇમતેહાન કરતાં, તેના પર અગ્રે સુકવાનું તે-
ઓને કંઈ બની આવે, વાસતે એ કહીજી. તારે ઇસુએ નીચે વલીને ભોંએ
પર આંગલીએ લખીજી, ૭ ને તેઓએ તેને પુછીઆ કીધું, તારે તેણે ઉભો
થઈને તેઓને કહીજી કે, તમારામાં જે એચુનાહ હોએ, તે પેહેલાં તેણીના પર
પથર નાંએ. ૮ ને ફરી તેણે નીચે વલીને ભોંએ પર લખીજી. ૯ તારે તેઓ
શાંભલીને, તથા પોતાનાં દીલથી તકસીરદાર ડરીને, ધરડથી માંડીને છેલા
સુધી, એક પછી એક નીકલી ગઈઓ, ને ઇસુ એકલો રહી ગઈઓ, ને
પેલી ઓરત વચમાં ઉભી હતી. ૧૦ તારે ઇસુ ઉભો થઈઓ, ને તે ઓરત
વીના કોઈને ન જોઈને તેણીને કહીજી કે, ઓરત, તારા પર તોહોમત સુકનારા કાંહાં
છે? શું કોઈએ તારો દંડ નથી ડરાવીઓ? ૧૧ ને તે બોલી કે, ઓદાવંદ, કો-
ઈએ નહીં. તારે ઇસુએ તેને કહીજી કે, હું પણ તારો દંડ નથી ડરાવતો. તું
જા, ને હવેથી પાપ ના કરવી.

૧૨ તારે ઇસુએ ફરી બોલીને તેઓને કહીજી કે, દુનીઆની રોશાની હું છું:
જે મારી પાછલ આવેછે, તે અંધારામાં નહીં ચાલશે, પણ હુંદગીની રોશાની

પામરો. ૧૩ ઝમિ વાસતે ફરોશીઝ્મોઝ્મિ તેને કહીજી કે, તું પોતા આખત ગહવાધ
 ઝ્માપેછે: તારી ગહવાધ ખરી નથી. ૧૪ તારે ઇસુઝ્મિ જ્વાવ્ય ઝ્માપને તે-
 ઝ્માને કહીજી કે, જો હું પોતા આખત ગહવાધ ઝ્માપુંછજી, તોપણ મારી ગહવાધ
 ખરી છે, કાંજો હું કાંહાંથી ઝ્માવી ઝ્મા છજી, ને કાંહાં જીજીછજી, ઝ્મિ હું જાણુછજી;
 પણ હું કાંહાંથી ઝ્માવી ઝ્મા છઉં, ને કાંહાં જીજીછજી, તે તમે જાણુતા નથી.
 ૧૫ તમે જીસમ પરમાણુ ઇનસાફ ફરોછે ઝ્મા: હું કોઈનો ઇનસાફ નથી કરતો.
 ૧૬ વહી, જો હું ઇનસાફ કરું, તો મારો ઇનસાફ ખરો છે; કેમકે હું ઝ્મિકલો
 નથી, પણ હું તથા આપ જોણુ મને મોકલી ઝ્મા તે છે. ૧૭ ને તમારી તોરતમાં
 પણ ઝ્મિમ લખીજી છે કે, “એ માણુસની સાહેદી ખરી છે.” ૧૮ હું પોતા આ-
 ખત ગહવાધ ઝ્માપનાર છજી, ને આપ જોણુ મને મોકલી ઝ્મા છે તે મારી આ-
 ખત ગહવાધ ઝ્માપેછે. ૧૯ તારે તેઝ્માઝ્મિ તેને કહીજી કે, તારો આપ કાંહાં
 છે? ઇસુઝ્મિ જ્વાવ્ય દીધો કે, તમે મને ઇઝ્મા મારા આપને પણ જાણુતા
 નથી; જો તમે મને જાણુતે, તો મારા આપને પણ જાણુતે. ૨૦ ઇસુઝ્મિ મં-
 દીરમાં તાલીમ ઝ્માપતાં તીજોરીમાં ઝ્મા વાતો કહી, પણ કોઈ ઝ્મિ તેને પકડી ઝ્મા
 નહીં; કેમકે તાંહાં લગી તેનો વખત ઝ્માવી ઝ્મા નહીં હતો.

૨૧ તારે ઇસુઝ્મિ તેઝ્માને ફરી કહીજી કે, હું જીજીછઉં, ને તમે મને શોધશો,
 પણ તમે પોતાનાં પાપમાં મરશો: જાંહાં હું જીજીછજી, તાંહાં તમે ઝ્માવી શકતા
 નથી. ૨૨ તારે ઇહુદીઝ્માઝ્મિ કહીજી કે, ઝ્મિ શું પોતાને મારીનાંખરો? કેમકે
 ઝ્મિ કોહુછે કે, જાંહાં હું જીજીછજી, તાંહાં તમે ઝ્માવી નથી શકતા. ૨૩ ને તેણુ
 તેઝ્માને કહીજી કે, તમે તલેના છે ઝ્મા, હું ઉપરનો છજી: તમે ઝ્મા દુનીઝ્માના
 છે ઝ્મા, હું ઝ્મા દુનીઝ્માનો નથી. ૨૪ વાસતે મેં તમને કહીજી કે, તમે પોતાનાં
 પાપમાં મરશો; કેમકે હું તે છજી, ઝ્મિ જો તમે માનતા નથી, તો તમે પોતાનાં
 પાપમાં મરશો. ૨૫ વાસતે તેઝ્માઝ્મિ તેને કહીજી કે, તું કોણુ છે? ને ઇસુઝ્મિ
 તેઝ્માને કહીજી કે, અવલથી જો હું તમને કોહુતો ઝ્માવી ઝ્મા તેજ: ૨૬ તમારી
 આખત કોહુવાને, તથા ઇનસાફ ફરવાને મારે ધણું છે; પણ જોણુ મને મોક-
 લી ઝ્મા છે, તે ખરો છે; ને મેં તેની પાસેથી જો સાંભલીજી છે, તે દુનીઝ્માને હું
 કહુંછજી. ૨૭ તેઝ્મા સમજી ઝ્મા નહીં કે તેણુ તેઝ્માને આપ આખત કહીજી.
 ૨૮ તારે ઇસુઝ્મિ તેઝ્માને કહીજી કે, જારે તમે ઝ્માદમીના ખેરાને જીચો કરશો,
 તારે તમે જાણુશો, કે હું તેજ છજી: ને હું પોતાથી કંઈ કરતો નથી, પણ જોમ
 મારા આપે મને શીખવીજી છે, તેમ ઝ્મિ વાતો હું કહુંછજી. ૨૯ ને જોણુ મને

માકલીઓ, તે મારી સાથે છે: આપે મને ઝમકા નથી મુકીઓ; કેમકે તેને પસંદ પડતાં કામ હમેશા હું કરુંછું. ૩૦ તે ઝમ વાતો કેહેતો હતો, તારે ધણા-ઝમ તેના પર ઝમતકાદ કીધા.

૩૧ તારે જે હહુદીઓ ઝમ તેના પર ઝમતકાદ કીધા, તેઓને હસુઝમ કહીઉં કે, જે તમે મારી વાત પર સામેત રહે, તો તમે મારા શાગીરદ છેઓ ખરા. ૩૨ જે તમે સાચાઈ જાણશો, ને સાચાઈ તમારો છુટકો કરશો. ૩૩ તેઓઝમ તેને જવાબ આપીઓ કે, હમે ઈબ્રાહીમની નસલ છઠઝમ, ને કદી પણ કોઈની ગોલામીમાં નહીં હતા; તો તું કેમ કેહેછે કે, તમે છુટેલા થશો. ૩૪ હસુઝમ તેઓને જવાબ દીધા કે, હું તમને ખચીત ખચીત કહુંછું, કે જે કોઈપાપ કરેછે, તે પાપનો ગોલામ છે; ૩૫ જે ગોલામ હમેશા ધરમાં રહેતો નથી; પણ બેટા હમેશા રહેછે. ૩૬ વાસતે જે બેટા તમને છુટેલા કરશો, તો તમે ખચીત છુટેલા થશો. ૩૭ હું જાણુંછું કે તમે ઈબ્રાહીમની નસલ છેઓ: પણ મારી વાત તમારામાં સમાતી નથી, વાસતે તમે મને મારીનાંખવા શોધો-છેઓ. ૩૮ મેં મારા આપની પાસે જે દીઠું છે, તે હું કહુંછું; ને તમે પણ પોતાના આપની પાસે જે દીઠું છે, તે કરોછેઓ. ૩૯ તેઓઝમ જવાબ આપીને તેને કહીઈ કે, ઈબ્રાહીમ હમારો આપ છે. હસુઝમ તેઓને કહીઈ કે, જે તમે ઈબ્રાહીમનાં કરવંદ હોતે તો ઈબ્રાહીમનાં કામ તમે કરતે. ૪૦ પણ હવે જે મેં સાચાઈ ખોદા પાસેથી શાંબલી તે તમને કહી, ઝમવા માણસને તમે મારીનાં-ખવા શોધોછેઓ! ઈબ્રાહીમ ઝમવું નથી કીધું. ૪૧ તમે પોતાના આપનાં કામ કરોછેઓ. તારે તેઓઝમ તેને કહીઈ કે, હમે જનાકારીથી નથી પેદા થઈઓ: હમારો ઝમક આપ છે, તે ખોદા. ૪૨ તારે હસુઝમે તેઓને કહીઈ, જે ખોદા તમારો આપ હોતે, તો તમે મારા પર પીઆર કરતે; કાંજે હું ખોદા પાસેથી નીકલીને આવીઓ છું; કેમકે હું પોતાથી આવીઓ નથી, પણ તેણે મને માકલીઓ છે. ૪૩ માઈં બોલવું તમે શા વાસતે સમજતા નથી? મારી વાતો તમે શાંબલી નથી શકતા તે વાસતે. ૪૪ તમે તમારા આપ રોતાનના છેઓ; ને તમારા આપના હવસો પરમાણે કરવા આહોછેઓ: તે શરૂથી ખુની છે, ને તેમાં સાચાઈ નથી, વાસતે સાચાઈમાં તે કાઝમિમ રહીઓ નહીં, તે જરે જુહું બો-લેછે, તારે પોતાનામાંથી બોલેછે, કાંજે તે જુહો, ને જુહોનો આપ છે. ૪૫ પણ હું સાચાઈ કહુંછું, વાસતે તમે મારા પર ઝમતકાદ કરતા નથી. ૪૬ તમારામાંથી કોણુ મારા પર પાપ સામેત કરેછે? ને જે હું સાચાઈ કહુંછું, તો શા વાસતે તમે

મારા પર એતકાદ કરતા નથી? ૪૭ જે ઝાદાનો છે, તે ઝાદાની વાતો સાંભલે-
 છે; તમે ઝાદાના નથી, વાસતે સાંભલતા નથી. ૪૮ તારે ઇહુદી ઝ્માઝ્મે જવાબ
 આપીને તેને કહીજી કે, તું સમરોની છે, ને તું દેવઅંદ છે, ઝ્મે શું હમે ઠીક નથી
 કેહેતા? ૪૯ ઇસુઝ્મે જવાબ દીધો કે, હું દેવઅંદ નથી; પણ હું મારા આપને
 આઅરૂ આપુંછર્જી, ને તમે મને એઆઅરૂ કરેછી ઝ્મા. ૫૦ પણ હું મારી આઅરૂ
 નથી શોધતો; પણ જે શોધેછે, ને ઇનસાફ કરેછે, ઝ્મેવા ઝ્મેક છે. ૫૧ હું
 તમને અચીત અચીત કહુંછર્જી, કે જે કોઈ મારી વાત પાલે, તો તે કદી માત
 નહીં આઅરો. ૫૨ તારે ઇહુદી ઝ્માઝ્મે તેને કહીજી કે, હવે હમે જાણીએછ-
 ઇએ કે તું દેવઅંદ છે. ઇબ્રાહીમ તથા નબીઝ્મા મરીગઈઆ છે; પણ તું કે-
 હેછે કે, જે કોઈ મારી વાત પાલે, તો તે કદી માત નહીં આઅરો. ૫૩ તુ શું
 હમારા આપદાદા ઇબ્રાહીમ કરતાં મોહોયો છે? તે મરીગઈઆ છે, ને નબી-
 ઝ્મા પણ મરીગઈઆ છે. તું પોતાને કોણુ ડરાવેછે? ૫૪ ઇસુઝ્મે જવાબ દીધો
 કે, જે હું પોતાને આઅરૂ આપું, તો મારી આઅરૂ કંઈ નથી: જે મારો આપ
 છે, તે મને આઅરૂ આપેછે, જેની આઅત તમે કહોછેઝ્મા કે, તે હમારો ઝાદા છે.
 ૫૫ તોપણ તમે તેને જાણીએ નથી, પણ હું તેને જાણુંછર્જી, ને જે હું કહું કે,
 હું તેને નથી જાણતો, તો તમારા જેવા હું જ્યોરા થઈરા; પણ હું તેને જાણુંછર્જી,
 ને તેની વાત પાણુંછર્જી. ૫૬ તમારો આપ ઇબ્રાહીમ મારો દાહોડો જોવાને
 હરખાઈએ, ને જોઈને ખુરા થઈએ. ૫૭ તે પર ઇહુદી ઝ્માઝ્મે તેને કહીજી કે,
 હજીસુધી તું પચારા વરરાનો નથી, ને શું તેં ઇબ્રાહીમને દીકો છે? ૫૮ ઇસુઝ્મે
 તેઝ્માને કહીજી કે, હું તમને અચીત અચીત કહુંછર્જી, કે ઇબ્રાહીમ થઈઆ
 અગાઉ હુંછર્જી. ૫૯ તારે તેઝ્માઝ્મે પથર તેના પર નાંખવાને ઉઠાવીઆ; પણ
 ઇસુ સંતાઈએ, ને તેઝ્માની વચમાંથી થઈને મંદીરમાંથી નીકલીને તાંહાંથી
 ગઈએ.

બાબ નવમો.

ઝ્મને તેણે જતાં જનમતા આંધલા ઝ્મેક માણસને દીડો. ૨ તારે
 શાગીરદોઝ્મે તેને પુછતાં કહીજી કે, રાખી, જે પાપને લીધે ઝ્મે આંધલા જન-
 મીએ, તે કોણુ કીધું? ઝ્મેણે કે ઝ્મેનાં મા-આપે? ૩ ઇસુઝ્મે જવાબ આપી-
 એ કે, ઝ્મેણે કે ઝ્મેનાં મા-આપે પણ પાપ કીધું નથી; પણ ઝાદાનાં કામ
 ઝ્મેથી જાહેર થાએ વાસતે. ૪ જાંહાં સુધી દાહોડો છે, તાંહાં સુધી જેણે મને

માકલીઓ છે તેનાં કામ કરવા મને જરૂર છે: રાત આવેછે, તારે કોઈથી કામ કરાવું નથી. ૫ હું દુનીઆમાં છઠ્ઠાં તાંહાં સુધી હું દુનીઆની રોરાની છઠ્ઠાં. ૬ તે ઝમ્ વાતો કહીને બોઝમ પર યુકીઓ, ને યુકે કાદવ કીધો, ને તે કાદવ તે ઝાંધલાની ઝાંખો પર તેણે ચાપડીઓ. ૭ ને તેને કહીજાં કે, તું જમને સંલોહાના હોજમાં ઘો. [સીલોહા] ઈઆને માકલેલો. તો તે ગઈઓ, ને ઘોહને દેખતો આવીઓ. ૮ વાસતે પેડાસીઓઝમ, તથા જમ્ઓઝમ તેને ઝગાઉ ઝાંધલા દીડો હતો તેઓઝમ કહીજાં કે, જો યેસતો ને બીખ માગતો હતો, તે શું ઝમજ નથી? ૯ ફેટલાઓકે કહીજાં કે, ઝમ તેજ છે; બીજાઓઝમ કહીજાં કે, ઝમ તેના જોવા છે: પણ તેણે કહીજાં કે, હું તેજ છઠ્ઠાં. ૧૦ તારે તેઓઝમ તેને પુછીજાં કે, તારી ઝાંખો શી તરેહ ઉઘડી ગઈ? ૧૧ તેણે જવાબ દઈને કહીજાં કે, ઈસુ કેહેવાઓલા ઝમકે જણે કાદવ કીધો, ને મારી ઝાંખો પર ચાપડીઓ, ને મને કહીજાં કે, તું જમને સીલોહાના હોજમાં ઘો; વાસતે હું ગઈઓ, ને ઘોહને દેખતો થઈઓ. ૧૨ તારે તેઓઝમ તેને કહીજાં કે, તે કાંહાં છે? તેણે કહીજાં કે, હું જાણતો નથી.

૧૩ જો પેહેલાં ઝાંધલા હતો, તેને તેઓ ફોરોશીઓ પાસે લઈ આવીઓ. ૧૪ ને જોરે ઈસુઓ કાદવ કરીને તેની ઝાંખો ઉઘાડી હતી, તારે સખતનો દાહોડો હતો. ૧૫ વાસતે ફોરોશીઓઝમ પણ ફરી તેને પુછીજાં કે, શી તરેહ તું દેખતો થઈઓ? ને તેણે તેઓને કહીજાં કે, તેણે મારી ઝાંખો પર કાદવ ચાપડીઓ, ને હું ઘોહને દેખતો થઈઓ. ૧૬ તે પર ફોરોશીઓમાંના ફેટલાઓકે કહીજાં કે, તે માણસ ઝોદાની તરફથી નથી; કેમકે સખતનો દાહોડો તે પાલતો નથી. બીજાઓઝમ કહીજાં કે, પાપી માણસ ઝેવા જોજો શી તરેહ ફરી રહેછે? ઝમ તેઓમાં ફટ થઈ. ૧૭ ફરી તેઓઝમ તે ઝાંધલાને પુછીજાં કે, તેણે તારી ઝાંખો ઉઘાડી વાસતે તેની બાબત તું શું કેહેછે? તારે તેણે કહીજાં કે તે નથી છે. ૧૮ પણ ઇહુદીઓઝમ તે દેખતા થઓલાનાં મા-બા-પને તેડાવીઓ તાંહાં સુધી માનીજાં નહીં કે તે ઝાંધલા હતો, ને દેખતો થઈઓ. ૧૯ ને તેઓઝમ તેઓને પુછતાં કહીજાં કે, શું આ તમારો દીકરો છે, જોની બા-બત તમે કહેછો ઝમો કે, ઝમ જનમનો ઝાંધલા હતો? તો હવે ઝમ શી તરેહ દેખતો થઈઓ છે? ૨૦ તેનાં મા-બાપે તેઓને જવાબ આપીને કહીજાં કે, ઝમ હમારો દીકરો છે, ને ઝમ જનમનો ઝાંધલા હતો, ઝમ હમે જણાઓ-છઈઓ. ૨૧ પણ ઝમ હવે શી તરેહ દેખતો થઈઓ છે, તે હમે જાણતાં નથી,

કે ચ્છિની આંખા ઢોણે ઉઘાડી, તે પણ હમે જાણતાં નથી: ચ્છિ પુગતી ઉમરનો છે, ચ્છિને પુચ્છા, ચ્છિ પોતા બાબત ઢેહેરો. ૨૨ તેનાં મા-બાપે ઢહુદી ઢોચ્છાની ખીહીક રાખીને ચ્છિમ કહીજીં; ઢેમકે તે ખરીસત છે, ચ્છિમ જો ઢોચ્છા કચ્છુલ કરે, તો તેને જન્માતમાંથી બાહાર કાઢાડી મુકીવો, ચ્છિમ ઢહુદી ચ્છોચ્છિ ઢરાવ કીધો હતો. ૨૩ વાસતે તેનાં મા-બાપે કહીજીં કે, ચ્છિ પુગતી ઉમરનો છે, ચ્છિને પુચ્છા. ૨૪ તારે જે આંધલો હતો, તે માણસને તેચ્છોચ્છિ ફરી તેડીને કહીજીં કે, ખોદાને ચ્છુજરગી આપ, તે માણસ તો પાપી છે, ચ્છિ હમે જાણી-ચ્છિછહચ્છિ. ૨૫ તારે તેણે જવાબ ઢધને કીહીજીં, તે પાપી છે કે નહીં, ચ્છિ હું નથી જાણતો: હું ચ્છિંક વાત જાણુંછજીં, કે હું આંધલો હતો, ને હવે હું ઢેખતો થઈચ્છો. ૨૬ તારે તેચ્છોચ્છિ તેને ફરી પુચ્છીજીં કે, તેણે તને શું કીધું? તારી આંખા તેણે શી તરેહ ઉઘાડી? ૨૭ તેણે તેચ્છિને જવાબ કીધો કે, હું તમને કહી ચ્છુકીચ્છો, પણ તમે શાંભલીજીં નહીં: ફરી તમે શા વાસતે શાંભલવા આ-હિછેચ્છો? શું તમે પણ તેના શાગીરઢ થવા આણેછેચ્છો? ૨૮ તારે તેચ્છોચ્છિ તેની નીંઢા કરતાં કહીજીં કે, તું તેનો શાગીરઢ છે: પણ હમે તો મુસાના શાગીરઢ છહચ્છિ. ૨૯ ખોદા મુસા સાથે બોલીચ્છો, ચ્છિ હમે જાણી-ચ્છિછહચ્છિ: પણ ચ્છિ માણસ કાંઠાંથી છે, તે હમે જાણતા નથી. ૩૦ તે માણસે જવાબ આ-પીને તેચ્છોને કહીકે કે, તેણે મારી આંખા ઉઘાડી, ને તે પણ તે કાંઠાંથી છે. ચ્છિ તમે જાણતા નથી, ચ્છિ તાજ્જુબ છે. ૩૧ આપણે જાણી-ચ્છિછહચ્છિ તો ખરા કે પાપી ચ્છોનું ખોદા શાંભલતો નથી; પણ જો ઢ્રોચ્છા ખોદાપરસત છે, ને તેની મરજી પરમાણે કરેછે, તો તેનું તે શાંભલેછે. ૩૨ દુનીઆની રહથી ચ્છિવું શાંભલાઈ નથી, કે જનમના આંધલાની આંખા ઢ્રોચ્છો ઉઘાડી હતી. ૩૩ અ-ગર ચ્છિ રાખસ ખોદાની તરફથી નહીં હતો, તો ચ્છિ કંઈ કરી નહીં શકતે. ૩૪ તેચ્છોચ્છિ જવાબ આપીને તેને કહીજીં કે, તું પુરો પાપમાં જનમીચ્છો હતો, ને શું તું હમને શીખવેછે? તારે તેચ્છોચ્છિ તેને બાહાર કાઢાડી મુકીચ્છો. ૩૫ ઢસુચ્છિ શાંભલીજીં કે તેચ્છોચ્છિ તેને બાહાર કાઢાડી મુકીચ્છો; પછી તેણે તેને જાણને કહીજીં કે, તું શું ખોદાના બેઠા પર ચ્છિતકાઢ કરેછે? ૩૬ તેણે જવાબ આપીને કહીજીં કે, ખોદાવંઢ, તે ઢોણે છે કે હું તેના પર ચ્છિતકાઢ લાવું? ૩૭ તારે ઢસુચ્છિ તેને કહીજીં કે, તે તેને ઢીઢો છે, ને જે તારી સાથે બોલેછે, તેજ તે છે. ૩૮ ને તેણે કહીકે કે, ખોદાવંઢ, હું ચ્છિતકાઢ લાવુંછહ. ને તેણે તેનો સજ્ઢો કીધો.

૩૯ તારે ઇસુએ કહીજી કે, જે દેખતા નથી, તેઓ દેખે, ને જે દેખતા છે, તેઓ આંધલા થાએ, વાસતે ઇતિસાફ કરવા સાફ હું દુનીઆમાં આવીએ છું. ૪૦ ને તેની પાસે ફરેશીઓમાંના જે હતા તેઓએ એ વાતો શાંબલીને તેને કહીજી કે, હમે પણ શું આંધલા છઈએ ? ૪૧ ઇસુએ તેઓને કહીજી કે, જે તમે આંધલા હો, તો તમને પાપ નહીં હો; પણ હવે તમે કહોએઓ કે, હમે દેખતા છઈએ, વાસતે તમારું પાપ રહેજી.

બાબ દશમો.

હું તમને ખચીત ખચીત કહુંછું, કે આરણ્યથી ગેરાંના વાડામાં જે નથી પેસતો, પણ ફોઈ ખીજે રસતે ચડેજી, તે ચોર તથા લુટારો છે. ૨ પણ આરણ્યમાં જે પેસેજી, તે ગેરાંનો પાલક છે. ૩ દરવાજા તેને સાફ ઉઘોડેજી, ને ગેરાં તેનો અવાજ શાંભોજી; ને તે પોતાનાં ગેરાંનાં નામ લઈને બોલાવેજી, ને તેઓને આહાર લઈ જાયજી. ૪ ને જરે તે પોતાનાં ગેરાંને આહાર કાઢોજી, તારે તે તેઓની આગલ ચાલેજી, ને ગેરાંતેની પાછલ આવેજી, કેમકે તેઓ તેનો અવાજ જાણેજી. ૫ ને તેઓ પારકાની પાછલ નથી જતાં, પણ તેનાથી નાહસી જાયજી; કાંજે પારકાઓનો અવાજ તેઓ જાણખતાં નથી. ૬ ઇસુએ તેઓને એ તમસીલ કહી; પણ જે વાતો તેણે તેઓને કહી, તે શી છે, એ તેઓ સમજ્યા નહીં. ૭ વાસતે ઇસુએ ફરી તેઓને કહીજી કે, હું તમને ખચીત ખચીત કહુંછું, કે ગેરાંનું આરણ્ય હું છું. ૮ જેટલા મારાથી આગલ આવીએ, તેઓ સખલા ચોર તથા લુટારો છે; પણ ગેરાંએ તેઓનું શાંબલીજી નહીં. ૯ હું આરણ્ય છું; મારાથી જે ફોઈ પેસે, તો તે તારણ પામશે. ને માહે આહાર આવળવ કરશે, ને ચારો પામશે. ૧૦ ચોરી કરવા તથા મારીનાંખવા તથા હલાક કરવા વીના ખીજે કારણે ચોર આવતો નથી. તેઓને જીંદગી મલે, ને તેઓને તે ઘણી જીઆદા મલે વાસતે હું આવીએ છું. ૧૧ હું ઉતમ પાલક છું; ઉતમ પાલક ગેરાંને સાફ પોતાનો જીવ આપેજી. ૧૨ પણ જે મજ્બૂર છે, ઇસુએ પાલક નથી, ને ગેરાંનો માલિક નથી, તે વર આવતું જોઈને ગેરાંને મુકીને નાહસી જાયજી; પછી વર ગેરાંને પકડીને તેઓને છુટાં પાડીનાંજી. ૧૩ મજ્બૂર નાહસી જાયજી, કેમકે તે મજ્બૂર છે, ને ગેરાં આવત તેને ચીંતા નથી લાગતી. ૧૪ હું ઉતમ પાલક છું, ને મારાંને જાણખુંછું, ને મારાંથી જાણખાઈછું. ૧૫ જેમ બાપ મને જાણેજી, તેમ હું પણ બાપને જાણુંછું; ને

ગેટાંને સારું હું પોતાનો જીવ આપુંછૂં. ૧૬ ને મારાં બીજાં ગેટાં છે, તેઓ આ વાડામાંનાં નથી; તેઓને પણ મારે લાવવાં પડેછે, ને તેઓ મારો અવાજ સાંભળશે: પછી એક યેલું, તથા એક પાલક થશે. ૧૭ હું પોતાનો જીવ પાડી લેઈં વાસને તે આપુંછૂં, એ સર આપ મારા પર બીઆર કરેછે. ૧૮ ડાહી મારી પાસેથી તે નથી લેતો, પણ હું પોતાથી તે આપુંછૂં: તે આપવાનો મને એવ-તીઆર છે, ને તે પાછો લેવાનો મને એવતીઆર છે: એ હુકમ હું મારા આપ-થી પામીઓ છૂં. ૧૯ વાસને આ વાતોને કીધે કરી હહુદીઓમાં કુટ પડી. ૨૦ ને તેઓમાંના ઘણાએ કહીઈં છે, તે દેવબંદ છે, ને તે દીવાનો છે: તમે તેનું કેમ સાંભલોછેઓ? ૨૧ બીજાઓએ કહીઈં છે. આ વાતો દેવબંદની નથી, દેવ શું આંધલાઓનો આંખો ઉઘાડી શકેછે?

૨૨ એને ઈશિરાલિમમાં ઈજવાનું જસન હતું, ને શીઆલો હતો. ૨૩ ને ઇસુ મંદીરમાં સુધીમાનની પરસાલમાં ફરતો હતો. ૨૪ તારે હહુદીઓએ તેની આસ-પાસ આવીને તેને કહીઈં, કાંહાં સુધી તું હમારો જીવ શકમાં રાખશે? એ તું તે ખરીસત છે, તો હમને સાફ કહે. ૨૫ ઇસુએ તેઓને જવાબ દીધો કે, મેં તમને કહીઈં, પણ તમે એતકાદ કીધો નહીં; એ કામો હું મારા આપનાં નામથી કુંછૂં, તેઓ મારી આગત ગહવાઈ આપેછે. ૨૬ પણ તમે એતકાદ કર-તા નથી, કેમકે તમે મારાં ગેટાંમાંના નથી, જેમ મેં તમને કહીઈં છે તેમ. ૨૭ મારાં ગેટાં મારો અવાજ સાંભલે, ને હું તેઓને બાબુંછૂં, ને તેઓ મારી પાછલ આપે. ૨૮ ને હું તેઓને હમેરાંની જીંદગી આપુંછૂં, ને તેઓ કદી હલાક નહીં થશે, ને મારા હાતમાંથી તેઓને કોઈ છીનવી નહીં લેશે. ૨૯ મારો આપ, જેણે તેઓને મને આપીઆં છે, તે સહુથી જાહેરો છે; ને મારા આપના હાતમાંથી કોઈ તેઓને છીનવી લઈ નથી શકતો. ૩૦ હું તથા આપ એક છઠ્ઠાએ.

૩૧ તારે તેને પથરે મારતાંને હહુદીઓએ કરી પથર ઉઠાવીઆ. ૩૨ ઇ-સુએ તેઓને જવાબ આપીઓ છે, મેં મારા આપનાં ઘણાં શારાં કામો તમને દેખાડીઆં છે, તેઓમાંનાં કહીઆં કામ સારું તમે મને પથરે મારોછોઓ? ૩૩ હહુદીઓએ તેને જવાબ આપીને કહીઈં છે, શારાં કામને સારું હમે તને પથર નથી મારતા, પણ કુફર બકવા સારું, ને એ સારું છે તું માણસ છતાં પોતાને ખિદા કરવે. ૩૪ ઇસુએ તેઓને જવાબ દીધો, શું તમારી તોરતમાં એ લ-ખીઈં નથી, કે “ મેં કહીઈં, તમે જાદાવંદોછોઓ? ” ૩૫ જેઓની પાસે આ-

દાના વાતો આવી, તેઓને જો તેણે ઝાદાવંદ કહીઆ, (ને કીતાબો રદ થઇ શકતી નથી,) ૩૬ તો જોને આપે ફરાવીઓ, ને દુનીઆમાં મોકલીઓ, તેને શું તમે ઝમ કહોએઓ કે, તું કુફર બકેએ, કેમકે મેં કહીંજી કે, હું ઝાદાનો બેદ્રે છજી? ૩૭ અગર હું મારા આપનાં કામ નથી કરતો, તો મારા પર ઝમતકાદ ના લવો. ૩૮ પણ જો હું કહુંછું, તો અગર તમે મારા પર ઝમતકાદ નથી લાવતા તોપણ તે કામો પર ઝમ સાહ ઝમતકાદ લાવો, કે તમે બાણો, ને માનો, કે આપ મારામાં છે, ને હું તેનામાં છું. ૩૯ ઝમ વાસતે ફરી તેઓ ઝમ તેને પકડવા શોધીઓ, પણ તે તેઓના હાતથી નીકળી ગઇઓ. ૪૦ ને હચ્છરદનને પેલેપાર બંદાં હચ્છાહાન આપતીસમા કરતો હતો, તેડેકાણે તે પાછો જમને તાંહાં રહીઓ. ૪૧ તારે ઘણા લોક તેની પાસે આવીઓ, ને ઓલીઓ કે, હચ્છાહાને કંઈ મા-જોજો દેખડાવીઓ નથી, પણ હચ્છાહાને ઝમની આગત જે બધું કહીંજી, તે બધું અહં હતું. ૪૨ ને તાંહાં ઘણાઓ તેના પર ઝમતકાદ લાવીઓ

બાબ અગીઆરમો.

અને મરીઅમ તથા તેની બેહેન મારથાના બેથાનીઓ ગામનો લા-જરસ નામે એક શખસ ખીમાર હતો. ૨ ને જે મરીઅમને ઝાદાવંદને અતર ઓલીંજી હતું, ને તેના પગ પોતાને ઓથલે પુછીઓ હતા, તેનો બાહ લાજરસ ખીમાર હતો. ૩ એ સાહ તેની બેહેનોએ તેને કેહેલાડી મોકલીંજી કે, ઝાદાવંદ, જો, જોના પર તું ખીઆર કરેએ, તે ખીમાર છે. ૪ તારે હસુએ શાંબલીને કહીંજી કે, એ માતની ખીમારી નથી, પણ એથી ઝાદાના બેથાની બુજરગી થાએ, વાસ-તે ઝાદાના જલાલને સાહ એ છે. ૫ ને હસુ મારથાને તથા તેની બેહેનને તથા લાજરસને ખીઆર કરતો હતો. ૬ તો તે ખીમાર છે, એ શાંબલીઓ આદ બંદાં પોતે હતો, તાંહાં બે દાહાડા રહીઓ. ૭ તાર પછી તેણે શાગીરદોને કહીંજી કે, આપણે પાછા હાહુદામાં જમએ. ૮ શાગીરદોએ તેને કહીંજી કે, હસતાદ, થોડા દાહાડા પર તો હાહુદીઓએ તને પથરે મારવાને શોધીઓ, ને શું તું ફરી તાંહાં જમએ? ૯ હસુએ જવાબ આપીઓ કે, શું દાહાડાની તીસ ઘડી નથી? જો કોઈ દીવસે ચાલેએ, તો તે આ દુનીઆની શેશની જુએએ, વાસતે ડોકર નથી આતો. ૧૦ પણ જો કોઈ રતે ચાલેએ, તો તેને શેશની નથી, વાસતે ડોકર આએએ. ૧૧ તેણે એ વાતો કહી તાર પછી તેઓને કહીંજી કે, આપણો દોસત લાજરમ બંગી ગઇઓ છે, પણ હું તેને જગતો ક-

સ્વા ભગીંછી. ૧૨ તારે તેના સાગીરદોષે કહીંઈ કે, ઝાદાવંદ, જો તેને જોગ
આવી છે, તો તે સમો થશે. ૧૩ ઇસુએ તો તેના ચાત આખત કહીંઈ, પણ
તેએને એમ લાગીંઈ કે તેણે કેંગનો આરામ લેવા આખત કહીંઈ. ૧૪ વાસને
ઇસુએ તેએને સાફ કહીંઈ કે, લાજરમ મરીગઈએ છે. ૧૫ ને હું તાંહાં
નહીં હતો, વાસને હું તમારે લંચિ ખુરા છું, કે એ કારણથી તમે એતકાદ
લાવો; પણ આપણે તેની પાસે જઈએ. ૧૬ તારે થોમા, જે દીવીમસ કહેવાએ-
છે, તેણે પોતાના સાથી સાગીરદોષને કહીંઈ કે, આપણે પણ તેની સાથે મરવાને
જઈએ.

૧૭ જોરે ઇસુ આવીએ તારે તેણે જોઈંઈ કે તેન કપરમાં રાખવાને આર
દાહાડા થઈએ. ૧૮ ને એથાનોએ હજીવિમથી આરોરે મે ગાઉ અધુ
હું. ૧૯ ને આરથાના તથા મરીઅમના ભાઈ આખત તેએને દીલાસો
આપવાને હજીવિએમાંના ઘણા તેએની પાસે આવીએ હતા. ૨૦ ઇસુ
આવે, એ મારથાએ સાંભરીંઈ, તારે તે જોરે તેને મલી; પણ મરીઅમ
ઘરમાં એસી રહી. ૨૧ તારે મારથાએ ઇસુને કહીંઈ કે, ઝાદાવંદ, જો તું
હીઆં હો, તો મારો ભાઈ નહીં મરતે. ૨૨ પણ હજી તું આદા પાસે જે કંઈ
માગે, તે આદા તને આપશે, એ હું જાણુંછીં. ૨૩ ઇસુએ તેને કહીંઈ કે,
તારો ભાઈ પાંડા ઉડશે. ૨૪ મારથાએ તેને કહીંઈ કે, છેવે દાહડે કીઆમતમાં
તે પાંડા ઉડશે, એ હું જાણુંછીં. ૨૫ ઇસુએ તેને કહીંઈ કે, કીઆમત તથા
છંદગી હું છીં, જે મારા પર એતકાદ લાવે, તે અગર મુએ હરો તોપણ
જીવનો થશે. ૨૬ ને જે કોઈ જીવનાં મરા પર એતકાદ લાવે, તે કદી
નહીં મરશે; તું શું એ માનેછે? ૨૭ તેણે તેને કહીંઈ કે, હા ઝાદાવંદ, હું માનું-
છીં કે તું તે ખરીમત, આદાનો એ, જે દુનીઆમાં આવે, તે છે. ૨૮ ને
તે એમ કહીને આશી ગઈ, ને પોતાની એહેત મરીઅમને છાન્ની રીતે તેડીને
કહીંઈ કે, ઉસતાદ આવીએ છે, ને તને તેડે. ૨૯ તેણે એ સાંભરીંઈ
તેથી તે વેહેલી હકીને તેની પાસે આવી. ૩૦ ને ઇસુ હજી ગામમાં આવી-
એ નહીં હતો, પણ જ્યાં મારથા તેને મલી હતી તે જગીઆમાં હતો.
૩૧ તારે જે હજીવિએ તેની સાથે ઘરમાં તેને દીલાસો આપતા હતા, તેએએ
દાહું કે મરીઅમ વેહેલી હકીને આદાર ગઈ. તારે તેએએ તેની પાછલ જતાં
કહીંઈ કે, કપર પર રડવાને તે જઈએ. ૩૨ જ્યાં ઇસુ હતો ત્યાં ગરી-
અમે આવને તેને દીડા, તારે તેના પગ પર પડીને તેને કહીંઈ કે, ઝાદાવંદ.

જો તું હોઆં હોતે, તો મારો ભાઈ નહીં મરતે. ૩૩ જરે ઇસુએ તેને રડતી જોઈ, ને જો ઇહુદીઓ તેની સાથે આવીઆ તેઓને પણ રડતા જોઈઆ, તારે તેણે મનમાં હાએ કરીને નીસાસો મુકીઆ, ૩૪ ને કહીજી કે, તમે તેને કાંહાં મુકીઆ છે? તેઓએ તેને કહીજી, ખાદાવંદ, આવીને જો. ૩૫ ઇસુ રડીઆ. ૩૬ એ સાહે ઇહુદીઓએ કહીજી કે, જુઓ, એ તેના પર કેટલો પીઆર કરેછે. ૩૭ ને તેઓમાંના કેટલાએકે કહીજી કે, જોણે આંધલાની આંખો ઉઘાડી, તે શું એ આદમી મરે નહીં એવું કંઈ કરી શકતો નહીં હતો? ૩૮ તારે ઇસુ પોતાનાં મનમાં ફરી નીસાસો મુકતો કબર પર આવીઆ. તે એક ગાર હતો, ને તેના પર પથર મુકીઆ હતો. ૩૯ ઇસુએ કહીજી કે, પથરને ખસેડો, તે મોએલાની જેવેન મારથાએ તેને કહીજી કે, ખાદાવંદ, આજ તેને ચાર દાહાડા થઈઆ, વાસતે હવે તે ગંધાએ. ૪૦ ઇસુએ તેને કહીજી કે, અગર તું એતકાદ કરે, તો તું ખાદાની જલાલ જોશે, શું મેં તને એ નથી કહીજી? ૪૧ તારે જાંહાં તે મુએલાને મુકીઆ હતો, તાંહાંથી તેઓએ પથર ખસેડીઆ, ને ઇસુએ આંખો ઊંચી કરીને કહીજી કે, એ એ બાપ, તેં માંહે શાંબલીજી છે, વાસતે હું તારા શુકર કંઈજી. ૪૨ ને તું હમરા માંહે શાંબલેએ, એ હું જાણુંછું; પણ જે લોક આસવાસ ઉમા રહેએ, તેઓ એતકાદ લાવે કે તેં મને મોકલીઆ છે, વાસતે તેઓને કીધે મેં એ કહીજી. ૪૩ એમ બોલીઆ પછી તેણે મોહોટે ચવાળે હાંક મારીઆ કે. લાજરસ આહાર આવ. ૪૪ તારે જે મરીગઈઆ હતો, તે આહાર આવીઆ, તેના હાત પગ લુંગડે ખેલ્યા, ને તેનું મોહો રમાલે પીઠલેલું ઇસુએ તેઓને કહીજી એને છોડો, ને જવા દેઓ. ૪૫ ને જે ઇહુદીઓ મરીઅમની પાસે આવીઆ હતા, ને ઇસુએ જે કીયું તે જોઈજી, તેઓમાંથી ઘણાઓ તેના પર એતકાદ લાવીઆ. ૪૬ પણ તેઓમાંના કેટલાએકે ફેરોસીઓની પાસે જઈને, ઇસુએ જે કીયું તે તેઓને કહીજી. ૪૭ એને પછી મુખી કાહીનો તથા ફેરોસીઓએ સભા મેલવીને કહીજી કે, આપણે શું કરીએ? કેમકે એ માણસ ઘણા મોજેલ કરેછે. ૪૮ જો આપણે એને એમનેએમ રહેવા દઈએ, તો સઘલા એના પર એતકાદ લાવશે, ને રમી લોક આવીને આપણી જગીઆ તથા કેમને લઈ લેશે. ૪૯ ને કાઆફા નામે તેઓમાંના એકે, તે વરશમાં સરદાર કાહીન છતાં, તેઓને કહીજી કે, તમે કંઈ જાણતા નથી, ૫૦ ને પીઆરતા નથી કે આપણે સાહે એ હતર છે કે એક આદમી પરજને સાહે મરે, ને આપી

કોમ હલાક નહીં થાચ્છિ. ૫૧ ને ચ્છિ તેણે પોતાથી કહીઈં નહીં હતું, પણ તે વર-
શમાં સરદાર કાઢીન છતાં, તેણે પેટીનગોઈ કહી કે, તે કોમને સાર ઇસુ મરરો.
૫૨ ને ચ્છિ કહી તે કોમને સાર નહીં, પણ ચ્છિ વાસતે કે ઝાદાના વેરાઈગિચ્છિલાં
ફરજદોને પણ તે ચ્છિ કહાં કરે. ૫૩ તો તે દાહોથી તેને મારીનાંખવાનો
તેચ્છિચ્છિ મનસુખો કીધો. ૫૪ ચ્છિ સાર ઇહુદીચ્છિમાં ઇસુ તારથી જાહેર રીતે
કરીચ્છિ નહીં, પણ તાંહાંથી જંગલની પાસેના પરાંતના ચ્છિફરાઈમ ડેહેવાચ્છિ-
લાં શેહેરમાં ગઈચ્છિ, ને પોતાના શાગીરદો સુધાં તાંહાં રહીચ્છિ. ૫૫ તારે
ઇહુદીચ્છિનું પાસપા જસન પાસે હતું, ને પાસપા અગાઉ ઘણા લોકો પોતા-
ને પાક કરવાને તે પરાંતથી ઇશાલમમાં ગઈચ્છિ. ૫૬ તે વખતે તેચ્છિચ્છિ
ઇસુની તલારા કીધી, ને મંદીરમાં ઉભા રહીને માલોમાં કહીઈં કે, તમને શું
લાગેછે? શું જસનમાં તે આવનાર નથી? ૫૭ વલી મુખી કાહીનોચ્છિ તથા
ફેરાડીચ્છિચ્છિ, તેને પકડવા સાર ચ્છિવો હુકમ આપીચ્છિ હતો કે, તે કાંહાં છે,
ચ્છિમ જો કોમને માલુમ હોચ્છિ તો તે અખર આપે.

ખાખ બારમો.

તારે પાસપા જસનને છ દાહાડા અગાઉ ઇસુ ખેથાનીચ્છિમાં આ-
વીચ્છિ, જાંહાં મરીગચ્છિલા લાજરસ, જેને તેણે મરીગચ્છિલાચ્છિમાંથી
ઊઠાડીચ્છિ તે હતો. ૨ વાસતે તેચ્છિચ્છિ તેને સાર ખાણુ કીધું, તારે મારથા
ખીદમત કરતી હતી, પણ લાજરસ તેની સાથે ખેસનારાચ્છિમાંનો ચ્છિક હતો.
૩ તે વખત ઘણાં મુલનું નરા સંમુલનું શેર અતર મરીચ્છિને લઈને ઇસુને
પગે ચોડીઈં, ને પોતાને ચોડલે તેના પગ પુછીચ્છિ, તારે અતરની ખુરાખોઈથી
ધર ભરાઈ ગઈઈં. ૪ ચ્છિ સાર તેના શાગીરદોમાંનો ચ્છિક, મીમાનના દીકરા
ઇહુદા ઇસકારીચ્છિતે, જે તેને પકડાવનાર હતો, ૫ તેણે કહીઈં કે, ચ્છિ અતર
તણશે દીનારે વેચીને દરીદરીચ્છિને ૨૫ વાસતે આપીઈં નહીં? ૬ તેને દરી-
દરીચ્છિની ચ્છિતા લાગી, વાસ્તે ચ્છિ કહીઈં, ચ્છિમ નહીં; પણ તે ચોર હતો, ને
તેની સાથે થેલી હતી, ને તેમાં જે મુકાતું તે તે લઈ જતો હતો, વાસતે
કહીઈં. ૭ તારે ઇસુચ્છિ કહીઈં કે, તેને રહેવા દે; મારા દહનના દાહાડાને સાર
તેણે ચ્છિ રાખી મુકીઈં હતું. ૮ કેમકે દરીદરીચ્છિ તો હમેશા તમારી સાથે
છે, પણ હું કેમ હમેશા તમારી સાથે નહીં હોઈશ. ૯ જરે ઇહુદીચ્છિના ઘણા
લોકોચ્છિ જાણીઈં કે તે તાંહાં છે; તારે તેચ્છિ આવીચ્છિ, ફકત ઇસુને સાર નહીં,

પણ તેણે જે લાજરસને મરીગર્મ્મલાર્મ્મામાંથી ઉઠાડીર્મ્મા હતો, તેને પણ જેવા સાહ. ૧૦ પણ મુખી કાહીનોર્મ્મે લાજરસને પણ મારીનાંપ્પવાનો મનસુખો કીધો. ૧૧ કારણ કે તેના સખખથી ઇહુદીર્મ્મામાંના ઘણાર્મ્મે ઇસુ પર ગ્મ્મતકાદ કીધો.

૧૨ ખીજે દાહાડે જસનમાં આવેલા ઘણાર્મ્મેક લોકોર્મ્મે ગ્મ્મેવું શાંભલીર્મ્મિં કે, ઇસુ ઇશરાલિમમાં આવેછે. ૧૩ તારે ખજુરનાં જહાડની ડાલીર્મ્મા તેર્મ્માર્મ્મે લીધી, ને તેને મલવાને બાહાર ગઈર્મ્મા; પછી ગ્મ્મેવી ખુમ પાડી કે, હોરાનાં, ગ્રાદાવંદનાં નામથી ઇસરાગ્મ્મેલનો જે પાદશાહ આવેછે, તે મુખારક છે. ૧૪ ને ઇસુ ગ્મ્મેક ગ્મ્મ્માન ગઈર્મ્મું પામીને તે પર બેઠો, જેમ લખીર્મ્મિં છે તેમ કે, ૧૫ “અર્મ્મે સીર્મ્માનની દીકરી, ખીહી ના; જે, તારો પાદશાહ ગઈર્મ્મડાનાં ખચાં પર બેસીને આવેછે.” ૧૬ તોપણ રાહમાં તેના શાગીરદો ગ્મ્મે વાતો સમજીર્મ્મા નહીં, પણ ઇસુ જલાલી થઈર્મ્મા, તારે તેર્મ્માર્મ્મે ઇર્મ્માદ કીધું કે, ગ્મ્મે તેની બાબત લખાઈર્મ્મિં હતું, ને તેર્મ્માર્મ્મે તેને ગ્મ્મે કીધું. ૧૭ જે લોકો ગ્મ્મેની સાથે હતા, તેર્મ્માર્મ્મે તો ગહવાઈ પુરી કે, ગ્મ્મેણે લાજરસને કખરમાંથી બોલાવીર્મ્મા, ને મરીગર્મ્મેલાર્મ્મામાંથી તેને ઉઠાડીર્મ્મા. ૧૮ ને તેજ કારણથી લોકો તેને મલવા ગઈર્મ્મા; કેમકે તેર્મ્માર્મ્મે શાંભલીર્મ્મિં કે તેણે ગ્મ્મે મોજેજો કીધો હતો. ૧૯ ગ્મ્મે સાહ ફરોશીર્મ્માર્મ્મે માહોમાં કહીર્મ્મિં કે, આપણું કંઈ સ્ખલતું નથી, ગ્મ્મે શું તમે જોતા નથી? ગ્મ્મેર્મ્મા દુનીર્મ્મા તેની પાછલ ગઈ છે.

૨૦ અને જસનમાં ગ્મ્મેબાદત કરવાને જે આવીર્મ્મા હતા, તેર્મ્મામાં કેટલાર્મ્મેક હેલેનીર્મ્મા હતા. ૨૧ ગ્મ્મે સાહ તેર્મ્મા ગાલીલના બેથસાઈદાના ફીલીપની પાસે આવીર્મ્મા, ને તેની અરજ કરીને કહીર્મ્મિં કે, સાહેબ, હમે ઇસુને જેવા આહીર્મ્મેછઈર્મ્મે. ૨૨ ફીલીપે આવીને આંદરને કહીર્મ્મિં; પછી આંદરર્મ્મે તથા શીલીપે ઇસુને કહીર્મ્મિં. ૨૩ તારે ઇસુર્મ્મે તેર્મ્માને જવાબ આપીને કહીર્મ્મિંકે, આદમીના બેઠાને ખુજરગી પામવાનો વખત આવીર્મ્મા છે. ૨૪ હું તમને ખચીત ખચીત કહુંછઈ, જે ઘઉંનો દાણો બોંર્મ્મેમાં પડીને મરતો નથી, તો તે એકલો રહેછે; પણ જે મરેછે, તો ઘણાં ફલ લાવેછે. ૨૫ જે પોતાના જીવ પર ખીઆર કરેછે, તે તેને ખારો; પણ જે આ દુનીર્મ્મામાં પોતાના જીવ પર દુશમની રાખેછે, તે હમેશાંની હુંદગીને સાહ તેને રાખશે. ૨૬ જે કોઈ મારી ખીદમત કરેછે, તો તે મારી પાછલ આવે; ને જ્યાંહાં હું છઈ, ત્યાંહાં મારો ખીદમતગાર પણ રહેશે. ને જે કોઈ મારી ખીદમત કરેછે, તો બાપ તેને

હજત આપશે. ૨૭ હવે મારો જીવ ગમરાએલો છે, ને હું શું કહું? અચ્છે
 બાપ, મને આ ઘડીથી બચાવ. પણ અચ્છે સાર હું આ ઘડી સુધી આવીએ
 છઈ. ૨૮ અચ્છે બાપ, તારાં નામની બુજરગી કર. અચ્છે બાદ આસમાનથી
 અવાજ આવીએ છે, મેં તેની બુજરગી કીધી છે, ને ફરી બુજરગી કરીરા.
 ૨૯ તારે જે લોકો પાસે ઉભા રહીને શાંભલતા હતા, તેઓએ કહીકું છે, ગર-
 જના થઈ. બીજાઓએ કહીકું છે, ફીરશતાએ તેની સાથે વાત કીધી.
 ૩૦ હસુએ જવાબ આપીને કહીકું છે, અચ્છે અવાજ મારે સાર નહીં, પણ
 તમારે સાર થઈએ. ૩૧ હવે આ દુનીઆનો ધનસાફ કરવાનો છે; હવે આદુનીઆ-
 નો હાકમ બાહાર કહડારો. ૩૨ ને જે હું જમીન પરથી ઊંચો કરાઈકું, તો
 મહુને હું પોતાની તરફ ખેંચીરા. ૩૩ પોતે શી તરેહનાં જાતથી મરશે, અચ્છે
 જણાવતાં તેણે અચ્છે કહીકું. ૩૪ લોકોએ તને જવાબ દીધો છે; ખરીશત હમેશ
 રેહેશે, અચ્છે હમે તોરતથી શાંભલીકું છે; તો આદમીના બેઝને ઊંચો કરાવકું
 જોઈએ, અચ્છે મ તું કેમ કહેકું? અચ્છે આદમીનો બેઝો ઢાણુ છે? ૩૫ તારે હસુ-
 અચ્છે તેઓને કહીકું છે, હજી થોડો વખત રોશની તમારી સાથે છે; જાંહાં સુધી
 તમને રોશની છે, તાંહાં સુધી ચાલો, રખે અંધારું તમ પર આવી પડે, કારણુ કે
 અંધારામાં જે ચાલે તે જાણુતો નથી કે પોતે કાંહાં જાયે. ૩૬ તમે
 રોશનીનાં ફરજંદ થાએ, વાસતે જાંહાં સુધી તમને રોશની છે, તાંહાં સુધી રોશની
 પર અંતકાદ કરો. અચ્છે વાતો હસુએ કહીઆ બાદ તેઓથી તે સંતાઈએ.

૩૭ તેણે અચ્છેલા મોજેલ તેઓના દેખતાં કરીઆ હતા, તો પણ તેઓ તેના
 પર અંતકાદ નહીં લાવીઆ. ૩૮ અચ્છે સાર કે હસાહઆ નખીએ જે વાત કહી
 તે પુરી થાએ કે, “જોદાવંદ હમારી ખબર પર કોણુ ધમાન લાવીએ છે? ને
 જોદાવંદનો હાત કોણુ પર જાહેર થઈએ છે?” ૩૯ વાસતે તેઓ અંતકાદ
 લાવી નહીં રાકીઆ, કેમકે હસાહઆએ ફરી કહીકું હતું કે, ૪૦ “તેણે તેઓની
 આંખો આંધલી કીધી, ને તેઓનાં દીલ સખત કીધાં, રખે તેઓ આંખોથી
 દેખે, ને દીલથી સમજે, ને ફેરે, ને હું તેઓને સમા કરું.” ૪૧ જરે હસાહઆ-
 અચ્છે તેની જલાલ જોઈ, ને તેની બાખત બોલીએ, તારે અચ્છે વાતો તેણે કહી.
 ૪૨ તો પણ સરદારોમાંથી ઘણાએ તેના પર અંતકાદ લાવીઆ; પણ ફેરોશી-
 આના ડરને લીધે તેઓએ અચ્છે નહીં કીધો, કે જમાતમાંથી બાહાર કાઢાડી
 નહીં સુકાએ. ૪૩ કેમકે તેઓએ આદમીનાં વખાણુ જોદાનાં વખાણુથી
 જોઆદા પસંદ કીધાં.

૪૪ તારે ઇસુએ પોકારીને કહીજી કે, મારા પર જે ઝિતકાદ લાવે છે, તે ફક્ત મારા પર નહીં, પણ જેણે મને મોકલીએ છે તેના પર ઝિતકાદ લાવે છે. ૪૫ ને જે મને જીએ છે, તે જેણે મને મોકલીએ છે તેને જીએ છે. ૪૬ હું દુનીઆમાં શેરાની આવીએ છું કે, જે મારા પર ઝિતકાદ લાવે તે અંધારામાં નહીં રહે. ૪૭ ને જે શ્રાઈ મારી વાતો શાંભલીને ઇમાન નથી લાવતો, તો હું તેનો ઇનસાફ કરતો નથી; કેમકે હું દુનીઆનો ઇનસાફ કરવા સાર નહીં, પણ દુનીઆનો અચાવ કરવા સાર આવીએ છું. ૪૮ જે મને તુછ કરે છે, તે મારી વાતો માનતો નથી, તેનો ઇનસાફ કરનાર એક છે. જે કલામ મે કહીએ છે તે જ છેલ્લે દાહોડે તેનો ઇનસાફ કરશે. ૪૯ કેમકે મં પોતાથી નથી કહીજી, પણ આપ જેણે મને મોકલીએ તેણે મને હુકમ કીવો છે કે મારે શું બોલવું, ને શું કેહેવું. ૫૦ ને તેનો હુકમ હમેશાંની જીંદગી છે, એ હું જાણું છું; વાસતે જે હું કહું છું, તે જેણે આપે મને ફરમાવીજી તેવું કહું છું.

બાબ તેરમો.

એને આ દુનીઆમાંથી આપની પાસે જવાનો વખત આવીએ, ઇસુએ પાસઆ જસન અગાઉ એ જાણીને, પોતાના જેએ દુનીઆમાં હતા તેએ ઉપર જેવો પીઆર કરતો હતો તેવો પીઆર આપર સુધી કીધો. ૨ ને આજુ પુરં થઈજી તારે શેતાને સીમોનના દીકરા ઇલુદા ઇસકારીએ તનાં દીકરામાં તેને પકડાવવાનું સુકીજી. ૩ ને ઇસુએ એ જાણીને કે આપે અધું મારા હાતમાં આવીજી છે, ને હું એદાની તરફથી આવીએ છું, ને એદાની પાસે જીએ છું; ૪ આજુ પરથી તે ઉઠીએ, ને પોતાના કપડાં ઉતારીએ, ને રમાલ લઈને કમરે આંધીએ. ૫ તાર પછી એક વાસણમાં પાણી લઈને શાગીરદોના પગ ધોવા, તથા જે રમાલ પોતાની કમરે આંધીએ હતો તેથી પુછવા લાગીએ. ૬ તારે સીમોન પાવરની પાસે તે આવીએ, ને પીતરે તેને કહીજી કે, એદાવંદ, શું તું મારા પગ ધોએ છે? ૭ ઇસુએ જવાબ આપીને તેને કહીજી કે, હું જે કરે છું, તે તું હમણા જાણતો નથી, પણ એ આદ તું જાણશે. ૮ પીતરે તેને કહીજી કે, તને કદી મારા પગ ધોવા નહીં દઈશ. ઇસુએ તેને જવાબ કીધો કે, અગર હું તને ન ધોઈ, તો મારી સાથે તારો કંઈ ભાગ નથી. ૯ સીમોન પીતરે તેને કહીજી કે, એદાવંદ, ફક્ત મારા પગ નહીં, પણ મારા હાત તથા માથું પણ ધો. ૧૦ ઇસુએ તેને કહીજી, જે ધોવાએ છે તેને પગ ધોવા

વગર ખીજી જરૂર નથી; પણ તે પુરો પાક છે; ને તમે પાક છે ચ્છા, પણ બધા નહીં. ૧૧ કેમકે તેણે પોતાને પકડાવનારને જાણી ચ્છા, વાસતે તેણે કહીજી કે, તમે બધા પાક નથી. ૧૨ તે તે ચ્છાના પગ ઘોઘ રહી ચ્છા, તારે પોતાનાં કપડાં લઇને પાછા બેઠો, ને તે ચ્છાને કહીકે કે, તમે જાણો છો ચ્છા કે મેં તમને શું કીધું? ૧૩ તમે મને ઉસતાદ તથા ઝાદાવંદ કહો છો ચ્છા, ને તમે કીક કહો છો ચ્છા, કેમકે હું છું. ૧૪ તો મેં તમારા ઉસતાદ તથા ઝાદાવંદે જે તમારા પગ ઘોઘ ચ્છા, તો તમને લાજમ છે કે તમે પણ ચ્છેક ખીજના પગ ઘોઘ ચ્છા. ૧૫ કેમકે જેવું મેં તમને કીધું, તેવું તમે પણ કરો, વાસતે મેં તમને નમુનો આપી ચ્છા છે. ૧૬ હું તમને અચીત અચીત કહું છું, કે નોકર પોતાના ઝાદાવંદથી મોહાયો નથી, ને જે મોકલેલા તે પોતાના મોકલનારથી મોહાયો નથી. ૧૭ જે તમે ચ્છે વાતો જાણીને પાલો, તો તમે મુઆરક છે ચ્છા. ૧૮ હું તમ સમલા આખત નથી કહેતો; જે ચ્છાને મેં પસંદ કીધા છે તે ચ્છાને હું જાણું છું. પણ આ લેખ પુરો થવા સારુ કે, “જે મારી માથે રોટલી આચ્છે, તેણે મારે ઉલટી પોતાની લાત ઉઠાવી છે.” ૧૯ હવે તે થઈ ચ્છાનો અગાઉ હું તમને ચ્છે વાસતે કહું છું કે, જરે ચ્છે થાચ્છે, તારે તમે હમાન લાવો કે હું તે છું. ૨૦ હું તમને અચીત અચીત કહું છું, કે જે કોઈને હું મોકલું છું તેને જે કચ્છુલ કરે છે, તે મને કચ્છુલ કરે છે; ને જે મને કચ્છુલ કરે છે, તે જેણે મને મોકલી ચ્છા છે તેને કચ્છુલ કરે છે.

૨૧ ચ્છે વાતો કહીને ઇસુ દીલમાં ગભરાઈ ચ્છા, ને ગહવાઈ આપતાં કહીજી કે, હું તમને અચીત અચીત કહું છું. કે તમારામાંથી ચ્છેક મને પકડાવશે. ૨૨ તારે શાગીરદો શકમાં પડી ચ્છા કે, તેણે કોણુ આખત ચ્છે કહીજી? ને તે ચ્છા ચ્છેક ખીજ ઉપર જોવા લાગી ચ્છા. ૨૩ તારે તેના શાગીરદોમાંનો ચ્છેક, જેના પર ઇસુ પીઆર કરતો હતો, તે ઇસુની છાતી પર અહેલો હતો. ૨૪ વાસતે સીમાન પીતરે તેને ઇમારો કીધો કે તે તેને પુછે કે કોણુની આખત તે ચ્છે બોલી ચ્છા. ૨૫ તારે તેણે ઇસુની છાતી પર અહેલો છતાં તેને કહીકે કે, ઝાદાવંદ, તે કોણુ છે? ૨૬ ઇસુ ચ્છે જવાબ દીધો કે, હું ચ્છેક બોલીને જેને આપીશ, તેજ તે છે. પછી તેણે ચ્છેક બોલીને સીમાનના દીકરા હહુદા ઇસકારી ચ્છાતને આપી ચ્છા. ૨૭ ને ચ્છેક પછી તેનામાં શેતાન ખેરો, વાસતે ઇસુ ચ્છે તેને કહીકે કે, તું જે કરે છે તે જલદી કર. ૨૮ ને તેણે તેને શા વાસતે ચ્છે કહીકે, ચ્છે બેસનારા ચ્છામાંનો કોઈ સમજી ચ્છા નહીં. ૨૯ કેમકે હહુદાની

પાસે થેલી હતી, વાસતે જસને સારૂ આપણુને જેની જરૂર છે તે વેચાતું લે, ધર્મા દરીદરીએને કુંઈ આપે, એ સારૂ ધર્મુએ તેને કહીકું, એમ કટલા-એકે વીચારીકું, ૩૦ ને છુક લઈને તે તુરત આહાર ગઈએ. ને તારે રાત હતી. ૩૧ એને તે આહાર ગઈઆ બાદ ધર્મુએ કહીજી કે, હવે આદમીનો બેટો જલાલ પામીએ છે, ને તેથી જોદા પણ જલાલ પામેલો થઈએ છે. ૩૨ જે જોદા તેનાથી જલાલી કરાએએ, તો જોદા પોતે તેને જલાલ આપશે, ને જલાલી તેને જલાલ પમાડશે. ૩૩ નાહાના છોકરાએએ, હવેથી તમારી સાથે હું થોડો વખત છજી; તમે મને શોધશો, ને જેમ મેં ઇહુદીએને કહીજી કે, જાંહાં હું જાઉંછજી તાંહાં તમે આવી નથી શકતા, તેમ હવે હું તમને પણ કહુંછજી. ૩૪ હું તમને નવો હુકમ આપુંછજી, કે તમે એક ખીજા પર ખીઆર કરો. જેવો મેં તમ પર ખીઆર કરીધો તેવો તમે પણ એક ખીજા પર ખીઆર કરો. ૩૫ જે એક ખીજા પર તમે ખીઆર કરોએએ તો તેથી સરવ જાણુશે કે તમે મારા શાગીરદ એએ. ૩૬ સીમાન ખીતરે તેને કહીજી કે, જોદા-વંદ, તું કાંહાં જાએએ? ધર્મુએ તેને જવાબ દીધો કે, જાંહાં હું જાઉંછજી, તાંહાં હમણા તું મારી પાછલ આવી નથી શકતો, પણ પછી મારી પાછલ આવશે. ૩૭ ખીતરે તેને કહીકું કે, જોદાવંદ, હમણા તારી પાછલ હું કેમ આવી નહીં શકું? તારે સારૂ તો હું મારો જીવ આપીશ. ૩૮ ધર્મુએ તેને જવાબ દીધો કે, શું મારે સારૂ તું તારો જીવ આપશે? હું તને ખચીત ખચીત કહુંછજી, કે તું તરણુ વાર મારો ધનિકાર કરશે નહીં, તાંહાં સુધી મુરઘો બોલ-નાર નથી.

આબ ચઉદમો.

૧ મારાં દીલ ગભરાવા ના દેએ: તમે જોદા પર એતકાદ રાએ, મારા પર પણ એતકાદ રાએ. ૨ મારા આપનાં ઘરમાં ઘણાં મકાન છે, નહીં તો હું તમને કેહેતે; તમારે સારૂ જગે તઈઆર કરવાને હું જાઉંછજી. ૩ ને જે હું જાઉં તમારે સારૂ જગે તઈઆર કરીશ, તો હું પાછો આવીશ, ને જાંહાં હું છજી તાંહાં તમે પણ થાએ વાસતે હું તમને મારી પાસે લઈશ. ૪ ને જાંહાં હું જાઉંછજી તે તમે જાણુએએ, રસતો પણ તમે જાણુએએ. ૫ થોમાએ તેને કહીજી કે, જોદાવંદ, તું કાંહાં જાએએ, તે હમે જાણુતા નથી, તારે રસતો હમે શી તરેહ જાણુએએ? ૬ ધર્મુએ તેને કહીજી કે, રસતો તથા સાચાઈ તથા

જીંદગી હું છર્ગી, મારા વસીલા વીના આપની પાસે કોઈ આપતો નથી. ૭ અગર તમે મને જાણુ તે તો મારા આપને પણ જાણુ તે; ને હવેથી તમે તેને જાણી ગયા છે, ને તેને દીડા છે. ૮ શ્રીલીપિ તેને કહીર્ગી કે, ખાદાવંદ, હમને આપ દેખડાવ, ને તે હમને બસ છે. ૯ ઇસુખ્રિ તેને કહીર્ગી કે, શ્રીલીપિ, આટલી મુદત હું તમારી સાથે રહી ગયા તો પણ શું તે મને જાણી ગયા નહીં? જો મને દીડા છે, તેણે આપને દીડા છે; તો તું કેમ કેહે છે કે, હમને આપ દેખડાવ? ૧૦ હું આપમાં ને આપ મારામાં છે ગ્મને ગ્મતકાદ તું કરે છે કે નહીં? જો વાતો હું તમને કહું છર્ગી તે હું પોતાથી નથી કેહેતો, પણ આપ જો મારામાં રેહે છે તે ગ્મ કામો કરે છે. ૧૧ હું આપમાં ને આપ મારામાં છે ગ્મવો ગ્મતકાદ મારા પર કરો, નહીં તો તે કામોને લીધે મારા પર ગ્મતકાદ કરો. ૧૨ હું તમને ખચીત ખચીત કહું છર્ગી કે હું જો કામો કરું છર્ગી તેજ મારા પર ઇમાન લાવનારા પણ કરશે, ને તેથી મોહો- ઠાં કામ કરશે, કરણુ કે હું આપની પાસે જર્ગી છર્ગી. ૧૩ ને જો કંઈ મારાં ના- મથી તમે માગશો તે હું ગ્મ સાહ કરીશ કે આપ બેટાથી બુજરગી પામે. ૧૪ જો તમે મારાં નામથી કંઈ પણ માગશો તો તે હું કરીશ. ૧૫ જો તમે મારા પર પીગ્માર કરે છે ગ્મો તો મારા હુકમો પાલો. ૧૬ ને હું આપથી માગશ, ને તે તમને ખીજો દીલાસો દેનાર તમારી સાથે હમેશા રેહેવા સાહ આપશે. ૧૭ ઇગ્માને હકનો રહ, જોને દુનીગ્મા કબુલ કરી નથી શકતી, કેમકે તેને તે જોતી નથી, ને જાણુતી નથી, પણ તમે તેને જાણુ છે ગ્મો, કેમકે તે તમારી સાથે રેહે છે, ને તમારામાં રેહેશે. ૧૮ હું તમને બેકરાર નહીં મુકીશ. હું તમારી પાસે ગ્મારીશ. ૧૯ થોડી મુદત બાદ દુનીગ્મા મને કરી નહીં જોશે, પણ તમે મને જોશો; હું જીવું છર્ગી વાસને તમે પણ જીવશો. ૨૦ તે દાહોડે તમે જાણુશો કે હું મારા આપમાં છર્ગી, ને તમે મારામાં છે ગ્મો, ને હું તમારામાં છર્ગી. ૨૧ જો મારા હુકમો પામે છે, ને તે ગ્મોને પાલે છે, તે મારી ઉપર પીગ્માર કરે છે, ને જો મને પીગ્માર કરે છે તે મારા આપથી પીગ્માર પામેલા થશે, ને હું તેના પર પીગ્માર કરીશ. ને તેનો પાસે હું પોતાને જાહેર કરીશ. ૨૨ દહિદા, જો ઇસકારી ગ્મોત તે નહાં, તેણે તેને કહીર્ગી કે, ખાદાવંદ, ગ્મ કેમ કે તું પોતાને હમારી પાસે જાહેર કરશે. ને દુનોગ્માની પાસે નહીં? ૨૩ ઇસુખ્રિ જવાબ આપીને તેને કહીર્ગી, જો કોઈ મને પીગ્માર કરે છે તો તે મારી વાતો પાલશે, ને મારો આપ તેના પર પીગ્માર કરશે, ને હમે તેની પાસે ગ્માવીને તેની સાથે રહીશું. ૨૪ જો મને પીગ્માર નથી કરતો તે મારી વાતો નથી પાલતો, ને જો વાત તમે શાંબલો છે ગ્મો તે મારી નથી,

પણ બાપ જોણે મને મોકલી આપ્યા છે તેની. ૨૫ મેં તમારી સાથે રહેતાં તમને આ વાતો કહી છે. ૨૬ પણ દીલાસોદેનાર, જે પાક-રૂઢ છે, જેને બાપ મારાં નામથી મોકલી દેશે, તે તમને બધાં શીખવશે, ને મેં જે સરવ તમને કહીએ તે બધાંની તમને ધર્માદ આપશે. ૨૭ શાંતી તમારી સાથે હું રાખુંછું; મારી શાંતી હું તમને આપુંછું, જેમ દુનીઆ આપેછે તેમ હું તમને આપતો નથી, પોતાનાં દીલ ગભરાવવા ના દેખ્યા, ને ખીણીવા ના દેખ્યા. ૨૮ મેં જે તમને કહીએ તે તમે શાંભલીએ છે, કે હું જાણુંછું, ને તમારી પાસે પાછા આપુંછું, જે તમે મારા પર પીઆર કરતે તો મારી આ વાતથી તમે ખુશ થતે કે, હું બાપની પાસે જાણુંછું, કેમકે મારો બાપ મારા કરતાં મોહોયો છે. ૨૯ ને જરે આ થાએ તારે તમે ધમાન લાવો વાસતે થઈઆ અગાઉ મેં હમણાથી તમને આ કહીએ છે. ૩૦ હવેથી તમારી સાથે હું ઘણી વાતો નહીં કરરા, કેમકે આ દુનીઆનો સરદાર આપેછે, ને મારામાં તેનું કંઈ નથી. ૩૧ પણ દુનીઆ જાણે કે હું બાપ પર પીઆર કરુંછું, ને બાપે જોયો મને હુકમ કીધો છે, તેવું હું કરુંછું; ઉઠો, હી-આંથી આપણે જઈએ.

બાબ પંદરમો.

હું ખરો દરાખનો વેલો છું, ને મારો બાપ માલી છે. ૨ હરેક ડાલી મારામાં જે ફલ નથી લાવતી, તેને તે કાહાડી નાંખે, ને હરેક જે ફલ લાવે, તે વધતાં ફલ લાવે વાસતે તેને તે સાફ કરે. ૩ જે કલામ મેં તમને કહી-આ તેના સખખથી હવે તમે પાક થઈઆ. ૪ તમે મારામાં રહો, ને હું તમમાં રહીરા: જેમ ડાલી વેલામાં રહીઆ વીના પોતાથી ફલ લાવી નથી શકતી, તેમ તમે પણ મારામાં રહીઆ વીના શકતા નથી. ૫ હું દરાખનો વેલો છું, તમે ડાલીઆ છે: જે મારામાં રહે, ને હું તેમાં, તેજ ઘણાં ફલ લાવે: કેમકે મારા વીના તમે કંઈ કરી નથી શકતા. ૬ જે કોઈ મારામાં રહેતો નથી, તો તે ડાલીની પેઠે બાહાર ફેંકાએ, ને સુકાઈ જાય છે, પછી લોક તેમને આકરી કરીને આગમાં નાંખે, ને તે આ બલી જાય છે. ૭ જે તમે મારામાં રહે-એ, ને મારી વાતો તમમાં રહે, તો જે તમે આહિ તે તમે માગશો, ને તે તમને મલશે. ૮ મારા બાપની ખુબરગી આથી છે, કે તમે બહુ ફલ લાવો, આમ તમે મારા શાગીરદ થશો. ૯ જેમ બાપે મને પીઆર કીધો છે, તેમ મેં તમારી ઉપર પીઆર કીધો છે: તમે મારા પીઆરમાં રહો. ૧૦ જે તમે મારા

હુકમ પાલો તો તમે મારા પીઆર રેહેશો, જેમ હું મારા આપના હુકમ પાલીને તેના પીઆરમાં રહેછાં. ૧૧ તમારામાં મારી ખુશી રહે, ને તમારી ખુશી કમાલ થાએ, વાસતે મેં તમને એ વાતો કહી છે. ૧૨ મારો હુકમ એ છે કે, જેવો મેં તમારા પર પીઆર કીધો છે, તેવો તમે એક બીજા પર પીઆર કરો. ૧૩ પોતાના દોસતોને સાર પોતાનો જીવ આપવા કરતાં ઢોહ જીઆદા પીઆર કરતો નથી. ૧૪ હું તમને જે કંઈ હુકમ આપુંછું તે જો તમે કરો તો તમે મારા દોસત છેએ. ૧૫ હવેથી હું તમને આકર નહીં કહીશ, કેમકે પોતાનો સેઠ જે કરેછે તે આકર જાણતો નથી, પણ મેં તમને દોસત કહીઆ છે, કેમકે જે મેં મારા આપથી શાંબલીગી છે તે અંધું મેં તમને જાણવીગી છે. ૧૬ તમે મને પસંદ નથી કીધો, પણ મેં એ સાર તમને પસંદ કીધા છે, ને તમને ઇશાવીઆ છે, કે તમે જીને અહુ ફલ લાવો; ને તમારાં ફલ રહે, એ વાસતે કે તમે મારાં નામથી જે કંઈ આપની પાસે માગો તે તમને તે આપે.

૧૭ તમે એક બીજા પર પીઆર કરો વાસતે હું તમને એ હુકમ આપુંછું. ૧૮ જો દુનીઆ તમારી ઉપર દુરામની કરેછે તો એથી અગાઉ તેણે મારો ઉપર દુરામની કીધી, એ તમે જાણોએએ. ૧૯ જો તમે દુનીઆના હોતે તો દુનીઆ પોતાનાની ઉપર પીઆર કરતે, પણ તમે દુનીઆના નથી, પણ મેં તમને દુનીઆમાંથી પસંદ કીધા છે, તે વાસતે દુનીઆ તમારી ઉપર દુરામની કરેછે. ૨૦ આકર પોતાના સેઠથી મોહોયો નથી, એથી જે વાત મેં તમને કહી તે ઇઆદ કરો, જે તેએ મારી પછવાડે લાગીઆ, તો તમારી પછવાડે પણ લાગરો; જે તેએએ મારી વાત પાકી, તો તેએ તમારી પણ પાલરો. ૨૧ પણ એ અંધું મારાં નામને સાર તેએ તમને કરરો, કેમકે જેણે મને મોકલીએ છે તેને તેએ જાણતા નથી. ૨૨ જો હું આવીએ નહીં હોતે, ને તેએને ન કેહેતે, તો તેએને પાપ નહીં લાગતે; પણ હવે તેએનાં પાપ સંબંધી તેએને આહાનું નથી. ૨૩ જે મારી ઉપર દુરામની કરેછે, તે મારા આપની ઉપર પણ દુરામની કરેછે. ૨૪ જે કામો બીજા ઢોહએ કીધાં નથી તે જો મેં તેએમાં નહીં કીધાં હોતે, તો તેએને પાપ નહીં લાગતે; પણ હવે તેએએ મને તથા મારા આપને પણ દીઠો છે ને દુરામની કીધી છે. ૨૫ પણ તેએની કીતાબોમાં એ વાત લખેલી છે કે, “તેએએ કારણ વગર મારી ઉપર દુરામની કીધી,” તે ખુશી થવા સાર એમ થઈગી. ૨૬ પણ દીલાસોદેનારને હું આપની પાસેથી તમારો ઉપર મોકલી દશા, ઇઆને હકનો રહ, જે આપ પાસેથી નીકલેછે: તે જોરે

આવશે, તારે તે મારી આખત ગહવાઈ પુરશે. ૨૭ ને તમે શરૂથી મારી સાથે છેડ્યા, વાસતે તમે પણ ગહવાઈ પુરશો.

આખ સોલમો.

તમે ઠોકર નહીં પાડ્યા વાસતે મેં તમને ઝમ વાતો કહી છે. ૨ તે-
 ઝ્યા તમને મીઠ્ઠલસમાંથી આહાર કાઢાડી મુકરો, ને ઝમવો વખત આવે છે કે
 ને કોઈ તમને મારીનાંપરો તે સમજશે કે, હું ઝાદાની ખીદમત કરુંછું. ૩ ને
 તેઝ્યા આપને તથા મને પણ જાણુતા નથી, વાસતે તેઝ્યા ઝમવાં કામો તમને
 કરશે. ૪ પણ ઝમ બધાં મેં તમને ઝમ સાઈ કહીઝ્યાં કે, જરે તે વખત આવે
 તારે તમે ધર્યાદ કરો કે ઝમ વાતો મેં તમને કહી હતી; ને શરૂથી ઝમ વાતો
 મેં તમને નહીં કહી; કેમકે હું તમારી સાથે હતો. ૫ પણ જોયું મને મોકલીઝ્યા
 છે તેની પાસે હવે હું જઈછું; પણ, તું કાંહાં જાઈએ? ઝમ તમારા-
 માંનો કોઈ મને પુછતો નથી. ૬ પણ મેં તમને ઝમ વાતો કહી, વાસતે તમા-
 રાં દીલ શોકથી ભરાઈ ગઈઝ્યાં છે. ૭ તોપણ જો સાચું છે તે હું તમને કહુંછું:
 મારું જ્યું તમને ગુણુકારી છે, કેમકે જો હું જતો નથી, તો દીલાસોદેનાર
 તમારી પાસે નહીં આવશે; પણ જો હું જઈ, તો તેને તમારી પાસે હું મોકલી
 દઈશ. ૮ ને તે આવીને ગુનાહ આખત, તથા રાસતી આખત, તથા ધનસાઈ
 આખત, દુનીઝ્યાની પાતરી કરશે. ૯ ગુનાહ આખત, ઝમ સાઈ કે તેઝ્યા મારા
 પર ધમાન લાવતા નથી. ૧૦ ને રાસતી આખત, ઝમ સાઈ કે હું આપની પાસે
 જઈછું, ને તમે હવેથી મને નહીં જોશો. ૧૧ ને ધનસાઈ આખત, ઝમ સાઈ
 કે ઝા દુનીઝ્યાના સરદારનો ધનસાઈ ડરાવીઝ્યા છે. ૧૨ હજી ધણી વાતો મારે
 તમને કહેવાની છે, પણ હવે તમારાથી તેની ખરદારાત થતી નથી. ૧૩ તોપણ
 જો હંકનો રૂહ તે જરે આવશે, તારે તે તમને કુલે હકમાં લઈ જશે; કેમકે તે
 પોતાથી નહીં કેહેરો, પણ જો કંઈ તે શાંભલરો તેજ કેહેરો, ને જો થનાર છે તે
 તમને કહી દેખાવશે. ૧૪ ને તે મારી ખુજરગી કરશે, કેમકે તે મારામાંથી
 લેશે ને તમને કહી દેખાવશે. ૧૫ જો આપનાં છે તે સરવ મારાં છે, વાસતે
 મેં કહીજી કે મારામાંથી તે લેશે, ને તમને કહી દેખાવશે.

૧૬ થોડી મુદત પછી તમે મને નહીં જોશો, ને ફરી થોડી મુદત પછી તમે
 મને જોશો; કેમકે હું નીકલીને આપની પાસે જઈછું. ૧૭ ઝમ સાઈ તેના
 શાગીરદોમાંના કેટલાઝમેકે માણેમાં કહીજી કે ઝમ આપણને કહે છે કે, થોડી

ને તેઓમાં મારી ખુશી કમાલ થાએ, વાસતે હું દુનીઆમાં આ વાતો કહુંછી. ૧૪ તારો કલામ મેં તેઓને આપીઆ છે, ને દુનીઆએ તેઓની દુરામતી કીધી છે; કેમકે જેમ હું દુનીઆનો નથી, તેમ તેઓ પણ દુનીઆના નથી. ૧૫ તું તેઓને દુનીઆમાંથી કાઢે, વાસતે હું દુઆ નથી માગતો, પણ એ સાર કે બદીથી તુ તેઓને બચાવે. ૧૬ જેમ હું દુનીઆનો નથી, તેમ તેઓ દુનીઆના નથી. ૧૭ તું પોતાના હકથી તેઓને પાક કર, તારો કલામ હક છે. ૧૮ જેમ તેં મને દુનીઆમાં મોકલીઆ છે, તેમ મેં પણ તેઓને દુનીઆમાં મોકલીઆ છે. ૧૯ ને તેઓ પણ હકથી પાક થાએ વાસતે તેઓને સાર હું પોતાને પાક કરુંછી. ૨૦ હું કકત તેઓને સાર નહીં, પણ તેઓની વાતથી મારા પર જે એતકાદ કરશે, તેઓને સાર પણ અરજ કરુંછી, ૨૧ કે તેઓ બધા એક થાએ, એએ બાપ, જેમ તું મારામાં ને હું તારામાં, તેમ તેઓ પણ આપણામાં એક થાએ, એ સાર કે તેં મને મોકલીઆ છે, એમ દુનીઆ માને. ૨૨ ને જે જલ્લાલ તેં મને આપીઆ, તે મેં તેઓને એ વાસતે આપીઆ કે જેવા આપણે એક છઈએ, તેવા તેઓ પણ એક થાએ; ૨૩ હું તેઓમાં ને તું મારામાં, એ સાર કે તેઓ એક થઈને કમાલ થાએ, ને કે તેં મને મોકલીઆ છે, એમ જગત જાણે; ને જેમ તેં મને પોઆર કીધી છે. તેમ તેઓને પીઆર કીધો છે. ૨૪ એએ બાપ, હું એમ ચાહુંછી કે જાંહાં હું છીં તાંહાં જેઓને તેં મને આપીઆ છે તેઓ પણ મારી પાસે જાએ, કે મારી જલ્લાલ જે તેં મને આપી છે તે તેઓ જુએ; કેમકે દુનીઆનો પાઠઓ નાંખીઆ અગાઉ તેં મારા પર પીઆર કીધી છે. ૨૫ એએ રાસત બાપ, દુનીઆએ તને જાણીઆ નથી; પણ મેં તને જાણીઆ છે; ને તેં મને મોકલીઆ છે, એમ તેઓએ જાણીઆ છે. ૨૬ ને તેઓને તારું નામ મેં જાણાવીઆ છે, ને જાણાવીરા, એ સાર કે જે પીઆરથી તેં મારા પર પીઆર કીધી છે, તે તેઓમાં થાએ, ને હું પણ તેઓમાં થાઈ.

બાબ અરાડમો.

ઈસુ એ વાતો કહીને પોતાના શાગીરદો સુધાં કેદોનના નાલા પર બાહાર ગઈઆ, તાંહાં એક બાગ હતો, તેમાં તે તથા તેના શાગીરદો પેકારને તેને પકડાવનાર ઈહુદા પણ તે ઠેકાણુ જાણતો હતો, કેમકે ઈસુ પોતાના શાગીરદો સાથે ધણીવાર તાંહાં જતો હતો. ૩ તારે ઈહુદા મુખી કાહીનોની

तथा कुरोशीम्मोनी पासोथी सीपाधम्मो तथा नाम्मिडो लधने झनस तथा भराहल तथा हथीम्मर सुधां तांहां आवीम्मो. ४ न्ने सधलां धसु पर थवाना हतां ते पोते जलुतो हतो, वासते तेणु आहार जधने तेम्मोने कहीणं डे, तमे डोणुने शोधेच्छेम्मो ? ५ तेम्मोम्म तेने ज्वाप्य दीघा डे, धसु न्ने नाजरी तेने. धसुम्म तेम्मोने कहीणं डे, हुं ते छणं. ने धडुदा तेने पकडवनार पणु तेम्मोनी साथे उभो हतो. ६ हुं ते छणं, म्मम तेणु तेम्मोने डेहेतांज तेम्मो पाछा हठीने ञ्जोम्म पर पडीम्मो. ७ तारे तेणु कुरी तेम्मोने पुष्ठीणं डे, तमे डोणुने शोधेच्छेम्मो ? ने तेम्मोम्म कहीणं डे, धसु न्ने नाजरी तेने. ८ धसुम्म ज्वाप्य दीघा डे, मं तमने कहीणं छे डे हुं ते छणं, वासते ञ्जे तमे मने शोधेच्छेम्मो तो म्मोम्मोने ज्वा देम्मो. ९ म्मे साइ डे न्ने वात तेणु कही ते पुरी थाम्म, डे न्नेम्मोने तं मने आपीम्मो छे तेम्मोमांधी म्मडने पणु में ञ्जोम्मो नथी. १० तारे सीम्मो न पीतरनी पासो तरवार छतां तेणु ते काहाडीने सरदार काहीनना आकरने मारी, ने तेनो ज्मणो झन कापी नांप्पीम्मो, ने ते आकरनुं नाम मालप्य हतुं. ११ म्मे साइ धसुम्म पीतरने कहीणं डे, तारी तरवार भीम्मो न मां धाल, न्ने पीम्मो लुं मारा आपे मने आपोणं छे ते शुं हुं नहीं पीणं ?

१२ तारे सीपाधम्मोम्म तथा ज्ममादारे तथा धडुदीम्मोना म्ममलदोरोम्म धसुने पकडी लीघा, ने तेने आंधीम्मो. १३ ने पेहेलां तेने हनानीम्मोनी पासो लधगधम्मो, डेमडे ते वरराना सरदार काहीन काम्मोझनो ते ससरो हतो. १४ ने न्ने काम्मोझम्मो धडुदीम्मोने अतावीणं हतुं डे, लोडोने साइ म्मेक माणुसनुं मरयुं गुणुकारी छे, ते म्मेज हतो. १५ ने सीम्मो न पीतर तथा प्पीण्णे शागीरद धसुनी पाछल गधम्मो, ने ते शागीरद सरदार काहीननो म्मो लप्पीतो छतां धसुनी साथे सरदार काहीनना धरमां गधम्मो. १६ पणु पीतर पारणु आगल आहार उभो रहीम्मो, वासते ते प्पीण्णे शागीरद न्ने सरदार काहीननो म्मो लप्पीतो हतो ते आहार आवीम्मो, ने पारणुं सायवनारीने कहीने पीतरने म्मधर लावीम्मो. १७ तारे पारणुं सायवनार पधरीम्मो पीतरने कहीणं डे, शुं तुं पणु ते माणुसना शागीरदोमानो नथी ? तेणु कहीणं डे, हुं नहीं. १८ ने आकरो तथा नाम्मिडो डोम्मेलानी आग करीने उभा रहीने तापता हता, डेमडे टाहाड हती, ने पीतर पणु तेम्मोनी साथे उभो रहीने तापतो हतो.

१९ तारे सरदार काहीने धसुने तेना शागीरदो आप्यत तथा तेनी तालीम आप्यत पुष्ठीणं. २० धसुम्म तेने ज्वाप्य आपीम्मो डे, दुनीम्मोने में ज्महेर

કહીજી; મીજલસમાં તથા મંદીરમાં જાંહાં ઇહુદીઓ હમશ ઝમકશ થાઝમ્મિ છે તાંહાં મેં હમશ શીખવીજી, ને મેં ગુપતમાં કંઈ નથી કહીહું. ૨૧ તું મને કેમ પુછેછે? શાંબલનારઝમિને પુછ કે મેં તેઝમિને શું કહીજી; જો, મેં જો કહીહું તે તેઝમિ જાણેછે. ૨૨ ને તેણે ઝમમ કહીહું તારે નાઝમ્મિકોમાંના ઝમક પાસે ઉભા રહેનારે ઇસુને થખડક મારીને કહીજી કે, સરદાર કાહી- નને તું કેમ ઝમિવા જવાખ આપેછે? ૨૩ ઇસુઝમિ તેને જવાખ દીધો કે, જો મેં ખુરં કહીજી હોઝમિ તો તે ખુરાં આખત ગહવાઈ આપ; પણ જો વાજખી, તો તું મને કેમ મારેછે? ૨૪ તારે હનાનીઆઝમિ કાઝમાફા સરદાર કાહીનની પાસે તેને બાંધેલા ઝોકલીઝમિ. ૨૫ ને સીમાન પીતર ઉભો રહીને તાપતો હતો, તે વેલા તેઝમિઝમિ તેને કહીજી કે, તું શું ઝમિના શાગીરદોમાં- નો નથી? તેણે ઇનકાર કરીને કહીજી કે, હું નહીં. ૨૬ જોનો કાન પીતરે કાપી- નાંખીઝમિ તેનો સગો જો સરદાર કાહીનના આકરોમાંનો ઝમક તેણે કહીજી કે, બાગમાં મેં તને શુ તેની સાથે દીઠા નહીં હતો? ૨૭ તારે પીતરે ફરી ઇનકાર કીધો, ને તુરત મુરઘો બોલીઝમિ. ૨૮ તેઝમિ ઇસુને કાઝમાફા પાસેથી કચેરીમાં લઈ ગઈઆ તારે ઝાહોટી સહવાર હતી, ને તેઝમિ નાપાક નહીં થાઝમિ, પણ પાસખા આઝમિ, વાસતે તેઝમિ કચેરીમાં નહીં ગઈઆ. ૨૯ ઝમિ સાઈ પીલતે તેઝમિની પાસે બાહાર જઈને કહીજી કે, ઝમિ માણસ પર તમે શો બટો મુકોછે- ઝમિ? ૩૦ તેઝમિઝમિ જવાખ ઇધને તેને કહીજી કે, જો ઝમિ ખુરં કરનાર નહીં હતે તો હમે ઝમિને તને નહીં સોંપતે. ૩૧ તારે પીલતે તેઝમિને કહીજી કે, તમે ઝમિને લઈને તમારી તોરત પરમાણે ઝમિનો ઇનસાફ કરો. તારે ઇહુદીઓ- ઝમિ તેને કહીજી કે, કોઈને મારીનાંખવો હમને સજવર નથી. ૩૨ પોતે કહીઝમિ ઝાતથી મરનાર હતો તે જણાવતાં ઇસુઝમિ જો વાત કહી તે પુરી થાઝમિ વાસતે ઝમિમ થઈજી. ૩૩ તારે પીલતે ફરી કચેરીમાં જઈને ઇસુને પાસે તેડીને તેને કહીજી કે, તું શું ઇહુદીઓનો પાદશાહ છે? ૩૪ ઇસુઝમિ તેને જવાખ દીધો કે, ઝમિ શું તું પોતાથી કેહેછે, કે કોઈ ખીજમ્મિ મારી આખત તને કહીજી છે? ૩૫ પીલતે જવાખ દીધો કે, હું શું ઇહુદી છજી? તારો કોમ્મિ તથા મુખ્મી કાહી- નોઝમિ તને મારે હવાલિ કીધો: તેં શું કીધું છે. ૩૬ ઇસુઝમિ જવાખ આપીઝમિ કે, મારી પાદશાહત આ દુનીઆની નથી: જો મારી પાદશાહત આ દુનીઆની હતે, તો હું ઇહુદીઓને સોંપાજી નહીં, વાસતે મારા આકર લડતે: પણ હવે મારી પાદશાહત હીઝમિની નથી. ૩૭ તારે પીલતે તેને કહીજી કે, તો શું તું પાદશાહ

છે? ઇસુએ જવાબ આપીએ કે, તું કેહેછે તેજ: હું પાદશાહ છર્ગ: એજ વાસતે હું જનમીએ છર્ગ, ને એજ સાર હું દુનીઆમાં આવીએ છર્ગ, કે હકની આખત શાહેદી આપું: હરેક જે હકનો છે, તે મારો અવાજ શાંભલેછે. ૩૮ પીલતે તેને કહીજ કે, હક શું છે? ને એમ કહીને તે ફરી ઇહુદીએની પાસે આહાર ગઈએ, ને તેએને કહીજ કે, હું તેમાં કંઈ તકસીર જોતો નથી. ૩૯ પણ પાસખા જસનમાં તમારે સાર એકને હું મુકીદજી, એવી તમારી રીત છે, વાસતે હું તમારે સાર ઇહુદીએના પાદશાહેને મુકીદજી, શું તમે એમ આહેછે-એ? ૪૦ તારે તે બધાએ ફરી ખુમ પાડીને કહીજ કે, એને નહીં, પણ આરાખાસને. તે આરાખાસ તો લુચ્છીએ હતો.

આખ ઝોગણીસમો.

તાર પછી પીલતે ઇસુને લઈને ફોરડા મારીઆ. ૨ ને સીપાઇએએ કાંટાનું તાજ ગુંથીને તેના માથા પર મુકીજી, ને જંખુરી કપડાં તેને પેહેરાવીને કહીજ કે, ૩ એ ઇહુદીએના પાદશાહ; સુખી રહે! ને તેએએ તેને થબડાકો મારી. ૪ એ સાર પીલતે ફરી આહાર જઈને તેએને કહીજ કે, એનામાં મને કસી તકસીર જડી નથી: જુએ, એ તમને જણાવવાને હું તમારી પાસે એને આહાર લાવુંછર્ગ. ૫ તારે ઇસુ કાંટાનું તાજ તથા જંખુરી કપડાં પેહેરેલા આહાર નીકલીએ. પછી પીલતે તેએને કહીજ કે, એ માણસને જુએ! ૬ જરે મુખી કાહીનેએ તથા અમલદારોએ તેને દીઠા, તારે તેએએ ખુમ પાડીને કહીજ કે, એને કસ પર જડ, કસ પર જડ. પીલતે તેએને કહીજ કે, તમે એને લઈને કસ પર જડો; કેમકે મને એનામાં કંઈ તકસીર જડી નથી. ૭ ઇહુદીએએ તેને જવાબ દીધો કે, હમારી શરીઅત છે, ને હમારી શરીઅત પરમાણે એ મરવા લાએક છે; કેમકે એણે પોતાને ઝાદાનો બેટો ડરાવીએ છે. ૮ એ વાસતે પીલત એ વાત શાંભલીને જુઆદા ખીધો. ૯ ને ફરી કચેરીમાં જઈને તેણે ઇસુને કહીજ કે, તું કાંહાનો છે? પણ ઇસુએ તેને જવાબ નહીં દીધો. ૧૦ તારે પીલતે તેને કહીજ કે, તું કેમ મને કેહેતો નથી? તને કસ પર જડવાનો એખતીઆર મને છે, ને તને છોડવાનો એખતીઆર મને છે, એ શું તું જાણતો નથી? ૧૧ ઇસુએ જવાબ દીધો કે, ઉપરથી તને આપીઆ વીના મારા પર તારો કંઈ એખતીઆર નહીં હતે; વાસતે જેણે મને તને સોંપીએ તેનો યુનાહ જુઆદા છે. ૧૨ તારથી પીલતે તેને મુકી

દેવાની કોરોસ ક્રીધી; પણ ઇહુદીઓએ યુમ પાડીને કહીજી કે, જો તું એ માણ-
સને મુકી દે, તો તું કાઈસારનો દોસત નથી: જે હરેક પોતાને પાદશાહ ઠરવે-
છે, તે કાઈસારને ઉલટું કેહેછે. ૧૩ તારે એ વાત શાંભલીને પીલત ઇસુને
બાહાર લાવીઓ, ને ફરસબંદી કેહેવાએલી જગે, જે હેબરી બોલીમાં “ગામ-
બાથા” કેહેવાએછે, તાંહાં ઇનસાફની ગાદી પર તે બેઠા. ૧૪ ને પાસબાની
તઈઆરીનો એ દાહોડો હતો, ને આશરે બપોર હતા. તારે તેણે ઇહુદીઓને
કહીજી કે, તમારા પાદશાહને જીઓ! ૧૫ પણ તેઓએ મોહોટા અવાજે ક-
હીજી કે, એને દુર કર, દુર કર, કઈસ પર જડ. પીલતે તેઓને કહીજી કે, શું
તમારા પાદશાહને હું કઈસ પર જડું? મુખી કાહીનોએ જવાબ દીધો કે, કાઈ-
સાર વીના હમારો પાદશાહ નથી. ૧૬ તારે તેને કઈસ પર જડવાને તેણે તેઓ-
ને સોંપીઓ. પછી તેઓ ઇસુને પકડી લઈ ગઈઓ.

૧૭ પછી તે પોતાનો કઈસ જીવકોને ખોપરી કેહેવાએલી જગે, જે હેબરી
બોલીમાં “ગલગથા” કેહેવાએલી છે, તાંહાં ગઈઓ. ૧૮ તાંહાં તેઓએ
તેને તથા તેની સાથે બીજા બેને કઈસ પર જડીઓ; હરેક બાજુ પર એકને,
તથા વચમાં ઇસુને. ૧૯ ને પીલતે સરનામું લખીને કઈસ પર ચોહોડીજી; તે
એમ લખેલું હતું કે, ઇસુ નાજરી, ઇહુદીઓનો પાદશાહ. ૨૦ ને જાંહાં ઇસુ
કઈસ પર જડાઈઓ હતો, તે ડેકાથું રોહરની પાસે હતું, ને તે સરનામું હેબરી
તથા હેબ્રેની તથા લાતીન બોલીઓમાં લખીજી હતું, વાસતે ધણા ઇહુદીઓએ
વાંચીજી. ૨૧ તારે ઇહુદીઓના મુખી કાહીનોએ પીલતને કહીજી કે, ઇહુદી-
ઓનો પાદશાહ, એમ ન લખ, પણ એમ કે, તેણે કહીજી કે, હું ઇહુદી-
ઓનો પાદશાહ છું. ૨૨ પીલતે જવાબ દીધો કે, મેં જે લખીજી તે લખીજી.

૨૩ જરે સીપાઈઓએ ઇસુને કઈસ પર જડીઓ, તારે તેઓએ તેનાં કપડાં
લીધાં, ને હરેક સીપાઈનો હીસો થવા વાસતે ચાર ભાગ પાડીઓ; ને ડગલા
પણ લીધો, ને તે ડગલા સીવાણ વગર ઉપરથી પુરો વણેલા હતો. ૨૪ એ
સાર તેઓએ મોહોમાં કહીજી કે, આપણે એ ફાડીએ નહીં; પણ એ ડોણનો
થાએ એ બાબત સરત નાંખીએ. એ એ સાર થઈજી કે ક્રીતાબ જે કેહેછે
તે પુરૂ થાએ કે, “તેઓએ મોહોમાં મારાં કપડાં વેહેંચી લીધાં, ને મારા
ડગલા ઉપર શરત નાંખી.” એ વાસતે સીપાઈઓએ એવાં કામ કીધાં.

૨૫ એને ઇસુના કઈસ પાસે તેની મા તથા તેની માસી, કલેઓપાસની વહુ
મરીએમ, તથા મરીએમ માગદાલીન, ઉભાં રહીઓ હતાં. ૨૬ તે સાર

ધસુએ ભરે પોતાની માને તથા જે પર પોતે પીઆર કીધો તે શાગીરદને પાસે ઉભો રહેતાં દીડા, તારે પોતાની માને કહીજી કે, આઈ, જે તારો દીકરો. ૨૭ તાર પછી તેણે તે શાગીરદને કહીજી કે, જે તારી મા. ને તેજ ઘડીથી તે શાગીરદે તેને પોતાનાં ઘરમાં લીધી. ૨૮ એ પછી હવે અધાં પુરાં થઈયાં, એ ધસુએ જાણીને, કીતાબ પુરી થવા સાર કહીજી કે, મને પીઆસ લાગી છે. ૨૯ ને તાંહાં આમલીએ ભરેલું એક વાસણુ મુકેલું હતું, ને તેએએ એક સંજ આમલીએ ભરીને, જુદા પર મુકીને તેનાં આંધે આગલ ધરીજી. ૩૦ વાસતે ધસુએ આમલી લીધા પર કહીજી કે, પુરું થઈજી; ને માથું નમાવીને જન આપીએ.

૩૧ તારે તદઆરીનો વખત હતો, ને તે સખતનો દાહાડો આંધેદો દાહાડો પાણુ હતો, વાસતે સખતને દાહાડે તેએનાં મુડદાં કરસ પર નહીં રહેવા સાર તેએના ઠાંટીઆ બંજએ, ને તેએ લઈ જવાએ, એમ ઇહુદીએએ પીલતને અરજ કીધી. ૩૨ પછી સીપાઈએએ આવીને તેની સાથે કરસ પર જડએલા પેહેલાના તથા બીજના ઠાંટીઆ ભાંજઆ ખરા. ૩૩ પાણુ ધસુની પાસે આવીને તેને મરેલા દીડા, તારે તેના ઠાંટીઆ નહીં ભાંજઆ. ૩૪ તોપણુ સીપાઈએએએ એકે ભાલાથી તેની કુખ વીંધી; ને તુરત તેમાંથી લાહી તથા પાણુ નીકલી આવીએ. ૩૫ ને જેણે જોઈ તેણે શાહેદી આપી, ને તેની શાહેદી ખરી છે, ને તમે ઈમાન લાવો વાસતે તે અરં કેહેછે, એ તે જાણેછે. ૩૬ કારણુ કે આ લેખ પુરો થવા સાર એ થઈજી કે, “તેનું કોઈ હાડકું બંજરો નહીં.” ૩૭ ને ફરી બીજે લેખ કેહેછે કે, “જેને તેએએ વીંધીએ છે તેનાં પર તેએ જરો.”

૩૮ એને એ પછી આરીમથીએનો ઇઉસક, જે ધસુનો શાગીરદ હતો, પાણુ ઇહુદીએના ધાકને લીધે છાનો રહેતો, તેણે ધસુનું મુડદું લઈજવાને પીલતને અરજ કીધી; તારે પીલતે રજ આપી, તે સાર તેણે આવીને ધસુનું મુડદું ઊતારી લીધું. ૩૯ ને નીકદેમસ પાણુ, જે પેહેલાં રોતે ધસુની પાસે આવીએ હતો, તે બોલ તથા અગર બેલસેલ શો શેરને આશરે લઈ આવીએ ૪૦ તારે ઇહુદીએને ગારવાના દસતુર પરમાણુ તેએએ ધસુનું મુડદું લઈને, મુગંધીએ મુધાં, સણુનાં કપડાંએ તેને વીટાલીજી. ૪૧ ને જાંહાં તે કરસ પર જડએએ, તે જગેમાં વાડી હતી, ને તે વાડીમાં નવી કપર હતી, જેમાં કોઈને તાંહાં મુધી મુકેલા નહીં હતો. ૪૨ એ વાસતે તેએએ ધસુને ઇહુદી-

ચ્ચાની તદ્ધચ્ચારીના દાહાડને લીધે તાંહાંજ મુકીચ્ચા; કેમકે તે કપ્પર પાસે હતી.

આખ વીશમો.

તારે અહવાડીચ્ચાને પેહેલે દાહાડે, માહોટી સહવારે અંધાઈ હતું ચ્ચેટલામાં મરીઅમ માગદાલીન કપ્પરની પાસે ચ્ચાવી, ને કપ્પર પરથી પથર અસેડોલા તેણે દીઠા. ૨ તારે તે દોડીને સીચ્ચાન પીતરની પાસે, તથા જે બીજા શાગીરદ પર ધસુચ્ચે પીચ્ચાર કીધા તેની પાસે પણ ચ્ચાવીને તેચ્ચાને કહીજી કે, યાદાવંદને તેચ્ચાચ્ચે કપ્પરમાંથી કાહાડી લીધા, ને તેચ્ચાચ્ચે તેને કાંહાં મુકીચ્ચા છે ચ્ચે હુમે જાણતાં નથી. ૩ ચ્ચે સાહ પીતર તથા તે બીજે શાગીરદ નીકલીને કપ્પરની પાસે જતા હતા. ૪ તારે તે બનો સાથે દોડીચ્ચા; પણ તે બીજે શાગીરદ પીતર કરતાં જલદી દોડીને કપ્પર પર પેહેલા પોહાંચ્ચીચ્ચા. ૫ ને તેણે નીચા વલીને સણુનાં કપડાં મુકેલાં દીઠાં, તોપણ તે માહે ગધચ્ચા નહીં. ૬ તારે સીચ્ચાન પીતર તેની પાછલ ચ્ચાલતો ચ્ચાવીને કપ્પર માહે ગધચ્ચા, ને સણુનાં કપડાં મુકેલાં, ૭ તથા જે રમાલ તેના માયા પર હતો તે સણુનાં લુગડાંની સાથે મુકેલો નહીં હતો, પણ લપેડેલો જુદી જગીચ્ચાચ્ચે દીઠા. ૮ પછી બીજે શાગીરદ કપ્પરની પાસે જે પેહેલા ચ્ચાવીચ્ચા હતો, તેણે પણ માહે જઘને જોઈ, ને માનીજી. ૯ કેમકે તેને મરીગચ્ચેલાચ્ચામાંથી પાછા ઉડવું પડેછે, ચ્ચે લેખ હજી મુધી તેચ્ચા સમજીચ્ચા નહીં હતા. ૧૦ તારે શાગીરદો ફરી પોતપોતાને ઘેર ગધચ્ચા.

૧૧ પણ મરીઅમ બાહાર કપ્પરની પાસે રડતી ઉભી રહી, ને રડતાં રડતાં કપ્પરમાં તે ડોકીચ્ચાં કરતી હતી. ૧૨ ને જાંહાં ધસુનું મુડું મુકીજી હતું, તાંહાં સફેદ કપડાં પેહેરેલા જે ફરેશતાચ્ચાને, ચ્ચેકને અસોરો, ને બીજાને પાંગતે, બેડેલા તેણે દીઠા. ૧૩ ને તેચ્ચાચ્ચે તેને કહીજી, અચ્ચે બાહ, તું કેમ રડેછે? તેણે તેચ્ચાને કહીજી, ચ્ચે સાહ કે તેચ્ચા મારા યાદાવંદને લઈ ગધચ્ચા છે, ને તેચ્ચાચ્ચે તેને કાંહાં મુકીચ્ચા છે તે હું જાણતી નથી. ૧૪ ને ચ્ચેમ કહીને તેણે માહો ફરવીજી, ને ધસુને ઉભો રહેલો દીઠા, પણ ચ્ચે ધસુ છે, ચ્ચે તેણે જાણીજી નહીં. ૧૫ ધસુચ્ચે તેને કહીજી કે, અચ્ચે બાહ, તું કેમ રડેછે? તું કોણને શોધેછે? તે માલી છે ચ્ચેમ સમજીને તેણે તેને કહીજી કે, સાહેબ, જે તેને હીચ્ચાંથી ઉઠાવી લીધા હોચ્ચે, તો તેને કાંહાં મુકીચ્ચા છે, ચ્ચે મને કેહે, ને હું તેને લઈ જાશ. ૧૬ ધસુચ્ચે તેને કહીજી કે, મરીઅમ! તેણે ફરીને

તેને કહીજી કે, રાખ્યોની, ધર્મિાને, ઉસતાદ ! ૧૭ ધર્મુએ તેને કહીજી કે, હજુ સુધી હું મારા આપ પાસે ચહડી નથી ગઈએ, એ સાર મને અડક ના; પણ મારા ભાઈએની પાસે જઈને તેએને કહે કે, જે મારો આપ તથા તમારો આપ, ને મારો જોદા તથા તમારો જોદા, તેની પાસે હું ચહડી જઈજી. ૧૮ મરીઅમ માગદાનીને આવીને શાગીરદોને કહીજી કે, મે જોદાવંદને દીડા, ને તેએ મને એ વાતો કહી.

૧૯ તારે તેજ દાહડે જે અઠવાડીએની પેહેલી સાંહાંજ હતી, જંહાં ધહુદી-એની ખીહીકથી શાગીરદ એકઠા થઈએ હતા, તાંહાંનાં આરણુ અંધ કીધાં હતાં, તારે ધર્મુ આવીને વચમાં ઉભો રહીએ, ને તેએને કહીજી કે, તમને શાંતી થાએ! ૨૦ ને તેએ એમ કહીને પોતાના હાત તથા કુખ તેએને દેખડાવીએ, વાસતે શાગીરદો જોદાવંદને જોધને ખુરા થઈએ. ૨૧ તારે ધર્મુએ ફરી તેએને કહીજી કે, તમને શાંતી થાએ. જેમ આપે મને જાકલીએ છે, તેમ હું પણ તમને જાકલું છું. ૨૨ ને તેએ એમ કહીને તેએ પર કુકીને તેએને કહીજી કે, તમે પાક-રહ પામી છેએ. ૨૩ તમે જેએનાં પાપ માફ કરોએએ, તે તેએને માફ કરાએએ; ને તમે જેએનાં પાપ તેવાંજ રાખો-એએ, તેએનાં તેવાંજ રખાએએ. ૨૪ પણ થોમા આરમાંનો એક, જે દીદી-મસ કહેવાએએ, તે જરે ધર્મુ આવીએ તારે તેએની સાથે નહીં હતો. ૨૫ વાસતે ખીજ શાગીરદોએ તેને કહીજી કે, હમે જોદાવંદને દીડા છે. પણ તેએ તેએને કહીજી કે, તેના હાતમાં ખીલાએની નીશાણી જોધએ વગર, તથા મારી આંગલી ખીલાએની નીશાણીમાં મુકીએ વગર તથા તેની કુખમાં મારો હાત ધાનીએ વગર, હું માનનાર નથી. ૨૬ ને આઠ દાહડા પછી ફરી તેના શાગીરદ માંહે હતા; ને થોમા તેએની સાથે હતો; તારે આરણુ અંધ કીધાં છતાં, ધર્મુ આવીને વચમાં ઉભો રહીએ!, ને કહીજી કે, તમને શાંતી થાએ. ૨૭ તારે ધર્મુએ થોમાને કહીજી કે, તારી આંગલી પોંહાએડીને મારા હાત જે, ને તારો હાત લાંબો કરીને મારી કુખમાં ધાલ, ને એધમાન ના રેહે, પણ ધમાન લાવ. ૨૮ તારે થોમાએ જવાબ આપીને તેને કહીજી કે, મારા જોદાવંદ, મારા જોદા. ૨૯ ધર્મુએ તેને કહીજી કે, થોમા, તે મને દીડા વાસતે એતકાદ કીધો: જેએએ દીડા વીના એતકાદ કીધો તેએ સુખારક છે.

૩૦ એને ઘણા ખીજ જાજેજ ધર્મુએ પોતાના શાગીરદો આગલ દેખડાવીએ, જે આ કીતાબમાં લખીએ નથી. ૩૧ પણ ધર્મુ તે ખરીસત જોદાનો એએ છે,

એવા તમે એતકાદ કરો, ને એતકાદ કરીને તેનાં નામથી તમને જીંદગી મલે, વાસતે આ લખીઆં છે.

બાબ એકવીશમો.

એ પછી તીએરીએસના દરીઆ પાસે ઇસુએ વલી પોતાને સાગીરદોને દેખડાવીઆ. ૨ તારે એમ પોતાને દેખડાવીઆ કે, સીમાન પીતર, તથા થોમા જે દીદીમસ કેહેવાએ છે, તે, તથા ગાલીલના કાનાનો નથાનેલ, તથા જ્યેદીના દીકરા, તથા તેના સાગીરદોમાંના બીજાં એ, એકઠા હતા. ૩ તારે સીમાન પીતરે તેએને કહીજાં કે, હું માછલી પકડવા જાજીજાં. તેએએ તેને કહીજાં કે, હમે પણ તારી સાથે આવીએજાએ. તારે તેએ નીકલીને તુરત હોડી પર ચહડીઆ; પણ તે રોતે કંઈ પકડીજાં નહીં. ૪ ને સહવાર થઈઆ પર ઇસુ કાંઈ ઉભો હતો; તોપણ સાગીરદોએ નહીં જાણીજાં કે તે ઇસુ છે. ૫ તારે ઇસુએ તેએને કહીજાં કે, છોકરાએ, તમારી પાસે કંઈ આવાનું છે? તેએએ તેને જવાબ દીધો કે, નહીં. ૬ તારે તેણે તેએને કહીજાં કે, હોડીની જમણી ગમ જલ નાંખો, તારે જડશે. તે સાર તેએએ નાંખી; પછી માછલીની અધીકતાથી તેએ તેને ખેંચી નહીં રાકીઆ. ૭ તે સાર જે સાગીરદ પર ઇસુએ પીઆર કીધો, તેણે પીતરને કહીજાં કે, એ એવાવંદ છે. જારે સીમાન પીતરે સાંભલીજાં કે, એ એવાવંદ છે, તારે ડગલે પોતાને વીંટલીઆ, કેમકે તે નાગો હતો, ને પોતે દરીઆમાં કુદી પડીઆ. ૮ પછી બીજા સાગીરદ માછલી સુધાં જલ ખેંચતા હોડીમાં આવીઆ, કેમકે તેએ કીનારેથી ખરેં હાત કરતાં વધતા આથા નહીં હતા. ૯ તેએ કીનારે ઉતરીઆ તારે તાંહાં ઢોએલાની આગ મુકેલી, તથા તે પર માછલી મુકેલી, તથા રોટલી પણ દીધી. ૧૦ ઇસુએ તેએને કહીજાં કે, તમે હમણાની પકડેલી માછલીએમાંથી લાવો. ૧૧ સીમાન પીતર ગઈઆ, ને એકરો તરેપન મોહોટી માછલીએ ખરેલી જલ કીનારે ખેંચી; પણ એટલી હતી તેએ જલ કાઠી નહીં. ૧૨ ઇસુએ તેએને કહીજાં કે, આવો, આએ. ને તે એવાવંદ છે, એ જાણીને સાગીરદોમાંથી કોઈને તેને પુછવાની હીમત નહીં હતી કે, તું ઢોણ છે? ૧૩ તારે ઇસુએ આનીને રોટલી લઈને તેએને આપી; ને તેજ તરેહ માછલી પણ. ૧૪ ઇસુ મરીગએલાએમાંથી પાછો ઉડીઆ પછી પોતાના સાગીરદોને આ તીજવાર જાહેર થઈઆ. ૧૫ તેએએ આથા પછી ઇસુએ સીમાન પીતરને

કહીલું કે, ધર્મોનાના દીકરા સીમોન, તું શું મને ઝમ્મો કરતાં જીઆદા પી-
આર કરેછે? તેણે તેને કહીલું કે, હા, આદાવંદ, તું જાણેછે કે હું તને પીઆર
કરુંછું. તેણે તેને કહીલું કે, મારાં હલવાનોને પાલ. ૧૬ તેણે ફરી પીજી-
વાર તેને કહીલું કે, ધર્મોનાના દીકરા સીમોન, તું શું મને પીઆર કરેછે? તેણે
કહીલું કે, હા, આદાવંદ, તું જાણેછે કે હું તને પીઆર કરુંછું. તેણે તેને કહી-
લું કે, મારાં ગેટાંને પાલ. ૧૭ તેણે તીજીવાર તેને કહીલું કે, ધર્મોનાના દી-
કરા સીમોન, તું શું મને પીઆર કરેછે? તણવાર તેણે તેને કહીલું કે, તું શું
મને પીઆર કરેછે? ઝમ્મ સાર પીતર દલગીર થઈઝમ્મા, ને તેને કહીલું કે, આ-
દાવંદ, તું અધું જાણેછે, હું તારા પર પીઆર કરુંછું, ઝમ્મ તું જાણેછે. ધસુઝમ્મે
તેને કહીલું કે, મારાં ગેટાંને પાલ. ૧૮ હું તને ખચીત ખચીત કહુંછું કે જરે
તું જવાન હતો તારે તું પોતાની કમર બાંધીને જાંહાં તેં ચાહીજી તાંહાં ગઈઝમ્મા;
પણ જરે તું ધરેડો થરો, તારે તું તારા હાત લાંબા કરરો, ને પીજી તને બાંધીને
જાંહાં તારી ધછી નથી તાંહાં, તને લઈ જરો. ૧૯ કહીઆં માતથી આદાની
જલાલ તે કરરો, ઝમ્મ જણાવતાં તેણે ઝમ્મ કહીજી, ને ઝમ્મ કહીને તેણે તેને
કહીજી કે, તું મારી પાછલ ચાલીઝમ્મા આવ. ૨૦ તારે જે પર ધસુઝમ્મે પીઆર
કીધો હતો, જેણે આતી વેલા પણ ધસુની છાતી પર અઢેલીને કહીલું હતું કે,
આદાવંદ, જે તને પકડવરો તે કોણુ છે? તે શાગીરદને પાછલ આવતો પીતરે
પાછાં ફરીને દીડો. ૨૧ પીતરે તેને જોઈને ધસુને કહીલું કે, આદાવંદ, આ મા-
ણસ શું કરરો? ૨૨ ધસુઝમ્મે તેને કહીલું કે, હું આધું તાંહાં લગી ઝમ્મેને રેહવાની
મારી ધછી હોઝમ્મે, તો તે તારે શું? તું મારી પાછલ ચાલીઝમ્મા આવ. ૨૩ તારે
ઝમ્મે વાત બાઈઝમ્મામાં ફેલી ગઈ કે, તે શાગીરદ નહીં મરરો. પણ ધસુઝમ્મે તેને
કહીજી નથી કે, તે નહીં મરરો; પણ ઝમ્મે કે, હું આધું તાંહાં લગી ઝમ્મેને રેહવાની
મારી ધછી હોઝમ્મે, તો તે તારે શું? ૨૪ જે શાગીરદે આ કામો બાબત શા-
હેદી આપી, ને આ વાતો લખી, તે ઝમ્મેજ છે; ને તેની શાહેદી ખરી છે, ઝમ્મે
હમે જણી ઝમ્મેજ ઝમ્મે. ૨૫ ને ધસુનાં કરેલાં કામ પીજી પણ ધણાં છે, તે-
ઝમ્મા હરેક જે લખાઝમ્મે, તો તે લખેલી કીતાબો આ દુનીઆમાં સમારો નહીં,
ઝમ્મ હું ધાંઈજી. આમીન.

रसुखोनां काम.

आज पेहेलो.

अग्ने थिआशील, जे कुंघि घसि करतो तथा शीपवतो रहीअ्या, २ ते दाहाडा सुधी के पोताना पसंद कथिला रसुखोने हुकम आपीने ते उपर खेवा-
 हअ्या, अग्ने अधानुं पेहेली क्रीतापमां हुं आमान करी चुक्रीअ्या छी. ३ तेखे
 पोतानां मात आद तेअ्याने घण्टी मज्युत दखीलाथी पोताने जवतो देआ-
 डीअ्या, ने आलीश दाहाडा सुधी तेअ्याथी देआहअ्या, ने आदानी पादशाहत
 आप्त केहेतो रहीअ्या. ४ ने तेअ्यानी मीजलसमां दापल थधने तेअ्याने
 हुकम आपीअ्या के, हइशालिमथी जता ना, पणु आपनो वाअ्येदे जे तमे
 माराथी शांभलीअ्या छे तेनी राह जेता रेहेजे. ५ केमके हअ्याहाने पाणुअ्या
 आपतीसमा क्रीधुं, पणु थोडा दाहाडा पछी पाक-इहथी तमाइं आपतीसमा थरो.
 ६ अग्ने साइ तेअ्याअ्या अग्नेकहा थधने तेने पुछीजं के, आदावंद, शुं आ वपत
 हसिराअ्यालनी पादशाहत तुं पाछी आहाल कररो? ७ पणु तेखे तेअ्याने
 कहीजं के, जे वपतो तथा मासमा आपे पोताना अग्नेपतीआरमां रापीअ्या ते
 जणुवानुं तमाइं काम नथी. ८ लेकीन पाक-इह तमारी उपर आनीअ्या
 पछी तमे कुवत पामरो, ने हइशालिममां, तथा आआ हहुंदां, तथा सभ-
 रोनमां, तथा जमीनना छेडा सुधी पणु तमे मारा शाहेद थरो. ९ ने अग्ने
 वातो कहीने तेअ्याना देअ्यातां ते उपर खेवाहअ्या, ने वादलांअ्या तेअ्यानी नज-
 रथी तेने संताडीलीघो. १० ने ते जतो हतो तारे तेअ्या आसमाननी तरङ्क
 ताक्रीने जेहअ्या करता हता, तारे ज्युअ्या, जे शपस सकेद कपडां पेहेरेला
 तेअ्यानी पासे उभा रहीअ्या. ११ ने तेअ्याअ्या कहीजं के, अग्ने गालीलना
 लोको, तमे आसमाननी तरङ्क जेतां केम उभा रहीअ्या छेअ्या? अग्ने हसि
 जे तमारी पासेथी आसमानमां उपर खेवाहअ्या छे, तेने तमे जेम आसमा-
 नमां जतां दीशे तेमज ते पाछे आवरो. १२ तारे जहंतुन केहेवाअ्याले जे

પાહાડ ઇશ્રાલિમથી એક સખત દાહાડની મંજલ પર છે તાંહાંથી તેઓ ઇશ્-
રાલિમમાં પાછા ગઇઆ. ૧૩ ને તેઓ આવીઆ તારે એક માલ પર
ગઇઆ, જાંહાં પીતર, તથા ઇઆકુબ, તથા ઇઆહાન, તથા ફીલીપ, આંદર
તથા યોમા, આરથલમા, તથા માતથી, અલફીનો દીકરો ઇઆકુબ, તથા
સીમાન જોલાતીસ, તથા ઇઆકુબનો ભાઈ ઇહુદા રહેતા હતા. ૧૪ એ
સઘલા બહરીઓ સુધાં, તથા ઇસુની મા મરીઅમ, તથા તેના ભાઈઓ સુધાં
એકદીલ દુઆ તથા મીનંત કરવામાં મશગુલ રહેતા હતા.

૧૫ અને તે દાહાડઓમાં પીતર શાગીરદોને દરમીઆન (જેઓ બધા
મલીને શુમારે એકશો વીરા હતા) ઉભો થઇને બોલીઓ કે, '૧૬ અએ માણુ-
સો, ભાઈઓ, જેઓએ ઇસુને પકડીઓ તેઓને રાહ દેખડાવનાર ઇહુદા
બાબત દાઉદનાં મોહોથી પાકરહે અગાઉથી જે કહીજે હતું તે વાત પુરી થવાની
જરૂર હતી. ૧૭ કેમકે તે આપણી સાથે ગણાઇઓ હતો, ને આ ખીદમ-
તનો ભાગ પામીઓ હતો. ૧૮ તે રાખસે બદકારીની મજ્બૂરીથી એક
એતર વેચાતું લીધું, પછી તે ઊંધા પડીને વચમાંથી ફાટી ગઇઓ, ને તેની સંધી
આંતડીઓ નીકલી પડી. ૧૯ ને ઇશ્રાલિમમાંના કુલ રહેવાસીઓને તે
માણુમ થઇજે, હીઆંતક કે તે એતર તેઓની જીવાનમાં આકેલદમા ઇઆને
લોહીનું એતર કેહેવાએ છે. ૨૦ જબુરની કીતાબમાં પણ એમ લખેલું છે
કે, "તેનું મકાન ઉજડ થાએ, ને તેમાં ડોહ રહેનાર ન થાએ, ને તેની
નેગાહબાની ખીજે લે." ૨૧ એ વાસતે ઇઆહાનના આપતીસમાથી
માંડીને ખાદાવંદ ઇસુ આપણી પાસેથી ઉપર લેવાઇઓ, ૨૨ તે દાહાડ સુધી
તેણે આપણામાં આવજવ કીધી, તે સઘલા વખતમાં જે માણુસો આપણી
સાથે ચાલતા હતા તેઓમાંથી એકને આપણી સાથે તેના પાછા ઉઠવાનો
શાહેદ ડરાવવાની જરૂર છે. ૨૩ તારે ઇઉસફ જે બારસાખા કેહેવાએ છે,
જેની અટક ઇમ્મિસતસ હતી, તથા માથીઆ, એ બેને તેઓએ ઉભા કીધા.
૨૪ ને તેઓએ દુઆ માગીને કહીજે કે, 'અએ ખાદાવંદ, તું સરવળાં દીલ
જાણુનારો છે, આ બે માણુસમાંથી તેં કોણને પસંદ કીધો છે, તે દેખડાવ-
૨૫ એ સાર કે આ ખીદમતનો ઇઆને રસુલપણનો ભાગ તે લે, જેથી
પોતાનાં મકાનમાં જવા સાર ઇહુદા તકસીર કીધાથી પડીઓ. ૨૬ તારે
તેઓએ પોતાની ચીઠીઓ નાંખી, ને માથીઆ પર ચીઠી પડી, પછી તે
અગીઆર રસુલોની સાથે ગણાઇઓ.

બાબ બીજો.

અને પેનતીકોસતનો દાહોડો આવી પોહોંચીઆ, તારે તેઆ સરવ
 આકચીતથી આક ઠેકાણામાં હતા. ૨ તારે ભારે કુકતા પવનના જેવો આસમાનથી
 આકાઆક અવાજ આવીઆ; ને જાંહાં તેઆ ખેડા હતા તે આપું મકાન
 તેથી ભરાઈ ગઈ. ૩ ને ફોલો જીભો, આગના જેવી, તેઆને દેખાઈ,
 ને તેઆમાંના હરેક પર તે ખેડી. ૪ ને તેઆ સરવ પાક-રૂઠથી ભરાઈ ગઈઆ,
 ને રૂઠે જમ તેઆને ઉચારણુ આપીજી તેમ તેઆ ખીજી બોલીઆમાં બોલવા
 લાગીઆ. ૫ તે વખતે આસમાનની તલેના હરેક મુલકમાંથી ઇહુદી દીનદાર
 રાખસો ઇશ્શલેમમાં રહેતા હતા. ૬ ને આની ખખર પડીઆ પર લોકોની ઠઠ
 આકઠી થઈ, ને તેઆ ડંગ થઈ ગઈઆ, કેમકે તેઆમાંના હરઆકે પોત
 પોતાની બોલીમાં તેઆને બોલતા શાંભલીઆ. ૭ ને તેઆ સરવ અચરત
 તથા તાજુબ થઈઆ, ને માહોમાં કહીજી કે, જુઆ, આ બોલનારા સઘલા શું
 ગાલીલના નથી? ૮ તારે આપણે હરેક પોત પોતાની જનમ-બોલીમાં તેઆને
 કેમ શાંભલીઆ છઈઆ? ૯ પારથીઆ, તથા માદીઆ, તથા અલામીઆ,
 ને મેસપોતામીઆના, તથા ઇહુદાના, તથા કાપાદકીઆના, પંતસના, તથા
 આસીઆના, ૧૦ ફરજીઆના, તથા પામકુલીઆના, મીસરના, તથા કુરેનીની
 પાસેના લીબીઆની જગેઆમાંના વસનારા; રમના મુસાફરો, ઇહુદી, તથા થઆ-
 લા ઇહુદી, ૧૧ ફરેતીઆ, તથા અરબો, આપણે પોત પોતાની બોલીઆમાં
 તેઆને ખોદાનાં બુજરગ કામો બાબત કહેતા શાંભલીઆ છઈઆ. ૧૨ ને તેઆ
 સરવ તાજુબ થઈઆ, ને રાકમાં પડીને આક બોલને કહીજી કે, આ શું થતું
 હરો? ૧૩ પણ બીજાઆ આ મસખરી કરીને કહીજી કે, આ માણસો નવો વધન
 પીધેલા છે. ૧૪ તારે પીતરે તે અગીઆર મુધાં ઉભા રહીને બુલંદ અવાજથી તેઆને
 કહીજી કે, આ આ ઇહુદી લોકો, તથા ઇશ્શલેમમાં સરવ રહેનારા આ, તમને આ
 માલુમ થાઆ વાસતે મારી વાતો પર કાન ધરો. ૧૫ હમણા દાહોડો પેહોલો
 પોહોર છે, વાસતે આ આ તમારા ધારીઆ મુજબ પીધેલા નથી. ૧૬ પણ
 આ આમલ નથી આ જે કહીજી હતું તે આ છે કે, ૧૭ “ખોદા કહે છે કે, આખરી
 જમાનામાં આમ થરો કે હું મારો રૂઠ કુલે આદમી ઉપર રેડીરા, પછી તમારા
 દીકરા આ તથા તમારી દીકરી આ નબુઅત કરશે, ને તમારા જીવાન રોઈઆ
 જોશે, ને તમારા બુદાઆ ખાબ જોશે. ૧૮ ને તે દાહોડોમાં હું મારા

અંદાઝો પર તથા મારી અંદીઝો પર મારો રૂહ રેડીરા, ને તેઝો નબુઅત કર-
 શે. ૧૯ને ઉપર આસમાનમાં અબ્લઝેઓ તથા નીચે જમીન પર નીશાણીઝો
 હું દેખાડીરા, ઇઆને લોહી તથા આગ તથા ધુઆડાનો ગાલઓ. ૨૦ ઝોદાવંદ-
 નો તે મોહોઝે તથા ઝોફનો દાહોડો આવીઆ અગાઉ આફતાબ અંધારાના જેવો,
 ને માહાતાબ લોહીના જેવો થઈ જશે. ૨૧ ને ઝેમ થશે કે ઝોદાવંદનાં
 નામ પર જે કોઈ હાંક મારશે તે તારણુ પામશે.” ૨૨ અઝે ઈસરાઝેલી લોહો,
 તમે આ વાતો શાંભલો કે, ઇસુ નાબરી, જેની મારફત ઝોદાઝે તમારામાં જે
 મોજેલઝો, તથા અબ્લઝેબ કામો, તથા નીશાણીઝો કરાવી, જે તમે પણ
 જાણોછેઝો, તેઝોથી ઝોદાને પસંદ આવેલો રાખસ તે હતો, ૨૩ તે ઝોદાના
 ઇસેલા મનસુઆ તથા અગમ ગનીઆનથી સોંપાઈઝો, તેને તમે પકડીને
 ખુરા હાતોઝે કરૂસ પર જડીને મારી નાંખીઝો. ૨૪ તેને ઝોદાઝે માતાનાં
 દુઝોથી છોડવીને ઉઠાડીઝો, કેમકે તે તેથી પકડાઝેલો રહે ઝે થઈ શકતું નહીં
 હતું. ૨૫ ને દાઉદ પણ તેની આખત કેહેછે કે, “મેં પોતાની આગલ ઝોદાવંદ-
 ને હમેશા દોડો, ને તે મારી જમણી ગમ છે કે હું હલવાઈ નહીં. ૨૬ ઝે વાસ-
 તે માં ઘીલ ખુરા થઈ, ને મારી જીમ હરખાઈ, ને માં બદન પણ ઉમેદથી
 ચેન પામશે. ૨૭ કેમકે તું મારા જનને મુઝેલાંઝોમાં નહીં મુકી દઈરા,
 ને તું પોતાના પાકોદાને સરવા નહીં દઈરા. ૨૮ તેં મને જીંદગીની રાહ જણા-
 વી છે, તું પોતાનાં ઘીદારથી મને ખુશીઝે ભરી નાંખશે.” ૨૯ અઝે માણુસા,
 ભાઈઝો, આપણા વડાવા દાઉદ આખત મને બેધરક તમને કેહેવા દેઝો,
 કે તે મુઝો છે, ને દયાઈઝો પણ છે, ને આપણામાં આજ લગી તેની કબર
 છે. ૩૦ વાસતે તે નથી છતાં જાણુતો હતો કે, ઝોદાઝે સમ ખાઈને તેને
 કહીજ કે તેનાં તખત પર બેસવા સાં તેની કમરનાં ફૂલથી જીસમ પરમાણે
 ખરીસતને તે ઉઠાડશે. ૩૧ ઝેવું જાણુને તેણે આગલથી ખરીસતના પાછા
 ઉઠવા આખત કહીજ કે, “તેનો જન મુઝેલાંઝોમાં મુકી નહીં દેવાઈઝો, ને
 તેનું બદન સરવા નહીં પામીજ.” ૩૨ તે ઇસુને ઝોદાઝે ઉઠાડીઝો છે તેના
 હમે સરવ શાહેદ છઈઝે. ૩૩ ઝે સાં ઝોદાના જમણા હાત પર જીચો કરા-
 ઝેલો થઈને, તથા આપથી પાક-રૂહનો વાઝેદો પામીને, હમણા જે તમે
 જુઝોછેઝો, ને શાંભલોછેઝો, તે તેણે રેડીઝો છે. ૩૪ કેમકે દાઉદ આસ-
 માન પર અહડીઝો નથી, પણ તે કેહેછે કે, “ઝોદાવંદે મારા ઝોદાવંદને કહીજ
 કે, ૩૫ હું તારા દુરામનોને તરૂ પાઈઆસન કરું, તાંહાં લગી તું મારા જમણા

હાત પર બેસ". ૩૬ વાસતે ઈસિરાએલની આખી કોમ એકીનન જાણે કે જે ઈસુને તમે કરસ પર ચહડાવીએ, જાદાએ તેને જાદાવંદ તથા મસોહા કરાવીએ છે.

૩૭ અને તેએ એ શાંભલીને દીલમાં વીંધાઈ ગઈએ, ને પીતરને તથા બીજા રસુલોને કહીજી કે, એએ માણસો, બાઈએ, હમે શું કરોએ? ૩૮ તારે પીતરે તેએને કહીજી કે, તોબા કરો, ને તમારામાંનો હરેક યુનાહનો માફીને સાર ઈસુ ખરીસતને નામે આપતીસમા લે, ને તમને પાક-રહની અખરોસ થરો. ૩૯ કેમકે એ વાએદો તમારે સાર, તથા તમારાં ફરવંદો સાર, તથા જેટલા લોક દુર છે, એએને જાદાવંદ આપણે જાદા જેટલાને તેડરો, તેએને સાર પણ છે. ૪૦ ને તેણે બીજી ઘણી વાતોથી ગહવાઈ પુરીને તથા તાલીમ આપીને કહીજી કે, તમે આ એડીએલ પેહેડીથી પોતાને અચાવો.

૪૧ તારે જેએએ તેની વાત ખુશીથી કબુલ કીધી તેએાનું આપતીસમા થઈજી, ને તેજ દાહાડે તણેક હજર આદમી તેએાની સાથે શામેલ થઈએ. ૪૨ ને તેએા રસુલોની તાલીમમાં તથા સોબતમાં તથા રોટલી ભાંજવામાં, તથા દુઆ માગવામાં લાગુ રહીએ. ૪૩ તારે હરેક જણ પર જાક આવીએ, ને રસુલોથી ઘણાં એએએ કામ તથા નીશાણીએ બની. ૪૪ ને જે સરવ ઇમાન લાવીએ તેએા એકઠા રહીએ, ને બધી એએમાં શરીક હતા. ૪૫ ને તેએાએ પોતાની મીલકત તથા અસબાબ વેચીએ, ને જેમ હરેકની હાજત હતી તેમ સરવને વેહેચી આપીજી. ૪૬ ને તેએા રોજ એકદીલે મંદીરમાં રહેતા હતા, ને ઘેરેઘેર રોટલી ભાંજતા ખુશી તથા સાફ દીલથી આનુ આતા હતા. ૪૭ તેએા જાદાના શુકર કરતા, ને સરવ લોછાથી મેહેરબાની પામતા હતા; ને જે તરાવાના હતા તેએાને જાદાવંદે દરરોજ મંજીમાં શામેલ કીધા.

બાબ તીએ.

અને દુઆ માગવાને વખત એએને તીએ પોહેરે, પીતર તથા એએ-હાન મંદીરમાં સાથે જતા હતા. ૨ તારે પોતાની માના પેટથી એક લંગડા માણસને લઈ જતા હતા, જેને તેએા મંદીરના સુંદર કેહેવાએલા દરવાજા પર એ સાર નીતે બેસાડતા હતા કે મંદીરમાં જનારાએ પાસે તે ભીખ માગે. ૩ તેણે પીતરને તથા ઇહીએાનને મંદીરમાં જતા એએને ભીખ માગી. ૪ તારે

પીતરે ઇઆહાન સુધાં તે પર ધારીને કહીઈ કે, હમારી તરફ જો. ૫ તેણે તેઆની તરફ આવી ઉમેદથી ધીઆન લગાડીઈ કે તેને કંઈ તેઆ પાસેથી મલશે. ૬ તારે પીતરે કહીઈ કે, રૂપું ઇઆ સુનું મારી પાસે નથી, પણ મારી પાસે જો છે તે હું તને આપુંછઈ; ઇસુ ખરીસત માનરીનાં નામથી તું ઉઠ, ને આલ-તો થા. ૭ ને તેણે તેનો જમણો હાત પકડીને તેને ઉઠાડીઆ, ને તુરત તેના પગમાં તથા ઘુંટીઆમાં જોર આવીઈ. ૮ તારે તે કુદતો ઉભો થઈઆ, ને આલીઆ, ને આલતો કુદતો તથા આદાના શુકર કરતો તેઆની સાથે મંદીરમાં પેઠા. ૯ ને સરવ લોકે તેને આલતો તથા આદાના શુકર કરતો દીઠા. ૧૦ ને તેને આલખીઆ કે મંદીરના સુંદર દરવાજા પર જો ભીખ માગવા સારૂ ખેસતો હતો તે આજ છે, ને તેના પર જો થઈઈ હતું તેથી તેઆ તાજુખીઆ તથા અચરતે બરાઈ ગઈઆ.

૧૧ અને જો લંગડો સમો થઈઆ તે પીતર તથા ઇઆહાનને પકડી રહી-આ હતા, તારે બધા લોક બહુ તાજુખ થઈને સુકીમાનની કેહેવાઆલી પરસાલ-માં તેઆની પાસે આકા દોડી આવીઆ. ૧૨ તારે પીતરે તે જોઈને લોકોને જવાબ આપીઆ કે, આઆ ઇસરાઆલી માણુ સો, તમે આ પર કેમ તાજુખ થાઆછેઆ? ને જાણે હમે પોતાનાં કુવતે ઇઆ દીનદારીઆ આ માણુસને આલતો કીધો હોઆ તેમ હમને કેમ ધારીને જુઆછેઆ? ૧૩ ઇખરાહીમના તથા ઇસહાકના તથા ઇઆકુબના આદાઆ ઇઆને આપણા આપદાદાઆના આદાઆ પોતાના બેઠા ઇસુને જલાલી કીધો, જેને તમે પકડાવીઆ; ને પીલતે તેને મુકી દેવાનું કરાવીઈ તારે તેની આગલ તમે તેનો ઇનકાર કીધો. ૧૪ હા તમે તે પાક તથા રસતનો ઇનકાર કીધો, ને માગીઈ કે આક ખુનો તમને આપાઆ. ૧૫ ને જુદગીના સરદારને મારીનાંખીઆ, જેને આદાઆ મરીગઆલાઆમાંથી ઉઠાડીઆ, તેના શાહેદ હમે છઈઆ. ૧૬ ને તેનાં નામના આતકાદથી જેને તમે જુઆછેઆ ને આલખાછેઆ, તેને તેનાં નામે મજબુત કીધો; હા, તેની પરના આતકાદે તેને આ પુરું સાજપણું તમે સરવની આગલ આપીઈ છે. ૧૭ ને હવે આઆ બાહઆ, તમે તથા તમારા સરદારોઆ પણ આજણુપણુ આ તે કીધું, આ હું જાણુંછઈ. ૧૮ પણ આદાઆ પોતાના બધા નામીઆનાં મોહોથી જો આગલથી કહીઈ હતું કે ખરીસત દુખ સેહેરા, તે તેણે પુરું કીધું છે. ૧૯ વાસતે તમે તોખા કરો, ને ફેરા, આ સાહ કે આદાવંદની હજુરથી તાજગીના વખત આવે તારે તમારાં પાપ જુંસાઈજાઆ.

૨૦ ને ઇસુ ખરીસત જેની તાલીમ તમને અગાઉ અપાઇ તેને તે ફરી મોકલશે.
 ૨૧ ખાદાએ દુનીઆની રાઈથી પોતાના બધા પાક નખીએનાં મોહોથી જે
 જે બાબત કહીઈ છે તે બધો વાનો પુરી કરવાના વખત સુધો આસમાને તેને
 લઈ રાખવો જરૂર છે. ૨૨ કેમકે સુશાએ આપદાદાએને કહીઈ કે, “ખાદાવંદ
 તમારો ખાદા, તમારા ભાઈઓમાંથી મારા સરખા એક નખીને તમારે સાર
 ઉઠાડશે, જે કંઈ તે તમને કહે તે સઘલું તમારે સાંભલવું. ૨૩ ને એમ થશે
 કે હરેક રાખસ જે તે નખીને નહીં સાંભલશે, કોમમાંથી તે મારીએ જશે.”
 ૨૪ બલકે કુલે નખીએએ મામુએલથી માંડીને તેની પાછલના જે ટલાએએ
 કલામ કહીએ, તેએએ પણ આ દાહાડાએની ખબર અગાઉથી આપી છે.
 ૨૫ તમે નાપોએની એલાદ છેએ, ને “ તારી એલાદથી જમીન પરના
 કુલે લોક બરકત પામશે,” એવું ઇબ્રાહીમને કહીને ખાદાએ આપણા આપ-
 દાદાએની સાથે જે બંદોબસત કીધો તેના ભાગીએ તમે છેએ. ૨૬ ખાદા-
 એ પોતાના બેઠા ઇસુ ખરીસતને ઉઠાડીને તેને પેહેલાં તમારી પાસે આકલી-
 એ, એ સાર કે તમ હરેકને તમારાં ભુંડાં કામથી ફેરવીને તમને બરકત આપે.

બાબ ચોથો.

અને તેએ લોકોને એ કહેતા હતા તારે કાહીનો તથા મંદીરનો સ-
 રદાર તથા સાદુકીએ તેએ પર ઉઠી આવીએ. ૨ કેમકે તેએ લોકોને તાલીમ
 આપતા, ને મરીગએલાએનું પાછું ઉઠવું ઇસુની મારફત થાએ છે તે
 જણાવતા હતા, વાસતે તેએ નાખુરા થઈએ. ૩ ને તેએએ તેએ પર હાત
 નાંખીએ, ને તે વખત સાંહાંજ પડી હતી વાસતે બીજા દાહાડા લગી તેએને
 બંદીઆનામાં રાખીએ. ૪ તોપણ જેએએ વાત સાંભલી હતી તેએમાંથી
 ઘણાએ ઇમાન લાવીએ; ને તે લોકોની ગણતી હજાર પાંચકની હતી.

૫ અને બીજે દાહોડે એમ થઈઈ કે તેએના સરદારો તથા વડીલો તથા
 શાસતરીએ, ૬ તથા હનાનીએ સરદાર કાહીન, તથા કાઆફા, ઇએહાન
 તથા આલિકસાંદર, તથા સરદાર કાહીનનાં સગામાંના જે ટલા હતા, તેએ ઇ-
 શલિમમાં એકઠા થઈએ. ૭ ને તેએએ તેએને વચમાં ઉભા કરીને પુછીઈ
 કે, તમે કહીએ એખતીઆરથી ઇએ કોણનાં નામે એ કરીઈ છે? ૮ તારે
 પોતરે પાક-રૂઠથી બરાઈને તેએને કહીઈ કે, એએ લોકોના સરદારો તથા ઇસ-
 રાએલના વડીલો, ૯ જે એહસાન આ કમજોર આદમી પર થઈએ, તે

આખત જો આજ હમારી તજવીજ કરાએ છે કે તે શી તરેહ સમા કરાએ આ,
 ૧૦ તો તમ સરવને તથા ઇસરાએલી કુલે લોકોને એ માલુમ થાએ કે, ઇસુ
 ખરીસત નાજરી, જેને તમે કહસ પર મારી નાંખીએ, જેને ખાદાએ મરી-
 ગએલાએમાંથી ઉઠાડીએ. તેનાં નામથી ઇઆને તેનાથી આ માણસ તમારી
 સાહામાં હીઆં સાજો ઉભો રહે છે. ૧૧ જે પથર તમ બાંધનારાએથી
 તુછ કરાએ તે એજ છે, તે ખુણાનુ મથાલું થઇએ છે. ૧૨ ને ખીજા કોઇ-
 થી પણ તારણ નથી, કેમકે આપણું તારણ થાએ એવું બીજું કોઇ નામ
 આસમાન તલે માણસોમાં આપેલું નથી. ૧૩ ને તેએએ પીતરની તથા ઇઆ-
 હનની હીમત જોઇને તથા તેએ વગરબણેલા, તથા અગનીઆની છે, એ
 જણોને તાજુબ કીધું, ને તેએને આલખીઆ કે તેએ ઇસુના સાથી હતા.
 ૧૪ ને તે સમા કરેલા માણસને તેએની સાથે ઉભો રહેલો જોઇને કંઈ ઉલટું
 બોલી શકીઆ નહીં. ૧૫ પણ તેએને સમા બાહાર જવાનો હુકમ કીધા પર
 તેએએ માહોમાં વીચાર કરીને કહીજા કે, ૧૬ એ માણસોને આપણે શું કરી-
 એ? કેમકે તેએએ એક મોતેખર મોજેજે કીધે એ ઇશ્રાલિમમાંના સરવ
 રહેનારાએને જાહેર છે, ને આપણેથી ઇનકાર થતો નથી. ૧૭ લકીન લોકોમાં એ
 જુઆદા મરાહુર નહીં થાએ વાસતે આપણે તેએને શારીપેઠે ધમકાવીએ કે
 તેએ ફરી એ નામથી લોકોમાં કોઇને નહીં કેહે. ૧૮ તારે તેએએ તેએને
 બોલાવીને ઇસુનાં નામથી તેએ કંઈ ન કેહે, ને તાલીમ ન આપે, એવા તેએને
 હુકમ કીધો. ૧૯ પણ પીતરે તથા ઇઆહાને જવાબ માં તેએને કહીજા કે, ખાદા-
 ના કરતાં તમારું જુઆદા શાંબલયું ખાદાની નજરમાં સજવર છે કે નહીં, એ
 તમેજ કહવો. ૨૦ કેમકે જે હમે દીકાં ને શાબલીઆં છે તે કહીઆ વીના હમે
 રહી શકતા નથી. ૨૧ તારે તેએને શી તરેહ સજવ કરવી એ લોકોને લીધે
 ન સુજતાં તેએએ તેએને વધારે ધમકાવીને મુકી દીધા, કેમકે જે થઇજા
 હતું તેથી સઘલા ખાદાની તારીફ કરતા હતા. ૨૨ કાંજે જે માણસ પર સમા
 કરવાનો આ મોજેજે થઇએ હતો તે ચાલીશ વરસથી જુઆદા ઉમરનો હતો.

૨૩ એને તેએ છુટીઆ તારે પોતાના લોકોની પાસે ગઇઆ, ને મુખી
 કાહીનોએ તથા વડીલાએ જે કહીજા હતું તે બધું તેએને કહીજા. ૨૪ ને
 તેએએ તે શાંબલીને એકદીલે ખાદાને માહોરા અવાજથી કહીજા કે, એએ
 ખાદાવંદ, મું ખાદા છે, જેણે આસમાન, તથા જમીન, તથા દરીએ, તથા
 જે બધું તેએમાં છે તે પેદા કીધું. ૨૫ તે પોતાના બંદા દાઉદનાં માહોથી

कहीजि छे के, "गेरडोभीम्मांमे शा वासते हुलउ क्रीधुं छे; ने लोडोम्मे क्रेकट वीयार क्रीधा? २६ जोदावंदने उलठा तथा तेना मसीहाने उलठा जमीनना पदराहाज्मा उडीज्मा, ने सरदारो ज्मेकडा यधज्मा." २७ डेमके अरापर तारा पांक भेटा धसु, जेने ते मसीह क्रीधा, तेने उलठा हिराद तथा पंतीज्मस पीलत गेरडोभीम्मा तथा धसराज्मेला लोडो सुधां ज्मेकडा यधज्मा; २८ ज्मे सार के तारा हाते तथा तारा मनसुजाज्मे जे यवानां ज्मगाउथी डरावीज्मांते करे. २९ ने हवे, ज्मज्मे जोदावंद, तुं तेज्मेानी धमक्रीज्मे जे, ने तारा ज्मंदाज्मेने ज्मेवुं ज्मपरा के तारो कलाम पुरी दीखरीथी तेज्मेा केहे; ३० ने तारो हात सभा करवा सार लांभो कर, ने तारा पाक भेटा धसुनां नामथी ज्मज्मेज्मेो तथा नीराहो ज्मेा थवा दे.

३१ ज्मेने तेज्मेाज्मे दुज्मा मागीज्मा पर जे जगेमां तेज्मेा ज्मेकडा यधज्मा हाता ते हाकी, ने तेज्मेा सरव पाक-रहथी बराध गधज्मा, ने जोदानो कलाम दीखरीथी कहीज्मा. ३२ ने धमानदारोनी सभा ज्मेकदील तथा ज्मेक जननी हाती, ने जे ज्मसज्माय पोतानो ते पोतानो करीने डोहज्मे नहीं कहीज्मा, पखु ज्मधी ज्मिजेमां तेज्मेा शरीक हाता. ३३ ने रसुखोज्मे मोहोटां कुवतथी जोदा-वंद धसुना पाछा उडवा जायत गहवाध पुरी, ने तेज्मेा सरव पर मोहोडो कुजल यधज्मेा. ३४ ने तेज्मेामांनो डोह मोहताज्मे नहीं हातो, डेमके जमीनना धज्मा धरोना जेठला भालेक हाता तेज्मेा ते वेयाने वेयेलानी क्रीमत लावीज्मा; ३५ ने रसुखाना पगनी पासे मुक्री, पछी जेवी जेनी जश्न हाती ते परमाजे तेने वेहेंज्मि-ज्मपाधज्मे. ३६ ने धज्मेासां, जे कुपरसमां जनभेला खेवी हातो, जेनी ज्मठक रसुखोज्मे आरखुजा धज्माने दीलासानो दीकरो पाडी; ३७ तेने जमीन हाती ते तेजे वेयी, ने क्रीमत लावीने रसुखाना पग पासे मुक्री.

आय पांयभो.

ज्मेने हतानीज्मा नाचे ज्मेक माज्मेसे तेनी ज्मज्मेर साक्षीरा साये पोतानी भीलकत वेयी. २ ने तेनी ज्मज्मेरना पखु ज्मज्मेतां क्रीमतमांथी कंध पाछुं राप्पीज्मे, ने ज्मेक भाग लावीने रसुखाना पग पासे मुक्रीज्मेा. ३ तारे पीतरे कहीज्मे, ज्मज्मे हतानीज्मा, पाक-रहने ज्मेकु डेहेवाने, तथा जमीननी क्रीमतमांथी कंध पाछुं राप्पवाने शेतान तारा दीलमां डेम बराधज्मेा छे? ४ ते तारी पासे हाती तारे शुं तारी नहीं हाती? ने वेयीज्मा पछी शुं तारा ज्मेज्मे-

તીઆરમાં નહીં હતી? તે પોતાનાં દીલમાં આ વીચાર કેમ આવવા દીધા? તે માણુ સોને નહીં, પણ ખોદાને જુહું કહીજી છે. ૫ એ વાતો શાંભલતાંજ હતાનીઆએ પડીને પરાણુ છોડીઆ, ને જેઆએ એ વાતો શાંભલી તે સરવ પર મોહોટી ખીહીક આવી. ૬ ને જુવાનોએ ઉઠીને તેને વીંગલીઆ, ને આહાર લઈજઈને દાટીઆ. ૭ ને ઘડી તણુક પછી જે થઈજ તે ન જાણતાં તેની બહરમર અંદર આવી. ૮ તારે પીતરે તેને કહીજી કે, મને કેહે, તમે શું આટલાં સાર તે જમીન વેચી? તેણીએ તેને કહીજી કે, હા, એટલાંજ સાર. ૯ તારે પીતરે તેને કહીજી કે, ખોદાવંદના રહની ઇમનેહાન કરવાને તમે બેહુએ કેમ સંપ કીધા છે? જો, જેઆએ તારા વરને દાટીઆ તેઆના પગ બારણુ આગલ છે. ને તેઆ તેને પણ આહાર લઈજરો. ૧૦ તારે તુરત તે તેના પગ પાસે પડી, ને પરાણુ છોડીઆ, પછી જુવાનોએ અંદર આવીને તેને મુએલી દીઠી, ને આહાર લઈજઈને તેના વરની પાસે તેને દાટી. ૧૧ ને આખી મંડલી પર, તથા જે લોહીએ એ વાતો શાંભલી તે સઘલા પર, મોહોટી ખીહીક આવી.

૧૨ અને લોહીમાં રસુલોના હાતોથી નીશાણીઆ તથા અબ્બએબ કામે ઘણું થઈઆ, (ને તેઆ સરવે એકદીલ સુધીમાનની પરસાલમાં હતા, ૧૩ ને ખીજઆમાંથી ઢોઈને તેઆમાં મલી જવાની હીમત નહીં આવી; પણ લોહીએ તેઆનાં વખાણુ કીધાં. ૧૪ ને મરદો તથા આરતો ટેલાંખંદ ખોદાવંદની તરફ ઇમાનથી ફરીઆ.) ૧૫ એ રોતે કે તેઆ ખીમરોને રસતાઆમાં લાવીઆ, ને ખીજાનાઆ પર તથા પલગો પર તેઆને સુઆ-ડીઆ, એ સાર કે પોતરના આવતાં તેનો છાઈઆ પણ તેઆમાંના ઢોઈ પર પડે. ૧૬ ને આસંપાસનાં રોહોરામાંના ઘણા લોક ખીમરોને તથા નાપાક રહોથી દુખ પામતાઆને ઈશાલિમમાં લઈઆવીઆ, ને તેઆ સરવ સમા કરાઈઆ.

૧૭ તારે સરદાર કાહીને તથા તેના સઘલા સાથી જેઆ સાદુકીઆનાં તડ-ના હતા તેઆ કરોધથી ભરાઈને ઉઠીઆ; ૧૮ ને પોતાના હાત રસુલો પર નાંખી-આ, ને અંધીવાજોનાં કેદખાનામાં તેઆને ધાલીઆ. ૧૯ પણ રોત ખોદાવંદના ફરેશતાએ કેદખાનાનાં બારણુ ઉઘાડીઆ, ને તેઆને આહાર લાવીને કહીજી કે, તમે જઆ, ૨૦ ને મંદીરમાં ઉભા રહીને જુદગીની એ સંધી વાતો લોકોને કહે. ૨૧ તારે તેઆ એ શાંભલીને મલસકે મંદીરમાં પેઠા,

ને શીખવવા લાગીઆ; પણ સરદાર કાહીને તથા તેના સાથીઓએ આવીને સભાને તથા ઈસરાએલના વડીલોને એકઠા બોલાવીઆ, ને તેઓને લાવવાને કેદખાનામાં મોકલીઆ. ૨૨ પણ સૌપાઠઓએ જાહેરે તેઓને કેદખાનામાં દીઠા નહીં, તારે પાછા આવીને ખબર કરીને કહીજી કે, ૨૩ હમે તો કેદખાનાને શારીપહે બંધ કરેલું તથા ચોકીદારોને બારણા આગલ ઉભા રહેલા દીઠા, પણ હમે ઉઘાડીજી, તારે અંદર કોઠાને દીઠા નહીં. ૨૪ સરદાર કાહીને તથા મંદીરના સરદારે તથા મુખી કાહીનોએ એ વાતો શાંભલી તારે તે બાબત બહુ ધબરાઈઆ કે એ શું હશે? ૨૫ તારે એક રાખસે આવીને તેઓને ખબર આપી કે, જુઓ, જે માણસોને તમે કેદખાનામાં ધાલીઆ હતા તેઓ મંદીરમાં ઉભા રહીને લોકોને શીખવે છે. ૨૬ તારે સરદાર સૌપાઠઓ સાથે જાહેરે જાપરદસતી કરીઆ વગર તેઓને લાવીઆ, કેમકે તેઓ લોકોથી ખીધા કે રખે તેઓને તેઓ પથરે મારે. ૨૭ ને તેઓ તેઓને લાવીઆ તારે તેઓને સભા આગલ ઉભા કીધા, ને સરદાર કાહીને તેઓને પુછીજી કે, ૨૮ તમે તે નામથી શીખવો નહીં, વાસતે શું હમે તમને તાકીદથી હુકમ નહીં આપીઆ હતો? પણ, જુઓ, તમે પોતાનો તાલીમથી ઈશાલેમને ભરીજી છે, ને તે રાખસનું લાહી પાડવું હમારી ઉપર લાવવાનું ઇચ્છેએઓ. ૨૯ તારે પીતરે તથા ખીબ ૨સુલોએ જવાબમાં કહીજી કે, આદમીઓ કરતાં જોદાને હમારે જુઆદા માનવો જોઈએ. ૩૦ જે ઇસુને તમે કહસ પર ટાંગીને મારીનાંખીઓ, તેને આપણા બાપદાદાઓના જોદાએ ઉઠાડીઓ છે. ૩૧ ને પોતાની જમણી બાજુ પર પાદશાહ તથા તારનાર થવાને જોદાએ તેને બુલંદ કીધો છે, કે ઇસરાએલને તોઆ તથા ગુનાહનો મારી તે આપે. ૩૨ ને હમે એ વાતો બાબત તેના સાહેદ છઈએ, ને પાક-રહ, જેને જોદાએ પોતાને માનનારાઓને આપીઓ, તે પણ સાહેદ છે.

૩૩ અને તેઓ એ શાંભલીને દીલમાં વીંધાઈ ગઈઆ, ને તેઓને મારીનાંખવાનો મનસુખો કીધો. ૩૪ પણ ગમાલીએલ નામે એક ફરોશી જે શારીઅત શીખવનારો, તથા સઘલા લોકોમાં ઈજતદાર હતો, તેણે સભામાં ઉઠીને ૨સુલોને થોડી વાર લગી બાહાર કાઢાડવાનો હુકમ આપીઓ. ૩૫ પછી તેણે તેઓને કહંજી, કે, એએ ઇસરાએલી લોકો, તમે આ માણસોને જે કરવાના છેઓ તે બાબત ખબરદાર રહો. ૩૬ કેમકે આ દાહાડાઓ અગાઉ

યુદ્ધસે ઉઠીને કહીજી કે, હું કોઈ મોહોયો છજી, ને તેની સાથે આરારે આરખાં માણુસ શામેલ થઈગ્યા; તે મારીગ્યા ગઈગ્યા, ને જીગ્યા તેના ફરમાનબરદાર હતા તેગ્યા પરગંદે થઈને નાખુદ થઈગ્યા. ૩૭ તે બાદ નામનીસી લખવાના દાહાડગ્યામાં ગાલીલનો ઇહુદા ઉઠીગ્યા, ને બહુ લોકોને પોતાની પછવાડે ખેંચીગ્યા, તેપણુ હલાક થઈગ્યા, ને જીટલા લોકો તેને તાબે હતા, તેગ્યા સરવ વીખરાઈ ગઈગ્યા. ૩૮ ને હવે હું તમને કહુંછજી કે તમે ગ્યા માણુસોથી દુર રહો, ને તેગ્યાને રહેવા દેગ્યા, કેમકે જો ગ્યે તાલીમ ઇગ્યા કામ આદમીગ્યાથી હરો, તો બરબાદ થઈ જશે; ૩૯ પણુ અગર ગ્યે ખોદાથી હરો, તો તમથી ગ્યે બરબાદ થનાર નથી; ગ્યેબું ન થાગ્યે કે તમે ખોદાની સાથે લડનારા હરો. ૪૦ ને તેગ્યાગ્યે તેનું માનીજી, ને રસુલોને બોલાવીને મારીગ્યા, ને ઇસુનાં નામથી બોલવાની મના કરીને તેગ્યાને મુકી દીધા. ૪૧ તારે તેગ્યા સભામાંથી ખુરા થતા ચાલીગ્યા ગઈગ્યા કે તેનાં નામને લીધે બેહુરમત થવાને લાગ્યેક તેગ્યા થઈગ્યા. ૪૨ ને દરરોજ મંદીરમાં તથા ઘેરેઘેર શીખવવાનું તથા ઇસુ ખરીસતની ખુરાખબરી જાહેર કરવાનું તેગ્યાગ્યે મુકીજી નહીં.

બાબ છઠો.

ગ્યને તે દાહાડગ્યામાં શાગીરદો ઘણા થઈગ્યા તારે હેખરીગ્યા પર હેલેનીગ્યાગ્યે કચકચ કીધી, કે રોજીંદી ખીદમતગીરીમાં તેગ્યાની વીધવાગ્યાની ગફલત કરેછે. ૨ તારે બારોગ્યે શાગીરદોની જમાતને બોલાવીને કહીજી કે, ખોદાનો કલામ છોડીને મજ્બેની ખીદમત હમે કરીગ્યે ગ્યે મુનાસીબ નથી. ૩ વાસેત, ગ્યે બાઈગ્યા, તમે પોતામાંથી સાત આબરદાર શખસ પાકરહે તથા દાનાઈગ્યે બરેલા રોધી કાહોડો; કે હમે તેગ્યાને ગ્યે કામ પર ફરાવીગ્યે. ૪ પણુ હમે પોતે દુગ્યામાં તથા કલામની ખીદમતમાં લાગુ રહીશું. ૫ ને ગ્યે વાત આખી જમાતને શારી લાગી; ને સેતફાન નામે ગ્યેક શખસ જી ઇમાને તથા પાકરહે બરેલો હતો તેને, તથા શીલપને, તથા ફરાખુરસને, તથા નીકાનોરને, તથા તીમનને, તથા ફરમાનાને, તથા અંતીગ્યાખના થગ્યેલા ઇહુદી નીકાલાસને, તેગ્યાગ્યે પસંદ કીધા. ૬ ને તેગ્યાને રસુલોની સાહામાં ઉભા કીધા, ને તેગ્યાગ્યે દુગ્યા માગીને તેગ્યા પર હાત મુકીગ્યા. ૭ ને ખોદાનો કલામ ફેલાઈ ગઈગ્યા, ને ઇશ્શાલિમમાં શાગીરદોની ગણુતી બહુ વધી ગઈ, ને કાહીનોનું મોહોદું યેલું ઇમાનને તાબે થઈજી.

८ अने धमिान तथा कुवते भरेला सतेकाने लोडिमां मोहोटां अण्णम्प्य काम तथा मोण्ण क्रीधा. ९ तारे लीपेरतीनी केहेवाग्गेली सभामांना, तथा कुरेन्तीना, तथा सीकंदरीआना, तथा क्रीलकीना, तथा आसीआना केटलाग्गि-
 टाग्गि उडीने सतेकानन्ती साथे तकरार क्रीधी. १० पणु ने दानार्ध तथा इहथी ते ओकीग्गी तेन्ती साहामां तेग्गी उभा रही राकीआ नहीं. ११ तारे तेग्गीग्गि केटलाग्गिक राप्पसोने समणवी लीधा, नेग्गीग्गि कहीग्गि के, हमे तेने सुसा तथा ओघने नीसपत कुइर केहेतां शांभलीग्गी. १२ ने तेग्गीग्गि लोडोने तथा वडीलाने तथा शासतरीग्गिने उराइग्गीग्गी, ने तेग्गीग्गि आवी तेने पकडी लीधा, ने सभामां लावीग्गी; १३ ने णुहा शाहेघे उभा क्रीधा, नेग्गीग्गि कहीग्गि के, अग्गि राप्पस आ पाक मकानने तथा तोरतने उलटुं कुइर कहीग्गी वीना रेहेतो नहीं. १४ केमके हमे अग्गिने अग्गि केहेतां शांभलीग्गी के, धसु नाळरी आ मकानने तोडी नांप्परो, ने ने रसना मुसाग्गि आपणुने आपी तेग्गीने अदलरो. १५ ने ने सरव सभामां ओहा हता तेग्गीग्गि तेना पर धारीने जेतां तेने अरे शरिशताना सरओ द्दिहा.

आप्य सातमो.

तारे सरदार काहीने पुष्ठीग्गि के, अग्गि वातो शुं अग्गि छे? २ ने तेणे कहीग्गि के, अग्गि माणुसो, भाहग्गी, तथा आपो, शांभलो, आपणु आप धमिराहीम हारानमां रहीग्गी अग्गि मेसोपोतामीआमां हतो, तारे ओघ णुललाल तेने जहेर थधग्गी. ३ ने तेने कहीग्गि के, तुं तारा मुलकमांथी तथा तारां सगांग्गीमांथी नीकल, ने ने मुलक हुं तने अताग्गि तेमां ज. ४ तारे ते जालदीना मुलकमांथी नीकलीने हारानमां आवी वसीग्गी, ने तेने आप मुग्गी पधी तांहांथी तेणे तेने आ मुलक, नेमां तमे हमणु वसोछेग्गी, तेमां तेने लावीग्गी; ५ ने तेणे तेने अग्गिमां कंध वतन आपीग्गि नहीं; अग्गि कदमभर जमीन पणु नहीं; पणु जे के ते वपत तेने कंध इरवंद नहीं हतुं, तोपणु तेने वाग्गिदे आपीग्गी के तने तथा तारा आद तारी नसलने वतनने साइ आ जमीन हुं आपरा. ६ ने ओघाग्गि अग्गि कहीग्गि के, तेनी नसल पारका मुलकमां जध रेहेरो; ने तेग्गी तेग्गीने गुलाभीमां राप्परो, ने आररो वररा सुधी तेग्गी साथे अदसलुकार्ध कररो. ७ ने ओघाग्गि कहीग्गि के ने द्रमना तेग्गी गुलाम थरो तेनी सज्ज हुं कररा; ने ते आद तेग्गी आहार आ-

वशे, ने आ लगीआमां मारी अंदगी करशे. ८ ने तेले तेने सुंनतनो अंदे-
 असत आपीआ; ने तेले धसिहाकने लनम आपीआ, ने आइमे दाहाडे
 तेनी सुंनत क्रीधी; ने धसिहाके धिआकुअने, ने धिआकुअे आर वडावाआने.
 ९ ने वडावाआआे अदेआधथी धडिसकेने भीसरमां वेचीआ, पणु आदा तेनी
 साथे हतो; १० ने तेनां अधां दुपथी तेने छोडावीआ, ने भीसरना पादशाह
 कुरोनी आगल तेने इल्ल तथा दानाई अअशी, ने तेले तेने भीसर पर तथा
 पोताना आआं धर पर अेअतीआर आपीआ. ११ ने भीसरना आआ
 मुलकमां तथा अनानमां दकाल पडीआ, तथा भाछेदुं दुप थईं, ने आपणु
 आपदाआेने आवानुं मलीं नही. १२ ने धिआकुअे शांभलीं के भीस-
 रमां अनाल छे, तारे तेले आपणु आपदाआेने पेहेलां तांहां माकलीआ.
 १३ पछी पीणु अे धडिसके पोताना भाधआेने आलआधआे, ने धडिस-
 कनां सगां कुरोने लणुधआं. १४ तारे धडिसके पोताना आप धिआकुअने तथा
 पोतानां सधलां कुदुंअने, लेआ पंअेतर शअस हता, ओलावा माकलीआ.
 १५ ने धिआकुअ भीसरमां आवी पेहिंआ, तांहां ते तथा आपणु आप-
 दादा मरीगधआ. १६ ने तेआेने शअेममां लधगधआ, ने ले कुअर धि-
 राहीमे नाणु आपीने शअेमना आप अेमरना दीकराआेथी वेआती लीधी
 हती, तेमां दाटीआ. १७ पणु वाआेदानो वअत ले आअत आेदाअे धि-
 राहीमने सम आधने कहीं हतुं ते लेम पासे आवीआ तेम ते लोक भीस-
 रमां वधीआ, ने अणु थधआ; १८ ते वअत सुधी के पीणे पादशाह थधआ,
 ले धडिसकेने लणुतो नही हतो. १९ तेले आपणुी काम साथे पाअंउ करीने
 आपणु आपदाआेने अेवुं दुप दीधुं के तेआेनां आलके अे नही,
 वासते तेआेने आहार नंआवीआं. २० ते वअतमां मुसा लनमीआ,
 ने ते धणु अुअसुरत हतो, ने तणु महीना सुधी पोताना आपनां धरमां
 पकीआ. २१ ने जरे ते आहार नंआधआ, तारे कुरोनी दीकरीअे तेने
 अेअकी लीधा, ने पोतानो दीकरो थवाने तेने पालीआ. २२ ने मुसा भीस-
 रीआनी कुले हीकमतमां तरपीअत पामीआ हतो, ने ओलवामां तथा
 काममां शकतीवान हतो. २३ ने ते पुरां आलीश वररानो थधआ तारे तेनां
 दीलमां आवीं के लधने पोताना भाधआे अनी धिसराअेलानी अअर ल.
 २४ ने तेआेमांना अेकने गुलम पामतो लेधने तेनी हीमाअेत क्रीधी,
 ने भीमरीने मारीनांअीने गुलम उठावनारनो अदलो लीधा. २५ कुमके तेले

धारिणी के तेना जाह्ये समजशे के जोदा तेम्माने तेना हातथी छुटके
 आपणे, पसु तेम्माने समजुआ नहीं. २६ ने बीजे दाहो तेम्माने लडता
 हत, तारे ने तेम्माने देप्याह्ये, ने तेम्माने भाहेमां सलाह करावा याहीने
 कहीजे के, अम्मे मरघे, तमे जाह छेम्माने. तमे हेम अमेक बीजे पर ज्युलम
 कुशेह्ये? २७ पसु के मोताना पडेसा पर ज्युलम करतो हतो, तेस्ये तेने
 हरायने कहीजे के, तने होस्ये हमारे छपर हाकम तथा हतसाह करनार हेरवांय्ये
 हो. २८ कस्ये ते जेम बीसरेने भारी नाभीय्ये तेम शुं अने भारी नांपवा
 याहेते? २९ तारे मुसाय्ये वातथी नाहो, ने भाहीम्मानना मुलकमां
 लहरीह्ये. तांहा तेने जे हीकरा ज्वनमीय्ये. ३० ने आलीश वरश गुळरीय्ये
 तारे जोदावधेना कृशितो सीनाह पाहाडना शनमां जहाडवा भवे आगना
 लडकाम तेने देप्याह्ये. ३१ ने मुसा ते देप्याव जेहने ताण्णुम थह्ये, ने
 जेवा साहे पासे जतो हतो, तारे तेने जोदावधेना अयाज थह्ये, ३२
 तारे तारे आपदाह्ये जो जोदा ह्येने ह्येनेहीमने जोदा तथा हसिहाकने
 जोदा तथा ह्येनेह्ये जोदा छी; तारे मुसा कपीय्ये. ने तेने हरीय्ये
 करथानी हीमत न रहे. ३३ ने जोदावधे तेने कहीजे के, "तुं तारा पगमांथी
 जेडा काहा, हेमके जे मकानमां तु छिने. छे ते पाह जमीनछे. ३४ बीसरमां जे
 भारी लोक छे तेम्मानुं कुम्भ ने जेह लीकुं छे, ने तेम्माने नीसासे शांललीय्ये
 छे. ने तेम्माने छोडावधाने हू छिनेय्ये छी, ने हवे आव. हू तने बीसरमां
 मोडलीश." ३५ तज मुसा जेने तेम्माने हतकार करेने कहीजे के, "हास्ये
 तने हाकम तथा हतसाह करनार हेरवांय्ये, तेने जे कृशिताय्ये जहाडवामां
 देप्याव आपीय्ये तेनी मारकत जोदाय्ये तेने हाकम तथा छोडावधान थवा साहे
 मोडलीय्ये. ३६ तेम्माने जाहस लावतां बीसर देसमा, तथा लाल हरीय्येमां.
 तथा शनम आलीश वरश मुधी तेस्ये अज्येय्ये कामे तथा नीशाह्येय्ये
 अतावी.

३७ जे मुसाय्ये अनी हसरेय्येने कहीजे हतुं के, "तमारे जोदावधे
 जोदा तमारे जाह्येमांथी मारा सप्ये अमेक नयी तमारे साहे उडाशे, तेनुं
 तमारे शांलकुं," ते ज्येव छे. ३८ जे शन भवे जेडलीमां हतो, ने जेनी साथे
 सीनाह पाहाडमां कृशितो जोलीय्ये, तथा आपसु आपदाह्येमांनी साथे
 हते. ते ज्येव छे; आपसुने आपवाने ज्वननी वातो ते पानीय्ये.
 ३९ आपसु आपदाह्येय्ये तेने मानवाने याहीजे नहीं. पसु तेने २६ कीधिया,

ને પોતાનાં દીલ ખીસર તરફ ફેરવીને હોગેતને કહીએ છે, ૪૦ "હમારી આમલ આલવાને હમારે સાહે ખોદાએને તું બનાવ, કેમકે એ મુસા જે હમને ખીસરમાંથી લાવીએ તેને શું થકેએ છે? એ હમે વાલુના નથી." ૪૧ તેને દાહાએએમાં તેએએ વાહોએ બનાવીએ, તેને મુરતીને કુરઆની અદબી. તે પોતાના હાતનાં કાનમાં ખુશાલી પામીએ. ૪૨ તારે ખોદા તેએથી ફરીએ, તે આસમાનની ફાજની અંદરી કરવા સાહે તેએને મુકી દીધા. તેમ નથીએની કીતાબમાં લખેલું છે છે, "એએ કમિશએલી લોક. તમે ચાલીગ વરરા લગી ચન મધે મારીનાંએલા બનવરો તથા કુરઆનીએ શું મહારો પામે લાવીએ હવા? ૪૩ તમે મલખત્ય માંડવાને. તથા પોતાના રેમકાન દેવતાના સીતારાને. હએને જે મુરતીએ તમે પુજવાને બનાવી, તેએને તમે કીચકી લીધી; વામને હું તમને આએલની પેલી ગમ લહીજીશિ."

૪૪ મુસા સાથે ખોલવાને એમ ફાવીએ છે તેણે જે નમુને દીઠા તે પરમાણે મહવાહને તંમુ કરે. તેમ ચનમાં આપણા આપદાએએની સાથે તે હુને. ૪૫ હલે-શુઆ સાથે આવનારા આપણા આપદા પલુ તે પાલીને ગરદાએએ જેએને ખોદાએ આપણા આપદાએએની સાહામાંથી કાહાડી મુકીએ. તેએનાં વતનમાં દાહિદના દાહાએએ મુધાં લાવી મુકીએ. ૪૬ જેને ખોદાની હજુરથી ફાજલ મલાએ, તે તેણે ચાહીએ છે હએકુબના ખોદાને સાહે મકાન બનાવે. ૪૭ પલુ મુલોમાને તેને સાહે એક ઘર બનાવીએ. ૪૮ લકાન હાતનાં અવિલાં મંદીગેમાં ખોદાએતાલા રહેતો નથી, જેમ નથી જેહેએ છે. ૪૯ "ખોદાવંદ એમ જેહેએ, આસમાન માહે તખત તથા પરથવો માહે પહઆમન છે, તમે મારે સાહે કીએ ઘર બનાવરો! હએ મારા આરામની જગીએ જેહેએ! ૫૦ મારા હાને શું આ અધાં ચાળે બનાવી નથી.

૫૧ એએ ગરદત ખેચનારાએ, તે દીલ તથા કાનના અસુંતરીએ, તમે હમેરા પાકરેહને ઉલટું કોએએ, જેમ તમારા આપદાએએએ કરીએ, તેમ તમે કરોએએ. ૫૨ નથીએમાંલા જેણેને તમારા આપદાએએએ મનાવીએ નથી! ને જેએએ તે ગમતના આવવા બાબત આમલથી અબર આપો તેએને તેએએ મારીનાંએએ; તેના પકબવનારા તથા ખુની હવે તમે થકએએ છેએ. ૫૩ તમે શીરશાએએની મારકત તોરત પામીએ, પલુ પાલી નહીં.

૫૪ અને તેએ એ વાગે શાબલાને પોતાનાં દીલમાં વીધાઈ ગહએ, ને

ते पर दांत पीसीया. ५५ पणु पाकइहथी भराय्मेलो छतां तेणे आसमान तरु ताकीने जोदानी जलाल तथा जोदानी जमल्लो आणु पर धसुने उभो रहेतां दीडा. ५६ तारे तेणे कहीजिं, णुय्मो, आसमान उधेउं, तथा जोदाना जमल्लो हात पर आधमीना जेथाने उभो रह्यो हुं जेजिं छजिं. ५७ पछी तेय्मो-य्मे मोहोये पोकार मारीने पोताना कान अंध करीया, ने य्मेक्यीते तेना पर दोडी आवीया. ५८ ने तेने रोहेर आहार काहाडीने पथरे मारीया; तारे साउले केहेवाय्मोला य्मेक जवानना पगनी पासे राहेद्येय्मे पोतानां कपडां मुक्रीयां. ५९ ने सतेकानने दुया भागतां, तथा य्मे जोदावंद धसु, मारा इहने कयुल कर, य्मेम केहेतां तेय्मोय्मे पथरे मारीया. ६० ने तेणे धुठणु टेकवीने मोहोये अवाज काहाडीने कहीजिं के, य्मेय्मे जोदावंद, तेय्मो पर या पाप गणुतो ना; ने य्मेम कहीया याद ते जेधी गधय्मो.

आय आठमो.

अने साउले तेनां अुन आयत राणु हतो. ने ते वप्यत धइशालिम-मां मंडली पर मोहोटी सतावली थध, ने रसुखो शीवाय्मे जीज सरव धहुदाना तथा समारीयाना परांतांमं वेराध गधय्मा. २ ने दीनदार रायसो सतेकानने दाठवा लध गधय्मा, ने तेनी आयत अहु माहातम कीधा. ३ ने साउले मंडलीने अहु हलाक कीधी, ने धेरेधेरे पेसीने मरदो तथा य्मारतोने अंय्मीने अंधीयानांमं नांपतो हतो. ४ वासते जेय्मो वेराध गधय्मा तेय्मो हरेक मकानमां कलामनी वाय्मेणु करता क्रीया.

५ अने झीलीप समारीयाना रोहेरमां जधने तेय्माने अरीसतनी मुनादी करवा लागीया. ६ ने झीलीपना कीधेला मोलेज जेधने, तथा तेनी वातो शांभलीने लोकोय्मे य्मेकहीले तेनी वात पर धीयान लगाडीजिं. ७ केमके नापाक इहे जेय्माने वलगीया हता तेय्मांमांना धय्माय्मांथी मोहोटा अवाज पाउता नीकली आवीया; ने धय्मा पकराधाती तथा लंगडा समा कराधय्मा. ८ ने ते रोहेरमां अहु अुशी थध. ९ पणु य्मे अगाड सीमान नाचे य्मेक रायस ते रोहेरमां जहुगरी करतो, ने पोते कोध मोहोये छे य्मेम कहीने समारीयाना लोकोने दंगमां रायतो हतो. १० ने नाहानाथी मोहोय सुधी, सरव तेने मानीने केहेता के, य्मे रायस जोदानी मोहोटी कुदरत छे. ११ ने तेणे तेय्माने धय्मी मुदतथी जहुगरीय्मे जभावीया हता, वासते तेय्माय्मे तेने

માનીઓ. ૧૨ પણ ઝાદાની પાદશાહતની, તથા ઇસુ ખરીસતનાં નામની ખુરાખખરી ફીલીપ બહેર કરતો હતો, તે તેઓએ માની, તારે મરદો તથા ઝ્યારતોએ પણ આપતીસમા લીધું. ૧૩ ને સીમાને પોતે પણ ઝ્યેતકાદ કીધો, ને આપતીસમા લઇને ફીલીપની સાથે લાગુ રહીઓ, ને મોબેબ તથા નીશા હીઓ થતી બેઠને તાગુબ થઈઓ.

૧૪ પછી સમરોનીઓએ ઝાદાનો કલામ કબુલ કીધો, એ બરે ઇશ્રાલેમના રસુલોએ શાંબલીઈ, તારે પીતરને તથા ઇઓહાનને તેઓની પાસે માફલીઓ. ૧૫ તેઓએ તાંહાં પોહોંચીને તેઓને સાર દુઆ માગી, કે તેઓ પાક-રહ પામે. ૧૬ કેમકે તેઓમાંના કોઈ પર તાંહાં લગી તે ઉતરીઓ નહીં હતો, પણ કકત ઝાદાવંદ ઇસુને નામે તેઓ આપતીસમા થઈઓ હતા. ૧૭ તારે તેઓ પર તેઓએ હાત મુકીઓ, ને તેઓ પાક-રહ પામીઓ. ૧૮ ને રસુલોના હાત મુકવાથી પાક-રહ અપાઈઓ, સીમાને એ બેઠને તેઓની પાસે નાહુ લાવીને કહીઈ કે, ૧૯ તમે મને પણ એ ઝ્યેખતીઆર એ સાર આપો કે જે પર હું હાતો મુકું તે પાક-રહ પામે. ૨૦ તારે પીતરે તેને કહીઈ કે, ઝાદાની અખરોસ નાહુથી વેચાતી લેવાએ, એમ તે ધારીઈ, વાસતે તાં નાહુ તારી સાથે નાહુદ થાએ. ૨૧ એ વાતમાં તારો ભાગ કે હીસો નથી, કેમકે તાં દીલ ઝાદાની આગલ સીધું નથી. ૨૨ એ વાસતે તું પોતાની એ ખુરાઈને લીધે તોખા કર, ને ઝાદાની આબજી કર, કે કદમ્ય તારાં દીલનો વીઆર તને માફ કરાએ. ૨૩ કેમકે તું કડવાસના પોતમાં તથા ખુરાઈનાં અંધનમાં છે એ હું બેઈછઈ. ૨૪ તારે સીમાને જવાબમાં કહીઈ કે, તમારી કહેલી વાતોમાંની કોઈ મારા પર ન આવે વાસતે તમે મારે સાર ઝાદાવંદ પાસે દુઆ માગો. ૨૫ ને તેઓ ગહવાઈ આપીને, તથા ઝાદાવંદનો કલામ કહીને, ઇશ્રાલેમ તરફ પાછા ફરીઓ; ને સમારીઓના ઘણાં ગામમાં તેઓએ ખુરાખખર આપી.

૨૬ એને ઝાદાવંદના ફીરિશતાએ શીલીપને કહીઈ કે, તું ઉઠ, ને જે રસતો ઇશ્રાલેમથી ગાબમાં બએ, જે રાન છે, તાંહાં દકશાણની તરફ જ. ૨૭ ને તે ઉઠીને ગઈઓ, ને જુઓ, એક રાખસ હખશી બોલે, જે હખશીઓની રાણી કાંકેકીનો વજર ને તેની સંધી દોલતનો મુખતીઆર હતો, તે અંદગી કરવા સાર ઇશ્રાલેમમાં આવીઓ હતો. ૨૮ ને પાછો જતાં પોતાના રથમાં એસીને ઇસાઈઆ નખીની કીતાબ વાંચતો હતો. ૨૯ તારે રહે ફીલીપને કહીઈ

કે, તું નજદીક જા, ને જ્મિ રથને મલ. ૩૦ તારે ફીલીપે પાસે દોડીને તેને ધસાઈઆ નખીની ક્રીતાબ વાંચતો શાંભલીઆ, ને કહીજી કે, તું જે વાંચે છે તે શું સમજે છે? ૩૧ તારે તેણે કહીજી કે, મને કોઈઆ બતાવોઆ વીના હું કેમ સમજી શકું? પછી પોતાની સાથે ચહડી બેસવા સાચ તેણે ફીલીપને અરજ કીધી. ૩૨ ને તે ક્રીતાબનું પદ જે તે વાંચતો હતો તે જ્મિ હતું કે, “ગેરાંની પછે મારીનંખાવાને તે લઈ જવાઈઆ, ને જેમ હલવાન પોતાના કાવરનારની આગલ અણુબોલીજી રેહે છે, તેમ તેણે પોતાનું મોહો ઉઘાડીજી નહીં. ૩૩ તેની ગરીબાઈમાં તેનો ધનસાક નહીં થઈઆ, ને તેનો જન જમીન પરથી કહડાઈઆ, વાસતે તેની પેહેડીનું બીઆન કોણુ કરશે?” ૩૪ તારે તે જ્મિ જ્મિ ફીલીપને જવાબમાં કહીજી કે, હું તારી આજી કહું છું કે, નખી કોણુની બાબત જ્મિ કેહે છે? પોતા બાબત ધઆ કોઈ બીજા બાબત? ૩૫ તારે ફીલીપે પોતાનું મોહો ઉઘાડીને તેજ લેખથી માંડીને ઇસુની ખુશખબર તેને આપી. ૩૬ ને તેઆ રસતે આગલ જતાં કંઈ પાણી પર આવી પોહોંચીઆ, તારે જ્મિ જ્મિ કહીજી કે, જો, પાણી છે, મારે બાપતીસમા પામવાને શો અઠકાવ છે? ૩૭ તારે ફીલીપે કહીજી કે, અગર તું પોતાના આખાં દીલથી ઇમાન લાવે છે તો સવા છે: ને તેણે જવાબમાં કહીજી કે, હું માનું છું કે ઇસુ ખરીસત આદાનો બેગ્ર છે. ૩૮ ને રથ ઉભો રાખવાને તેણે હુંકમ કીધી, ને તે બેહુ ઇઆને ફીલીપ તથા જ્મિ પાણીમાં ઉતરીઆ, ને તેણે તેનું બાપતીસમા કીધું. ૩૯ ને તેઆ પાણીમાંથી ઉપર આવીઆ પર આદાવંદનો રૂહ ફીલીપને લઈ ગઈઆ, ને જ્મિ જ્મિ તેને ફરી દીઠો નહીં; તારે તે ખુશી કરતો પોતાને રસતે ગઈઆ. ૪૦ પણ ફીલીપ અરાદોદમાં દેખાઈઆ, ને કાઈસારીમાં પોહોંચીઆ તાંહાં લગી સરવ રોહેરોમાં ખુશખબર પરગટ કરતો ગઈઆ.

બાબ નવમો.

અને સાઉલ હજી સુધી આદાવંદના શાગીરદો પર ધમકાનો તથા કતલનો દમ મારતાં સરદાર કાહીન પાસે ગઈઆ. ૨ ને તેની પાસે દમસકની સમાઆ પર જ્મિવાં બત માગીઆં કે, અગર જ્મિ તરીકાના મરદ ધઆ આરત કોઈને તે જ્મિ તો તેઆને બાંધીને ઇશિલિમમાં લાવે. ૩ ને જતાં દમસકની પાસે તે પોહોંચીઆ, તારે જ્મિમ થઈજી કે જ્મિકાજ્મિક તેની ચારે બાજુ આસમાનથી રોશની ચમકી. ૪ ને તે જમીન પર પડીઆ, ને પોતાની સાથે

બોલતાં એક અવાજ શાંભલીઓ કે, અએ સાઉલ, અએ સાઉલ, તું મને કેમ સતાવે છે ? ૫ તારે તેણે કહીજી કે, અએ જોદાવંદ, તું કોણુ છે ? ને જોદાવંદે કહીજી કે, હું ઇસુ છજી, જેને તું સતાવે છે, અનીઓ પર લાત મારવી તને મુશકેલ છે. ૬ તારે ધુજતાં તથા અચરત કરતાં તે બોલીઓ, અએ જોદાવંદ, મારાથી તું શું કરાવવા ચાહે છે ? ને જોદાવંદે તેને કહીજી કે, તું ઉક, ને રોહિરમાં જ, ને તારે જે કરવું છે તે તને કહેવારો. ૭ તારે તેની સાથે જનારા માણુ સો અણુબોલીઓ ઉભાં રહીઓ ; તેઓએ અવાજ શાંભલીઓ ખરો, પણુ કોઈને દીક્ષા નહીં. ૮ ને સાઉલ જમીન પરથી ઉઠીઓ, ને તેનો આંખો ઉઘેડેલી છતાં પણુ તેણે કોઈને દીક્ષા નહીં, ને તેઓ તેનો હાત પકડીને દમસકમાં લાવીઓ. ૯ ને તણુ દાહાડા લગી તે દેખતો નહીં હતો, ને કંઈ ખાતો પીતો નહીં હતો.

૧૦ અને દમસકમાં આનાના નામે એક શાગીરદ હતો, ને જોદાવંદે તેને રોઈઓમાં કહીજી કે, અએ આનાના, ને તેણે કહીજી કે, જો, અએ જોદાવંદ, હું હીઓ છજી. ૧૧ તારે જોદાવંદે તેને કહીજી કે, તું ઉઠીને પાધરા કહેવાએલા રસતામાં જ, ને ઇહુદાના ધરમાં તારસસના સાઉલ નામના એક રાખસની તલાશ કર, કેમકે, જો, તે દુઆ માગે છે. ૧૨ ને તેણે રોઈઓમાં આનાના નામે એક રાખસને અંદર આવતાં, ને તે નજર પામે વાસતે તેના પર હાત મુકતાં દીક્ષા છે. ૧૩ તારે આનાનાએ જવાબ દીધો કે, અએ જોદાવંદ, મેં એ રાખસ આખત ઘણુઓથી શાંભલીજી છે કે ઇશિસાલિમમાંના તારા પવીતરો પર એણે ઘણી બદી કીધી છે. ૧૪ ને તારાં નામથી જે દુઆ માગે છે, તે સરવને આંધવાને મુખી કાહીનોની તરફથી હીઓં પણુ તેને એખતીઆર છે. ૧૫ પણુ જોદાવંદે તેને કહીજી કે, તું જ, કાંજે ગેરકોમીઓની તથા પાદશાહાઓની તથા ઇસિરાએલની કોમ આગલ માઈ નામ લઈ જવા સારુ એ માઈ પસંદ કરેલું વાસણુ છે. ૧૬ કેમકે તેને મારાં નામને લીધે કેટલાં દુખ સેહેવાં પડે છે, એ હું તેને દેખાડીશ. ૧૭ તારે આનાના જાહેને તે ધરમાં પેડા, ને તેના પર પોતાના હાત મુકીને કહીજી કે, અએ ભાઈ સાઉલ, જોદાવંદ ઇઆને ઇસુ, જે તને રસતે આવતાં દેખાઈઓ, તેણુ મને મોકલીઓ છે, એ સારુ કે તું પોતાની નજર પામે, ને પાકરહે ભરાએ. ૧૮ તારે ઝટ તેની આંખોથી છાલાં સરખાં કંઈ ખરી પડીઓં, ને તુરત તે દેખતો થઈઓ, ને ઉઠીને આપતીસમા પામી લીધું. ૧૯ ને ખાનુ ખાહેને જોર પામીઓ ; ને સાઉલ દમસકમાંના

शागीरदो साथे छेठलाय्मिक दाहाडा रहीय्मो. २० ने तेणु लागली य्मिआदत-
पानाय्मोमां प्परीसतनी मुनादी क्रीधी डे, ते ओदावो ज्ये छे. २१ ने जे सध-
लाय्मि तेने शांभलीय्मो तेय्मो ताण्णुय्म थधने ओलीय्मा डे, जेणु य्मा नामथी
दुय्मा मागनाराय्मिने ढशालिममां हलाक क्रीधा, ने जे य्मिज कामने साइ
हीय्मां आवीय्मो डे तेय्मिने पांधीने मुप्पी काहीनेनी पासे लधज्मि, ते शुं
य्मिज नथी? २२ पणु साडल ज्जुय्मादा कुवत पामीय्मा, ने य्मिज प्परीसत
छे, ते साथेत करीने दमसकमांना रेहेनारा ढहुदीय्मिने हरावीय्मा.

२३ य्मने धणु दाहाडा गुजरीय्मा पाद ढहुदीय्मोय्मि तेने भारी नांप्ववानो
भनसुणो क्रीधा. २४ पणु तेय्मिनो इराव साडलने मालुम पडीय्मो; ने ते-
य्मोय्मि तेने भारीनांप्ववा साइ रात दाहाडो भागलोनी चोकी क्रीधी. २५ तारे
शागीरदोय्मि राते तेने लधने टोपलीमां सुक्रीने टाट परथी उतारीय्मो. २६ ने सा-
डले ढशालिममां आवीने शागीरदोनी साथे मलीज्वाणुं अहु य्माडीजिं, पणु
सरवे तेनाथी प्पीधा, ने भानीजिं नहीं डे ते शागीरद छे. २७ लक्रीन प्पारणुय्मा
तेने लधने रसुखीनी पासे लावीय्मो, ने तेणु रसतामां ओदावंदने डेड रीते
दीडा, ने ते तेनी साथे ओलीय्मो, ने तेणु हीमतथी दमसकमां ढसुनां नामनी
वाय्मिज्जु शी तरेह क्रीधी, य्मि तेणु तेय्मिने ज्जुहेर क्रीधुं. २८ ने ढशालिममां
तेय्मिनी साथे ते य्माव ज्व करतो रहीय्मो. २९ ने तेणु ओधरक ओदावंद
ढसुनां नामथी वातो कही, ने ज्जुलेनीय्मिनी साथे तकरार क्रीधी; ने तेय्मोय्मि
तेने भारीनांप्ववानुं क्रीधुं. ३० तारे ते ज्जुलेनि भाडय्मो काडसारीमां तेने लध
गडय्मा, पछी तारससमां तेने चोडलीय्मो. ३१ तारे य्माप्या ढहुदानी तथा
गालीलनी तथा सभारीय्मानी मंडलीय्मां प्पाराम पामीने मज्जुत थध; ने
ओदावंदनी प्पीहीक तथा पाकइहना दीलासामां य्मलतां वधी.

३२ य्मने य्मिभ थधजिं डे पीतर सरव मकानोमां ज्जुतां लुदाना रेहेवासी पवी-
तर लोडोनी पासे आवीय्मो. ३३ ने तांहां य्मनीय्मस नामे य्मिक राय्मसने
दीडा, जे य्माड वररा सुधी प्पीछना पर पडेला हतो, ने ते प्प्यशाघ्राती हतो.
३४ तारे पीतरे तेने कहीजिं डे, य्मय्मि य्मनीय्मस, ढसु प्परीसत तने सभो क-
रेछे, उड, ने तांइं प्पीछणुं तधय्मार कर; ने तुरत ते उडीय्मो. ३५ ने लुदा
तथा शारेनना सधला रेहेवासी तेने ज्जुधने ओदावंदनी तरड् इरीय्मा.

३६ य्मने ज्जेपामां ताप्यीथा ढय्माने दरकास नामे य्मिक शागीरद हवी, ते
नेक कामो तथा प्पेरात करवामां पुरी हवी. ३७ ने ते दाहाडय्मोमां य्मिभ थ-

ઠગીં કે તે બીમાર પડીને મરી ગઈ, ને તેઓએ તેને નહવાડીને માલ પર મુકી. ૩૮ ને લુદા બેપા પાસે હતું, વાસતે શાગીરદાએ શાંબલીગીં કે પીતર તાંહાં છે, તારે બે શાપ્સોને તેની પાસે દરખાસત કરવાને તેઓએ મોકલીઆ કે, હમારી પાસે આવવામાં વાર ના લગાડતો. ૩૯ તારે પીતર ઉઠીને તેઓની સાથે ગઈએ, ને પોહોંચીએ તારે તેઓ તેને માલ પર લઈ ગઈએ, ને સઘલી વીધવાએ રડતી, ને દરકાસ તેઓની સાથે હતી તારે તેણે જે અંગરખા તથા કપડાં બનાવીએ હતાં તે દેખાડાવતી, તેની પાસે ઉભી રહી. ૪૦ પણ પીતરે તે સરવને બાહાર કાઢાડીને ઘુંટણુ ટેકવીને દુઆ માગી, ને મુડદાની તરફ ફરીને કહીગીં કે, અએ તાબીથા, ઉઠ; તારે તેણે પોતાની આંખો ઉઘાડી, ને પીતરને બેઠને ઉઠી બેઠી. ૪૧ પછી તેણે તેને હાત આપીને બાબી કાઢી, ને પવીતરોને તથા વીધવાએને બોલાવીને તેને જીવતી સોંપી. ૪૨ ને આખા બેપામાં એ માલુમ થઈ, ને ઘણાએ એ દાવંદ પર એતકાદ કાઢી. ૪૩ પછી એમ થઈ કે, બેપામાં સીમાન નામે એક આમડીઆની સાથે તે ઘણા દાહાડા રહીએ.

બાબ દશમો.

અને કાઈસારીમાં કરનેલસ નામે એક શાપ્સ ઇતિલી કેહેવાએલી પલટનનો મુબેદાર હતો. ૨ તે દીનદાર હતો, ને પોતાના ધરના સહુ મુધાં બાદાની બીઠીક શાપ્તો, ને લોકોમાં બહુ ખેરાત કરતો, ને હમેશા બાદાની પાસે દુઆ માગનાર હતો. ૩ તેણે એક દાહાડે તીબ પોહારને આશરે બાદાના ફીરેશતાને પોતાની પાસે આવતાં, તથા અએ કરનેલસ, એમ કેહેતાં શેઈઆમાં સાફ દીડા. ૪ તારે તેણે તે પર ધારીને બેઠગીં, તથા બીધેલા થઈને કહીગીં કે, અએ બાદાવંદ, શું છે? ને તેણે તેને કહીગીં કે, તારી દુઆએ તથા તારી ખેરાત ઇઆદગરીને સાથે બાદાની હજુર પોહોંચી છે. ૫ ને હવે તું બેપામાં માણુસો મોકલીને સીમોનને, જેની અટક પીતર છે, તેને તેડાવ. ૬ તે એક આમડીઆ સીમાન, જેનું ધર દરીઆને કાંઠે છે, તેની સાથે રહેછે: તારે શું કરવું, એ તને તે બતાવશે. ૭ ને બરે ફીરેશતો, જેણે કરનેલસની સાથે વાત કાઢી, તે ગઈએ, તારે તેણે પોતાના ધરના આકરોમાંના બેને, તથા જે હમેશા તેની સાથે રહેતા હતા તેઓમાંથી એક દીનદાર સીપાઈને બોલાવીઆ. ૮ ને તેઓને એ બધું કહીને તેણે તેઓને બેપામાં મોકલીઆ. ૯ ને બીજે દાહાડે તેઓ રસતે જતા હતા, ને શેહેરની પાસે પોહોંચીઆ, તારે બપોરને આ-

શરે પીતર દુઆ માગવાને અગાસી પર ચહડીગ્મો. ૧૦ ને તેને બહુ ભુખ લાગી, ને કંઈ ખાવા ચાહીજી, ને તેગ્મો તઢચ્ચારી કરતા હતા ગ્મિટલામાં તે બેહોરા થઈગ્મો. ૧૧ ને આસમાન ઉઘડેલું તથા ગ્મિક વાસણુ જાહોટી ચાદરના સરખું ચોખ્ખુણુ બાધેલું, તથા જમીનની તરફ લટકતું તેની પાસે ઉતરતું દીડું. ૧૨ તેમાં જમીન પરનાં સઘલી જતના ચારપગાં તથા જંગલી જનવરો તથા પેટે ચાલનારાં તથા આસમાનનાં ચલીઆં હતાં. ૧૩ ને તેની પાસે અવાજ આવીગ્મો કે, અગ્મિ પીતર, ઉક, માર ને ખા. ૧૪ પણ પીતરે કહીજી કે, અગ્મિ ખોદાવંદ, હરગેજ નહીં, કેમકે હરામ કે નાપાક સીજ મેં કદી ખાધી નથી. ૧૫ તારે ફરી બીજી વાર તેની પાસે અવાજ આવીગ્મો કે, ખોદાગ્મે જે પાક કીધું છે, તેને તું હરામ ના કેહે. ૧૬ ને ગ્મિમ તીજી વાર થઈજી, પછી તે વાસણુ પાછું આસમાનમાં ખેંચાઈજી. ૧૭ ને પીતરે જે શોધગ્મો દીડા તે શું હરો, ગ્મિમ તે પોતાનાં દીલમાં વીચારતો હતો, તારે જુગ્મો, કરનેલસથી જાકલાગ્મિલા માણુસો સીમાનજીંધર પુછીને બારણા આગલ ઉભા રહીગ્મો. ૧૮ ને તેગ્મોગ્મે હાંક મારીને પુછીજી કે, સીમાન, જેની અટક પીતર છે, તે શું હીઆં રેહેછે? ૧૯ ને પીતર તે શોધગ્મો આખત વીચારતો હતો, તારે રહે તેને કહીજી કે, જો, તણુ માણુસો તને શોધેછે. ૨૦ ગ્મે સાહ તું ઉડીને ઉતર, ને કંઈશાક લાવીઆ વીના તેગ્મોની સાથે જ, કેમકે મેં તેગ્મોને જાકલીઆ છે. ૨૧ તારે પીતરે કરનેલસથી પોતાની તરફ જાકલાગ્મિલા માણુસો પાસે ઉતરીને કહીજી કે, જુગ્મો, જેને તમે શોધેછીગ્મો તે હું છજીં; શા વાસતે તમે આવીઆ છેગ્મો? ૨૨ તારે તેગ્મોગ્મે કહીજી કે, કરનેલસ ગ્મિક સુમેદાર, જે રાસત તથા ખોદાની બીહોક રાખનાર માણુસ છે, તથા આખા ઠહુદા મુલકમાં આખર પામલો છે, તે તને પોતાને ઘેર તેડાવાં તથા તારાથી વાતો સાંભલવા વાસતે ગ્મિક પાક ફીરેરાતાથી ચેતાવલો થઈગ્મો. ૨૩ તારે તેણે તેગ્મોને અંદર બોલાવીને પહેરોણા રાખીઆ, ને બીજે દાહોડે પીતર તેગ્મોની સાથે ગઈગ્મો, ને જોપાથી બાઈગ્મોમાંના કેટલાગ્મિક પણ તેની સાથે ગઈગ્મો.

૨૪ અને બીજે દાહોડે તેગ્મો કાઈસારીગ્મે પુગીઆ, ને કરનેલસ પોતાનાં સગાંને તથા પીચ્ચારા દોસતોને ગ્મિકલા કરીને તેગ્મોની રાહ જોતો હતો. ૨૫ ને ગ્મિમ થઈજી કે પીતરનાં પેસતાં કરનેલસ તેને મલીગ્મો, ને તેના પગ પાસે પડીને સજ્જો કીધો. ૨૬ પણ પીતરે તેને જીહાડીને કહીજી કે, ઉભો થા, હું પોતે પણ માણુસ છજીં. ૨૭ ને તેણે તેની સાથે વાતો કરતાં અંદર જમીને

ધણા માણસ અંકડા થઈલા દીકા. ૨૮ તારે તેણે તેઓને કહીજી કે, તમે જાણોછો છો કે બેગાનાઓની સંગત રાખવી, ઈઆ તેઓ પાસે જવું ઇહુદી માણસને સ્વા નથી, પણ જોદાઓ મને દેખડાવીજી છે કે મારે કોઈ માણસને હરામ ઈઆ નાપાક નહીં કેહેવું. ૨૯ વાસતે હું તેડવાઈઓ તારે આકું બોલીઆ વીના આવીઓ, તો હું પુછુંછજી કે તમે મને શા સખયથી બોલાવીઓ છે? ૩૦ ને કરનેલસે કહીજી કે, ચાર દાહાડા પર હું આ ઘડી સુધી અપવાસ કરતો હતો, ને તીજ પોહરને વખતે હું મારાં ઘરમાં દુઆ માગતો હતો, તારે જુઓ, ચલકતાં લુગડાં પેહેરેલો અંક જણ મારી સાહામાં ઉભો રહીઓ. ૩૧ ને કહીજી કે, અઓ કરનેલસ, તારી દુઆ શંબલાઈ, ને તારી ખેરાત જોદાની ઈઆદગરીમાં આવી છે. ૩૨ અ સાઈ તું બેપામાં મોકલ, ને સીમાન, જેની અટક પીતર છે, તેને હીઆં બોલાવ, તે દરીઆ કાંઈ સીમાન આમડીઆના ઘરમાં રેહેછે, તે આવીને તને કેહેરો. ૩૩ વાસતે મેં તુરત તારી તરફ આદમી મોકલીઆં, ને તારા આવવાથી તેં શાઈ કીધું છે, તો જે હુકમ જોદાથી તું પામીઓ છે તે સરવ શંબલવાને હમે બધા જોદાની આગલ હાજર છઈઓ. ૩૪ તારે પીતરે મોહો ઉઘાડીને કહીજી હું અંકીનન જાણુંછજી કે જોદા કોઈની તરફદારી કરતો નથી. ૩૫ પણ હરેક મુલકમાં જે કોઈ તેનાથી ખીહેછે, ને નેકી કરેછે, તેને તે પસંદ આવેછે. ૩૬ ઇસુ ખરીસત, જે સહુનો જોદાવંદ છે, તેની મારફત શાંતીની ખખર જાહેર કરતાં જોદાઓ બની ઇસરાઓ પાસે જે વાત મોકલી; ૩૭ ઇઆને ઈઆહાને જે બાપતીસમા પરગટ કરીજી તે પછી ગાલી-લથી માંડીને આખા ઇહુદામાં જે વાત પરગટ કરાઈ, તે તમે જાણોછો છો, ૩૮ કે જોદાઓ પાકરૂથી તથા કુવતથી નાજરથના ઇસુને મસી કીધા, તે બલાઈ કરતો ને શેતાતથી જે પીડાઓલા હતા તેઓ સઘલાને આરામ કરતો ફરીઓ, કેમકે જોદા તેની સાથે હતો. ૩૯ ને તેણે ઇહુદીઓના મુલકમાં તથા ઇશા-લિમમાં જે કામે કીધાં તે સરવના હમે શાહેદ છઈઓ; તેને તેઓએ કૂસ પર જડીને મારી નાંખીઓ. ૪૦ તેને જોદાઓ તીજે દાહાડે ઉઘાડીઓ, ને તેને જાહેર કીધા. ૪૧ સરવ લોદીની આગલ નહીં, પણ જોદાઓ જે શાહેદોને અગાઉથી પસંદ કીધા હતા તે હમને, ઈઆને મરીગઓલાઓમાંથી તેના પાછા ઉઠીઆ પછી જેઓએ તેની સાથે ખાધું પીધું તેઓને. ૪૨ ને તેણે હમને હુકમ આપીઓ કે, લોદીમાં જાહેર કરો, ને ગહવાઈ પુરો, કે જોદાઓ જેને જીવતાઓનો તથા મોઓલાઓનો ઇનસાફ કરનાર ઠરાવીઓ તે ઈબ

छे. ४३ तेनी आयत सरव नप्पीय्मा पणु गहवाह अपिछे डे ले डोहते पर
 अितकाद करे ते तेनां नामथी पापोनी भाशी पाभरो. ४४ पीतर अमे वातो
 डेहेतो हतो, अमेठलाभां ले लोक अमे वातो शांभलता हता तेअ्यो सरव पर पाक-
 इह पडीअ्यो. ४५ तारे सुंनत करेलाअ्योभांता लेठला हमानदार पीतरनी साथे
 आवीअ्यो हता तेअ्यो अमेथी ताअ्युय थहअ्यो डे गेरदेभीअ्यो पर पणु पाकइहनी
 पाभरोस रेडाह. ४६ डेमडे तेअ्योने पीअ्यु अ्युआनोभां योलता तथा आदानी
 तारीडू करता तेअ्योअमे शांभलीअ्यो. ४७ ने पीतरे ज्वाय अ्योअ्यो डे जेम
 हमे तेम तेअ्यो पणु पाकइह पाभीअ्यो, वासते तेअ्योअ्युं आपतीसमा न कराअ्ये,
 अ्ये साइ शुं डोह पाणी रेडी राडेछे ? ४८ ने आदावंदनां नामथी तेअ्योअ्युं
 आपतीसमा करवाने तेअ्ये हुकम कीथी ; पछी डेठलाअ्येक दाहाडा तांहां रेहेवानी
 तेअ्योअ्ये तेनी आवअ्यु कीथी.

आय अगीआरभो.

अने ले रसुलो तथा भाहअ्यो हहुधमां हता तेअ्योअ्ये शांभलीअ्येके
 गेरदेभीअ्योअ्ये पणु आदानो कलाम मानीअ्यो. २ ने जरे पीतरहशिलेभमां
 आवीअ्यो तारे सुंनत करेलाअ्योअ्ये तेनी साथे तकरार कीथी, ने कडीअ्ये डे,
 ३ तुं अ्यसुंनती माणुसो पासे गहअ्यो, ने तेअ्योनी साथे आधुं. ४ तारे पी-
 तरे राइथी तेअ्योने ते वात वीगतवारे कडी डे, ५ हुं जेपा रेहेरमां दुअ्यो भागतो
 हतो, ने जेहेशी थहअ्यो पर में अ्येक वासणु मोहेठी आदरना सरअ्युं अ्ये
 अ्युअ्ये आधिलुं आसमानथी उतरतुं दीहुं, ने ते मारी आगल आवीअ्ये. ६ ते
 जेवाने में धीअ्यान आवीअ्ये ; ने जमीन परना अ्यरपगां, तथा जंगली जन-
 वरो तथा पेठे आलनारां, तथा आसमाननां अ्यकीअ्योअ्यो में दीहां. ७ ने मने
 डेहेतां में अ्येवा अ्यवाज शांभलीअ्यो डे, अ्यअ्ये पीतर, उठ, भार ने अ्यो. ८ पणु
 में कडीअ्ये, अ्यअ्ये आदावंद अ्येम नहीं, डेमडे हराम हअ्यो नापाक अ्यीज
 मारां मोहेमां कदी पेडी नथी. ९ पणु आसमानी अ्यवाजे मने इरी ज्वाय
 आवीअ्यो डे, ले कंध अ्योअ्ये पाक कीधुं तेने तुं हराम ना डेहे. १० ने अ्येम
 तणुवार थहअ्ये, ने अ्यथां आसमानमां पाछां अ्येअ्योअ्यो. ११ ने अ्योअ्यो,
 काहसारीथी मारी पासे मोकलेला तणु माणुस ले धरमां हुं हतो तांहां तुरत
 आवी पोहोअ्यीअ्यो. १२ ने इहे मने कडीअ्ये डे कंध राक न लावतां तेअ्योनी
 साथे ज ; तारे अ्यो ह भाह मारी साथे आवीअ्यो, ने हमे ते माणुसनां धरमां

पेडा. १३ तारे तेणे ह्मने ज्येवी ज्यपर ज्यपी हे, तेणे पोतानां धरमां इरिशतो दीडा, ज्येणे उभा रहीने तेने कडीर्ण हे, ज्येपाभां माणुसो माकल, ने सीमानेने ज्येनी अठक पीतर छे तेने तेडाव. १४ ते तने ज्येवी वातो हेहेरो ज्येथी तुं पोताना ज्येपां धर सुधां तारणु पाभरो. १५ ने हुं ज्येजवा लागीज्ये तारे ज्येभ शरमां ज्येपणु पर तेम तेज्ये पर पणु पाकइह पडीज्ये. १६ तारे ज्येदावंदनी कहेली वात में हज्याद क्रीधी हे, हज्येहाने तो पाणुज्ये ज्यपतीसमा क्रीधुं, पणु तमे पाकइहथी ज्यपतीसमी थरो. १७ ज्ये साइ ज्येदावंद हसु ज्यरीसत पर ज्येभ ज्येपणु हमान लावनाराज्येने तेम तेज्येने ज्येदाज्ये सर-ज्ये ज्यपरोस ज्येपी, तो हुं ज्येवा ड्याणु हे ज्येदाने रोक्री शकुं? १८ ने तेज्ये ज्ये वातो शांभलीने ज्युप रहीज्ये, ने ज्येदानी तारीक करतां कडीर्ण हे, ज्येदा-ज्ये गेरदोमीज्येने पणु ज्येदगीने साइ तोज्ये ज्येपी छे.

१९ ज्येने सतेहन ज्येजत ज्ये सतावणु थधतेथी ज्ये वेराहगहज्ये हता तेज्येहीनीहे तथा कुपरस तथा ज्यंतीज्येज सुधी गहज्ये, पणु हडुदीज्ये वगर ड्या-हने वात परगठ नहीं क्रीधी. २० ने तेज्येमांना हेठलाज्येक कुपरसना तथा कुरेनीना माणुसो हता, तेज्ये ज्यंतीज्येजमां, द्यज्ये थधने ज्येदावंद हसुनी ज्यपर ज्येहेर करतां हेलेनीज्ये साथे ज्येकीज्ये. २१ ने ज्येदावंदने हात तेज्येनी साथे हतो, ने धणुज्ये हमान लावीने ज्येदावंदनी तरक इरीज्ये. २२ ने ज्ये वातोनी ज्यपर हशिलिमनी मंडलीने काने पडी, तारे तेज्येज्ये ज्यारणुज्येने ज्यंतीज्येज सुधी माकलीज्ये. २३ ते तांहां ज्येवीज्ये, ने ज्येदानो इज्ये ज्ये-हने ज्युश थधज्ये, ने तेज्ये सरवने नशीहत ज्येपी हे दीलनी नज्युतीथी ज्येदावंदनी साथे लागीज्ये रेहेवुं. २४ हेमहे तेनेक शज्येस ने पाकइह तथा हमानथी भरेलो हतो, ने धणु लोड ज्येदावंदनी तरक इरीज्ये. २५ तारे ज्ये-रणुज्ये साडिलनी शोध करवा साइ तारससे गहज्ये, ने तेनी शोध लागीज्ये पर ते तेने ज्यंतीज्येजमां लावीज्ये. २६ ने ज्येभ थध/ज्ये हे तेज्येज्ये ज्येक ज्येज्युं वरश मंडलीमां ज्येकडा थधज्ये क्रीधुं, ने धणु लोडोने तालीम ज्येपी; ने शागीरदो पेहेलां ज्यंतीज्येजमां ज्यरीसती हेहेवाहज्ये.

२७ ज्येने ते दाहाज्येमां नज्येज्ये हशिलिमथी ज्यंतीज्येजमां ज्येवीज्ये. २८ ने तेज्येमांथी ज्येगाज्येस नामे ज्येके उभा रहीने इहथी ज्येतावीर्ण हे ज्येज्ये हुनीज्येमां ज्येहेयो दकाल पडरो; ने कलादीज्येस काधसिरना दाहाज्येमां ते पडीज्ये. २९ तारे शागीरदोज्ये इरावीर्ण हे हेरेक माणुस पोत पोतानी कुद-

૨૧ પરમાણુ ઠહુદામાં રહેનારા ભાઈઓની મદદ કરવા સારૂ કંઈ જાકલે. ૩૦ ને તે તેઓએ કીધું, ને આરણ્યા તથા સાહિલની મારફત વડીલા પાસે જાકલોજી.

બાબ બારમો.

અને તે વખતે હોરદ પાદશાહએ મંડલીના કેટલાએક પર હાત નાંખીએ કે તેઓને સતાવે. ૨ ને ઇએહાનના ભાઈ ઇઆકુબને તરવારથી મારીનાંખીએ. ૩ ને જરે જોઈકે કે ઠહુદીએને એ પસંદ છે તારે તેણે આગલ વધીને પીતરને પણ પકડીએ, તારે એખમીર રોટલીના દાહાડા હતા. ૪ ને તેણે તેને પકડીને કેદખાનામાં નાંખીએ, ને આર આર સીપાઈએના પેહેરને સોંપીએ કે તેને ખબરદારીથી રાખે; ને પાસખા પછી લોહિાની પાસે તેને આહાર લાવવાનું ઠરાવીજી. ૫ પીતર તો કેદખાનામાં નંખાઈએ, પણ મંડલીએ તેને સારૂ નીત ખાદાની પાસે દુઆ માગી. ૬ ને હોરદ તેને આહાર લાવવાને તઈઆર થઈએ, તેજ રાતે પીતર એ સીપાઈની વચમાં એ સાંકલે બધેલા ઊંઘતો હતો, ને ચોક્કીદાર કેદખાનાના આરણ્યા આગલ ચોક્કી કરતા હતા. ૭ તારે જુએ, ખાદાવંદનો શીરશતો પાસે ઉભો રહીએ, ને કેદખાનામાં રોશની ચમકી, તારે તેણે પીતરની કુખમાં મારીને તેને ઉઘડીને કહીજી કે, તું વેહેલા ઉક; ને તેની સાંકલો હતોમાંથી નીકલી પડી. ૮ ને શીરશતાએ તેને કહીજી કે, તું કમર બાંધ, ને તારાં ચપલ પેહેર; ને તેણે તેમજ કીધું, ને તેણે તેને કહીજી કે, તું તારૂં કપડું ઓડીને મારી પછવાડે આવ. ૯ ને તે આહાર નીકલીને તેની પાછલ ગઈએ, ને શીરશતાએ જો કીધું તે તે સમજીએ નહીં કે ખરૂં છે, પણ મેં રોઈએ દોડા એમ ધારીજી. ૧૦ ને તેઓ પેહેરી તથા ખીજી ચોક્કીમાંથી નીકલીને લોહોડાનો દરવાજો જાંઠાંથી રોહેરમાં જવાએ તાંહાં પોહાંચીએ, ને તે પોતાની જલે તેઓને સારૂ ઉઘડીગઈએ, ને તેઓ નીકલીને એક મહેલા જેટલા આગલ ગઈએ, ને તુરત શીરશતો તેની પાસેથી ગઈએ. ૧૧ ને પીતર હુશીઆરીમાં આવીએ તારે કહીજી, હવે હું નીરાએ જાણુંછજી કે ખાદાવંદે પોતાના શીરશતાને જાકલીને હોરદના હાતથી તથા ઠહુદી લોહિાની સરવ રાહ જોવાથી મને જાહાડીએ છે. ૧૨ પછી તે વીઆર કરીને ઇએહાન જેની અટક મારક તેની મા મરીઅમનાં ઘર પાસે આવીએ, જાંઠાં ઘણા એકલા થઈને દુઆ માગતા હતા. ૧૩ ને પીતર આગલું આરણ્યા ડોકતો હતો તારે રોદા નામે એક જુઆન ઓરત શાંભલવા આવી. ૧૪ ને

તેણે પીતરનો અવાજ પીછાનીને ખુશીને લીધે ખારણુ ઉઘાડીજીં નહીં, પણ અંદર દોડી જઈને કહીજીં કે, પીતર ખારણુ આગલ ઉભો રહી ગયા છે. ૧૫ ને તેઓએ તેને કહીજીં કે, તું દીવાની છે; પણ તેણીએ કહીઆ કીધું કે તે એમ છે; તારે તેઓએ કહીજીં કે, તે તેનો ફરિશતો છે. ૧૬ પણ પીતર ડોકીઆ કરતો હતો, તારે તેઓએ ઉઘાડીને તેને જોઈગ્યા, ને તાજુબ થઈગ્યા. ૧૭ ને તેણે તેઓને હાતથી ધરાયે કીધો કે ચુપ રહે. ને એઘવંદે તેને કેદખાનામાંથી શી તરેહ ખાહાર કાહાડીગ્યા, તેનું ખીઆન કીધું, ને એમ કહીજીં કે એ અમર ઇઆકુબને તથા ખીજા ભાઈઓને પોહોંચોડો; પછી તે તાંહાંથી નીકલીને ખીજા જગીઆમાં ગઈગ્યા. ૧૮ ને ઘહોડો ઊગીગ્યા તારે સીપાઈગ્યામાં ઘણી ગડબડ થઈ કે પીતર કાંહાં ગઈગ્યા હશે? ૧૯ ને હોરેદે તેને શોધીગ્યા, પણ તે નહીં જડીગ્યા, તારે એકીઘરોની, તજવીજ કરીને તેઓને મારી નાંખવાનો હુકમ કીધો, ને પોતે ઇહુદથી કાઠસારીમાં જઈ રહીગ્યા.

૨૦ અને સોર તથા સંદાનના લોક ઉપર હોરેદ બહુ નાખુશ હતો, ને તેઓ એકચીતે તેની પાસે આવીગ્યા, ને પાદશાહના રંગમેહેલના ઉપરી બલાસતસને પોતાની તરફેણમાં કરીને સલાહ આહી, કેમકે તેઓનો મુલક પાદશાહના મુલકથી પલાતો હતો. ૨૧ ને એક ઇરાવેલે ઘહોડે હોરેદે પાદશાહી પોશાક પેહેરીને, તથા તખત પર બેસીને, તેઓની આગલ બારણુ કીધું. ૨૨ તારે લોકોએ ખુમ પાડી કે, આ અવાજ એઘનો છે, માણસનો નથી. ૨૩ ને તેણે એઘને ખુજરગી આપી નહીં, વાસને એઘવંદના ફરિશતાએ તુરત તેને મારીગ્યા, ને કીડા પડીને તે મરી ગઈગ્યા. ૨૪ પણ એઘનો કલામ વધીગ્યા, ને ફેલાઈ ગઈગ્યા. ૨૫ ને ખારણુ તથા સાઉલ તે ખીદમત પુરી કરીને ઇશાલિમથી ફરીગ્યા, ને ઇઓહાન જેની અટક મારક હતી તેને સાથે લીધા.

બાબ તેરમો.

અને જે મંડલી અંતીએમમાં હતી તેમાં કેટલાએક નખી તથા તાલીમ આપનાર હતા, ઇઆને ખારણુ તથા સીમાન જે નીગર કેહેવાએ છે, તથા લુકીએસ ફુરેની, તથા માનાએન, જેનું પાલણુ એથાઈઘાર હોરેદની સાથે થઈજીં તે, તથા સાઉલ. ૨ ને તેઓ એઘવંદની ખીદમત કરતા તથા અપવાસ કરતા હતા; તારે પાકરેહે કહીજીં, કે ખારણુ તથા સાઉલને જે કામને વાસતે મેં તેડીઆ છે, તે સાજ તમે તેઓને મારે વાસતે જુદા કરો.

૩ તારે તેઓએ અપવાસ કરીને તથા દુઆ માગીને, તથા તેઓ પર હાત મુકીને રવાના કીધા. ૪ ને પાકરહથી માકલેલા થઇને તેઓ સલુકીઆમાં ગઇઆ, પછી તાંહાંથી વાહાણે કુપરસમાં ગઇઆ. ૫ ને તેઓ સાલામીમાં હતા તારે ઇહુદીઓનાં ઓઆદતખાનામાં ઓદાનો કલામ જાહેર કીધો, ને ઇઓહાન તેઓની ખીદમતમાં હતો. ૬ ને તેઓ તે ઓટમાં બધે ફરીને પાકસ મુધી ગઇઆ, તારે તેઓએ એક જાદુગર જુહા નખી ઇહુદીને દીધો, જેનું નામ બારધસિ હતું. ૭ જે તે ઓટના મુખા સરજીઅસ પાઉલ દાનાવ રાખસની અથે હતો, તેણે બારણુખાને તથા સાઉલને ઓલાવીને ઓદાની વાત સાંભલવા ચાહી. ૮ પણ તે ઓલીમાસ જાદુગર, (કેમકે તેનાં નામનો તરજુમો છે,) તેણે તે મુખાને ઇમાનથી ફેરવવાનું ચાહીને તેઓને ઉલયે થઇઓ. ૯ તારે સાઉલ, જે પાઉલ પણ કહેવાઓએ, તેણે પાકરહથી ભરાઇને તેના પર ધારીને કહીજી છે, ૧૦ અઓ તમામ મકર તથા સરવ કાવતરાઓ ભરેલા, રોતાનનાં ફરજંદ, ને બધી રાસતીના દુરામન, ઓદાવંદના સીધા રસતાઓ ઉલટવાનું શું તું નહીં મુકીદહરા ? ૧૧ પણ હવે, જો, ઓદાવંદનો હાત તારી ઉપર છે, ને તું આંધલો થઇ જશે, ને કંઈક મુદત સુરજ નહીં જશે. તારે તુરત ધુંઅર તથા અંધકાર તેના પર પડીઓ, ને હાત પકડીને લઈ જનાર કોઇને તે શોધતો ફરી-ઓ. ૧૨ તારે જે થઇજી તે જોઇને ઓદાવંદની તાલીમથી મુખો દંગ થઇ ગઇઓ, ને ઇમાન લાવીઓ.

૧૩ ઓ બાદ પાઉલ તથા તેના સાથી પાકસથી વાહાણે નીકલીને પામરુલી-માંના પેરગેમાં આવીઓ; તારે ઇઓહાન તેઓને મુકીને ઇશિરાલિમમાં પાઠો ગઇઓ. ૧૪ ને પેરગેથી આગલ જતાં પીસીદીમાંના અંતીઅએ તેઓ પોહાંચીઓ; ને સખતને દાહોડે ઓબાદતખાનામાં જઈએહા. ૧૫ તારે તોરત તથા નખીઓની વાતો વાંચીઓ બાદ ઓબાદતખાનાના સરદારોએ તેઓને કહેવાડી માકલીજી છે, અઓ માણુસો, ભાઈઓ, જે લોકોને સાઈ કંઈ નશીહ-તની વાતો તમારી પાસે હોએ, તો કહો. ૧૬ તારે પાઉલ ઉભો થઇઓ, ને હાતે ઇશારો કરીને ઓલીઓ છે, અઓ ઇસરાઓલી માણુસો, તથા ઓદાથી ખીહીનારાઓ, તમે સાંભલો. ૧૭ આ ઇસરાઓલી ઇમાનના ઓદાએ આપણુ આપદાઓને પસંદ કીધા, ને તેઓ મીસર દેરામાં પરદેશી હતા, તારે તેઓને નામીઓ કીધા, તારપછી જબરદસ્ત હાતે તેઓને તાંહાંથી આહાર લાવીઓ. ૧૮ ને વરરા ચાલીરોક રાનમાં તેણે તેઓની ચાલ સહી. ૧૯ ને ખનાન દે-

રામાંની સાત દોષોને હલાક કરીને તેઓને દેશ ઝમ્મોને વેહેંચી આપીઓ. ૨૦ તારપછી તેણે સાહાડી ચારસો વરસા સામુઝ્મલ નખીના વખત લગી તેઓને ધનસાફ કરનારા આપીઓ. ૨૧ ને તે પછી તેઓએ પાદશાહ માગીઓ તારે ખનીઆમીનનાં કુટુંબના ક્રીસના દીકરા સાહલને ઝોદાએ આલીશા વરસા સુધી તેઓને આપીઓ. ૨૨ પછી તેને દુર કરીને તેઓનો પાદશાહ થવા સાહ દાઉદને ઉભો કીધો, ને તેની આખત ગહવાઈ આપતાં કહી- જા કે, “ધસીનો દીકરો દાઉદ, જે મારો મનગમતો, ઝમ્મોએ રાખસ મેં દીઠા છે, તે મારી બધી મરજી પુરી પાડશે.” ૨૩ એ માણસનાં કુટુંબમાંથી ઝો- દાએ વાએદા પરમાણે ઇસરાએલને સાહ એક તારનાર ઇઆને ઇસુને ઉઠાવીઓ. ૨૪ તેના આવવા અગાઉ ઇઆહને સંઘા ઇસરાએલી લોકોને તોખા આખતનું આપતીસમા જાહેર કીધું. ૨૫ ને ઇઆહાન પોતાનો વારો પુરો કરતાં બોલો- ઝો કે, હું ડોણ છર્જો, તમે શું ધારોએઓ ? હું તે નથી ; પણ જુઓ, એક જાણ મારી પાછલ આવેએ, જેના અંપલના અંધ છેડવા લાએક હું નથી. ૨૬ એએ માણસો, ભાઈઓ, ઇબરાહીમના ખાનદાનના ફરજદો, તથા તમા- રામાંના ઝોદાથી ખીહીનારાઓ, તમારી પાસે એ તારણની વાત મોકલાઈએ. ૨૭ કેમકે ઇશાલિમમાંના રહેવાસીઓએ તથા તેઓના સરદારોએ તેને, તથા નખીઓની જે વાત હરેક સખતને દાહડે વંચાએએ તેને પણ, ન જાણતાં તેને તકસીરદાર ડેરવીઓથી તે વાત પુરી કીધી. ૨૮ ને તેઓએ માતનું કંઈ કારણ ન પામતાં તેને મારીનંખાવાનું ખીલત પાસે માગીજા. ૨૯ ને તેની આખત જે સધલું લખીજાં હતું તે તેઓએ પુરું કરતાં તેને કસ પરથી ઉતારીને કબરમાં મુકીઓ. ૩૦ પણ ઝોદાએ મરીગએલાઓમાંથી તેને ઉઠાડીઓ. ૩૧ તેની સાથે ગાલીલથી ઇશાલિમમાં જે આવોઆ હતા તેઓથી ઘણા દાહાડા સુધી તે દેખાતો રહીઓ ; તેઓ લોકોની પાસે તેના સાહેદ છે. ૩૨ ને જે વાએદો આપદાદાઓને દેહેવાઈઓ તેના શારા સમાચાર હમે તમને પરગટ કરીએએ- ઇએ, ૩૩ કે ઇસુને પાએ ઉઠાડવાથી ઝોદાએ તેઓનાં ફરજદો પર ઇઆને આ- પણા પર તે પુરું કીધું. જેમ ખીજાં ગીતમાં પણ લખેલું છે કે, “તું મારો બોટો છે, આજ મેં તને જનમાવીઓ છે.” ૩૪ ને ફરી કદી કોહોવાણમાં ન જવા સાહ તેણે તેને મરીગએલાઓમાંથી ઉઠાડીઓ છે, એ સાહ તેણે એમ કહીજાં છે કે, “દાઉદની સાચી નીઆમતો તે હું તમને આપીશ.” ૩૫ એ વાસતે ખીજે ઉકાણે પણ તે કહેએ કે, “તું પોતાના પાકજદાને કોહોવાણ જોવા નહીં ઇશી.”

૩૬ કેમકે દાઉદ તો પોતાની પેહેડીમાં ખોદાની મરજી પરમાણે ખીદમત કરીને ઊંઘી ગઈઝી, ને પોતાના આપદાદાઝી સાથે મુકાઈઝી, ને કોહોવાણુ દીઠું. ૩૭ પણ જીને ખોદાઝી ઉઠાડીઝી તેણુ કોહોવાણુ દીઠું નહીં. ૩૮ ઝી સાર ઝી માણુસો, ભાઈઝી, તમને ઝી જાણુ થાઝી કે ઝીજ ધસુના આરારાથી પાપોની માશી તમને જાહેર થાઝીછે. ૩૯ ને જીથકી તમે મુસાની શરીઅતને આરારે રાસત થઈ નથી શકતા તે બધાંથી હરેક ધમાન લાવનાર તેને આરારે રાસત થઈ શકેછે. ૪૦ ઝી સાર ખબરદાર થાઝી, રખે નખીઝીની કીતાબોમાં કહેલી વાત તમ પર આવી પડે કે, ૪૧ “ઓ તુછ કરનારાઝી, તમે જીઝી, ને અચરત કરો, ને હલાક થાઝી, કેમકે તમારા દાહાડાઝીમાં હું ઝીવું કામ કરુંછી કે તે કામ આખત જો કોઈ તમને વીગતવારે કહે તો તમે માનશો નહીં.”

૪૨ ઝને ઝીઆદતખાનામાંથી ધહુદીઝી નીકલી ગઈઝી તારે ગેરકોમીઝીઝી ઝી અરજ કીધી કે ઝી વાતો આવતા સખતને દાહોડે ફરી હમને કહેજી. ૪૩ ને સભાં ઉઠી ગઈઝી પછી ધહુદીઝીમાંના તથા થઝીલા ધહુદી દીનદાર-માંના ધણુ પાઉલની તથા આરણુખાની પાછલ ગઈઝી, ને તેઝીઝી તેઝીની સાથે ખોલને ખોદાના ફજલમાં મજબુત રહેવાનું તેઝીને સમજવીજી. ૪૪ ને આવતે સખત દાહોડે આરારે આખા રોહિરના લોક ખોદાનો કલામ શાંબલવા ઝીકઠા થઈઝી. ૪૫ પણ ધહુદીઝી ભીડ જોઈને અદેખાઈથી ભરાઈગઈઝી, ને પાઉલથી જી કહેવાઈજી તેને ઉલટું ખોલતાં ને કુફર બકતાં તકરાર કીધી. ૪૬ તારે પાઉલ તથા આરણુખાઝી હીમતથી કહીજી કે, ખોદાનો કલામ પેહેલાં તમને કહેવાની જરૂર હતી, પણ તમે તેને દુર કરોછીઝી, ને પોતાને હમેશાની જીંદગી સાર નાલાઝીક ડરાવોછીઝી, વાસતે જીઝી, હમે ગેરકોમીઝીની તરફ ફરીઝીછઈઝી. ૪૭ કેમકે હમને ખોદાવંદે ઝીવો હુકમ આપીઝી કે, “જમીનના છેડા સુધી તારણુનું કારણુ તું થાઝી વાસતે મેં તને ગેરકોમીઝીની રોશાની થવાને મુકરર કીધી છે.” ૪૮ ને ગેરકોમીઝી તે શાંબલીને ખુશ થઈઝી, ને ખોદાવંદના કલામની તારીફ કીધી, ને જીઠલા હમેશાની જીંદગીને સાર ડરાઝીલા હતા તેઠલા ધમાન લાવીઝી. ૪૯ ને તે આખા પરાંતમાં ખોદાવંદની વાત પરગટ કરાઈ. ૫૦ પણ ધહુદીઝીઝી દીનદાર તથા આખરવાન ઝીપારતોને તથા રોહિરના હાકમોને ઊરાફેરીને પાઉલ તથા આરણુખા પર સતાવણી ઉભી કીધી, ને પોતાની સીમામાંથી તેઝીને કાહાડી મુકીઝી. ૫૧ પણ તેઝી પોતાના

પગની ધુલ તેઓને ઉલટી ખંખેરીને ઇફ્ટાનીમાં આવીઆ. ૫૨ તારે શાગીરદો ખુશી તથા પાકરહએ ભરેલા થઈઆ.

બાબ ચઉદમો.

અને ઇફ્ટાનીમાં એમ થઈજી કે તેઓ ઇહુદીઓનાં એઆદતખાનામાં સાથે ગઈઆ, ને એયું બોલીઆ કે ઘણા ઇહુદીઓએ તથા હેલેનીઓએ એતકાદ કીધો. ૨ પણ એઈમાન ઇહુદીઓએ ગેરફોમીઓને ઉશકેરીને તેઓનાં દીલ ભાઈઓને ઉલટાં કીધાં. ૩ તોપણ તેઓએ ઘણા દાહાડા તાંહાં રહીને હીમતથી ખાદાવંદ બાબત કહીજી, ને તેણે પોતાના ફજલની વાતની ગહવાઈ આપતાં તેઓના હાતોથી નીશાણીઓ તથા અજ્ઞઓય કામો થવા દીધાં. ૪ પણ રોહરના લોકોમાં કુટ પડી, ને કેટલાએક ઇહુદીઓની તરફ, તથા કેટલાએક રસુલિનો તરફ થઈઆ. ૫ ને તેઓને સતાવવા તથા પથરે મારવા સાફ ભરે ગેરફોમીઓમાંના તથા પોતાના હાકમો સુધાં ઇહુદીઓમાંનાઓનાં હેલાં થઈઆં; ૬ તારે તેઓ તે બણીને લુકાનીમાંના લુસતરા તથા દેરબે રોહરોમાં તથા ચારોગમની જગીઆમાં નાહાસી ગઈઆ. ૭ ને તાંહાં તેઓએ ખુશ-ખખરી શબલાવી.

૮ અને લુસતરામાં નબલા પગવાલો એક રાખસ બેઠો હતો, તે જનમથી લંગોડો હતો, ને કદી ચાલીઓ નહીં હતો. ૯ તેણે પાઉલને બોલતાં શાંભલીઓ, જેણે તેના પર ધારીને બેઠજી, તથા એ બણીને કે સમો થવાનું ઇમાન તેનામાં છે, ૧૦ મોહોટે અવાળે કહીજી કે, તું પોતાને પગે સીધો ઉભો રહે; તારે તે કુદીને ચાલવા લાગીઓ. ૧૧ ને પાઉલ જે કીધું તે બેઠઆ પર લોકોએ લુકાનીની બોલીમાં ખુલંદ અવાળે કહીજી કે, દેવતાઓ માણસના વેસમાં ઉતરીઆ છે. ૧૨ ને તેઓએ આરણ્યાને જુસ કહીઓ, ને પાઉલને હરમેસ, કેમકે તે મુખી બોલનાર હતો. ૧૩ ને જુસ, [જેનું ડેહેઈ] તેઓનાં રોહરની સામે હતું, તેના પુબરીએ ગોધાઓ તથા કુલના હારો ભાગલ પાસે લાવીને લોકો સાથે કુરબાનો કરવાનું ચાહીજી. ૧૪ પણ રસુલિએ ઇમાને આરણ્યાએ તથા પાઉલે તે શાંભલીજી, તારે પોતાના કપડાં ફાડીને લોકોમાં દોડીને મોહોટે અવાળે કહીજી કે, ૧૫ અએ માણુ સો, તમે એ કામો કેમ કરોછે-ઓ? હમે પણ તમારા સરખા હવસો રાખનાર ઇનસાન છઈએ, ને તમને ઇજ્જલ શાંભલાવીએ છઈએ કે આ જુઠાંઓને છોડીદઈને જીવતો ખાદા જેણે

आसमान तथा जमीन तथा दरीय्या तथा तेय्यामांतां सधलां पेदा
 क्रीधां छे तेनी तरङ्ग कुरो. १६ तेणु आगला जमानाय्यामां यधी डोमिने पोत
 पोताने मारगे आलवा दीधी ; १७ तोपणु य्येहसान करीने, धय्याने आसमा-
 नथी वरसाद तथा मेवानी इतो आपणुने आपीआथी, ने आपणुं दील आराक
 तथा पुशीथी मरीआथी, तेणु पोताने शाहेद वीना राप्पीय्या नथी. १८ ने
 तेय्याय्ये य्ये वातो कहीने पोतानी आगल कुरयानी करवाथी लोकोने सुराके-
 लीय्ये पाछा राप्पीआ.

१९ पणु अंतीअप्यथी तथा हडोनीथी हडुदीय्या तांहां आवीआ, ने ते-
 य्याय्ये लोकोने समजवोने तथा पाडिलने पथरे मरावीने ते भरणु पामी-
 य्या छे य्येम धारी तेने शेहेर आहार धसडी लावीआ. २० पणु जरे तेनी
 आसपास शागीरदो उभा, तारे ते उडीने शेहेरमां आवीय्या, ने ज्ये दहाडे
 आरणुयानी साथे देरमेमां गहय्या. २१ ने तेय्या ते शेहेरमां पुराप्यपर ज-
 हेर करीने धणुय्याने तालीम आपी, ने लुसतरा तथा हडोनी तथा अंतीअ-
 प्यमां पाछा करीआ. २२ ने शागीरदानां दील मज्जुत करता, ने हमानमां
 काय्येम रेहेवा साइ नशीहत करता हता, ने कहीजं छे आपणुने धणु सुसीय-
 तथी जोदानी पादशाहतमां ज्युं पडेछे. २३ ने हरेक मंडलीमां तेय्याने साइ
 वडीलाने डरावीने, तथा अपवास साथे दुय्या मागीने जोदावंद जेना पर
 तेय्याय्ये य्येतकाद क्रीया तेने सौंपीआ. २४ पछी तेय्या पीसीदीथी जहने
 पामडुलीमां पोहोय्यीआ. २५ ने पेरगेमां कलाम जहेर करीने आतेलीय्यामां
 गहय्या. २६ पछी तांहांथी होडीय्ये अंतीअप्य गहय्या ; जहांथी तेय्याय्ये
 जे काम पुइं क्रीधुं ते साइ तेय्या जोदाना इज्जलमां सौंपाहय्या हता. २७ ने
 तांहां आवीआ पर तेय्याय्ये मंडली य्येकडी क्रीधी, ने जे सरव काम जोदा-
 य्ये तेय्याथी करावीय्यां, ने गेरकोमीय्याने साइ हमानतो दरवाने उघाडीय्या,
 ते वीगतवारे कही संभलावीज. २८ ने शागीरदानी साथे तेय्या धणु दहाडा
 तांहां रहीआ.

आज पंरमा.

अने डेरलाय्येक हडुदीथी आवीने जाहय्याने तालीम आपवा
 लागीआ छे, अजर सुसानी रीत परमाणु तमारी सुंतत थछ नथी तो तमे
 तारणु पामी राकनार नथी. २ य्ये साइ पाडिलने तथा आरणुयाने तेय्यानी साथे

બહુ જઘડો તથા તકરાર થઈયા બાદ તેઓએ ઠરાવીજીં કે પાઉલ તથા આર-
ણુબા તથા તેઓમાંના કેટલાએક રાખસ ઈશિસાલેમમાં રસુલો તથા વડીલો
પાસે એ આખત જાએ. ૩ તારે તેઓ મંડલીની મદદથી રવાના થઈયા, ને
ફીનીકેમાં તથા સમરોનમાં ગેરકોમીઓના ફરવાની ખબર આપતા ગઈયા,
ને તેઓએ સઘલા ભાઈઓને મોહોટી ખુશી ઉપજાવી. ૪ ને તેઓ ઈશિસા-
લેમમાં પોહોચીયા તારે મંડલીએ તથા રસુલોએ તથા વડીલોએ તેઓની
આતરદારી કીધી, ને જોદાએ જે સંરવ તેઓથી કરાવીયાં તેની ખબર
તેઓએ આપી. ૫ પણ ફેરોશીઓના ફીરકામાંના કેટલાએક જેઓ ઈમાન
લાવીયા હતા તેઓએ ઉઠીને કહીજીં કે, તેઓની સુનત કરવી જોઈએ, ને
સુસાની શરીઅત પાલવાનો હુકમ આપવો જોઈએ.

૬ તારે રસુલો તથા વડીલો એ વાતનો વીચાર કરવા સાઈ એકઠા થઈયા.
૭ ને ઘણી જુકર થઈયા બાદ પીતરે ઉઠીને તેઓને કહીજીં કે, અએ માણસો,
ભાઈઓ, તમે જાણોએએ કે ઘણાએક દાહાડા ઉપર જોદાએ આપણામાંથી
મને પસંદ કીધો કે મારાં મોહોથી ગેરકોમીઓ ખુશખબરી શાંભલીને ઈમાન
લાવે. ૮ ને દીલના જાણનાર જોદાએ જેમ આપણને તેમ તેઓને પણ પાક-
રહ આપીને તેઓ આખત ગહવાઈ પુરી. ૯ ને ઈમાનથી તેઓનાં દીલ પાક
કરીને આપણામાં તથા તેઓમાં કંઈ ફરક રાખીએ નહીં. ૧૦ વાસને જે
જુસરી આપણા આપદાદ તથા આપણે પણ ઉઠાવી રાકતા નહીં હતા તે શાગી-
રદોની ગરદન પર સુકીને જોદાને જેમ અજમાવો છેએ? ૧૧ પણ જેમ
તેઓ તેમ આપણે પણ જોદાવંદ ઈસુ ખરીસતના ફજલથી તારણ પામીશું,
એવો આપણે એતકાદ કરીએછાએ.

૧૨ તારે સંરવ લોક ચુપ રહીયા, ને આરણુબા તથા પાઉલની મારફત
જોદાએ જે જાજેજ તથા અજએઓ ગેરકોમીઓમાં કરાવીયા હતા તેની
ખબર તેઓથી શાંભલી. ૧૩ ને તેઓ ચુપ રહીયા બાદ ઈઆકુબે
જવાખ આપીને કહીજીં કે, અએ માણસો, ભાઈઓ, માઈ શાંભલો.
૧૪ જોદાએ પેહેલાં ગેરકોમીઓમાંથી પોતાનાં નામને સાઈ લોક લેવાને કહી
રીતે નેગાહ કીધી એ સીમાને કહીજીં છે. ૧૫ ને નખીઓની વાતો એની
સાથે મલેછે, જેમ લખીજીં છે કે, ૧૬ “એ પછી હું પાછો ફરીશ, ને દાગિદનો
પેડલો માંડવો પાછો ખાંધીશ, ને તેના ભાગીઆં તુટીઆંને સમારીને તેને પાછો
ઉભો કરીશ. ૧૭ એ માટે કે બાકી રહેલા લોક તથા સઘલા ગેરકોમીઓ

જેઓ પર માંડ નામ કેહેવાએ છે તેઓ ખાદાવંદને શોધ, ખાદાવંદ જે એ બધાં કરે છે તે એમ કેહે છે." ૧૮ ખાદાને પોતાનાં સરવ કામો દુનીઆની રાહથી માલુમ છે. ૧૯ વાસોતે મારો ઠરાવ એમ છે કે ગેરકોમીઓમાંથી ખાદાની તરફ જેઓ ફરીઆ છે તેઓ પર આપણે બોજ ન નાંખીએ. ૨૦ પણ તેઓને એમ લખી મોકલીએ કે તેઓએ મુરતીઓનાં મલીનપણાથી, તથા હરામકારીથી, તથા યુંગલાહને મરેલાંથી, તથા લોહીથી દુર રહેવું. ૨૧ કેમકે મુસાની વાત હરેક સખતને દાહડે એવ્યાદતખાનાઓમાં વંચાએ છે, ને તેની મુતાદી કરનારા આગલા જમાનાથી હરેક રોહરમાં છે.

૨૨ તારે આખી મંડલી મુધાં રસુલો તથા વડીલોને બેહેતર લાગીજી કે પોતાનામાંથી પસંદ કીધેલા માણસોને ઈઆને ઇહુદાને, જેની અટક બારસાબા, તથા સીલારાને, જેઓ ભાઈઓમાં મુખી હતા, તેઓને પાકલની તથા બારણખાની સાથે અંતીઅખમાં મોકલે. ૨૩ તેઓની મારફત તેઓએ એમ લખીજી કે, અંતીઅખમાં, તથા અરામમાં, તથા કીલકીમાં, ગેરકોમીઓમાંના જે ભાઈઓ છે, તેઓને રસુલો તથા વડીલો તથા ભાઈઓની સલામ. ૨૪ હમે એમું શાંભલીજી કે કેટલાએકે હમારામાંથી જાહેને પોતાનો વાતોથી તમને ધબગાનીઆ, ને તમારી મુંતવ ધવી, ને શરીઅત પાલવી જોઈએ, એમ કહીઆથી તમારાં મન ઊલટાવી નાંખીઆં; તેઓને હમે એવો હુકમ આપીએ નહીં હતો. ૨૫ એ સાહે હમે એક દીલે એકઠા થઈઆ, તારે હમને બેહેતર લાગીજી કે આપણા પીઆરા બારણખા તથા પાકલ, ૨૬ જે માણસોએ આપણા ખાદાવંદહમુ ખરીસતનાં નામને સાહે પોતાના છવ સોંપીઆ છે, તેઓની સાથે પસંદ કરેલા માણસોને તમારી પાસે મોકલીએ. ૨૭ વાસોતે હમે ઇહુદાને, તથા સીલાસને મોકલીઆ છે, ને તેઓ મોહોથી પણ એજ વાતો કરશે. ૨૮ કેમકે પાકરહને તથા હમને સાહે લાગીજી છે કે એ જરની વાતો વગર તમ પર વધતો બોજ નહીં મુકાએ, ૨૯ કે મુરતીઓને નજર કરેલાંથી, તથા લોહીથી, તથા યુંગલાહને મરેલાંથી, તથા હરામકારીથી તમારે દુર રહેવું, અગર આ ચીજોથી તમે પોતાને અચાવરો તો સાહે કરશો: તમે સલામત રહો.

૩૦ એને તેઓ રવાના થઈઆ પર અંતીઅખમાં આવીઆ, ને મંડલીને એકઠી કરીને પતર આપોજી. ૩૧ ને તેઓએ તે વાંચીને તે તમલાંની વાતથી ખુરા થઈઆ. ૩૨ ને ઇહુદા તથા સીલારા જેઓ પોતે પણ નખી હતા, તેઓએ ભાઈઓને બહુ વાતોની નશીહત આપીને મજબુત કીધા. ૩૩ ને તેઓ કેટલા-

એક દાહાડા રહીને રસુલો તરફ જવાને ભાઈઓથી સહીસલામત રવાના થઈયા. ૩૪ પણ સીલાસને તાંહાં રેહેવું શારૂં લાગીજી. ૩૫ ને પાઉલ તથા બારણુઆ પણ અંતીઅખમાં રહીયા, ને બીજા ઘણાઓ સુધાં આદાવંદનો કલામ શંભલાવતા, તથા ઈજીલ શીખવતા હતા.

૩૬ અને કેટલાએક દાહાડા પછી પાઉલ બારણુઆને કહીજી કે, ચાલ, જે હરેક રોહરમાં આપણે આદાવંદની વાત પરગટ કીધી તેમાંના આપણા ભાઈઓને મલીએ, ને જોઈએ કે તેઓની શી ખબર છે. ૩૭ તારે ઇઓહાન, જેની અટક મારક છે, તેને સાથે લેવાનું બારણુઆએ ઠરાવીજી. ૩૮ પણ પાઉલને લાગીજી કે તેઓમાંથી પામકુલીથી જે નીકલી ગઈઓ, ને કામને સારૂ તેઓની સાથે નહીં આવીઓ, તેને સાથે લેવા ઠીક નહીં. ૩૯ વાસતે તેઓ વચે એવા ઠેરા થઈઓ કે તેઓ એક બીજાથી જુદા થઈઓ; તારે બારણુઆ મારકને લઈને હોડીએ કુપરસમાં ગઈઓ. ૪૦ પણ પાઉલ સીલાસને પસંદ કરીને ભાઈઓથી આદાના કજલમાં સંપાઈઓ આદ નીકલીઓ. ૪૧ ને મુરીઓમાં તથા કીલકીમાં મંડલીઓને મજબુત કરતો તે ગઈઓ.

બાબ શોલમો.

પછી દરબે તથા લુસતરામાં તે આવીઓ, તારે જુઓ, તીમાથી-અસનામે એક શાગીરદ તાંહાં હતો, તે એક ઇહુદણનો દીકરો હતો, જે ઇમાન લાવી હતી, ને તેનો બાપ હેલેની હતો. ૨ ને તે લુસતરા તથા ઇઠોનીમાંના ભાઈઓમાં માન પામેલો હતો. ૩ તેને પાઉલે પોતાની સાથે લેવા આહીજી, ને તે પરંતોના ઇહુદીઓને લીધે તેને લઈને તેની સુંત કીધી; કેમકે સરવ બળુતા હતા કે તેનો બાપ હેલેની હતો. ૪ ને તેઓએ રોહરોમાં જતાં ઇશાલિમના રસુલોએ તથા વડીલોએ જે હુકમો ઠરાવીઓ હતા તે પાલવા સારૂ તેઓને આપીઓ. ૫ ને એ રીતે મંડલીઓ ઇમાનમાં મજબુત થઈ, ને ગણતીમાં હમેશા વધતી ગઈ.

૬ જારે તેઓ ફરજીઆ તથા ગલાતીના પરંતોમાં ફરી રહીઓ, તારે આશીઆમ વાત પરગટ કરવાને પાકરહે તેઓને મના કીધા. ૭ ને મુસીઓમાં આવીઓ તારે બીથુનીઓમાં જવાની તેઓએ તદબીર કીધી, પણ રહે તેઓને જવા નહીં દીધા. ૮ ને તેઓ મુસીઓ છોડીને ત્રોઓસમાં આવીઓ. ૯ ને રોતે પાઉલે રોહઓ દોડા, કે માર્કોનીઓને એક આદમી ઊભો હતો, ને તેની

આજી કરતાં ફેલેં છે, માફેદોનીઆમાં આવીને હમારી મદદ કર. ૧૦ ને રોહઆ બેધઆ બાદ માફેદોનીઆમાં તુરત જવાનો હમે ધરદો કીધો, અંબું અંકીનન સમજીને કે તેઆને ખુશખબરી શંબલાવાને જોદાવંદે હમને જોલાવીઆ છે. ૧૧ અં સાર હમે તરોઆસથી હંકારીને પાધરે રસતે સામાથ-રાકીમાં આવીઆ, ને બીજે દાહોડે નેઆપોલીસમાં; ૧૨ ને તાંહાંથી ફીલપીમાં. જે માફેદોનીના તે પરાંતનું મુખી રોહર છે, તથા નહું વસેહું, ને તે રોહરમાં હમે કેટલાઅંક દાહાડા રહીઆ. ૧૩ ને સખતને દાહોડે હમે રોહર બાહાર નદીને કાંડે, જાંહાં સરેસતા પરમાણે દુઆ મંગાતી હતી, તાંહાં ગઈઆ, ને બેસીને જે બધરીઆ અંકકી થઈ હતી તેઆને વાતો કહી. ૧૪ ને યુઆતીર રોહરની લુદીઆ નામે જોદાપરસત અંક અંમારત કીરમજ વચનારી અંક શાંબલીજી, જેનું દીલ જોદાવંદે અંબું ઉઘાડીજી કે પાઉલની વાતો પર તેણે ધીઆન લગાડીજી. ૧૫ ને તેનું તથા તેનાં ઘરનાનું બાપતીસમા થઈજી, તારે તેણે અરજ કરીને કહીજી કે, અગર તમને અંકીન છે કે હું જોદાવંદ પર ઈમાન લાવનારી છઈં, તો મારાં ઘરમાં આવીને રહો; ને જોરથી તે હમને લઈ ગઈ.

૧૬ અને હમે દુઆ માગવા જતા હતા તારે અંમ થઈજી કે, અંક જીઆન અંમારત હમને મલી, જેનામાં જોબજાણવાનો રૂહ હતો, ને જેણે માંતરીકપણાથી પોતાના ધણી આને ધણી દેલત મેલવી આપી હતી. ૧૭ તેણી અંક પાઉલની તથા હમારી પાછલ આવીને ખુમ પાડીને કહીજી કે, અંક આદમી આ જોદા અં-તાલાના બંદા આ છે, અંક આ તારણનો મારગ આપણને દેખાવે છે. ૧૮ ને તે-ણી અંક ધણા દાહાડા અંમ કીધું, તારે પાઉલ દલગીર થઈ આ, ને પાછું ફરીને રૂહને કહીજી કે, ઈસુ ખરીસતનાં નામથી હું તને હુકમ આપુંછઈં કે તું તેનામાંથી નીકલ; ને તેજ વખત તે નીકલી આ. ૧૯ તારે તેના ધણી આ અંક પોતાની કમાઈની ઉમેદ જતી રહી અંક બેધને પાઉલને તથા સીલાસને પકડી આ, ને ચહુદમાં હાકેમોની પાસે ખેંચી લાવી આ. ૨૦ ને તે આને માજીસતરેયો પાસે લાવીને કહીજી કે, અંક ઇહુદી માણસો છતાં આપણા રોહરને બહુ સતવે છે. ૨૧ ને હમ રૂમી આને જે રીતો માનવી ઇઆ પાલવી રવા નથી તે તે આ શીખ-વે છે. ૨૨ તારે લોકોની બીડ અંકદમ તે આને ઉલટી ઉઠી; ને માજીસતરેયો અંક તે આનાં કપડાં ફાડી નાંખી આ, ને તે આને મારવાનો હુકમ આપી આ. ૨૩ ને ધણા અંક ફટકા મારી આ પછી તે આને કેદમાં નાંખી આ, ને કેદી આના દરોગાને તે આને ચોકસાઈથી રાખવા સાર હુકમ કીધો. ૨૪ તેણે અંકે હુકમ પામીને

તેઓને અંદરનાં કેદખાનામાં નાંખીઆ, ને તેઓના પગ હેડમાં ઢોકીઆ. ૨૫ પણ મધ રાતે પાઉલે તથા સીલાસે દુઆ માગીને ઝાઘની તારોકૂનાં ગીતો ગાઇઆં, ને કેદીઓએ તેઓને શાંભલીઆ. ૨૬ તારે ઝમિકાએક ઝવેલા મોહોટો ધરતીકંપ થઇએ કે કેદખાનાના પાઇઆ. હલીઆ, ને અધાં આરણુ તુરત ઊઘડી ગઇઆં, ને સહુની બેડીઓ તુટી ગઇ. ૨૭ ને કેદખાનાનો દરોગો ઊંઘમાંથી જાગતો થઇએ, ને કેદખાનાનાં આરણુ ઉઘડેલાં જોઇને કેદીઓ નાહાહા છે. એવું સમજીને તલવાર કાઢાડી, ને પોતાને મારીનાંપવા જતો હતો. ૨૮ પણ પાઉલે મોહોટે એવાજે કહીજી કે, હમે સરવ હીઆં છઈએ, વાસતે તું પોતાને કંઈ નુકસાન ના કરતો. ૨૯ તારે બીજી મંગાવીને તુરત તે અંદર દોડીએ, ને ધુજતો ધુજતો પાઉલ તથા સીલાસની આગલ પડીએ. ૩૦ ને તેઓને આહાર લાવીને કહીજી કે, એ સાહેબો, તારણુ પામવા સારૂ મારે શું કરવું જોઈએ? ૩૧ ને તેઓએ કહીજી કે, તું ઝાઘવંદ ઇસુ ખરીસત પર ઇમાન લાવ, ને તું પોતાનાં ધરના સુધાં તારણુ પામશે. ૩૨ તારે તેઓએ તેને તથા જે તેના ધરમાં હતાં તે સઘલાંને ઝાઘવંદનો કલામ કહીએ. ૩૩ ને રાતે તેજ ઘડી તેણે તેઓને લઇને તેઓના જાગમ ઘાઇઆ, ને તરત તેણે તથા તેનાં સઘલાંએ આપતીસમા લીધું. ૩૪ ને તેણે તેઓને પોતાને ઘેર લાવીને બાથું મુકીજી, ને પોતાનાં ધરના સહુ સુધાં ઝાઘ પર એતકાદ લાવીને ખુશી પામીએ. ૩૫ એને દાહોડો ઉગીઆ પર માજી સતરોએએ ચોખ્ખોને માકલીને કેહેવાડીજી કે, તે માણસોને છોડી દે. ૩૬ ને કેદખાનાના દરોગાએ પાઉલને એ વાત કહી કે માજી સતરોએએ કેહેવાડી માકલીજી કે તમને છોડી દેવા, વાસતે હવે નીકલીને સલામત ચાલીઆ જાએ. ૩૭ પણ પાઉલે તેઓને કહીજી કે, તેઓએ હમે જાએ. ઇમા છઈએ તેઓની તકસીર સાએત કરીઆ વીનુ જાહેર રીતે મારીને કેદખાનામાં નાંખીઆ છે, ને હવે શું તેઓ હમને છાની રીતે કાઢાડી મુકે છે? એમ નહીં થશે, પણ તેઓ પોતે આવીને હમને આહાર કાહાડે. ૩૮ તારે ચોખ્ખોએ માજી સતરોએએ એ વાતો કહી; ને તેઓ ઇમા છે, એ શાંભલીને તેઓ ખીધા. ૩૯ ને જાએ તેઓને મનાવીઆ, ને આહાર લાવીને શેહેરમાંથી જવાને તેઓની અરજ કીધી. ૪૦ ને તેઓ કેદખાનામાંથી નીકલીને લુદીઆને તાંહાં આવીઆ, ને બાઈએને જોઇને તેઓને દીલાસો દીધો, ને રવાના થઈઆ.

આખ સતરમો.

અને તેઓ આમશીપોલીસ તથા આપોલોનીમાં થઈને થેસસાલોનીકેમાં જાંહાં ધહુદીઓનું ઝમ્યાદતપ્પાનું હવું તાંહાં આવીઆ. ૨ ને પાઉલ પોતાના દસતુર પરમાણે તેઓની પાસે અંદર ગઈઓ, ને તણુ સખત દાહાડા તેણે ક્રીતાઓથી તેઓની સાથે તકરાર કરીને વાતોનો ભેદ ખુલ્લો કીધો, ૩ ને દક્ષીલ આપીને કહીજી કે, ખરીસતને દુખ સેહેવાની, તથા મરીગમ્મેલાઓમાંથી પાછા ઉઠવાની જરૂર હતી; ને ઝમે ધસુ જેની સુનાદી હું તમને કહુંછું તેજ મસીહા છે. ૪ તારે તેઓમાંથી કેટલાઓએ તથા દીનદાર હેલેનીઓમાંના ઘણાઓએ, તથા આખરદાર ઘણા ઝમારતોએ અંતકાદ કીધો; ને પાઉલની તથા સીલાસની તરફ થઈઆ. ૫ પણ બેઈમાન ધહુદીઓએ અદેઆઈએ ભરાઈને હલકા પાછા લોકોમાંના કેટલાઓએ પોતાની સાથે લીધા, ને બીડ મેલનીને આપ્યાં રોહિરને ખબલાવીજી, ને ઇઅસનનાં ઘર પર હોમલો કીધો, ને તેઓને લોકો પાસે બાહાર લાવવાનું કીધું. ૬ ને જરે તેઓ ઝમ્યાને જડીઆ નહીં, તારે ઇઅસનને તથા કેટલાઓએ ભાઈઓને રોહિરના હાકેમોની પાસે ખંચીને કહીજી કે, જેઓએ દુનીઆ ઉથલ પાથલ કીધી તેઓ હીઆં પણ આવીઆ છે. ૭ તેઓને ઇઅસને રાખીઆ છે, ને તેઓ સઘલા કાઈસારના હુકમો ઉલટા કરીને કેહેછે કે, પાદશાહ તો ખીજો છે. ઇઆને ધસુ. ૮ તેઓએ લોકોને તથા રોહિરના હાકેમોને ઝમેવું રાંમલાવાને ધભરાવીઆ. ૯ તારે તેઓએ ઇઅસન તથા ખીજાઓ પાસેથી જમીન લઈને તેઓને મુકી દીધા.

૧૦ અને ભાઈઓએ રોતે પાઉલને તથા સીલાસને તુરત બેરીઆમાં મોકલી દીધા; તેઓ તાંહાં પોહોંચીને ધહુદીઓનાં ઝમ્યાદતપ્પાનામાં ગઈઆ. ૧૧ ને થેસસાલોનીકેનાઓથી હીઆંના લોક વધતા રૂડા હતા, કાંજે તેઓએ દીલના મોટા શોખથી કલામ કમ્બલ કીધો, ને રોજ રોજ ક્રીતાઓ તપાસતા રહીઆ કે ઝમે વાતો ઝમેમજ છે કે નહીં. ૧૨ ઝમે સાર તેઓમાંના ઘણાએ અંતકાદ કીધો, ને આખરદાર હેલેની ઝમારત તથા મરદોમાંના થોડાએ નહીં. ૧૩ પણ જરે થેસસાલોનીકેના ધહુદીઓએ જાણીજી કે બેરીઆમાં પાઉલ બાદનો કલામ જાહેર કરેછે, તારે તાંહાં પણ આવીને તેઓએ લોકોને ઉસકેરીઆ. ૧૪ તારે ભાઈઓએ તુરત પાઉલને દરીઆ તરફ મોકલી દીધો, પણ સીલાસ

તથા તીમ્માથીઅસ તાંહાંજ રહીઆ. ૧૫ ને પાઉલને રસતો દેખાડનાર જે હતા તેઓ તેને આયેનસ સુધી લાવીઆ, પછી સીલાસ તથા તીમ્માથીઅસ તેની પાસે વેહેલા આવે, ઝવેા હુકમ પામીને તેઓ રવાના થઈઆ.

૧૬ અને પાઉલ આયેનસમાં તેઓની રાહ જોતો હતો, તારે તે રોહેર ઘણું મુરતી પુજનાર છે, ઝવે જોઈને તેનો જીવ બલી ઉઠીઓ. ૧૭ ઝવે સાહ ઝવેઆદતખાનામાં ધંહુદીઓ તથા દીનદારો, તથા ચહુદામાં જે તેને મલતા હતા તેઓની સાથે રોજ રોજ તે તકરાર કરતો હતો. ૧૮ તારે ઝવેપીકુરી તથા સનોધક શીલસુક્રામાંના કેટલાઓએ તેની સાથે તકરાર કીધી. ને કેટલાઓએ કહીજી કે, ઝવે બડબડીઓ શું કેહેવા ચાહેછે ? ને ખીજાઓ બોલીઆ કે, પારકા દેવતાઓની ખબર આપનાર ઝવે દેખાઓછે ; કેમકે તેણે ધસુની તથા કીઆમતની ખબર તેઓને કહી હતી. ૧૯ ને તેઓ તેને લઈને આરેઓપાગસ પર લાવીઆ, ને કહીજી કે, જે નવી તાલીમ તું શીખવેછે તે શું છે, ઝવે હમે સમજી શકીઓ કે નહીં ? ૨૦ કેમકે હમારા કાનોમાં તું કેટલીઓક નવી વાતો પોહોંચાડેછે, તો ઝવે શું હશે ઝવે જાણવા હમે ચાહીઓછીઓ. ૨૧ કાંજે સરવ આયેનીઓ, તથા તાંહાં રોહેનાર પરદેશીઓ પણ, કંઈ નવી વાત કહીઆ ધિઆ શાંબલીઆ વગર ખીજાં કસામાં પોતાનો વખત યોતા નહીં હતા. ૨૨ તારે પાઉલે આરેઓપાગસની વચમાં ઊભા રહીને કહીજી કે, ઝવે આયેની માણસો, તમે હરેક રીતે દેવતાઓના અતી બકત છેઓ, ઝવે હું જોઈઓછી. ૨૩ કેમકે રસતે જતાં હું તમારા પુજનીકોને જોતો હતો, તારે ઝવેક વેદી પણ દીઠી જે પર ઝવેમ લખીજી છે કે, અજાણીતા યોદાને સાહ ; વાસ્તે જેને તમે જાણીઆ વીના બજોછે ઝવે, તેની ખબર હું તમને આપુંછી. ૨૪ જે યોદાઓ આ દુનીઆ તથા તેહેમાંનાં સઘલાંને પેદા કીધાં, તે આસમાન તથા જમીનનો યોદાવંદ છતાં હાતે યાધિલાં મંદીરોમાં તે રહેતો નથી. ૨૫ ને માણસોના હાતોથી તેનો ખીદમત થતી નથી, કાંજે જંદગી તથા દમ તથા સરવ ચીજ સરવને તે પોતે આપેછે ; તે કોઈનો માહતાજ નથી. ૨૬ ને તેણે ઝવેક લોહીથી આદમીઓની બધી ડોઝા આખી જમીનનો પીક પર રહેવા સાહ પેદા કીધી છે, ને પેહેલાંથી તેઓના વખતો તથા તેઓની રહેવાની હદો તેણે મુકરર કીધી છે. ૨૭ ઝવે સાહ કે તેઓ યોદાવંદને શોધે કે તેઓ તેને ટેચીને મલે, તોપણ આપણામાંના કોઈથી તે દુર નથી. ૨૮ કેમકે આપણે તેનાથી જીવીઓછ, ને હાલીઓછ, ને છઈઓ, જેમ તમારા કવીઓમાંના પણ કેટલા-

એકે કહીજી છે કે, આપણે તેની નસલ છઠ્ઠિ. ૨૯ એ સારૂ આપણે જોદા-
ની નસલ છતાં સુંગુ કે રૂપું કે પથર જે માણસોની બુધી તથા જુગતીથી કરેલાં
છે, તેના સરખું જોદાપણું છે, એમ વીચારવું મુનાસીબ નથી. ૩૦ એવા
અગનીઆનના વખતો પર જોદાએ દીઠું અણદીઠું કીધું ખરું, પણ હવે સરવ
જગીઆમાં સરવ માણસોને તોખા કરવાને તે ફરમાવેછે. ૩૧ કેમકે તેણે
એક દાહોડા ઠરાવીએ છે જેમાં તેના ઠરાવેલા માણસના આશરાથી દુનીઆના
લોકોનો ધનસાફ રાસતીથી તે કરશે, જે બાબત તેણે તેને મરીગએલાએમાંથી
પાછો ઉઠાડવાથી સરવને સામેતી આપી છે. ૩૨ ને તેએએ મરીગએલા-
એના પાછા ઉઠવા બાબત શાંબલીજી તારે કેટલાએકે મસખરી કરી, ને બીજા-
એએ કહીજી કે, હમે એ બાબત ફરી તારું શાંબલશું. ૩૩ ને પાઉલ
તેએમાંથી નીકલી ગઈએ. ૩૪ પણ કેટલાએક માણસોએ તેની તરફ
થઈને એતકાદ કીધો, તેએમાં દીઅનુશીઅસ આરેએપાગસી, ને એક
દામરીસ નામે એરત, તથા બીજા તેએની સાથે હતા.

બાબ દરાડમો.

એ પછે પાઉલ આથેનસ સુકીને ફરીથમાં આવીએ. ૨ ને પંતસમાં
જનમેલા અકુલા નામે એક ઇહુદીને દીડા, જે પોતાની બધએર પરીસકીલા
મુધાં ઇતાલીથી તુરતનો આવેલો હતો; (કેમકે બધા ઇહુદીએને રમમાંથી
નીકલવાનો કલાદીઅસે હુકમ કીધો હતો) ને તેએની પાસે તે ગઈએ.
૩ ને તેએના સરખા ધંધો કરનારો હતો, વાસતે તેએની સાથે કામ કરતો
રહીએ, કેમકે તંબ્ર બનાવવાનો ધંધો તેએ કરતા હતા. ૪ ને તેણે હરેક
સખતને દાહોડે એઆદતખાનામાં તકરાર કીધી, ને ઇહુદીએને તથા હેલેની-
એને સમજવીજી.

૫ એને સીલાસ તથા તીમોથીઅસ માંકેદોનીથી આવીઆ, તારે પાઉલનું
દીલ ઉભરાઈ આવીજી, ને ઇહુદીએને ગહવાઈઆપી કે ઇસુ તેજ ખરીસત છે.
૬ ને તેએ જારે અટકાવતા તથા કુફર બકતા હતા, તારે તેણે પોતાનાં કપડાં
ખંખરીને તેએને કહીજી કે, તમારું લોહી તમારે માથે, હું નોરદોશી છું; હવેથી
હું ગેરકોમીએની તરફ જઈશ. ૭ પછી તે તાંહાંથી જઈને ઇઅસતસ નામે
એક જોદાપરસતને ઘેર ગઈએ, જેનું ઘર એઆદતખાના પાસે હતું.
૮ એને એઆદતખાનાના સરદાર કરસપસે પોતાનાં આખાં ઘરનાં મુધાં જોદા-

वंद पर अमितकाद-क्रीधा; ने धरुा कुरीथीअमाअमि पणु शांभलीने अमितकाद क्रीधा, ने आपतीसमा पामी लींभुं. ९ तारे जोदावदे रते पाडिलने रोहआमां कहीजिंहे, तुं फीछितो ना, पणु ओलले, अुप ना रेहेतो. १० हेमडे हुं तारी साथे छजिं, ने दुअ देवा साइ डोअं तारा पर आवी पडरो नहीं, कंले आ रोहेर-मां मारा लोक धरुा हे. ११ तारे ते तेअमाने जोदानी वात शीअवतो दोहोउ वरश लगी तेअमां रहीअमा.

१२ अने गालीअमा आआाधनो हाडेम हतो, तारे हडुदीअमाअमि अमिअ-अति पाडिल पर हेलां क्रीधां, ने तेने धनसाकनी गादी पासे लावीने कहीजिं हे, १३ आ राअस लोडोने समअवेछे हे जोदानी अंदगी शरीअतथी डलडी करवी. १४ ने पाडिल पोतानुं जोहो उधाडवाने तहआार हतो अमिअलांमां गालीअमाअमि हडुदीअमाने कहीजिं हे, अअमि हडुदीअमा, ले अमि कंअं अुलम धअमा अुराअं हते तो वाअअ हतुं हे सअुरीथी हुं तमाइं शांभलुं; १५ पणु अमि सवाल तमारी ताकीम हे नामनो हे तमारी शरीअत आअतनो होअमि तो तमे पोते जोहलेअमा, हेमडे हुं अमिवांनो धनसाक करनार थवाने नथी आहातो. १६ ने तेले तेअमाने धनसाकनी गादी पासेथी काहाडी मुकीअमा. १७ तारे सरव हेलनीअमाअमि अमिआदतअानाना सरदार सोसथेनेसेने पकडीने धनसाकनी गादी आगल मारीअमा; पणु गालीअमाअमि ते आअत कंअं परवा करी नहीं.

१८ अने तांहां धरुा दाहाडा रहीअमा पछी पाडिल आहअमाथी रवाना थधने वाहाणे सुरोअमांमां आवीअमा; ने परीसक्रीला तथा अकुला तेनी साथे गहअमां; ने कंअेरीमां माथुं ओरावीजिं, हेमडे तेले मानताकीधो हती. १९ ने ते अमिअेससमां पोहोअीअमा, तारे तेले तेअमाने तांहां छोरीअमां, पणु पोते अमिआदतअानामां पेसीने हडुदीअमा साथे तकरार क्रीधी. २० ने तेअमानी साथे वधारे रेहेवानुं तेअमाअमि मागीजिं, पणु तेले मानीजिं नहीं. २१ पणु अमि कहीने तेअमाथी रवाना थहअमा हे, हर परडारे आअतुं असन धइशालेममां मारे पालवुं जोहअमि, लेक्रीन जोदानी मरु हरो तो हुं कुरी तमारी पासे पाछे आवीरा; अमिअ अमिअेससथी ते नीकलीअमा. २२ ने काहशारीमां पोहोअीअमा तारे अरधने मंडलीने सलाम करीने अंतीअअमां गहअमा. २३ ने तांहां कंअवार रहीअमा आद ते नीकलीअमा, ने कुले शागीरेदोने मअअुत करतो गलातीना तथा कइअुअाना परांतोमां वारा कुरती गहअमा.

२४ अने आपलोस नामे शीरीन ओलनार तथा क्रीताओमां परवीन अमिअ

ધહુદી સીકંદરીઆનો વતની ઝમ્કેસસમાં આવીઆ. ૨૫ ઝમ્ રાખસ ઝાદા-
વંદની રાહમાં તરખીઅત પામીઆ હતો, ને દીલગરમ છતાં તે બોલીઆ,
ને ઝાદાવંદની વાતો મોહોડી દોરોસધી શીખવી, પણ તે ઇઆહાનનું આપતી-
સમા કકત બાણુતો હતો. ૨૬ તારે ઝમ્આદતખાનામાં બેધરક તે બોલવા
લાગીઆ, ને અકુલાઆ તથા પરીસકીલાઆ તેનું શાંબલીને તેને પોતાનળ
પાસે લીધો, ને ઝાદાનો રસતો વધારે દરસતીથી તેને શીખવીઆ.
૨૭ ને તેણે આઆઈમાં જવાનો ઇરિદો કીધો, તારે બાહઆઆ શાગીરદોને
લખીને દરખાસત કીધી કે તેને કચુલ કરે; તે તાંહાં પોહોંચીઆ આદ બેઆ-
આ ફૂલથી અંતકાદ કીધો હતો તેઆની બહુ મદદ કીધી. ૨૮ કેમકે
કીતાબોથી અતાનીને તેણે બહરમાં ઇહુદીઆની આતરી કીધી કે ઇસુ તેજ
ખરીસત છે.

આખ ઝોગણીસમો.

અને ઝમ્મ થઈજી કે આપલાસ કરીંથમાં હતો તારે પાઉલ ઉપલા
પરાંતોમાં ફરીને ઝમ્કેસસમાં આવીઆ, ને કેટલાઆ શાગીરદોને બેઠને તેણે
તેઆને કહીજી કે, ૨ બરથી અંતકાદ કીધો તારથી શું પાકરહ તમે પામી-
આ છેઆ? ને તેઆઆ તેને કહીજી કે, હમે તો શાંબલીજી પણ નથી કે
પાકરહ છે. ૩ ને તેણે તેઆને કહીજી કે, તમે કોણનું આપતીસમા પામીઆ
છેઆ? ને તેઆઆ કહીજી કે, ઇઆહાનનું આપતીસમા. ૪ તારે પાઉલે
કહીજી કે, ઇઆહાને તોઆનું આપતીસમા કીધું અહં, ને લોકોને કેહેતો હતો કે
તેની પછવાડે જે આવેજે તે પર ઇઆને ખરીસત ઇસુ પર અંતકાદ કરવો.
૫ ને તેઆઆ આ શાંબલીને ઝાદાવંદ ઇસુનાં નામથી આપતીસમા લીધું. ૬ ને
પાઉલે તેઆ પર હાત મુકીઆ આદ પાકરહ તેઆ પર આવીઆ, ને તેઆ
બીજી બોલીઆમાં બોલીઆ, તથા નમ્રઅત કીધી. ૭ ને તેઆ સરવ અરેક
રાખસ હતા. ૮ ને ઝમ્આદતખાનામાં જઈને તે બેધરક બોલીઆ, ને
તણ મહીના સુધી તકરાર કરીને ઝાદાની પાદશાહતની વાતો સમજવતો રહી-
આ. ૯ પણ બરે કેટલાઆકનાં દીલ સખત થઈ ગઈમાં, ને ઇમાન નહીં
લાવીઆ, બલકે લોકોની આગલ આ મારગની નીંદા કરી, તારે તે તેઆથી
દુર થઈઆ, ને શાગીરદોને અલગ કીધો, ને તુરાનસ નામે આકની નીરાલમાં
દરેજ તકરાર કરતો હતો. ૧૦ આમ વરસા બે સુધી થઈઆ કીધું, આંબુ કે

આશીઆમાંના રેહેનાર સરવ ઇહુદીઓએ તથા હેલેનીઓએ પણ ખોદાવંદ ઇસુની વાત શાંભલી. ૧૧ ને ખોદાએ પાઉલના હાતોથી માહોટા માલ્લેજ ઓવા કીધા, ૧૨ કે રૂમલો ઇઆ લુંગીઓ તેનાં બદન ઉપરથી કાહાડીને ખીમરોની પાસે લવાઈઆ, ને ખીમરી તેઓથી દુર થઈ, ને નાપાક રહે તેઓમાંથી નીકલીઆ. ૧૩ તારે જેઓમાં નાપાક રહ હતા તેઓ પર ખોદાવંદ ઇસુનું નામ લેવાનું હાતમાં લઈને ફેટલાએક જાદુગર ભટકતા ઇહુદીઓએ કહીજી કે, જે ઇસુને પાઉલ જાહેર કરેછે, તેના કસમ હમે તમને ધાલીઓએ. ૧૪ ને સકેવા નામે એક ઇહુદી મુખી કાહીનના સાત દીકરા હતા, તેઓએ એમ કીધું. ૧૫ પણ નાપાક રહે જવાબ આપીને કહીજી કે, ઇસુને હું જાણુંછું, ને પાઉલને હું. ઓલખુંછું, પણ તમે કોણુ છેઓ? ૧૬ ને જે માણસમાં નાપાક રહ હતો તે તેઓ પર કુદીઓ ને તેઓ ઉપર ફતેહ પામીને તેઓને ઓવા હરાવીઆ કે તેઓ નાગા તથા ધાએલ થઈને તે ઘરથી નાહાઠા. ૧૭ ને એફેસમાં જે સરવ ઇહુદી તથા હેલેની રેહેતા હતા તેઓને એ માલુમ થઈજી, ને તે સરવ પર ખીહીક આવી, ને ખોદાવંદ ઇસુનું નામ જુલ્લગ થઈજી. ૧૮ તારે ઇમાન લાવનારાઓમાંના ઘણાએ આવીને પોતાનાં કામ કબુલ કીધાં, ને કહી દેખાડીઆં. ૧૯ ને પાખંડ કરનારાઓમાંથી પણ ઘણાએ પોતાની પોથીઓ એકઠી કરીને સરવની આગલ બાલી નાંખી, ને તેઓની કીમતનો હીસાબ કીધો તારે ખ્યાસ હજાર રૂપીઆ નીકલીઆ. ૨૦ એ રીતે ખોદાવંદનો કલામ બહુ વધીઓ, ને ગણિબ થઈઓ.

૨૧ એને એ થઈઆ પછી પાઉલે માટેદોનીઆ તથા આખાઈમાં થઈને ઇશલિમમાં જવાનું પોતાનાં દીલમાં ઇરાવીજી, ને કહીજી કે, મારા તાંહાં ગઈઆ બાદ રોમ પણ મારે જોવું જોઈએ. ૨૨ ને જે તેની ખીદમત કરતા હતા તેઓમાંથી તીમોથેઅસ તથા એરાસતસને માટેદોનીઆમાં મોકલીને પોતે કંઈક સુદત આશીઆમાં રહીઓ. ૨૩ ને તે વખત એ મારગ બાબત તાંહાં બહુ ગડબડ થઈ. ૨૪ કેમકે દીમિતરીઅસ નામે એક સોની, જે આરોમીસની રૂપાંતી મુરતીઓ બનાવીઆથી કારીગરોને બહુ કમાઈ કરાવતો હતો; ૨૫ તેણે તેઓને તથા એવાં કામ કરનારા ખીજાઓને એકઠા કરીને કહીજી કે, અએ માણસો, તમે જાણોછેઓ કે આ ધંધાથી આપણી કમાઈછે. ૨૬ તો તમે જુઓછેઓ, ને શાંભલોછેઓ, કે ફકત એફેસમાં નહીં, પણ આરો આખા આશીઆમાં એ પાઉલે બહુ લોકોને એમ ફેલેતાં સમજવીને ફેરવી-

આ છે કે હાતથી બનેલા તે દેવો નથી. ૨૭ ને તેથી આપણા ઝમ ધંધાનું અપમાન થાએ અંચલુંજ નહીં, પણ આરતેમીસ માહદેવી જેને આખો આશીઆ તથા જગતના સઘલા લોક પુજેછે, તેનું મંદીર તુછ ગણાએ, ને તેની જુવરગી જતી રહે. ૨૮ ને તેએ ઝમ શાંબલીને ગુસે ભરાઈઆ, ને જુમ પાડીને કહીજી કે, ઝમ્ફેસસીએની આરતેમીસ માહોટી છે. ૨૯ ને આખું શેહેર ગડબડાટથી ભરાઈ ગઈ, તારે તેએ માંકેદોનીઆના ગાઈઅમને તથા આરી-સતારઅસને જેએ મુસાફરીમાં પાઉલના સાર્થી હતા, તેએને ખંચીને અંક-ચીતે તમારાની જગે દોડી ગઈઆ. ૩૦ તારે પાઉલે લોટામાં જવાને આહીજી, પણ શાગીરદેએ તેને જવા દીધો નહીં. ૩૧ ને આશીઆના મુખી લોટામાંથી ફેટલાએક જે તેના દોસત હતા તેએએ તેને આજુજુથી ફેહેવાડી માકલીજી કે તેણે પોતે તમારાની જગોઆએ નહીં જવું. ૩૨ તારે ફેટલાએકે કંઈ જુમ પાડી, ને ફેટલાએકે કંઈ ખીજી પાડી; કેમકે લોક ધભરાએલા હતા, ને પોતે શા સમબથી એકલા થઈઆ એ તેએમાંના ઘણાએએ જણીજી પણ નહીં. ૩૩ ને તેએએ અલેકસાંદરને બીડમાંથી આગલ હડમેલીએ, ને ઠહુદીએ તેને આગલ કરતા હતા, તારે અલેકસાંદરે હાતે ધરાશે કીધો, ને લોટોની આગલ પોતાની તોડ કાઢાડવા આહી. ૩૪ પણ તે ઠહુદી છે, એ તેએએ જણીજી વાસતે ઘડી પાંચેક લગી તેએ સહુએ એક અવાજે જુમ પાડી કે, ઝમ્ફેસસી-એની આરતેમીસ માહોટી છે! ૩૫ તારે શેહેરના તલાટીએ લોટોને યંડા પાડીને કહીજી કે, એએ ઝમ્ફેસસી લોટો, કહીજી માણસ નથી જણવું કે ઝમ્ફેસસીએનું શેહેર આરતેમીસ માહદેવીના તથા આસમાન ઉપરથી પડેલી મુરતીના પુજનારા છે? ૩૬ જે એ વાતોને ઉલટું ફેહેવાતું નથી, તો તમને લાજમ છે કે તમે યંડા પેડા, ને ઉતાવલા થઈને કંઈ નહીં કરો. ૩૭ કેમકે જે માણસોને તમે હીઆં લાવીઆ છેએ તેએ તો મંદીરોને જુઠનારા નથી, ને તમારી દેવોનો નીંદા કરનારા પણ નથી. ૩૮ એ સાહ જે દેમીતરીઅસને તથા તેની સાથેના કારીગરોને ડોઈ પરકંઈ દાવો હોએ તો અઘલત ઉઘાડી છે, ને મુખા બેઠા છે; વાસતે તેએ વાદ પરતીવાદ કરે. ૩૯ પણ જે કંઈ ખીજી વાતો બાબત પુછવું હોએ, તો લાએક મીજલસમાં તેનો ફેસલો થશે. ૪૦ કેમકે હમને ખતરો છે કે આજના ફેસાદ બાબત હમારી ઉપર નાલિશ આવશે, એ સાહ કે એ હંગામો થવાનો સમબ કંઈ નથી કે તેથી જવાબ આપી શકીએ; ૪૧ ને તેણે એ વાતો કહીને મીજલસને રવાના કીધો.

आय वीसभा.

अने हंगामे थड/सुकीच्या याद पाडले शागीरदेने ओलावीच्या, ने तेच्याने बेडीने माडेदोनीच्यामां ज्वाने नीकलीच्या. २ ने ते परांतोमां इरी तेच्यामांनाच्याने णहु नशीहत आपीने हेवलासमां आवीच्या. ३ ने तांहां तणु मळीना रडीच्या; पळी वाहाणु सुरीच्या ज्वा पर ते हतो, तारे धडुनीच्या तेने साइ संताड/रडीच्या, वासते माडेदोनीच्याने रसते पाडुं ज्वानुं तेषु इरावीं. ४ तारे जेरीच्यातो सोपातर, तथा येससखिनींहेतो आरीस- तारप्स, ने सेकंहरा, तथा डेरयेतो गाड/अस, ने तीमियेअस, तथा आशी- च्यातो तुपीकस, ने तरशीमस, तेनी साथे आशीच्या लगी गडच्या. ५ तेच्या आगल जधनेहमारे साइ तरोच्यासमां वाठ ज्येता रडीच्या. ६ ने जेअपीर रोठ- क्षीना दाहाडा पछे हमे वाहाणु प्रीक्षपीथी नीकलीच्या, ने पांय दाहाडे तरोसमां तेच्यानी पासे पोहोंय्नीच्या, ने सात दाहाडा तांहां रडीच्या. ७ ने अडवाडी- च्याने पेहेले दाहाडे शागीरदे रोठली भांज्वाने अकडा थडच्या हुता, तारे पाडले तेच्याने वात परगट क्रीधी, ने पोते जीले दाहाडे नीकलवाने हतो वासते मधरात सुधी वात लांयी क्रीधी. ८ ने जे माल उपर तेच्या अकडा थडच्या हुता तांहां धणु अती हती. ९ ने धडितुअस नामे अकड ज्वान गारी पर अडलो पुर अंधमां हतो, ने पाडिल धणुवार लगी वातो केहेतो हतो तारे ते राअस अंधे बरेलो थडच्या ने तीले मालेथी हेडल पडीच्या, ने मुअलो उडावाडच्या. १० तारे पाडले उतरीने तेने वलगी पडीने कहीअ हे, तेतो अण तेमां छे; वासते तमे न धमराच्या. ११ इरी ते उपर आवीच्या, ने रोठली भांजने आडुं, ने अकडी वार सुधी वातो इरतो रडीच्या हे आमदाद थड, ने ते याद रवाना थडच्या. १२ ने तेच्या ते ज्वानने अणवतो लावीने णहु दीलासो पाभीच्या.

१३ अने हमे आगलथी वाहाणु पर अहडनि आसोसनी तरड गडच्या, तांहांथी पाडिलने खेवाना हुता, हेमडे तेषु अम इरावीं हतुं हे, हुं पगवाटे तांहां सुधी ज्वरा. १४ ने आसोसमां हमने ते मलीच्या तारे हमे तेने लधने भीतुलेनीमां आवीच्या. १५ ने तांहांथी वाहाणु नीकलीने जीले दाहाडे जीअसनी साहामां पोहोंय्नीच्या, ने जीले दाहाडे साभासमां पोहोंय्नीच्या, पछी तरोयुलीमां रडीच्या पर जीले दाहाडे हमे मखितसमां आवीच्या. १६ हेमडे पाडिल पोतानो वअत आशीच्यामां न दाहाडे वासते अकडस पासेथी वाहाणु

ज्यानुं इरानीं हनुं; तेणु हेरी जलदी क्रीधी ज्मे साइ डे लो जनी शडे तो पेनतेकासतने दाहाडे धरिशालिममां ह्येज्मे.

१७ ज्मे तेणु मीलितसथी ज्मेइससमां डेहेणु मोकलीने मंडलीना वडीलाने जोलावीज्मा. १८ ने तेज्मे तेनी पासे ज्मावीज्मा तारे तेणु तेज्माने कहीडे डे, ज्माशीज्मां मारा ज्मावीज्माना पेहेला दाहाजथी हुं तमारां शी तरेह हतो ज्मे तमे जलणुछेज्मा; १९ डे पुरी नमरताथी, तथा जहु ज्मांसुज्माथी, तथा जे संताप धहुदीज्माना संताधरिहेवाथी मारा पर ज्मावीपडीज्मा ते सहाने जोदावंदनी ज्मीदमत हुं करतो हतो. २० ने डे जे वात तमारा क्माज्मेदानी हती ते में पाछी नथी राप्पी, पणु तमने देज्माज्मावी ज्मापी, ने जहेरमां तथा घेरे-घेरे शीज्मावी. २१ ने धहुदीज्मा तथा हेलनीज्माने गहवाध पुरी डे जोदानी ज्मागज तोजा करवी, तथा हमारा जोदावंद हसु ज्मापरीसत उपर ज्मेतकाद करवा. २२ ने हवे ज्माज्मा, हुं इहेतो ज्माधिलो धरिशालिम जलणुछणं, तांहां मारां पर शुं गुजररो ज्मे हुं जलणुतो नथी. २३ मगर ज्मेठलुं डे पाइइह ज्मेम डेहेतां गह-वाधज्मापेछे डे हरेक रेहेरमां ज्माधने तथा मुसीज्मातो मारे साइ तधज्माार छे. २४ हुं ज्मेवांज्माने कंठ गणुतो नथी, मारो ज्माव पणु वाहालो जलणुतो नथी, ज्मे साइ डे मारी दोड हज्माने जोदानां इज्जलनी ज्माशज्मापरनी गहवाधज्माप-वानी ज्मीदमत जे जोदावंद हसुथी हुं पामीज्मा ते ज्माशीथी पुरी कइं. २५ ने हवे ज्माज्मा, हुं जलणुछणं डे तमे सरव जेज्मां हुं जोदानी पादशाहतनी मु-नादी करतो कुरीज्मा छणं ते हवेथी माइं जोलो कुरी नहीं जेरो. २६ वासते ज्माज्मा हुं तमने शाहेद राज्माछणं डे सरवना जोली ज्माज्मात हुं पाक छणं, २७ डेमडे जोदानी शारी मरज्मा तमने कही देज्माज्मावीज्माथी हुं पाछे रहीज्मा नथी. २८ ज्मे साइ तमे पोताने ज्मापरदार राप्पो, ने जे जेलां उपर पाकइहे तमने नेगाहज्मान इरानीज्मा ते सरवने संभालो, ज्मे साइ डे जोदानी मंडली जे तेणु पोतानां जोली-थी वेज्माती लीधी तेनुं पालणु तमे करे. २९ डेमडे हुं ज्मे जलणुछणं डे मारा गधज्मा ज्माद जेलां पर रहम नहीं करे ज्मेवां कुरीज्मानार वइज्मा तमारां में सरो. ३० ने तमारांथी पणु माणुसो ठीने शागीरदोने पोतानी पछवाडे ज्मेज्मा लधज्मा वासते उलठी वातो डेहेरो. ३१ ज्मे साइ जगता रहे, ने ध-ज्माद राप्पो डे में तणु वररा लगी रात दाहाडे ज्मांसुज्मा सुधां हरेकने जेतज्मानुं मुक्रीणं नथी. ३२ ने ज्मेज्मे जोधज्मा, हुं तमने हवे जोदाने तथा तेना इज्ज-लने कलाम जे तमने कामेल करवाने तथा सरव पाक थज्मेलाज्मां तमने

વતન આપવાને કુવતમંદ છે તેને સાંપુંછળીં. ૩૩ મેં કોઈનાં રૂપાં ઇઆ સુંના ઇઆ કપડાં પર લોભ કીધા નથી. ૩૪ ને તમે પોતે જાણોછે આ કે આ હા-
તોઆ મારા તથા મારા સાથીઆની જરૂરાતની ખીદમત કરી છે. ૩૫ મેં તમને
બધી વાતો દેખાડી છે કે તે પરમાણુ મેહેનત કરીને કમજોરોની મદદ કરવી,
ને ખોદાવંદ ઇસુની કહેલી વાતો ઇઆદ રાખીવી કે, આપવું લેવા કરતાં વધારે
સુખારક છે. ૩૬ ને તેણે આ વાતો કહી પોતાનાં ધુંટણુ ટેકવીને તેઆ સરવ
સાથે દુઆ માગી. ૩૭ ને તેઆ સઘલા બહુ રડીઆ, ને પાઉલને ગલે વલગીને
તેને ચુમીઆ. ૩૮ ને તેઆ તેનું મોહો ફરી જોનાર નથી આ જે વાત તેણે
કહી તેથી તેઆ વધારે ગમગીન થઇઆ, ને તેઆ તેની સાથે વાહાણુ લગી
પોહોઆડવા ગઇઆ.

બાબ એકવીસમો.

તારે આમ થઇજી કે હમે તેઆથી જુદા થઇઆ બાદ હંકારીને પા-
ધરે રસતે કુસમાં આવીઆ, ને ખીજે દાહોડે રોદસમાં, ને તાંહાંથી પાતારામાં.
૨ ને ફીનીકમાં જનાર આક વાહાણુ મલીઆથી હમે તે પર ચહડીને નીકલી-
આ. ૩ ને જરે કુપરસ નજર આવીજી તારે તેને ડાબોગમ મુકોને હમે સુરી-
આમાં ગઇઆ, ને સોરમાં ઉતરીઆ, કેમકે તાંહાં વાહાણુનો માલ ઉતારવાનો
હતો. ૪ ને શાગીરદોને મલીને હમે સાત દાહોડા તાંહાં રહીઆ, તેઆઆ
રહથી પાઉલને કહીજી કે તે ઇશાએમમાં ન જાએ. ૫ ને આમ થઇજી કે
તે દાહોડા પુરા કીધા બાદ હમે નીકલીઆ, ને ચાલીઆ ગઇઆ, ને તે સરવ
પોતાની બધરીઆ છોકરાં સુધાં રોહેર બાહાર હમને વલાવવા આવીઆ, ને
હમેઆ કાંઠા પર ધુંટણુ ટેકવીને દુઆ માગી. ૬ ને આક ખીજને વીદાઆ
કરીને હમે વાહાણુ પર ચહડીઆ, ને તેઆ પાછા પોત પોતાને ઘેર ગઇઆ.
૭ પછી હમે સોરથી દરીઆની સફર પુરી કરીને પતલેમાઈસમાં ઉતરીઆ,
ને તાંહાં બાઈઆને બેટીને આક દાહોડા તેઆની સાથે રહીઆ. ૮ ને ખીજે
દાહોડે હમે પાઉલના સાથીઆ નીકલીને કાંઠાસારીમાં આવીઆ, ને ખુરા-
ખખર આપનાર શીલપ જે તે સાતમાંનો હતો તેને ઘેર જઇને તેની સાથે રહીઆ.
૯ ને તે માણુસની કુંઆરી ચાર દીકરી હતી જેઆ નખુઆત કરતી. ૧૦ ને
હમે તાંહાં ધણુ દાહોડા રહીઆ તારે આગાબસ નામે આક નખી ઇહુદાથી
આવીઆ. ૧૧ તારે તેણે હમારી પાસે આવીને પાઉલનો કમરખંદ લીધો, ને

પોતાના હાત પગ બાંધીને કહીજી કે, પાકરૂહ ઝમ્મ કેહેછે કે, જે માણસને આ કમરબંધ છે તેને ઇશ્લામમાં ઇલુદી ઝમા ઝમે રીતે બાંધીને ગેરક્રોમી ઝમાના હાતમાં સોંપરો. ૧૨ જરે હમે ઝમે શાંબલીજી, તારે હમે તથા તાંહાંના ઝમા ઝમે પણ તેને અરજ કીધી કે ઇશ્લામમાં નહીં જાઝમે. ૧૩ પણ પાઉલ જવાબ આપી ઝમા કે, તમે શું કરવા રોએ ઝમા, ને માં દીલ દુખાવોછે ઝમા ? હું તો ફકત બંધાવાને નહીં, પણ ખોદાવંદં ઇસુનાં નામને સાંઠ ઇશ્લામમાં મરવાને પણ તબ્દિઆર છજી. ૧૪ ને તેણે નહીં માનીજી તારે હમે ઝમ્મ કહીને કે, ખોદાવંદની મરજી પરમાણે થાઝમા, ચુપ રહીઝમા. ૧૫ ને તે દાહાઝમા પછી હમે પોતાનો અસબાબ લઈને ઇશ્લામ તરફ ગઈઝમા. ૧૬ ને કંઈ ઝમેક શાગીરદે કાઠસીરીથી હમારી સાથે આવીઝમા, ને કુપરસના મનાસોન નામે ઝમેક કદીમ શાગીરદ જેને તાંહાં હમે ઉતાર રહીઝમે, તેને તેઝમા સાથે લાવીઝમા.

૧૭ ઝને હમે ઇશ્લામમાં પોહોંચીઝમા, તારે ભાઈ ઝમા ઝમે ખુશીથી હમેને કમ્બલ કીધા. ૧૮ ને બીજે દાહોડે પાઉલ હમારી સાથે ઇઆકુબને તાંહાં ગઈ ઝમા. ને બધા વડીલા હાજર હતા. ૧૯ ને તેણે તેઝમાને સલામ કરીને ખોદાઝમે ગેરક્રોમી ઝમામાં તેની ખીદમતથી જે કામ કરાવીઝમા તેઝમાનું પુરું બીઝમાન કીધું. ૨૦ ને તેઝમા ઝમે શાંબલીને ખોદાવંદની તારીફ કીધી, ને તેને કહીજી કે, અઝમે ભાઈ, તું જાણેછે કે કેટલા હજાર ઇલુદી ઝમા છે કે જે ઝમા ઇમાન લાવેછે, ને તેઝમા સરવ શરીઅત પર ચુસત છે. ૨૧ ને તેઝમા ઝમે તારી બાબત શાંબલીજી છે કે તે ગેરક્રોમી ઝમામાંના બધા ઇલુદી ઝમાને મુસાને મુકીદવાનું શીખવેછે, ને કેહેછે કે, તેઝમા છોકરા ઝમાની સુંત ન કરે, ને રસમે પરમાણે ન ચાલે. ૨૨ તારે શું કરવું ? જોદ્રા બેરાક ઝમેકકા થરો; કેમકે તું આવી ઝમા છે ઝમે તેઝમા શાંબલરો. ૨૩ વાસતે હમે જે તને કહીઝમે તે તું કર; જે ઝમા ઝમે માનતા લીધી છે ઝમેવા ચાર શખસ હમારામાં છે. ૨૪ તેઝમાને જ, ને તેઝમા સમેત તું પોતાને પાક કર, ને તેઝમાને સાંઠ કંઈ અરચ કર કે તેઝમા પોતાનાં માયાં બોશવે, તારે સઘલા જાણરો કે તારી બાબત તેઝમા ઝમે જે શાંબલીજી તે કંઈ નથી, બલકે તું પોતે શરીઅત પાલીને રસમે પરમાણે ચાલે. ૨૫ પણ જે ગેરક્રોમી ઝમા ઇમાન લાવીઝમા છે તેઝમા બાબત હમે ઇરાનીને લખી મોકલીજી છે કે, તેઝમા ઝમેહું કંઈ ન પાલે, પણ ઝમેટલું કે મુરતી ઝમાને નજર કરેલાંથી, તથા જોહીથી, તથા ગુંગલાઈને મરેલાંથી, તથા હરામકારીથી પોતાને બચાવે. ૨૬ તારે પાઉલ તે માણસોને લઈને તથા બીજે દાહોડે તેઝમાની સાથે પાક થ-

ધને તેઓમાંના હરેકને સાઠ અરપણુ અપાએ તાંહાં સુધી પાક થવાના દાહાડાનું પુરું થવું જણાવતાં મંદીરમાં જઈ રહીએ. ૨૭ ને તે સાત દાહાડા પુરા થવા આવીઆ તારે આશીઆના ઇહુદીએએ તેને મંદીરમાં જોધને સરવ લોકોને ઉસદેરીઆ, ને તેના પર હાત નાંખીઆ. ૨૮ ને ખુમ પાડી કે, અએ ઇસિરાએલી લોકો, મદદ કરો, જે શાખસ હરેક જગીઆમાં ડોમને તથા શરીઅતને તથા આ મકાનને ઉલટું સરવને શીખવેછે તે એજ છે; ને વલી હેલેનીએને મંદીરમાં લાવીને આ પાક મકાનને નાપાક કીધું છે. ૨૯ કેમકે તેએએ એકેસસી તરફીમસને તેની સાથે શેહેરમાં પેહેલાં દોડા, ને પાઉલ તેને મંદીરમાં લાવીએ એમ તેએએ ધારીજી. ૩૦ તારે આખું શેહેર ખબલાઈજી, ને લોકો દોડીને એકઠા થઈઆ, પછી તેએએ પાઉલને ઘેરીને મંદીરમાંથી તેને બાહાર કાહાડીએ, ને તુરત બારણા બંધ કરીઆ. ૩૧ ને તેએ તેને મારીનાંખવાને તઈઆર થતા હતા, તારે ફોજના સરદારને ખબર મલી કે આએ ઇશિસલિમમાં દોડાદોડ થઈ. ૩૨ તેજ વખત સીપાઈએને તથા જમાદારને લધને તેએ પર તે દોડી આવીએ, ને તેએએ સરદારને તથા સીપાઈએને દીઠા તારે પાઉલને મારવું સુકીજી. ૩૩ તારે સરદારે પાસે આવીને તેને પકડીએ, ને બે સાંકલથી બાંધવાને હુકમ આપીએ, પછી પુછીજી કે, એ કોણ છે? ને એણે શું કીધું? ૩૪ તારે લોકોમાંના કોઈએ એક વાત કહી, ને કોઈએ બીજી, ને ગડબડનાં કારણથી તે કંઈ તેહકીક જણી શકીએ નહીં; તારે તેને કીલામાં લઈજવાનો હુકમ આપીએ. ૩૫ ને સીડી પર તે ચહડીએ તારે એમ થઈજી કે લોકોના હોમલાને લીધે સીપાઈએને તેને ઊંચકી લઈ જવા પડીએ. ૩૬ કેમકે લોકોની ભીડ ખુમ પાડતાં પાછલ ચાલી કે, તેને પુરા કરો. ૩૭ ને પાઉલ કીલામાં લઈજવાતો હતો, તારે તેણે સરદારને કહીજી કે, શું તારી સાથે બોલવાને મને રજા છે? તારે તેણે કહીજી કે, શુ તું હેલેની જાણેછે? ૩૮ જે મીસરીએ આ દાહાડાએની પેહેલાં હુલડ કરીજી, ને ચાર હજાર ખુની માણસોને રાતમાં બાહાર લઈગઈએ તે શું તું નથી? ૩૯ પણ પાઉલ કહીજી કે, હું કીલકીના તારસસનો ઇહુદી માણસ છું, હું કે ઈ હલકાં શેહેરનો વતની નથી, ને હું તારી અરજ કરુંછું કે લોકોની આગલ બોલવાની મને રજા આપ. ૪૦ ને તેણે તેને રજા આપી, તારે પાઉલે સીડી પર ઉભો રહીને લોકોને હાતે ઇશારો કીધા, ને તેએ પુરા છાતા રહીઆ તારે તેણે હેબરી જુઆનમાં બોલતાં કહીજી કે,

બાબ બાવીસમો.

અર્થ માણસો, ભાઈઓ, તથા બાપો હવે તમે મારો જવાબ શાં-
ભલો. ૨ ને તે તેઓને હેબરી જુઆતમાં ફેરેતો હતો ઈ શાંબલીને તેઓ
વધતા છતા રહીયા. ૩ તારે તેણે કહીજીં છે, હું ઇહુદી માણસ છજીં, કીલકીના
તારસસમાં જનમેલો, પણ આ શેહેરમાં ગમાલીઓલના કદમો પર તરખીઅત
પામેલો, ને બાપદાદાઓની શરીઅતની પુરી રીત પરમાણે શીખેલો, ને જેમ
આજ તમે ખોદાની તરફ ગેરતમંદ છેઓ તેમ હું પણ હતો. ૪ ને મેં મરદો
તથા ઈસ્તોને બાંધીને તથા ફેદખાનામાં નાંખીને આ તરીકાને ખાત સુધી
સતાવીઓ. ૫ જેમ છે સરદાર કાહીન તથા બધા વડીલો પણ ઈ બાબત
ગહવાઈ આપેછે; ઈઓથી ભાઈઓ ઉપર અત લખને હું દમરાક જવા ની-
કહીઓ, ઈ સાઈ છે જે તાંહાં હતા તેઓને બાંધીને ઇશાલિમમાં લાવું છે
તેઓ સજ પામે. ૬ ને રસતે જતાં હું દમરાકની પાસે પોહોંચીઓ, તારે
ઈમ થઈજીં છે મનેઆને મારી આસપાસ આસમાનથી ઈકાઈક મોહોટી
રોશની અમકી; ૭ ને હું જમીન પર પડી ગઈઓ, ને મારી સાથે બોલતાં ઈવે
અવાજ મેં શાંબલીઓ છે, અઈ સાહલ, અઈ સાહલ, તું મને કેમ સતા-
વેછે? ૮ તારે મેં જવાબ દીધો છે, અઈ ખોદાવંદ, તું કોણુ છે? તારે તેણે
મને કહીજીં છે, હું ઇસુ નાજરી છજીં, જેને તું સતાવેછે. ૯ ને મારી સાથે જે
હતા તેઓઓ તે રોશની દીકી, ને બધા, પણ મારી સાથે બોલનાર અવાજ
તેઓઓ શાંબલીઓ નહીં. ૧૦ ને મેં કહીજીં છે, અઈ ખોદાવંદ, હું શું કરું?
ને ખોદાવંદે મને કહીજીં છે, તું ઉઠીને દમરાકમાં જ, ને જે બધું તારે કરવાનું ઇરા-
વીં છે તે બાબત તાંહાંતેને કહેવાશે. ૧૧ ને તે રોશનીના તેજથી મને સુજીં
નહીં, વાસતે સાથીઓના હાત પકડીને હું દમરાકમાં આવીઓ. ૧૨ ને આ-
નાના નામે ઈક શાખસ જે શરીઅત પરમાણે દીનદાર, ને તાંહાંના સંધા રેહે-
નારા ઇહુદીઓથી વખાણા ઈવેલો; ૧૩ તે મારી પાસે આવીઓ, ને ઉભા રહી-
ને મને કહીજીં છે, અઈ ભાઈ સાહલ, તું દેખતો થા; ને તેજ ઘડી મેં તેને
દીધો. ૧૪ પછી તેણે કહીજીં છે આપણા બાપદાદાઓના ખોદાઈ તને ઈ
સાઈ પસંદ કીધો છે છે તું તેનો મરજી જાણે, ને તે રાસતને જુઈ, ને તેના મો-
હોનો અવાજ શાંબલે. ૧૫ કેમકે જે જે તે દીકાં છે, ને શાંબલીઓ છે, તે બાબત
સરવ લોકોની આગલ તું તેનો શાહેદ થશે. ૧૬ ને હવે તું કેમ વીલંબ લ-

ગોઠેછે? ઉઠીને આપતીસમાલે, ને ખાદાવંદનાં નામથી દુઆ માગીને પોતાનાં પાપ ધોઈનાંખ. ૧૭ પછી ઝમિમ થઈકે હું ઇશ્રાલિમમાં પાછો આવીઝ્મો, ને મંદીરમાં દુઆ માગતો હતો તારે બેહોશ થઈ ગઈઝ્મો. ૧૮ ને મને ઝમિમ કહેતાં મેં તેને બેઠઝ્મો કે, તું ઉતાવલ કરીને ઇશ્રાલિમમાંથી વેહીલો નીકલ, કેમકે મારી આખતની તારી ગહવાઈતેઝ્મો કચ્ચલ કરરો નહીં. ૧૯ તારે મેં કહીકે, ઝમિમ ખાદાવંદ, તેઝ્મો પોતે જાણેછે કે તારા પર ઝેતકાદ કરનારાઝ્મોને મેં કેદ કીધા હતા, ને હરેક ઝેખાદતખાનામાં તેઝ્મોને મારીઝ્મો હતા. ૨૦ ને તારા શાહેદ સતેકાનુસનું લાહી વેહેવડાઈ તારે હું પોતે પાસે ઉભો હતો, ને તેને મારી નાંખવામાં રાજી હતો, ને તેને મારીનાંખનારાઝ્મોનાં કપડાં સાચવતો હતો. ૨૧ તારે તેણે મને કહીકે, તું નીકલ, કેમકે હું તને ગેરકોમીઝ્મોની પાસે દુર મોકલીશ. ૨૨ ને તેઝ્મોઝ્મે ઝે વાત લગી તેનું શાંભલીઈ, પછી યુમ પાડીને તેઝ્મોઝ્મે કહીકે, ઝેવોને જમીન પરથી ઉઠાવી નાંખો, કેમકે ઝે જીવવા લાઝ્મેક નથી. ૨૩ ને તેઝ્મો યુમ પાડતા, ને પોતાનાં કપડાં ફાડતા, ને પવનમાં ધુલ ઉડાવતા હતા; ૨૪ તારે તેને કીલામાં લાવવાનો સરદારે હુકમ આપીઝ્મો; ને તેઝ્મોઝ્મે શા સખખથી તેના પર ઝેવી યુમ પાડી, ઝે જાણુવા સાફ દોરડા મારીને તેની તજવીજ કરવાનું કહીકે. ૨૫ ને તેઝ્મો તેને વાધરે બાંધતા હતા, તારે પાઉલે પાસે ઉભેલા જમાદારને કહીકે, જે શખસ રમી, તથા તકસીરદાર ઠરીઝ્મો નથી, તેને દોરડા મારવા શું તમને રવા છે? ૨૬ ને જમાદાર ઝે શાંભલીને ગઈઝ્મો, ને સરદારને ખખર આપી, ને કહીકે, તું જે કરેછે તે ખખત ખખરદાર રેહે, કેમકે ઝે શખસ રમી છે. ૨૭ તારે સરદારે આવીને તેને કહીકે, મને કહે, તું શું રમી છે? ને તેણે કહીકે, હા. ૨૮ તારે સરદારે જવાબ આપીઝ્મો કે મેં મોહોટી કીમતથી ઝા વતનીપાણું વેચાતું લીધું; પણ પાઉલે કહીકે, હું તો જનમથીજ ઝેવો છઈ. ૨૯ તારે જેઝ્મો તેની તજવીજ કરવાને તઢઝ્માર હતા, તેઝ્મો તુરત તેની પાસેથી ગઈઝ્મો, ને તે રમી છે, ઝે જાણીને સરદાર પણ ખીધો, કેમકે તેણે તેને બાંધીઝ્મો હતો. ૩૦ ને ઇહુદીઝ્મોઝ્મે શા વાસતે તેના પર બટો મુકીઝ્મો તેની હકીકત જાણુવા આહીને તેણે ખીજે દાહોડે બંધનોથી તેને છોડીઝ્મો, ને મુખી કાહીનોને તથા તેઝ્મોની આખી સદર મીજલસને હાજર થવાને હુકમ આપીઝ્મો, પછી પાઉલને લાવીને તેઝ્મોની આગલ ઉભો રાખીઝ્મો.

બાબ તેવીશમો.

તારે પાઉલે સદર મીજલસ પર ધારીને કહીજી કે, અમ્મે માણુસો, બાહઅમા, હું આ દાહાડા સુધી નેકનહઅતથી ખાદાની આગલ આવીઅમા છર્જી; ૨ તારે હનાનીઆ સરદાર કાહીને પોતાની પાસે ઉભા રહેનારાઅને હુકમ કીધા કે તેનાં મોહો પર મારે. ૩ પણ પાઉલે તેને કહીજી કે, અમ્મે ધિલિલી ભીત, ખાદા તને મારશે, શું તું શરીઅત પરમાણે મારો ધનસાફ કરવા ખેડો છે, ને શરીઅતથી ઉલટો મને મારવાનો હુકમ કરેછે? ૪ તારે પાસે ઉભા રહેનારાઅમા કહીજી કે, શું તું ખાદાના સરદાર કાહીનની નીંદા કરેછે? ૫ તારે પાઉલે કહીજી કે, અમ્મે બાહઅમા, અમે સરદાર કાહીન છે તે હું બાણુતો નહીં હતો; કેમકે અમે લખીંડે છે કે, તું પોતાના લોકોનાં સરદારને ખુરૂં ન કેહે. ૬ ને પાઉલે જોહજી કે અમેક ભાગ સાદુકીઅમાનો, ને ખીજે ફરોશીઅમાનો છે, તારે મીજલસમાં પોકારીને કહીજી કે, અમ્મે માણુસો, બાહઅમા, હું ફરોશી, ફરોશીનો દીકરો છર્જી, ને મુઅલાઅમાના પાછા ઉઠવાની ઉમેદ બાબત મારો ધનસાફ કરાવાઅમે. ૭ ને તેણે અમે કહીજી, તારે ફરોશીઅમા તથા સાદુકીઅમા વચે તકરાર થઇ, ને તે લોકોમાં કુટ પડી. ૮ કેમકે સાદુકીઅમા કેહે-છે કે પાછું ઉઠવું નહીં થશે, ને ફીરેશાનો કે રહ નથી; પણ ફરોશીઅમા તે ખેહુ વાતો કબુલ કરેછે. ૯ તારે મોહોટો ગોંધાટ થઇઅમા, ને ફરોશીઅમાની તરફના શાસતરીઅમા ઉઠીઅમા, ને ઝઘડીને કર્હીજી કે, આ માણુસની કસી તકસીર હમે જોતા નથી, પણ જો રહે ઇઆ ફીરેશતાઅમે અમેને કંઈ કહીજી હોઅમે તો આપણે ખાદાની સાથે લડવું નહીં. ૧૦ તારે ઘણો હંગામો થઇઅમા, ને સરદાર ખીધા કે અમે તેઅમા પાઉલના કકડે કકડા કરે, વાસતે તેણે સીપાહઅમાને હુકમ કીધા કે જઈને જબરદસ્તીથી તેને તેઅમામાંથી કાહોડે ને કીલામાં લાવે.

૧૧ અને આવતી રાતે ખાદાવંદે તેનો પાસે ઉભા રહીને કહીજી કે, અમ્મે પાઉલ, ધીરજ રાખ, કેમકે જેમ મારી બાબત તે ઇશાલેમમાં ગહવાઇ આપી છે, તેમ રૂમમાં પણ તારે ગહવાઇ આપવી જોઈઅમે. ૧૨ ને દાહોડો ઉગીઆ પર ફેટલાઅમેક ઇહુદીઅમાઅમે સંપ કીધા, ને અમેવી લીઆનતથી પોતાને ખાંધીને કહીજી કે, પાઉલને મારીનાંખીઅમે તાંહાં સુધી આપણે નહીં ખાહઅમે, ને નહીં પીઅમે. ૧૩ ને જોઅમાઅમે અમે સંપ કીધો તેઅમા આલીશથી વધતા હતા. ૧૪ તારે તેઅમાઅમે મુખી કાહીનોની તથા વડીલોની પાસે આવીને

કહીજી કે, હમે પોતાને ઝમવા માહોટા કસમથી બાંધીઆ છે કે પાઉલને મારી-
નાંખીએ તાહાં સુધી હમે કંઈ નહીં આપીએ. ૧૫ એ સાહ જાણે કે તેની
બાબત તમારે વધારે ચોકસાઈ કરવાની છે, એવું સદર મીજલસ સુધાં સરદારને
દેખડવા, કે તે આવતી કાલે તેને તમારી પાસે બાહાર લાવે, ને હમે તેના પાસે
આવીઆ અગાઉ તેને મારી નાંખવાને તઈઆર છઈએ. ૧૬ ને પાઉલના
બાણુએ તેએાનું સંતાઈ રહેવાનું શાંભલીજી, તારે તે ગઈએ, ને કીલામાં
પેસાને પાઉલને કહીજી. ૧૭ તારે પાઉલે જમાદારોમાંથી એકને પાસે તેડીને
કહીડું કે, આ જુઆને સરદારની પાસે લઈ જા, કેમકે એ તેને કંઈ દેહેવાનો
છે. ૧૮ એ સાહ તેણે તેને સાથે લીધા, ને સરદારની પાસે લાવીને કહીડું કે,
પાઉલ કેદીએ મને પાસે તેડીને આ જુઆને તારી પાસે લાવવાની અરજ
કીધી, એ તેને કંઈ દેહેવાનો છે. ૧૯ તારે સરદારે તેનો હાત પકડીને તથા
એકાંત લઈજઈને પુછીડું કે, મને તારે શું દેહેવાનું છે? ૨૦ ને તેણે કહીજી
કે, ઇહુદીએ તારી પાસે માગવાને એવા સંપ કીધા કે જાણે તેએા પાઉલ
બાબત વધારે ચોકસાઈ કરવાના હોએ તેમ તું આવતી કાલે તેને સદર મીજ-
લસમાં લાવે. ૨૧ પણ તું તેએાનું માનતો ના, કેમકે તેએામાંના આલીરાથી
વધતા શખસોએ એવા કસમથી પોતાને બાંધીને તેને સાહ સંતાઈઆ છે કે
તેને મારીનાંખે તાહાં સુધી કંઈ નહીં આએ કે નહીં ખીએ, ને હમણા તેએા
તારી કબુલાતની રાહ જોતાં તઈઆર છે. ૨૨ તારે સરદારે તે જુઆને રવાના
કરીને હુકમ કીધા કે, તે એ વાતો મને કહી છે તે કાઈને ન દેહેતો. ૨૩ પછી
તેણે જમાદારોમાંના એને પાસે તેડીને કહીડું કે, અરો સીપાઈ, ને સીતેર સવાર,
ને અરો અરછીવાલાને પોહોર રોતે કાઈસારી સુધી જવાને તઈઆર રાખો. ૨૪ ને
બોજ હંચકતાર જનવરો હાજર રાખો, એ સાહ કે પાઉલને તે પર બેસાડીને ફી-
લીકસ હાકેમની પાસે સમાલીને પોહોંચાડે. ૨૫ તારે તેણે એ પરમાણે પતર
લખીજી કે, ૨૬ નામદાર ફીલીકસ હાકેમને કલાદીઅસ લુશીઅસની સલામ.
૨૭ આ શખસ ઇહુદીએથી પકડાઈએ, ને તેએથી મારીનાંખાવાનો હતો,
તારે એ રૂમી છે એ જાણીને ફોજ સુધાં જઈને મેં એને છોડાવીએ. ૨૮ ને
તેએએ એ પર શા સખબથી બંધો મુકીએ એ જાણવા માહીને હું તેએાની
સદર મીજલસમાં એને લાવીએ. ૨૯ તારે તેએાની શરીઅતની વાતો બા-
બત બંધો મુકીએ હતો, પણ મરવા ઇઆ બધાવા લાએકનો ગુનાહ એ પર
મને જડીએ નથી. ૩૦ ને જારે મને અબર પોહોંચી કે એ શખસને સાહ

હહુદીએ સંતાઈ રહીઆ છે, તેજ વખત મેં એને તારી તરફ ઓકલીએ, ને એના વાદીએને પણ હુકમ કીધો કે એના પર જે દાવો કરવો હોએ તે તારી આગલ કરે, સલામ. ૩૧ તારે સીપાહએ થએલા હુકમ પરમાણે પાઉલને લઈને રતોવાઈ આંતીપાતરીસમાં આવીઆ. ૩૨ ને ખીજે દાહડે સવરોને તેની સાથે જવા સાર મુકીને એએ કીલામાં પાછા આવીઆ. ૩૩ તેએએ કાઠસારીમાં જઈને હાકિમને પતર આપીને પાઉલને પણ તેની આગલ હાજર કીધો. ૩૪ ને હાકિમે પતર વાંચીને પુછીજે કે, તે કીઆ સુખાનો છે? તારે માલુમ થઈજે કે તે કીલકીનો છે. ૩૫ પછી તેણે કહીજે કે, તારા વાદીએ પણ આવીઆ પછી હું તારી વાત પુરી શાંબલસ, ને તેને હેરાદની દરગામાં રાખવાનો હુકમ આપીએ.

બાબ ચોવીશમો.

એને પાંચ દાહાડ પછી વડીલા તથા તેરતલસ નામે એક વકીલ હનાનીઆ સરદાર કાહીન સુધાં આવીઆ; તેએએ હાકિમની આગલ પાઉલની નાલિશ કીધી. ૨ ને તેને બોલાવીએ તારે તેરતલસ ફરીઆદ કરવા લાગીએ, ને કહીજે કે, ૩ એએ નામદાર શીલીકસ, તારાથી હમે ઘણું સુખ ચેન પામીએ-છએ, ને તારાં અગમ ગનીઆનથી જસવાન કામ આ દેરામાં થઈઆં છે, તે હમે સદા ને સરવ જગેમાં પુરી શુકરગુજરીથી કબુલ કરીએછએ. ૪ પણ હું તેને વધતી તસદી ન દેજે વાસતે હું એટલી અરજ કરુંછજે કે તું પોતાની નરમાઈથી હમારી થોડી વાતો શાંબલ. ૫ કેમકે આ રાખસ પીડાદેનાર, તથા આખી દુનીઆમાંના કુલે હહુદીએમાં હંગાએ ઉઠાવનાર, તથા નાજ-રીએના તરીકાનો આગેવાન હમને મલીએ છે. ૬ મંદીરને પણ નાપાક કરવા એ ગઈએ, તારે હમે એને પકડીને હમારી રારીઆત મુજબ ધનસાફ કરવા આહીએ. ૭ પણ સરદાર લુશીએએ આવીને ઘણાં જોરથી હમારા હાતમાંથી એને મુકાવી લીધો. ૮ ને એના વાદીએને તારી પાસે આવવાનો હુકમ આપીએ; એએની તજવીજ કરીઆથી જે સરવ બાબત હમે એના ઉપર બંદો મુકીએ છે, તે તેને માલુમ પડશે. ૯ ને હહુદીએએ પણ કબુલ કરતાં કહીજે કે એ વાતો એમજ છે. ૧૦ તારે હાકિમે પાઉલને ધરારો કીધા પર તેણે જવાબ આપીએ કે, ઘણાં વરરા થઈઆં આ કોમનો હાકિમ તું છે, એ જાણીને જઆદા ખુશીથી હું પોતાનો જવાબ આપુંછજે. ૧૧ તારે એમ

જાણ્યું કે હું અંદગી કરવા સારૂ ઇશિશલિમમાં ગઈએ તોને ખાર દાહાડ કરતાં વધતા નથી થઈએ. ૧૨ ને મંદીરમાં ઢોઢની સાથે તકરાર કરતાં, કે એએ-દતખાનાએમાં કે શેહેરમાં લોકોને હંગામો કરાવતાં તેએએ મને દોડો નથી. ૧૩ ને હમણા તેએ મારા પર જે તોહમત મુકે છે તેની સાથેતી તેએ કરી શકતા નથી. ૧૪ પણ તારી આગલ હું એ કપ્તુલ કહેછું કે, તેએ જે મારગને ભર-શટ કહેછે તે પરમાણે હું આપદાદાએના આદાની અંદગી કહેછું, ને જે વાતો તોરતમાં તથા નખીએની કીતાબોમાં લખી છે તે સઘલી માનુંછું. ૧૫ ને હું આદાની તરફ ઉમેદ રાખુંછું કે મરીગએલાએનું ઇએને રાસતો તથા ના-રાસતોનું પાછું ઉઠવું થશે, તેએ પોતે પણ એ કપ્તુલ કરેછે. ૧૬ ને એ આખત હું કોરોસ કહેછું કે હમેશા આદાની તથા આદમીની આગલ માં દીલ ખેતક-સીર રેહે. ૧૭ હવે ઘણાં વરસ પછી હું પોતાના લોકોને સારૂ ખેરાત તથા અરપણુ કરવાને આવીએ. ૧૮ તે આખત આશીએના ફેટલાએક ઇહુદી-એએ મને મંદીરમાં પાક થએલો દોડો, પણ ભીડ કે ગડબડ સાથે નહીં. ૧૯ મારે ઉલટું તેએને કંઈ હોત તો તેએને તારી પાસે હીએ આવીને નાલિશ કરવી જોઈતી હતી. ૨૦ નહીં તો જે હીએ છે તેએ ખતાવે કે હું સદર મીજલ-સની આગલ હતો તારે મારામાં શી તકસીર માલુમ પડી; ૨૧ શીવાએ એ કે જરે હું તેએની આગલ ઉભો રહીએ, તારે મેં એ વાત કહી કે મુએલા-એના પાછા ઉઠવા આખત તમારેથી મારે ઇનિસાફ થએછે. ૨૨ ફીલીકસ એ તરીકા આખત પકું જાણતો હતો, વાસતે એ વાતો શાંભલીને તેએને થોભા-વીએ, ને કહીએ કે, લુસીએસ સરદાર આવશે, તારે હું તમારું પુરું જાણી લે-વરા. ૨૩ ને તેણે એક જમાદારને હુકમ કીધા કે, પાઉલની અખર રાખે, ને તેને છુટો રહેવા દે, ને તેના દોસતોમાંના ઢોઢને તેની ખીદમત કરવાને ઇએ તેની પાસે આવવાને મને ન કરે. ૨૪ ને ફેટલાએક દાહાડ પછી ફીલીકસ પોતાની અઘએર દરસીલા, જે એક ઇહુદેણુ હતી, તે સુધાં આવીએ, ને પા-ઉલને ખોલાવીને અરીસત પરના એતકાદ આખત તેનું શાંભલીએ. ૨૫ ને રાસતી, તથા પહેરજગારી, તથા કીએમત આખત વાતો તે કરતો હતો, તારે ફી-લીકસે એક આઠને જવાબ આપીએ કે, હમણા તો તું જ, ફરસુદ પામીએ પર હું તને ખોલાવીશ. ૨૬ ને તેણે એ પણ ઉમેદ રાખી હતી કે પાઉલ પોતાને છોડાવવા સારૂ મને કંઈ નાણું આપશે, એ સારૂ તેને ઘણીવાર ખોલાવતો ને તેની સાથે વાતચીત કરતો હતો. ૨૭ પણ જે વરસ પછી પરકીએસ ફેસતસ

ફીલીકસને ઠેકાણે આવીએ, ને ફીલીકસ ઇહુદીએને પરસન કરવા આહીને પાઉલને કેદમાં મુકી ગઈએ.

બાબ પચીશમો.

અને ફેસતસ મુખ્યામાં આવીને તણુ દાહાડા પછી કાઇસારીથી ઇશ્-શાલેમમાં ગઈએ. ૨ તારે સરદાર કાહીને તથા ઇહુદીએના મુખીએએ પાઉલને ઉલટું તેને કહીજી; ને તેની મીનંત કીધી; ૩ ને તેને મારીનાંખવા સાઈ રસતામાં સંતાઈ રહેવાનું ધારીને એવી મેહેરબાની આહી કે તે તેને ઇશ્શાલેમમાં બોલાવે. ૪ પણ ફેસતસે જવાબ આપીએ કે, પાઉલ કાઈસારીમાં રખારો, ને તે પોતે તાંહાં વહેલો જવાનો છે. ૫ ને તેણે કહીજી કે, વાસતે તમારામાંના જેએ શક્તીવાન હોએ તેએ મારી સાથે આવે, ને એ શખસમાં કંઈ બદી હોએ તો તેના પર બંધો મુકે. ૬ ને તેએને દરમીઆન દાહાડા દસેક રહીને તે કાઈસારીમાં ગઈએ, ને બીજે દાહાડે ઇનસાફની ગાદી પર બેસીને પાઉલને લાવવાનો તેણે હુકમ આપીએ. ૭ ને તે હાજર થઈએ તારે ઇશ્શાલેમથી જે ઇહુદી આવીઆ હતા, તેએએ ચોતરફ ઉભા રહીને ઘણા તથા બારી બરા પાઉલ પર મુકીઆ, જે તેએ સાબેત કરી નહીં શકીઆ. ૮ તારે તેણે પોતાની તરફથી એવા જવાબ આપીએ કે, ઇહુદીએની શરીઆતને ઉલટી, ઇએ મંદીરને ઉલટી, ઇએ કાઈસારને ઉલટી, મેં કંઈ તકસીર કીધી નથી. ૯ તો પણ ફેસતસે ઇહુદીએને ખુશ કરવા આહીને પાઉલને જવાબમાં કહીજી કે, શું તું ઇશ્શાલેમમાં જઈને તાંહાં એ વાતો બાબત મારી આગલ પોતાનો ઇનસાફ કરાવાને રાજી છે? ૧૦ તારે પાઉલે કહીજી કે, કાઈસારની ઇનસાફની ગાદી આગલ હું ઉભો છું, હીએમાં મારો ઇનસાફ થવો જોઈએ; મેં ઇહુદીએનું કંઈ એડું નથી કરીજી, જેમ તું પણ શારી પેડે જાણેજી. ૧૧ કેમકે જો હું તકસીરદાર હોજી, ઇએ માતને લાએક મેં કંઈ કરીજી હોએ, તો હું મરવાને ના નથી કેહેતો; પણ જે બાબતોનો તેએ મારા પર બંધો મુકેજી તેએમાંનો જે કોઈ ખરો નથી, તો તેએના હાતમાં કોઈ મને સોંપી શકતો નથી; હું કાઈસાર પાસે ઇનસાફ માગું છું. ૧૨ તારે ફેસતસે મીજલસ સાથે મનમુએ કરીને જવાબ આપીએ કે, તે કાઈસારની પાસે ઇનસાફ માગીએ, તો તું કાઈસારની પાસે જરો. ૧૩ ને કેટલાએક દાહાડા વીતીઆ પછી શાહ આગરીપા તથા બેરનીક ફેસતસને મલવાને કાઈસા-

રીમાં આવીઆં. ૧૪ ને તેઓ ઘણા દાહાડા તાંહાં રહીઆ બાદ ફેસતસે પાઉલ બાબત શાહને ખબર આવી, ને કહીજી કે, ફીલીકસ એક અંધીવાન રાખસને મુકી ગઇઓ છે. ૧૫ જરે હું ઇશાલિમમાં હતો તારે મુખી કાહીનોએ તથા ઇહુદીઓના વડીલાએ તેની બાબત નલિરા કીધી, ને તેને ઉલટો ઇનસાફ માગી-ઓ. ૧૬ તેઓને મેં જવાબ આવીઓ કે જોના ઉપર બટો મુકાઇઓ હોએ તેની રૂબરૂ બટો મુકનારા થાએ, ને તેને જવાબ આપવાને પરસંગ નહીં મલે, તાંહાં મુધી કોઈ રાખસને મારીનાંખવાને સોંપવો, એ રૂમીઓનો ધારો નથી. ૧૭ વાસતે તેઓ હીઆં આવીઆ, તારે મેં વીલંબ કીધા વગર ખીજે દાહોડે ઇનસાફની ગાદી પર બેસીને તે માણસને હાજર થવાનો હુકમ આપીઓ. ૧૮ પણ વાદીઓ ઉભા થઇઆ તારે જે જે બાબત મેં ધારીજી તેમાંનો કોઇ બટો તેના પર લાવીઆ નહીં. ૧૯ પણ પોતાની દીન તથા મરીગએલા એક ઇસુ, જેની બાબત પાઉલ કેહેછે કે તે જીવતો છે, તે બાબત તેઓને કેટલીએક તકરાર હતી. ૨૦ ને એવી તકરાર બાબત મને શક પડીઓ, તારે મેં તેને પુછીજી કે, શું તું ઇશાલિમમાં જઈને તાંહાં આ બાબતોનો ઇનસાફ પામવા આહેછે? ૨૧ પણ પાઉલે આઉગસતસના શાંભલવા પર પોતાનો ઇનસાફ રખાવવાનું માગીજી, તારે મેં હુકમ કીધો કે કાઇસારની પાસે તેને હું મોકલું તાંહાં મુધી તેને રાખવો. ૨૨ તારે આગરીપાએ ફેસતસને કહીજી કે, એ રાખસને શાંભલવાને મારી પણ ઇછા છે. તારે તેણે કહીજી કે, કાલે તું તેને શાંભલશે. ૨૩ વાસતે ખીજે દાહોડે આગરીપા તથા બેરનીકે મોહોટી ધુમધામથી આવીઆં, ને સરદારો તથા શેહેરના મુખી લોકો મુધાં શાંભલવાનો જગે ગઈ-આં, ને ફેસતસે હુકમ કીધા પર પાઉલ લવાઇઓ. ૨૪ તારે ફેસતસે કહીજી કે, અએ શાહ આગરીપા, તથા કુલે આદમી, જેઓ હાજર છેઓ, જેનો બાબત ઇહુદીઓના બધા લોકોએ ઇશાલિમમાં, તથા હીંઆ પણ ખુમ પાડતાં મારી અરજ કીધી કે તેને વધારે જીવવા દેવું સજબર નથી, તે રાખસને તમે જીઓએઓ. ૨૫ પણ જરે મેં જાણીજી કે એણે માતલાએક કંઈ નથી કીધું, ને એણે પોતે આઉગસતસની પાસે ઇનસાફ માગીઓ, તારે મેં એને મોકલવાનું ઇરાવીજી છે. ૨૬ એની બાબત મારા ઝેદાવંદ ઉપર મારે કંઈ ખચીત લખવાનું નથી, એ સાફ તમારી આગલ, તથા અએ શાહ આગરીપા, ખાસ તારો આગલ, એને હું લાવીઓ છું, કે તજવીજ થઇઆ બાદ મને કંઈ લખવાનું મલે. ૨૭ કેમકે અંધીવાનને મોકલવો, ને તેની તકસીર નહીં બતાવવી, એ મને બેમુનાસીબ લાગેછે.

બાબ છવીશમો.

તારે આગરીપાએ પાઉલને કહીજી કે, તને પોતાની તરફથી બોલવાની રમ છે: તારે પાઉલે હાત લાંબો કરીને જવાબ આપીએ કે, ૨ અએ શાહ આગરીપા, જે બધી વાતો બાબત ઇહુદીએ મારા પર દાવો કરેછે, તેએનો આજે તારી આગલ મારે જવાબ આપવાનો છે, વાસતે હું ખુશ છું; ૩ આસ એ સાહ કે તું ઇહુદીએની રસમો તથા મતોથી વાકેફ છે; વાસતે હું તારી અરજ કરુંછું કે તું ધીરજથી માંહે શાંભલ. ૪ મારી આલને કે જે જવાનીથી મારી કોમને દરમીઆન ઈશાલિમમાં રહેથી હતી તે સરવ ઇહુદીએ જાણેછે. ૫ તેએ મને અવલથી જાણેછે, ને જે આહે તો ગહવાઇ આપે કે હમારા મહજબના સરવથી પકા શીરકા પરમાણે હું ફરોશી હતો. ૬ ને હવે આદાએ જે વાએએ બાપદાદાએને આપીએ તેની ઉમેદને લીધે મને ઉભો કરીને મારો ધનસાફ કરેછે. ૭ ને હમારા બારે શીરકા પણ રાત દાહાડો હરદમ બંદગી કરતાં તે પામવાની ઉમેદ રાખેછે; એ ઉમેદને લીધે, અએ શાહ આગરીપા, ઇહુદીએ મારી ઉપર ફરીઆદ કરેછે. ૮ એ વાત તમે બેઇતબાર કેમ સમજે છેએ કે આદા મુએલાંએને પાછાં ઉઠાડશે? ૯ હા, હું પણ વીઆરતો હતો કે ઇસુ નાજરીનાં નામને ઉલટું બહુ કરવું મને સજવર છે. ૧૦ ને ઈશાલિમમાં મેં તેમ કીધું, ને મુખી કાહીનોથા એખતીઆર પામીને પવીતરોમાંના ઘણાને બાંધીને બંધીઆનામાં નાંખીઆ, ને તેએને મારીનાંખવાને મેં તેએને ઉલટું મત આપીજી. ૧૧ ને હરેક એબાદતઆનામાં મેં ઘણીવાર તેએની સજ કીધી, ને જુલમથી તેએ પામે કુફર કેહેવાડીજી; ને તેએ પર બહુ જહનુન થઇને પરાઇઆં રોહેરા સુધી તેએને સતાવીઆ. ૧૨ ને મુખી કાહીનોથા એખતીઆર તથા પરવાનગી પામીને હું દમશક જતો હતો. ૧૩ તારે અએ શાહ, મધેઆને મેં રસતામાં આસમાનથી એક રોશની સુરજનાં તેજ કરતાં બહુ ચલકતી દીઠી, જે મારી તથા મારા સાથીએની આસપાસ ચમકી. ૧૪ ને હમે સરવ જમીન પર પડીઆ, તારે એક અવાજ મેં શાંભલીએ, જેણે હેખરી જુબાનમાં મારી સાથે બોલતાં કહીજી કે, અએ સાઉલ, અએ સાઉલ, તું મને કેમ સતાવે છે? આરો પર લાત મારવી તને કહાણુ છે. ૧૫ તારે મેં કહીજી કે, અએ આદાવંદ, તું કોણુ છે? ને તેણે કહીજી કે, હું ઇસુ છું, જેને તું સતાવેછે. ૧૬ પણુ તું ઉઠ, ને તારે પગે ઉભો રહે, કેમકે મેં પોતાને

એ સાર તને દેખાવીએ છે કે તે જે દીકાં, ને હું તને જે દેખાડીશ, તેએા બાબત હું તને સેવક તથા શાખસી ડરાવું. ૧૭ હું તને આ લોકોથી તથા જે ગેરકોમીએની પાસે હવે હું તને માકલુંછઈ તેએાથી બચાવીશ. ૧૮ કે તું તેએાની આંખો ઉઘાડે, ને તેએાને અંધારામાંથી રોશનીની તરફ, તથા રોતાનના એખતીઆરથી બોદાની તરફ ફેરવે, એ સાર કે તેએા મારા પરના એતકાદથી ગુનાહાએાની માફી તથા પચીતર કરેલાએામાં વારસો પામે. ૧૯ અએ શાહ આગરીપા, હું તે આસમાની રોધએાને બેફરમાન નહીં રહીએા. ૨૦ પણ પેહેલાં દમશકમાંનાએાને, પછી ઈશિશલિમમાંનાએાને, તથા ઇહુદાના સરવ પરાંતમાંનાએાને, તથા ગેરકોમીએાને ચેતાવીઈ કે તોખા કરવી, તથા બોદાની તરફ ફેરવું, તથા તોખાને લાએમક ફલ લાવવાં. ૨૧ એ વાતોને લીધે ઇહુદીએા મંદીરમાં મને પકડીને મારી નાંખવા સાર તઈઆર હતા. ૨૨ પણ બોદાની મદદથી હું આજ સુધી રહીએા છઈ, ને નાહાના મોહોટાને ગહવાઈ આપુંછઈ, ને નખીએાએ તથા મુસાએ જે વાતો થવાની કહી છે, તે વગર મેં કહીઈ નથી; ૨૩ કે ખરીસત દુખ સેહે, ને મરીગએલાએામાંના પાછા ઉઠવામાં તે પેહેલા થાએ, ને આ કોમને તથા ગેરકોમીએાને રોશની આપે. ૨૪ ને તે પોતાની તરફથી બોલતો હતો, તારે ફેસતસે મોહોટે એવાજે કહીઈ કે, અએ પાઉલ, તું દીવાનો છે, બહુ એલમે તને દીવાનો કીધો છે. ૨૫ પણ તેણે કહીઈ કે, અએ ફેસતસ બાહાદુર, હું દીવાનો નથી, પણ સચાઈ તથા ડાહાપણની વાતો કહુંછઈ. ૨૬ ને શાહ પણ, જેની આગલ હું ઉઘાડી રીતે બોલુંછું, તે જાણેછે, કેમકે મને એકીન છે કે એ વાતોમાંની કોઈ તેનાથી છુપી નથી, કાંજે એ ખુણામાં થઈ નથી. ૨૭ અએ શાહ આગરીપા, તું શું નખીએાની વાતોપર એકીન લાવેછે? હું જાણુંછઈ કે તું એકીન લાવેછે. ૨૮ તારે આગરીપાએ પાઉલને કહીઈ કે, ખરીસતી થવાને તેં મને લગભગ મનાવીએા છે. ૨૯ તારે પાઉલે કહીઈ કે, બોદા કરે કે તુંજ એકલો નહીં, પણ જે સઘલા આજ મારું શાંબલે છે તેએા પણ, એકલા લગભગ નહીં, પણ આ બેડીએા શીવાએ, પુરા મારા જેવા થાએ. ૩૦ ને તેણે એમ કહીઆ પછી શાહ તથા હાકેમ તથા બેરનીકે તથા જે તેએાની સાથે બેઠા હતા તેએા ઉઠીઆ. ૩૧ ને એકાંત જઈને એક બીજા સાથે વાતો કરવા તથા કેહેવા લાગીઆ કે એ શાખસે માત કે કેદને લાએમક કંઈ કીધું નથી. ૩૨ તારે આગરીપાએ ફેસતસને કહીઈ કે, એ આદમીએ જે કાઈસારની પાસે ધનસાફ માગીએા નહીં હવે, તો એને છોડી શકાતે.

બાબ સતાવીશમો.

અને હમે વાહાણે ઇતાલી જઈએ એમ ઇરાવોઆ પર તેઓએ પાઉલને તથા ખીજા કેટલાએક અંધીવાનેને ઇઉલીએસ નામે આડિગસતસી ફ્રેન્ચના જમાદારને સોંપીઆ. ૨ તારે હમે આદરામુતીના એક વાહાણમાં ચહડીને આરીઆને કીનારે કીનારે જઈએ એવું ધારીને નીકલીઆ, ને માકેદોની-માંના થેસસાલોનીકેનો આરીસતારખસ હમારો સાથી હતો. ૩ ને ખીજે દાહાડે હમે સીદાનમાં પોહોંચીઆ, તારે ઇઉલીએસે પાઉલ સાથે સલુકી કીધી, ને તેના દોસતો પાસે જઈને આરામ પામવા દીધો. ૪ પછી તાંહાંથી નીકલીઆ પર પવન ઉલટો હતો વાસતે હમે કુપરસની પાસે થઈને હંકારી ગઈઆ. ૫ ને કીલકીના તથા પામકુલીની પાસેના દરીઆ પર હંકારીને હમે લુકીમાંના મુરામાં પોહોંચીઆ. ૬ ને તાંહાં જમાદારે સીકંદરીઆનું એક વાહાણ ઇતાલો-એ હંકારી જનાર દીધું, તારે હમને તે પર ચહડાવીઆ. ૭ પણ હમે કેટલાએક દાહાડા મુધી ધીમે ચાલીઆ પર પવને હમને પોહોંચવા નહીં દીધા, વાસતે મેહેનતથી કનીદસની સાહામાં પોહોંચીને સાલમાનેની સાહામાં કરેતી થઈને હંકારી ગઈઆ. ૮ ને મુરાકેલીથી તેને વઠાવીને એક જગીઆમાં આવીઆ, જે શાઈ અંદર કેહેવાએ છે, જેની પાસે લાસાઈ રોહેર હતું. ૯ ને જરે ઘણો વખત ગઈઆ, ને વાહાણે જવાને ખતરો પડીઆ, કેમકે અપવાસના દાહાડા વીતી ગઈઆ, તારે પાઉલ તેઓને ચેતાવતાં કહીજી કે, ૧૦ અએ માણસો, હું જેઉંછજી કે આ સફરમાં દુખ તથા ઘણું નુકસાન એકલા વાહાણનું તથા માલનું નહીં, પણ આપણા જીવોનું પણ થશે. ૧૧ પણ પાઉલ જે કહીજી તે કરતાં ટેડેલ પર તથા વાહાણના ઘણી પર જમાદારે વધતો ભરોસો કીધો. ૧૨ ને તે અંદર સીઆલામાં રહેવા લાએક નહીં હતું, વાસતે ઘણાએ સલાહ આપી કે આપણે હીઆંથી નીકલીએ, ને ટ્રાઈતરેહથી જો બનોઆવે તો રીનીકે પોહોંચીને તાંહાં સીઆલો કાહાડીએ, તે કરેતીનું એક અંદર છે, જેનું મોહો નહરિત દીસાએ તથા વાવીએ દીસાએ છે. ૧૩ ને દખણનો નરમ પવન નીકલીઆ તારે હમારી ઇછા પર મોણે થઈએ એમ ધારીને તાંહાંથી ઉઠાવીને કરેતી પાસેથી હંકારીકે. ૧૪ પણ થોડીવાર પછે તેને ઉલટો તોફાની પવન નીકલીઆ, જે ઇઉરકલુદાન કેહેવાએ છે. ૧૫ ને વાહાણ અટકાવાઈ, ને પવનની સાહામાં ડરી ન શકીજી તારે હમે તેને તણાવા દીધું. ૧૬ ને કલાઉદી કેહેવાએલા એક

એટ પાસે ગઈઆ, તારે મછવે રાખવાને ઘણી મહેનત પડી. ૧૭ તે ઉંચકી લીધા પછી તેઓએ વાહાણની તલે અચાવના અંધ આંધીઆ, ને રેતીમાં ફસવાની ખીલીકથી સહડ ઉતારીએ, ને એમના એમ તણાઈ ગઈઆ. ૧૮ ને હમને બહુ તોફાન લાગીઆથો ખીજે દાહોડે તેઓએ વાહાણનો બોજ હલકો કીધો. ૧૯ ને તીજે દાહોડે હમે પોતાને હોતે વાહાણનો સામાન ફેંકી દીધો. ૨૦ ને બહુ દાહાડા સુધી સુરજ તથા તારા દેખાઈઆ નહીં, ને બહુ તોફાન લાગીજી, તેથી હમારા અચવાની ઉમેદ પુરી ગઈ. ૨૧ પણ ઘણી લાંઘણ થઈઆ પછી પાઉલ તેઓની વચમાં ઉભો રહીને બોલીએ, કે એએ માણસો, તમને મારી વાત શાંભલીને આ દુખ તથા ગુકસાન પામવાને કરેતીથી નહીં નીકલવું જોઈતું હતું. ૨૨ પણ હવે હું તમને કહુંછી કે આતરજમે રાખો, કેમકે તમારામાંના કોઇના જીવનું ગુકસાન નહીં થશે, પણ એકલા વાહાણનું થશે. ૨૩ કેમકે જે ખોદાનો હું છું, ને જેની ખીદમત હું કરુંછી, તેના ફીરેશતાએ રોતે મારી પાસે ઉભા રહીને કહીજી કે, ૨૪ એએ પાઉલ, ખીલી ના, કાઇ-સારની પાસે ઉભા રહેવાની તારે જરૂર છે; ને જે, વાહાણમાં જે સરવ તારી સાથે જઈએ તેઓને ખોદાએ તને આપીઆ છે. ૨૫ વાસતે એએ માણસો, આતરજમે રાખો, કેમકે મારો એતકાદ ખોદા પર છે કે જેમ મને કહીઉં છે તેમ થશે. ૨૬ પણ આપણે એક એટ પર પડવું જોઈએ.

૨૭ એને ચઉદમી રાત આવી તારે હમે હાદરીઆમાં આમ તેમ હડસેલાતા હતા, ને અરધી રાતને આશરે ખલાસીએએ ધારીઉં કે તેઓ કોઇ મુલકની પાસે પોહોંચીઆ. ૨૮ ને મુડદ નાંખીઉં તારે વીશ વામ પાણી મલીઉં, ને થોડે આગલ જઈને ફરી નાંખીને પંદર વામ પામીઆ. ૨૯ તારે રજે અડક પર અફલાએ એ ખીલીકથી તેઓએ ડબ્બુસા પરથી ચાર લંગર નાંખીઆં, ને દીવસ નીકલવાની વાટ જોતા હતા. ૩૦ ને ખલાસીએએ વાહાણ પરથી નાહાસી જવા ચાહીઉં, ને નાલ પરથી લંગર નાંખનાર હોએ એવા આહાનાથી દરીઆમાં મછવે ઉતારીએ. ૩૧ તારે પાઉલ જમાદારને તથા સીપાઇએને કહીજી કે, એએના વાહાણમાં રહીઆ વીના તમે અચનાર નથી. ૩૨ તારે સીપાઇએએ મછવાનાં દોરડાં કાપી નાંખીઆં, ને તેને પડવા દીધો. ૩૩ ને દાહોડા ઉગવાનો હતો એટલામાં સરવને અન ખાવા સાફ પાઉલ તેઓની અરજ કરીને કહીઉં કે, આજ ચઉદ દાહાડા થઈઆ તમે સહ જોતા રહીઆ, ને કંઈ ન ખાવાથી અપવાસી છેએ. ૩૪ વાસતે અન ખાવાને હું તમને અરજ

કરંછળ, કેમકે એ તમારા રખરાણુને સારૂ છે, કાંજી તમારામાંથી કોઇના મા-
થાંનો એક નીમાલો ખડરો નહીં. ૩૫ ને તેણે એમ કહીને રોટલી લીધી, ને
તે સરવની આગલ ખાદાની શુકર કીધી, ને ભાંજીને ખાવાં લાગીએ. ૩૬ તારે
તે સઘલાની ખાતરજમે થઈ, ને તેએએ પણ અન લીધું. ૩૭ ને વાહાણુ
પર હમે સરવ ખરોં છોતેરે રાખસ હતા. ૩૮ ને તેએ ખાધને ધરાઈએ,
તારે તેએએ ઘર્જ દરીઆમાં નાંખી દઈને વાહાણુને હલકુ કીધું. ૩૯ ને
દાહોડા ઉગીઆ પર તેએએ તે મુલક એલખીએ નહીં, પણ કાંઠાવાલી એક
ખાડી દીડી, ને તેએએ ઠરાવીજી કે જો બની શકે તો વાહાણુ તેમાં ધાલવું.
૪૦ ને આરો ગમથી લંગર બિચકીને દરીઆને સવાધીન કીધું, ને સુકાનના ખંધ
છોડીને મોહોટો સહડ પવનની ગમ તાણીએ ને કાંઠા તરફ જવા લાગીઆ. ૪૧ ને
એ દરીઆના સંગમની જગીઆએ પડીઆ, ને વાહાણુ જમીન પર લધાવીજી,
ને નાલ ફસી ગઈ, ને અચલ રહી, ને મોજાંએના જોરથી ડબ્બુસો ભાગી-
ગઈએ. ૪૨ તારે સીપાઈએનો મનસુખો એવો હતો કે ખંધીવાનોને મારી-
નાંખે, કે રખે તેએમાંથી કોઈ તરી નીકલીને નાહાસી જાય. ૪૩ પણ જમા-
દારે પાઉલને અચાવવા આહીને એ મનસુખાથી તેએને અટકાવીઆ, ને જો-
એને તરતાં આવડું હવું તેએને હુકમ આપીએ કે તેએ પહેલાં કુદીને કીના-
રે જાય. ૪૪ ને જો આકીના તેએ પાટીઆં પર, ને કેટલાએક વહાણુના
કકડાએ પર જાય; ને એમ થઈજી કે તેએ સઘલા કીનારા પર સલામત
પોહોંચીઆ.

બાબ અઠાવીશમો.

અને અચી નીકલીઆ પછી તેએએ જાણીજી કે તે એટ મેલીટા
કેહેવાએ છે. ૨ ને તાંહાંના જંગલી લોકોએ હમારો પર અહુ મેહેરખાની કીધી,
કેમકે વરસાદ વરસતો હતો તે સારૂ તથા ઠાહાડને લીધે તેએએ આગ સલ-
ગાવી, ને હમ સહુને તેએએ કબુલ કીધા. ૩ તારે પાઉલે લાકડાંનો ભારો એ-
કો કરીને આગમાં નાંખીએ, ને ગરમીથી એક સાંપ નીકલીને તેના હાત પર
વીટલાઈએ. ૪ ને તે જંગલીએએ તેના હાત પર તે એરૂ લટકતું જોઈને
પરસપર કહીઈ કે, એકીનન આ આદમી ખુની છે, દરીઆમાંથી એ અચીએ
છે ખરો, પણ ધનસાક એને જીવવા નથી દેતો. ૫ ને તેણે તે એરૂને આગમાં
ઝટકી નાંખીજી, ને કંઈ દુખ પામીએ નહીં. ૬ પણ તેએ તેના મુજી જવાની,

ધમ્મા ઝમ્કાઝમ્ક મુઝ્મિલો પડવાની રાહ જોતા હતા. લેકીન ધણીવાર રાહ જોઈ, ને તેને કંઈ નુકસાન થઈ નહીં, ઝમ્ જોઈને, તે ઝમ્માઝમ્ પોતાનો વીચાર ફેરવીને કહીલું કે, ઝમ્ કોઈ દેવતા છે. ૭ ને પબ્લીઝમ્સ નામ તે ખેટના ઝમ્ક વતનીની તે યપુમાં મીલકતો હતી, તેણે હમને કચ્છલ કીધા, ને તણુ દાહાડા મોહોટી દોસતીથી પહરોણુ રાખીઝ્મા. ૮ તારે ઝમ્મ થઈલું કે, પબ્લીઝમ્સનો આપ તાવે તથા આમલોહીના રોગે માંદો પડીઝ્મા, તેની પાસે પાઉલ ગઈઝ્મા, ને દુઝ્મા માગીને તેના પર પોતાના હાત મુકીઝ્મા, ને તેને સમો કીધો. ૯ ઝમ્ થઈઝ્મા પછી ખેટમાંના ખીજ જોઝ્મા ખીમાર હતા તેઝ્મા પણ આવીઝ્મા, ને સમા કરાઈઝ્મા. ૧૦ ને તે ઝમ્માઝમ્ હમને ઘણું માન આપીલું, ને હમે નીકલીઝ્મા તારે હમને જો જોઈતું હતું તે તે ઝમ્માઝમ્ આપીલું.

૧૧ ઝમ્ને તણુ મહીના પછી સીકંદરીઝ્માનું ઝમ્ક વાહાણુ જો સીઝ્માલામાં તે ખેટમાં રહીલું હતું, જોની નીરાન દીસકુરીઝમ્ હતી તેમાં હમે નીકલીઝ્મા. ૧૨ ને હમે મુરાકુસમાં આવીઝ્મા પછી તાંહાં તણુ દાહાડા રહીઝ્મા. ૧૩ તાંહાંથી હમે ફેરો આઈને રેગીમાં આવીઝ્મા, ને ઝમ્ક દાહાડા પછી દખ્ખણુનો પવન નીકલીઝ્મા, તારે હમે ખીજ દાહાડે પુટીઝ્માલીમાં આવીઝ્મા. ૧૪ તાંહાં હમે ભાઈઝ્માને મલીઝ્મા, ને તેઝ્માની સાથે સાત દાહાડા રહેવા સાર તે ઝમ્માઝમ્ હમને અરજ કીધી; ને પછી હમે રમ તરફ ગઈઝ્મા. ૧૫ ને તાંહાંથી ભાઈઝ્મા હમારી આપત શાંભલીને હમને મલવા સાર આપીફારમ તથા તણુ ધરમશાલા લગી આવીઝ્મા; પાઉલે તેઝ્માને જોઈને ખોદના શુકર કીધા, ને હીમત પકડી.

૧૬ ઝમ્ને હમે રમમાં આવીઝ્મા તારે જમાદારે અંધીવાનોને ચોકીના સરદારને સવાધીન કીધા, પણ પાઉલને તેને રાખનાર સીપાઈની સાથે જુદા રહેવાની રજા આપી. ૧૭ ને તણુ દાહાડા પછી ઝમ્મ થઈલું કે ઇહુદી ઝ્માના મુખી લોકોને પાઉલે ઝમ્કડા ખોલાવીઝ્મા, ને તેઝ્મા ઝમ્કડા થઈઝ્મા તારે તેણે તેઝ્માને કહીલું કે, ઝમ્મા માણુસો, ભાઈઝ્મા, કોમને ઉલટું ધમ્મા આપણુ આપદાદાઝ્માની રસમને ઉલટું મેં કંઈ કીધું નથી, તોપણુ ઇશાલિમથી રમીઝ્માના હાતમાં હું અંધીવાન સોપાઈઝ્મા. ૧૮ તે ઝમ્માઝમ્ મારી તજવીજ કરી, ને મારામાં મરવાનું કારણુ કંઈ નહીં મલીલું, તારે મને છોડવા આહીઝ્મા. ૧૯ પણ ઇહુદી ઝ્મા ઉલટું ખોલીઝ્મા, તારે કાઈસારની પાસે ધનસાફ માગવાની મને જરૂર પડી; મારે પોતાની કોમની કંઈ ફરીઝ્માદ કરવાની નથી. ૨૦ ઝમ્ વાસતે મેં તમને ખોલાવીઝ્મા, કે તમને જોઈ, ને તમારી સાથે વાત ચીત કરું, કેમકે ધમ્માઝમ્-

લની ઉમેદને લીધે હું આ સાંકલથી બંધાઈને છઠ્ઠી. ૨૧ તારે તેઓએ તેને કહીને કે, તારી બાબત દુહાથી હમને કંઈ ખત મળીઆં નથી, ને ભાઈઓમાંથી કોઈએ આવીને તારી બાબત ખબર આપી કે કંઈ ભુંડું કહીને નથી. ૨૨ પણ તારું મત તારાં મોહોથી શાંભલવા હમે આછીએ છએ, કેમકે એ તરીકો સરવ જગીઆમાં વખોડાએ છે તે હમે જાણીએ છએ. ૨૩ ને તેઓએ તેને સારૂં એક દાહોડો દર્શાવીએ, તારે ઘણાં લોક તેના ઉતા-રામાં તેની પાસે આવીએ, તેઓને તેણે દર્શાવે આપીને ખોદાની પાદશાહતનો ગહવાઈ આપી, ને મુસાની તોરત તથા નખીઓમાંથી ઇસુ બાબતની વાત સહવારથી સાંહજ મુખો તેઓને સમજાવી. ૨૪ ને કેટલાએકે તેની વાતો ખરી માની, પણ કેટલાએકે માની નહીં. ૨૫ ને તેઓમાં પરસપર સંબંધ નહીં હતો, ને પાઉલે આ વાત કહીએ પછી તેઓ ઉઠી ગઈએ કે, પાકરહે ઇસાઈઆ નખીની મારફત આપણા આપદાઓને ઠીક કહીને કે, ૨૬ “તું એ લોકોની પાસે જઈને એમ કહે કે, તમે શાંભલતાં શાંભલશો, પણ સમજશો નહીં; ને જોતાં જોશો, પણ જાણશો નહીં. ૨૭ કેમકે એ લોકોનાં દીલ જડ થઈએ છે, ને કાનોએ તેઓ ધીમે શાંભલે છે, ને તેઓએ પોતાની આંખો વીચેલી છે, ૨૮ તેઓ આંખોથી જુએ, ને કાનોથી શાંભલે, ને મનથી સમજે, ને ફેરે, ને તેઓને હું સમા કહું.” ૨૯ વાસતે તમને માલમ થાએ કે ખોદાનું તારણ ગેરકોમીઓની પાસે મોકલાઈ છે, ને તેઓ તે શાંભલશે. ૩૦ ને તેણે એ વાતો કહીએ પછી ઇહુદીઓ પરસપર ઘણી તકરાર કરતા આલીએ ગઈએ.

૩૦ પણ પાઉલ પોતાના ભાડાનાં ઘરમાં પુરાં એ વરરા રહીએ, ને જે તેની પાસે આવીએ, તે સરવને તેણે કમ્બલ કીધા. ૩૧ ને પુરી હીમતથી તથા વગર અટકાવે ખોદાની પાદશાહતની મુનાદી કરતો, ને ઇસુ ખરીસતની વાતો શીખવતો.

૩ મીએને પાઉલનું પત્ર.

બાબ પેહેલો.

ખોદાના પીઆરા, પાક [થવા સાર] તેડાએલા, જે રમમાં છે, તેએ સઘલાને ઇસુ ખરીસતનો અંદો પાઉલ [લખેછે] તે રસુલ થવા સાર તેડાએલો, તથા ખોદાની ઇજીલને સાર જુદો કરાએલો, છે; ૨ જેનો વાએવો ખોદાએ પોતાના નખીએની મારકૂત પાક કીતાએમાં અગાઉથી આપીએ હતો. ૩ તે તેના એટા આપણા ખોદાવંદ ઇસુ ખરીસત આપત છે, જે જીસમ પરમાણે દાઉદની નસલથી થઈએ; ૪ પણ પાકીજીના રહએ મુએલાંએમાંથી પાછો ઉઠવાથો કુદરત સાથે ખોદાનો એટા જાહેર થઈએ, ૫ તેનાથી હમે ફજલ તથા રસુલપણું પામીએ, કે તેનાં નામને સાર અધી કોમી ઇમાનને તાએ થાએ. ૬ તેએમાં તમે પણ ઇસુ ખરીસતના તેડાએલા છેએ. ૭ ખોદા આપણા આપથી, તથા ખોદાવંદ ઇસુ ખરીસતથી, તમારી ઉપર ફજલ તથા સલામતી થાએ.

૮ પરથમ તો ઇસુ ખરીસતની મારકૂત હું તમ સઘલાને લીધે મારા ખોદાના શુકર કંઈછઈ કે, તમામ દુનીએમાં તમારા ઇમાનની અખર થઈ છે. ૯ કેમકે ખોદા જેની ખીદમત હું મારા રહથી તેના એટાની ઇજીલમાં કંઈછઈ, તે મારો શાહેદ છે કે હું નીતે તમને ઇઆદ કંઈછઈ; ૧૦ ને હમેશા મારી દુઆએમાં અરજ કંઈછઈ કે, હવે કોઈ રીતે ખોદાની મરજીથી હું તમારી પાસે આવવાને શારી સફર પામું. ૧૧ કેમકે તમને જોવાને હું ઘણો ઇતેજર છઈ, કે હું તમને કંઈ રહાની નીઆમત પમાડું કે તેથી તમે કાએમ થાએ. ૧૨ ઇઆને પરસપર તમારા ને મારા ઇમાનથી હું તમારી સાથે દીલાસો પામું. ૧૩ ને અએ બાઈએ, હું આહતો નથી કે તમે એથી નાવાકેફ રહો કે મેં ઘણીવાર તમારી પાસે આવવાને ઇરિદો કીધો, એ સાર કે જેમ ખીજી કોમીમાં તેમ તમારામાં પણ કંઈ ફલ પામું; પણ હમણા સુધી હું અટકાઈએ. ૧૪ કેમકે હેલેનીએ તથા અરખરીએ, દાનાવો તથા નાદાનોનો હું કરજદાર છઈ. ૧૫ એવો કે હું તમ રમીએને પણ મકદુરબર ઇજીલની અખર આપવાને તદઆર છઈ. ૧૬ કેમકે ખરીસતની ઇજીલથી હું શરમાતો નથી; કારણ કે તે હરેક જે ઇમાન

લાવેછે તેનાં તારણુ વાસતે ખોદાની કુદરત છે, પેહેલાં ઇહુદીનાં, પછી હેલેનીનાં. ૧૭ કેમકે ખોદાની જે રાસતી ઇમાનથી તે ઇમાનને સાફ છે, તે તેમાં પરગટ કીધેલી છે; જેમ લખીજી છે કે, “રાસત ઇમાનથી જીવરો.”

૧૮ કેમકે જે માણસો નારાસતીથી સતને દાખી રાખેછે, તેઓની તમામ બેદીની તથા નારાસતી પર ખોદાનો ગજબ આસમાનથી જાહેર થઈગ્યા છે. ૧૯ કારણુ કે ખોદા બાબત જે કઈ માલમ થઈ શકેછે, તે તેઓમાં જાહેર છે, કાંતે ખોદાએ તેઓને તે જાહેર કીધું છે. ૨૦ કેમકે તેની બાબતનું જે અનદીઠ છે ઇઆને તેની અબદી કુદરત તથા ખોદાઈ, તે દુનીઆની પેદાએ-શથી તેનાં કામો ઉપરથી એવી સાફ માલુમ પડેછે કે તેઓ આહાના વીનાના છે. ૨૧ કેમકે તેઓએ ખોદાને પીછાનીને ખોદાને લાએકની તેની બુદ્ધિગી તથા શુકરબુદ્ધી નહીં કીધી. પણ પોતાની કલપનામાં વીઅરથ થઈ ગઈગ્યા, ને તેઓનાં નાદાન દીલ અંધરાઈ ગઈગ્યાં. ૨૨ તેઓ પોતાને દાનાવ કેહેતાં નાદાન થઈગ્યા. ૨૩ ને તેઓએ ગેરફાની ખોદાની જલાલ ફાની આદમી, તથા ચલીઆં, તથા ચાર પગાં, તથા સરપોની મુરતમાં બદલી નાંખી. ૨૪ એ વાસતે તેઓનાં દીલની બુદ્ધી ખાહેશોને લીધે ખોદાએ તેઓને નાપાકીમાં છોડી દીધા, કે તેઓ માહોમા પોતાનાં બદનોને બેહુરમત કરે. ૨૫ તેઓએ ખોદાનું સત જુઠાંણામાં બદલીજી, ને પેદાકરનારને, જે હમેશા સીતાએરાને લાએક છે, આમીન, છોડીને પેદા થએલી સીજની પરસતીશ તથા ખીદમત કીધી. ૨૬ એ સમય ખોદાએ તેઓને ગંદી રાહવતોમાં છોડી દીધા, એવા કે તેઓની આરતોએ સવભાવીક વેહેવાર ઉલટાવીને, જે સવભાવ પરમાણુ નથી તેમાં તેને બદલીએ. ૨૭ ને એમજ મરદોએ પણ આરતોને સવ-ભાવીક વેહેવાર મુકીને પરસપર પોતાની રાહવતોમાં બલવા લાગીગ્યા, ઇઆને મરદોએ મરદો સાથે નાલાએક કામ કીધાં, ને પોતાની ગુમરાહીનાં લાએક ફલ પોતામાં પામીગ્યા. ૨૮ ને જેમ તેઓએ પસંદ નહીં કીધું કે ખોદાને પીછાનીને ઇઆદ રાખે, ખોદાએ પણ તેઓને નાલાએક કામો કરવા સાફ બેહુદી સમજમાં છોડી દીધા; ૨૯ ઇઆને તેઓ સરવ નારાસતીએ, હરામ-કારીએ, બદીએ, લોભે, ભુંડાએ ભરેલા થઈગ્યા; ને વલી અદખાઈએ, ખુને, લડાઈએ, કપટે, બદખોઈએ, ચાડીએ ભરેલા થઈગ્યા. ૩૦ વલી નીંદા કરનારા, ખોદા પર દુરામની રાખનારા, ગરવ કરનારા, મગર, આપવખા-ણીઆ, બદીની તાલમેલ કરનારા, માખાપોના નાફરમનબરદાર; ૩૧ એએકલ,

બંધાયેલ તોડનારા, ખીન મોહાયેલ, ક્રીનાઓ, તથા બેરહમ થઈ ગયા. ૩૨ ને ઓદાનો ધનસાફ જાણી ગયા હતાં કે ઝીવાં કામ કરનારા ઝી માતને લાઝમક છે, પોતે ઝીવાં કરે છે, ફક્ત ઝીમ નહીં; પણ જે ઝી કરે છે તે ઝી ઉપર રાજી થાય છે.

બાબ બીજો.

ઝી વાસતે, ઝી ધનસાફ ડરાવનાર માણસ, તું જે કોઈ હોય, તે તું યાહાના વીનાનો છે, કેમકે જે વ્યાખતમાં તું ખીજનો ધનસાફ કરે છે, તેથી તું પોતાને તકસીરદાર ડરાવે છે; કેમકે તું ધનસાફ ડરાવનાર પોતે પણ તેજ કામો કરે છે. ૨ લેક્રીન આપણે જાણી ઝી છઈ ઝી કે ઝીવાં કામ કરનારા ઝી પર ઓદાનો સજનો હુકમ સત પરમાણે છે. ૩ તારે ઝી માણસ, તું ઝીવાં કામ જે ઝી કરે છે તે ઝીનો ધનસાફ ડરાવે છે, ને પોતેજ તેવાં કરે છે, તો શું તું ઝીમ ધારે છે કે ઓદાના સજના હુકમથી તું ખચી જરો? ૪ ધ્યા ઓદાની મેહેરખાની તને તોખા કરવાને ખેંચે છે, ઝી ન જાણીને તું તેની મેહેરખાની, તથા બેરહમ, તથા દરગુજરની દોલતને શું ધીકારે છે? ૫ પણ તારાં સખત તથા ખેતોખા ક્રીધલાં દીલથી ગજબ તથા ઓદાનો વાજખી ધનસાફ જાહેર થવાના દાહાડા સુધી તું પોતાને સાફ ગજબનો જમાવ કરે છે. ૬ તે હરેકને તેનાં કામ પરમાણે ફલ આપરો. ૭ જે ઝીને કામ પર કાઝમ રહીને ખુજરગી, તથા ધજત, તથા બેમરગી શોધે છે, તે ઝીને હમિશાંની જીંદગી. ૮ પણ જે ઝી ફસાદી છે, તથા સતને માનતા નથી, પણ નારાસતીને તાખે છે, તે ઝીને કરોધ તથા ગજબ. ૯ ખુરૂ કરનાર હરેક આદમીના રૂહને રંજ તથા આજબ આપરો; પેહેલાં ઇહુદીને પછી હેલેનીને. ૧૦ પણ બહુ કરનાર હરેક આદમીને ખુજરગી, તથા ધજત, તથા સલામતી આપરો; પેહેલાં ઇહુદીને, પછી હેલેનીને. ૧૧ કેમકે ઓદાની પાસે કંઈ તરફદારી નથી.

૧૨ કેમકે તે દાહોડે જરે ઓદા ઇસુ ખરીસતથી મારી ઇજીલ પરમાણે માણસોનાં છુપાં કામોનો ધનસાફ કરશે, તારે જેટલા ઝી શરીખત વીના યુનાહ ક્રીધો છે, તે ઝી શરીખત વીના હલાક થશે; ૧૩ ને જેટલા ઝી શરીખત સુધાં યુનાહ ક્રીધો છે, તે ઝીનો ધનસાફ શરીખત પરમાણે કરશે. ૧૪ કેમકે શરીખતના શાંબલનારા ઓદાની આગલ રાસત નથી, પણ શરીખત પાલનારા રાસત ડરાવાશે. ૧૫ કેમકે ગેરકોમી ઝી, જે ઝીને શરીખત નથી, તે ઝી

સતની મારફત જે તારણ છે તેથી તેમ્મા મફત રાસત ઠરાવ્યા છે. ૨૫ જેને ઓદાએ તેના લોહી પરના એતકાદથી તોજસ થવા સાર આગલથી ઠરાવીએ છે ; એ સાર કે પાછલા ગુનાહોની માફી જે ઓદાની સહનતાથી થઈ, તે બાબત પોતાની રાસતી દેખડાવે. ૨૬ ઇમ્માને હમણા પોતાની રાસતી દેખડાવે, કે હસુ પર એતકાદ કરનારને રાસત ઠરાવીને પોતે રાસત રહે. ૨૭ તારે વડાઈ કરવાનું કાંઈ છે ? તે કહડાઈ છે. કહી શરીરઅતથી ? શું અમલની ? ના ; બલકે ઇમાનની શરીરઅતથી. ૨૮ વાસતે હમે એમ સમજીએ છઈએ કે માણસ શરીરઅતના અમલ વીના ઇમાનથી રાસત ઠરાવાએ છે. ૨૯ તો ઓદા શું એકલા ઇહુદીએનો છે ? શું ગેરકોમીએનો પણ નથી ? હા, ગેરકોમીએનો પણ છે. ૩૦ કેમકે એકજ ઓદા સુનતીને ઇમાનથી, તથા એસુનતોને પણ ઇમાનેજ રાસત ઠરાવે છે. ૩૧ તો શું હમે ઇમાનથી શરીરઅતને બાતલ કરીએ છઈએ ? ના, એમું થતું નથી ; હમે તો શરીરઅતને કાએમ કરીએ છઈએ.

બાબ ચોથો.

તો આપણા બાપ ઇબ્રાહીમને જીસમ બાબત શું મહીઈ, તે બાબત શું કહીએ ? ૨ કેમકે ઇબ્રાહીમ અગર અમલથી રાસત ઠરીએ હતે, તો તે વડાઈ કરી શકતે, લેકીન ઓદાની આગલ નહીં. ૩ કેમકે કીતાબ શું કેહે છે ? ઇબ્રાહીમે ઓદા પર એતકાદ કીધો, ને તે તેને સાર રાસતી ગણાઈ. ૪ હવે કામ કરનારને મજ્જુરી આપવી બખરોસ નથી, પણ કરજ દાખલ ગણાએ છે. ૫ પણ કામ ન કરતાં બેદીનદારોને રાસત ઠરાવનાર પર જે એતકાદ કરે છે, તેનો એતકાદ રાસતી ગણાએ છે. ૬ એ પરમાણે દાઉદ પણ તે માણસની નેકબખતી બતાવે છે, જેને ઓદા ખીન અમલ રાસત ઠરાવે છે, ૭ કે “ જેએના ગુનાહએની માફી થઈ, ને જેએનાં પાપ ઠંકાઈએ, તેએ મુબારક છે. ૮ જેને ગુનાહ ઓદાવંદ હીસાબમાં નહીં લેરો, તે મુબારક છે.” ૯ તો એ નેકબખતી ફક્ત સુનતીએને થાએ છે, કે એસુનતને પણ થાએ છે ? આપણે કહીએ છઈએ કે ઇમાન ઇબ્રાહીમને સાર રાસતી ગણાએ. ૧૦ તારે તે કેવારે ગણાએ ? તે સુનતમાં હતો તારે, કે એસુનત હતો તારે ? સુનતમાં હતો તારે નહીં, પણ એસુનતમાં હતો તારે. ૧૧ ને એસુનત છતાં જે ઇમાન તેને હતો તેની રાસતીની મોહોર થવા સાર સુનતની નીશાની તે પામીએ, એ સાર કે એસુનતમાં પણ જેએ ઇમાન લાવે છે તે સરવનો બાપ

તે થાઝ્મે, કે રાસતી તેઝ્મીને સાર પણુ ગણુઝ્મે. ૧૨ ને સુંતતીઝ્મીનો બાપ, ઈઝ્મીને જેઝ્મી સુંતતીજ તેઝ્મીનો કુકત નહીં, પણુ આપણુ બાપ ઈબિરાહીમનો જે ઈમાન બેસુંતતમાં હતો, તેનાં પગલાંમાં જે ચાલેછે તેઝ્મીનો પણુ થાઝ્મે. ૧૩ વલી દુનીઝ્મીનો વારસ થવાનો વાઝ્મેદો ઈબિરાહીમને કે તેની નસલને શરીઝ્મતથી નહીં હતો, પણુ ઈમાનની રાસતીથી. ૧૪ કેમકે ઝગર શરીઝ્મતવાલા વારસ હોઝ્મે, તો ઈમાન બેફાઝ્મેદા, ને વાઝ્મેદો બેહાંસેલ થઈઝ્મે. ૧૫ કેમકે શરીઝ્મત ગજબ ઉપજવેછે; કારણુ કે જાંહાં શરીઝ્મત નથી, તાંહાં તકસીર પણુ નથી. ૧૬ વાસતે [વારસો] ઝ્મે સાર ઈમાનથી છે કે ફજલથી થાઝ્મે, ઈઝ્મીને કે વાઝ્મેદો કુલે નસલને સાર કાઝ્મેમ રેહે; જેઝ્મી શરીઝ્મતવાલા છે તેઝ્મીને સાર કુકત નહીં, પણુ જેઝ્મીને ઈબિરાહીમના જેવું ઈમાન છે, તેઝ્મીને સાર પણુ રેહે; ૧૭ જેના ઉપર તે ઈમાન લાવીઝ્મે, ઈઝ્મીને ખોદા ઉપર, જે મુઝ્મેલાંઝ્મીને જીવોડેછે, તથા જે નથી તે જાણેછે તેમ પરગટ કરેછે, તેની આગલ હમ સહુનો તે બાપ છે; જેમ લખીજી છે કે, “ મેં” તને ઘણી કેમીનો બાપ ક્રીધો છે.” ૧૮ તે નાઉમેદીને ઠુકાણુ ઉમેદથી ઈમાન લાવીઝ્મે, કે તે ઘણી કેમીનો બાપ થાઝ્મે, કહેલા પરમાણુ કે, “ તારો નસલ તેવી થશે.” ૧૯ ને ઈમાનમાં કમજોર ન હતો, વાસતે શુમારે શો વરશનો થઈઝ્મા છતાં પણુ તેણે પોતાનું બદન હવે મુઝ્મેલાં સરખું છે, ઈઝ્મા સારાનું ગરબસથાન નીરજીવ છે, ઝ્મેમ ધીઝ્માનમાં લાવીઝ્મે નહીં. ૨૦ ને બેઈમાનોથી ખોદાના વાઝ્મેદા પર તે શક નહીં લાવીઝ્મે; પણુ ઈમાનમાં મજબુત રહીને ખોદાની બુજુરગી ક્રીધી. ૨૧ ને તેને પુરું ઝ્મેકીન હતું કે જે કંઈ વાઝ્મેદો તેણે આપીઝ્મે તે પુરો પાડવાને તે કાદર છે. ૨૨ ઝ્મે વાસતે તે તેને સાર રાસતી ગણુઈઝ્મે. ૨૩ ને કુકત તેને સાર ઝ્મે નથી લખીજી કે તે તેને વાસતે ગણુઈઝ્મે. ૨૪ બલકે આપણુ સાર પણુ, ઈઝ્માને જેણુ આપણુ ખોદાવંદ ઈસુ ખરીસતને મુઝ્મેલાંઝ્મામાંથી ઉઠાડીઝ્મે તેના પર આપણુ ઝ્મેતકાદ કરીઝ્મે, તો આપણુ સાર પણુ ગણુશો. ૨૫ તે આપણી ખતાઝ્મીને લીધે સૌંપાઈઝ્મે, ને આપણુને રાસત ઠરાવવા સાર પાછો ઉઠાડાઈઝ્મે.

બાબ પાંચમો.

વાસતે ઈમાનથી રાસત ઠરાવેલા છતાં આપણુ ખોદાવંદ ઈસુ ખરીસતની મારકૂત ખોદાની સાથે આપણુને સમાધાન છે. ૨ ઈઝ્માને આ ફજલ

તેના હથીઆર થવા સારે ગુનાહને હવાલે ન કરો; પણ જેઝો મુઝેલાંઝોમાંથી જીવતા થઈઝા છે તેઝોની કણી પોતાને ઝોદાને સોંપો, ને તમારાં ઝંગોને રાસતીનાં હથીઆર થવા સારે ઝોદાને ઝાપો. ૧૪ કેમકે ગુનાહ તમ પર ગાલિબ નહીં થરો, કારણ કે તમે રારીઝતના ઝેપ્પતીઆરમાં નહીં, પણ ફલના ઝેપ્પતીઆરમાં છેઝો.

૧૫ તારે શું? ઝાપણે રારીઝતના ઝેપ્પતીઆરમાં નહીં, પણ ફલના ઝેપ્પતીઆરમાં છઝે, વાસતે શું ઝાપણે ગુનાહ કરતા રહીઝે? ઝેવું ન થાઝે. ૧૬ શું તમે ઝે જાણતા નથી કે, જેની તાબેદારી સારે તમે પોતાને ગોલામ દાખલ સોંપો છેઝો, તેના ગોલામ છેઝો જેની તાબેદારી તમે કરોઝેઝો; ઝઝા તો ગુનાહની જેનો ઝંજમ ખેત છે; ઝઝા તો ફરમાનખરદારીની, જેનું ફલ રાસતી છે. ૧૭ તમે ગુનાહના ગોલામ હતા ખરા, પણ જે તાલીમ તમને મલી તે તમે દીલથી મानी લીધી છે, વાસતે ઝોદાના શુકર હેજે. ૧૮ ને ગુનાહથી છુટ્ટીને તમે રાસતીના ગોલામ થઈઝા છેઝો. ૧૯ તમારાં બદનની કમજોરીને લીધે હું ઝાદમીની રીતે બોલુંછઝે; કેમકે જેમ તમે પોતાનાં ઝંગોને નાપાકી તથા શરારતની ગોલામીમાં સોંપીઝા હતાં કે શરારત કરો, તેમ હવે પાકીજીને સારે પોતાનાં ઝંગોને ગોલામ થવા સારે રાસતીને સોંપો. ૨૦ કેમકે જરે તમે ગુનાહના ગોલામ હતા, તારે તમે રાસતીથી છુટ્ટા હતા. ૨૧ તો જે કાઝેથી હવે તમે શરમાઝોછેઝો તેઝોથી તારે તમને શું ફલ હતું? કેમકે તેઝોનો ઝંજમ ખેત છે. ૨૨ પણ હવે તમે ગુનાહથી છુટ્ટીઝા, ને ઝોદાના બંદા થઈને પાકીજીનાં ફલ લાવોછેઝો, ને ઝંત હમેશાંની જુંદગી છે. ૨૩ કેમકે ગુનાહની મજુરી ખેત છે; પણ ઝોદાની બખ્શોસ હમારા ઝોદાવંદ ઈસુ ખરીસતને વસીલે હમેશાંની જુંદગી છે.

બાબ સાતમો .

ઝઝે ભાઈઝો, શું તમે ઝે નથી જાણતા (કેમકે જે રારીઝત જાણેછે તેઝોને હું કહુંછઝે) કે માણસ જીવેછે તાંહાં સુધી રારીઝત તેના પર ઝેપ્પતીઆર રાખેછે? ૨ કેમકે જે બધરીને વર છે તે પોતાના વરના જીવતાં સુધી રારીઝતથી તેની સાથે બંધાઝેલી છે; પણ જે વર મરી ગઈઝા, તો રારીઝતથી તે છુટ્ટી છે. ૩ અગર વર જીવતાં જે તે બીજા સાથે પરણે, તો તે ધીનાલ કેહેવારો; પણ જે વર મરી ગઈઝા, તો તે રારીઝતથી છુટ્ટી છે;

વાસતે જો તે બીજા સાથે પરણે, તોપણ ધીનાલ નથી. ૪ તેમ, અર્ચને મારા ભાઈઓ, તમે પણ ખરીસતનાં બદનથી શરીર અત આખત મુર્ચ્ચિલા થઈઓ છેઓ, એ સાથે કે બીજાના ઇચ્છાને મુર્ચ્ચિલાઓમાંથી જે પાછો ઉઠીઓ છે તેના થાઓ, કે આપણે ઓદાને વાસતે ફલ લાવીઓ. ૫ કેમકે જરે આપણે જીસમાની હતા તારે ગુનાહની આહરો, જે શરીર અતથી છે, તેઓ આપણા અંગોમાં ખાતને સાથે ફલ લાવવાને અસર કરતી હતી. ૬ પણ હવે આપણે જેથી અંધાઓલા હતા તે મુર્ચ્ચા છતાં આપણે શરીર અતથી છુટીઓ છઈઓ, કે અખશરની જીની તોરથી નહીં, પણ રહની નવી તોરથી આપણે ખીદમત કરીઓ.

૭ તારે આપણે શું કહીઓ ? શું શરીર અત ગુનાહ છે ? એવું ન થાઓ, બલકે શરીર અત વીના હું ગુનાહ નહીં પીછાનતે; કેમકે શરીર અતે કહીજી નહીં હતે કે લાભ ન કર, તો લાભ મેં જાણીઓ નહીં હતે. ૮ પણ હુકમથી ગુનાહે કાચુ પકડીને મારામાં હર તરેહનો લાભ પેદા કીધો; કેમકે શરીર અત વીના ગુનાહ મુર્ચ્ચિલા હતો. ૯ ને અગાઉ શરીર અત વીના હું જીવતો હતો; પણ હુકમ આવીઓ કે ગુનાહ પાછો જીવતો થઈઓ, ને હું મરીગઈઓ. ૧૦ ને જે હુકમ જીવગીને સાથે હતો, તે ખાતને સાથે મને માલુમ પડીઓ. ૧૧ કેમકે હુકમથી કાચુ પકડીને ગુનાહે મને ઠગીઓ, ને તેથી મને મારી નાંખીઓ. ૧૨ વાસતે શરીર અત તો પાક છે; ને હુકમ પાક તથા વાજખી તથા શારો છે. ૧૩ તારે જે સાથે તે શું માથે ખાત થઈજી ? એવું ન થાઓ; પણ ગુનાહ તે ગુનાહજી જાણીઓ વાસતે જે સાથે તેથી કરીને એણે મારામાં ખાત ઉપજાવીજી; એ સાથે કે હુકમને આરારે ગુનાહ અતીરો ખુરો માલુમ પડે. ૧૪ કેમકે આપણે જાણીઓ છઈઓ કે શરીર અત રહાની છે; પણ હું જીસમાની ગુનાહના હાતમાં વેચાઓલા છઈઓ. ૧૫ કેમકે હું જે કંઈજી, તેમાં હું રાજી નથી; કારણ કે હું જે આહુંજી, તે કરતો નથી; બલકે જેની મને નફરત છે તે કંઈજી. ૧૬ ને જે હું નથી આહતો તે જો હું કંઈજી, તો હું કચુલ કંઈજી કે શરીર અત શારી છે. ૧૭ તો હવે હું તે નથી કરતો, પણ મારામાં રેહેનાર ગુનાહ કરે છે. ૧૮ કેમકે હું જાણુંજી કે મારામાં, ઇચ્છાને મારાં જીસમામાં, કંઈ સાથે રેહેતું નથી; કારણ કે આહાવું મારાથી થાઓ, પણ જે સાથે તે કરવા હું નથી પામતો. ૧૯ કેમકે જે નેકી હું આહુંજી, તે હું કરતો નથી; પણ જે બદી હું નથી આહતો, તે કંઈજી. ૨૦ ને હું જે આહતો નથી, તે જો હું

કરુંછું, તો હું તે કરતો નથી, પણ મારામાં રહેનાર ગુનાહ કરે છે. ૨૨ તો મને
 એ કાચ્ચેદા દેખાચ્ચે છે કે જરે હું નેકી કરવાને ચાહુંછું, તારે બધી મારી
 પાસે હાજર છે. ૨૨ કેમકે હું આતીની ઈનસાનીઅતથી ખોદાની શરીઅતમાં
 મગન છું; ૨૩ મગર મારાં અંગોમાં ખીજે કાચ્ચેદા હું જોઈછું, જે મારાં
 મનના કાચ્ચેદાને ઉલ્લેખ લે છે, ને મારાં અંગોમાં ગુનાહનો જે કાચ્ચેદા છે તેનાં
 અંધનમાં મને લાવે છે. ૨૪ હાચ્ચે, હું બેહાલ રાખસ છું! આ જાતનાં
 બદનથી મને કાણુ છોડાવશે? આપણા ઈસુ ખરીસતને આરારે ખોદાના શુકર
 હું કરુંછું. ૨૫ તો હું મનથી ખોદાની શરીઅતની ખીદમત કરુંછું ખરો, પણ
 જીસમથી ગુનાહની શરીઅતની.

બાબ આઠમો.

વાસતે હવે જે ખરીસત ઇસુમાં છે, જેઓ જીસમની તોર પર નહીં,
 પણ રહની તોર પર ચાલે છે, તેઓ પર સજનો હુકમ થનાર નથી. ૨ કેમકે
 ખરીસત ઇસુમાં જીંદગીના રહના કાચ્ચેદાચ્ચે મને ગુનાહના તથા જાતના
 કાચ્ચેદાથી છોડાવીએ છે. ૩ કેમકે જીસમને લીધે કમજોર થઈઆથી શરી-
 અત જે ન કરી શકતી હતી તે ખોદાચ્ચે પોતાના બેટાને ગુનાહને લીધે ગુનાહ-
 ગાર જીસમની સુરતમાં મોકલીને જીસમથી ગુનાહનો સજ કરાવી; ૪ કે
 આપણે જેઓ જીસમની તોર પર નહીં, પણ રહની તોર પર ચાલીએ છઈએ,
 તેઓમાં શરીઅતની રાસતી પુરી થાચ્ચે. ૫ કેમકે જેઓ જીસમની તોર
 પર છે, તેઓ જીસમની વાતો ઉપર ચીત લગાડે છે; પણ જેઓ રહની તોર
 પર છે, તેઓ રહની વાતો ઉપર. ૬ કેમકે જીસમાની મીજબ જાત છે; પણ
 રહની મીજબ જીંદગી તથા સલામતી છે. ૭ કારણુ કે જીસમાની મીજબ
 ખોદાનો દુશમન છે, કેમકે ખોદાની શરીઅતને તાબે તે નથી, ને નથી થઈ
 શકતો. ૮ તો જેઓ જીસમાની છે તેઓ ખોદાને પસંદ નથી આવી શકતા.
 ૯ પણ ખોદાનો રહ જે તમારામાં વસે છે, તો તમે જીસમાની નથી, બલકે
 રહની છેઓ; ને જેનામાં ખરીસતનો રહ નથી તે તેનો નથી. ૧૦ ને જે
 ખરીસત તમારામાં છે, તો ગુનાહને લીધે બદન મુજી છે ખરું, પણ રાસતોને લીધે
 રહ જીવે છે. ૧૧ ને જેણે ઇસુને મુએલાંઓમાંથી ઉઠાડીએ તેનો રહ જે
 તમારામાં વસે છે, તો જેણે ખરીસતને મુએલાંઓમાંથી ઉઠાડીએ, તે તેનો
 રહ જે તમારામાં વસે છે, તેણે કરી તમારાં મરનાર બદનને પણ જીવાડશે.

૧૨ વાસતે બાઈએ, આપણે જીસમની તોર પર જીવવાને જીસમના કરજ-
દાર નથી. ૧૩ કેમકે જો તમે જીસમની તોર પર જીવોએએ, તો તમે
મરશો; પણ રહથી બદનનાં કામ મરો છેએ, તો તમે જીવશો. ૧૪ કેમકે
જેટલા ખોદાના રહથી ચલવાએએ, તેટલા ખોદાનાં ફરજંદ છે. ૧૫ કેમકે ફરી
ખોદને સાર તમે ગુલામીનો રહ પામોએ નથી; પણ પાલકપણનો રહ પામી-
એ છેએ, જેથી આપણે આબબા ઇઆને બાપ એમ પોકારીએ છઈએ.
૧૬ રહ પોતે આપણા રહની સાથે ગહવાઈ આપેએ કે, આપણે ખોદાનાં ફરજંદ
છઈએ. ૧૭ ને જો ફરજંદ, તો વારસ, ઇઆને ખોદાના વારસ, ને ખરીસત-
ની સંગાતે સાથી વારસ; કે જો આપણે તેની સાથે દુએ સહીએ, તો તેની
સાથે જલાલ પણ પામીશું.

૧૮ કેમકે હું એમ ગણુંછઈ કે આપણે સાર જે જલાલ જાહેર થનાર છે,
તેની સાથે હાલના વખતનાં દુએ સરખાવવા લાએક નથી. ૧૯ કેમકે ખલકત
પુરી આરજુથી ખોદાના દીકરાએના જાહેર થવાની રાહ જુએએ- ૨૦ કેમકે
ખલકત અવરથાપણને સવાધીન પોતાની ઇછાથી નથી થઈ, પણ જેણે તેને
સવાધીન ફીધી તેથી થઈ, ૨૧ એવી ઉમેદથી કે ખલકત પોતે પણ નારાની
ગુલામીમાંથી છુટીને ખોદાનાં ફરજંદોની જલાલી આજદગીમાં દાખલ થરો.
૨૨ કેમકે આપણે જાણીએછઈએ કે આખી ખલકત હમણા લગી નીસાસા
મુકેએ, ને કરાઈથી પીડાએએ. ૨૩ ને ફકત તે નહીં, બલકે આપણે જેએને
રહનું પેહેલું ફલ મલીઈ છે, તે આપણે પોતે પણ પાલકપણની ઇઆને આપણાં
બદનના છુટકાની રાહ જોતાં પોતાનામાં નીસાસા મુકીએછઈએ. ૨૪ કેમકે
ઉમેદથી આપણે તરાએલા છઈએ; પણ દીઠલી ઉમેદ તે ઉમેદ નથી, કેમકે જે
કંઈ કોઈ જુએએ, તેનો ઉમેદ તે કેમ રાએ? ૨૫ પણ જે આપણે નથી
જોતા, તેની જો આપણે ઉમેદ રાખીએછઈએ, તો સખરથી આપણે તેની રાહ
જોએએએ. ૨૬ એજ તરેહ રહ પણ આપણી કમજોરીમાં આપણી
મદદ કરેએ; કેમકે જે જોએએ તે પરમાણે આપણે ફેવી દુએ માગીએ એ
આપણે નથી જાણતા, પણ રહ પોતે ન ફેહેવાનારા નીસાસાથી આપણે સાર
વીનંતી કરેએ. ૨૭ ને દીલોને શોધનાર જાણેએ કે રહની શી મરજી છે;
કેમકે ખોદાની મરજી પરમાણે પવીતરોને સાર તે વીનંતી કરેએ. ૨૮ ને આપણે
જાણીએએએ કે ખોદા ઉપર જેએ પીઆર કરેએ, ઇઆને તેના ઇરાવ
પરમાણે જેએ તેડેલા છે, તેએનાં બલાને સાર સધલાં ફાએદો કરેએ.

૨૪ ઈઝાને આપણામાં કે જે ઝમ્મને તેણે ક્રૂર ઇહુદી ઝમ્મામાંથી નહીં, બલકે ગેરક્રોમી ઝમ્મામાંથી પણ બોલાવી આ છે. ૨૫ ને તે પરમાણે હેસી ઝમ્મામાં કહેલું કે, “જે ઝમ્મા મારા લોક નહીં હતા, તે ઝમ્માને હું મારા લોક કહીશ; ને જે પીઝારી નહીં હતી તેને પીઝારો કહીશ. ૨૬ ને ઝમ્મ થરો કે જે ડોકાણે તે ઝમ્માને કહીજી હતું કે તમે મારા લોક નથી, તાંહાં તે ઝમ્મા જીવતા ઝાદાનાં કુરબંદ કહેવારો.” ૨૭ ને ઇસાઈ ઝમ્મા ઇસરાયેલ બાબત પોકાર મારીને કહેલું કે, “બની ઇસરાયેલની ગણતી દરીઝાની રેતીના જેવી છે ખરી, તો પણ થોડાજ તારણ પામરો. ૨૮ કેમકે તે કામને તે પુરું કરનાર, તથા રાસતીયા ટુકું કરનાર છે, કારણ કે ઝાદાવંદ જમીન પર ટુકાંમાં કામ કરરો.” ૨૯ ને તે પરમાણે ઇસાઈ ઝમ્માએ અગાઉ પણ કહીજી હતું કે, “કેઝનેનો ઝાદાવંદ હમારે સાર નસલ બાકી નહીં રાખતે, તો હમે સદામના સરખા થઈ ઝમ્મા હોતે, ને ગમેશાની બરાબર થઈ ઝમ્મા હોતે.” ૩૦ તારે આપણે શું કહીએ? એ કે ગેરક્રોમી ઝમ્મા રાસતી શોધતા નહીં હતા, તે ઝમ્મા રાસતી ઇઝાને જે રાસતી ઇમાનથી છે તે પામી આ છે. ૩૧ પણ ઇસરાયેલ રાસતીની શરીરતની તલાશમાં હતા, તે ઝમ્મા રાસતીની શરીરત તક પોહોંચી આ નહીં. ૩૨ શા સબબથી? એ સબબથી કે તે ઝમ્માએ ઇમાનથી નહીં, પણ જેમ શરીરતના અમલથી તેમ તલાશ કીધી, કારણ કે ડોકર અવડાવનાર પથરથી તે ઝમ્માએ ડોકર ખાધી. ૩૩ જેવું લખીજી છે કે, “જુ ઝમ્મા સી ઝમ્માનમાં ડેરાવાલા પથર, ઇઝાને ડોકર અવડાવનાર ખડક, હું મુકુંછી, ને જે ડોકા તેના પર અંતકાદ કરરો તે શરમારો નહીં.”

બાબ દશમો.

અએ બાઈ ઝમ્મા, ઇસરાયેલને સાર મારાં દીલની ખાહેશ, તથા ઝાદાની પાસે મારી દુઆ એ છે કે, તે ઝમ્માનું તારણ થાએ. ૨ કેમકે હું તે ઝમ્માની ગહવાઈ આપુંછી કે, ઝાદા બાબત તે ઝમ્માને દીલગરમી છે, પણ દાનાઈથી નથી. ૩ કેમકે તે ઝમ્મા ઝાદાની રાસતીને ન જાણીને, તથા પોતાની રાસતી સામેત કરવા ચાહીને, ઝાદાની રાસતીને તાએ ન થઈ ઝમ્મા. ૪ કારણ કે શરીરતનો અંજામ એ છે કે ખરીસત હરેક ઇમાન લવાનારની રાસત થાએ. ૫ કેમકે જે રાસતી શરીરતથી છે, તેનું ખીઝાન મુસા એમ કરે છે કે, “જે માણસ તે કામે કરરો તે તે ઝમ્માથી જીવરો.” ૬ પણ જે રાસત ઇમાનથી છે, તે એમ કહે છે કે, તું તારાં દીલમાં એમ ન કહે કે, આસમાન

પર કોણુ ચહડરો, ઇગ્માને ખરીસતને નીચે લાવવાને? ૭ કે ઊંડાંણુમાં કોણુ ઉતરરો, ઇગ્માને મુગ્મિલાંગ્મિમાંથી ખરીસતને પાછા ઉપર લાવવાને? પણ તે શું કેહેછે? ૮ ગ્મ કે, કલામ તારી પાસે, તારાં મોહોમાં તથા તારાં દીલમાં છે, ઇગ્માને ઇમાનનો કલામ જે હમે જાહેર કરીગ્મિછઘગ્મિ તે; ૯ કે જે તું પોતાને મોહોડે ખાદાવંદ ઇસુનો ગ્મિકરાર કરરો, ને ખાદાગ્મિ તેને મુગ્મિલાં-ગ્મિમાંથી ઉઠાડીગ્મિ છે ગ્મિવો ગ્મિતકાદ તારાં દીલથી તું કરરો, તો તું તારણુ પામરો. ૧૦ કેમકે રાસતીને સારૂ દીલથી ઇમાન થાગ્મિછે, ને તારણુને સારૂ મોહોડે ગ્મિકરાર થાગ્મિછે. ૧૧ કારણુ કે કીતાખ કેહેછે કે, “જે કોઈ તેના પર ઇમાન લાવરો, તે રરમારો નહીં.” ૧૨ કેમકે ઇહુદી તથા હેલેનીમાં કંઈ તકાનત નથી; કારણુ કે તેજ સહુનો ખાદાવંદ છે, જે સરવ તેની અંદગી કરેછે તેગ્મિને વાસતે દાલતમંદ છે. ૧૩ કેમકે જે કોઈ ખાદાવંદનાં નામને હાંક મારરો, તે તારણુ પામરો. ૧૪ તારે જેના પર તેગ્મિ ઇમાન લાવીગ્મા નથી તેને તેગ્મિ હાંક કેમ મારરો? ને જેની ગ્માયત તેગ્મિગ્મિ શાંભલીજીં નથી, તેના પર તેગ્મિ શી તરેહ ઇમાન લાવરો? ને શાંભલાવનારા વગર તેગ્મિ શી તરેહ શાંભલરો? ૧૫ ને મોકલાઇગ્મા વીના તેગ્મિ કેમ શાંભલાવે? જેમ લખીજીં છે કે, “જેગ્મિ સલામતીની ખુરાખખર જાહેર કરેછે, ને શારી વતોની વધામણી ગ્માપેછે, તેગ્માના કદમ કેહેવાં ખુરાનુમા છે.” ૧૬ લક્રીન સઘલાગ્મિ ગ્મિ ખુરાખખરી માની નહીં, કેમકે ઇસાઇગ્મા કેહેછે, “ગ્મિગ્મિ ખાદાવંદ, હમારી મુનાદી પર કોણુ ઇમાન લાવેછે?” ૧૭ તારે ઇમાન શાંભલવાથી, ને શાંભલવું ખાદાના કલામથી છે. ૧૮ પણ હું કહુંછજીં, શું તેગ્મિગ્મિ શાંભલીજીં નથી? ગ્મિલખતાં તેગ્મિનો ગ્મિવાજ તમામ જમીન પર, ને તેગ્મિની વાતો દુનીગ્માની હદો સુધી પોહોંચી છે. ૧૯ વલી હું કહુંછજીં કે, શું ઇસરાગ્મિલે જાણીજીં નથી? પરથમ મુસા કેહેછે કે, “જે કોમ નથી તેથી હું તમને ગ્મિદખાઇથી ભરીશ, ને નાદાન કોમથી હું તમને ખીજવીરા.” ૨૦ વલી ઇસાઇગ્મા મોહોઠી હીમતથી કેહેછે કે, “જેગ્મિ મને શોધતા નહીં હતા તેગ્માને હું જડીગ્મા, ને જેગ્મિગ્મિ મારી ગ્માયત પુછીજીં નહીં તેગ્માને હું જાહેર થઇગ્મા.” ૨૧ પણ ઇસરાગ્મિલ ગ્માયત તે કેહેછે કે, “ખેકરમાનખરદાર તથા ઉલટું ખોલનારા લોકોની સાથે ગ્માગ્મા દાહોડા મેં મારા હાતો લાંખાં કીધા છે.”

આજ અગીઆરમો.

તારે હું કહું છઈ કે, શું ઝાદાઝમ પોતાના લોહોને કાહાડી મુકીઆ છે? ઝમવું થાઝમ નહીં; કેમકે હું ઇસરાહીમની નસલ, બનીઆમીનના શીરકાનો ઇસરાઝમલી છઈ. ૨. ઝાદાઝમ પોતાના જે લોહોને અગાઉથી જાણીઆ તે ઝીને કાહાડી મુકીઆ નથી; કીતાબ ઝમલીઆની આખત શું કહેછે, તે શું તમે નથી જાણુતા? તે શી રીતે ઝાદાની પાસે ઇસરાઝમલને ઉલટી વાત કરેછે? ૩. “અઝમે ઝાદાવંદ, તે ઝીઝમે તારા નખીઝીને કતલ કીધા છે, ને તારી કુરબાનગાલો પાડી નાંખી છે, ને હું ઝમકલો આકી રહીઝી છઈ, ને તેઝી મારો જીવ લેવા રોધેછે.” ૪. પણ ઝાદા તે ઝીને જવાબમાં શું કહેછે? ઝમે કે “બાલની આગલ ધૂટણુ નથી ટેકવું ઝમવાં સાત હજર આદમી મેં પોતાને સાર રાખીઆં છે.” ૫. તેજ તરેહ આ વખતમાં પણ ફજલથી પસંદ કરેલા આકી રહેલા છે. ૬. ને અગર ફજલથી, તો અમલથી નહીં; નહીં તો ફજલ ફજલ નથી; ને અગર અમલથી તો ફજલથી નહીં; નહીં તો અમલ અમલ નથી. ૭. તો શું? ઝમે કે ઇસરાઝમલ જેની તલારા કરેછે તે તે ઝીને મલીઈ નથી; પણ પસંદ કરેલા ઝીને મલીઈ છે, ને આકીનાઝી આંધલા થઈઆ છે. ૮. જેવું લખીઈ છે તેવું કે, “ઝાદાઝમે તે ઝીને ઊંધનો રૂહ, તથા નદેખનાર આંખો, તથા નહીં શાંભલનાર કાનો આજ સુધી આપીઆ છે.” ૯. દાઉદ પણ કહેછે કે, “તે ઝીની મેજ જલ, તથા ફૂદો, તથા ડોકર અવડાવનાર તથા બદલો આપનાર તે ઝીને થાઝી. ૧૦. તે ઝી ન જીઝમે ઝમે સાર તે ઝીની આંખો અંધકારે ભરેલી થાઝી; ને તે ઝીની પીઠ સદા વાંકી વલો.” ૧૧. તો હું કહું છઈ કે, શું તે ઝીઝમે ઝમવી ડોકર આધી કે પડી જાઝમે? ઝમવું થાઝમે નહીં; પણ તે ઝીના પડવાથી ગેરકોમી ઝીને તારણુ મલીઈ, કે તે ઝી અદેખાઈથી ભરાઝમે. ૧૨. તારે જે તે ઝીનું પડવું દુનીઆની દોલત થઈ, તથા તે ઝીનું કમ થવું ગેરકોમી ઝીની દોલત થઈ, તો તે ઝીનું સંપુરણુ થવું કેટલું વધતું થશે? ૧૩. કેમકે હું તમ ગેરકોમી ઝીને કહું છઈ, હું ગેરકોમી ઝીનો રસુલ છઈ, વાસતે હું મારા ઝીહોદાની વડાઈ કહું છઈ, ૧૪. કે કોઈ તરેહથી હું પોતાના હમજતી ઝીને ઉસકેઈ, ને તે ઝીમાંથી કેટલા ઝમેકને બચાવું. ૧૫. કેમકે તે ઝીને કાહાડી મુકવાનું જે દુનીઆ મેલવવું થઈ, તો તે ઝીને પાછા લેવા ઝમે મુઝમેલાં ઝીને જીંદગી શીવાઝમે ખીજી શું થશે? ૧૬. કેમકે જે પહેલું કલ

પાક છે, તો પીંડ પણ છે; ને જો જડ પાક છે, તો ડાલીઓ પણ તેવી છે. ૧૭ હવે ડાલીઓમાંથી ફેટલીઓક જો ભંભાઈ, ને તું જંગલી જાંતુન છતાં તેઓને ડેકાણે પેવંદ થઈઓ, ને તેઓની સાથે જાંતુનની જડ તથા રસનો શરીક થઈઓ; ૧૮ તો ડાલીઓ પર તું કૃપ્પર ન કર, પણ જો તું કૃપ્પર કરેછે, તો પણ જડને તારો આધાર નથી, પણ તને જડનો છે. ૧૯ અગર તું ફેહેરો ફે, ડાલીઓ યે સાઈ ભંભાઈ કે હું પેવંદ થાઈ. ૨૦ અહં, બેઈમાનીને લીધે તેઓ ભંભાઈ છે, ને તું ઇમાનથી કાઝમ રહેછે; મગર કૃપ્પર ન કર, પણ ડર પકડ. ૨૧ કેમકે ઓદાઓ અસલ ડાલીઓને બચાવી નહીં, તો કદાચ તને પણ નહીં બચાવશે. ૨૨ તારે ઓદાની મેહેરબાનીને, તથા સખતપણાને પણ જુઓ: પેડલાઓ પર સખતપણું; પણ તારા ઉપર મેહેરબાની, જો તું મેહેરબાનીમાં કાઝમ રહેરો તો, નહીં તો તું પણ કાપીનંબારો. ૨૩ અને તેઓ પણ જો બેઈમાન નહીં રહેરો, તો પેવંદ થરો; કેમકે તેઓને પાછા પેવંદ કરવાને ઓદા કાદર છે. ૨૪ કેમકે જો તું સવભાવીક જંગલી જાંતુનનાં જાહાડમાંથી કાપી લેવાઈઓ, ને સવભાવથી ઉલટી રીતે શારાં જાંતુનમાં પેવંદ કરાઈઓ, તો સવભાવીક ડાલીઓ પોતાનાં અસલ જાંતુનમાં ફેટલી જુઆદા પેવંદ કરારો? ૨૫ કારણ કે અઝમ ભાઈઓ, ગેરકોમીઓની ભરતી થાઈ, તાંહાં સુધી ઇસરાઈલમાંના ફેટલાઓક પર અંધાપો પડીઓ છે, ઝમે ભેદથી તમે અજાણીઓ રહો ઝમે હું નથી ચાહાતો, નહીં તો તમે પોતાને અકલમંદ જાણુરો. ૨૬ ને ઝમે તમામ ઇસરાઈલ તારણ પામરો, જેમ લખીઈ છે કે “બચાવનાર સીઓનમાંથી આવરો, ને ઇઆકુબથી બેદીની દુર કરરો. ૨૭ ને મારો ઝમે અંદાબસત તેઓની સાથે છે જરે તેઓના ગુનાહ હું મટાડીરા.” ૨૮ તારે તેઓ ઇજીલ બાબત તમારે લીધે દુરામન છે. ખરા, લેકીન પસંદ થઈઓ બાબત બાપદાદાઓને લીધે તેઓ પીઆરા છે. ૨૯ ઝમે સાઈ કે ઓદાની નીઆમતો તથા તેડાં તોબા વીનાનાં છે. ૩૦ કેમકે જેમ તમે પણ આગલ ઓદા પર ઇમાન નહીં લાવતા હતા, પણ હવે તેઓનાં બેઈમાનીના સમખ રહમ પામીઓ; ૩૧ તેમ હવે તેઓ પણ ઇમાન નથી લાવીઓ, કે તેઓ પણ તમારી પરના રહમથી રહમ પામે. ૩૨ કેમકે સહુ પર રહમ કરવા સાઈ ઓદાઓ તે સરવને બેઈમાનીમાં અંધ કીધા છે. ૩૩ વાહા, ઓદાની દાનાઈ તથા હીકમતની દોલત ફેટલી જીંડી! તેના ફરાવ કેહેવા બેતપાસ, ને તેના મારગ કેહેવા બેશુમાર છે! ૩૪ કેમકે ઓદાવંદનું દીલ કોણ જાણેછે!

કે હવે ઊંઘમાંથી ઉઠવાનો વખત છે, કેમકે આપણે ઇમાન લાવીઆ તે વખત કરતાં આપણું તારણ પાસે છે. ૧૨ રાત બહુ વહી ગઈ, દાહોડા પાસે આવી-આ છે, વાસતે આપણે અંધારાનાં કામ સુકીદઈએ, ને રેરાનીનાં હથીઆર બાંધીએ. ૧૩ જે રીતે દીવસે શોભે તે રીતે આલીએ; રંગભોગોમાં કે પીધેલપણામાં નહીં, હરામકારી કે બદપહેરેજીમાં નહીં, જઘડા કે અદેઆઈમાં નહીં. ૧૪ બલકે તમે જોદાવંદ ઇસુ ખરીસતને પેહેરી લેએ, ને જીસમના હવસો પુરા પાડવાની તદખીર ન કરો.

આખ અઉદ્દેશો.

૧ તકાદમાં જે કમજોર છે તેને કમ્બલ કરો, પણ શકભરેલી તકરારને સાર નહીં. ૨ કોઈને એવા એતકાદ છે કે કુલે ચીજ તે આએ, પણ જે કમજોર છે તે ફક્ત બાજી તરકારી આએ છે. ૩ લક્ષીને જે આએ છે, તેણે ન આનારને તુછ ન કરવો; ને જે આતો નથી, તેણે આનારને તકસીરદાર નહીં ડેરવો; કેમકે જોદાએ તેને કમ્બલ કીધો છે. ૪ તું જોણ છે કે ખીજના આકરને તકસીરદાર ડેરવે? પોતાના ધણી આગલ તે ઉભો રહે છે કે પડે છે; પણ તે ઉભો રખારો, કેમકે તેને ઉભો રખવાને જોદા કાદ છે.

૫ કોઈએક દાહાડને ખીજ દાહાડ કરતાં વધારે માને છે, ને ખીજે સઘલા દાહાડએને સરખા માને છે; હરેક પોતાનાં દીલમાં પુરો એતકાદ રાએ. ૬ દાહાડને જે પાલે છે, તે જોદાવંદને સાર પાલે છે; ને દાહાડને જે નથી પાલતો, તે જોદાવંદને સાર નથી પાલતો; જે આએ છે તે જોદાવંદને સાર આએ છે; કેમકે જોદાના શુકર તે કરે છે; ને જે નથી આતો, તે જોદાવંદને સાર નથી આતો, ને જોદાના શુકર કરે છે. ૭ કેમકે આપણામાંથી કોઈ પોતાને સાર જીવતો નથી, ને કોઈ પોતાને સાર મરતો નથી. ૮ કારણ કે જે આપણે જીવીએ છઈએ, તો જોદાવંદને સાર જીવીએ છઈએ; ને જે આપણે મરીએ છઈએ તો જોદાવંદને સાર મરીએ છઈએ; વાસતે અગર આપણે જીવીએ કે મરીએ તો આપણે જોદાવંદનાજ છઈએ. ૯ કેમકે ખરીસત એ સાર મરણ પામીએ, ને પાછો ઉડીએ, ને જીવે છે કે, મરીગએલાંએનો તથા જીવતાંએનો પણ તે જોદાવંદ થાએ.

૧૦ તો તું શા વાસતે પોતાના બાઈને તકસીરદાર ડેરવે છે? ઇઆ તું શા વાસતે પોતાના બાઈને તુછ કરે છે? કેમકે આપણે સઘલાને ખરીસતની ઇનસા-

ફની ગાદી ઝાગલ ઉભા રહેવું પડશે. ૧૧ કારણ કે ઝમ્મ લખીજી છે કે, “જોદાવંદ કેહેછે કે હું જીવતો છજી તો હરેક ધુટણ મારી ઝાગલ વાંકુ વલશે, ને હરેક જીભ જોદાની ઝાગલ ઝમ્મકરાર કરશે.” ૧૨ વાસતે આપણામાંનો હરેક પોત પોતાનો હીસાખ જોદાને આપશે. ૧૩ તારે હવેથી આપણે ઝમ્મક ખીજીને તકસીરદાર ન ડરાવીઝ્મ, પણ તે કરતાં ઝમ્મ તજવીજ રાખવી કે કોઈ પોતાના ભાઈની ઝાગલ ડેરા ખવાડનાર ધઝિા ડોકર ખવાડનાર કંઈ ન મુકે. ૧૪ જોદાવંદ ઇસુથી હું જાણુંછજી, ને મારી પુરી ખાતરો થઈ છે, કે કોઈ ઝીજી જીને નાપાક નથી, પણ જે જેને નાપાક ગણેછે, તે તેને નાપાક છે. ૧૫ પણ જો તારો ભાઈ તારા ખવાથી દુખ પામેછે, તો તું મોહોખતથી નથી ચાલતો; જેને સાઈ ખરીસત મરણ પામીઝ્મા તેને પોતાના ખવાથી હલાક ન કર. ૧૬ તારે તમારી ખુખીની બદનામી ન થાઝ્મ. ૧૭ કેમકે જોદાની પાદશાહત ખવા પીવાનામાં નથી; પણ રાસતી, તથા સલામતી, તથા પાકરહથી ખુરાખકતી છે. ૧૮ કેમકે જે કોઈ ઝમ્મ વાતોમાં ખરીસતની ખીદમત કરેછે, તે જોદાને પસંદ છે, ને માણસોનો માનીતો છે. ૧૯ તારે મુલાહનાં તથા ઝમ્મક ખીજીને સુધારવાનાં જે કામો છે તે ઝમ્મા પાછલ આપણે લાગુ રહીઝ્મ. ૨૦ ખવાને સાઈ જોદાનાં કામનો નારા ન કરો; કુલે ઝીજી પાક છે ખરી, પણ ખવાથી જે ડોકરે ખવાડેછે, તે રાખસને તે ખુરૂં છે. ૨૧ બેહતર કે ગોરા ન ખાવું, ને વધન ન પીવા, ને જેથી તારા ભાઈને ડેરા લાગે, કે ડોકરાઝ્મ, કે તે નખલો થાઝ્મ, તે ન કરવું. ૨૨ શું તને ઝમ્મતકાદ છે? તો તે પોતામાં જોદાની ઝાગલ રાખ; કોઈ કંઈ પસંદ કરે, તેને લીધે જે તે પોતાને તકસીરદાર નથી ડરાવતો, તો તે મુખારક છે. ૨૩ ને જે કોઈ કંઈ શક રાખતો હોઝ્મ, ને તોપણ તે ખાઝ્મછે, તો તે તકસીરદાર ડેરેછે, કેમકે ખીન ઝમ્મતકાદે તે ખાઝ્મછે; ને જે કંઈ ઝમ્મતકાદથી નથી તે યુનાહ છે.

આખ પંદરમો.

તારે આપણ જે જોરાવર છઈઝ્મ તે ઝમ્મીને લાઝ્મક છે કે કમજોરોની ખરદાસત કરીઝ્મ, ને ખુદ પસંદી નહીં કરીઝ્મ. ૨ આપણામાંના હરેકે પોતાના પેડાસીનાં બલારને વાસતે તેને ખુરા કરવા, કે તેથી તેને સુધાર. ૩ કેમકે ખરીસતે પણ પોતાને ખુરા નથી કીધો, પણ જેવું લખેલું છે તેવું કે, “તારી નીંદા કરનારા ઝમ્માની નીંદાઝ્મા મારા પર આવો પડી છે.” ૪ કેમકે જે ખવું ઝગાડી લખાઈજી

તે આપણી તાલીમને સારૂ લખાઈઈ છે, કે આપણે સખરથી તથા કીતાબોના દીલાસાથી ઉમેદ ધરીએ. ૫ હવે સખરનો તથા દીલાસાનો ખોદા તમને એવું આપે કે તમે ખરીસત ઇસુની માફક એક ચીતતા થાએ; ૬ કે તમે એક ચીતથી ને એક મોહોથી ખોદાની ઇમાને આપણા ખોદાવંદ ઇસુ ખરીસતના આપની બુજરગી કરો. ૭ એ સારૂ ખોદાની જલાલને સારૂ જેમ ખરીસતે આપણને કબુલ કીધા તેમ તમે એક ખીજને કબુલ કરો. ૮ વલી હું કહુંછઈ કે ખોદાના સતને લીધે જે વાએદા આપદાએને આપદાઆ હતા, તેએને કાએમ કરવા સારૂ ઇસુ ખરીસત સુંનતીએનો ખાદીમ થઈએ. ૯ ને કે ગેર-કોમીએ પણ રહમને લીધે ખોદાની તારીફ કરે, જેમ લખેલું છે તેમ કે, “એ કારણ વાસતે ગેરકોમીએમાં હું તારે એકરાર કરરા, ને તારાં નામનું ગાવરા.” ૧૦ ને વલી તે કહેછે કે, “એએ ગેરકોમીએ, તમે તેના લોકોની સાથે ખુશી કરો.” ૧૧ ને વલી, “એએ કુલે ગેરકોમીએ, તમે ખોદાવંદની સીતાએસા કરો; ને એએ કુલે લોકો, તમે તેની તારીફ ગાએ.” ૧૨ ને વલી ઇસાઈઆ કહેછે કે. “ઇસીની જડ, ઇમાને ગેરકોમીએ પર પાદશાહી કરવાને જે ઉઠરો, તે થરો, ને તેના પર ગેરકોમીએ ઉમેદ રાખરો.” ૧૩ હવે ઉમેદનો ખોદા તમને ઇમાન રાખવામાં બધી ખુશી તથા સલામતીથી ભરે, કે પાકરહની કુદર-તથી તમારી ઉમેદ જુઆદા થતી જાએ.

૧૪ એને એએ મારા ભાઈએ, હું પોતે તમ ખાખત તેહકીક જાણુંછઈ કે, તમે ભલાઈએ પુરણ, તથા બધી દાનાઈએ ભરાએલા છેએ, ને એક ખીજને નશીહત કરી શકો છેએ. ૧૫ પણ એએ ભાઈએ, તમને ઇઆદ કરાવવા વાસતે જુઆદા હીમતથી મેં તમારી ઉપર લખીઈ છે, કેમકે ખોદાથી મને એ કજલ મલીએ છે કે, ૧૬ ગેરકોમીએ વાસતે ઇસુ ખરીસતનો ખીદમતગાર થઈને ખોદાની ઇજીલની ખીદમતગારી હું કરું, એ સારૂ કે ગેરકોમીએ પાકરહથી પાક કરાઈને માનીતું અરપણ થાએ.

૧૭ વાસતે જે વાતો ખોદાની સાથે એલાકો રાખે, તેએમાં ઇસુ ખરીસ-તથી હું ફખર કરી શકું છઈ. ૧૮ કેમકે ગેરકોમીએને ફરમાનને તાએ કરવા સારૂ ખરીસતે મારી મારકૂત જે કરાવીઈ નથી, તે ખાખત ખોલવાને હું કંઈ મકદુર રાખતો નથી; ૧૯ ઇમાને કલામ તથા કામ, કરાંમતો તથા જાનેજાએ-થી, કે જે ખોદાના રહની કુદરતથી છે, એવું કરાવીઈ કે ઇશ્રાએમથી ચારોગમ ફેરો ખાઈને ઇલુરીકમ સુધી મેં ખરીસતની ઇજીલની મુનાદી કાધી. ૨૦ ને

હંજીલની મુનાદી કરવામાં એ રીતે મેં કોરોસ કીધી કે જ્યાં અરીસતનું નામ હતું ત્યાં નહીં, ૨૧ જે ખીજના પાઠમાં પર હું બાંધું; ૨૧ પણ જેમ લખેલું છે તેમ કે, “ જેએને તેની ખબર નહીં પોહોંચી હતી, તેએ જોશે; ને જેએએ શાંભલીઈ નહીં હતું, તેએ સમજશે.” ૨૨ એ સખખ તમારી પાસે આવવાને હું ઘણો રોકાઈએ. ૨૩ પણ હવે આ તરફના મુલાકામાં કોઈ જગીઆ બાકી નથી રહી, ને ઘણાં વરશ થઈએ તમારી પાસે આવવાને હું ઇંતેજાર છૂઈ; ૨૪ વાસતે જરે હું ઇસિપેનમાં મુસાફરી કરશ, તારે તમારી પાસે આવશ, કેમકે મને ઉમેદ છે ત્યાં જતાં હું તમને જોવશ, ને તમારી મુલાકાતથી કંઈ તુરપત થઈને ત્યાં જવાને હું તમારાથી રવાના થવશ. ૨૫ પણ હાલમાં પવોતરોની ખીદમત કરવાને હું ઇશાલિમ જઈછૂઈ. ૨૬ કેમકે ઇશાલિમના પવોતરોમાંના જેએ દરીદરી છે, તેએ સાઈ કંઈ ઉઘરાણું કરવાનો માફેદોનીઆના તથા આખાઈઆના લોકોને સાઈ લાગીઈ. ૨૭ તેએને તો સાઈ લાગીઈ, ને તેએ એએના ફરજદાર છે; કેમકે અગર ગરકોમીએ રહાની વાતોમાં એએના શરીક થઈએ, તો લાજમ છે કે જીસમાની વાતોમાં એએ તેએની ખીદમત કરે. ૨૮ વાસતે એ કામ પુર્ક કરીને, તથા આ ફૂલ તેએને સોંપીને, તમારી પાસે થઈને હું ઇસિપેન જવશ. ૨૯ ને હું ખચીત જાણુંછૂઈ કે માઈ તમારી પાસે આવવું અરીસતની હંજીલની કમાલ ખરકત સાથે થશે. ૩૦ ને એએ ભાઈએ, આપણા ઓદાવંદ ઇસુ અરીસતને લીધે, તથા રહના ખીઆરથી હું તમારી અરજ કુંછૂઈ કે, તમે મારે સાઈ ઓદાની પાસે દુઆએમાં મારી સાથે કોરોસ કરો. ૩૧ એ સાઈ કે ઇહુદામાંના એઈમાનોથી હું બચું, ને જે મારી ખીદમત ઇશાલિમને સાઈ છે તે પવોતરોને પસંદ પડે; ૩૨ કે ઓદાની મરજીથી હું ખુશીથી આવું, ને તમારી સાથે તાજગીગીમું. ૩૩ હવે સલામતીનો ઓદા તમ સઘલાની સાથે હોએ.

બાબ શોલમો.

એ પણી બેહેન ફેખી જે કેંકરીની મંડલીનો ખીદમતગાર છે તેની આખત હું તમારી સીફારશ કુંછૂઈ; ૨ કે જેમ પવોતરોને લાએક છે તેમ તમે ઓદાવંદને સાઈ તેને કબુલ કરો, ને જે કામમાં તે તમારી જાહતાજ હોએ તેમાં તમે તેની મદદ કરો, કેમકે તે પોતે ઘણાની તથા મારી પણ મદદગાર થઈ છે. ૩ અરીસત ઇસુમાં મારી સાથે ખીદમત કરનારા પરીસકીલા તથા અકુલાને

સલામ કહે. ૪ તેમ્મોએ મારા જીવને સાફ પોતાની ગરદનો ધરી છે; તેમ્મોનો એહસાન હું એમ કહી નથી માનતો: બલકે ગેરકામીમ્મોની બધી મંડલીએ પણ માને છે. ૫ ને જે મંડલી તેમ્મોનાં ધરમાં છે, તેને સલામ કહે; મારો પીઆરો એપાઇનેતસ, જે ખરીસતને સાફ આપ્પાઇનું પેહેલું ફલ છે, તેને સલામ કહે. ૬ હમારે સાફ ધણી મેહેનત કીધી તે મરીઅમને સલામ કહે. ૭ મારા સગા તથા મારી સાથેના અંધીવાન આંદરોનીક, તથા ઇઉની-આને સલામ કહે, તેમ્મો રસુલોમાં નામીઆ છે; ને મારાથી અગાઉ ખરીસતમાં હતા. ૮ જોદાવંદમાં મારા પીઆરા આમ પલીઆને સલામ કહે. ૯ ખરીસતમાં હમારી સાથે કામ કરનાર ઊર્યાનને, તથા મારા પીઆરા સતાખુસને સલામ કહે. ૧૦ ખરીસતમાં માનીતા આપેલેને સલામ કહે; આરીસતખુલસના ધરનાંને સલામ કહે. ૧૧ મારા સગા હિરોદીએમને સલામ કહે; નારકીસના ધરનાં જેમ્મો જોદાવંદમાં છે, તેમ્મોને સલામ કહે. ૧૨ જોદાવંદમાં મેહેનત કરનાર તરફાઈના તથા તરફાસાને સલામ કહે; જેણે જોદાવંદને સાફ ધણી મેહેનત કીધી તે પીઆરી પેરસાને સલામ કહે. ૧૩ જોદાવંદમાં પસંદ કરેલા રફસને, તથા તેની તથા મારી માને સલામ કહે. ૧૪ આસુનકરીત, ફલેગન, હેરમા, પાતરોબા, તથા હેરમેને, તથા તેમ્મોની સાથે જે ભાઈએ છે, તેમ્મોને સલામ કહે. ૧૫ શીલોગને, તથા જીલીઆને, નેરોઆને, તથા તેની જેહેન અલુંપાને, તથા તેમ્મોની સાથે સઘલા પવીતરોને પણ સલામ કહે. ૧૬ પવીતર સુંબનથી તમે માહોમાં સલામ કહે. ખરીસતની મંડલીએ તમને સલામ કહે છે.

૧૭ હવે એમ્મે ભાઈએ, હું તમારી અરજ કુંહઈ કે, જે તાલીમ તમે પામીઆ છે એ તેને ઉલટું તમારામાં કુચે પાડવાનું, તથા કોકરો ખવડાવવાનું જેમ્મો કરે છે, તેમ્મોને એમલખી રાખો, ને તેમ્મોથી દુર રહો. ૧૮ કેમકે જેમ્મો એમવા છે તેમ્મો આપણા જોદાવંદ ઇસુ ખરીસતની ખીદમત નથી કરતા, પણ પોતાનાં પેઠની કરે છે, ને મીઠી વાતોથી તથા ખુશામતોથી ભોલા-એમનાં દીલ ભુલાવે છે. ૧૯ તમારી ફરમાનખરદારી બધાએમાં મરાહુર થઈ છે, વાસતે તમારી બાબત હું ખુરા છઈ, સિકાત હું એ આહુઈ કે નેકી બાબત તમે ડાહઆ થાએ, ને બદ બાબત ભોલા રહો. ૨૦ ને સલામતી-નો જોદા શેતાનને તમારા પગ તલિ વેહેજો છુંદરો: આપણા જોદાવંદ ઇસુ ખરીસતનો ફજલ તમારી સાથે થાએ. આમીન.

૨૧ મારી સાથે કામ કરનાર તીમોથી, તે મારા સગા લુકી, તથા ઇઆસન, તથા સોસીપાતર, તમને સલામ કહેછે. ૨૨ હું તેરતી આ પત્રનો લખનાર તમને જોદાવંદમાં સલામ કહુંછું. ૨૩ મને તથા આખી મંડલીને પહોરોણા રાખનાર ગાઈમ્મિસ તમને સલામ કહેછે; રોહિરનો ખબનચો ઝેરાસતસ તથા ભાઈ કુવાગતસ, તમને સલામ કહેછે. ૨૪ આપણા જોદાવંદ ઇસુ ખરીસતનો ફજલ તમ સઘલાની સાથે થાઓ. આમીન.

૨૫ હવે જે ભેદ દુનીઆની રાશ્તી છુપો રખેલો હતો, પણ જમાનામાં બહાર કરાઈઓ છે, ૨૬ તે હમેરાગીના જોદાના હુકમોથી નખીઓની કીતાબોમાં બધી કોમોમાં ઇમાનની તામેદારીને સાફ બહાર કરાઈઓ છે, તે ભેદના પરગઠ-પણા પરમાણે જે મારી ઇજીવ, ઇઆને ઇસુ ખરીસતની તાલીમ, ૨૭ તે પરમાણે તમને કાઓમ કરવાને કાદર છે, તે ઝેમકલા દાના જોદાને ઇસુ ખરીસતની મારફત હમેરાં ખબરગી પોહોચિ. આમીન.

ક્રીશ્ચીઓને પાઉલનું પેહેલું પત્ર.

આખ પેહેલો.

જોદાની મંડલી જે ક્રીશ્ચમાં છે, ઇઆને જેઓ ખરીસત ઇસુમાં પાક થઈઓ, તે પવોતરો કહેવાઓ છે, તેઓને; તથા તેઓ સુધાં હરેક મકાનમાં જેઓ આપણા જોદાવંદ ઇસુ ખરીસતનું નામ લેઈ, જે તેઓનો તથા આપણો પણ છે, ૨ જે સઘલાઓને જોદાની મરજીથી ઇસુ ખરીસતનો પસંદ કરેલો રસુલ પાઉલ, તથા ભાઈ સોસયેન લખેછે. ૩ જોદા આપણા આપથી, તથા જોદાવંદ ઇસુ ખરીસતથી તમને ફજલ તથા સલામતી થાઓ.

૪ ઇસુ ખરીસતથી જોદાનો જે ફજલ તમને આપાઈઓ છે તે સાફ હમેરા હું મારા જોદાના શુકર તમારી આખત કહુંછું. ૫ કેમકે તેનાથી તમે બધી રીતે બધાં જોલવામાં, તથા બધા ઇલિમમાં ભરપુર થઈઓ છેઓ: ૬ જેમ ખરીસત-

ની ગહવાઈ તમારામાં સામેત થઈ તેમ; ૭ એવી કે તમે કોઈ અપરોસમાં કમ નથી પડીઆ, ને આપણા આદાવંદ ઇસુ અરીસતના બહરે થવાની રાહ જુઓ છોએ. ૮ તે તમને આપર સુધી કાએમ પણ રાપરો, કે આપણા આદાવંદ ઇસુ અરીસતને દાહોડે તમે એએઅ ફો. ૯ આદા, જેનાથી તમે તેના એટા આપણા આદાવંદ પ્રસિ અરીસતની સોહોઅતમાં તેડાએલા છોએ, તે વફાદાર છે.

૧૦ અએ બાઈએ, આપણા આદાવંદ પ્રસિ અરીસતનાં નામથી હું તમને અરજ કરુંછું કે તમે સઘલા સરખીજ વાત બોલો, ને તમારામાં ક્યે ન પડવા દેએ, બલકે તમે એક દીલ તથા એક સમજના થઈને પુરા મલીઆ રહે. ૧૧ કેમકે, અએ મારા બાઈએ, કલોએના ધરનાએથી તમારી આપત મને એમ માલુમ પડીઈ કે તમારામાં જઘડા છે. ૧૨ હવે હું એ કહુંછું કે તમારામાં હરેક કોહેએ કે, હું તો પાઉલનો, ને હું આપોલોનો, ને હું કેફોનો, ને હું અરીસતનો છું. ૧૩ તો શુ અરીસત વેહેઆઈએ છે? શું પાઉલ તમારે સાર કસ પર જડાઈએ હતો? ઇઆ શું પાઉલને નામે તમારું આપતીસમા થઈઈ? ૧૪ હું આદાના શુકર કહુંછું કે કરીસપા તથા ગાઈઆ વીના તમારામાંના કોઈનું આપતીસમા મેં કીયું નથી. ૧૫ એ કોઈકે છે મેં પોતાનાં નામે આપતીસમા કીયું. ૧૬ ને સતેજાનના કુટુંબનું પણ મેં આપતીસમા કીયું, પણ એ શીવાએ ખીજ કોઈનું આપતીસમા મેં કીયું હોએ, એ મને માલુમ નથી.

૧૭ કેમકે અરીસતે આપતીસમા કરવાને નહીં, પણ ઇજીલ સંબલાવાને મને મોકલીએ છે; પણ બોલીની હીકમતથી નહીં, કે એ તેથી અરીસતનો કસ બેહાંસેલ થાએ. ૧૮ કેમકે હલાક થનારાએને કસની વાત બેવકુફી લાગે, પણ આપણ તારણ પામનારાએને આદાની કુદરત તે લાગે. ૧૯ કેમકે એમ લખેલું છે કે, “દાનાવોની દાનાઈ હું નેસત કરરા, ને સમજીકોની સમજ આતલ કરરા.” ૨૦ દાનાવ કાંહાં છે? રાસતરી કાંહાં છે? આ બહાનનો હુજત કરનાર કાંહાં છે? શું આદાએ આ દુનીઆની દાનાઈને બેવકુફી નથી ઠરાવો? ૨૧ કેમકે આદાની દાનાઈને લીધે દુનીઆએ દાનાઈથી આદાને ખીજનીએ નહીં, તારે આદાની એ મરજી થઈ કે મુનાદીની બેવકુફીથી ઇમાન લાવનારાએને અચાવે. ૨૨ કારણ કે ઇહીએ નોરાની માગેને તે હેલેનીએ દાનાઈ શોવે; ૨૩ પણ કસ પર જડાએલા અરીસતન મુનાદી હમે ફરીએએએ; એ ઇહીએને ડોકરાવનાર પથર, તથા હેલેની

ઝીને એવકુફી લાગેછે. ૨૪ પણ તેડલા ઇહુદીઝા તથા હેલેનીઝીને સાઈ ખરી-સત ઝાદાની કુદરત, તથા ઝાદાની દાનાઈ છે. ૨૫ ફારણુ કે ઝાદાની એવકુફી માણસોની દાનાઈથી બેહેતર છે, ને ઝાદાની કમજોરી માણસો કરતાં જોરાવર છે. ૨૬ કેમકે, ઝઝમે ભાઈઝી, તમાઈ તેડાવયું તમે જ્યુઝીઝીઝી કે જીસમ પરમાણુ ઘણા દાનાવો, કે ઘણા જોરાવરો, કે ઘણા અશરકો નથી તેડાઈઝા. ૨૭ મગર ઝાદાઝમે દાનાવાને શરમીંદા કરવા સાઈ દુનીઝાના એવકુફીને પસંદ કીધા છે; ને જોરાવરોને શરમીંદા કરવા સાઈ ઝાદાઝમે દુનીઝાના કમજોરીને પસંદ કીધા છે. ૨૮ ને દુનીઝાના કમીનોને, તથા વઝાડઝમેલાઝીને, તથા જે નથી તેઝીને ઝાદાઝમે ઝમે સાઈ પસંદ કીધા છે કે, જે છે તેઝીને નાચીજ કરે. ૨૯ ઝમે સાઈ કે કોઈ શખસ તેની ઝાગલ કૂખર ન કરે. ૩૦ પણ તેનાથી તમે ઇસુ ખરીસતમાં છેઝી, કે તે ઝાદાથી આપણે સાઈ દાનાઈ, તથા શસતી, તથા પાકીજગી, તથા છુટકારો થઈઝી છે; ૩૧ કે જેલું લખીજીંછ તેવું થાઝમે કે, “જે કોઈ કૂખર કરે તે ઝાદાવંદમાં કરે.”

બાબ બીજો.

ઝને ઝઝમે ભાઈઝી, ઝાદાની ગહવાઈની ખખર આપતો તમારી પાસે હું આવીઝી, તારે બોલીનાં ઉમદાંપણુ કે હીકમત સાથે આવીઝી નહીં હતો. ૨ કેમકે મેં કરાવીજીં હતું કે ઇસુ ખરીસત, તથા તેનું કરસે જડાવયું, ઝમે શીવાઝમે તમારે દરમીઝાન હું ખીજું કંઈ ન જાણું. ૩ ને હું કમજોરી સાથે તથા ડર સાથે તથા બહુ કાંપવા સાથે તમારે દરમીઝાન હતો. ૪ ને મારાં બોલી, તથા મારી મુનાદી ઇનિસાનની હીકમતની લલચાવનારી વાતોથી નહીં, પણ રહની તથા કુદરતની દલીલ સાથે હતી; ૫ કે તમારો ઝમતકાદ ઇનિસાનની હીકમતથી નહીં, પણ ઝાદાની કુદરતથી થાઝમે.

૬ તોપણુ કામીલોને દરમીઝાન હમે હીકમતની વાતો બોલીઝમેછઈઝમે, મગર ઝા જાહાનની, કે ઝા જાહાનના નેસત થનાર હાકમોનો હીકમત નહીં. ૭ બલકે ઝાદાના ભેદની હીકમત, જે છુપી રાખેલી હતી, ને જે જમાનાઝા-થી પેહેલાં હમારી જલાલને સાઈ મુકરર થઈ હતી, તે બાખત હમે બોલીઝમે-છઈઝમે. ૮ તે ઝા જમાનાના હાકમોમાંના કોઈઝમે જાણી નહીં, કેમકે જે તેઝીઝમે જાણી હતે, તો જલાલના ઝાદાવંદને તેઝીઝમે કરસે જડીઝા નહીં હતે. ૯ પણ જેમ લખીજીં છે તેમ કે, “ઝાદાઝમે પોતા પર ખીઆર

કરનારાએને સારૂ જે ચીજો તમઆર કીધી છે તે આંએ દીઠી નથી, કાને શાંબલી નથી, ને આદમીનાં દીલમાં આવી નથી.” ૧૦ પણ જોદાએ પોતાના રહથી આપણી ઉપર તે જાહેર કીધી છે; કેમકે રહ સધલી વાતોને, આદાની ઊંડી વાતોને પણ શોધે છે. ૧૧ કારણ કે આદમીનો રહ જે તેનામાં છે, તે શીવાએ આદમીની વાતો ખીજું કીજાં આદમી જાણે છે? તેમજ આદાના રહ શીવાએ આદમીની વાતો કોઈ જાણતું નથી. ૧૨ ને જોદાએ હમને જે ચીજો અખ-શી છે તે જાણવા સારૂ હમે દુનીઆનો રહ નહીં, પણ જે રહ આદાનો છે તે પામીઆ છઠએ. ૧૩ ને એ વાતો હમે કહીએ છઠએ, આદમીની હીકમતે શીખવેલી વાતોથી નહીં, પણ રહાની વાતો રહાની સાયે સરખાવીને, પાકરહની શીખવેલી વાતો કહીએ છઠએ. ૧૪ પણ નફસાની આદમી આદાના રહની વાતો કચ્ચલ કરતો નથી, કેમકે તેએ તેને બેવકુફી લાગે છે; ને તેએને તે જાણી શકતો નથી, કેમકે તેએ રહાની રીતે સમજએ છે. ૧૫ પણ જે રહાની છે, તે બધી વાતોનો દરીઆફત કરે છે, પણ તે પોતે કોઈના દરીઆફતમાં આવતો નથી. ૧૬ કેમકે આદાવંદની સમજ કોણ સમજી છે તે તેને સમ-જવે? પણ હમને ખરીસતની સમજ છે.

બાબ તીજો.

એને એએ બાહએ, જેમ રહાનીએને તેમ તમને હું કહી નહીં રાકાએ, પણ જેમ જીસમાનીએને, હઆને જેવા કે ખરીસતનાં બાલકોને. ૨ મેં તમને દુધથી પાલીઆ છે, ને એનથી નહીં, કેમકે તમને તાકાત નહીં હતી, બલકે હજી તમને તાકાત નથી. ૩ કારણ કે તમે હજી જીસમાની છેએ; કેમકે જાંહાં લગી તમારામાં એએઆઈ, તથા જઘડા, તથા કુટો છે. તાંહાં લગી શું તમે જીસમાની નથી, ને આદમીની આલ પર આલતા નથી? ૪ કેમકે જારે એક છે છે કે, હું પાઉલનો છજાં, ને ખીજો છે છે કે, હું આપો-લોનો છજાં, તારે તમે જીસમાની છેએ કે નહીં? ૫ તો પાઉલ કોણ છે? ને આપોલો કોણ છે? તેએ કકત ખીદમતગાર છે: જેમ આદાવંદે હરેકને આપીજાં તેમ તમે તેએથી એતકાદ કીધાં. ૬ મેં તો રોપીજાં, આપોલાએ પાઈજાં, પણ જોદાએ ઉગાવીજાં. ૭ વાસને રોપનાર કંઈ નથી, ને પાનાર કંઈ નથી; મગર ઉગાવનાર આદા તે છે. ૮ ને રોપનાર તથા પાનાર એક છે; ને હરેક પોતાની મહેનત પરમાણે પોતાની મજ્બૂરી પામશે. ૯ કેમકે હમે આદાની

સાથે હમખીદમત છઠ્ઠમ્, તમે આદાની ખેતી તથા આદાની બાંધણી છેમ્મા.
 ૧૦ આદાનો ફૂલ જે મને અપાઈમ્મા છે તે પરમાણે દાનાવ બાંધનારના
 જેવા મેં પાઈમ્મા નાંખીમ્મા, ને બીજે તે પર બાંધેછે, વાસતે હરેકને ગોર કર-
 વા બેઠમ્મે કે તે પર કેવું બાંધેછે. ૧૧ કેમકે નાંખેલા પાઈમ્મા, જે ઇસુ
 ખરીસત છે, તે વીના ખીજને કોઈ નાંખી શકતું નથી. ૧૨ ને જે કોઈમ્મે
 પાઈમ્મા પર સુંતું, રૂપું, જવેર, લાકડું, ધારા, કે ખુપરા બાંધેછે; ૧૩ તો
 હરેકનું કામ બહાર કરશે; કેમકે તે દાહોડા તેને બહાર કરશે, કારણ કે આગથી
 તે બહાર થશે, ને હરેકનું કામ કેવું છે, તે આગ પારખશે. ૧૪ જેનું કામ જે
 તેણે તે ઉપર બાંધીઠી, તેજે ઠકશે, તો તે મજબૂત પામશે. ૧૫ ને જેનું
 કામ બલી જશે, તે નુકસાન ઉઠાવશે; તોપણ તે પોતે તારણ પામશે, પણ
 મ્મેવું કે જાણે આગથી. ૧૬ તમે આદાનું મંદીર છેમ્મા, ને આદાનો રહ તમા-
 રામાં વસેછે, મ્મે શું તમે નથી જાણતા? ૧૭ જે કોઈ આદાના મંદીરને ખરાબ
 કરેછે, તો આદા તેને હલાક કરશે; કેમકે આદાનું મંદીર, જે તમે છેમ્મા, તે
 પાક છે. ૧૮ કોઈ પોતાને ન બુલાવે, જે તમારામાંનો કોઈ મ્મેમ ધારેછે કે
 પોતે આ દુનીઆમાં દાનાવ છે, તો દાનાવ થવા સાથે તે બેવકુફ બને; ૧૯
 કેમકે આ દુનીઆની દાનાઈ આદાની આગલ બેવકુફી છે; કારણ કે મ્મેમ
 લખીઠી છે કે, “દાનાવાને તેમ્માની ચતુરાઈમાં તે પકડેછે.” ૨૦ ને વલી,
 “આદાવંદ દાનાવાના વીચાર જાણેછે કે તેમ્મા નકામાં છે.” ૨૧ મ્મે સાથે આદ-
 મીમ્મામાં ફૂપર કોઈ ન કરે, કેમકે બધાં તમારાં છે, ૨૨ પાઉલ, કે આપણો, કે
 કેફા, કે દુનીઆ, કે જીંદગી, કે માત, કે હાલની ચીજો, કે થનાર ચીજો,
 બધાં તમારાં છે; ૨૩ ને તમે ખરીસતના છેમ્મા, ને ખરીસત આદાનો છે.

બાબ ચોથો.

આદમીમ્મે હમને ખરીસતના ખીદમતગાર તથા આદાના ભેદોના
 કારભારીમ્માના જેવા ગણવા. ૨ વલી કારભારીમ્મામાં મ્મે જોઈમ્મે કે હરેક
 દીઆનતદાર હોમ્મે. ૩ પણ તમથી કમ્મા કે કોઈ આદમીથી મારી પરખ
 કરામ્મે, મ્મેની મને કંઈ પરવા નથી; હું મારી પોતાની પણ પરખ કરતો નથી.
 ૪ કેમકે હું પોતા બામત કંઈ જાણતો નથી; તોપણ મ્મેથી હું રાસત નથી
 કરતો; પણ જે મને પરખેછે તે આદાવંદ છે. ૫ મ્મે સાથે વખતની અગાઉ,
 ઇઆને આદાવંદ આવે તાંહાં સુધી, ઇનસાફ ન થાવો; અંધારાનાં ઘુપાં કામોને

તે શેરાન કરરો, ને દીલાના મનસુખા જાહેર કરરો; તારે હરેકનાં વખાણુ ખોદાથી થરો.

૬ પણ અર્ચ્ય ભાઈઆ, તમારે સાહ આ વાતો તમસોલની તોરમાં હું પોતા પર તથા આપોણા પર લાવીઆ છઈ, અર્ચ્ય કારણુ સાહ કે જે લખેલું છે તે કરતાં કોઈને જીઆદા ન ગણુવો, અર્ચ્ય તમે હમારા પરથી શીખો, કે તમારામાંનો કોઈ અર્ચ્ય પીજાને ઉલટો ફૂલે નહીં. ૭ કેમકે પીજાઓથી તારામાં કોણુ ફરક પાડેછે? ને જે તું પામીઆ નથી, અર્ચ્ય તારો પાસે શું છે? ને જે તું પામીઆ છે, તો ન પામેલાના સરખા તું કેમ વડાઈ કરેછે? ૮ હવે તમે ધરાઈઆ છે આ; હવે તમે દોલતમંદ થઈઆ છે આ; હમારા વીના તમે પાદશાહી કીધી; ને તમે પાદશાહી કરો અર્ચ્ય મારી મરજી છે, કે હમે પણ તમારી સાથે પાદશાહી કરીઅ. ૯ કેમકે મને અર્ચ્યો ગુમાન આવેછે કે ખોદા અર્ચ્ય હમ રસુલોને મરણુને સાહ છેલા દેખાડીઆ છે: કારણુ કે દુનીઆને, તથા ફીરિશતાઆને, તથા આદમીઆને, હમે સોંગના જેવા થઈઆ છઈ અર્ચ્ય. ૧૦ ખરીસતને લીધે હમે ખેવકુઈ છઈ અર્ચ્ય, પણ તમે ખરીસતમાં દાનાવ છે આ, હમે કમજોર છઈ અર્ચ્ય, પણ તમે જોરાવર છે આ, તમે ઈજતવાલા છઈ આ, પણ હમે વખોડા અર્ચ્યલા છઈ અર્ચ્ય. ૧૧ હમણાની ઘડી સુધી હમે બુખીઆ, તથા પીઆસા, તથા નાગા છઈ અર્ચ્ય, ને માર આઈ અર્ચ્ય છઈ અર્ચ્ય, ને ભટકાઈ અર્ચ્ય છઈ અર્ચ્ય. ૧૨ ને હમે પોતાના હાતોથી મેહેનત કરી અર્ચ્ય છઈ અર્ચ્ય; વખોડેલા છતાં, હમે ખરકત આપી અર્ચ્ય છઈ અર્ચ્ય; મતાવેલા છતાં, હમે સહી અર્ચ્ય છઈ અર્ચ્ય. ૧૩ નીંદા પામીને હમે વીનંતી કરી અર્ચ્ય છઈ અર્ચ્ય; દુનીઆના મેલ, તથા મધલાના કચડા સરખા આજ લગી હમે થઈઆ છઈ અર્ચ્ય. ૧૪ તમને શરમાવવા સાહ આ વાતો હું લખતો નથી, પણ જેમ મારાં પીઆરાં ફરજીદોને તેમ તમને નશીહત કહું છઈ. ૧૫ કારણુ કે અગર તમને ખરીસતમાં દરા હજર ઉસતાદ હો અર્ચ્ય, તોપણ તમને ઘણુ બાપ નથી; કેમકે ઇજીલને આરારે ખરીસત ઇસુમાં મેં તમને જનમાવીઆ છે. ૧૬ અર્ચ્ય સાહ હું તમારી અરજ કહું છઈ કે, તમે મારી પછવાડે ચાલનારા થા અર્ચ્ય. ૧૭ અર્ચ્ય સાહ તીમોથી જે મારો પીઆરો દીકરો, તથા ખોદાવંદમાં વફાદાર છે, તેને મેં તમારી પાસે મોકલીઆ છે, ને મારી રીતો જે ખરીસતમાં છે, ને હરેક મંડલીમાં હું શીખવું છઈ, તે તમને ઈઆદ કરાવશે. ૧૮ ને કેટલા અર્ચ્ય કુલા અર્ચ્ય, અર્ચ્ય સમજીને કે જાણુ હું તમારી પાસે આવનાર નથી. ૧૯ પણ ખોદાવંદની મરજી હરો તો હું તમારી પાસે

જલદી આવરા, ને જેઓ પુલાહઆ તેઓની વાતોનો નહીં, પણ કુદરતને દરીઆકત કરરા. ૨૦ કેમકે જોદાની પાદરાહત વાતથી નથી, પણ કુદરતથી છે. ૨૧ તમે શું ચાહો છેઓ ? હું લાકડી લઈને આવું, કે પીઆરથી તથા નરમાહના રહથી ?

બાબ પાંચમો.

ધણાઓથી રાંભલાઓએ કે, તમારામાં હરામકારી થાઓછે, ને ઓવી હરામકારી કે, ગેરકોમીઓ તેનું નામ પણ લેતા નથી, ઇઆ કે કોઈ પોતાના બાપની બધીઓને લે. ૨ ને તમે પુલાઓ છેઓ, ને તે કરતાં શોક નથી કરતા કે, જોએ ઓ કામ કીધું, તે તમારામાંથી કહડાઓ. ૩ હું તો બદનથી ગેરહાજર છઈં, પણ રહથી હાજર છઈં, ને હાજર થઓલા મુઆકક જોએ ઓ કામ કીધું તેનો ઇનસાફ મેં કીધો છે; ૪ કે તમે તથા મારો રહ, આપણા જોદાવંદ ઇમિ ખરીસતની કુદરત સાથે ઓકલા થઈને, આપણા જોદાવંદ ઇસુ ખરીસતનાં નામથી ઓવા રાખસેને બદનનાં ઇખને સાર શેતાનને સોપો કે, ૫ જોદાવંદ ઇસુને દાહોડે તેનો રહ તારણુ પામે. ૬ તમારું કુખર કરવું શાર નથી. શું તમે નથી જાણતા કે થોડું ખમીર આપ્યા લોદાને ખમીરી કરેછે ? ૭ ઓ સાર જોમ તમે ઓખમીર છેઓ, તેમ પોતે નવો લોદો બનવા સાર જુનાં ખમીરને કાહાડી નાંઓ; કેમકે ખરીસત, જો આપણું પાસખા, તે આપણે સાર કુરબાન થઓઆ. ૮ વાસેને જુનાં ખમીરથી નહીં, ને બદી તથા ખુરાહના ખમીરથી નહીં, બલકે સકાહ તથા મચાહની ઓખમીરી શેટલી સાથે આપણે ઓ પરવ પાલીઓ.

૯ મેં તમને પતરમાં લખીઈ છે કે તમે હરામકારોની સોહોબત ન કરો. ૧૦ લકાન ઓમ નહીં કે ખીલકુલ દુનીઆના હરામકારો, કે લાખીઓ, કે જાલમા, કે ખુતપરસતોની સોહોબત ન કરો; કેમકે ઓમ હોઓ તારે તો તમને દુનીઆમાંથી નીકલવાની જરૂર પડે. ૧૧ પણ હવે મેં તમને ઓ લખીઈ છે કે જો કોઈ ભાઈ કેહેવા ઓએ, ને તે જો હરામકાર, ઇઆ લાખી, ઇઆ ખુત પરસત, ઇઆ નીંદા કરનાર, ઇઆ દારખાજ, ઇઆ જુલમી હોઓ, તો ઓવાની સોહોબત ન કરવી, ને તેની સાથે ખાવું પણ નહીં. ૧૨ કેમકે આહારનાઓનો ઇનસાફ હરાવવાનું મારે શું કામ છે ? માંહેતાઓનો ઇનસાફ તમે હરાવો છેઓ કે નહીં ? ૧૩ આહારનાઓનો ઇનસાફ જોદા રૂવિએ; વાસેને તમે તે ખુરા રાખસેને તમારામાંથી આહાર કાહોડો.

આખ છઠો.

૧ તમારામાં શું કોઈ ગ્મિવં હીમત રાખે છે કે, બીજાની સાથે કંઈ મામલા છતાં, પવીતરોનો પાસે નહીં, પણ બેદીની ગ્મા પાસે ફેસલો કરાવવાને જાગ્યે? ૨ શું તમે નથી જાણતા કે પવીતરો દુનીઆનો ઈનસાફ હરાવરો? ને જો દુનીઆનો ઈનસાફ તમથી કરાગ્યે, તો શું નાહાના મામલા ગ્મિનો ઈનસાફ હરાવવાને તમે લાગ્યેક નથી? ૩ શું તમે નથી જાણતા કે આપણે ફીરિશતા ગ્મિનો ઈનસાફ કરશું? તો આ જીંદગીના મામલા ગ્મિનો કેમ નહીં? ૪ વાસતે જો તમને આ જીંદગીના મામલા જો ગ્મિ, તો મંડલીમાં જો ગ્મિ હલકા ગણાગ્યે છે તે ગ્મિને તે પર બેસાડો. ૫ હું તમને રામભાવવા સારૂ કહું છું: શું તમારામાં ગ્મિવા ગ્મિક પણ અકલમંદ નથી કે જે પોતાના બાઈ ગ્મિ વચે ઈનસાફ કરે? ૬ પણ બાઈબાઈ પર જો ગ્મિ બેસમાન છે તે ગ્મિની આગલ ફરીઆદી કરો. ૭ વાસતે ગ્મિ તમારામાં મોટી ખોડ છે કે, તમે ગ્મિક બીજા ઉપર ફરીઆદી માંડો છો ગ્મિ; ગ્મિ કરતાં તમે જીલમ કેમ સેહેતા નથી? ને જુકસાન કેમ નથી કપ્તલ કરતા? ૮ પણ તમે જીલમ કરો છો ગ્મિ, તથા છેતરો છો ગ્મિ. ને તે પણ બાઈ ગ્મિને. ૯ શું તમે નથી જાણતા કે નારાસતો ખોદાની પાદશાહતનો વારસો પામનાર નથી? તમે ફરેખ ના ખા ગ્મિ, હરામકારો, તથા ખુતપરસતો, તથા જનાકારો, તથા આ ગ્મિરો, તથા જોડીબાજો; ૧૦ તથા ચોરો, તથા જોખી ગ્મિ. તથા દારૂબાજો, તથા નીંદા કરનારા ગ્મિ, તથા જીલમી ગ્મિ. ખોદાની પાદશાહતનો વારસો પામનાર નથી. ૧૧ ને તમારામાંના કેટલા ગ્મિક ગ્મિવા હતા; પણ ખોદાવંદ ઈસુનાં નામે, તથા આપણા ખોદાના રહેથી તમે ધોવાઈ ગ્મિ છો ગ્મિ, તથા પાક થઈ ગ્મિ છો ગ્મિ, તથા રાસત ફરીઆ છો ગ્મિ.

૧૨ બધી સ્ત્રીજ મને રવા છે, પણ બધી ફાગ્મિદેમંદ નથી; બધી અંજ મને રવા છે, પણ હું કોઈ સ્ત્રીજના ગ્મિખનીઅરમાં નહીં આવરા. ૧૩ ખોરાક પેટને સારૂ, ને પેટ ખોરાકને સારૂ છે, પણ ખોદા ગ્મિને તથા તેને પણ નેસત કરરો: બદન હરામકારીને સારૂ નથી, પણ ખોદાવંદને સારૂ. ને ખોદાવંદ બદનને સારૂ છે. ૧૪ ને ખોદા ગ્મિ ખોદાવંદને કહાડી ગ્મિ; ને પોતાની કુદરતે આપણને પણ કહાડરો. ૧૫ તમારાં બદનો ખરીસતનાં અંગ છે, ગ્મિ શું તમે જાણતા નથી? તો શું હું ખરીસતનાં અંગ લઈને કસબાણનાં અંગ કરું? ગ્મિમ ન થા ગ્મિ. ૧૬ શું તમે જાણતા નથી કે, જે કોઈ કસબાણ સાથે જોડા ગ્મિ છે તે ગ્મિક તન છે:

કેમકે તે કહેછે કે, “તે બેહુ ઝમક તન થશે.” ૧૭ પણ ઝાદાવંદ સાથે જે જોડાઝમિએ તે ઝમક રહ છે. ૧૮ હરામકારીથી નાહાસો; જે જે યુનાહ આદમી કરેછે તે બદન બાહાર છે; પણ જના જે કરેછે, તે પોતાનાં બદનનો યુનાહગાર થાઝમિએ. ૧૯ શું તમે જાણતા નથી કે તમારામાં જે પાક રહ છે, જે તમને ઝાદાથી અપાઈઝમિ છે, તેનું મંદીર તમારું બદન છે, ને તમે પોતાના નથી? ૨૦ કેમકે તમે કીમતથી વેચાતા લેવાઈઝમિ છેઝમિ; વાસતે તમારાં બદન તથા તમારા રહ, જે ઝાદાના છે, તેઝમિથી ઝાદાની બુજરગી કરો.

બાબ સાતમો.

જે વાતો તમે મને લખી તે બાબત : મરદ ઝીરતને ન અડકે, તો બેહતર. ૨ લેકીન હરામકારી ન થાઝમિ, વાસતે હરેક મરદને પોતાની બધઝમિર હોઝમિ, ને હરેક ઝીરતને પોતાનો વર હોઝમિ. ૩ વર બધઝમિરના વાજબી હક અદા કરે, ને તેજ પરમાણે બધઝમિર પણ પોતાના વરના. ૪ બધઝમિરને પોતાનાં બદનનો ઝમિપતીઆર નથી, પણ વરને છે; ને તે પરમાણે વરને પણ પોતાનાં બદનનો ઝમિપતીઆર નથી, પણ બધઝમિરને છે. ૫ તમે ઝમક બીજાથી જીદાં ના રહો, પણ થોડી મુદત પોતાની રાજીખુશીથી અપવાસ કરવા તથા દુઆ માંગવા સાર થાઝમિ; ને પાછાં ઝમકડાં આણો, કે તમારી બેપહ-રેજીથી રોતાન તમારી ઈમતેહાન ન કરે. ૬ પણ આ હું સલાહની રીતે કહુંછઈ, હુકમની રીતે નહીં. ૭ કેમકે હું આહુંછઈ કે જેવા હું છઈ, તેવાં બધાં માણુસ થાઝમિ; પણ હરેકને ઝાદાથી પોત પોતાની બખરોસ છે; ઝમકને ઝમક રીતની, ને બીજાને બીજી રીતની.

૮ પણ કુંવારાઝમિને તથા વીધવાઝમિને હું કહુંછઈ કે, જે તેઝમિ મારા જેવાં રહે, તો તેઝમિને શાઈ છે. ૯ લેકીન જે તેઝમિ પહેરેજ રહી નથી શકતાં, તો તેઝમિ પરણે, કેમકે બલવા કરતાં પરણવું બેહતર છે. ૧૦ ને પરણેલાંઝમિને હું હુકમ કરુંછઈ, લેકીન હું નહીં, પણ ઝાદાવંદ કહેછે કે, બધઝમિર વરથી જીદી ન થાઝમિ; ૧૧ પણ જે તે જીદી થાઝમિ, તો પરણીઆ વીના રહે, ઈઆ વરની સાથે પાંછી મલી જાઝમિ; ને વર પણ બધઝમિરને ન મુકી દે. ૧૨ પણ બાકી-નાઝમિને ઝાદાવંદ નહીં, હું કહુંછઈ કે, જે કોઈ બાઈની બધઝમિર બેઈમાન છે, ને તે તેની સાથે રહેવાને રાજી છે, તો તે તેને મુકી ન દે. ૧૩ ને જે બધરીનો વર બેઈમાન છે, ને તે તેની સાથે રહેવાને રાજી છે, તો તે તેને ન મુકે.

૧૪ કેમકે એમિન વર પોતાની બધઝિરને લીધે પાક કરાઝિએ, ને એમિન બધઝિર પણ વરને લીધે પાક કરાઝિએ; નહીં તો તમારાં ફરજદો નાપાક થતે; પણ હવે તેઝી પાક છે. ૧૫ પણ જો એમિન જુદો થાઝિ, તો જુદો થાઝિ; કોઈ ભાઈ કે બેહેન ઝિવી બાબતમાં બંધાઝિલાં નથી; પણ જોદાઝિ આપણને સહલાને સાર તેડીઝા છે. ૧૬ કેમકે, ઝઝિ બધઝિર, તું પોતાના વરને બચાવશે કે નહીં, ઝિ શું તું જાણેછે? ઈઝા, ઝઝિ મરદ, તું પોતાની બધઝિરને બચાવશે કે નહીં, ઝિ શું તું જાણેછે? ૧૭ પણ જેમ હરેકને જોદાઝિ વેહેંચી આપીજી છે, ને હરેકને જેમ જોદાવંદે તેડીઝા છે, તેમ તે ચાલે; ને સઘલી મંડલીઝીમાં હું ઝિમ ડરાવુંછઈ. ૧૮ જો કોઈ સુંતતી છતાં તેડાઝિલા છે, તો તે બેસુંતત ન થાઝિ; જો કોઈ બેસુંતત તેડાઝિ-લા છે, તો તે સુંતતી ન થાઝિ. ૧૯ સુંતત કંઈ નથી, ને બેસુંતત કંઈ નથી; મગર જોદાના હુકમ પાલવા તેજ. ૨૦ હરેક જે હાલતમાં તેડાઈઝા, તેમાંજ તે રહે. ૨૧ તું ગોલામ છતાં શું તેડાઈઝા છે? તો તેનો ઝંદેરો ન કર; પણ જો તું આજદ થઈ શકતો હોઝિ, તો તેમ કર. ૨૨ કેમકે ગોલામ છતાં જોદાવંદથી જે તેડાઈઝા છે, તે જોદાવંદનો આજદ થઈલા છે; ને ઝિમજ જે આજદ છતાં તેડાઈઝા છે, તે ખરીસતનો ગોલામ છે. ૨૩ તમે કીમતથી વેચાતા લેવાઈઝા છે ઝી; આદમીના ગોલામ ના બનો. ૨૪ ઝઝિ ભાઈઝા, હરેક જે હાલતમાં તેડાઈઝા છે, તેમાં જોદાની સાથે તે રહે.

૨૫ હવે કુંવારીઝી બાબત જોદાવંદનો કોઈ હુકમ મારી પાસે નથી; લેક્રીન જેમ દીઝાનતદાર થવાને જોદાવંદથી રહમ પામી ઝી, તેમ હું સહલા આપું-છઈ. ૨૬ તો હું ઝિમ ધારુંછઈ કે, હાલની તકલીફને લીધે ઝિ બેહતર છે, ઈઝાને જેવા છે તેવા રહેવું માણસને બેહતર છે. ૨૭ તું શું બધઝિરને બંધાઝિલા છે? તો છુટ્ટો ના શોધ; તું શું બધઝિરથી છુટ્ટો છે? તો બધઝિર ના શોધ. ૨૮ લેક્રીન જો તું પરણેછે, તો પાપ નથી કરતો; ને જો કુંવારી પરણેછે, તો તે પાપ નથી કરતી; લેક્રીન ઝિવાંઝી બદનમાં તકલીફ પામશે. પણ હું તમને વધારે કહેતો નથી. ૨૯ ને ઝઝિ ભાઈઝા, હું ઝિ કહુંછઈ કે વખત ટુંકો છે; વાસતે ઝિમ થવું જોઈઝિ કે, જેઝીને બધઝિર છે, તેઝીને જાણે નથી; ૩૦ ને જેઝી રહે, તેઝી જાણે રડતા નથી; ને જેઝી ખુશી કરે, તેઝી જાણે ખુશી કરતા નથી; ને જેઝી ખરીદ કરે, તેઝી જાણે કંઈ રાખતા નથી; ૩૧ ને દુનીઝાને વાપરનારા, ઝિવા કે જાણે તેની સાથે

કામ નથી પાડતા; કેમકે દુનીઆનો તમારો ગુજરતો જાગ્યે છે. ૩૨ પણ હું આહુંછળી કે તમે એએદેશા રહો. જે પરણેલો નથી તે આદાવંદના એદેશામાં રહેછે, કે આદાવંદને તે કેમ રાજી કરે; ૩૩ પણ જે પરણેલો છે તે દુનીઆના એદેશામાં રહેછે, કે પોતાની બધએરને કેમ રાજી કરે. ૩૪ બધએર તથા કુંવારીમાં પણ ફરક છે: જે પરણેલી નથી તે આદાવંદના એદેશામાં રહેછે, કે પોતાનાં બદન તથા રહમાં તે પાક થાય્મે; પણ જે પરણેલી છે તે દુનીઆના એદેશામાં રહેછે કે પોતાના વરને કેમ રાજી કરે. ૩૫ પણ તમારા કુએદાને સાર એ હું કહુંછળી, તમ પર કુદો નાંખવા સાર નહીં; બલકે જે લાએક છે તે સાર, કે તમે આદાવંદની બંદગીમાં ખીનગબરાટ મરાગુલ રહો. ૩૬ પણ જે કોઇ સમને કે તે પોતાની કુંવારી બાબત એમુનાસીબ કરેછે, જે તેનો વખત ત્રીતીએ છે, ને એમ જર છે, તો તે જે આહે તે કરે, તે પાપ નથી કરતો, તેએ પરણે. ૩૭ પણ જે કોઇ પોતાને અગત ન છતાં દીલમાં મજબુત રહે, ને પોતાની મરજી પર એખતીઆર રાએછે, ને પોતાની કુંવારીને સાચવે, એમ પોતાનાં દીલમાં ડરાવેછે, તે એહતર કરેછે. ૩૮ એ સાર જે તેને પરણાવેછે, તે સાર કરેછે; પણ જે પરણાવતો નથી, તે એહતર કરેછે. ૩૯ બધએર જાંહાં સુધી પોતાનો વર જીવેછે, તાંહાં સુધી રારીઅતથી બાંધેલી છે; પણ જે તેનો વર ગુજરીએ હોએ, તો જેની સાથે તે આહે તેની સાથે લગન કરવાને તે મુખતીઆર છે; લેકીન આદાવંદમાં. ૪૦ પણ જે તે એમજ રહે, તો મારા વીચાર પરમાણે તે વધતી સુખી થશે; ને હું જાહુંછળી કે આદાનો રહ મારામાં છે.

બાબ જાઠમો.

હવે મુરતીએનાં અરપણુ બાબત: આપણે જાણીએ છઠએ કે આપણુ સરવને ગનીઆન છે. ૨ ગનીઆન કુલાવેછે, પણ પીઆર સુધારેછે. ને જે કોઇ વીચારેછે કે પોતે કંઈ જાણુછે, તો જેમ જાણુવું જેઠએ તેમ હજી સુધી તે કંઈ જાણુતો નથી. ૩ પણ જે કોઈ આદા પર પીઆર કરેછે, તો તેથી તે જાણુએછે. ૪ તો હવે મુરતીએનાં અરપણુ ખાવા બાબત: આપણે જાણીએછએ કે મુરતીએ દુનીઆમાં કંઈ નથી, ને કે એક વીના ખીજે કોઈ આદા નથી. ૫ કેમકે અગર આસમાનમાં તથા જમીન પર કેહેવાએલા આદા છે, (જેમ ઘણા આદા તથા ઘણા આદાવંદો છે.)

૬ તોપણ આપણને એક જોદા બાપ છે, જેનાથી સઘલાં છે, ને આપણે તેને સાર; ને એક જોદાવંદ ઇસુ ખરીસત છે, તેનાથી સઘલાં થઈએ, ને આપણે તેનાથી છઈએ. ૭ લોકીન સહુને એ ગનીઆન નથી, પણ હમણા સુધી ફેટલાએક મુરતીના ભાવથી મુરતીનાં અરપણુ જેવું આએ છે; ને તેએનાં દીલ કમજોરે છતાં મલીન થાએ છે. ૮ પણ જોરાક આપણને જોદા પાસે પોહોંચાડતો નથી, કેમકે જો આએ તો આપણી કંઈ જારતી નથી થતી, ને જો ન આએ તો ઘટતા નથી. ૯ પણ અબરદાર રહો કે તમારો એ એખતીઆર કમજોરોને ઠોકરનું કારણ ન થાએ. ૧૦ કેમકે અગર તું સમજ રાખનારને મુરતીનાં મંદીરમાં આતો કોઈ જુએ, તો જેનુ દીલ કમજોર છે તે મુરતીએનાં અરપણુ આવાને શું હીમત નહીં ધરશે? ૧૧ ને તારો કમજોર ભાઈ, જેને સાર ખરીસત મરણુ પામીએ, તે શું તારી સમજને લીધે હલાક થાએ? ૧૨ ને જોરે તમે ભાઈએને ઉલટું પાપ કરોએએ, ને તેએનાં કમજોર દીલને ઘાએલ કરોએએ, તારે તમે ખરીસતને ઉલટું પાપ કરોએએ. ૧૩ વાસતે જો જોરાક મારાં ભાઈને ઠોકર ખવડાવે, તો હું કદી ગોરા નહીં ખાઈ, કે રખે હું મારા ભાઈને ઠોકર ખવડાવું.

બાબ નવમો.

શું હું રસુલ નથી? શું હું આજ્ઞાદ નથી? શું મેં આપણા જોદાવંદ ઇસુ ખરીસતને દીઠા નથી? શું જોદાવંદમાં તમે મારું કામ નથી? ૨ અગર હું ખીજાએને સાર રસુલ નથી, તોપણ તમારે સાર તો જોરાક છઈ; કેમકે મારી રસાલતની મોહોર જોદાવંદમાં તમે છેએ. ૩ જેએ મારી તપાસ કરોએ, તેએને મારો જવાબ એ છે; ૪ કે શું હમને આવાનો તથા પીવાનો એખતીઆર નથી? ૫ શું જેવો ખીજા રસુલને તથા જોદાવંદના ભાઈએને તથા કેફને તેવો મને પણ બેહત કે અએરને સાથે લઈ ફરવાને એખતીઆર નથી? ૬ ઇએ શું કૂકત મને તથા આરતબાને એખતીઆર નથી કે મેહેનત ન કરીએ? ૭ પોતાના અરચથી લડાઈમાં કોણુ જએ છે? દરાખવાડી રોપીને તેનું કૂલ કોણુ નથી આતો? ઇઆ ટોલાંને પાલીને ટોલાંનું દુધ કોણુ નથી પીતો? ૮ શું હું એ વાતો કૂકત એ સાર કહુંછઈ કે એ ઇનસાની રવાજ છે? શું શરીઆત પણ એમ નથી કેહતી? ૯ કેમકે મુસાની શરીઆતમાં એમ લખીઈ છે કે, “દાણા ખુંદનાર બલદને મોહોડે જલી ન બાંધ.” શું બલદને

સાર જોદા ચીંતા કરેછે? ૧૦ ઇચ્છા હમરે સાર ખાસતે ઈમ કહેછે? હમરે સાર ખેરાક તે લખીજી છે, ઈ સાર કે જે હોલ ખેડેછે તે ઉમેદથી ખેડે, ને ઉમેદથી જે ખુંદેછે તે પોતાની ઉમેદનું ફલ પામે. ૧૧ જે હમે તમારે સાર રહાની ચીજો વાવી છે, તો હમે તમારી જીસમાની ચીજો કાપી ઈ ઈ શું ધણું છે? ૧૨ જે બાબઈ તમારા ઈ ઈખતીઆરના ભાગીઆ છે, તો શું હમે જીઆદા નથી? લેકીન હમે ઈ ઈખતીઆર વાપરીઆ નથી; પણ ખરીસતની ઈજીલને કંઈ અટકાવ ન પાડીઆ, વાસતે હમે બધું સહીઆ-છઈઆ. ૧૩ શું તમે જાણતા નથી કે, જેઆ મંદીરનો કરોઆર કરેછે, તેઆ મંદીરનું આઆએ; ને જેઆ કુરઆનધા પાસે હાજર રહેછે, તેઆ કુરઆન-ધાના ભાગીઆ છે. ૧૪ તેમ જેઆ ઈજીલ શંભદ્વાવનારા છે, તેઆ ઈજી-લથી જીવે, ઈમ જોદાવંદે ડરાવીજી છે. ૧૫ પણ ઈઆમાંના કંઈ હું અમલમાં નથી લાવીઆ, ને મને ઈવું મલે, ઈ સાર મેં આ વાતો લખી નથી; કેમકે કોઈ મારો કુપર વીઆરથ કરે, તે કરતાં મારે મરવું બેહતર છે. ૧૬ કેમકે જે હું ઈજીલ જાહેર કરેછી, તોપણ મને કુપર કરવાનું કારણ નથી; કારણ કે મને જરૂરાત લાગેછે; ને આગર હું ઈજીલ જાહેર કરતો નથી, તો મને અફસોસ છે. ૧૭ કેમકે ઈ જે હું ખુશીથી કરું, તો મને ફલ મલે-છે, પણ જે નાખુશીથી, તો કારભાર મને સોંપેલા છે. ૧૮ તો મને શું ફલ મલેછે? ઈજ કે, જરે ઈજીલની મુનાદી હું કરું, તારે ખરીસતની ઈજીલ મફત ડરાવું, ઈવી કે ઈજીલમાં મારો ઈખતીઆર ગેરવાજબી રીતે ન વાપરું. ૧૯ કેમકે સધલાથી આજદ છતાં મેં પોતાને સહુનો ગોલામ ડરાવીઆ કે ધણા-આને મેલવી લેજી. ૨૦ ઇહુદીઆને મેલવવા સાર ઇહુદીઆમાં ઇહુદીના જેવા હું થઈઆ; શરીઆતવાલાઆમાં શરીઆતવાલા જેવા થઈઆ, કે શરીઆતવા-લાઆને હું મેલવી લેજી. ૨૧ બીનશરીઆતવાલાઆમાં બીનશરીઆતવાલાઆ જેવા થઈઆ કે બીનશરીઆતવાલાઆને હું મેલવી લેજી, (તોપણ જોદાની આગલ બીનશરીઆત નહીં હતો, બલકે ખરીસતની શરીઆતને તાબે હતો.) ૨૨ કમજોરોમાં હું કમજોરોના જેવા થઈઆ કે કમજોરોને મેલવી લેજી; સરવને તારવા સાર સરવની સાથે હું સરવ થઈઆ. ૨૩ ને ઈ હું ઈજીલને સાર કરેછી, કે હું તમારી સાથે તેમાં શરીક થાજી. - ૨૪ શું તમે ઈ જાણતા નથી કે, અખાડામાં જે દોડેછે, તે સધલા દોડેછે ખરા, પણ ઈકનેજ ઇનામ મલે-છે? તારે તમે ઈવા દોડા કે જીતો. ૨૫ ને હરેક કુસતીગર બધી ચીજોની

પહરેજ રાખેછે; તો જે તાજ ફાની છે તેને સાર તેઝ્મા ઝમ્મ કરેછે, પણ આપ-
ણે જે તાજ ગેરફાની છે તેને સાર. ૨૬ ઝ્મા સાર હું ઝમ્મ દોડુંછર્ગી, પણ
રાકથી નહીં; હું કુસતી રમુછર્ગી, પણ પવનને મારનારના જેવા નહીં; ૨૭ પણ
હું મારાં બદનને દબાવું છર્ગી, ને તાખે રાખુંછર્ગી; રખે બીજાઝ્માને મુનાદી કરીને
હું પોતે નાકબુલ થાઈ.

બાબ દશમો.

ઝમ્મે ભાઈઝ્મા, હું નથી આહાતો કે તમે ઝમ્મથી ઝબલુઝ્મા રહે
કે, આપણા બધા બાપદાદાઝ્મા વાદલતલે હતા, ને તેઝ્મા બધા દરીઝ્મામાં
થઈને પાર પડીઝ્મા; ૨ ને બધા મુસાને સાર વાદલમાં તથા દરીઝ્મામાં
બાપતીસમા પામીઝ્મા. ૩ ને સઘલાઝ્મે ઝમ્મકજ રહાની ખોરાક ખાધો;
૪ ને સઘલાઝ્મે ઝમ્મકજ રહાની પાણી પીધું; કારણ કે તેઝ્માઝ્મે સાથે ચાલનાર
રહાની બડકનું પીધું; ને તે બડક ખરીસત હતો. ૫ પણ તેઝ્મામાંના ઘણા-
ઝ્મા સાથે ખોદા રાજી નહીં હતો; કેમકે તેઝ્મા રાનમાં મારીઝ્મા ગઈઝ્મા.
૬ ઝ્મે વાતો આપણે સાર નમુના થઈઝ્મા, કે જેમ તેઝ્માઝ્મે યુરી ચીજોનો
લોભ ક્રીધો, તેમ આપણે ન કરીઝ્મે. ૭ ને તેઝ્મામાંના કેટલાઝ્મેકે યુતપરસતી
ક્રીધી, તેમ તમે ના કરો; જેવું લખેલું છે કે, “ઝ્મે લોક ખાવા પીવા બેઠા,
ને રમવા ઉઠીઝ્મા.” ૮ આપણે હરામકારી પણ ન કરીઝ્મે, જેમ તેઝ્મામાંના
કેટલાઝ્મેકે ક્રીધી, ને ઝ્મેક દાહાડામાં તેવીરા હજાર પડીઝ્મા. ૯ ને જેમ
તેઝ્મામાંના કેટલાઝ્મેકે ખરીસતની ઇમિતેહાન ક્રીધી, ને સાપોથી હલાક થઈ-
ઝ્મા, તેમ આપણે ઇમિતેહાન ન કરીઝ્મે. ૧૦ ને જેમ તેઝ્મામાંના કેટલાઝ્મેકે
કચકચ ક્રીધી, ને હલાક કરનારથી હલાક થઈઝ્મા; તેમ તમે કચકચ ન કરો.
૧૧ ને ઝ્મે સઘલાં નમુના થવા સાર તેઝ્માને થઈઝ્માં; આપણે જેઝ્મા ઉપર
દુનીઝ્માનો આખરી જમાનો આવીઝ્મા છે તેઝ્માની નશીહતને સાર ઝ્મે લખેલું
છે. ૧૨ ઝ્મે સાર જે પોતાને કાઝ્મેમ સમજેછે, તે ન પડે, વાસતે ખખર-
દાર રહે. ૧૩ ઇનસાનની ઇમિતેહાન થાઝ્મેછે તેથી જીદી તમારી થઈ નથી;
ને ખોદા ભરોસા લાઝ્મેક છે, તમારી તાકાતથી જીઆદા ઇમિતેહાનમાં તે તમને
પડવા નહીં દેરો; બલકે ઇમિતેહાનની સાથે નીકલી જવાનો રસતો પણ તે ઠરા-
વરો, કે તમે સહી શકો. ૧૪ વાસતે, ઝમ્મે પીઆરાઝ્મા, તમે યુતપરસતીથી
નાહાસો. ૧૫ જેમ દાનાવોને તેમ હું તમને કહુંછર્ગી; મારી વાતોનો વીચાર

કરો. ૧૬ બરકતનું પીઆલું જે ઉપર આપણે બરકત માંગીએ છઈએ, તે શું ખરીસતનાં લોહીની સોહોબત નથી? જે રોટલી આપણે ભાંજીએ છઈએ, તે શું ખરીસતનાં બદનની સોહોબત નથી? ૧૭ કેમકે આપણે બહુ છતાં એક રોટલી તથા એક બદન છઈએ; કારણ કે આપણે સઘલા તે એકજ રોટલીમાં શરીક છઈએ. ૧૮ જીસમ પરમાણે જે ઇસરાએલ છે, તેને જીવ્યા; જેઓ કુરબાની ખાનારા છે, તેઓ શું કુરબાનધાના શરીક નથી? ૧૯ હું શું કહું છઈ? એમ કે મુરતી કંઈ છે? ઇઆ મુરતીઓનું અરપણું કંઈ છે? ૨૦ પણ એમ કહું છઈ કે, ગેરકોમીઓ જે કુરબાની કરે છે તે ખાદાને વાસતે નહીં, પણ રોતાને વાસતે કરે છે; ને તમે રોતાને સોહોબત રાખો, એ હું નથી આહતો. ૨૧ ખાદાવંદનું પીઆલું, તથા રોતાનું પીઆલું તમે પી નથી શકતા; તમે ખાદાવંદની મેજના તથા રોતાને મેજના શરીક થઈ નથી શકતા. ૨૨ શું આપણે ખાદાવંદને ચીડતીએ? શું આપણે તેના કરતાં જોરાવર છઈએ? ૨૩ બધી ચીજો મને રવા છે, પણ બધી ફૂએમંદ નથી; બધી ચીજો મને રવા છે, પણ બધી સુધારતી નથી. ૨૪ કોઈ પોતાનું જ ન શોધો, બલકે હરેક ખીજનું પણ. ૨૫ જે કંઈ બજારમાં વેચાએ છે, તે બુધીને લીધે કંઈ સવાલ ન કરતાં આએ. ૨૬ કેમકે જમીન તથા તેનું ભરપુરપણું ખાદાવંદનું છે. ૨૭ અગર બેઠમાનોમાંથી કોઈ તમને ઇજન કરે, ને તમે જવા આહો, તો જે કંઈ તમારી આગલ મુકાએ, તે બુધીને લીધે કંઈ સવાલ ન કરતાં આએ. ૨૮ પણ જે કોઈ તમને કેહે કે, એ મુરતીઓનું અરપણું છે, તો જણે તે બતાવીજી તેને સાહ, તથા બુધીને લીધે, તમે તે ન આએ; કેમકે જમીન તથા તેનું ભરપુરપણું ખાદાવંદનું છે. ૨૯ બુધી હું કહું છઈ ખરો, પણ તે તારી નહીં, ખીજની; કેમકે ખીજની બુધી મારી આબદગીને કેમ ઇનિસાફ કરે? ૩૦ ને અગર હું ફૂજલથી ભાગ પામીએ છઈ, તો જે સાહ હું શુકર કરું છઈ, તે સાહ હું કેમ બદનામ થાઈ છઈ? ૩૧ વાસતે જે તમે આએ છે એ, ઇઆ પીએ છે એ, ઇઆ ખીજું કંઈ કરો છે એ, તો ખાદાની બુજરગીને સાહ તે બધું કરો. ૩૨ તમે ઇહુદીઓને, કે હેલેનોઓને, કે ખાદાની મંડલીને ઠાકરનું કારણ ન આએ. ૩૩ જેમ હું પણ બધાઓને રાજી કરીને પોતાનો ફૂએમો નહીં, પણ ઘણાઓનો શોધું છઈ, કે તેઓ તારણ પામે.

બાબ અગીઆરમો.

જેમ હું ખરીસતની તેમ તમે મારી પાછલ ચાલનારા થાઓ. ૨ ને અઓ ભાઈઓ, તમે બધી બાબતોમાં મને ઈઆદ કરેછે ઝમા, ને જે કાનુનો મેં તમને આપીઆ, તે તમે પાલોછે ઝમા, વાસતે હું તમારી તારીફ કરુંછું. ૩ પણ હું તમને જણાવા ચાહુંછું કે હરેક મરદનું શીર ખરીસત છે, ને ઝમારતનું શીર મરદ છે, ને ખરીસતનું શીર ઝાદા છે. ૪ જે મરદ દુઆ માંગતાં કે નબુઅત કરતાં પોતાનું માથું ઢાંકે, તે પોતાનાં માથાંની બેહોરમતી કરેછે. ૫ પણ હરેક ઝમારત જે ઉઘાડે માથે દુઆ માંગે, કે નબુઅત કરે, તે પોતાનાં માથાંની બેહોરમતી કરેછે; કેમકે ઝમે તથા મુંડાઈ જવું બરાબર છે. ૬ કેમકે અગર ઝમારત પડે ન નાંખે, તો તે મુંડાઈ જાઓ; પણ જે કતરાઈ જવા કે મુંડાઈ જવાથી ઝમારતને લાજ લાગે, તો તે પડે નાંખે. ૭ મરદને પોતાનું માથું ઢાંકવું લાઓક નથી; કેમકે તે ઝાદાની પરતીમા તથા બુજરગી છે, લેકીન મરદની બુજરગી ઝમારત છે. ૮ કેમકે મરદ ઝમારતથી નથી થઈ ઝમા, પણ ઝમારત મરદથી. ૯ ને મરદ ઝમારતને સાર પેદા નથી થઈ ઝમા, પણ ઝમારત મરદને સાર. ૧૦ વાસતે ફીરેશતાઓના સબબથી ઝમારતે પોતાનાં માથાં ઉપર ઝમેપતીઆર રાખવો જોઈ ઝમે. ૧૧ મગર ઝાદાવંદમાં મરદ ઝમારત વીના નથી, ને ઝમારત મરદ વીના નથી. ૧૨ કેમકે જેમ ઝમારત મરદથી, તેમ મરદ પણ ઝમારતથી છે; પણ બધું ઝાદાથી છે. ૧૩ તમે પોતે મુનસફી કરો, ઝમારતે પડે નાંખીઆ વીના દુઆ માંગવી ઝમે શું શોભેછે? ૧૪ શું તબીઅતથી તમને નથી માલુમ પડતું કે અગર મરદ લાંબા બાલ રાખે તો તે તેની બેહોરમતી છે? ૧૫ પણ અગર ઝમારતને લાંબા બાલ હોએ, તો તે તેની બુજરગી છે; કેમકે બાલ પડદાને સાર તેને આપેલા છે. ૧૬ લેકીન જે કોઈ તકરારી હોએ, તો હમારી તથા ઝાદાની મંડલીઓની ઝમે રીત નથી. ૧૭ અને હવે જે હું તમને કહુંછું, તેમાં હું તમને વખાણતો નથી, કે તમે બલાઈને સાર નહીં, પણ ખુરાઈને સાર ઝમેકહા થાઓછે ઝમા. ૧૮ અવલ તો ઝમે કે, જરે તમે મંડલીમાં ઝમેકહા આવાંછે ઝમા, તારે તમારામાં કુટો છે, ઝમેમ હું શાંબલુંછું, ને હું ઝમે થોડુંઝમેક માનુંછું. ૧૯ કેમકે જે પસંદ કરેલા છે, તેઓ તમારામાં પરગટ થાએ, માટે તમારામાં તડ થવા જોઈ ઝમે. ૨૦ તો તમે ઝાદાવંદનું ખાણુ ખાવાને ઝમેકહા મલતા નથી. ૨૧ કેમકે

આવામાં હરેક પોતાનું આનું પેહેલું આગ્ય છે, ને એક બુખીઓ ને બીજો મ-
સત થાગ્ય છે. ૨૨ શું તમને આવા તથા પીવાને ઘરો નથી? ઇચ્છા શું તમે ઓ-
દાની મંડલીને ધીકારો છો, ને મોહોતાબેને શરમીંદા કરો છો? હવે હું તમને
શું કહું? શું હું તમને એમાં વખાણું? હું વખાણુ તો નથી. ૨૩ કેમકે જે વાત
મેં તમને સોંપી, તે હું ઓદાવંદથી પામીઓ, કે જે રાતે ઓદાવંદ ઇસુ પકડાઈ
ગઈઓ તેમાં તેણે રોટલી લીધી; ૨૪ ને શુકર કરીને ભાંજી, ને કહીજી,
તમે લેઓ, આઓ, એ માંડે બદન છે, જે તમારે સારૂ ભંજાઈ છે, મારી
ઇચ્છાદગારીને સારૂ એ કરો. ૨૫ તેમજ જમીઓ બાદ તેણે પીઓનું પણ
લઈને કહીજી, આ પીઓનું મારાં લોહીથી નવા બંદાબસત છે, જેટલી વાર
તમે એ પીઓ છો, તેટલી વાર મારી ઇચ્છાદગારીને સારૂ કરો. ૨૬ કેમકે
જેટલી વાર તમે એ રોટલી આગ્યો છો, ને એ પીઓનું પીઓ છો,
તેટલી વાર ઓદાવંદના આવવા સુધી તમે તેનું મરણુ દેઓ છો. ૨૭ એ
વાસતે જે કોઈ નાલાગ્યેક રીતે એ રોટલી આરો, તથા ઓદાવંદનું પીઓનું
પીરો, તે ઓદાવંદનાં બદન તથા લોહીનો ગુનેહગાર થશે. ૨૮ પણ હરેક
પોતાની તપાસ કરે, ને પછી રોટલીમાંથી આગ્યે, ને પીઓલામાંથી પીઓ.
૨૯ કેમકે જે કોઈ નાલાગ્યેક રીતે આગ્યે ને પીઓ, તે ઓદાવંદનાં બદન-
નો ભેદ ન જાણીને પોતા પરનો દંડ આગ્યે પીઓ. ૩૦ એ સબબથી
તમારામાંના ઘણાએક કમજોર તથા બીમાર છે, ને ઘણા ઊંધી ગઈઓ છે.
૩૧ કેમકે જે આપણે પોતાને તપાસીએ, તો આપણો દંડ નહીં થશે.
૩૨ પણ આપણો ઇનસાફ થાગ્યે, તારે ઓદાવંદથી આપણી સજા થાગ્યે,
કે દુનીઆની સાથે આપણો દંડ ન થાગ્યે. ૩૩ વાસતે, અગ્યે મારા ભાઈઓ,
તમે આવાને જોરે એકઠા આવો, તારે એક બીજની સહ જુઓ. ૩૪ ને જે
કોઈ બુખીઓ થાગ્યે, તો તે ઘરમાં આગ્યે, કે તમે દંડને સારૂ એકઠા ન
આવો; ને જે બાકીનાં, તે હું આવશ તારે દરસત કરશા.

બાબ બારમો.

૧. એ અગ્યે બાહઓ, રહાની બખરોસો બાબત તમે અજાણીઓ રહો,
એ હું નથી ચાહતો. ૨ તમે જાણો છો, કે તમે ગેરકોમી હતા, ને મુરતી-
ઓની ગમ જેમ ચલવાઈઓ તેમ ચાલતા હતા. ૩ વાસતે હું તમને જાણાઉં-
છઈ કે, ઓદાના રહથી બોલતાં ઇસુને કોઈ લાનતી કેહેતો નથી; ને પાકરે

વીતા ઇસુને આદાવંદ દોષ કહી નથી શકતો. ૪ હવે અપ્પરોસો તરેહ તરેહ જાતની છે, પણ રહ એકજ. ૫ ને ખીદમતો તરેહ તરેહ જાતની છે, પણ આદાવંદ એકજ. ૬ ને તાસીરો તરેહ તરેહ જાતની છે, પણ આદા એકજ છે, તે સરવમાં સરવ કરાવે છે. ૭ પણ રહની જાહેરી હરેકને ક્ષમ્પેદાને સાર આપેલી છે. ૮ કેમકે એકને રહથી હીકમતની વાત મલેછે, ને ખીજને તેજ રહથી એલમની વાત, ને ખીજને તેજ રહથી ઇમાન, ૯ ને ખીજને તેજ રહથી સમા કરવાની અપ્પરોસો; ૧૦ ને ખીજને મોજેજ કરવાની કુદરત, ને ખીજને નયુઅત, ને ખીજને રહેની પીછાન, ને ખીજને તરેહ તરેહની જુખાનો, ને ખીજને જુખાનોનો તરજુનો. ૧૧ પણ એ અધાં તે એકજ રહ કરેછે, ને હરેકને પોતાની મરજી પરમાણે વેહેચી આપેછે.

૧૨ કેમકે જેમ અદન એક છે, ને તેને ઘણાં અંગ છે, ને તે એક અદનનાં અધાં અંગ અહુ છતાં, એક અદન છે; તેમ ખરીસત પણ છે. ૧૩ કેમકે આપણે ઇહુદી, કે હેલેની, કે યુલામ, કે આબદ, સરવ એકજ રહથી એક અદનમાં આપતીસમા પામીઆ; ને સરવ એક રહથી પીવાએલા છઠ્ઠાએ. ૧૪ કારણ કે અદન એક અંગ નથી, પણ ઘણાં છે. ૧૫ જો પગ કેહે કે હું હાત નથી, વાસતે હું અદનનો નથી, તો તેથી તે શું અદનનો નથી? ૧૬ ને જો કાન કેહે કે હું આંખ નથી, વાસતે હું અદનનો નથી, તો તેથી તે શું અદનનો નથી? ૧૭ જો આંખું અદન આંખ હોતે, તો શાંબલવું કાંહાં હોતે? આંખું અદન શાંબલવું હોતે, તો સુંઘવું કાંહાં હોતે? ૧૮ પણ આદાએ અંગોમાંના હરેકને જેમ આહીજી તેમ અદનમાં મુકીજી છે. ૧૯ ને અગર તે સરવ એકજ અંગ હોતે, તો અદન કાંહાં હોતે? ૨૦ તો હવે અંગ ઘણાં છે ખરાં, પણ અદન એક. ૨૧ આંખથી હાતને કેહેવાવું નથી કે, મને તારી જરૂર નથી; ઇઆ માથાંથી પગોને નથી કેહેવાવું કે, મને તમારી જરૂર નથી. ૨૨ બલકે અદનનાં જે અંગ અહુ કમજોર દેખાએછે, તેએની જરૂર છે. ૨૩ ને અદનનાં જે અંગ બેઘજતી આપણને દેખાએછે, તેએને આપણે જીઆદા ઇજત આપીએ છઠ્ઠાએ; ને એમ આપણા બેઝલ અંગો વધતાં ખુઅસુરત થાએછે. ૨૪ પણ જે ખુઅસુરત તેએ મોહોતાજ નથી, પણ જેને ખુટવું હતું તેને આદાએ જીઆદા ઇજત આપીને અદન જોડીજી છે; ૨૫ કે અદનમાં કુટ ન પડે, પણ અંગો એક ખીજની ચીંતા રાખે. ૨૬ ને જો એક અંગને દુખ લાગે, તો અધાં અંગ તેની સાથે દુખ પામે; જો એક અંગ ઇજત

પામે, તો બધાં અંગ તેની સાથે ખુશી પામે. ૨૭ તમે ખરીસતનું બદન છે આ, ને જીવાં જીવાં અંગો છે આ.

૨૮ અને મંડલીમાં બોદાએ કેટલાએકને ડરાવી આ છે, પેહેલા રસુલાને, ખીજા નખી આને, તીજા ઉસતાદોને, તે બાદ માજેજ આ, પછી સમા કરવાની અખરોસો, મદદગારો, હકુમતો, તરેહ તરેહની જીવાનો. ૨૯ શું બધા રસુલા છે? શું બધા નખી છે? શું બધા ઉસતાદ છે? શું બધા માજેજ બજવનાર છે? ૩૦ શું બધાને સમા કરવાની અખરોસો છે? શું બધા તરેહ તરેહની જીવાનો બોલે છે? શું બધા તરજીમા કરે છે? ૩૧ તો શારામાંની શારી અખરોસો આહો; તોપણ એ કરતાં બેહતર રાહ હું તમને દેખાડું છઈ.

બાબ તેરમો.

અગર આદમી આ તથા શરિરાતા આની જીવાનો હું બોલું, તોપણ બે મારામાં મોહોબત નથી, તો થનથનાતાં પીતલ તથા અનઝનાતી અંજના જેવી હું છઈ. ૨ ને અગર હું નખુઅત ફરું, ને બધા ભેદો તથા બધા એલમ જાણું, ને અગર મને બધા ઇમાન છે, એવા કે પાહોડો ખસેડું, તોપણ બે મારામાં મોહોબત નથી, તો હું કંઈ નથી. ૩ ને અગર કંગાલોને પાલવા સાઈ હું મારી બધી દોલત આપું, ને અગર માઈ બદન બલવા સાઈ હું આપું, તોપણ બે મારામાં મોહોબત નથી, તો મને કંઈ ફાએદો નથી. ૪ મોહોબત અરદાસત કરે છે, મેહરબાન છે; મોહોબત અદેખાઈ નથી કરતી, મોહોબત વડાઈ નથી કરતી, ફુલતી નથી. ૫ નાલાએક રીતે ચાલતી નથી, પોતાનું જ શોધતી નથી, ગુસાદાર નથી, બદગુમાન નથી. ૬ નારાસતીમાં ખુશ નથી, પણ સાચાઈમાં ખુશ છે. ૭ બધાં મોહો છે, બધાં માને છે, બધાંની ઉમેદ રાખે છે, બધાં ખમે છે. ૮ મોહોબત કદી ખુટતી નથી; અગર નખુઅતો છે, તો તે આ મેકુફ થરો; અગર જીવાનો છે, તો તે આ અંધ પડરો; અગર એલમ છે, તો તે ફના થરો; ૯ કેમકે આપણે અધુરું જાણીએ છઈએ, ને અધુરી નખુઅત કરીએ છઈએ. ૧૦ પણ જે કમાલ છે તે જરે આવશે, તારે જે અધુરું છે તે દેઈ થરો. ૧૧ હું છોકરો હતો, તારે છોકરાના જેવું બોલતો હતો, છોકરાના જેવું સમજતો હતો, છોકરાના જેવું ત્રીચારતો હતો; પણ જરે હું મરદ થઈએ, તારે મેં છોકરાપણું મુકી દીધું. ૧૨ કેમકે હમણા આપણે આરસીને આરરે અંધક જોઈએ છઈએ, પણ તારે રખર; હમણા હું અધુરું જાણું છઈ, પણ તારે

જેમ હું જાણાઈએ છીં, તેમ હું જાણુરા. ૧૩ તો હવે ઇમાન, ઉમેદ, તથા મોહોબત, ઝીં તરણુ રહેછે; પણુ ઝીંઝીમાં મોહોબત સહુથી મોહોટી છે.

બાબ ચઉદમો.

મોહોબતની પાઉલ ચાલો, ને રહાની બખરોસો ચાહો, પણુ ખસુસન ઝીં કે તમે નખુઅત કરો. ૨ કેમકે બેગાની જીબાન જે બોલેછે, તે આદમી-ઝીંની સાથે નહીં, પણુ ખોદાની સાથે બોલેછે, કારણુ કે કોઈ સમજવું નથી; પણુ રહથી તે બેદો બોલેછે. ૩ પણુ નખુઅત જે કરેછે, તે સુધારવાને તથા નરીહતને તથા દીલાસાને સારૂ આદમીઝીંને કરેછે. ૪ બેગાની જીબાનથી જે બોલેછે, તે પોતાને સુધારેછે; પણુ નખુઅત જે કેહેછે, તે મંડલીને સુધારેછે. ૫ હું ચાહુંછીં કે તમે જીબાનો બોલો, પણુ ખાસ ઝીં ચાહુંછીં કે તમે નખુઅત કરો; કેમકે જીબાનો બોલનાર જે મંડલીના સુધારા સારૂ તરજીમો ન કરે, તો તે કરતાં નખુઅત કરનાર મોહોટો છે. ૬ ને અઝીં ભાઈઝીં, અગર જીબાનો બોલતો હું તમારી પાસે આણું, ને જે ઇલહામથી, કે ઝીંલમથી, કે નખુઅતથી, કે તાલીમથી ન બોલું, તો તમને શું કાઝીંદો થરો? ૭ ઝીંમજ નીરજીવ ઝીંજો, વાંસલી ઇઝા તંખુરો, જેથી અવાજ થાઝીંજે, તેઝીંના અવાજમાં તકાવત પાડતા નથી, તો વાંસલીથી ઇઝા તંખુરાથી શું વજડાઝીં-છે, તે શી તરેહ જાણુરો? ૮ ને અગર રણુ સીંગડું પણુ સાફ અવાજ ન કાહોડે તો લડાઈને સારૂ કોણું તઢઝીંમર થરો? ૯ ઝીંપરમાણે તમે પણુ જે જીબાનથી સાફ વાત નથી કાહોડતા, તો બોલેલી વાત કેમ સમજાઝીં? તારે તમે પવન સાથે બોલનારા ઠરરો. ૧૦ દુનીઆમાં કદાચ તરેહ તરેહના અવાજો હરો, તોપણુ તેઝીંમાંનો કોઈ માઝીંની વીનાનો નથી. ૧૧ વાસતે જે અવાજની માઝીંની હું સમજતો નથી, તો બોલનારની આગલ હું બડબડીઝીં ઠરરા, ને બોલનાર પણુ મારી આગલ બડબડીઝીં ઠરરો. ૧૨ ઝીંમ જરે તમે રહાની બખરોસોના આરજી છેઝીં, તારે તેઝીંથી મંડલીનો સુધાર થાઝીં ઝીંવું બહુ ચાહો. ૧૩ ઝીં સારૂ બેગાની જીબાનથી જે બોલેછે, તે દુઆ માગે કે માઝીંની તે કરી રાકે. ૧૪ કેમકે જે બેગાની જીબાનમાં હું દુઆ માગું, તો મારો રહ દુઆ માગેછે, પણુ મારી સમજ નીરાફલ છે. ૧૫ તારે શું કરવું? હું રહથી દુઆ માગરા, ને સમજથી પણુ દુઆ માગરા; હું રહથી ગાવરા, ને સમજથી પણુ ગાવરા. ૧૬ નહીં તો જરે તું રહથી શુકર કરેછે, તારે જે વગર

ભણેલાની જગીઆમાં બેસેછે, તે તારી શુકરગુજરીમાં આમીન કેમ કરશે? કારણ કે તું શું કહેછે ઝ્મે તે સમજતો નથી. ૧૭ કેમકે તુંતો શારીપે શુકર કરેછે ખેરા, પણ ખીજને સુધારતો નથી. ૧૮ હું જોદાના શુકર કંઈકઈ કે, તમે બધાથી જીઆદ જીઆનો હું બોલુંછઈ. ૧૯ તોપણ મંડલીમાં બેગાની જીઆનના દરા હજાર બોલો બોલવા કરતાં હું મારી સમજથી ખીજઝ્મોને શીખવવા સારૂ પાંચ બોલો બોલું, ઝ્મે મને જીઆદ પસંદ છે. ૨૦ ઝ્મઝ્મે ભાઈઝ્મો, તમે સમજમાં બાલકો ન રહો, પણ બધીમાં બાલકો થાઝ્મો; ને સમજમાં જવાન થાઝ્મો. ૨૧ તોરતમાં ઝ્મેમ લખીઈ છે કે, “હું આ લોકને ખીજ જીઆનોથી, તથા ખીજ હોઠોથી કહેવરા, તોપણ તેઝ્મો મારું નહીં શાંબલરો, ઝ્મેમ જોદાવંદ કહેછે.” ૨૨ ઝ્મે સારૂ ખીજ જીઆનો નીશાની તરીકે ઈમાનદારોને નહીં, પણ બેઈમાનોને સારૂ છે; પણ નજુમત બેઈમાનોને સારૂ નહીં, પણ ઈમાનદારોને સારૂ છે. ૨૩ વાસતે જો આખી મંડલી ઝ્મેકઠી થઈ, ને સઘલા ખીજ જીઆનોથી બોલેછે, ને વગર શીખેલા ઈઆ બેઈમાનો અંદર આવે, તો શું તેઝ્મો ઝ્મેમ નહીં કહેશે કે, તમે દીવાના છેઝ્મો? ૨૪ પણ અગર સઘલા નજુમત કરે, ને બેઈમાન કે વગર શીખેલા ઠોઈ અંદર આવે, તો સરવથી તે નશીહત પામેછે, સઘલાથી તે પરખાઝ્મેછે. ૨૫ ને ઝ્મેમ તેનાં દીલના ભેદ જાહેર થાઝ્મેછે, ને તારે તે જીધો પડીને જોદાનો સજ્જો કરશે; ને કહેશે કે જોદા ખેરાક તમારી વચેછે.

૨૬ તો ઝ્મઝ્મે ભાઈઝ્મો, ઝ્મે શું છે? તમે ઝ્મેકઠા આવો તારે તમારામાંના હરેકની સાથે જાજુર, કે તાલીમ, કે જીઆન, કે ઈલિહામ, કે માઝ્મેની છે: સઘલાં સુધારવા સારૂ કરો. ૨૭ ને જો ઠોઈ બેગાની જીઆનથી બોલેછે, તો બબે ઈઆ ધણુંતો તરણ તરણ બોલે, ને તે વારાકરતી થાઝ્મે, ને ઝ્મેક તરજીમા કરે. ૨૮ પણ જો તરજીમા કરનાર નહીં હોઝ્મે, તો મંડલીમાં તે સુપ રેહે, ને પોતાની સાથે, તથા જોદાની સાથે તે બોલે. ૨૯ નખીઝ્મો બે ઈઆ તરણ બોલે, ને ખીજ તજવીજ કરે. ૩૦ પણ જો બેઠેલાઝ્મોમાંના ઠોઈને કંઈ પરગટ થઈઈ, તો પેહેલાઝ્મે સુપ રેહેવું. ૩૧ કેમકે તમે સઘલા ઝ્મેક પછી ઝ્મેક નજુમત કરી રાઠો છેઝ્મો, કે સઘલા શીખે, તથા સઘલા દીલાસો પાને. ૩૨ ને નખીઝ્મોના રહ નખીઝ્મોને તાબેછે. ૩૩ કેમકે જોદા ગડખડનો જોદા નથી, પણ સલાહનો, જેમ પવીતરોની સઘલી મંડલીઝ્મોમાં છે.

૩૪ મંડલીઝ્મોમાં તમારી ઝ્મોરતો સુપ રેહે, કેમકે બોલવાની તેઝ્મોને રજા

નથી; પણ જેમ શરીરમાં કહેછે તેમ તેઝ્મીઝ્મી તાબે રહેલું જોઈએ. ૩૫ ને તેઝ્મી જો કંઈ શીખવા ચાહે, તો ઘરમાં પોત પોતાના વરોને પુછે, કારણ કે મંડલીમાં ઝ્મીરતોઝ્મી બોલવું શરમની વાત છે.

૩૬ શું જોદાનો કલામ તમારાથી નીકલીઝ્મી? ઈઝ્મી શું તે ફક્ત તમ સુધી પોહોંચીઝ્મી છે? ૩૭ અગર કોઈ પોતા બાબત ઝ્મીમ સમજે કે તે નબી ઈઝ્મી રહાની છે, તો તેણે ઝ્મીકરાર કરવો કે જે વાતો હું લખું છર્ગે તે જોદાવંદના હુકમે છે. ૩૮ અગર કોઈ અબજાણીઝ્મી છે, તો તે અબજાણીઝ્મી રહે. ૩૯ વાસતે ભાઈઝ્મી, નબુઅત કરવાની આરજુ રાખો, ને બીજુ જુબાનો બોલવાને મને ના કરો. ૪૦ સઘલાં લાઝ્મીક રીતે તથા અનુકરમે થાઝ્મી.

બાબ પંદરમો.

ઝ્મી ભાઈઝ્મી, જે ઇંજીલ મેં તમને પરગટ કીધી, જે તમે કબુલ કીધો, ને જેમાં તમે કાઝ્મીમ રહે છેઝ્મી; ૨ ને જેથી જો જે વાતો મેં તમને પરગટ કીધી છે તે તમે ઈઝ્મીદ રાખો છેઝ્મી, ને ખાલી ઈમાન નથી કીધો, તો તમે તારણ પણ પામો છેઝ્મી. ૩ કેમકે જે હું પામીઝ્મી, તે મેં તમને પરથમ સોંપીર્ગે કે, કીતાબો પરમાણે ખરીસત આપણાં પાપને સાર મરણ પામીઝ્મી, ૪ ને દરાઈઝ્મી, ને કીતાબો પરમાણે તીજે દાહોડે તે પાછો ઉઠીઝ્મી. ૫ ને કેફાને, તે બાદ બારોને તે દેખાઈઝ્મી. ૬ પછી પાંચરો કરતાં વધતા ભાઈઝ્મીને તે ઝ્મીકદમ દેખાઈઝ્મી, તેઝ્મીમાંના ઘણા હજુસુધી માજુદ છે; પણ કેટલાઝ્મીક ઊંધી ગઈઝ્મી છે. ૭ પછી ઈઝ્મીકુબને, તે બાદ બધા રસુલાને તે દેખાઈઝ્મી. ૮ ને સહુથી છેલાં જેમ અકાલી જનમેલાને તેમ મને પણ તે દેખાઈઝ્મી. ૯ કેમકે રસુલામાં હું નાહાનો છર્ગે, ને રસુલ કેહેવાવા લાઝ્મીક નથી, કારણ કે જોદાની મંડલીને મેં સતાવી. ૧૦ પણ હું જે છર્ગે, તે જોદાના ફજલથી છર્ગે, ને તેનો ફજલ જે મારાપર થઈઝ્મી, તે બેકાઝ્મીદા નથી થઈઝ્મી, પણ તેઝ્મી સઘલા કરતાં મેં જુઆદા મેહેનત કીધી; મેં તો નહીં, પણ જોદાનો ફજલ જે મારી સાથે તેણે. ૧૧ વાસતે હું ઈઝ્મી તેઝ્મી, ઝ્મીમ હમે મુનાદી કરીઝ્મીછઈઝ્મી, ને ઝ્મીમ તમે ઝ્મીતકાદ કીધો છે. ૧૨ હવે ખરીસત મુઝ્મીલાઝ્મીમાંથી ઉઠીઝ્મી છે, ઝ્મીમ જો મુનાદી થાઝ્મીછે, તો તમારામાંના કેટલાઝ્મીક કેમ કેહેછે કે કીઆમત નથી? ૧૩ અગર મુઝ્મીલાંઝ્મીની કીઆમત નથી, તો ખરીસત પણ ઉઠીઝ્મી નથી. ૧૪ ને જો ખરીસત નથી ઉઠીઝ્મી.

તો હમારી મુનાદી વીચરથ છે, ને તમારો ઝ્મિતકાદ પણ વીચરથ છે. ૧૫ ઝ્મને હમે ઝોદાના જુઠા સાખશી ઠરીઝ્મિ છઠઝ્મિ; કેમકે ઝોદા બાબત હમે ઝ્મિવી ગહવાઈ પુરી કે, તેણે ખરીસતને ઉઠાડીઝ્મિ છે; પણ જો મુઝ્મિલાં ઉઠતાં નથી, તો તેણે તેને ઉઠાડીઝ્મિ નથી. ૧૬ કેમકે જો મુઝ્મિલાં ઉઠતાં નથી, તો ખરીસત પણ ઉઠીઝ્મિ નથી. ૧૭ ને જો ખરીસત ઉઠીઝ્મિ નથી, તો તમારો ઝ્મિતકાદ બેફાઝ્મિદા છે; હજીસુધી તમે તમારાં પાપમાં છેઝ્મિ. ૧૮ ને ખરીસતમાં જેઝ્મિ ઊંધી ગઈઝ્મિ છે, તેઝ્મિ પણ નાશ પામીઝ્મિ. ૧૯ ઝગર હમે ફકત ઝા જીંદગીમાં ખરીસતપર ઉમેદ રાખીઝ્મિ છઠઝ્મિ, તો બધા લોકો કરતાં હમે કમબખત છઠઝ્મિ. ૨૦ પણ હવે ખરીસત મુઝ્મિલાંઝ્મિમાંથી ઉઠીઝ્મિ છે, ને ઊંધી ગઝ્મિલાંઝ્મિમાંનું પેહેલું ફલ થઈઝ્મિ છે. ૨૧ કેમકે ઝાદમીથી માત ઝાવીજી, તો ઝાદમીથી મુઝ્મિલાંઝ્મિની કીઝ્મિઆમત પણ થાઝ્મિ છે. ૨૨ કેમકે જેમ ઝાદમમાં સરવ મરેછે, તેમ ખરીસતમાં સરવ જીવતાં થશે. ૨૩ લોકોન હરેક પોત પોતાના વારામાં: ખરીસત પેહેલું ફલ, તાર પછી તેના ઝાવવા પર જે ખરીસતના છે તેઝ્મિ. ૨૪ ઝ્મિ બાદ ઝાખરત, જરે ઝોદાને ઇઝ્મિઆને બાપને પાદશાહત તે સોંપશે, ને જરે બધી હકુમત તથા બધો ઝ્મિખતીઝ્મિ તથા કુદરત તે તોડશે. ૨૫ કેમકે જાંહાંસુધી કુલે દુશમનોને તે પોતાના પગતલે નહીં નાંખે; તાંહાંસુધી જરૂર છે કે તે પાદશાહી કરે. ૨૬ છેલ્લો દુશમન જે નાશ પામશે તે માત છે. ૨૭ કેમકે તેણે સઘલાં તેના પગ તલે મુકીઝ્મિ છે; પણ જરે તે ફેલેછે કે, સઘલાં તેના તાબેમાં કીધાં છે, તારે જાહેર છે કે જેણે સઘલાં તેને તાબે કીધાં, તે જુદો છે. ૨૮ ને જરે સઘલાં તેના તાબામાં ઝાવશે, તારે બેચે પોતે પણ તેને તાબે થશે, જેણે સઘલાં તેના તાબામાં કીધાં, ઝ્મિ સાફ કે બાપ સરવમાં સરવ થાઝ્મિ. ૨૯ નહીં તો જો મુઝ્મિલાં મુતલક ઉઠનાં નથી, તો મુઝ્મિલાંઝ્મિને સાફ જેઝ્મિ બાપતીસમા પામીઝ્મિ છે, તેઝ્મિ શું કરશે? ૩૦ મુઝ્મિલાંઝ્મિને સાફ શા વાસતે તેઝ્મિ બાપતીસમા પામે? ૩૧ ને હમે હર ઘડી ધાસતીમાં કેમ છઠઝ્મિ? ખરીસત ઇસુ જે ઝાપણે ઝોદાવંદ તેનાથી તમે બાબત મને જે ખુશી થાઝ્મિ છે, તેના મને કસમ કે હું દરરોજ મરુંછજી. ૩૨ ઝગર ઝાદમીની તરેહ ઝ્મિફે-સસમાં હું જાનવરોની સાથે લડીઝ્મિ, તો મને શું ફાઝ્મિદો જો મુઝ્મિલાં ઉઠતાં નથી તો? ૩૩ બસ ઝાપણે ઝાઈઝ્મિ પીઝ્મિ, કેમકે કાલે મરી

જાણું. ફરેબ ના આઓ, ખુરી સોહબતો શારી આદતોને ખીગોડે. ૩૪ રાસતી કરવાને તમે જાગો, ને ગુનાહ ના કરો; કેમકે કેટલાઓકને જોદાની ધીછાન નથી; તમને રામ લગાડવા સાહ હું ઓ કહુંછી.

૩૫ પણ કોઈ કેહેરો કે મુઓલાં કેમ ઉડે, ને કેવાં બદનથી તેઓ આવે? ૩૬ ઓએ બેવકુક, જે તું વાવે, તે જે મરતું નથી, તો તે જીવડાતું નથી. ૩૭ ને જે તું વાવે, તે જે બદન થરો, તે તું વાવતો નથી, પણ કુત દાણા વાવે, કદાચ ઘઈ, ધમ્મા ખીજા કંઈ. ૩૮ ને જોદા પોતાની મરજી પરમાણે તેને બદન આપે, ને હરેક ખીને તેનું બદન તે આપે. ૩૯ બધાં બદન ઓક તરેહનાં બદન નથી, પણ આદમીઓનું બદન જીવું, ને જાનવરોનું બદન જીવું, ને માછલીઓનું જીવું, ને પરંદાઓનું જીવું છે. ૪૦ ને આસમાની બદનો પણ છે, તથા આક્રી પણ છે; પણ આસમાનીઓની જલાલ જીવી, ને આક્રીઓનો જલાલ જીવી છે. ૪૧ આક્રીઓની જલાલ જીવી, ને માહતાઓની જલાલ જીવી, ને સીતારાઓની જલાલ જીવી છે, કેમકે સીતારો સીતારાથી જલાલની આપત ફરક રાખે. ૪૨ ને મુઓલાંઓની કીઆમત ઓજ તરેહ થરો: કુનામાં તે વવાઓ, ગેરકુનામાં તે ઉડાઓ. ૪૩ બેહુરમતીમાં તે વવાઓ, જલાલમાં ઉડાઓ; કમજોરીમાં તે વવાઓ, કુવતમાં ઉડાઓ. ૪૪ હેવાની બદન વવાઓ, રહાની બદન ઉડાઓ; હેવાની બદન છે, ને રહાની બદન છે. ૪૫ ને ઓમ લખેલું છે કે, પેહેલું આદમી ધમ્માને આદમ જીવતો જાન થઈઓ, છેલ્લા આદમ જીવાડનાર રહુ થઈઓ. ૪૬ લેકીન રહાની પેહેલા નહીં હતો, બલકે જીસમાની, પછી રહાની. ૪૭ પેહેલું આદમી જમીનથી આક્રી છે; ખીજું આદમી આસમાનથી જોદાવંદ છે. ૪૮ જેવો આક્રી તેવો તેઓપણ જે આક્રી છે; ને જેવો આસમાની તેવો તેઓપણ જેઓ આસમાની છે. ૪૯ જેમ આક્રીની સુરત આપણે ધરી છે, તેમ આસમાનીની સુરત પણ ધરશું.

૫૦ ઓએ લાઓ, હવે હું ઓ કહુંછી કે, બદન તથા લોહી જોદાની પાદશાહીના વારસ થઈ નથી રાકતાં; ને કુનો ગેરકુનીના વારસ નથી થતાં. ૫૧ જીઓ, હું તમને ઓક બેદ કહુંછી કે, આપણે સહુ ઊંધસું નહીં, પણ આપણે સઘલા બદલાઈ જાણું પર ઓક દમમાં, ઓક પલમાં, છેલાં રણસીંગડાના વાગતાંમાં; કેમકે રણસીંગડું વાગરો, ને જે મુઓલાં તે ગેરકુની

ઉઠડારો, ને આપણે બદલાઈ જઈશું. ૫૩ કેમકે ક્રીસ્તીને ગેરક્રીસ્તી પેહેરવું, તથા મરનારને બેમરગી પેહેરવી જરૂર છે. ૫૪ ને જરૂરે ઝ્મી ક્રીસ્તી ગેરક્રીસ્તીને, તથા ઝ્મી મરનાર બેમરગીને પેહેરશે, તારે આ લખેલી વાત પુરી થશે કે, ક્રીસ્તી માત ગલાઈઈ છે. ૫૫ ઝ્મી માત, તારો ડંખ કાંઈ છે? ઝ્મી કબર, તારી ક્રીસ્તી કાંઈ છે? ૫૬ માતનો ડંખ ગુનાહ છે, ને ગુનાહનું કુવત શરીરમાત છે; ૫૭ પણ ખોદાના શુકર હોજી જોણે આપણને આપણા ખોદાવંદ ધસુ ખરીસતને વસીલિ ક્રીસ્તી બખરી છે. ૫૮ વાસતે, ઝ્મી મારા ખીઆરા ભાઈઝ્મા, તમે કાઝ્મીમ તથા પાઝ્મીદાર રહો, ને ખોદાવંદનાં કામ હમેરાં જીઆદા કરો; ઝ્મી જાણીને કે તમારી મેહેનત ખોદાવંદમાં બેફાઝ્મીદા નથી.

બાબ શોલમો.

હવે પત્રીતરોને સાઈ ઉઘરાણા બાબત: જોમ ગલાતીની મંડલીઝ્માને મેં હુકમ આપીઝ્મા, તેમ તમે પણ કરો. ૨ અઠવાડીઝ્માને પેહેલે દાહાડે તમારામાંનો હરેક પોતાની આમદની પરમાણે ઝ્મીકું કરી રાખે, કે હું આણું તારે ઉઘરાણું કરવું નહીં પડે. ૩ ને હું આવશ, તારે જોઝ્માને તમે પસંદ કરશો. તેઝ્માને હું તમારી સખાવતનું ફલ ઇશ્લામમાં લઈ જવાને ખત આપીને મોકલશ. ૪ ને જો માઈ પણ જવું મુનાસીબ હશે, તો તેઝ્મા મારી સાથે જરો. ૫ ને જરૂરે હું માકેદોનીમાંથી જવશ તારે તમારી પાસે આવશ, કેમકે માકેદોનીમાં થઇને હું જનાર છઈં. ૬ ને કદાચ હું તમારી સાથે રેહવશ, ને સીઆલો કાહાડશ, કે જાંઈ કહીં હું જનાર છઈં, તાંઈ તમે મને પોહોંચાડો. ૭ કેમકે રસતે જતાંજ હમણા તમને જોવાની મારી મરજી નથી, પણ હું ઉમેદરાખુંછઈં કે, જો ખોદાવંદ રહેવા દેશે તો હું કંઈક મુદત તમારી સાથે રેહવશ. ૮ પણ પેનતીકોસત સુધી હું ઝ્મીકેસસમાં રહીશ. ૯ કેમકે મોહોટું તથા ફલીત બારણું મારે સાઈ ઉઘડાઈઈ છે, ને અટકાવનારા ઘણા છે.

૧૦ અગર તીમોથી આવિ, તો સંબાલો કે તે તમારી સાથે બેખાઈ રેહે; કેમકે તે મારી તરેહ ખોદાવંદનું કામ કરેછે. ૧૧ વાસતે કોઈ તેને ધીકારે નહીં, પણ તમે તેને હીઆં સલામત રવાના કરજો કે તે મારી પાસે આવિ, કેમકે ભાઈઝ્મા સુધાં તેના આવવાની રાહ હું જોઈ છઈં. ૧૨ હવે ભાઈ અપોલો બાબત ઝ્મી કે, ભાઈઝ્માની સાથે તમારી તરફ જવા સાઈ મેં તેને બહુ ઝ્મીલતે-માસ કીધી, પણ હમણા જવાની તેની મરજી નથી, પણ જરૂરે ફરસુદ પામશે તારે

તે આવરો. ૧૩ તમે ચોકી કરો, ઇમાનમાં કાચ્ચિમ થાઓ, મરદાંગી કરો, જોરવર થાઓ. ૧૪ તમારી બધી વાતો મોહોબતથી થાઓ.

૧૫ હવે અચ્ચે ભાઈઓ, તમે સતેકાનનાં કુટુંબને જાણોછોઓ કે તેઓ આખાઈનું પેહેલું ફલ છે, ને તેઓએ પવીતરોની સેવા કરવા સારૂ પોતાને તઈઆર રાખીઆ છે. ૧૬ એવાઓના, ને જે હરેક હમારી મદદ કરેછે, ને મેહેનત કરેછે, તેઓના ફરમાનબરદાર તમે થાઓ, વાસતે હું તમને અરજ કરું છર્ગ. ૧૭ વડી સતેકાનના તથા ફરતુનાતના તથા અખાઈકના આવવાથી હું ખુશ છર્ગ. ૧૮ કેમકે જે તમારી ગમનું ઓછુંહતું, તે તેઓએ પુરું કીધું. કેમકે તેઓએ મારા તથા તમારા રહેને તાજો કીધો, વાસતે એવાઓને કચ્ચલ કરો. ૧૯ આશીઓની મંડલીઓ તમને સલામ કેહેછે; અકુલા તથા પરીસ-કીલા, તથા તેઓનાં ઘરમાં જે મંડલી છે તેઓ ઓદાવંદમાં તમને ઘણી સલામ કેહેછે. ૨૦ બધા ભાઈઓ તમને સલામ કેહેછે; તમે પાક ચુંબનથી એક ખીજને સલામ કરો. ૨૧ હું પાઉલ મારી સલામ પોતાને હાતે લખું છર્ગ. ૨૨ જે કોઈ આપણા ઓદાવંદ ઇસુ ખરીસત પર પીઆર કરતો નથી, તો જરે ઓદાવંદ આવે, તારે તે લાનતી થાઓ. ૨૩ આપણા ઓદાવંદ ઇસુ ખરીસત-નો ફજલ તમારી સાથે થાઓ. ૨૪ ખરીસત ઇસુમાં તમો બધા સાથે મારો પીઆર થાઓ. આમીન.

કરીંથીએને પાઉલનું ખીજું પતર.

બાબ પેહેલો.

કરીંથમાં ઓદાની મંડલીને, તથા તે સુધાં આખા આખાઈમાં બધા પવીતરો છે તેઓને, ઓદાની મરજીથી ખરીસતનો રસુલ પાઉલ, તથા તીમોથી ભાઈલખેછે. ૨ ઓદા આપણા બાપથી, તથા ઓદાવંદ ઇસુ ખરીસતથી ફજલ તથા સલામતી તમને થાઓ.

૩ ઓદા જે આપણા ઓદાવંદ ઇસુ ખરીસતનો બાપ. ને રહમતોનો બાપ, તથા બધા દીલાસાઓનો ઓદા, તેની સીતાઓ થાઓ. ૪ તે હ-મારી બધી મુસીબતોમાં હમને દીલાસો આપેછે કે, જે દીલાસાથી હમે પોતે ઓદાથી દીલાસો પામેલા છઈએ, તેથી મુસીબતમાં પડેલા હરેકને

હમે દીલાસો આપી રાખીએ. ૫ કેમકે જેમ ખરીસતનાં દુખ હમારી ઉપર વધતાં જાયએ, તેમ ખરીસતથી હમારો દીલાસો પણ વધ્યો થાયએ. ૬ ને અગર હમે દુખ પામીએ છઠએ, તો તે તમારા દીલાસા તથા તારણને સાર છે ; જે તમારાં દુખ હમે પણ સહીએછઠએ તે સેહેવાથી ફરજી થાયએ ; ને અગર હમે દીલાસો પામીએછઠએ, તો તે તમારા દીલાસા તથા તારણને સાર છે. ૭ ને હમારી ઉમેદ તમે બાબત મજબુત છે, એ જાણતાં કે, જેમ દુખમાં તમે શારીક થઈએ છએ, તેમ દીલાસામાં પણ થશો. ૮ કેમકે અએ ભાઈએ, હમે નથી આહતા કે જે મુસીબત હમારી ઉપર આશીઆમાં આપી તેથી તમે નાવાકે રહો, કે હમારી તાકાત કરતાં હમે બહુ દુખાઈ ગઈએ, હીઆં તક કે હમારી જીંદગી બાબત પણ હમે હાથ ધોઈએ. ૯ પણ હમને માતને દંડ એ સાર થઈએ કે હમે પોતા પર નહીં, પણ મુએલાંએને ઉઠાવનાર ખાદા પર ભરોસો રાખીએ. ૧૦ તેણે એવાં ખોટાં માતથી હમને છોડવીએ છે, ને છોડવે છે ; તેના પર હમે એવા ભરોસો રાખીએછઠએ કે, હજી પણ તે છોડવશે. ૧૧ તમે પણ દુખા માગીએથી હમારી મદદ કરો, કે જે નીઆમત ઘણાએના આરાથી હમને મળી, તેને લીધે ઘણાએ હમારી તરફથી શુકર પણ કરે.

૧૨ કેમકે હમારો ફરજ એ છે, કે હમારાં દીલ ગહવાઈ આપે, કે હમે ખોદાની સફાઈ તથા સાચાઈથી, જીસમાની હીકમતથી નહીં, પણ ખોદાના ફરજથી, દુનીઆમાં ને અસુસ તમારે દરમીઆન, વેહવાર કીધા છે. ૧૩ કેમકે જે વાતો તમે વાંચીએએ, તથા માનોએએ, તે શીવાએ હમે તમને બીજી વાતો લખતા નથી ; ને હમને ઉમેદ છે કે આખર સુધી તમે તે માનશો. ૧૪ જેવા તમે હમને થોડાક માનીએ છે કે હમે તમારો ફરજ છઠએ, જેમ ખોદાવંદ ઇસુના દાહાડામાં તમે હમારો પણ.

૧૫ એને એ ભરોસાથી મેં પેહેલાં તમારી પાસે આવવાને ડરાવીજી, કે તમને જીઆદા ફરજી થાય. ૧૬ પછી તમારામાંથી માકેદોનીમાં જીજી, તારપછી માકેદોનીથી તમારી પાસે પાછા આવું, ને તમથી ઇહુદામાં ખોડલાજી. ૧૭ તો શું મેં એ ડરાવ હલકાપણથી કીધા હતો? ઇઆ જે ડરાવ હું કરું તે શું જીસમાની તોર પર કરું છીં કે હા હા, ને ના ના મારી વાતોમાં થાય? ૧૮ પણ ખોદા અરહક જાણે છે કે, હમારી વાત જે તમારી સાથે થઈ તે હા, ને ના, નહીં હતી. ૧૯ કેમકે ખોદાના ખેટા ઇસુ ખરીસતની વાત હમારાથી,

ધમ્માને મારાથી, તથા સીલવાનથી, તથા તીર્થાથીથી, તમને જાહેર થઈ, તે હા, નેના, નથી થઈ; પણ તેનામાં હા થઈ. ૨૦ કેમકે ઓદાના જોડલા વાએદા છે તેટલા તેનામાં હા, તથા તેનામાં આમીન છે, કે હમારે આશરે ઓદાની જલાલ જાહેર થાએ. ૨૧ ને જે હમને તમારી સાથે ખરીસતમાં કાએમ કરેછે, ને જેણે હમને અભીરોક કીધા, તે ઓદા છે. ૨૨ ને તેણે હમારી ઉપર જાહેર કીધી છે, ને રૂહનું એએાનું હમારાં દીલામાં આપીજી છે. ૨૩ ને હું ઓદાને મારા જનનો ગવાહ કરીને કહુંછી કે, તમ પર રહમ કરવા સારું હું હમણાસુધી કરીથમાં આવીએ નહીં. ૨૪ હમે તમારા ઈમાન પર ધણીપણું કરીએ છઈએ એમ નહીં, પણ હમે તમારી ખુશીના મદદગાર છઈએ; કેમકે તમે ઈમાનથી કાએમ રહો છેએ.

બાબ બીજો.

એને મેં મારાં મનમાં ઠરાવીજી કે, હું કૃત્રીથી તમારી પાસે ગમગીન ન આવું. ૨ કેમકે જો હું તમને દલગીર કરું, તો જે મારાથી દલગીર કરાએ છે, તે વગર જે મને ખુશ કરેછે, તે કોણ છે? ૩ ને મેં એ તમને એ સારૂ લખીજી છે કે, હું આવીએ પર જેએથી મને ખુશી થવી જોઈએ, તેએથી મને દલગીરી ન થાએ; કેમકે તમે સરવ બાબત મને એવા ભરોસો છે કે, જે મારી ખુશી તે તમ સરવની પણ છે. ૪ કેમકે બહુ દુખથી, તંથા દીલની દલગીરીથી, મેં ઘણાં આંસુએ પાડતાં તમને લખીજી છે; તમે દલગીર થાએ એ સારૂ નહીં, પણ તમપર જે મારી જાહેરી જાહેર થયે છે, તે તમે જાણો. ૫ અગર કોઈએ દલગીરી પેદા કીધી, તો તેણે મનેજ દલગીર કીધા નથી, પણ તમને પણ, કે હું તમ સઘલા પર ભાર ન નાંખું. ૬ એવા શખસ પર આ સજ જે ઘણાથી લવાઈ તે બસ છે. ૭ વાસતે જેહતર એ કે તમે તેને માફ કરો, ને દીલાસો આપો, કે તે ઘણા ગમથી ગલાઈ ન જાએ. ૮ એ સારૂ હું તમને અરજ કરુંછી કે તમે તેના પર જાહેર સાબેત કરો. ૯ કેમકે તમે બધી વાતમાં ફરમાનબરદાર છેએ કે નહીં, એ બાબત તમારી અજમાએ કરવાને મેં આ લખીજી છે. ૧૦ જેને તમે માફ કરો છેએ, તેને હું પણ માફ કરું છી; કેમકે જો મેં કોઈને કંઈ માફ કીધું, તો તેને તમારી ખાતરને સારૂ ખરીસતની સાંભા માફ કીધું. ૧૧ એ સારૂ કે રોતાન આપણને જાંતે નહીં, કેમકે તેની તદખીરોથી આપણે નાવાકેઈ નથી. ૧૨ વલી હું ખરી-

સતની ઇંજીલને સાર તરોઝ્માસમાં ઝ્માવીઝ્મો, ૧૩ ને ઝ્માદાવંદથી મારે સાર પારણું ઉઘડાઈ, તારે મારા ભાઈ તીતસને ન દીડાથી મારા જીવને કંઈ ઝ્મારામ નહીં થઈઝ્મા, ને તેઝ્માથી રૂપસત પામીને તાંહાંથી માફેદોનીમાં હું ગઈઝ્મા.

૧૪ હવે ઝ્માદા જે હમેશા ખરીસતમાં હમને કૃતેહ ઝ્માપેછે, ઝ્મને પોતાના ઝ્મલમની ખુરાબોઈ હમારાથી હરેક જગીઝ્મામાં જાહેર કરાવે છે, તેના શુકર હોજો. ૧૫ કેમકે હમે ઝ્માદાની ઝ્માગલ જેઝ્મા તારણુ પામેછે તેઝ્માને સાર, તથા જેઝ્મા નારા પામેછે તેઝ્માને સાર, ખરીસતની ખુરાબોઈ છઈઝ્મા. ૧૬ મરણુને સાર હમે ઝ્માઝ્માને માતની બો છઈઝ્મા ખરા; પણ જીંદગીને સાર તેઝ્માને જીંદગીની બો છઈઝ્મા; ને ઝ્મા કામોને સાર લાઝ્માક ડોણુ છે? ૧૭ કેમકે ઘણાઝ્માની માફક હમે ઝ્માદાના કલામમાં બેલવણી કરતા નથી; પણ સાચાઈથી તથા ઝ્માદાની તરફથી ઝ્માદાની હજુર ખરીસતમાં હમે બોલીઝ્મા છઈઝ્મા.

બાબ તરીજો.

શું હમે કરી પોતાને વખાણવા માંડીઝ્મા છઈઝ્મા? ઇઝ્મા સીફારશનાં પતર તમારી તરફ લાવવાને કે તમારી પાસેથી સીફારશનાં પતર લેવાને જેમ કેટલાઝ્માકને જોઈઝ્માછ, તેમ શું હમને જોઈઝ્માછ? ૨ હમાઈં પતર જે હમારાં દીલામાં લખેલું, તે તમે છેઝ્મા, સરવ માણસો તે જાણેછે તથા વાંચેછે. ૩ તમે ખરીસતનું જાહેર પતર છેઝ્મા, હમથી સેવેલું, સઘથી લખેલું નહીં, પથરની પાટીઝ્મા પર નહીં, પણ જીવતા ઝ્માદાના રૂહથી દીલની પાટીઝ્મા જે ગોસતની છે તેઝ્મા પર લખેલું. ૪ ને ઝ્માવો ભરોસો ખરીસતની મારફત હમે ઝ્માદાપર રાખીઝ્મા છઈઝ્મા. ૫ પોતાથી હમે પોતાની મેલે કંઈ વીચારવાને લાઝ્માક નથી; પણ હમારી લાઝ્માકત ઝ્માદાથી છે. ૬ જેણે હમને નવા બંદોખસતના લાઝ્માક ખાદમ કીધા છે; હરફના નહીં, બલકે રૂહના; કેમકે હરફ મારી નાંખેછે, પણ રૂહ જીવોડેછે. ૭ ને માતની ખીદમત જે હરફેથી પથરોપર ફોતરેલી, તે ઝ્માવી જલાલની સાથે હતી કે ખની ઇંસરાઝ્માલ મુસાના ચેહેરાની જલાલ, જે ફના થનાર હતી, તેને લીધે તેના ચેહેરાપર નજર કરી શકતા નહીં હતા; ૮ તો તે કરતાં રૂહની ખીદમત જીઝ્માદા જલાલની કેમ નહીં થશે? ૯ કેમકે જે દંડ કરનાર ખીદમતને જલાલ હતી, તો રાસતીની ખીદમતને કેટલી જીઝ્માદા જલાલ છે? ૧૦ કેમકે જે જલાલી થઈ, તેને માહોટી જલાલને લીધે જલાલ નહીં

હતી. ૧૧ કેમકે જેનેસત થઈગિ તે જો જલાલી હતું, તો જે કામ્મિમ રહેછે તે કેટલું જીઆદા જલાલી છે ? ૧૨ હમને એવી ઉમેદ થઈઆથી હમે ખુશી રીતે ખોલવાને ખીણીતા નથી. ૧૩ જે મુસાની મુઆફક કરતા નથી, જેણે પોતાના ચેહેરાપર પરદો નાં પીએ ક્રે જે નેસત થનાર હતું તેની આખર ખની ઇસરાએલ જોઈ શકીઆ નહીં. ૧૪ લેકાન તેએનાં દીલ આંધલાં કરાઈઆં, કેમકે જીનો બંદાખસત વાંચનામાં તે પરદો આજ સુધી રહેલો છે, તે પરદો ખરીસતથી નેસત થાએછે. ૧૫ પણ આજ સુધી જરે મુસાની કીતાખ વંચાએછે, તારે તે પરદો તેએનાં દીલપર પડીએ રહેછે. ૧૬ લેકાન જરે તેએા આદાવંદની તરફ ફરો, તારે તે પરદો કહડારો. ૧૭ હવે આદાવંદ તે રહેછે; જે જાંહાં આદાવંદનો રહેછે, તાંહાં આજદગી છે. ૧૮ પણ હમે બધા એપરદા ચેહેરાએ આરસીમાં આદાવંદની જલાલ જોતાં, તેજ સુરતમાં આદાવંદના રહેથી જલાલથી જલાલને સારે બદલાઈએ છઈએ.

ખાખ ચોથો.

વાસતે હમને આ ખીદમત છતાં હમને રહમ મલીઆથી હમે થાકી જતા નથી. ૨ બલકે હમે શરમનાં ગુપત કામ મુકી દીધાંછે, હમે ચતુરાઈથી ચાલતા નથી, જે આદાની વાત બાખત કંઈ કપટ કરતા નથી; બલકે બરહક કલામ જાહેર કરવાથી આદાની હજુર હરેક આદમીનાં દીલમાં પોતાને વખણાવીએ છઈએ. ૩ પણ જો હમારી ઇજીલ ઢાંકેલી રહેછે, તો એએા નારા પામેછે તેએાથી ઢાંકેલી રહેછે. ૪ આ જાહાનના આદાએ એએા બેઈમાન છે તેએાનાં દીલ આંધલાંકીધાંછે કે ખરીસત જે આદાની સુરતછે તેની જલાલી ઇજીલની શેરાની તેએાપર ચમકે નહીં. ૫ હમે પોતાને નહીં, પણ ખરીસત ઇસુ જે આદાવંદ તેને જાહેર કરીએ છઈએ; જે હમે પોતે ઇસુને લીધે તમારા સેવક છઈએ. ૬ કેમકે આદા જેણે અંધારામાંથી શેરાની ચમકવાનો હુકમ કીધો, તેણે હમારાં દીલો શેરાન કીધાં, કે આદાની જલાલની પીછાનનું ગુર ઇસુ ખરીસતના ચેહેરાથી હમને આપે.

૭ પણ હમને આ ખજનો માટીનાં વાસણોમાં છે, કે કુદરતની ખુજરગી આદાનીજ થાએ, હમારી નહીં. ૮ હમે હર તરફથી મુસીબતમાં છઈએ, પણ દયાએલા નથી; હેરાન થઈએછઈએ, પણ નાઉમેદ નથી; ૯ સતાવેલા છઈએ, પણ છોડી દીધેલા નથી; નીચે પાડેલા છઈએ પણ નારા પામેલા નથી; ૧૦ સદા

પોતાનાં બદનમાં ઇસુનું મરણ ઊંચકી ઝો છઠ્ઠાં, કે ઇસુની જીંદગી પણ હમારાં બદનમાં જાહેર થાઝો. ૧૧ કેમકે હમે જીવનારા ઇસુને લીધે જાતને સદા સોંપાઈ ઝો છઠ્ઠાં, કે ઇસુની જીંદગી પણ હમારાં મરનાર બદનમાં જાહેર થાઝો. ૧૨ તારે હમારામાં જાતની ને તમારામાં જીંદગીની ઝસર થાઝો-છે. ૧૩ પણ હમને ઇમાનનો ઝોજ રહ છે, જેમ લખેલું છે તેમ કે, “હું ઇમાન લાવી ઝો વાસતે બોલી ઝો;” હમે પણ ઇમાન લાવી ઝો, વાસતે બોલી ઝો છઠ્ઠાં. ૧૪ હમે જાણી ઝો છઠ્ઠાં કે, જેણે જોદાવંદ ઇસુને ઉઠાડી ઝો, તે હમને પણ ઇસુની મારફત ઉઠાડશે; ને તમારી સાથે હાજર કરશે. ૧૫ કેમકે કુલે ચીજ તમારે સાર છે, કે ફજલ જે નીહામત થઈ ઝો, તે ઘણાની શુકરગુજરીથી જોદાની જલાલ ઘણી વધારે. ૧૬ વાસતે હમે ઉદાસ થતા નથી; બલકે જે હમારી જાહેરી ઇનસાનીમત નેસત થાઝો, તોપણ આતીની દરોજ નવી કરાઝો. ૧૭ કેમકે હમારી પલકમરની હલકી મુસીબત હમારે સાર નીહામત ને હમેશાની જલાલનો ભાર ઊપજવે છે. ૧૮ જે ચીજો દેખાઝો તે ઝો નહીં, પણ જે ચીજો દેખાતી નથી, તે ઝોને હમે જોઈ ઝો છઠ્ઠાં, કેમકે જે ચીજો દેખાઝો છે, તે પલકમરની છે; પણ જે ચીજો દેખાતી નથી તે હમેશાંની છે.

બાબ પાંચમો.

કેમકે હમે જાણી ઝો છઠ્ઠાં કે જે હમારું જમીનપરનું માંડવા સરખું ઘર તોડી નંપાઈ; તો જોદાનું બાંધેલું, હાતથી બનાવેલું નહીં, ઝોવું હમેશાંનું ઘર આસમાનમાં હમને છે. ૨ કેમકે હમે આમાં આહેં મારી ઝો છઠ્ઠાં; ને જોહોટી આરજી રાખી ઝો છ કે હમારાં આસમાની ઘરથી ઢાંઢેલા થઈ ઝો. ૩ કે જે ઢેકાઈ ઝો, તો નાગા ન દેખાઈ ઝો. ૪ કેમકે જાંહાં મુધી હમે આ માંડવામાં છઈ ઝો, બોજથી દયાઈને આહેં મારી ઝો છઈ ઝો; લેકીન હમે ઝોમ નથી આહતા કે ઝોને ઉતારી નાંખી ઝો, પણ ઝો કે ઝોની ઉપર તેને પેહેરી લઈ ઝો, કે જાત જીંદગીથી ગલાઈ જાઝો. ૫ ને જેણે હમને ઝોને સાર તઈઆર કીધા તે જોદા છે, ને તેણે હમને રહનું બેઆનું પણ આપી ઝો છે. ૬ વાસતે હમારી હમેશા આતરી છે, ને હમે જાણી ઝો છઈ ઝો કે બદનમાં વસતી કરવાથી હમે જોદાવંદથી ગેરહાજર છઈ ઝો. ૭ (કેમકે હમે ઇમાનથી ચાલી ઝો છઈ ઝો, નજરથી નહીં.) ૮ તો હમારી આતરજમા છે, ને ઝો ચાહી ઝો છઈ ઝો કે બદન-

થી ગેરહાજર થઇને ઝાદાવંદની પાસે હાજર થઇએ. ૯ ને એ વાસતે હમે કોશોસ કરીએ છઈએ કે હાજર ઇચ્છા ગેરહાજર થઈએ, તોપણ તેને પસંદ આવીએ. ૧૦ કેમકે આપણુ સરવે ખરીસતની ઇનસાફની ગાદી આગલ હાજર થવું જોઈએ, એ સાર કે હરેકે બદનમાં છતાં જે કીધું, ભલું કે ભુકું, તે પરમાણુ તેનું ફલ પામે. ૧૧ વાસતે ઝાદાવંદનો ઝાફ જાણીને હમે આદમીએને સમજાવીએ છઈએ; ને ઝાદાને હમારો હાલ જાહેર છે, ને ઉમેદ છે કે હમે તમારાં ટીલામાં પણ જાહેર થઈએ છઈએ. ૧૨ કેમકે હમે કરી તમારી પાસે પોતાને વખાણતા નથી, પણ હમારે લીધે ફૂપર કરવાનો સખબ તમને એ સાર આવીએ છઈએ કે જેએ ખાલી દેખાવમાં ફૂપર કરેછે, ને ખાતનમાં નહીં, તેએને જવાબ આપવાને તમને કંઈ મળે. ૧૩ કેમકે જો હમે દેવાના છઈએ, તો તે ઝાદાને સાર છે; ને જો હમે હુશીઆર છઈએ, તો એ તમારે સાર છે. ૧૪ કેમકે ખરીસતની મોહોબત હમને ખેંચે છે, કારણ કે હમે એમ સમજીએ છઈએ કે, જો સરવને વાસતે એક મરણુ પામીએ, તો સરવ મુઆ હતા. ૧૫ ને સરવને વાસતે તે એ સાર મરણુ પામીએ કે, જે જીવે છે તેએ હવેથી પોતાને સાર નહીં, પણ જે તેએને સાર મરણુ પામીએ ને પાછો ઠકીએ તેને સાર જીવે. ૧૬ વાસતે હવેથી હમે કોઈને જીસમની રાહથી જાણતા નથી, ને અગર હમે ખરીસતને જીસમની રાહ પરમાણુ જાણીએ, તોપણ હવેથી તે રીતે જાણતા નથી. ૧૭ વાસતે અગર કોઈ ખરીસતમાં છે, તો તે નવો મખલુક છે, પુરાની સીજો ગુજરી ગઈ; જીએ, બધી સીજો નવી થઈ છે. ૧૮ ને એ બધી ઝાદાથી છે, જેણે પોતાની સાથે આપણો મેલાપ ઇસુ ખરીસતથી કરાવીએ, ને મેલાપની ખીદમત હમને આવી છે. ૧૯ ઇએને ઝાદા ખરીસતથી પોતાની સાથે જગતનો મેલાપ કરાવીને તેએના ગુનાહ તેએપર ગણતો નથી; ને મેલાપની વાત હમને સોંપી છે. ૨૦ એ સાર હમે ખરીસતના એલચી છઈએ, ગોઠાએ ઝાદા હમારી મારફત મીનંત કરેછે; વાસતે ખરીસતને બદલે હમે એલતેમાસ કરીએ છઈએ, કે તમે ઝાદા સાથે મેલાપ કરો. ૨૧ કેમકે જેણે ગુનાહ જાણીએ નહીં હતો, તેને તેણે આપણે સાર ગુનાહ કરાવીએ, કે આપણે તેનામાં ઝાદાની રાસતી કરીએ.

બાબ છઠો.

તારે હમે તેના હમખીદમત તમને અરજ કરીએ છઈએ કે, ઝાદાનો ફજલ તમે ખાલી ના પામતા જાઓ. ૨ (કેમકે તે કહે છે કે કખુલીઅતને વખત

મેં તારે શાંભલીઝે, ને તારણને દાહોડે તારી મદદ કીધી: જુઓ, હમણા કચ્છ-
લીઆતનો વખત છે; જુઓ, હમણા તારણનો દાહોડો છે.)^૩ ખીદમત બદનામ
ન થાએ, વાસતે ડોઈને ડોકર ખાવાનો હમે સબબ નથી આપતા. ૪ પણ પોતાને
હેરેક વાતમાં ખોદના ખાદમ જેવા બહિર કરીએ છઈએ. બહુ સપરથી, મુસી-
બનોથી, કંગાલીઆતથી, તંગીથી; ૫ ફટકા ખાવાથી, કેદથી, હંગામાઓથી,
મેહેનતથી, બગરણોથી, અપવાસોથી; ૬ પાકીજગીથી, એલમથી, અરદારા-
તથી, મેહેરયાનીથી, પાકરહથી, ખરી મોહોબતથી; ૭ અરહક વાતથી, ખોદનાં
કુદરતથી, રાસતીનાં હથીઆરોથી જમણે તથા ડાબે હાથે; ૮ ઈજ્જત તથા બેઈજ્જ-
તથી, બદનામી તથા નેકનામીથી, ડગનારા સરખા, તોપણ ખરા; ૯ આન-
એલખીતાના સરખા, તોપણ બહુ એલખાએલા; મરવાના સરખા, તોપણ
જુઓ, હમે જીવતા છઈએ; સજ પામેલાના સરખા, તોપણ મારી નંખાએલા
નહીં; ૧૦ ગમગીનના સરખા, તોપણ હમેરા ખુરા છઈએ; મુફ્લેસના સરખા,
તોપણ ઘણાને દોલતમંદ કરીએ છઈએ; નાદારના સરખા, તોપણ સઘલું
રાખીએ છઈએ. ૧૧ આએ કરીથીઓ, હમાઈં મોહો તમારે સાર ઉઘડેલું છે,
હમાઈં દીલ કુશાહું છે. ૧૨ તમે હમથી તંગ થએલા નથી, પણ પોતાનાં દીલથી
તંગ થએલા છે આ. ૧૩ તો આને બદલે (જેમ બાલકોને તેમ તમને હું કહું
છઈ) તમે પણ કુશાદાં દીલના થાઓ. ૧૪ બેઈમાનેની સાથે તમે બેડેલા ન
થાઓ; કેમકે રાસતીને નારાસતી સાથે શું એલાકો છે? ૧૫ ને રોશાને
અંધારાં સાથે શું મેલાપ છે? ને ખરીસતને બેલીઆલ સાથે શું સંપ છે? ઈમાન-
દારને બેઈમાન સાથે શું બાગ છે? ૧૬ ને ખોદનાં મંદીરને મુરતીઆ સાથે
શું મેલ છે? તમે તો જીવતા ખોદાનું મંદીર છે આ, જેમ ખોદાએ કહીઈ છે કે,
“હું તેઆમાં રહીરા, ને આલીરા, ને હું તેઆનો ખોદ થઈરા, ને તેઆ મારા
લોક થશે.” ૧૭ આ વાસતે ખોદાવંદ આમ કેહેછે કે, તમે તેઆમાંથી નીકલી
આવો, ને જુદા થાઓ, ને નાપાકને ના આડો, ને હું તમને કચ્છલ કરરા;
૧૮ ને હું તમારો બાપ થવરા, ને તમે મારા દીકરાઓ તથા દીકરીઓ થરો; આમ
કાદર ખોદાવંદ કેહેછે.

બાબ સાતમો.

વાસતે આએ પીઆરાઓ, આપણને આવા વાએલા છતાં, જીસમ તથા
રહતા મલીનપણથી આપણે પોતાને પાક કરીએ, ને ખોદના ડરથી પાકીજગીમાં
કમાલ થઈએ.

૨ હમને કચ્ચલ કરો; હમે કોઈની સાથે બેઠનસાફી નથી કીધી, કોઈને ખરાબ નથી કીધા, કોઈને છેતરી ઝ્મો નથી. ૩ તમને તકસીર લગાડવા સાફ હું ઝ્મો કેહેતો નથી ; કેમકે મેં અગાઉ કહીજી છે કે, તમારી સાથે મરવા સાફ તથા જીવવા સાફ તમે હમારાં દીલામાં છે ઝ્મો. ૪ મારી વાતો તમારી બાબત બહુ બેધરક છે, મને તમારે લીધે બહુ કૃપ્પર છે, હું દીલાસાથી બરેલો છઈં, મારી બધી મુસીબતોમાં હું નીહામ્મત ખુરા છઈં. ૫ કેમકે હમે માકેદોની માં પેહોચી ઝ્મા, તારે હમારી જીસમને કંઈ ચિન નહીં હતું, બલકે હમે હર તરફથી મુસીબતમાં ગરક થઈ ઝ્મા હતા ; બાહર લડાઈ ઝ્મો, માંહે દેહરાતો હતી. ૬ તોપણ દુખી-ઝ્મા ઝ્મોને દીલાસો આપનાર બોદા ઝ્મે તીતસના આવવાથી હમને દીલાસો આપી ઝ્મો. ૭ ને કકત તેના આવવાથી નહીં, પણ તેને તમારી બાબત જે દીલાસો થઈ ઝ્મા તેથી પણ ; તેણે તમારી મોહોટી ઈછા, તમારો શોક, તમારી મારા પરની આસથા, ઝ્મિનું ખીચ્માન હમને કીધું, ઝ્મિવું કે હું બહુ ખુરા થઈ ઝ્મા. ૮ કેમકે જે પતરથી મેં તમને ગમગીન કીધા, ને જે મેં તોબા કીધી, તોપણ હવે હું તોબા કરતો નથી ; કારણ કે હું જોઈછઈં કે જે ગમગીની તે પતરથી થઈ, તે થોડીજ મુદતની હતી. ૯ હવે હું ખુરા થાઈ છઈં, તમે ગમગીન થઈ ઝ્મા તેને લીધે નહીં, પણ ઝ્મે સાફ કે તમારી ગમગીનીથી તમને તોબા થઈ, કેમકે તમે બોદાની મરજી પરમાણે ગમગીન થઈ ઝ્મા, કે હમારાથી તમારું કસું નુકસાન નહીં થાઈ. ૧૦ કેમકે બોદાની મરજી પરમાણેનો જે ગમ તે ઉદાસ વીનાનો તોબા તારણને સાફ કરાવે છે ; પણ દુની ઝ્માનો ગમ જાત ઉપજાવે છે. ૧૧ જી ઝ્મા કે તમારો ગમ જે બોદાની મરજી પરમાણે હતો, તેથી કેટલી ચાલાકી, કેટલી સફાઈ, કેટલો ગુસો, કેટલો બોફ, કેટલી આરજી મંદી, કેટલી ગેરત, કેટલો બદલા લેવો તમારામાં ઉતપન થઈ ઝ્મા : તમે હર તરેહ સાબેત કીધું કે ઝ્મા કામમાં તમે સાફ છે ઝ્મા. ૧૨ વાસતે અગર મેં તમને લખીજી, તોપણ જેણે બેઠનસાફી કીધી તેને સાફ નહીં, તથા જેના પર બેઠનસાફી થઈ તેને સાફ પણ નહીં, પણ ઝ્મે સાફ કે હમારી ફીકર જે તમારે સાફ બોદાની આગલ છે, તે તમને જાહેર થાઈ. ૧૩ ઝ્મે સાફ તમારા દીલાસાથી હમે દીલાસો પામી ઝ્મા, ને તીતસની ખુશીથી હમે જીઆદા ખુશી પામી ઝ્મા, કારણ કે તેનો રહ તમ સંબલાથી તાજે થઈ ઝ્મા. ૧૪ ને જે મેં તમ બાબત તેની આગલ કંઈ કૃપ્પર કીધા, તો હું શરમાતો નથી ; પણ જેમ હમે તમને બધો વાતો સાચાઈથી કહી, તેમ હમારો કૃપ્પર પણ તીતસની આગલનો સાચો ઠરી ઝ્મા :

૧૫ ને જેમ તમે ૩૨ તથા કાંપવા સાથે તેને કબ્જલ કીધો, તેમ તમારી ફરમાન-
બરદારી ધર્યાદ કરતાં, તેનાં દીલની મોહોબત તમારી ઉપર બહુજ થાચ્છે. ૧૬
વાસતે હું ખુરા છર્ગે કે હરેક વાતમાં મને તમારો બરોસો છે.

બાબ ગાઠમો

અને અચ્છે ભાઈઓ, જોદાનો જે ફજલ માફેદાનીની મંડલીઓ
પર થઈઓ છે, તે હમે તમને જાણાવીઓ છઈઓ; ૨ કે સુસીબતની ભારી
અજમાઓશમાં તેઓની ખુશીની જીઆદતા, તથા તેઓના બહુજ કંગાલ-
પણાઓ તેઓની ઉદારપણાની દોલત ધણી વધી છે. ૩ કેમકે હું ગહવાઈ
આપું છર્ગે કે, તેઓ મકદુરબર, બલકે મકદુરથી પણ જીઆદા, પોતાની મેલે ત-
ધઆર હતા. ૪ ને મોહોઈ મીનંત સાથે હમારી દરખાસત કીધી કે હમે તે અખ-
રોસ લઈઓ, ને, પવીતરોને તે પોહોંચાડવામાં શરીક થઈઓ. ૫ ને હમારી
ઉમેદ પરમાણે નહીં, પણ પોતાને પેહેલાં જોદાવંદને, ને પછી જોદાવંદની મરજી
પરમાણે હમને સોંપીઓ. ૬ ઓ વાસતે હમે તીતસથી માગીર્ગે કે તેણે જેમ
પેહેલાં રાઈ કીધું, તેમ તમારે દરમીઆત ઓ અખરોસને પુરી પણ કરે. ૭ વાસતે
જેમ તમે હરેક વાતમાં કરો છે ઓ, ધઆને ઈમાનમાં, તથા બોલવામાં, તથા
ઓલમમાં, તથા બધી દારોસમાં, તથા હમારી પરની તમારી મોહોબતમાં, તેમ
આ નીઆમતની બાબત પણ તમે બહુ કરો. ૮ હોકમ તરીકે હું કેહેતો નથી,
પણ ખીજાઓની તધઆરીના સખબથી, તથા તમારી મોહોબતની સાચાઈની
અજમાઓશ કરવા સાર કહુંછર્ગે. ૯ કેમકે આપણા જોદાવંદ ખરીસતના
ફજલને તમે જાણો છે ઓ કે, તે દોલતમંદ હતો, તોપણ તમારે વાસતે દરીદરી
થઈઓ કે, તેની દરીદરાઈથી, તમે દોલતમંદ થાઓ. ૧૦ ને હું તમને ઓ
વાતમાં સલાહ આપું છર્ગે ; કેમકે ઓ તમારે વાસતે સુનાસીબ છે, કારણ કે
તમે ફકત ઓ કામ કરવાને રાઈ કીધું ઓટલુંજ નહીં, પણ ઓક વરશ અગાઉથી
ઓનો ઈરાદો કીધો. ૧૧ વાસતે હવે ઓ કામ પુરું કરો, કે જે પરમાણે ઈરાદો
કરવાને તધઆર હતા, તેમ મકદુરબર પુરું કરવાને પણ થાઓ. ૧૨ કેમકે અગર
નધઅત પેહેલી છે, તો કોઈને જે નથી, તે પરમાણે નહીં, પણ જે છે, તે
પરમાણે તે કબ્જલ છે. ૧૩ ખીજાઓને આરામ ને તમને તકલીફ થાઓ ઓમ
નહીં. ૧૪ પણ બરાબરીની તોરપર થાઓ, કે આ વખતે તમારી જીઆદતા
તેઓની કમીને પુરી કરે, ને તેઓની જીઆદતા તમારી કમીને, ઈઆને કે બરો-

ખરી થાએ. ૧૫ જેમ લખીજી છે તેમ કે, જેણે ધણું એકદું કીધું, તેનું વધીજી નહીં ; ને જેણે થોડું એકદું કીધું, તેનું ઘટીજી નહીં. ૧૬ ને આદના શુકર જેણે તીતસનાં દીલમાં તમારી ખેરખાહીની ફીકર મુકી છે. ૧૭ કેમકે તેણે દરખાસત કમ્બલ કીધી ખરી, પણ પોતેજ તદખાર થઈને પોતાની ખુશીથી તમારી તરફ ગઈએ. ૧૮ ને તેની સાથે જે બાઈનાં વખાણુ ઇંજીલને લીધે બધી મંડલીએમાં છે તેને મોકલીએ છે. ૧૯ ને ફક્ત એજ નહીં, પણ મંડલીએનો પસંદ કરેલો પણ તે છે, કે હમારો સાથી થઈને એ ખખરોસ જેનો વહીવટ હમે આદવંદની જલાલને સાર, તથા તમારું ઉદારપણું જાહેર કરવાને, કરીએ છઈએ તે હમારી સાથે લઈ જાએ. ૨૦ હમે એ ખખરદારી શખીએ છઈએ કે આ ખેરાત જેનો વહીવટ હમે કરીએ છઈએ તે બાબત હમને કોઈ બદનામ નહીં કરે. ૨૧ એ સાહે જે વાતોની ફક્ત આદવંદની આગલ નહીં, પણ માણસોની આગલ પણ ખુખી છે, તેનો હમે દુર અંદરો કરીએ છઈએ. ૨૨ ને જે બાઈને હમે બહુ વાતોમાં અજમાએશ કરીને મેહેનતુ દીઠો, ને હવે તમ ઉપરના મોહોટા ભરોસાથી તે વધારે મેહેનતુ છે, તેને તેએની સાથે મોકલીએ છે. ૨૩ ને જે કોઈ તીતસ બાબત પુછે, તો તે મારો શરૂક ને તમારે સાહે મારો સાથી સેવક છે ; અગર જે હમારા બાઈએ બાબત પુછાએ, તો તેએ મંડલીએના રસુલ, તથા ખરીસતની જલાલ છે. ૨૪ વાસતે તમે પોતાની મોહોતના તથા તમારી બાબત હમારી કખરના દાખલા તેએની આગલ તથા મંડલીએની આગલ દેખાડો.

બાબ નવમો.

તો પવીતરોની ખીદમત કરવા બાબત મારે તમને લખવાની જરૂર નથી. ૨ કેમકે હું તમારી તદખારી જાણુંછજી ; એજ કારણુ સાહે મોકેદોનીના લોકોની આગલ તમારી વડાઈ કહુંછજી કે, આખાએ એક વરસ અગાઉથી તદખાર થઈએ. હતો ; ને તમારા આવેરો ઘણાને ચેતાવીએ. ૩ તોપણ મેં બાઈએને મોકલીએ કે હમારી જે વડાઈએ વાતમાં તમારી બાબત છે તે ખાહી નહીં કરે, પણ જેમ મેં કહીજી તેમ તમે તદખાર થાએ. ૪ નહીં તો જે મોકેદોનીના લોક મારી સાથે આવે, ને તમને તદખાર નહીં જીએ તો, (એમ નથી હમે કેહેતા કે તમે) પણ હમે વડાઈ કરવાનાં કારણુથી શરમીંદા થાએ. ૫ એ વાસતે બાઈએની એ દરખાસત કરવી મને જરૂરની લાગી કે

તેઓ આગલથી તમારી તરફ જાય છે, જે તમને આગલથી ખબર આપેલી તમારી સખાવતને તદ્દ્યાર રાખે, કે તે સખાવતની તરેહ જે નહીં બખીલાઈની તરેહની મોજીદ રહે. ૬ પણ હું એ કહું છું કે, જે થોડું વાવે છે તે થોડું કાપશે; જે જે બહુ વાવે છે, તે બહુ કાપશે. ૭ જેમ હરેક પોતાનાં દીલમાં ઠરાવે, તેમ આપે; ગમથી કે લાચારીથી નહીં; કેમકે જોદા ખુશીથી આપનારને આહે છે. ૮ જે જોદા તમારી ઉપર હર તરેહની નીઆમત જીઆદા કરવાને કાદર છે, કે તમે હમેશાં હર તરેહની બધી કીફાએત પામીને હરેક નેક કામ કરવામાં વધતા જાઓ. ૯ (જેવું લખેલું છે કે, “ તેણે વેરીજી છે, તેણે કંગાલને આવીજી છે, તેની રાસતી હમેશાં રહે છે.” ૧૦ હવે વાવનારને બી, તથા ખાવાને રોટલી જે આપે છે, તે તમને પણ આપે, જે તમારાં વાવેલાં બી બહુ વધારે, તથા તમારી રાસતીનાં ફલ જીઆદા કરે;) ૧૧ કે તમે હરેક રીતે દોલતમંદ થઈને બધી સખાવત કરો, કે તે હમારે આશરે જોદાની શુકરગુજરીનો સખબ થાય છે. ૧૨ કેમકે એ વહીવટની ખીદમત પવીતરોની માહતાજીને ફકત દુર નથી કરતી, પણ એને લીધે ઘણાં આથી જોદાની શુકરગુજરી ઘણી જીઆદા થાય છે. ૧૩ જીઆને એ વહીવટના અનુભવથી તેઓ એ વાસતે જોદાના શુકર કરે છે કે, તમે ખરીસતની ઇજલાને તાબે થવાનો એકરાર કરો છેઓ, જે તેઓની તથા સરવની તરફ તમારું ઉદારપણું બતાવે છેઓ. ૧૪ જે તમારે સાફ તેઓ દુઆ માગે છે, જે જોદાનો જે કમાલ ફલ તમારી ઉપર છે, તેને લીધે તમને બહુ આહે છે. ૧૫ જોદાની તે બખરોસ કે જેનું બીઆન થઈ નથી શકતું તેને લીધે તેના શુકર હોજી.

બાબ દશમો-

હવે હું પાઉલ પોતે, જે હાજર છતાં તમારામાં હલકો, પણ ગેરહાજર છતાં તમારી તરફ હીમતવાન છું, તે હું ખરીસતની નરમાઈથી તથા ગરીબાઈથી તમને અરજ કરું છું; ૨ જે માગું છું કે કેટલાએક હમને જીસમાની આલના ગણે છે, તેઓ પર જે ભાવથી હું હીમત કરવાનું ધારું છું, તેથી હાજર થઈઓ. પર મને હીમત ન થાય. ૩ કેમકે હમે જીસમમાં આલીએ છઈએ, તોપણ જીસમાની તોર પર લડતા નથી. ૪ (એ વાસતે કે હમારાં લડાઈનાં હધીઆર જીસમાની નથી, પણ જોદાને આશરે કીલા ભાંજી નાંખવાને કુવતમંદ છે.) ૫ કલપનાઓને તથા હરેક જીઆદા જોદાના એલમને ઉગરી ચહે છે, તેઓને

ભાંજી નાંખે છે, ને હરેક ખીઆલને કેદ કરીને ખરીસતના ફરમાનખરદાર કરે છે. ૬ ને તમારી ફરમાનખરદારી પુરી થશે; તારે હરેક નાફરમાનખરદારનો બદલો લેવા સાફ તથાઆર છે.

૭ શું તમે જાહેર ચીજો પર નજર કરોછેઝીંબા? અગર કોઈને પોતા આખત ઝમ્મ ઝમ્મકાન છે કે, પોતે ખરીસતનો છે, તો તે ઝમ્મ પણ પોતાથી વીચાર કરે કે, જેમ તે ખરીસતનો, તેમ હમે પણ ખરીસતના છઈઝમ્મ. ૮ કેમકે હમારો જે ઝમ્મખતીઆર જોદાવંદથી તમારા નાશને સાફ નહીં, પણ સુધારાને સાફ, હમને અપાઝમ્મલો છે, તે આખત જે હું કંઈ જીઆદા કૂખર કરું, તો હું શરમાઈ નહીં. ૯ કારણ કે હું પતરોથી તમને ખીહીવાડનારના જેવા ન દેખાઈ. ૧૦ કેમકે તેઝીંબા કેહેછે કે, ઝમ્મનાં પતર વજનદાર ને ભારી છે ખરાં, પણ ઝમ્મની જીસમનું ડાલ નખલું ને ઝમ્મનું બોલવું હલકું છે. ૧૧ ઝમ્મમ કેહેનારોઝમ્મ જાણવું કે, હમે ગેરહાજર છતાં પતરોથી વાતમાં જેવા છઈઝમ્મ, તેજાજ હાજર થઈઆ પર કામમાં પણ થઈશું.

૧૨ કેમકે જે કેટલાઝમ્મક પોતાને વખાણે છે, તેઝીંબાની સાથે હમે પોતાને ગણવાને ઈઆ પોતાને સરખાવવાને ધારતા નથી, પણ તેઝીંબા પોતામાં પોતાને માપીને તથા પોતાની સાથે પોતાને સરખાવીને સમજતા નથી. ૧૩ પણ હમે મરીઆદા કરતાં વધારે કૂખર કરનાર નથી, પણ જે ફરવેલું માપ જોદાઝમ્મ હમને વેહુંચી આપીઈ છે, તમ સુધી પોહંચવા સાફ, તે પરમાણે. ૧૪ કેમકે તમ સુધી ન પોહંચીઆ સરખા હમે પોતાને આગલ તાણતા નથી; કેમકે ખરીસતની ઇજીલ કેહેતાં હમે તમ સુધી પણ પોહંચીઆ છઈઝમ્મ. ૧૫ મરીઆદાથી બાહર જઈને ખીજાઝીંબાની મેહેનતપર હમે કૂખર કરતા નથી, પણ હમને ઉમેદ છે કે, તમારો ઝમ્મતકાદ જીઆદા થઈઆ પર હમે પોતાનાં માપાં પરમાણે તમથી ઘણા જીઆદા વધશું; ૧૬ કે તમથી પેલીગમના જે પરાંત, તેઝીંબામાં હમે ઇજીલ જાહેર કરીઝમ્મ, ને ખીજાનાં માપાંમાં જે તથાઆર થઈઆ, તે આખત કૂખર ન કરીઝમ્મ. ૧૭ પણ જે કૂખર કરે છે, તે જોદાવંદમાં કૂખર કરે. ૧૮ કેમકે જે પોતાને વખાણે છે તે કચ્ચલ કરેલો નથી, પણ જેને જોદાવંદ વખાણે છે તે.

બાબ અગીઆરમે.

કું સાહું છઈ કે તમે મારી બેવકુફીની જરા ખરદાશત કરો; તમે તો મારી ખરદાશત કરોછેઝીંબા. ૨ કેમકે જોદાઈ ગેરત જેવી ગેરત મને તમ આખતજે.

કેમકે તમને પાક કુંઆરીના જેવા ખરીસતની આગલ સોંપવા સારૂં ઝમિક વરની સાથે તમારાં લગન મેં ક્રીધાં. ૩ પણ મને ડર લાગે છે કે રખે જેમ સાપે પોતાની ચતુરાઈથી હવાને ડગી, તેમ ખરીસતમાંની સફાઈ આખત તમરાં દીલ પણ તે ખીગાડે. ૪ કેમકે અગર કોઈ આવીને ખીજા ખરીસતની મુનાદી કરે છે, જેની મુનાદી હમે નથી ક્રીધી; ઇઆ કોઈ ખીજે રૂહ જે તમે નથી પામીઆ તે પામે છેઆ; ઇઆ ખીજા ઇંજીલ જે તમને મળી નથી, તો તમારું ખરદારાત કરવું કીક છે. ૫ કેમકે હું પોતાને સહુથી મોટા રસુલોથી કંઈ કમ નથી સમજતો. ૬ ને જે બોલવામાં હું અધમ છઈ, તો પણ ઝમલમમાં નહીં; લેકીન હમે બધી વાતોમાં હર તરેહ તમારે દરમીઆન જાહેર છઈઆ. ૭ શું મેં ઝમે ગુનાહ ક્રીધો કે મેં પોતાને નીચો ક્રીધો, કે તમે ખુલંદ થાઆ, કેમકે મેં તમને ખોદાની ઇંજીલ મફત રાંબલાવી? ૮ તમારો ખીદમતને સારૂં મેં ખીજા મંડલીઆથી દરમાઈઆ લઈ તેઆને લુંટી. ૯ ને જરે હું તમારે દરમીઆન હતો ને મોહતાજ હતો, તારે પણ કોઈપર બોજ નહીં નાંખીઆ, કેમકે જે બાઈ માકેદોનીથી આવીઆ, તેઆએ મારી મોહતાજ પુરી ક્રીધી, ને બધી તરેહ મેં પોતાને તમારી ઉપર બોજ નાંખીઆ વગર પાછેરાખીઆ છે ને રાખીરા. ૧૦ ખરીસતની સાચાઈથી જે મારામાં છે, હું કહું છઈ કે આખાઈના પરાંતમાં ઝમેવા કૃપ્પર કરવાથી કોઈ મને રોકી રાકનાર નથી. ૧૧ શા વાસતે? શું ઝમે વાસતે કે હું તમારી ઉપર મોહોખત રાખતો નથી? ખોદા તે જાણે છે. ૧૨ પણ હું જે કહું છઈ, તેજ કરતો રહીરા કે, જે કારણ શોધે છે તેઆથી હું કારણ કાપી નાંખું, ઇઆને જે આખત તેઆ કૃપ્પર કરે છે, તે આખત તેઆ હમારા જેવા દેખાઆ. ૧૩ કાંજે જે ઝમેવા લોક જીહા રસુલો, કપટ કરનારા, ખરીસતના રસુલોનો સોંગ ધરનારા છે. ૧૪ ને ઝમે તાજીબ નથી; કેમકે શોતાન પોતે જુરી ફીરેરાતાનો સોંગ ધરે છે. ૧૫ વાસતે તેના સેવકો પણ જે બદલાઈને રાસતીના સેવકોનો સોંગ ધરે છે, તો ઝમે મોહોટી વાત નથી; તેઆનો અંત તેઆનાં કામ પરમાણે થશે. ૧૬ ફરી હું કહું છઈ, કે કોઈ મને બેવકુફ નહીં સમજે, ને નહીં તો બેવકુફ પણ સમજીને મને કખુલ કરે, કે હું કંઈ થોડો કૃપ્પર કરું. ૧૭ હું જે કહું છઈ, તે ખોદાવંદની રાહ પરમાણે કેહેતો નથી, બલકે બેવકુફની રાહથી. ૧૮ જે હીમત કૃપ્પર સાથે થાઆ છે તેથી ઘણાઆ જી સમાની કૃપ્પર કરે છે, તો હું પણ કૃપ્પર કરરા. ૧૯ કેમકે તમે બેવકુફની ખરદારાત ખુશીથી કરો છેઆ, ઝમે સારૂં કે તમે પોતે અકલમંદ છેઆ. ૨૦ કેમકે જે કોઈ તમને ગુલામીમાં

ધણે છે, જો કોઈ તમારું ગરી જાએ છે, જો કોઈ તમારું કંઈ લે છે, જો કોઈ પોતાને બુલદ કરે છે, જો કોઈ તમારું મોંઢો પર તમારો મારે છે, તો તમે તેનો અરદારાત કરો છો ઝી. ૨૧ હું બેહુરમતીનો બાબત બોલું છું, કે ગોઠ્યા હમે કમજોર છો ઝી. પણ જો વાતમાં કોઈ હીમતવાન છે, તો (બેવકુફી થી આ હું કહું છું, કે) હું પણ હીમતવાન છું. ૨૨ શું તે ઝી હેયરો છે ? તો હું પણ છું. શું તે ઝી ઇસિરા ઝીલી છે ? તો હું પણ છું. શું તે ઝી ઇબિરાહીમની નસત્ર છે ? તો હું પણ છું. ૨૩ શું તે ઝી અરીસતના સેવક છે ? (હું નાદાનના જેવું કહું છું કે) જીઆદા કામથી, અતીરો ફટકા ખાવાથી, ઘણી કેદથી, વારેવારનાં મરણથી, હું જીઆદા છું. ૨૪ હું હી ઝીથી પાંચ વાર ચાલીસમાં ઝીક કમ ફટકા મેં ખાધા. ૨૫ તણ વાર છડીનો માર મેં ખાધા, ઝીક વાર પથરનો, તણ વાર વાહાણુ ભાગવાની બલામાં હું પડી ઝી, ઝીક રાત દાહોડા મેં દરીઆના ઉડાંણમાં કાહાડી ઝી. ૨૬ ઘણી સફરોમાં, નદી ઝીની બીકીકમાં, લુથારા ઝીની બીકીકમાં, પોતાની કોમની બીકીકમાં, ગેરકોમી ઝીની બીકીકમાં, રોહરની બીકીકમાં, જંગલની બીકીકમાં, દરીઆની બીકીકમાં, જ્યુકા બાઠ ઝીની બીકીકમાં ; ૨૭ મેહેતત કરવામાં, તથા થાકમાં, ઘણીવાર ઉબગરામાં. બુખમાં, તથા તરશમાં, ઘણીવાર અપવાસમાં, ઠાહાડેમાં, તથા નાગાપણમાં હું હતો. ૨૮ બાહારની વાતો ઉપરાંત, સઘની મેંડલી ઝીની ચીંતા દર રોજ મારા પર પડે છે. ૨૯ કોણુ કમજોર છે, ને હું કમજોર નથી ? કોણુ કોકર ખાએ છે, ને હું બલતો નથી ? ૩૦ જો મારે કુખર કરવો જોઈ ઝી, તો હું મારી કમજોરી ઝીમાં કુખર કરરા. ૩૧ આપણા ખોદાવંદ ઇસુ અરીસતનો ખોદ તથા બાબ, જો હમેરા મુઆરક છે, તે જાણે છે કે હું જ્યુંડું નથી બોલતો. ૩૨ દમશકમાં આરેત પાદરાહના સરદારે મને પકડવા ચાહી ઝી, ને દમશકી ઝીનાં રોહરમાં ચોકી મુકી હતી. ૩૩ પણ બારીથી ઝીક ટોપનીમાં કોટ પરથી હું ઉતારાઈ ઝી, ને તેના હાથથી છુટી ગઈ ઝી.

બાબ બારેમો.

બેશક કુખર કરવી મને રવા નથી, પણ ખોદાવંદની અસારતો, તથા પરગટપણાનું બીઆન હું કરરા. ૨ અહીં વરરા અગાઉ અરીસતમાં ઝીક રાખસને મેં જાણી ઝી; (તે બદનમાં હતો, ઝી હું જાણતો નથી, ઇઆ બદન બાહાર હતો, ઝી હું જાણતો નથી, ખોદા જાણે છે :) તે રાખસ તીજન આસ-

मान सुधी उपर अंथी लेवाहय्या. ३ य्येवा रायसने में ज्वालीय्या, (यदनमां ते हतो डे अदन याहार हतो ते हुं ज्वाणतो नथी, आदा ज्वाणे छे;) ४ डे ते पारेदधसमां उपर लेवाहय्या, ने तेणु न डेहेवाय्ये य्येवी वातो शांभली, डे ने डेहेवी सज्जवर नथी. ५ य्येवा रायस यायत हुं इप्पर कररा, पणु मारी कमज्जेरीय्या शीवाय्ये हुं पोता यायत इप्पर नहीं कररा. ६ डेमडे अगर हुं इप्पर करवा याहीरा, तोपणु हुं जेवकुइ नहीं थवरा, डेमडे हुं सायुं योलरा; पणु हुं य्ये साइ पोताने पाछो रायुंछर्गी डे, रये कोर्धमने ज्जुय्ये, धम्मि मने शांभले, ते करतां मने ज्जुय्यादा गणु. ७ ने परगटपणुनी अंधीकताने लीधे हुं न पुलागिं वासते मारां यदनमां कांटे, डे ने रोतानतो सेवक छे, मने सज्ज करवा साइ अयाहय्या, डे हुं न पुलागिं. ८ य्ये यायत तरणु वार में जोदावंदनी अरज्ज कीधी डे, ते मारायांथी दुर थाय्ये. ९ पणु तेणु मने कलीगिं डे, मारे इज्जल तारे साइ पुरे छे : डेमडे माइं कुवत कमज्जेरीमां पुइं थाय्ये छि. १० वासते हुं मारी कमज्जेरीय्यामां अहुं पुशुथी इप्पर कररा डे अरीसतनुं कुवत मारा उपर रेहे. य्ये साइ अरीसतने लीधे कमज्जेरीय्यामां, नींदाय्यामां, मोहोताज्जुय्यामां, सतावणुय्यामां, तथा तंगीय्यामां हुं अहुं पुरा छर्गी ; डेमडे जरे हुं कमज्जेर छर्गी, तारे हुं कुवतमंद छर्गी. ११ इप्पर करीने हुं जेवकुइ थय्ये, पणु तमे मने ज्जर पाडी, डेमडे तमथी मारी वयाणु थनी ज्जेवती हती, कारणुडे अगर हुं कंधिज्ज नहीं, तोपणु रसुलोमांता मोहोटा करतां हुं कंधि कमतर नथी. १२ रसुल थवानी नीरानीय्या, कमाल सयर तथा मोज्जेय्या तथा अदभुत कामिा तथा कुदरती कामिथी तमारामां ज्जेहेर थय्ये हती. १३ डेमडे पीणु मंडलीय्या करतां तमे शामां य्याछा थय्ये? शीवाय्ये य्ये डे में तमारी उपर जोज्ज नहीं नांय्याय्या. य्ये मारी तकसीर मने माइ करजे. १४ ज्जुय्या, य्या तीणुवार हुं तमारी पासे याववाने तय्येय्यार छर्गी ; लेकीनहुं तमारी उपर जोज्ज नहीं नांय्यरा ; डेमडे तमाइं जे कंधिहोय्ये ते नहीं, पणु तमने हुं शोधुं छर्गी ; डेमडे छोकरांय्याय्ये मा याप साइ नहीं; पणु मा यापे छोकरांय्या साइ य्येकहुं करवुं ज्जेहय्ये. १५ ने हुं तमारा ज्जेवाने साइ अहुं पुशुथी अरयीरा, ने पोताने अरयाय्येला कररा; हा, अगर मारी तमारी उपर ज्जुय्यादा मोहोय्यत थय्येय्याथी हुं कम मोहोय्यत पाभरा, तोपणु य्येअ कररा. १६ पणु य्येअ होय्ये डे, में तमारा पर जोज्ज नहीं नांय्याय्या, पणु अतुर छतां में तमने कपथी इसावीय्या छे. १७ ज्जेय्याने में तमारी पासे मोकलीय्या, तेय्यामांता कोर्धनी मारइत में शुं

તમારું કંઈ લઈ લીધું ? ૧૮ મેં તીતસને ઝિલતેમાસ કીધી, ને તેની સાથે ઝમ્ક બાઇને માકલી ઝી : તીતસે શું તમારું કંઈ લઈ લીધું ? હમે શું ઝમ્કલ ૩૬માં ને ઝમ્કલ ૩૭માં આલી ઝી નથી ?

૧૯ વલી, શું તમે ઝમ્ક ધરો છે ઝી કે હમે તમારી આગલ પોતાની તોડ કાહાડી ઝમ્ક છઈ ઝમ્ક ? હમે ખરીસતને આરે ખાદાની સાંખા ખોલી ઝમ્ક છઈ ઝમ્ક ; ઝમ્ક પીઆરા ઝી, ખંધું તમારા સુધારને સાર છે. ૨૦ કાંલે હું ખીલું છઈ કે ૨ ઝમ્ક ઝમ્કુ થા ઝમ્ક કે મારા આવી ઝી પર જેવા તમને જેવા આહુ છઈ તેવા નહીં જેઈ ; ને મને પણ તમે જેવા જેવા નથી આહતા તેવા જી ઝી. ઝમ્કુ ન થા ઝમ્ક કે તકરારે, ઝમ્કે ખાઇ ઝી, યુસા, જઘડા ઝી, ગીખતો, કચકચો, રોખી ઝી, તથા હુલડો હો ઝમ્ક. ૨૧ ૨ ઝમ્ક મારાં પાછાં આવી ઝી પર મારો ખાદા મને તમારે દરમીઆન નમાવે ; ને જે ઝી ઝમ્કે ઝગાઉ યુનાહ કીધા, પણ પોતાની નાપાકી તથા હરામ ખોરી તથા રોહવતની તોખા કીધી નથી, તે ઝી માંના ઘણા ઝીને સાર મને શોક થા ઝમ્ક.

ખાખ તેરમો.

ઝી તીજી વાર હું તમારી પાસે આહું છઈ ; ખે ઈ ઝી તરણુ શાહેદાનાં માંહોથી હરેક વાત સાખેત કરારો. ૨ મેં પેહેલાં કહીઈ છે, ને ખીજી વાર હાજર થઈ ઝીના જેવા આગલથી કહું છઈ ; ને જે ઝી ઝમ્કે ઝગાઉ યુનાહ કીધો તે ઝીને તથા ખીજી સરવને હવે ગેરહાજર છતાં હું લખું છઈ કે, જે હું પાછો આવરા, તો છોડનાર નથી. ૩ કેમકે ખરીસત મારી હસતક વાત કહે છે, ઝીની દલીલ તમે શોધો છે ઝી, તે તમારે સાર કમજોર નથી, પણ તમારામાં જોરાવર છે. ૪ ઝગર તે કમજોરીથી કરસપર મારી ઝી ગઈ ઝી, તો પણ ખાદાની કુદરતથી તે જીવે છે, ને હમે પણ તેનામાં કમજોર છઈ ઝમ્ક, તો પણ તમપરની ખાદાનો કુદરતથી હમે તેની સાથે જીવશું. ૫ તમે ઈમાનમાં છે ઝી કે નહીં ? ઝી ખાખત પોતાની પરખ કરો. તમે પોતાને તપાસો, ઝગર તમે કોઈ રીતે નાકચુલ કરા ઝીલા નથી, તો શું તમે પોતાને જાણતા નથી કે ઈસુ ખરીસત તમમાં છે કે નહીં ? ૬ પણ હું ઉમેદ રાખું છઈ કે તમે જાણરો કે હમે ના કચુલ કરા ઝીલા નથી. ૭ ને ખાદાથી હું ઝી દુઝા માંચું છઈ કે, તમે કંઈ બદી ન કરો, ઝી વાસતે નહીં કે હમે કચુલ થઈ જા હોર થઈ ઝમ્ક, પણ ઝી વાસતે કે તમે બલું કરો, હમે ના કચુલ થઈ જા હોઈ ઝમ્ક તો પણ. ૮ કેમકે સાખાઇને ઉલટું હમે કંઈ કરી શ-

કતા નથી, પણ સાચાઈને સારૂ. ૯ કેમકે જરે હમે કમજોર છઈએ, ને તમે જો-
રાવર છેએ, તારે હમે ખુશ છઈએ, ને એ પણ ચાહીએ છઈએ કે તમે કમાલ
થાએ. ૧૦ હું ગેરહાજર છતાં એ સારૂ આ વાતો લખ્યું છઈ કે, હાજર છતાં,
જોદાવદે બાંધવાને સારૂ, ન બાંધવાને સારૂ, જે એખતીઆર મને આપીએ
તેથી તમારી ઉપર સખતી ન કરું.

૧૧ છેલુ, એએ ભાઈએ, તમે સુખી રહો, કામલ થાએ, ખાતરજમા
રાએ, એક દીલના થાએ, મલીઆ રહો, ને મોહોખત તથા સલામતીનો જોદા
તમારી સાથે થરો ૧૨ પાક ચુંબનથી એક ખીજને સલામ કરો. ૧૩ બધા
પવીતરો તમને સલામ કેહે છે. ૧૪ જોદાવંદ ઇસુ ખરીસતનો ફજલ, જોદાની
મોહોખત, તથા પાક રહની રોબત તમ સધલાએની સાથે થાએ. આમીન.

ગલાતીઓને પાઉલનું પત્ર.

બાબ પેહેલો.

પાઉલ રસુલ, આદમીએનો નહીં, તથા આદમીથી નહીં, પણ ઇસુ
ખરીસતથી, તથા જોદા બાપ, જેણે ઇસુને મુએલાંએમાંથી ઉઠાડીએ તેનાથી.
૨ તે હું તથા મારી સાથેના સધલા ભાઈ ગલાતીની મંડલીએ જોગ. ૩ જોદા
બાપથી, તથા આપણા જોદાવંદ ઇસુ ખરીસતથી, તમને ફજલ તથા સલામતી
થાએ. ૪ જેણે આપણા યુનાહ સારૂ પોતાને આપીએ કે આપણા જોદા તથા
બાપની મરજી પરમાણે આપણને આ ખુરી દુનીઆથી છોડાવે; ૫ તેની જલાલ
હમેશા થાએ. આમીન.

૬ મને તાજુબ લાગે છે કે, જેણે તમને ખરીસતના ફજલમાં તેડીઆ તેના-
થી તમે એટલા જલદી ખીજ ઇજીલમાં ફરી ગઈએ છેએ. ૭ તે ખીજ
નથી, અગર કેટલાએક એવા છે કે તમને ઘભરાવે છે, ને ખરીસતની ઇજીલ
ઉલટાવા ચાહે છે. ૮ પણ જે ઇજીલ હમે તમને જાહેર કીધી છે, તે વીના
કોઈ ખીજ ઇજીલ જે હમે, ઇઆ આસમાનથી કોઈ શરિશતો પણ તમને જા-
હેર કરે, તો તે લાનતી થાએ. ૯ જેમ હમે અગાઉ કહીઈ તેમ હમણા પણ ફરી
હું કહુંછઈ કે તમે જે પામી લીધી તે વીના કોઈ ખીજ ઇજીલ જે કોઈ તમને

જાહેર કરે, તો તે લાનતી થાઓ. ૧૦ હવે હું આદમીઓને મનાવું છઉં કે જોદાને ? હ/આ શું આદમીઓને ખુરા કરવાનું હું શોધું છઉં ? જો હજી મુખી આદમીઓને મેં ખુરા કીધા હોતે તો હું ખરીસતનો બંદો નહીં થતે.

૧૧ પણ અમે ભાઈઓ, હું તમને જણાવું છઉં કે જો હ/જીલ મેં જાહેર કીધી, તે આદમીની તરફથી નથી. ૧૨ કેમકે કોઈ આદમી યા હું તે પામીઓ કે શી-ખીઓ નથી, પણ હમુ ખરીસતના જાહેર કીધાથી. ૧૩ હું ઇહુદી ધરમમાં હતો, તારે મારી જો આલ તે બાબત તમે શાંભલીજી છે, કે જોદાની મંડલીને કેવી અતીરો હું સતાવતો ને વીખરી નાંખતો હતો. ૧૪ ને મારા બાપ દાદાઓની રવામતો બાબત કેવો હોંસોલો થઇને મારી કોમના મારા ઘણા સાથીઓ કરતાં ઇહુદી ધરમમાં હું જીઆદ પરવીન થઇઓ. ૧૫ પણ જોદા જોણે મને મારી માનાં પેટથી જીવો કીધો, ને પોતાના ફજલથી જોલાવીઓ, તેની જોરે અમે મરજી થઇ, ૧૬ કે પોતાનો બેગ્રે મારાપર જાહેર કરે, અમે સાઈ કે તેની હ/જીલ ગેર-કોમીઓમાં હું જાહેર કરું, તારે મેં ગોરા તથા લોહીની સલાહ લીધી નહીં. ૧૭ ને મારાથી પેહેલાં જોઓ રસુલો થઇઆ હતા, તેઓ પાસે ઇશ્રાલિમમાં હું ગઇ-ઓ નહીં, પણ અરબસતાનમાં ગઇઓ, નેતાંહાંથી પાછો દમસકમાં આવીઓ. ૧૮ ને તે બાદ તરણુ વરશે પીતરને મલવાને ઇશ્રાલિમમાં હું ગઇઓ, ને તેની સાથે પંદર દાહાડા રહીઓ, ૧૯ ને જોદાવંદના ભાઈ ઇઆકુબ વીના રસુલો-માંના ખીલ્લને મેં દોડા નહીં. ૨૦ ને જીઓ જો વાતો હું તમને લખું છઉં, જોદાની આગલ હું કહું છઉં કે તે જીહી નથી. ૨૧ પછી મુરીઓ તથા કીલકીના મુલકોમાં હું ગઇઓ. ૨૨ ને ઇહુદામાંની ખરીસતની મંડલીઓ મને મોંહોથી ઓલખતી નહીં હતી. ૨૩ પણ તેઓએ કકત અમે શાંભલીજી હતું કે જોણે પેહેલાં હમને સતાવીઓ, તે જો હમાનનો અગાઉ મારા કરતો હતો, તેની હવે મુ-નાદી કરે છે. ૨૪ ને તેઓએ મારે લીધે જોદાની સીતાએરા કીધી.

બાબ બીજો.

ફરી અઉદ વરશ પછી ખારનામા સાથે હું ઇશ્રાલિમમાં પાછો ગઇઓ, ને તીતસને પણ મેં સાથે લીધો. ૨ ને મારું જવું ઇલહામથી થઇજી, ને જો હ/જીલ ગેરકોમીઓને હું જાહેર કરું છઉં તે તેઓને કાહી દેખાડી; પણ ખુજરગોને અમેકાંતમાં; રખે કોઇ રીતે હું બેકાએદા દોડું, કે દોડીઓ હોજી. ૩ પણ તીતસ જો મારી સાથે હતો, તે હોલની છતાં પણ તેની સુનત કરવાની કોઇએ જશર નહીં

પાડી. ૪ ને ગુપત રીતે માંહે આવેલા ઝાઝા ભાઈઓને કીધે ઝમે થઈઈ, જે-
 ઝો હમને ગોલામીમાં લાવવાને હમારી આબદગી જે ખરીસત ઇસુથી છે,
 તેની જસુસી કરવાને છાની રીતે માંહે આવીઆ. ૫ તેઓને હમે ઝમેક ઘડી-
 ભર પણ તામે થઈને માનીઆ નહીં, કે ઇંજીલનો સાચાઈ તમારી તરફ કાઝમેમ
 રહે. ૬ ને જેઓ જાહેરમાં ખુજરગ હતા, (તેઓ ગમે તેવા હોવા, તે મારે શું ?
 ઝાદા કોઈનું મોહો જોતો નથી,) પણ જેઓ ખુજરગ જણાતા હતા, તેઓથી
 મને કંઈ હાંસીલ થઈઈ નથી. ૭ પણ હલકું તેઓએ જરે ઝમે દીઠું કે જેમ
 સુંતતીઓને સારૂ ઇંજીલ પીતરને, તેમ અસુંતતીઓને સારૂ મને સોંપેલી છે;
 (કેમકે જેણે પીતરમાં સુંતતીઓની રસાલત સારૂ અસર કીધી, તેણે મારામાં
 પણ ગેરકોમીઓને સારૂ અસર કીધી;) ૮ ને જે ફજલ મને મલીઓ છે, તે
 ઇઆકુબ તથા કેકા તથા ઇઓહાન, જેઓ થંભના જેવા દેખાઈઆ, તેઓએ
 જરે જણાઈઓ, તારે મને તથા ખારનાખાને તેઓએ પંતોઆલાપણાનો જમ-
 ણો હાથ આપીઓ કે, હમે ગેરકોમીઓની તરફ જઈએ, ને તેઓ સુંતતી-
 ઝોની તરફ. ૧૦ મગર એટલુંજ માગીઈ કે હમારે દરીદરીઓને ઇઆદ રાખ
 વા, ને તે કરવાને હું પણ તઈઆર હતો. ૧૧ પણ જરે પીતર અંતીઓખમાં
 આવીઓ, તારે હું તેની સાંમને થઈઓ, કેમકે તે ઇપકાલાએક હતો. ૧૨ કાર-
 ણુ કે ઇઆકુબની તરફથી કેટલાએક આવીઆ પેહેલાં તે ગેરકોમીઓની સાથે
 ખાતો હતો, પણ તેઓ આવીઆ પછી સુંતતીઓથી ખીડીને તે ખસી ગઈઓ,
 ને જુદા થઈઓ. ૧૩ ને ખીજા ઇહુદીઓએ પણ તેની સાથે ઢોંગ કીધો, એવા
 કે ખારનાખા પણ તેઓના ઢોંગથી ખેંચાઈ ગઈઓ. ૧૪ જરે મેં દીઠું કે તેઓ
 ઇંજીલની સાચાઈ પરમાણે પાધરા ચાલતા નથી, તારે મેં સહુની સાંમા પીતરને
 કહીઈ કે, જે તું ઇહુદી છતાં ઇહુદીઓની રીત પરમાણે નહીં, પણ ગેરકોમીઓની
 રીત પરમાણે ચાલેછે, તો ગેરકોમીઓને ઇહુદીઓની રીતે ચલાવવાનું તું કેમ કરે
 છે? ૧૫ હમે જાતના ઇહુદી છતાં, ને ગેરકોમીઓમાંના ગુનાહગાર ન છતાં, ૧૬ એ
 જણાને કે આદમી શરીઅતનાં કામોથી રાસત ડરતો નથી, પણ ઇસુ ખરીસત
 પરના ઇમાનથી, હમે પણ ખરીસત ઇસુ પર ઇમાન કીધો છે, એ સારૂ કે હમે
 શરીઅતનાં કામોથી નહીં, પણ ખરીસત પરના ઇમાનથી રાસત ડરીએ; કેમકે
 શરીઅતનાં કામથી કોઈ રાસત ડરશે નહીં. ૧૭ પણ ખરીસતથી રાસત ડરવાની
 તલાશમાં રહેતાં જે હમે પોતે ગુનાહગાર માલુમ પડીએ, તો શું ખરીસત ગુના-
 હનો સેવક છે? હરગેજ નહીં. ૧૮ કેમકે જે મેં પાડી નાંખીઈ તે જે હું ફરી

બાંધું, તો હું પોતાને ખતાખોર ઠરાવુંછઈ. ૧૯ કેમકે હું શરીરખતથી શરીરખત બાખત મુઓછઈ, કે ખોદને સાર હું જીવું. ૨૦ ખરીસતની સાથે કહસ પર હું જડાઈઓ છઈ, લેકીન હું જીવુંછઈ, તોપણ હું નહીં, પણ મારામાં ખરીસત જીવેછે; ને હવે જીસમમાં જે જીવંતી હું કાઠાકું છઈ, તે ખોદના ખેટા પર ઇમાન લાવીઓથી કાઠાકું છઈ; તેણે મારાપર મોહોખત કીધી, ને મારે સાર પોતાને આપીઓ. ૨૧ હું ખોદનો કુજલ બેકાઓદા નથી કરતો, કેમકે અગર રાસતી શરીરખતથી મલે છે, તો ખરીસત અમથો મુઓ.

બાબ તરીજો.

અઓ નાદાન ગલાતીઓ, સાચાઈ ન માનવાને કોણે તમને મોહીત કીધા? તમારી ઓખો આગલ કહસ પર જડાઓલો ઇસુ ખરીસત તમારામાં જીવે દેખડાઈઓ છે. ૨ તમથી હું કકત ઓટલું જાણવા ચાહું છઈ કે તમે શરીરખતનાં કામોથી રહ પામીઓ, કે ઇમાન સાંભલવાથી? ૩ શું તમે ઓવા નાદાન છેઓ? શું રહથી રાઈ કરીને હવે જીસમથી કમાલ યાઓ છેઓ? ૪ શું તમે ઓટીની બધી ઓજો ખાલી મહી છે? જે કદાપી ખાલી હોઓ તો. ૫ જે તમને રહ આપેછે, ને તમારામાં અમતકારો કરે છે, તે શું શરીરખતનાં કામોથી કરેછે, ઇઓ ઇમાન સાંભલવાથી કરે છે? ૬ જેમ ઇબ્રાહીમ ખોદાપર ઇમાન લાવીઓ, ને તે તેને સાર રાસતી ગણાઈ. ૭ વાસતે તમે જાણો કે જેઓ ઇમાનના છે તેઓ ઇબ્રાહીમનાં ફરજંદ છે. ૮ ને ખોદા ગેરદોમીઓને ઇમાનથી રાસત ઠરાવરો, કીતાબે ઓ આગાઉથી જોઈને ઇબ્રાહીમને પેરાતર ખુશાખખર ઓપી કે, “તારામાં બધી કોમો ખરકત પામરો.” ૯ ઓ સાર જેઓ ઇમાનના તેઓ ઇમાનવાલા ઇબ્રાહીમની સાથે ખરકત પામેછે. ૧૦ કેમકે શરીરખતનાં કામ કરનારા જેટલા છે, તેટલા લાનતી છે; કારણ કે લખીઈ છે કે, જે કોઈ શરીરખતની કીતાબમાં લખેલી બધી વાતોમાં કાઓમ નથી રેહેતો, તે લાનતી છે. ૧૧ પણ ખોદાની આગલ શરીરખતથી કોઈ રાસત નથી કરતો ઓ સાફ જાહેર છે, “કેમકે રાસત ઇમાનથી જીવરો.” ૧૨ પણ શરીરખત ઇમાનની નથી; પણ ઓમ કે જે આદમીઓ તે પર અમલ કીધો, તે તેથી જીવરો. ૧૩ ખરીસતે આપણે બદલે લાનતી યઈને શરીરખતની લાનતથી આપણને છોડાવી લીધા; કેમકે લખેલું છે કે, “જે કોઈ લાકડાં પર લટકાઈઓ તે લાનતી છે.” ૧૪ ઓ સાર કે ઇબ્રાહીમ પરની ખરકત ઇસુ ખરીસતને

આશરે ગેરક્રમી ઝિંને પર આવે, કે આપણે રૂઠા વાચતને વાચ્છેદો ઇમાનથી પામી ઝિં.
 ૧૫ ઝિંને ભાઈ ઝિંને, હું માણસની રીત પરમાણે કહું છું કે આદમી ઝિંનેનો પણ
 મુકરર કરેલા બંદોબસત કોઈ તોડતું ઇમા વધારતું નથી. ૧૬ હવે ઇબ્રાહીમને
 તથા તેની નસલને વાચ્છેદા આપીઆ હતા: ને નસલને, ઝિંનેમ ઘણી વાચત
 આદા કેહેતો નથી, પણ તારી નસલને, ઝિંનેમ ઝિંનેક વાચત બોલે છે, ને તે
 ખરીસત છે. ૧૭ તારે હું કહું છું કે ખરીસત વાચત આદા ઝિંને જે આગાઉ બંદો-
 બસત કીધો, તે આરશો ને ત્રીસ વરસ પછી આપેલી શરીચ્ચત ઝિંનેવી રીતે રદ
 કરતી નથી કે વાચ્છેદો બાતલ થાચ્છે. ૧૮ કેમકે જે વારસો શરીચ્ચતથી છે,
 તો વાચ્છેદાથી નથી; પણ આદા ઝિંને વાચ્છેદાથી ઇબ્રાહીમને તે આપી ઝિંને.
 ૧૯ તો શરીચ્ચત શા વાસતે છે? ગુનાહને લીધે તે આપાઈ, જે નસલને વાચ્છે-
 દો આપાઈ ઝિંને તે આવે તાંહાં લગી આપાઈ, શરિરાતાને વસીલે મધીચ્ચસતને
 હાયે તે મુકરર થઈ. ૨૦ હવે મધીચ્ચસત ઝિંનેકનો નથી, પણ આદા ઝિંનેક છે.
 ૨૧ તારે શું શરીચ્ચત આદાના વાચ્છેદા ઝિંનેથી ઉલટી છે? હરગેજ નહીં; કેમકે
 જુંદગી બખરો ઝિંનેવી શરીચ્ચત જે આપાઈ હોતે, તો ચ્ચલબતાં રાસતી શરીચ્ચ-
 તથી થતે. ૨૨ પણ કીતાબે સરવને ગુનાહમાં બંધ કરીઆ, ઝિંને સાર કે ઇસુ
 ખરીસત પરના ઇમાનથી જે વાચ્છેદો. તે ઇમાનદારોને આપાચ્છે. ૨૩ પણ ઇ-
 માન આપાઈઆ પેશતર આપણે શરીચ્ચત તલે હતા, ને જે ઇમાન જાહેર
 થનાર હતો તે આવે તાંહાં લગી બંધ કરાચ્છેલા હતા. ૨૪ ઝિંને રીતે આપણને
 ખરીસત સુધી પોહોંચાડવાને શરીચ્ચત આપણો ઉસતાદ હતો, કે આપણે ઇમા-
 નથી રાસત ઠરી ઝિંને. ૨૫ પણ ઇમાન આવીઆ પર આપણે ઉસતાદને તાબે
 નથી. ૨૬ કેમકે તમે સરવ ખરીસત ઇસુ પરના ઇમાનથી આદાનાં ફરજંદ
 છે ઝિંને. ૨૭ કેમકે તમે જેઠલા ખરીસતમાં બાપતીસમા પામીઆ, તેઠલા ઝિંને
 ખરીસતને પેહેરો ઝિંને છે. ૨૮ કોઈ ઇહુદી નથી ને હેલીની નથી; કોઈ ગોલામ
 નથી ને અબાદ નથી; કોઈ મરદ નથી ને ઝિંનેરત નથી; કેમકે તમે સરવ ખરી-
 સત ઇસુમાં ઝિંનેક જ છે ઝિંને. ૨૯ ને જે તમે ખરીસતના છે ઝિંને, તો તમે ઇબ્રા-
 હીમની નસલ છે ઝિંને, ને વાચ્છેદા પરમાણે વારસ છે ઝિંને.

બાબ ચોથો.

હવે હું કહું છું કે વારસ જાંહાં સુધી બાલક છે, તાંહાં સુધી સરવને
 મલિક છતાં પણ ગોલામ તથા તેમાં કંઈ ફરક નથી. ૨ પણ બાપના ઇશવેલા

વખત સુધી સાચવનારાઓ તથા કારભારીઓને તાબે છે. ૩ ઓ પરમાણે આપણે પણ જરે બાલક હતા તારે દુનીઆની રસમોને તાબે છતાં ગોલામીમાં હતા. ૪ પણ વખત જરે પુરો આવીઓ, તારે જોદાઓ પોતાના બેટાને મોકલીઓ, તે ઓરતથી પેદા થઈને શરીરખતને તાબે થઈઓ, ૫ કે શરીરખતને તાબે જોઓ હતા તેઓને છોડાવે ; ને કે આપણે તેનાથી બાલકપણું પામીઓ. ૬ ને તમે દીકરા છેઓ, ઓ સાર જોદાઓ પોતાના બેટાનો રહે તમારાં દીલામાં મોકલીઓ છે, જે આખા ઇઆને બાપ, ઓમ હાંક મારેછે. ૭ વાસો હવેથી તું ગોલામ નથી, પણ દીકરો છે, ને જો દીકરો, તો ખરીસતને આરો જોદાનો વારસ પણ છે. ૮ પણ જરે તમે જોદાને જાણુતા નહીં હતા, તારે હકીકતમાં જે જોદાઓ નથી તેઓની બંદગી તમે કીધી. ૯ પણ હવે જોદાને પીછાનીને, બલકે જોદાથી પીછતાઈને, તમે કેમ નબલી તથા કંગાલ રસમોની તરફ પાછા ફરો છેઓ, ને તેઓની ગોલામી તમે કેમ ફરી ચાહો છેઓ ? ૧૦ તમે દાહાડાઓ, તથા મહીનાઓ, તથા ફસો, તથા વરસો પાલો છેઓ. ૧૧ મને તમારી બાબત ડર લાગે છે કે રખેને જે મેહેનત મેં તમારા પર કીધી તે બેફાઓ દા હોઓ.

૧૨ અઓ બાઈઓ, હું તમારી મીનંત કરુંછું કે, તમે મારા જેવા થાઓ; કેમકે હું તમારા જેવો છઈં; તમે મારી કંઈ ખરાબી કીધી નથી. ૧૩ તમે જાણો છેઓ કે પેહેલાં મેં તમને બદનની કમજોરીથી ઇજાલ જાહેર કીધી. ૧૪ ને મારાં બદનમાં જે ખાગાડ હતો તેને લીધે તમે મારો ધોકાર કે તીઆગ કીધો નહીં; બલકે મને જોદાના ફરિશતા તરેહ, હા ખરીસત ઇસુની તરેહ, તમે કબુલ કીધો. ૧૫ તારે તમે કેવા સુખી હતા? કેમકે હું તમ બાબત ગહવાઈ આપું-છઈં કે જો બની આવતે તો તમે પોતાની આંખો કાહાડીને મને આપતે. ૧૬ તો તમને સાચું કેહેવાથી શું હું તમારો દુરામત થઈઓ? ૧૭ તેઓ તમારા દીલસોજ છે, પણ શારી રીતે નહીં; બલકે તેઓ તમને અલગ કરવા ચાહે છે કે તમે તેઓના દીલસોજ બની જાઓ. ૧૮ પણ શારીને લીધે હમેશ દીલસોજ રહેવું સાઈ છે, ને ફકત હું તમારી પાસે હાજર છઈં તારેજ નહીં.

૧૯ અઓ મારાં બચાઓ, ખરીસતની સુરત તમારામાં પેદા થાઓ તાંહાંસુધી તમારે સાર જાણવાનું કરાટ મને ફરી થાઓ છે. ૨૦ ને હવે હું ચાહું છઈં કે તમારી પાસે આપું ; ને મારો અવાજ બદલું; કેમકે તમારી બાબત મને શક છે. ૨૧ શરીરખતને તાબે થવાને ચાહનારાઓ, તમે શું શરીરખત નથી શાંબલતા, તે

મને કહો? ૨૨ કેમકે એમ લખીકે છે કે, ઈબ્રાહીમને બે દીકરા હતા, એક લૉડીનો ને બીજો આબ્રહનો. ૨૩ પણ જે લૉડીનો તે જીસમ પરમાણે પેદા થઈએ, ને જે આબ્રહનો તે વાએદા પરમાણે. ૨૪ એ વાતો તમસીલ તરીકે છે; કેમકે એએ બે અંદોબસત છે, એક તો સીનાઈ પાહાડથી, તે ગોલામીને સારૂ જનમાવે છે, એ હાગાર છે. ૨૫ કેમકે હાગાર અરબશતાન-માંનો સીનાઈ પાહાડ છે, ને તે હાલના ઈસ્રાલિમને મલતો છે, તે પોતાનાં છઠ્ઠાં સુધાં ગોલામીમાં છે. ૨૬ પણ ઉપરનું ઈસ્રાલિમ આબ્રહ છે, તે આપણુ સઘલાની મા છે. ૨૭ કેમકે લખીકે છે કે, “એએ વાંઝીણી, જે જણતી નથી, તે તું ખુરા થા, તું જે જણવાની પીડા પામતી નથી, તે તું હાક મારીને ખુમ પાડ; કેમકે જેને વર છે તેના કરતાં છડીનાં છોકરાં વધારે છે.” ૨૮ તારે એએ બાઈએ, ઇસહાકની તરેહ આપણે વાએદાનાં ફરજદ છઠ્ઠાં. ૨૯ પણ તે વેલા જીસમ પરમાણે જે પેદા થઈલો તેણે રહ પરમાણે પેદા થઈલા-ને જેમ સતાવીએ તેમ હમણુ પણ છે. ૩૦ પણ કીતાબ શું કહેછે? લૉડીને તથા તેના દીકરાને કાહાડી મુક; કેમકે લૉડીનો દીકરો આબ્રહના દીકરા સાથે વારસ નહીં થશે. ૩૧ વાસતે એએ બાઈએ, આપણે લૉડીનાં ફરજદ નથી, પણ આબ્રહનાં છઠ્ઠાં.

બાબ પાંચમો.

એ સારૂ ખરીસતે જે આબ્રહગી આપણને આપી છે તે આબ્રહગીમાં તમે કાએમ રહો; ને ગોલામીની જીહુસરી તલે ફરી ન જોડાએ. ૨ જીએ, હું પાઉલ તમને કહુંકે, કે જે તમે સુંત લેએએએ, તો ખરીસતથી તમને કંઈ કાએદો થતાર નથી. ૩ ને હરેક સુંતથી થઈલા માણુસને હું ફરીથી શાહેદી આપુંકે એ આપી શરીઅત પાલવાને તે ફરજદાર છે. ૪ તમે જેટલા શરી-અતથી રાસત રૂરોએએ, તેટલા તમે ખરીસતથી અલગા થઈએ છએ; તમે ફજલથી પડીએએ. ૫ કેમકે હમે ઈમાનથી રાસતોની ઉમેદની રાહ રહે જેએ છએ. ૬ કેમકે ખરીસત ઇસુમાં સુંત કે એસુંતથી કંઈ કાએદો નથી; પણ ઈમાન જે મોહોઅતથી અસર કરે છે. ૭ તમે શારી રીતે દોડીએ હતા, કોણે તમને રોકીએ કે સાચાઈના ફરમાનખરદાર તમે નહીં થાએ? એ સમજ તમારા બોલાવતારથી નથી. ૮ થોકું ખમીર આપ્યાં લોંદાને ખમીરી કરે છે. ૯ બોદાવંદથી તમારા પર મને બરોસો છે કે તમે ખીજે કંઈ બાવ નહીં

કરશો; જે તમને ધભરાવે છે, તે જે ક્રોધ હોય, તે પોતાનો દંડ ભોગવશે. ૧૧ ને અચ્છ ભાઈઓ, જે હું હજી સુધી સુંતતની મુનાદી કરું છું, તો હજી સુધી મારી સતાવણી કેમ થાય છે? તારે તો કરસતી ડોકર મટી ગઈ છે. ૧૨ હું ચાહું છું કે જેઓ તમને ધભરાવે છે તેઓ કપાઈ જાય.

૧૩ કેમકે અચ્છ ભાઈઓ. તમે આબદગી પામવાને બોલાવેલા છે, તે આબદગી જીસમને સાર ન વાપરે, પણ મોહોઅતથી એક બીજાની ખીદમત કરે. ૧૪ કેમકે આખી શરીઅત એક વાતથી પુરી થાય છે કે, “તું જેમ પોતાપર તેમ પોતાના પેડાસી પર ખીઆર કર.” ૧૫ પણ જે તમે એક બીજાને કરોડો તથા વાવો છે, તો અપરદાર રહે કે રખે એક બીજાથી તમારો નારા થાય. ૧૬ હું એ કહું છું કે, તમે રહથી વાલો ને તમે જીસમનો આહેશો પુરી નહીં કરશો. ૧૭ કેમકે જીસમ રહની ઉલટાઈમાં આહેશો રખે છે, ને રહ જીસમની ઉલટાઈમાં, ને એઓ એક બીજાને ઉલટા છે, એવા કે જે કંઈ તમે આહો છે, તે તમે કરો નથો શકતા. ૧૮ પણ જે તમે રહથી ચલવાઓ છે, તો તમે શરીઅતને તાબે નથી. ૧૯ જીસમનાં કામ તો જાહેર છે, તે એ છે કે જનાકારી, હરામકારી, નાપાકી, શેહવત; ૨૦ ખુતપરસતી, જાદુગરી, દુશમની, કજીઆ, ગેરત, ગુસો, જઘડા, કુટો, તડ; ૨૧ અદેઆઈ, ખુત, છાકટાઈ, તથા શોઆઈ, ને એઓનાં સરખાં જે કામો તે; તેઓ ખાઅત જેમ મેં આગાઉ કહી, તેમ હું તમને ફરી ચેતાવું છું કે, જે એવાં કામ કરે છે, તે બાદાની પાદશાહતનો વારસો નહીં પામરો. ૨૨ પણ રહનાં ફલ એ છે, મોહોઅત, ખુશી, મુલાહ, અરદારાત, ખેરખવાહી, બલાઈ, ઇમાન. ૨૩ નરમાઈ, તથા પહેરજગારી; એવાંઓને ઉલટી કંઈ શરીઅત નથી. ૨૪ ને જે ખરીસતના છે તેઓએ જીસમને ખુશી અસલતો તથા આહેશો સુધાં કરસપર જડી છે. ૨૫ જે આપણે રહમાં જીવીએ છીએ, તો આપણે રહમાં આતીએ પણ. ૨૬ આપણે જુડી કાપર કરનાર. એક બીજાને ખીજવનાર. એક બીજાની અદેઆઈ કરનાર ન થઈએ.

બાબ છઠો.

ભાઈઓ, જે ક્રોધશખમ ક્રોધ અતામાં એકાએક આવી પડે તો તમે જે રહાની તે તમે એવાને નરમાઈના રહથી પાછો ડોકાણે પડો; પોતા ખાઅત ખીઆર રખતાં કે રખે તું પણ ઇમતેહાનમાં આવી પડે. ૨ તમે એક બીજાનો

બોજ ઉઠાવો, ને ઝમે રીતે ખરીસતની શરીરમત પુરી કરો. ૩ કેમકે કોઈ કંઈ ન છતાં, હું કંઈ છઈં, ઝમને બે ધરે છે, તો તે પોતાને ભુલાવે છે. ૪ પણ હરેક માણસ પોતાનું કામ તપાસે, ને તારે વખાણનું કારણ તેને ખીજમાં નહીં, પણ પોતામાં જ થયો. ૫ કેમકે હરેક પોત પોતાનો બોજ ઉઠાવશે. ૬ જે કોઈ કલામ શીખે, તો શીખવનારને સઘલાં શારાંનો હીસો આપે. ૭ છિતરાઓ ના, ખોતાની ઠઠા થતી નથી; કેમકે માણસ જે કંઈ વાવે છે તેજ તે લણુરો; ૮ ઈમાને જે પોતાના જીસમ સાર વાવે છે, તે જીસમથી ખરાખી લણુરો; પણ રહેને સાર જે વાવે, તે રહેથી હમેરાંની જીંદગી લણુરો. ૯ તો શારૂં કરતાં આપણે થાકવું નહીં, કેમકે જે કાચ્ચેર નહીં થઈ ઝમે, તો ઠીક વખતમાં લણુશું. ૧૦ વાસતે આપણને જેમ વગ મલે તેમ સહનું શારૂં કરો ઝમે, પણ ખાસ કરીને જે ઝમા ઈમાનનાં ધરના છે તે ઝમાનું. ૧૧ તમે જીજીઓ છે ઝમા કે મેં પોતાને હાથે કેવડું મોહોટું પત્ર તમને લખીજી છે. ૧૨ જીસમ બાબત જેટલા નેકતામો આહે છે, તેટલા તમારી સુંતત જખરદસતીથી કરાવે છે, ફક્ત ઝમે સાર કે ખરીસતના ફરસને લીધે તે ઝમાની સતાવણી ન થાચ્ચે. ૧૩ કેમકે જે સુંતતી થચ્ચેલા છે, તે ઝમા પણ શરીરમત પાલતા નથી; પણ તમારી જીસમ બાબત ફખર કરે વાસતે તમારી સુંતત થવાને આહે છે. ૧૪ પણ ઝમેમ ન થાચ્ચે કે આપણા ખોદાવંદ ઇસુ ખરીસતના ફરસ શીવાચ્ચે હું કંઈ ખીજમાં ફખર ફરૂં, તેથી મારી બાબત દુનીઆ ફરસે જડાઈ છે, ને દુનીઆ બાબત હું. ૧૫ કેમકે ખરીસત ઈસુમાં સુંતત કંઈ નથી, ને બેસુંતત કંઈ નથી; પણ તરી પેદાચ્ચેરા છે. ૧૬ ને જેટલા ઝમે કાનુત પરમાણે આલે છે તે ઝમા પર, તથા ખોદાના ઇસરાચ્ચેલ પર સલામતી તથા રહમ થાચ્ચે.

૧૭ હવેથી મને કોઈ તસદી ન દે, કેમકે હું ખોદાવંદ ઇસુની નીશાની ઝમા મારાં બદનમાં લઈ ફરૂં છઈં. ૧૮ અચ્ચે બાઈ ઝમા, આપણા ખોદાવંદ ઇસુ ખરીસતનો ફજલ તમારા રહે સાથે થાચ્ચે. આમીન.

એપ્રેસીએને પાઉલનું પતર.

બાબ પેહેલો.

એકેસસમાં જે પવીતરો ઇમાને ઇસુ ખરીસતપર ઇમાન લાવનારા છે, તે એમાને જોદાની મરજીથી ઇસુ ખરીસતનો રસુલ પાઉલ લખે છે. ૨ જોદા આપણા બાપથી, તથા જોદાવંદ ઇસુ ખરીસતથી તમને ફજલ તથા સલામતી થાય્મ.

૩ મુબારક છે આપણા જોદાવંદ ઇસુ ખરીસતનો જોદા તથા બાપ, જેણે ખરીસતમાં આસમાનમાંની હરેક રહાની અરકત આપણને બખ્શી. ૪ જેમ તેણે દુનીઆનો પાઠએ નાંખીઆ પેહેલાં આપણને તેનામાં પસંદ કીધા, કે આપણે તેની સાંભા મોહોમતથી પાક તથા બેએમ થઈએ. ૫ તેણે પેહેલાંથી આપણી બાબત એમ મુકરર કીધું કે આપણે તેની મરજીના નેક ઇરાદા પરમાણે ઇસુ ખરીસતને આસરે તેના પાલક થઈએ: ૬ એ સાહ કે તેના ફજલનો જલાલની તારીફ થાય્મ, જેથી તેણે આપણને તે પીઆરામાં કબુલ કીધા છે. ૭ તેનામાં તેનાં લોહીથી આપણે છુટકો ઇમાને ગુનાહોની માફી તેના નીહામ્મત ફજલથી પામીએ છઈએ. ૮ તે ફજલ તેણે આપણાપર સરવ દાનાઈ તથા ડહાપણથી બહુ વધારીઆ છે. ૯ તેણે પોતાની મરજીનો ભેદ જે પોતાના નેક ઇરાદા પરમાણે આગલથી પોતાનામાં ઇરાવીઆ હતો, તે આપણી ઉપર જાહેર કીધો; ૧૦ કે જમાનાએનાં ચલનના પુરા થવામાં જે ચીજો આસમાન તથા જમીનપર છે તે બધીને ખરીસતમાં એકઠી કરે. ૧૧ જે પોતાના મરજીના મનમુમા પરમાણે બધાં કરે છે તેના ઇરાદા મુઆફક અગાઉથી મુકરર થઈઆ છતાં આપણે તેનામાં વતન પણ પામીઆ; ૧૨ કે હમે ખરીસત પર પેહેલાં ભરોસો કરનારા તેના જલાલની તારીફને સાહ થઈએ. ૧૩ તમે પણ કલામિ હક ઇમાને તમારાં તારણની ખુશખબર શાંભડીને તેના પર ભરોસો કીધો; ને તેનાંપર ઇમાન લાવીઆ બાદ તમને પણ વાએદાના પાક રહથી મોહોર કરાઈ. ૧૪ જાંહાંસુધી ખરીદ કીધેલો છુટકારો મલે તાંહાં સુધી તેના જલાલની તારીફ સાહ તે આપણા વતનનું બેઆનુ છે.

૧૫ એ સાહ હું એ શાંભડીને કે તમે જોદાવંદ ઇસુ પર ઇમાન લાવીઆ, ને સરવ પવીતરો ઉપર મોહોમત રાખો છે એ, ૧૬ તમારી બાબત શુકર કરવાને

તથા મારી દુઆ ચ્મામાં તમને ઇઆદ કરવાને છોડતો નથી, ૧૭ કે આપણા ખોદા-
વંદ ઇસુ ખરીસતનો ખોદા જે જલાલનો બાપ છે, તે દાનાઈ તથા પરગટણાનો
૩૬ તમને આપે કે તમે તેને પીછાનો; ૧૮ ને તમારાં દીલની ચ્માંએ શેરાન થા ચ્મે
કે તમે સમજો કે તેના બોલાવવાની ઉમેદ શી છે, તથા પવીતરોને સાઈ જે વતન
તેની જલાલની દોલત કેટલી છે; ૧૯ ને આપણુ ઇમાનદારોની તરફ તેની
કમાલ કુદરત કેવી મોહોટી છે, તેની કાદેર કુદરતની અસર પરમાણે. ૨૦ જે
તેણે ખરીસતમાં જાહેર કીધી જરે તેણે તેને મુચ્ચેલાં ચ્મામાંથી ઊઠાડી ચ્મા, ને
પોતાના જમણા હાથ ઉપર આસમાની ચ્મામાં બેસાડી ચ્મા; ૨૧ ને બધી હકુમત,
તથા ચ્મે ખતોઆર, તથા કુદરત, તથા ખાવંદી, તથા હરેક નામ, જે ફકત આ
દુનીઆમાં નહીં, પણ આવતી દુનીઆમાં પણ કેહેવા ચ્મે છે, તે ચ્મા ઉપર બુલંદ
કીધો. ૨૨ ને કુલે ચીજ તેના પગ તલે મુકી, ને સરવપર તેને મંડકીનું શીર
ઠેરવી ચ્મા. ૨૩ ચ્મે તેનું બદન છે તથા તેની ભરપુરી જે સરવેમાં સરવે ભરે છે.

બાબ બીજો.

ચ્માને તમે ખતા ચ્મામાં તથા ગુનાહોમાં જે મુચ્ચેલા હતા તે તમને તેણે
જીવતા કીધા. ૨ જે ચ્મામાં આ દુનીઆની ચાલ પરમાણે હવાના સરદારની
હકુમત પરમાણે તમે પેહેલાં ચાલી ચ્મા, તે ૩૬ નાફરમાન ખરદાર છોકરાં ચ્મામાં
અસર કરે છે. ૩ તે ચ્મામાં હમે પણ સહુ પોતાનાં બદનની શોહવતો પરમાણે
અગાઉ ચાલી ચ્મા, ને તન મનની ખાહેરો પુરી કરતા હતા, ને ખીજ ચ્મા સર-
ખા સવભાવથી ગજબનાં ફરજંદ હતા. ૪ પણ ખોદા જે રહમમાં ગની છે, તેણે
આપણુ ગુનાહોમાં મુચ્ચેલા ચ્માને પોતાની મોહોટી મોહોટત જે તેણે આપણા ઉપર
કીધી ખરીસતની સાથે જીવાડી ચ્મા. ૫ (ફજલથી તમે તરા ચ્મેલા છે ચ્મા.)
૬ ને તેણે આપણુને તેની સાથે ઉઠાડી ચ્મા, ને આસમાની ચ્મામાં ઇસુ ખરીસત-
ને વસીલે આપણુને સાથે બેસાડી ચ્મા ૭ ચ્મે સાઈ કે તે પોતાનો ફજલ, જેથી
ઇસુ ખરીસતને સખબ હમારી ઉપર તે મોદેર્યાની કરે છે, તેની અતીરો દોલત
આવતા જમાના ચ્મામાં દેખાડે. ૮ કેમકે તમે ફજલથી ઇમાનને સખબ તરા ચ્મેલા
છે ચ્મા; ને ચ્મે તમારાથી નથી, ખોદાની બખરોસ છે. ૯ કરણી ચ્માથી નહીં,
કે રખે કોઈ વડાઈ કરે. ૧૦ કેમકે આપણુ તેની કારીગરી છઈ ચ્મે, ખરીસત
ઇસુમાં નેક કામેા કરવાને પેદા થઈ ચ્મા, જે ચ્મા બાબત ખોદા ચ્મે અગાઉથી
મુકરર કીધું કે આપણુ તે બજવી ચ્મે.

૧૧ ઝંકે વાસતે ઇઆદ રાખજો કે તમે પેહેલાં જીસમની નીસખત ગેરકોમી હતા, ને જીમમમાંના હાથે કરેલા સુંતતી દેહેવાઝ્મલાઝ્માથી તમે એસુંતતી દેહેવાતા હતા ; ૧૨ વસી તે વખત તમે ખરીસત વગરના, ને ઇસરાઝ્મલનાં પરબપણથી અલગ, ને વાઝ્મદાના અંદોખસતોથી આહાર, ને નાઉમિદ. તથા દુનીઆમાં ઝોદા ચીનાતા હતા. ૧૩ પણ તમે જે પેહેલાં દુર હતા, તે તમે હમણા ખરીસત ઇસુને સખખ ખરીસતનાં લોહી પાડવાથી પાસે થઈઝ્મા છેઝ્મા. ૧૪ કેમકે તે આપણી સુત્રેહ છે ; તેણે એને ઝ્મિક કીધા, ને જીદાઈની આડી ભીતને પાડી નાંખી ; ૧૫ ને પોતાનું બદન આપીને દુરામનને ઇઝ્માને શરીઅતના હુકમો તથા રસમીને કાહાડી નાંખી. કે સુત્રેહ કરાવીને પોતામાં તે એનું ઝ્મિક નવું ઇનસાન બનાવે ; ૧૬ ને દુરામનીને કહસપર મારીનાંખીને પોતામાં ઝોદાનાં સાથે ઝ્મિક બદનમાં એડેનો મેલાપ કરે. ૧૭ ને તેણે આપીને તમે દુર પડેલાઝ્માને તથા પાસેનાઝ્માને સુત્રેહની ખુશખબર જાહેર કીધી. ૧૮ કેમકે તેને વસીજે આપણે એડે ઝ્મિકજ રહથી આપ પાસે દાખલ થઈઝ્મે છઈઝ્મે. ૧૯ વાસતે હવેથી તમે એગાના તથા મુસાફરો નથી, પણ પરીતરોના હમરોહેરી તથા ઝોદાનાં ધરતા છેઝ્મા. ૨૦ ને રસુલો તથા નખીઝ્માના પાઈઝ્મા પર તમે આંધેલા છેઝ્મા, ને ઇસુ ખરીસત પોતે ખુણાનું મથાલું છે. ૨૧ તેનામાં આપી આંધણી સાથે જોડેલી છતાં ઝોદાવંદને સાઈ પાક મંદીર થતું જઝ્મે છે ; ૨૨ ને તેમ તમે પણ ઝોદાનો રહેવાસ થવા સાઈ રહથી સાથે બનો છેઝ્મા.

આખ તરીખો.

ઝંકે સખખ હું પાઉલ તમ ગેરકોમી ઝ્માને સાઈ ખરીસત ઇસુનો અંધીવાન છર્ગી. ૨ ઝોદાના કુજલનો કારબાર જે તમારે સાઈ મને આપેલો છે તે આખત તમે શાંબલીર્ગી હરો ; ૩ કે ઇલહામથી તે ભેદ તેણે મને જણાવીઝ્મા, (જેમ અગાણે મેં ટુંકામાં લખીર્ગી. ૪ તે વાંચવાથી ખરીસતના ભેદ આખત જે મારો સમજ તે તમે જણી શકસો,) ૫ જે આગલા જમાનાઝ્મામાં બની આદમને ઝ્મીવી તરેહ માલુમ નહીં હતો જેવો તેના પાક રસુલો તથા નખીઝ્માને રહથી હવે જાહેર થઈઝ્મા છે ; ૬ કે ગેરકોમીઝ્મા ખરીસતમાં ઇજીલથી હમવતની તથા ઝ્મિક બદનના તથા તેના વાઝ્મદાના શરીક થાઝ્મે. ૭ ઝોદાના કુજલની અખરોસથી જે તેની કુદરતની તાસીરથી મને મલી છે, હું તેનો આદમ છર્ગી. ૮ જે સરવ પરીતરોમાંના નાહાનાઝ્મામાંનો નાહાનો, તે મને ઝ્મે કુજલ અપાઈઝ્મા કે

અરીસતની ઇંજીલની બેક્રીઆરા દોલત ગેરકોમી અમામાં હું બહાર કરું; ૯ ને જોદા જેણે ઇસુ અરીસતથી સરવ પેદા કીધાં, તેની પાસે જે બેદ દુનીઆની શરઆતથી ગુપત રહેલો હતો તેમાં બાગીપણું શી રીતે થાય છે તે હું સરવને જણાવું. ૧૦ અમે સાફ કે જોદાની કમાલ દાનાઈ મંડલીને વસીલે સરદારો તથા અપ્પતી-આરવાલા અમા જે અમા આસમાની મકાનોમાં તે અમાને બહાર થાય. ૧૧ તે ઇશિદા પરમાણે જે તેણે આપણા જોદાવંદ અરીસત ઇસુમાં હમેશાંથી કીધો છે. ૧૨ તેનામાં ઇમાને તેની ઉપરના ઇમાનથી આપણે હિમત તથા ભરોસાથી દા-અલ થઈ અમે છઈ અમે. ૧૩ વાસતે હું ચાહું છું કે તમારે સાફ મારી જે મુસી-અનો તેથી તમે ઉદાસ ન થાઓ, કેમકે અમે તમારી ઇજત છે. ૧૪ અમે વાસતે આપણા જોદાવંદ ઇસુ અરીસતના આપનો આગલ હું ધું ટણ ટેકવું છું; ૧૫ અમા-નાથી આસમાન તથા જમીન પરનું તમામ આનદાન કેહેવા અમે છે; ૧૬ કે તે પો-તાના જલાલની દોલત પરમાણે તમને અમું આપે કે તમે તેના રહથી આતની ઇનસાની અતમાં બહુ જોરાવર થાઓ; ૧૭ ને અરીસત તમારાં દીલોમાં ઇમાનથી વસે, ને તમે મોહો અતમાં જડ તથા પાઈ આ નાંખોને; ૧૮ તેની જોડાઈ, તથા લાં-બાઈ, તથા ઊંડાણ, તથા ઊંચાણ કેટલું, અમે તમે સરવ પવીતરોની સાથે સમજી લેઓ; ૧૯ ને અરીસતની મોહો અત જે અકલથી જુઆદા છે તે બાણવાને તમે જોરાવર કરાઓ, અમા કે તમે જોદાની બધી ભરપુરીથી ભરાઈ જાઓ. ૨૦ તેની કુદરત જે હમારામાં તાસીર કરે છે, તે પરમાણે હમે જે માગી અમે ઇમા-ધારી અમે છઈ અમે, તે કરતાં અતીધણું કરવાને જે કુદરતવાન છે; ૨૧ તેને મંડલીને દરમીઆન પેહેડી દર પેહેડી ઇસુ અરીસતમાં હમેશાં સુધી જલાલ થાય. આમીન.

બાબ ચોથો.

હું જે હું જોદાવંદનો અંધીવાન તમારી મીનત કરું છું કે જે તેડાંથી તમે તેડાઈ આ છો, તેને લાઓ ક ચાલો. ૨ પુરી લીનતા ને નમરતાથી સખર કરીને મોહો અતથી અમે ક બાબની અરદારાત કરો. ૩ કોરોસ કરો કે રહની અમે ગાંગી મુલેહના અંધનોથી અધિલી રહે. ૪ અમે ક અદન તથા અમે ક રહ છે, જેમ તમે તમારાં તેડાંની અમે ક ઉમેદથી તેડાઈ આ છો, તે. ૫ અમે ક જોદાવંદ, અમે ક ઇમાન, અમે ક આપતીસમા, ૬ અમે ક જોદા, જે મહુનો આપ, તે સઘલા ઉપર તથા સઘલા મને તથા તમ સરવમાં છે. ૭ ને અરીસતની અપ્પ-

શેસનાં માપાં પરમાણુ આપણામાંના હરેકને કુલ્લ અપાચ્છિ છે. ૮ વાસતે તે દેહુદે દે, “તેણે ઊંચાણુ પર ચહડીને બંધીવાનોને બંધ કીધા, ને આદમીચ્છાને બંધરોસો આપો.” ૯ હવે તે ચહડીચ્છા ચ્છ શું છે? શું ચ્છ નહીં કે અવલ જમીનના નીચા ભાગોમાં તે ઉતરીચ્છા? ૧૦ જે ઉતરીચ્છા તે ચ્છજ છે કે જે બંધાં આસમાનો પર ચહડીચ્છા, કે તે સરવને ભરપુર કરે. ૧૧ ને પચીતરોને કમાલ કરવા સાહ, તથા ખીદમતનાં કામને લીધે, તથા ખરીસતનાં બદનને સુધારવા સાહ, ૧૨ તેણે ફેટલાચ્છિકરસુધો તથા ફેટલાચ્છિક નખી તથા ફેટલાચ્છિક ઇંજીલની મુનાદી કરનારા તથા ફેટલાચ્છિક પાલકો તથા ઉસતાદો આપીચ્છા છે. ૧૩ જ્ઞેહાં સુધી કે આપણે બંધા ઇમાન તથા જ્ઞેદાના જ્ઞેદાની પીછાનની ચ્છિગાંગી, ને કામલ દનિસાન ઇચ્છાને ખરીસતનાં પુરાં કદતા અંદાજ સુધી પોહાંચ્છીચ્છે; ૧૪ કે આપણે હવેથી તાલીમના હરેક પવનથી, તથા માણસની ઠગાઈથી, તથા ફસવાની જીગતીનાં કપટથી હલવાચ્છિલાં તથા ફરવાચ્છિલાં છોકરાં નહીં રહીચ્છે. ૧૫ પણ મોહોબતથી સાચું બોલીને ખરીસત જે શીર છે તેનામાં હર તરેહ વધતા જઈચ્છે. ૧૬ જેને આશરે આપું બદન ઠીક તરેહ જ્ઞેડાચ્છિલું છતાં, તથા હરેક સાંધાના પુરાપણા સાથે ઘટ કીધા છતાં, હરેક અંગમાંના કીધેલાં માપાં પરમાણુ મોહોબતમાં પોતાના સુધારથી બદનને વધારે છે.

૧૭ વાસતે હું ચ્છે કહુંછજીને જ્ઞેદાવંદથી સાહેદી આપુંછજી, કે જેમ ખીજ જરકોમીચ્છા પોતાની બાતલ અકલથી ચ્છા છે તેમ તમે હવેથી ન ચ્છો. ૧૮ તેચ્છાની સમજ અંધરાચ્છેશી, ને જે જહીલત તેચ્છામાં છે તે સખમ, તથા તેચ્છાનાં દીલની સખતીને લીધે તેચ્છા જ્ઞેદાની જ્ઞેદગીથી દુર છે. ૧૯ તેચ્છાચ્છે પુ ૧ જડ થઈને લાભથી બંધી નાપાકી કરવા સાહ પોતાને શેહેવતને તાબે કીધા છે. ૨૦ પણ તમે ચ્છે પરમાણુ ખરીસતને શીખીચ્છા નથી. ૨૧ અગર તમે તેનું શાંબલીજી છે, ને તેનાથી તાલીમ પામીચ્છા છેચ્છા, જે સાચાઈદિસુમાં છે તે પરમાણુ તો. ૨૨ તમે પેહેલાંનીચ્છાલનું પુરાનું ઇનસાનીઅત જે ફરેચ્છ આપનાર શેહેવતોના સખમથી અગડીજી છે તે ઉતારી નાંચો; ૨૩ ને તમારાં દીલના રહમાં નવા બનો; ૨૪ ને નવું ઇનસાનીઅત જે જ્ઞેદાની સુઆફક રાસતી તથા ખરી પાકીજગીમાં પેદા થઈજી તે પેહેરો.

૨૫ વાસતે જીહાપાણું છોડીને હરેક રાખસ પોતાના પેડાસી સાથે સાચું બોલે; કેમકે આપણે ચ્છિક ખીજનતા અંગ છઈચ્છે. ૨૬ ગુસે થાચ્છા, પણ ગુનાહ ના કરો; તમારા કરોધ રહેતાં સુરજ અસત ન થાચ્છે. ૨૭ ને સોતાવને જગી-

આ ના આપો. ૨૮ જોણે ચોરી કીધી તે હવેથી ન ચોરે, પણ તે શારી પેશો એખતીઆર કરીને હાથોથી મેહનત કરે, કે મોહોતાબને કંઈ આપી શકે. ૨૯ કોઈ ગંદી વાત તમારાં મોહોથી ન નીકલે, પણ શારી સુધારનારી હોએ તે, કે સાંબલનારાએને ક્ષમાદો અપરો. ૩૦ ને જોદાનો પાક રહ જોનાથી છુટકાના દાહાડા સુધી તમ પર મોહોર કરાઈ છે, તેને ગમગીન ન કરો. ૩૧ સઘલી કડવાસ, તથા કરોધ, તથા ગુસો, તથા બડબડવું, તથા બદગોઈ તમામ બધી સાથે તમારામાંથી દુર કરો. ૩૨ ને તમે એક ખીજા ઉપર મેહરબાન તથા રહમદીલ થાએ, ને એક ખીજાને માફ કરો ; જેમ જોદાએ ખરીસતને લીધે તમને માફી અપશી.

બાબ પાંચમો.

વાસતે તમે ખીઆરાં ફરજંદોની પહે જોદાની પેરવી કરનારા થાએ.

૨ ને જેમ ખરીસતે પણ આપણા પર મોહોબત કીધી, ને પોતાને આપણે સાર અરપણ તથા ફુર્યાની ખુરાબોધને સાર જોદા આગલ સોંપીએ, તેમ તમે મોહોબતથી આલો. ૩ પણ જેમ પવીતરોને લાએક છે તેમ હરામકારી, તથા બધી તરેહની નાપાકી, તથા લાલચનું નામ પણ તમારામાં એક વેલા નહીં લેવાએ. ૪ લજ્જમણી તથા ખેહુંદી વાત, તથા ઠઠાબાજી, જે એમુનાસીબ છે તે ન થાએ ; બલકે શુકરગુજરી થાએ. ૫ કેમકે તમે એ જાણો છેએ, કે કોઈ જનાકાર, કે પલીદ, કે લોબી, જે ખુતપરસત છે, એએને ખરીસત તથા જોદાની પાદશાહતમાં વારસો નથી. ૬ કોઈ તમને વીઅરથ વાતોથી ભુલાવો ન આપે ; કેમકે એવાં કામોને સાર જોદાનો ગજબ નાફરમાનઅરદાર છોકરાં પર આવે છે. ૭ વાસતે તમે તેએના શરીક ના થાએ. ૮ કેમકે આગલ તમે અંધકાર હતા, પણ હવે જોદાવંદમાં રોશની છેએ ; તમે રોશનીનાં ફરજંદોની પહે આલો. ૯ (કેમકે રહનાં ફલ કમાલ ખુબી, તથા રાસતી, તથા સાચાઈ છે.) ૧૦ જોદાવંદને શું ખુરા આવેછે, તેનો દરીઆફત કરતા જાએ. ૧૧ ને અંધકારનાં ખેહોંસલ કામોમાં શરીક ન થાએ, પણ તેએને વખોડો. ૧૨ કેમકે તેએથી જે ગુપતમાં થાએછે તે ખાબત ખોલવાની પણ શરમ લાગે છે. ૧૩ પણ જે સરવ વખોડાએ છે તે રોશનીથી જાહેર થાએ છે, કેમકે જે કંઈ જાહેર કરે છે તે રોશની છે. ૧૪ એ વાસતે તે કહેછે કે, અએ ઊંધનાર,

તું જાગતો થા, ને મુઝ્મિલાંઝ્મિમાંથી ઉઠ, ને ખરીસત તને રેશાન કરશે. ૧૫ તો સંભાલો કે ચોકસાઈથી તમે ચાલો, બેવકુફાની કણી નહીં, પણ દાતાવોની પહે. ૧૬ વખત વાપરીને ચાલો ; કેમકે દાહાડા ખુરા છે. ૧૭ ઝમિ વાસતે તમે બેસમજ ના રહો, પણ ઝાદાવંદની મરજી શી તે જાણીલિઝ્મિ. ૧૮ ને શરાખ પીને મસત ના થાઝ્મિ, તેમાં ખરાબી છે ; પણ રહથી બરેલા થાઝ્મિ. ૧૯ ગીતો તથા સીતાઝ્મિશો તથા રહાની ગાઝ્મિણો પોતામાં ગાતા જાઝ્મિ, ને પોતાનાં દીલમાં ઝાદાવંદને વાસતે ગાતા તથા વજાડતા જાઝ્મિ. ૨૦ આપણા ઝાદાવંદ ઇસુ ખરીસતનાં નામથી અધી વાતોમાં ઝાદા ઇઝ્મિને આપની શુકરગુજરી હમેશા કરતા જાઝ્મિ. ૨૧ ઝાદાના ઝાકૂથી ઝમિક ખીજની ફરમાન-બરદારી કરો.

૨૨ વહુઝ્મિ, તમે જેમ ઝાદાવંદનો તેમ પોત પોતાના વરોની ફરમાનબરદારી કરો. ૨૩ કેમકે વર વહુનું શીર છે, જેમ ખરીસત પણ મંડલીનું શીર છે, ને તે બદનનો તારનાર છે. ૨૪ માટે જેમ મંડલી ખરીસતનો ફરમાનબરદાર છે, તેમ વહુઝ્મિ પણ હરેક આખતમાં પોત પોતાના વરોની થાઝ્મિ. ૨૫ વરો, તમે પોત પોતાનો વહુઝ્મિ પર ખીઝ્માર કરો, જેમ ખરીસતે પણ મંડલી પર ખીઝ્માર કીધો, ને તેને વાસતે પોતાને સોંપીઝ્મિ ; ૨૬ કે તે તેને પાણીના ગોશાલથી કલામની સાથે ઘોઘને પાક કરે ; ૨૭ ને કે પોતાની પાસે તે તેને ઝમિલી જલાલી મંડલી કરી મુકે કે તેને ડાગ કે કરચલી કે ઝમિવું કંઈ ન લાગીઝ્મા છતાં તે પાક તથા બેઝ્મિ થાઝ્મિ. ૨૮ ઝમિ પરમાણે વરોને પોત પોતાની વહુઝ્મિ પર ખીઝ્માર કરવો જોઈઝ્મિ, જેમ પોતાનાં બદનો પર તેમ જે પોતાની વહુ પર ખીઝ્માર કરે છે, તે પોતા પર ખીઝ્માર કરે છે. ૨૯ કેમકે કોઈઝ્મિ પોતાનાં બદનનો દુસમની કઢી કીધી નથી, પણ તે તેને પાલિ તથા પોસે છે ; જેમ ઝાદાવંદ પણ મંડલીને. ૩૦ કેમકે આપણે તેનાં બદનના તથા તેના ગોશાતના તથા તેના હાડકાંનાં ઝંગ છઈઝ્મિ. ૩૧ ઝમિ સાઈ માણસ પોતાનાં મા આપને મુકીને પોતાની વહુની સાથે મલીઝ્મિ રેહે ; ને તે બંને ઝમિક બદન થશે. ૩૨ ઝમિ માહોયો ભેદ છે ; પણ ખરીસત તથા મંડલી આખત હું કહું છઈ. ૩૩ તોપણ તમે ઝમિમ કરો કે, હરેક જેમ પોતા પર તેમજ પોતાની વહુ પર ખીઝ્માર કરે ; ને વહુ પોતાના વરની ઝમિબ આખે.

બાબ છઠો.

છોકરાંઝો, તમે ઝોદાવંદમાં પોતાનાં મા આપને તાબે રહો; કેમકે ઝો વાજ્ઞી છે. ૨ તારા આપ તથા માની ઇજ્જત કર, ઝો વાઝ્ઞેદા સાથેનો પેહેલો હુકમ છે; ૩ કે તારું ભલું થાઝ્ઞે, ને જમીનપર તારો ઉમરદરાજ થરો. ૪ ને ઝ્ઞે આપો, તમે પોતાનાં છોકરાંઝોને ન સ્વીહડવો; પણ ઝોદાવંદનો તરખી-અત તથા નશીહત કરીને તેઝ્ઞોની પરવરશી કરો. ૫ આકરો, ખીહીક તથા ધાકથી જેમ ખરીસતને તેમ દીલનો સફાઈથી જીસમને નીસખત જે તમારા ધણીઝો તેઝ્ઞોના ફરમાનખરદાર થાઝ્ઞો. ૬ આદમીઝોની ખુરામત કરનારાઝોની તરેહ દેખાડવાને નહીં, પણ ખરીસતના અંદાઝોની તરેહ દીલથી ઝોદાની મરજી કરો. ૭ દીલથી આકરી કરો કે ગોઈઝા ઝોદાની, આદમીની નહીં. ૮ ઝો જાણીને કે હરેક જે કંઈ શાઈ કરે છે, પછી તે ગોલામ હોઝ્ઞે ઈઝા આજ્ઞદ હોઝ્ઞે, તે ઝોદાવંદની પાસેથી તે પામરો. ૯ ને ઝ્ઞે ધણીઝો, તમે ધમકીઝો મુકી દઈને તેઝ્ઞોની સાથે ઝ્ઞેમજ કરો; ઝ્ઞે જાણીને કે તમારો પોતાનો પણ ધણી આસમાનમાં છે, ને તે કોઈનો તરફદારો નથી કરતો.

૧૦ છેલું, મારા ભાઈઝો, ઝોદાવંદ તથા તેની કુદરતનાં કુવતથી તમે જોરાવર થાઝ્ઞો. ૧૧ તમે શોતાનની જીગતીઝોને ઉલટા ઉભા રહી શકો વાસતે ઝોદાના બધાં હથીઆરબંદ રહો. ૧૨ કેમકે આપણું લડવું ગોરાત તથા લોહીની સાથે નથી, પણ સરદારોની સાથે, તથા ઝ્ઞેખતીઆરદારોની સાથે, તથા આ દુનીઆના અંધકાર હાકમોની સાથે, તથા ખુરા રહો, જેઝો ખુલંદ મકાનોમાં છે તેઝ્ઞોની સાથે. ૧૩ વાસતે ઝોદાનાં બધાં હથીઆર લેઝ્ઞો, કે ખુરા દાહાડાઝ્ઞોમાં તમે મુકાબલો કરી શકો, ને સરવ કરીને કાઝ્ઞેમ રહી શકો. ૧૪ ઝ્ઞે સાઈ સાઆઈથી તમારી કમર બાંધીને, તથા રાસતીનું ખખતર પેહેરીને, ૧૫ તથા સુલેહની ઇંજીલની તઈઆરીમાં પગો ધાલીને ઉભા રહો. ૧૬ ઝ્ઞે બધાં ઉપરાંત ઈમાનની ઢાલ લેઝ્ઞો, જેથી તમે તે જીંડના બધા બલતા ભાલા હોલવી શકશો. ૧૭ ને તારણનો યેપ તથા રહની તલવાર જે ઝોદાનો કલામ છે તે લેઝ્ઞો. ૧૮ પુરી આરજી ને મીનંત સાથે હર વખત રહથી દુઆ માગો, ને તેમાં બધા પચીતરોને સાઈ મરાયુલ રહીને તથા મીનંત કરીને જાગત રહો. ૧૯ ને મારે વાસતે પણ, કે મને બોલવાની તાકાત મલે, ને ઇંજીલનો ભેદ જાહેર કરવાને

હું માઈં મોહો હીમતથી ઉઘાડું. ૨૦ જેને લીધે હું કેદી ઝ્મિલચ્ચી છર્ગી, કે જે રીતે મારે ખોલવું જોઈએ તે રીતે બેધરક ખોલું. ૨૧ ને મારો અહવાલ તથા હું શું કરું છર્ગી તે તમે જાણો વાસતે તુખીકસ જે પીઝ્મારો ભાઈ, તથા ખોદાવંદનો અમાનતદાર ખાદમ છે તે બધું તમને જાણાવશે. ૨૨ ઝ્મિ કારણુ સારૂ મેં તેને તમારી પાસે મોકલી ઝ્મિ છે, કે હમારી હાલત તમે જાણો, ને તે તમારાં દીલોને દીલાસો આપે. ૨૩ ખોદા ખાપથી તથા ખોદાવંદ ઇસુ ખરીસતથી સલામતી તથા પીઝ્માર ઇમાન સાથે ભાઈ ઝ્મિને થાએ. ૨૪ આપણા ખોદાવંદ ઇસુ ખરીસત પર જે સાચાઈથી પીઝ્માર કરે છે, તે સરવ ઉપર ફજલ થાએ. આમીન.

ફ્રીલપીઝ્મીને પાઉલનું પતર,

બાબ પેહલો.

ખરીસત ઇસુમાં જે પવીતરો ફ્રીલપીમાં છે, નેગાહખાનો તથા કારખા-રી ઝ્મિ સુધાં, તે સરવને ઇસુ ખરીસતના બંદા પાઉલ તથા તીમોથી લખે છે. ૨ આપણા બાપ ખોદાથી તથા ખોદાવંદ ઇસુ ખરીસતથી તમને ફજલ તથા સલામતી થાએ.

૩ હું જરે તમને ઇઆદ કરું છર્ગી, તારે તમારે લીધે મારા ખોદાના શુકર કરું છર્ગી; ૪ ને મારી હરેક દુઆમાં ખુશીથી તમે સરવને સારૂ હમેરાં દુઆ માયું છર્ગી; ૫ કે પેહલે દાહોડથી આજ સુધી તમે ઇંજીલમાં શરીક રહીઆ. ૬ મને ઝ્મિ ભરોસો છે કે, જેણે તમારામાં નેક કામ શરૂ કરીધું તે ઇસુ ખરીસતના દાહાક્ર સુધી તે કરતો જશે. ૭ ઝ્મિ પરમાણે તમ સરવ બાબત સમજવું મને મુનાસીબ લાગે છે: કેમકે તમે મારાં દીલમાં છે ઝ્મિ, ને મારાં બંધનમાં, તથા ઇંજીલનો ખચાવ ને તેની સાબેતી કરવામાં તમે બધા મારી નીઆમતમાં શરીક છે ઝ્મિ. ૮ કેમકે ખોદા મારો શાહેદ છે કે ઇસુ ખરીસત જેવો રહમ રાખીને હું તમ સરવને કેટલા ચાહું છર્ગી. ૯ ને હું ઝ્મિ દુઆ માયું છર્ગી કે, તમારી મોહોબત દાનાઈ તથા સરવ સમજ સાથે જીઆદ થતી જ ઝ્મિ. ૧૦ ઝ્મિ સારૂ કે જે વાતો ઉમદી તે તમે પારખો, ને કે તમે ખરીસતના દાહાક્ર સુધી ખાલિસ રહો, ને ઠોકર ન આએ. ૧૧ ને શસતીનાં ફજલો જે ઇસુ ખરીસતથી છે તે ઝ્મિથી તમે ભરેલા રહો, કે ખોદાનો જલાલ તથા તેની શીતાએ શાએ.

૧૨ એને એએ ભાઈએ, હું આહુંછઈ કે તમે જાણો, કે મારી ઉપર જે અધું
 યુજરીઈ તેથી ઇજીલનો જીઆદા ફેલાવ થઈએ, ૧૩ હીઆં સુધી કે કાઈ-
 સારના આપ્પા મેહેલમાં ને બીજાં અધાં મકાનોમાં મરાહુર થઈઈ કે હું ખરીસ-
 તને સાઈ અંધવો છઈ. ૧૪ ને એદાવંદમાંના ભાઈએમાંના ઘણા મારા
 અંધનોથી હીમત પકડીને એએક કલામ બોલવાને દીલિર થઈઆ છે. ૧૫ કેટ-
 લાએક એએઆઈ તથા જઘડાથી ખરા, પણ કેટલાએક નેક નઈએતથી ખરી-
 સતની ઇજીલ જાહેર કરેછે. ૧૬ જઘડાલુએ તો સાઈ દીલથી ખરીસતની
 ઇજીલ નથી શંભલાવતા, બલકે એ ખીઆલથી કે મારા અંધનો પર એમર
 જીઆદા રંજ લાવે. ૧૭ પણ બીજાએ મોહોબતથી, એ જાણોને કે ઇજીલ
 સાએત કરવા સાઈ હું ડરાવાઈએ છઈ. ૧૮ તો શું! હરેક તરેહ, ઢાંગથી કે સાઆ-
 ઇથી, ખરીસતની અખર જાહેર થાએછે, ને તેથી હું ખુશ થાઈ છઈ, ને ખુશી
 પામતો જવરા. ૧૯ કેમકે હું જાણુંછઈ કે તમારી દુઆ તથા ઇસુ ખરીસતના
 રહની મદદથી એનો અંજમ માઈ તારણ થશે. ૨૦ મારા ભરોસા તથા ઉમેદ
 પરમાણે કે હું કસામાં શરમીદો નહીં થવરા, પણ પુરો હીમતથી હમરાંની તરેહ
 ખરીસત મારાં બદનમાં ઇઆ જીવતાં ઇઆ મરતાં યુજરી પામશે. ૨૧ કેમકે
 મને જીવવું તે ખરીસત, ને મરવું તે લાભ છે. ૨૨ અગર હું બદનમાં જીવતો
 રહું, તો એ મારી મેહેનતનું ફલ છે, પણ હું શું પસંદ કરું તે હું જાણતો નથી.
 ૨૩ તો હું બંનેની તંગીમાં છઈ, કેમકે નીકલવું ને ખરીસત સાથે થવું એ મારો
 ઇછા છે, કે જે બહુ બેહેતર છે. ૨૪ પણ બદનમાં રેહેવું તમારે સાઈ જીઆદા
 જરૂર છે. ૨૫ ને એ ભરોસો છતાં હું જાણું છઈ કે હું રહીરા, ને તમે ઇમાન તથા
 ખુશીમાં જીઆદા થાએ વાસતે તમારી સાથે હું રહીરા; ૨૬ કે તમારી પાસે
 મારા પાછા આવવાથી મારે લીધે ખરીસતમાં તમારી જે ખુશી છે તે બહુ વધતી
 થાએ. ૨૭ એકલું ખરીસતની ઇજીલને લાએક તમે આલો, એવા કે જે
 હું આવું ને તમને જોઈ, ઇઆ વેગલો છતાં તમ આખત એ શાંબલું કે તમે
 એક રહમાં કાએમ રહીને ઇજીલના ઇમાનને લીધે એક જીવથી ડોરોસ કરો
 છેએ. ૨૮ ને એ કે અટકાવનારાએથી ડોઈ રીતે તમે બીહી નથી ગઈઆ;
 એ તેએને સાઈ હલાકીની, પણ તમારે સાઈ તારણની નીશાની એદાની તરફથી
 છેએ. ૨૯ કેમકે ખરીસતને સાઈ તમને એ અપાએલું છે કે ફકત તેના ઉપર
 તમે ઇમાન લાવો એજ નહીં, પણ તેને સાઈ દુખ પણ ભોગવો. ૩૦ જે દુખ
 મારામાં તમે દીહું, ને હમણા મને છે, તે તમે શાંબલો છે, તે તમને પણ છે.

બાબ બીજો.

વાસતે ખરીસતમાં જે કંઈ દીલાસો, જે મોહોઅતની કંઈ તસલી, જે રહની કંઈ સંગત, જે કંઈ દરદમંદી કે રહમ હોએ ; ૨ તો મારી ખુશી પુરી કરો, કે તમે એક ચીતના થાએ, સરખી મોહોઅત રાખો, એક જીવના તથા એક મનના થાએ. ૩ ભાંડણ કે જુકી વડાઈથી કંઈ ન કરો ; પણ નમણુતાથી એક બીજને પોતા કરતાં બેહતર બાણો. ૪ તમે હરેક જે પોતાનાં તેજ પર નહીં, પણ જે બીજનાં તે પર પણ નજર રાખો. ૫ જે ચીત ખરીસત ઇસુને હતું તે તમને પણ થાએ. ૬ તે જોદાની સુરતમાં છતાં જોદાની બરોબર થવું ચોરી નહીં ગણુતો હતો ; ૭ તો પણ તેણે પોતાને ખાલી કરીએ, ને ગોલામની સુરત પકડી, ને ઇનિસાનની શીકલમાં બનીએ, ૮ ને આદમીની સુરતમાં દેખાઈને માત સુધી ઇઆને ફરસ પરના માત સુધી તાબે થઈને તેણે પોતાને નીચ ક્રીધો. ૯ એ વાસતે જોદાએ તેને બહુ સરફરાજ ક્રીધો છે, ને તેને જે નામ બધાં નામોથી બુજરગ છે તે આપીજી છે ; ૧૦ કે આસમાન પરનાએ, તથા જમીન પરનાએ, તથા જમીન તલેનાએ માંના હરેક ઇસુને નામે ધુંટણુ ટેકવે ; ૧૧ ને હરેક જુમાન એકરાર કરે જોદા બાપની બુજરગીને સાર કે ઇસુ ખરીસત જોદાવંદ છે. ૧૨ વાસતે મારા પીઆરાએ, જેમ તમે સદા માનીજી છે, હું હાજર હતો એકલું તે વખત નહીં, પણ હવે મારી ગેરહાજરીના વખતમાં બહુ વધવું માનોછેએ, તેમ તમે પોતાનું તારણ બીહીકથી તથા કાંપવાથી પુરું કરો. ૧૩ કેમકે જે પોતાની મરજી પરમાણે તમારામાં ઇજવાની તથા કરવાની અસર કરે છે, તે જોદા છે. ૧૪ તમે ક્યક્ય તથા તકરાર કરીઆ વીના બધાં કરો. ૧૫ એ સાર કે તમે આ વાંકી તથા અડીઅલ પેહેડી જેમાં તમે જોતો જે દુનીઆમાં છે તેના સરખા પરકારા કરોએએ, તેમાં નીરદોશી તથા ભોલા તથા હપકા વગરના જોદાના ફરવંદ થાએ, ૧૬ જુંદગીનો વાત પરગટ રાખીઆ કરો, એ સાર કે ખરીસતના દાહાડામાં મને ખુશી થાએ કે, હું બેફાએદા દોડીએ નથી, તથા બેફાએદા મેહિનત ક્રીધી નથી. ૧૭ પણ જે તમારા ઇમાનને લીધે કુરબાની તથા ખીદમત દાખલ હું રેડાજી, તો તેથી હું ખુરા છજી, ને તમ સરવ સાથે ખુશી કરુંછજી. ૧૮ તમે પણ એમ ખુરા થાએ, ને મારી સાથે ખુશી કરો. ૧૯ ને મને જોદાવંદ ઇસુથી એ ઉમેદ છે કે તોમોથીને હું વેલો તમારી પાસે મોકલરા,

કે તમારો અહવાલ જાણીને હું પણ દીલાસો પકડું. ૨૦ કેમકે મારી પાસે આંધા કોઈ આંધાલવાલો નથી કે જે આપોઆપ તમારી આંધા રાખે. ૨૧ કારણ કે સરવ પોતાનાં શોધે છે, પણ ઇસુ ખરીસતનાં જે છે તે નહીં. ૨૨ પણ તેની અજમાઈરા તમે જાણોછોઆં, કે જેમ દીકરો આપની સાથે તેમ તેણે મારી સાથે ખુશખુશીને લીધે ખીદમત કીધી. ૨૩ તો મને ઉમેદ છે કે મારી આપત શું થવાનું છે તે જાણીને હું તેને તુરત તમારી તરફ મોકલશ. ૨૪ ને મને જોદાવંદમાં ભરોસો છે કે હું પોતે પણ વેહેલો આવશ. ૨૫ તોપણ આંધા-ફરોદીતસ જે મારો ભાઈ, તથા સાથે કામ કરનાર, તથા સાથી સીપાઈ, ને તમારો મોકલેલો, ને મારા અપ પુરા પાડનાર, તેને તમારી તરફ મોકલવાની મને જરૂર પડી. ૨૬ આંધા કારણથી કે તે તમ સરવ પર બહુ હેત રાખતો હતો તથા ઉદાસ હતો, કેમકે તમે શાંભલીઈ કે તે ખીમાર હતો. ૨૭ તે તો ખીમારીથી મરવા જેવો થઈઆં હતો ખરો, પણ જોદાઆં તેના ઉપર રહમ કીધો, ને આંધાલો તેના ઉપર નહીં, પણ મારા ઉપર પણ, કે મને શોક પર શોક ન થાઆં. ૨૮ વાસતે મેં તેને જલદી આંધા સાઈ મોકલીઆં કે, તમે તેને ફરી જોઈને ખુશી પામો, ને મારો પણ ગમ ઘટે. ૨૯ આંધા સાઈ તમે તેને જોદાવંદને સાઈ પુરી ખુશીથી કબુલ કરો, ને આંધાઆંને ઇજત લાઆંક ગણો, ૩૦ કેમકે ખરી-સતનાં કામને લીધે તે મરવા પર હતો, ને તેણે પોતાના જીવની આંધા કીધી નહીં, કે મારી તરફની તમારી ખીદમતની જે કમી તે તે પુરી કરે.

બાબ ત્રીજો.

જેલું, મારા ભાઈઆં, જોદાવંદમાં ખુશ થાઆં; તે ને તેજ વાતો તમને લખીઆંથી મને કંઈલો નથી, પણ તમારા અવાવને સાઈ છે. ૨ કુતરાંઆંથી તમે અખરદાર રહો, બદકારોથી અખરદાર રહો, મુંનતી આંધાથી અખરદાર રહો. ૩ કેમકે હમે જેઆં રહથી જોદાની આંધાદત કરી આંધા આંધા, ને ખરીસત ઇસુમાં ખુશી પામીઆં આંધા, ને જીસમ પર ભરોસો નથી રાખતા, તે હમે મુંનતી આંધા. ૪ તોપણ મારાથી જીસમ પર ભરોસો રખાઆં છે : જે કોઈ ખીજો જીસમ પર ભરોસો કરી શકે છે, તો હું વધતો. ૫ આંધા દા-હોડે મુંનત પામેલો, ઇસિરા આંધાની આંધાલાદને, બનીઆંમીનના શીરકાનો, હેખ-રીઆંનો હેખરી, શરીઆંત પરમાણે ફરોસી; ૬ આંધા પરમાણે મંડલીને સતાવનાર, ને શરીઆંતની રાસતી પરમાણે હું આંધા આંધા. ૭ લેકીત જે વાતો

મારા લાભની હતી, તેને ખરીસતને સારૂ મેં જુકસાન દાખલ ગણી. ૮ હા, ખેરાક, ખરીસત ઇસુ મારા ખોદાવંદને પીછાનવાની ખુબીને લીધે હું સઘલાંને જુકસાન ગણ્યુંછું, તેને લીધે મેં સઘલાંનું જુકસાન ભોગવીજી, ને સઘલાંને ગંદગીના સરખાં ગણ્યુંછું કે, હું ખરીસતને મેલવું. ૯ ને હું તેનામાં મહું, મારી પોતાની રાસતી જે શરીરખતથી છે તેથી નહીં, પણ જે ખરીસત પરના અંતકાદથી છે, ઇઆને જે રાસતી ખોદાથી ઇમાનને આરારે મલે છે; ૧૦ કે હું તેનાં મરણને અંકસાન થઇને, તેને તથા તેના પાછા ઉઠવાના સામર્યને, તથા તેનાં દુખોના ભાગીઆપણાને, અંને આરારે જાણું; ૧૧ કે હું કોઇ તરેહથી મરીગએલાએના પાછા ઉઠવા સુધી પોહોંચું. ૧૨ હું અંટલામાં પામીએ ઇઆ અંટલામાં સંપુરણ થઇએ, અંમ નહીં, પણ હું અં સારૂ પાછલ લાયુંછું કે, જેને સારૂ હું ખરીસત ઇસુથી પકડી લેવાઇએ તેને હું પણ પકડી લઈ. ૧૩ અં અં ભાઇએ, મેં પકડી લીધું છે, અંમ હું ગણુતો નથી, પણ અંક કામ હું કરુંછું, ઇઆને જે પાછલાં તે ભુલુંછું, પણ જે આગલાં તેની ગમ ધારીછું. ૧૪ ખરીસત ઇસુને આરારે ખોદાના ઉપરના તેડાંની મરતનાને સારૂ હું નીશાનીની ગમ પાછલ લાયુંછું. ૧૫ અં સારૂ જેટલા પુરા તેટલા હમે અં ભાવ રાખીએ, ને જે કસામાં તમે બીજો ભાવ રાખો- છેએ, તે ખોદા તમને તે પરગટ કરશે. ૧૬ તોપણ જે પર હમે પોહોં- ચીએ તે પર અંક જ માપણીથી ચાલીએ, અંક જ ભાવ રાખીએ. ૧૭ અં અં ભાઇએ, મારી પાછલ ચાલનાર થાએ, ને જેમ હમે તમારા નમુનારૂપ છઇએ, તેમ જે ચાલે છે તેએને ધારી જુએ. ૧૮ કેમકે ઘણા એવા ચાલે છે જેએ ખાખત મેં તમને ઘણી વાર કહીજી, ને હમણા પણ રડતાં કહુંછું કે, તેએ ખરીસતના કહસના વેરી છે. ૧૯ તેએનો અંત નારા, તેએનો ખોદા પેટ, ને તેએનો મહીમા પોતાની લાજ છે, ને તેએ સંસારમાંની ચીજો પર ચીવ લગાડી રાખે છે. ૨૦ પણ આપણું પરજપણું આસમાનમાં છે, તાંહાંથી પણ તારનાર ખોદાવંદ ઇસુ ખરીસતની રાહ આપણે જોઇએ છઇએ. ૨૧ તે આપણા ખાટી બદનને એવું બદલી નાંખશે કે તે તેના જલાલી બદનની મુઆફક થાએ : તે પોતાની કુદરતની તાસીર પરમાણે જેથી પોતાને તાબે બધાં કરે છે તેથી એ કરશે.

આખ ચોથો.

વાસંતે, અં મારા બહુ પીઆરા તથા અં ભાઇએ, મારી ખુશી તથા

તાજ તમે છે એ; અએ વાહલાએ, તમે જોદાવંદમાં મળ્યુત રહે. ૨ ધઉ-
દીએને હું એલતેમાસ કરુંછઈ, ને સીનતેએને પણ એલતેમાસ કરુંછઈ, કે
તેએ જોદાવંદમાં એક દીલ થાએ. ૩ ને અએ ખરા સોખતી, હું તને
પણ એલતેમાસ કરુંછઈ કે, જે એરતોએ ઇંજીલની મારી સાથે કોરોસ કી-
ધી છે, તેએની તથા કલેમેનસની તથા ઇંદગીની ક્રીતાબમાં એએનાં નામ
લખીએ છે એવા મારા બીજા હમખીદમતગારોની મદદ કર. ૪ જોદાવંદ-
માં હમેશા ખુશી કરો, વધી હું કરુંછઈ કે, ખુશી કરો. ૫ તમારી કોમલતા સરવ
માણસોને પરગટ થાએ, જોદાવંદ પાસે છે. ૬ કસાની ચંતા ન કરો, પણ હરેક
બાબતમાં તમારો અરજો દુઆથી તથા મીનંતથી શુકરગુજરી સાથે જોદાને
જાણાવો. ૭ જોદાની મુલાહ, જે સઘલી સમજથી બાહાર છે, તે ખરીસત ઈ-
સુમાં તમારાં દીલો તથા મનોને સંભાલરો. ૮ છેલું, અએ ભાઈએ, જે
કંઈ વાતો સાચી, જે કંઈ મુનાસીબ, જે કંઈ સીધી, જે કંઈ પાક, જે કંઈ પસંદ
પડનારી, જે કંઈ ખુબીભરેલી છે, અગર કંઈ નેકી કે કંઈ તારીફ હોએ, તો તે
વાતો ઉપર ધીએન લગાડો. ૯ ને જે કંઈ તમે શીખીએ, ને કપ્પલ કીધું, ને
શાંભલીઈ, ને મારામાં દીડું, તે કરો; ને મુલાહનો જોદા તમારી સાથે થરો.

૧૦ મને જોદાવંદમાં એ મોહોટી ખુશી થઈ કે મારી બાબત ચંતા કરવાથી
તમે હમણાને વખતે પાછા પરકુલીત થઈએ; તે બાબત તમે ચંતાતુર હતા,
પણ તમને જોગવાઈ ન હતી. ૧૧ હું મોહોતાજને લીધે નથી એલતો,
કેમકે હું એ શીખીએ છઈ કે જે હાલતમાં હું હોઈ તેમાં રાજી રહું. ૧૨
હું ઘટવું જાણુંછઈ, ને વધવું પણ જાણુંછઈ; હર મકાનમાં ને બધી વાતોમાં
તુરપત થવું, ભુખું રહેવું, વધવું કે ઘટવું એ હું શીખીએ છઈ. ૧૩ ખરીસત,
જે મને તાકાત આપે છે, તેનાથી હું સઘલું કરી રાકુછઈ. ૧૪ તોપણ મારાં
દુખમાં તમે મારી મદદ કીધી એ શાં કીધું.

૧૫ અએ શ્રીલખીએ, એ પણ તમે જાણોછેએ કે ઇંજીલની મુનાદીની
રાશમાં જરે હું મોકોદોનીથી નીકલી એવીએ, તારે તમ વગર કોઈ મંડલીએ
આપવા લેવામાં મારી મદદ કીધી નહીં. ૧૬ થેસસાલોનીકેમાં પણ મારી અ-
ગતને સાં રમે એક બેવાર મોકલીઈ હતું. ૧૭ હું દાન રોવુંછઈ એમ
નહીં, પણ જે ફલ તમારા હીસાબમાં બહુ થાએ તે હું રોવું છઈ. ૧૮ મારી
પાસે બધું છે, બલકે બહુ છે; હું બરેલો છઈ, એપાક્રોદીતસ પાસેથી તમારી

મોકલેલી ચીજો હું પામીઓ, તે ઝોદાની પાસે ખુરાઓ તથા કુરઆનીના ભેવી છે. ૧૯ ને મારો ઝોદા પોતાની જલાલની દોલત પરમાણે તમારો હરેક અગત ઇસુ ખરીસતને વસંલે ભરી આપરો. ૨૦ હવે ઝોદા જે આપણો આપ, તેની ખુબરગી હમેશા થાઓ. આમીન.

૨૧ ખરીસત ઇસુમાં હરેક પવીતરને સલામ કહો : મારી સાથે જે ભાઈઓ છે તેઓ તમને સલામ કહે છે. ૨૨ બધા પવીતરો, ને ખસુસ જે કાઈ-મરના ઘરમાં છે, તેઓ તમને સલામ કહે છે. ૨૩ આપણા ઝોદાવંદ ઇસુ ખરીસતનો ફજલ તમ સરવ ઉપર થાઓ. આમીન.

કલસીઓને પાઉલનું પતર.

બાબ પેહેલો.

ઝોદાની મરજીથી ઇસુ ખરીસતનો રસુલ પાઉલ, તથા ભાઈ તીમોથી કોલોસીમાં ખરીસતના પવીતરોને તથા ઇમાન લાવનારા ભાઈઓને લખે છે. ૨ ઝોદા આપણા આપથી, તથા ઝોદાવંદ ઇસુ ખરીસતથી તમને ફજલ તથા સલામતી થાઓ.

૩ હમે હમેશા તમારે સારૂ દુઆ માગતાં ઝોદાના ઇઆને આપણા ઝોદાવંદ ઇસુ ખરીસતના આપના શુકર કરીઓ છઈઓ. ૪ જરથી ખરીસત ઇસુ પરનો તમારો અંતકાદ તથા સઘલા પવીતરો પરના પીઆર આખત હમે શાંભલીઈ છે તારથી. ૫ જે ઉમેદ તમારે સારૂ આસમાનમાં મોજુદ છે તેને લીયે, તે આખત તમે ઇજલાના હક કલામમાં પેહેલાં શાંભલીઈ છે. ૬ તે તમારી પાસે આવી છે, જેમ આપી દુનીઆમાં, ને ફજલ આપે છે; જે દાહોડે તમે ઝોદાનો ફજલ સાઆઈથી શાંભલીઓ ને ઝોલખીઓ તે દાહોડથી તમારામાં પણ તે ફજલ આપે છે. ૭ જેવું હમારા વાહલા સાથી સેવક ઝેપાકૂરાયથી પણ તમે શીખીઓ, તે તમારે સારૂ ખરીસતનો વીરાવાસુ સેવક છે. ૮ ૩૬થી જે તમારો પીઆર તે તેણે હમને જણાવીઓ. ૯ વાસને હમે ઝે શાંભલીઈ તે દાહોડેથી તમારે સારૂ દુઆ માગની તથા ઝે અરજ કરવાને ચુકતા નથી કે તમે તમામ દાનાઈથી તથા રહાની સમજથી ઝોદાની મરજીની ઝોલખમાં પુરા થાઓ; ૧૦ ઝેવા કે તમે બધામાં રજુ કરવાથી ઝોદાવંદને લાઓક ચાલો, ને હરેક નેક કામમાં ફજલ લાવતા રહો, તથા ઝોદાની પીછાનમાં વધો; ૧૧ ને તેની જ-

લાલી કુદરતથી બધી રીતે મજબુત થતા જાઓ, કે ખુશીથી હર રીતે તમે સખર તથા બરદાસત કરો. ૧૨ ને બાપ જોણે આપણને અજવાલામાંના પવી-તરોના વારસાના હીસાને સાહ લાગ્મિક ક્રીધા છે તેના શુકર કરતા જાઓ. ૧૩ તેણે અંધકારના અપ્પતીઆરમાંથી આપણને છોડાવીઆ, ને પોતાના પીઆ-રા બેઠાની પાદશાહતમાં આપણને પાર પાડીઆ. ૧૪ તેનામાં તેના લોહી પાડ-વાને આરારે આપણને છુટકો ઇઆને ગુનાહની માફી છે. ૧૫ તે આશુદીક ઝો-દાનું રૂપ છે, ને કુલ ખલકતનો પેહેલોયો છે. ૧૬ કેમકે તેનાથી બધો ચીજો જે આસમાન તથા જમીન પર છે, દેઆઈતી કે આણુદેઆઈતી, તખ્તો કે હકુ-મતો, અપ્પતીઆરો કે માલિકગરીઓ, તે પેદા થઈ છે; બધી ચીજો તેનાથી તથા તેને સાહ પેદા થઈ છે. ૧૭ ને તે સઘલાંથી અગાઉ છે, ને તેનાથી બધું ટકે છે. ૧૮ ને તે બદનનું ઇઆને મંડલીનું શીર છે, તે શરૂમાં ઇઆને મુઝ્મલાંઓમાંથી પેહેલોયો છે, કે બધો વાતોમાંનેનો દરજ્જો પેહેલો થાઓ. ૧૯ કેમકે બાપની ખુશી અમ થઈ કે, સઘલી કમાડીઅત તેનામાં વસતી કરે. ૨૦ ને તેને આરારે ઇઆને તેના કરસપરના લોહીને આરારે સલાહ કરાવીને સઘલાં જે જમીન ઉપર છે કે આસમાન ઉપર છે, તે સઘલાંનો મેલાપ પોતાની સાથે તેને આરારે કરાવે. ૨૧ ને તમને પણ જાઓ આગલ બેગાના તથા ખુરાં કા-મોને લીધે દુરામન હતા, તેણે પોતાના જીસમાની બદનનાં માતથી મેલાપ કરાવીઓ છે; ૨૨ કે તે તમને પાક તથા બેઅબ ને બેતકસીરદાર પોતાની આગલ હાજર કરે. ૨૩ જે તમે ઇમાનમાં મજબુત થતા તથા કાઓમ ૨-હેતા જાઓ; ને જે ઇજીલ તમે શાંભડી છે, ને જેની મુનાદી આસમાન તલેના હરેક પરાણીને થઈ છે, ને જેને લીધે હું પાઉલ સેવક કરીઓ છઈ, તેની ઉમેદથી ટલી ન જાઓ તો. ૨૪ હું મારાં દુઓ જે તમારે સાહ છે તેમાં ખુરા છઈ; ને ખરીસતનાં દુઓનું ઝાછાપણું તેનાં બદન ઇઆને મંડલીને સાહ હું મારાં પો-તાનાં બદનથી ભરી આપું છઈ. ૨૫ જોદાની વાત પુરી કરવાને જોદાનો કારભાર જે તમારે સાહ મને અપાઓ છે તે પરમાણે હું તેનો ઇઆને મંડ-લીનો સેવક છઈ. ૨૬ જે બેદ જમાનાઓ તથા પેહેડીઓથી ગુપત રખાઈ-ઓ હતો, પણ હવે તેના પવીતરોને જાહેર ક્રીધો છે; ૨૭ જેઓને જોદાઓ અ જાહેર કરવાને આહીઈ કે ગેરક્રોમીઓને લીધે તે બેદની જલાલનો ખબનો શું છે, તે ઓ છે કે ખરીસત તમારામાં જલાલની ઉમેદ છે. ૨૮ જેની ખબર આ-પીને હમે હરેક આદમીને નશીહત કરીઓ છઈ, ને હર રખસને પુરી દાના-

ઇથી શીખવીએ છએ, કે હમે હરેક માણસને ખરીસત ઇસુમાં પુરો કરીને હાબર કરીએ. ૨૯ ને એ વાસતે તેની અસર ને જોઈથી મારામાં કામ કરેએ તે પરમાણે હું કરાઈથી મેહેનત કરુંછું.

બાબ બીજો.

હું આહુંછું કે તમે એ જાણો કે, તમારે સાહ તથા લાઆદીકીમાંના-
ઓને સાહ, તથા જોટલાએ શરીરમાં માહં મોહો દીધું નથી તેઓને સાહ મને
કેટલી અંતા છે; ૨ કે તેઓનાં દીલને તસલી થાએ, ને તેઓ પોતામાં મિ-
હોમતથી અંધાએલા રહે, કે તેઓ પુરી સમજના તમામ અજ્ઞતાને પેહિચિ,
ને ઝાદા ઇઆ બાપ તથા ખરીસતના ભેદને જાણે; ૩ તેનામાં ઘનાઇ તથા
એલમનો બધો અજ્ઞનો છુપો રહેલો છે. ૪ ને મોહોનાર વાતોથી કોઇ તમને
ન બુલવે વાસતે હું એ કહુંછું. ૫ કેમકે જો કે હું શરીરથી દુર છું, પણ
રહથી તમારી પાસે છું, ને તમારી શારીરીત તથા ખરીસત પરના તમારા ઇ-
માનની મજબુતી જોઇને ખુશ થાઈ છું. ૬ વાસતે જેમ તમે ખરીસત ઇસુ
ઝાદાવંદને કબુલ કીધો છે, તેમ તેનામાં ચલો. ૭ તેનામાં જડ થલિલા,
તથા બધિલા, ને જેમ તમે તાલીમ પામીઆ તેમ ઇમાનમાં મજબુત રહો,
ને શુકરગુજરી સાથે તેમાં વધતા જાએ. ૮ અબરદાર એમ ન થાએ
કે કોઇ શીલસુરી ઇઆ ખેહુંદા કરેઈથી ને ખરીસત પરમાણે નહીં, પણ આદ-
મોઓના દસતુર તથા દુનીઆઇ એલમના તતવ પરમાણે છે, તેથી કોઇ
તમને લુટી લે. ૯ કેમકે શરીરરૂપે ઝાદાઇની આખી કમાલીએત તેનામાં વસે
છે. ૧૦ ને તમે તેનામાં કામીલ થઇઆ છેએ; તે સરવ સરદારી તથા મુખ-
તીઆરીનું શીર છે. ૧૧ ને જે સુંત હાતે કરેલી નથી, તે સુંત તમે તેનામાં
પામીઆ છેએ, ઇઆને શરીરના પાપી અંગને ખરીસતની સુંતને આશરે
ઉતારી નાંખવાથી; ૧૨ તેની સાથે તમે બાપતીસમમાં દશાઇઆ ને
સાથે ઉકડાઇઆ, ઇઆને ઝાદાએ તેને મુએલાંઓમાંથી ઉઠાડીએ તેના
તે કામના એતકાદથી. ૧૩ ને તમે પાપોથી, તથા પોતાનાં શરીરનાં અસુંત-
પણથી મુઆ હતા, તારે તેણે તમારાં સઘલાં પાપ માફ કરીને તમને તેની
સાથે જીવતા કીધા છે. ૧૪ હુકમોના દસતપ્ત ને આપણે ઉલટા હતા તે
તેણે બુંસી નાંખીઆ, ને તેને વચમાંથી કાહાડીને કરસ પર ખલિ જડીઆ. ૧૫ ને
સરદારો તથા એખતીઆરવાલાઓનો એખતીઆર છીનવી લીધો, ને તેઓની

જાહેર રસવાઈ કરીને તેઓ પર કૃતેહ પામીઓ. ૧૬ વાસતે ખાવા પીવા કે પરવ કે ચાંદરાત કે સખતના રોજ બાબત ઢોધ તમારો ધનિસાફ ન કરે. ૧૭ ઓ આવનારી ખીનાઓનો છાંધઓ છે, પણ બદન ખરીસતનું છે. ૧૮ જે ખાલી નમણુતાઇ તથા શીરિશતાઓની પરસતીશમાં રાજી છે, ને પોતે દીઠાં નથી તેઓમાં પેસે છે, ને પોતાની જીસમાની અકલથી ધુલાઓ છે, ને શીરને પકડતો નથી, ઓવો ઢોધ તમને ન ભુલવે. ૧૯ ઓથી આખું બદન સાંધાઓથી તથા જોડનાર રગોથી પાલણુ પામીને તથા પુરું જોડાઓલું થઇને જોદાના વધારીઓથી વધે છે. ૨૦ વાસતે જે તમે દુનીઓઇ તતધાને લીધે ખરીસતની સાથે મુઓછેઓ, તો તમે કેમ જોઓ દુનીઓમાં જીવેછે તેઓની મુઓફક દસતુરોને તાબે છેઓ. ૨૧ ઓ બધાં કામમાં લાવવાથી નારા થાઓ છે. ૨૨ તેઓને ન અડઢો, ન ચાઓ, ન ચાંપો; તેઓ તો આદમીના હુકમ તથા તાલીમ પરમાણે છે. ૨૩ તેઓ ખાલી ઓબાદતમાં તથા નમણુતાઇમાં તથા બદનની ગફલતમાં દાનાઇનું ડોલ રાખે છે ખરા, પણ બદનને આસુદા કરવામાં કંઈ ગુણુકારી નથી.

બાબ તીજો.

વાસતે જે તમે ખરીસતની સાથે ઉઠીઓ છેઓ તો જે ચીજો ઉપરની છે, જાંહાં ખરીસત જોદાના જમણુ હાત ઉપર બેઠો છે, તેઓની શોધ રાખો. ૨ ઉપરની ચીજો પર ચીત લગાવો, જમીન પરની ચીજો પર નહીં. ૩ કેમકે તમે મુઓ છેઓ, ને તમારી જીંદગી ખરીસતની સાથે જોદાની પાસે સંતોડેલી છે. ૪ આપણી જીંદગી જે ખરીસત છે તે જરે પરગટ થરો, તારે તમે પણ તેની સાથે જલાલમાં પરગટ થરો.

૫ ઓ વાસતે જમીન પરનાં તમારાં અંગો જેમકે હરામકારી, નાપાકી, રોહવત, ખુરી ઇછા, તથા લોભ જે ખુતપરસતી છે, તેઓને તમે મારી નાંખો. ૬ ઓવાંઓને સખખ જોદાનો ગજબ નાફરમાનખરદાર ફરજંદો ઉપર આવે છે. ૭ ને આગલ જરે તમે તેઓની વચે રહેતા હતા તારે તમે પણ તેઓની રાહપર ચાલતા હતા. ૮ પણ હવે તમે ગુસો, કરોધ, કીનો, બદગોઇ, બદજીબાની, ઓ બધાંને દુર કરો. ૯ તમે ઓક ખીજ સાથે જીંદું ન ખોલો, કેમકે તમે જીંદાં માણુસપણુને તેની કરણીઓ મુધાં પોતાપરથી કાહાડી નાખીજી છે ૧૦ ને જે નવું માણુસપણું પોતાના પેદા કરનારના રૂપ પરમાણે સમજને સાર નવું કીધેલું

છે તે પેહેરેલા થઈઆ છેએ. ૧૧ તેમાં નથી હેલેનો કે નથી ઠહુદી, નથી સુંન-
તપાણું કે અસુંનતપાણું, નથી જંગલી કે સકુથી, નથી ગુલામ કે આબદ; પણ
ખરીસત સઘલા સંબંધી સઘલું છે. ૧૨ વાસતે ખાદાના પસંદ કરેલા એએ
પનીતર તથા પીઆરા છે તેએની મુઆફક દરદમંદી તથા મેહેરઆની તથા ન-
મણુતાઈ તથા બલમનસાઈ તથા અરદારાતનો લેબાસ પેહેરો. ૧૩ તમે એક
ખીબની અરદારાત કરો, ને અગર કોઈને કોઈ સાથે કબુઆ હોએ તેો માફ કરો,
ઈઆને જેમ ખરીસતે તમને માફ કીધા છે તેમ તમે પણ કરો. ૧૪ ને એ સ-
ઘલાં ઉપરાંત પીઆર જે કમાલીઅતનું બંધન છે તે પેહેરો. ૧૫ એને ખા-
દાની મુલાહ જેને સાર તમે એકતન થઈને તેડલા છેએ, તે તમારાં દીલમાં
સાહેબી કરે, ને તમે શુકરગુબર થાએ. ૧૬ ને ખરીસતનો કલામ તમારામાં
બંધી દાનાઈ સાથે બહુ રહે, ને તમે એક ખીબને કમાલ દાનાઈથી તાલીમ તથા
નરીહત કરો, એને જબુર તથા ગીત તથા રહાની ગબ્લો શુકરગુબરી સાથે
ખાદાવંદને લીધે દીલથી ગાએ. ૧૭ ને જે કંઈ તમે કરો, બોલવું કે કામ,
તે બધું ખાદાવંદ ઇસુનાં નામથી કરો; ને તેને આરો ખાદા બાપના શુકર કરો.

૧૮ એએ વહુએ, જેમ ખાદાવંદમાં મુનાસીબ છે તેમ તમે પોતાના વેરોની
ફરમાનઅરદારી કરો. ૧૯ એએ વેરો, તમે પોતાની વહુએ પર પીઆર
કરો, ને તેએની સાથે કડવાસ ન કરો. ૨૦ એએ છોકરાંએ, તમે તમારાં મા-
બાપની હરેક વાત માનો; કેમકે ખાદાવંદને એ બહુ પસંદ છે. ૨૧ એએ
બાપો, તમે પોતાનાં છોકરાંએને ન સીડવો, રખે તેએ બેદીલ થઈ જાએ. ૨૨
એએ આકરો, દુનીઆમાં જે તમારા શેઠ છે તેએને બધી વાતમાં ફરમાન-
અરદાર થાએ, પણ ખુરામંદીઆએની માફક ફકત દેખાડવાને નહીં, બલકે
સાફ દીલથી ખાદાને ખીલીનારાએની તરેહ. ૨૩ ને જે કંઈ તમે કરો તે બધું,
ખાદાવંદને સાર, ને માણુસને સાર નહીં, એવું સમજીને, દીલાબનથી કરો.
કેમકે તમે જાણોએએ કે ખાદાવંદથી વતનનું ફલ તમે પામરો; કારણકે ખાદા-
વંદ ખરીસતની આકરી તમે કરોએએ. ૨૪ પણ જે ખુરૂ કરે છે, તે પોતાની
કીધેલી ખુરાઈનું ફલ પામરો; ને કોઈનો તરફદારી થતી નથી.

બાબ ચોથો.

એએ શેઠો, તમે પોતાના આકરોની સાથે અદલ ઇનસાફથી ચાલો, એ
જાણીને કે તમારો પણ ખાવંદ આસમાન પર છે. ૨ દુઆ માગવામાં મશાયલ

રહે, ને તેમાં શુકરચુબરી સાથે હુશીઆર રહે. ૩ ને તેની સાથે હમારે સારૂ પણ દુઆ માગો કે જોદા હમારે વાસતે બોલવાનો દરવાજો ઉઘાડે, કે હું ખરી-સતના બેદનું જેને લીધે હું કેદમાં છર્જી ખીઆન કરું, ૪ કે હું તેને જેવું મને લાજમ છે તેવો જાહેર કરું. ૫ તમે વખતને સફલ કરીને આહારના-ઓની સાથે દાનાઈથી ચાલો. ૬ તમારું બોલવું નીમકથી સવાદકીધેલું હમેરા ફલજથી થાઓ, કે તમારે હરેકને કેવો જવાબ આપવો ઓ તમે જાણો. ૭ તો ખીકસ જે પીઆરો ભાઈ, ને દીઆનતદાર આદમ, ને જોદાવંદની ખીદમતમાં શરીક છે, તે મારો બધો અહવાલ તમને કેહેરો. ૮ તેને મેં ઓ સારૂ મોક-લીઓ કે તે તમારો હાલ જાણે, ને તમારાં દીલને દીલાસો આપે. ૯ ને તેની સાથે આનીસીમસને, જે દીઆનતદાર તથા પીઆરો ભાઈ છે, ને તમારામાં-નો છે, તેને મોકલીઓ છે; તેઓ તમને હીઆંની બધી ખબર આપશે. ૧૦ આરીસતારખસ જે મારી સાથે કેદી તે તમને સલામ કેહે છે; આરણુબાનો બાણેજ મારક પણ, (જેની બાબત તમે હુકમ પામીઓ છે, ઓ, તે જે ત-મારી પાસે આવે તો તેની ખાતર રાખજો;) ૧૧ ઇસુ જે હાઅસતસ કેહે-વાઓ છે તે પણ, ઓ ઓ સુનતીઓમાંના છે. ઓકલા ઓઓ જોદાની પાદ-શાહતને વાસતે મારા સાથી સેવકો છે; ઓઓ મારો દીલાસો થઈઓ છે. ૧૨ તમારામાંનો ઓપાક્રાસ જે ખરીસતનો આદમ છે તે તમને સલામ કેહે છે; ને તે તમારે સારૂ દુઆ માગવામાં હમેરા કોરોસ કરે છે કે તમે જોદાની મરજીની હરેક વાતમાં કામીલ ને પુરા થાઓ. ૧૩ કેમકે હું તેની બાબત શાહેદી આ-પુંછર્જી કે તેને તમારે સારૂ તથા લાઓદીકીનાઓને સારૂ તથા હેરાપલીસમાં-નાઓને સારૂ બહુ આસથા છે. ૧૪ વાહાલો તખીબ લુક તથા દેમાસ તમને સલામ કેહે છે. ૧૫ લાઓદીકીમાંના ભાઈઓ તથા નીમકસ તથા જે મંડલી તેનાં ઘરમાં છે તેઓને સલામ કહો. ૧૬ ને તમે ઓમ કરો કે આ પતર તમારામાં વંચાઈઓ પછી લાઓદીકીમાંની મંડલીમાં પણ વંચાઓ, ને લા-ઓદીકીનું પતર તમે પણ વાંચજો. ૧૭ ને તમે આરખીપસને કહો કે જોદાવંદથી તું જે ખીદમત પામીઓ છે તે પુરી કરવાને હુશીઆર રહે.

૧૮ હું પાઉલની આ મારા હાતથી સલામ. મારા બંધનો હાઆદ કરો. તમ પર ફજલ થાઓ. આમીન.

થેસસલોનીકીઓને પાઉલનું પેહેલું પત્ર.

આખ પેહેલો.

જોદા આપ તથા જોદાવંદ ઇસુ ખરીસતમાં થેસસલોનીકીઓની મંડલીને પાઉલ તથા સીલવાન તથા તીમોથી લખે છે. જોદા આપણા આપથી તથા જોદાવંદ ઇસુ ખરીસતથી કુજલ તથા સલામતી તમને થાઓ.

૨ હમારી દુઆઓમાં તમને ઇઆદ કરીને હમેરા તમે સરવ આખત જોદાના શુકર કરીએ છઠ્ઠાં. ૩ ને જોદા આપણા આપની આગલ તમારા ઇમાનનું કામ તથા પીઆરની મેહેનત તથા આપણા જોદાવંદ ઇસુ ખરીસત પરની ઉમેદની સમુરી હમેરા ઇઆદ કરીએ છઠ્ઠાં. ૪ અએ ભાઈઓ, જોદાથી પીઆર પામેલાઓ, હમે જાણીએ છઠ્ઠાં કે જોદાએ તમને પસંદ કરીઆ છે; ૫ કેમકે હમારી ઇજલ કુકત વાતથી નહીં, બલકે કુદરતથી, તથા પાકરહથી તથા પુરા એતકાદથી તમારી પાસે આવી છે; ને તમે જાણોએઓ કે હમે તમારે લીધે તમારામાં કેવા હતા. ૬ ને તમે મોહોટી મુસીબતમાં તથા પાકરહની ખુશી સાથે વાત માનીને હમારી તથા જોદાવંદની પાછલ આલનારા થઈઆ; ૭ એવા કે તમે મોહોટીનીના તથા આપ્પાઈઆના કુલે ઇમાનદારોને માર નમુના થઈઆ. ૮ કેમકે કુકત મોહોટીનીઆ તથા આપ્પાઈઆમાં તમારાથી જોદાવંદની વાત નથી ફેલી; પણ હેરક જગેમાં તમારો એતકાદ જે જોદાપર છે તે પરગટ થઈઓ, હીઆંતક કે હમારે કેહેવાની કંઈ અગત નથી. ૯ કારણ કે તમારામાં હમે કેમ દાખલ થઈઆ, એ હમ આખતની ખબર, ને તમે જીવતા તથા ખરા જોદાની બંદગી કરવાને મુરતીઓથી જોદાની તરફ શી રીતે ફરીઆ, ૧૦ ને તેના બેઠાને તેણે મુઓલાંઓમાંથી ઉઠાડીઓ; ઇઆને ઇસુને, જે આવનાર ગજબથી આપણને છોડાવેછે, તેની આસમાનથી આવવાની રાહ જોવાને તમે શી રીતે ફરીઆ, એ બધું તેઓ વીગતવાર કેહે છે.

આખ બીજો.

કેમકે, અએ ભાઈઓ, તમે જાણોએઓ કે તમારામાં હમારો પેસાવ બેફાએદા નથી થઈઓ. ૨ પણ જેમ તમે જાણોએઓ તેમ હમે પેહેલાં

શીલપીમાં અહુમુસીયત તથા રસવાઈ ઊઠાવી, તોપણ આપણા ઝોદાથી હીમત પા-
મીને ઝોદાની ઇંજીલ પુરી ફોરોસથી તમારે દરમીઆન રાંબલાવી. ૩ કેમકે
હમારો તાલીમ કપટની, કે નાપાકીની, કે દગલબાજીની નહીં હતી; ૪ પણ
જેમ ઝોદાએ ઇંજીલનો કારભાર ચલાવવાને હમને પસંદ કરીઆ, તેમ હમે
ઝોલીએ છઠ્ઠાએ, આદમીને રાજી કરવાને નહીં, બલકે ઝોદાને, જે હમારાં
દીલને પારખે છે. ૫ કેમકે હમે કદી ખુશામતની વાત બોલતા નહીં હતા,
એ તમે જાણોછે ગ્મો; કે નથી લાલચની પરવા રાખી, ઝોદા શાહેદ છે; ૬
કે ન આદમી ગ્મોથી, કે ન તમારાથી, કે ન ખીજ ગ્મોથી ઇજત આહાતા હતા,
જો કે ખરીસતના રસુલો હોવાના સખબથી હમે તમારી ઉપર બોજ નાંખી શકતે.
૭ પણ હમે તમારે દરમીઆન એવા લીન રહીઆ કે જેમ ધાવમા પોતાનાં બ-
ચાં ગ્મોને પાલે છે; ૮ તેમ હમે તમને અહુ આહનાર છતાં કૂકત ઝોદાની ઇં-
જીલ નહીં, પણ હમારા જીવ પણ તમને આપવાને રાજી હતા, કારણ કે તમે
હમને વાહાલા હતા. ૯ કેમકે અએ ભાઈ ગ્મો, હમારી મેહેનત તથા કશટ
તમે ઇઆદ રાખો છે ગ્મો, કે તમારામાંના કોઈપર બોજ ન રાખીએ વાસતે હમે
રાત દાહોડો કામ કરતાં ઝોદાની ઇંજીલની મુનાદી તમને કીધી છે. ૧૦ તમે
શાહેદ છે ગ્મો, ને ઝોદા પણ છે, કે તમ ઇમાન લાવનારા ગ્મોમાં હમે કેવી પાકી,
તથા રાસતી, તથા એએમીથી યુજરાન કરતા હતા. ૧૧ જેવું તમે પોતે
જાણોછે ગ્મો કે જેમ આપ પોતાનાં છોકરાંને તેમ હમે તમારામાંના હરેકને તાલીમ
તથા દીલાસો આપતા હતા; ૧૨ ને ઝોદા જેણે તમને પોતાની પાદશાહત
તથા જલાલમાં તેડીઆ છે, તેને લાએક તમે ચાલો એમ નશીહત કરતા હતા.
૧૩ ને એ વાસતે ઝોદાની શુકર હમે હમેશા કરીએ છઠ્ઠાએ કે તમે જીરે
હમથી ઝોદાની વાત રાંબલીને કચ્ચલ કીધી, તારે તેને આદમીની વાતના
જેવી નહીં, પણ જેમ તે ખરેખરી ઝોદાની વાત છે, તેમ તમે તેને માની, ને
તમ ઇમાન લાવનારા ગ્મોમાં તે અસર કરેછે. ૧૪ કેમકે અએ ભાઈ ગ્મો,
ખરીસત ઇસુમાં ઝોદાની જે મંડલી ગ્મો ઇહુદામાં છે તે ગ્મોની પાછલ તમે ચાલ-
નારા થઈઆ, કારણ કે જેમ ઇહુદી ગ્મોથી તે ગ્મોએ દુખ સહીઆં તેમ તમે પણ
પોતાના દેશના લોકોથી તેહેવાં દુખ સહીઆં છે. ૧૫ તે ગ્મોએ ઝોદાવંદ ઇસુને
તથા પોતાના નબો ગ્મોને પણ મારો નાંખીઆ ને હમારી પણ સતાવણી કીધી;
તે ગ્મો ઝોદાને ખુશ નથી આવતા, ને કુલે લોકથી ઉલટા છે. ૧૬ ગેરકોમી-

ઝ્મોનું તારણ થાઝ્મે ઝ્મોવી વાત તેઝ્મોને ક્રેહેવાને તેઝ્મો હમને મને કરેછે, ઝ્મોથી તેઝ્મો પોતાનાં પાપ સદા પુરાં કરેછે, કેમકે તેઝ્મોપર અતીઅંત ગજબ આવીઝ્મો છે. ૧૭ ને અઝ્મે ભાઈઝ્મો, હમે દીલથી નહીં, પણ જાહેરથી ધડીબર તમથી જીદા થઈઝ્મા છતાં બહુ ડોરોસ કીધી કે તમારાં મોહો જોઈઝ્મે. ૧૮ ઝ્મેવાસતે હમે ઈઝ્માને મેં પાઉલ ઝ્મેક બેવાર આહીઝીં કે તમારી પાસે આવું, પણ રોતાને હમને રોકીઝ્મા. ૧૯ કેમકે હમારી ઉમેદ, તથા ખુશી, તથા કૃપરનું તાજ શું છે? શું તમેજ આપણા ઝ્મોદાવંદ ઈસુ ખરીસતની આગલ તેના આવવાને વખત તે નહીં થરો? ૨૦ ઝ્મેકીનત તમે હમારી ખુજરગી તથા ખુશી છેઝ્મા.

બાબ તરીજો.

વાસતે જરે હમારેથી વધારે બરદાસત નહીં થઈ તારે આયેનસમાં ઝ્મે-કલા રહેવાને હમે રાજી થઈઝ્મા. ૨ ને તીમોથી જે હમારો ભાઈ તથા ઝ્મોદાનો સેવક, તથા ખરીસતની ઈજીલમાં મેહનત કરવાને હમારો સાથી છે, તેને મોક-લીઝ્મા કે તે તમને તમારા ઈમાનમાં મજબુત કરે, ને દીલાસો આપે; ૩ કે ડોહ આ મુસીબતોથી ન હલાવાઝ્મે, કેમકે તમે જાણો છેઝ્મા કે આપણે ઝ્મેને સારૂ ઈસ્વાઈઝ્મા છઈઝ્મે. ૪ ને જરે હમે તમારી પાસે હતા તારે હમે તમને પેહેલાંથી કહીઝીં કે હમે મુસીબતમાં આવી પડશું; તેજ પરમાણે થઈઝીં, જેમ તમે જાણોછેઝ્મા. ૫ ઝ્મે વાસતે જરે મારાથી વધારે બરદાસત નહીં થઈ, તારે તમારો ઝ્મેતકાદ જાણવાને મોકલીઝ્મા, રખેને કે જીલવનારાઝ્મે તમને જીલવીઝ્મા હોઝ્મે, ને હમારી મેહનત બેકાઝ્મેદા ગઈ હોઝ્મે. ૬ પણ હવે તીમોથી તમારી તરફથી હમારી પાસે આવીઝ્મા, ને તમારા ઝ્મેતકાદ તથા પીઆરની શારી ખબર હમને આવી, ને કહીઝીં કે જેમ હમે તમને તેમ તમે પણ હમને જોવાને ઘણી ઈછા રાખો છેઝ્મા, ને હમેશા હમારી ઈઆદ કરો છેઝ્મા. ૭ ઝ્મે વાસતે અઝ્મે ભાઈઝ્મા, હમે પોતાની બધી મુસીબત તથા તંગીમાં તમારા ઈમાનના સખબ તમથી દીલાસો પામીઝ્મા. ૮ કેમકે અગર ઝ્મોદાવંદમાં તમે કાઝ્મેમ રહો તો હમે જીવીઝ્મે છઈઝ્મે. ૯ કેમકે જે બધી ખુશીથી હમે તમથી હમારા ઝ્મોદાની આગલ ખુશી કરીઝ્મે છઈઝ્મે, તેને સારૂ હમે તમારી બાબત ઝ્મોદાના શુકર કેમ કરી રાકીઝ્મે? ૧૦ હમે રાત દાહોડા બહુ દુઝ્મા માગીઝ્મે છઈઝ્મે કે હમે તમારાં મોહો જોઈઝ્મે, ને તમારા ઈમાનનું ઝ્મોછાપણું પુરું કરીઝ્મે. ૧૧ ને ઝ્મોદા આપણો બાપ પોતે તથા આપણો ઝ્મોદાવંદ ઈસુ ખરીસત તમારી તરફ આવવાને

હમરો રસતો કાહોડે. ૧૨ ને જેમ હમરો પીઆર તમ પર છે, તેમ ઓદાવંદથી તમરો પીઆર પણ એક બીજા પર તથા સરવ પર વધીને બહુ થાએ. ૧૩ એ સાઈ કે તે તમરાં ઘીલોને આપણા ઓદાવંદ ઇસુ ખરીસતના પોતાના સરવ પવીતરો સુધાં આવવાને વખત ઓદા આપણા બાપની આગલ પાકીજગીમાં બેએબ મજબુત કરે.

બાબ એથો.

તો એએ ભાઇએ, ઓદાવંદ ઇસુને કીધે હમે તમને અરજ તથા મી-
નંત કરીએ છઇએ, કે તમરે કહી રીતે ચાલીને ઓદાને ખુરા કરવો, એ જેમ તમે હમારાથી શીખીઆ તેમ તમે કરો. ૨ કેમકે તમે જાણોએએ કે હમે તમને ઓદાવંદ ઇસુની તરફથી કેવા હુકમો આપીઆ છે. ૩ કેમકે ઓદાની મર-
જ એ છે કે તમે પાક થાએ ; હરામકારીથી તમે દુર જાએ. ૪ તમારામાં-
નો હરેક પોતાનાં બદનને પાકીજગી તથા ઇજતથી રાખવાનું જાણે. ૫ ગેરકોમી-
એ જેએ ઓદાને જાણતા નથી તેએની પડે રોહેવતની મસતીમાં નહીં. ૬ કોઈવાતમાં કોઈ પોતાના ભાઇને છેતરે નહીં, કેમકે ઓદાવંદ એવા સરવનો બ-
દલો લેનાર છે, જેમ હમે તમને અગાઉ કહીએ, ને શાહેદી આપી. ૭ કારણ કે ઓદાએ આપણને નાપાકીને સાઈ નહીં, પણ પાકીજગીને સાઈ બોલાવીઆ છે. ૮ વાસતે જે વખોડે છે તે આદમીને નહીં, પણ ઓદા જેણે પોતાનો પાક-
રહ હમને આપીએ છે તેને પણ વખોડે છે.

૯ હવે ભાઈપણાના પીઆર બાબત મારે તમને લખવાની કંઈ અગત નથી, કેમકે એક બીજા પર પીઆર કરવાને તમે ઓદાથી શીખેલા છેએ. ૧૦ ને આખા માકેદોનીમાં જે સરવ ભાઇએ છે તેએ પર તમે તે કરોએએ ; તોપણ ભાઇએ, હમે તમારી એથી અરજ કરીએ છઇએ કે તે તમે બહુ જ આદા કરો. ૧૧ ને જેમ હમે તમને હુકમ આપીએ તેમ તમે ગરીબાઈથી રહેવાને, તથા પોત પોતાનો કારોબાર કરવાને, તથા પોતાને હોતે કામ કરવાને શીખો ; ૧૨ કે આહારનાએની આગલ તમે દરસતીથી ચાલો, ને તમને કોઈ ચીજની અગત ન રહે.

૧૩ પણ એએ ભાઈએ, જે ઊંઘી ગઇઆ છે તેએ બાબત તમે અ-
જાણીઆ રહે એ હું નથી ચાહાતો, કે જે બીજાએ બીન ઉમેદ છે તેએની પડે તમે ગમ નહીં કરો. ૧૪ કેમકે જે આપણે માનીએ છઇએ કે ઇસુ મરી

ગઈઝ્મી, ને પાછો ઉઠીઝ્મી, તો તેમ ઈસુમાં થઈને જે બંધી ગઈઝ્મી છે તેઝ્મીને પણ ખોદા તેની સાથે લાવરો. ૧૫ કેમકે ખોદાવંદની વાતથી હમે તમને ઝ્મી કહીઝ્મી છઈઝ્મી કે ખોદાવંદના આવવા સુધી આપણે જે જીવતા રહીશું તે બંધેલાઝ્મીની આગલ થનાર નથી. ૧૬ કેમકે ખોદાવંદ પોતે મોહોટી ખુમથી વડા શીરેરાતાના અવાજ સાથે ખોદાનું રણસીંગડું કુકતાં આસમાન પરથી ઉતરરો; ને ખરોસતમાં થઈને જે મુઝ્મા છે તેઝ્મી પેહેલાં ઉકરો. ૧૭ પછી આપણે જે જીવતા રહીઝ્મી છઈઝ્મી તે આપણે ઝ્મીકડા તેઝ્મીની સાથે વાદલાંઝ્મીમાં ખોદાવંદને મલવા સારૂ ખંચાઈ જઈશું, ને ખોદાવંદની સાથે હમેરા રહીશું. ૧૮ વાસતે તમે ઝ્મી વાતોથી ઝ્મીક ખીજને દીલાસો આપો.

બાબ પાંચમો.

૫૧ ઝ્મી ભાઈઝ્મી, વખતો તથા મોસમો બાબત મારે લખવાની તમને અગત નથી. ૨ કેમકે તમે પોતે પુરૂં જાણો છેઝ્મી કે જેમ રોતે ચોર તેમ ખોદાવંદનો દાહોડો આવે છે. ૩ કેમકે જરે તેઝ્મી કેહેરો કે સુલાહ તથા સલામતી છે, તારે જેમ ગરબવંતી બધરીનું કરાટ તેમ ઝ્મીકાઝ્મીક હલાકત તેઝ્મીપર આવરો, ને તેઝ્મી બચી રાકનાર નથી. ૪ પણ ઝ્મી ભાઈઝ્મી, તમે ઝ્મીવા અંધારામાં નથી કે તે દાહોડો ચોરની પેઠે તમ પર આવે. ૫ તમે સરજ આજવાલાનાં છોકરાં, ઈમાને દાહોડાનાં છોકરાં છેઝ્મી, આપણે રાતના તથા અંધારાના નથી. ૬ વાસતે ખીજઝ્મીની મુઝ્માકક આપણે બંધવું નહીં, પણ ચોક્કી કરવી, ને હુશીઆર રેહેવું. ૭ કેમકે જે બંધે છે, તેઝ્મી રોતે બંધે છે, ને જે પીધેલ થાઝ્મી છે, તેઝ્મી રોતે પીધેલા થાઝ્મી છે. ૮ પણ આપણે દાહોડાના છઈઝ્મી, વાસતે હુશીઆર રહીઝ્મી, ઈમાન તથા પીઆરનું બખતર, તથા તારણની ઉમેદનો ટોપ પેહેરેલા થઈઝ્મી. ૯ કેમકે ખોદાઝ્મી આપણને ગજબ સારૂ નહીં, પણ આપણા ખોદાવંદ ઈસુ ખરીસતથી તારણ પામવા સારૂ ઈરાવીઝ્મા છે. ૧૦ કારણ કે આપણે સારૂ તે ઝ્મી વાસતે મુઝ્મા કે જે આપણે જાગતા રહીઝ્મી ઈમા બંધીઝ્મી તો આપણે તેની સાથે ઝ્મીકડા જીવીઝ્મી. ૧૧ ઝ્મી સારૂ જેમ તમે કરોછેઝ્મી તેમ મોહોમાં દીલાસો આપો, ને ઝ્મીક ખીજને કાઝ્મીમ કરો.

૧૨ ઝ્મને ઝ્મી ભાઈઝ્મી, હમે તમારી અરજ કરીઝ્મી છઈઝ્મી કે તમારામાં જે મહેનત કરે છે, ને ખોદાવંદને લીધે તમારા આગેવાન છે, ને તમને તાલીમ કરે છે, તેઝ્મીને તમે જાણો. ૧૩ ને તેઝ્મીનાં કામને સારૂ તેઝ્મીને મોહોબતથી મા-

હોટી ધન્યતા આપો. ને તમે માહોમાં સુલાહ રાખો. ૧૪ ને અમ્મે ભાઈઓ, હમે તમારી મીનંત કરીએ છઈએ કે અડીઅલોને તમે ચેતાવો, જઈક દીલવાલાઓને દીલાસો આપો, કમજોરીઓનો આધાર થાઓ, બધાઓની બરદાસત કરો. ૧૫ જીઓ કે કોઈ ભુંડાઈને બદલે ભુંડાઈ નહીં કરે; પણ હમેશા એક બીજા સાથે તથા સહુની સાથે શારી સલુકાઈ રાખો. ૧૬ હમેશા ખુશ રહો. ૧૭ હમેશા દુઆ માગો. ૧૮ હરેક વાતમાં શુકરચુખરી કરો, કેમકે ખરીસત ઇસુમાં તમ બાબત ઓદાની એ મરજી છે. ૧૯ રહેને ન બુજવો. ૨૦ નબુઅતોનો ધીકાર ન કરો. ૨૧ સઘલાને પારખો, જે શાઈ છે તે પકડી રાખો. ૨૨ બદીના હરેક દેખાવથી દુર રહો. ૨૩ ને સલામતીનો ઓદા તમને બીલકુલ પાક કરે; ને તમારું બધું, ઈઆને તમારો રહ, તથા જન, તથા બદન આપણા ઓદાવંદ ઇસુ ખરીસતના આવવા સુધી એએબ સલામત રહે. ૨૪ જેણે તમને બોલાવીઆ તે સાચો છે, તે તેમજ કરશે. ૨૫ ભાઈઓ, તમે હમારે સાઈ દુઆ માગો. ૨૬ સઘલા ભાઈઓને પાક ચુંબનથી સલામ પોહોંચાડો. ૨૭ હું તમને ઓદાવંદના સમ ધાલુંછઈં કે, સરવ પાક ભાઈઓની આગલ આ પતર વંચાએ. ૨૮ આપણા ઓદાવંદ ઇસુ ખરીસતનો ફજલ તમ પર થાએ. આમીન.

થેસસાલોનીકીઓને પાઉલનું બીજું પતર,

બાબ પેહેલો.

આપણા બાબ ઓદા, તથા ઓદાવંદ ઇસુ ખરીસતમાં થેસસાલોનીકીઓમાં જે મંડલી છે, તેને પાઉલ, તથા સીલવાન, તથા તીમોથી લખે છે. ૨ આપણા બાબ ઓદાથી તથા ઓદાવંદ ઇસુ ખરીસતથી તમને ફજલ તથા સલામતી થાએ.

૩ ભાઈઓ, લાજમ છે કે હમે તમારી બાબત હમેશા ઓદાના શુકર કરીએ, જેમ મુનાસીબ છે, કેમકે તમારું ઈમાન બહુ જીઆદા થતું જાએ છે, ને તમો સરવમાંના હરેકનો પીઆર એક બીજા ઉપર ધણો થાએ છે. ૪ હીઆંતક કે હમે પોતે ઓદાની મંડલીમાં તમારે લીધે ફખર કરીએ છઈએ જે બધાં દુખ તથા મુસીબતો જે તમે સહો છેએ તેથી તમારી સખર તથા ઈમાન

જાહેર થાય છે. ૫ ઝાદાના સાચા ઈતસાફનો આ રૂમિક નમુનો છે, કે તમે ઝાદાની પાદશાહતને લા રૂમિક ગણુ ઝા, જેને સાર તમે દુખ ઉઠાવો છે ઝા. ૬ કેમકે ઝાદાની નજદીક રૂમ ઈતસાફ છે કે જે તમને સતાવે છે તે ઝાને દુખ આપવાં, ને તમને, જે ઝા દુખ પામો છે ઝા, ૭ હમારી સાથે ઝાદાવંદ ઈસુ જરે આસમાન પરથી પોતાના જખરદસત શીરસતા ઝાની સાથે ભડકતી આગમાં જાહેર થશે તારે આરામ આપે. ૮ તારે ઝાદાને જે જાણુતા નથી, ને આપણા ઝાદાવંદ ઈસુ ખરીસતની ઇજાલને માનતા નથી, તે ઝાનો દંડ તે કરશે. ૯ તે ઝા ઝાદાવંદની આગલથી, તથા તેનો કુદરતની જલાલથી હમેશાની હલાકતની સજા પામશે. ૧૦ જરે તે પોતાના પવીતરોથી ખુજરગી પામવા સાર (હમારી શાહેદી તો તમથી મનાઈ હતી) તથા જે રૂમતકાદ કરે છે તે સરવથી આરાચરી રૂમવાન મનાવવા સાર આવશે તે દાહોડે. ૧૧ વાસતે હમે હમેશ તમારે સાર રૂમથી દુઆ માગી રૂમ છઠ્ઠ રૂમ, આપણો ઝાદા તમને આ તેડાં લા રૂમિક ગણુ, ને ભલાઈની સઘલી ઈજા તથા ઈમાનનાં કામ કુદરતથી પુરાં કરે. ૧૨ રૂમવાં કે આપણા ઝાદાવંદ ઈસુ ખરીસતનું નામ તમથી ખુજરગ થાય, ને આપણા ઝાદા તથા ઝાદાવંદ ઈસુ ખરીસતના ફજલ પરમાણુ તમે તેનાથી ખુજરગી પામો.

બાબ બીજો.

હુંવે ભાઈ ઝા, આપણા ઝાદાવંદ ઈસુ ખરીસતના આવવા, તથા તેની પાસે આપણા રૂમિક ઠા થવા બાબત હમે તમને રૂમથી અરજ કરી રૂમ છઠ્ઠ રૂમ; ૨ કે ખરીસતનો દાહોડો આવી આ સરખા તમે મનમાં રૂમિકા રૂમિક ન ધુજો ને ઘભરા ઝા ના, રહથી નહીં, ને વાતથી નહીં, ને હમથી લખેલાં સરખા પત્રથી પણ નહીં. ૩ કોઈ પરકારે પણ કોઈ તમને ન ભુલવે, કેમકે તે ફરી જવું અગાઉ થઈ આ વગર [તે દાહોડો નહીં આવશે], ને તે ગુનાહનો શખસ પોહલાં જાહેર થશે, જે નાશનો ઈકરો છે. ૪ જે અટકાવે છે, ને સરવ જે ઝાદા ઈઆ અંદગી લા રૂમિક ઉઠેવા રૂમ છે, તેને ઉલટો તે પોતાને જચો કરે છે, રૂમવા કે પોતે ઝાદા છે, રૂમમ પોતાને દેખડાવતાં ઝાદાનાં મંદીરમાં ઝાદા સરખા ખેરો છે. ૫ તમને શું ઈઆદ નથી કે જરે હું તમારી પાસે હતો, તારે મેં તમને રૂમ વાતો કહી હતી? ૬ ને તે પોતાના વખતમાં જાહેર થાય, વાસતે તેને હવે શું અટકાવે છે, રૂમ તમે જાણો છે ઝા. ૭ કેમકે ખદકારીનો ભેદ અસર કરતો જાય છે,

પણ જે હમણા અટકાવે છે તે વચમાંથી કહડાઝ્મે ઝમટું જરૂર છે. ૮ ને તે પછી તે અદકાર જાહેર થરો, તેને જોદાવંદ પોતાના મોહોના સવારાથી હલાક કરરો, ને પોતાના આવવાનાં તેજથી તેજો નારા કરરો. ૯ તેનું આવવું રોતા-નની પેરણા પરમાણે સઘલાં સામરથ તથા ચમતકાર તથા જોટાં અચરત કામ સુધાં છે. ૧૦ ને જે નારા પામે છે, તેઝ્મોમાં બધી યુરાઈની કમાલ દગલ-બાજી સાથે છે; તેઝ્મો તારણ પામે ઝ્મે સારૂ તેઝ્મોઝ્મે સાચાઈ પર પીઝ્માર રાખીઝ્મો નહીં. ૧૧ ને ઝ્મે વાસતે જોદા તેઝ્મો પર ઝ્મેવી ડગાવવાની અસર મોકલરો કે, તેઝ્મો જુઠાઈ પર ઝ્મેતકાદ કરરો. ૧૨ ઝ્મે રીતે કે જેઝ્મોઝ્મે સાચાઈ પર ઝ્મેતકાદ કીધો નહીં પણ નારાસતીથી રાજી રહીઆ તેઝ્મો બધા પર સજા આવે.

૧૩ પણ અઝ્મે જોદાવંદથી પીઝ્માર પામેલા ભાઈઝ્મો, હમને લાજમ છે, તમે બાબત જોદાના શુકર હમેરા કરીઝ્મે, કેમકે જોદાઝ્મે તમને અવલથી પસંદ કીધા કે તમે રૂથ્યા પાકીજગી હાંસલ કરીને તથા સાચાઈ પર ઝ્મેતકાદ કરીને તારણ પામે. ૧૪ ઝ્મે કારણ સારૂ તેણે તમને આપણા જોદાવંદ ઇસુ-ખરીસતનો જલાલ પામવા સારૂ હમારી ઇંજીલથી તેડીઆ છે. ૧૫ વાસતે અઝ્મે ભાઈઝ્મો, તમે મજબુત રહે, ને બોલવાથી, ઇઆ હમારાં પતરથી, જે વાતો તમે શીખીઆ તે જોરથી પકડી રાખો. ૧૬ હવે આપણો જોદાવંદ ઇસુ ખરીસત પોતે તથા આપણો બાપ જોદા જેણે આપણા પર પીઝ્માર કીધો, ને હ-મેશાનો દીલાસો, તથા શારી ઉમેદ ફજલથી આપી, ૧૭ તે તમારાં દીલને દી-લાસો આપે, ને હરેક શારી વાતમાં તથા કામમાં તમને મજબુત કરે.

બાબ તીજો.

છેલું, અઝ્મે ભાઈઝ્મો, હમારે સારૂ ઝ્મેવી દુઆ કરો, કે જોદાવંદની વાત વેહેલી ફેલી જઝ્મે, ને જેમ તમારામાં તેમ યુજરગી પામે. ૨ ને ઝ્મે કે અડી-અલ, તથા યુરાં માણસોથી હમે છુટીઝ્મે, કેમકે બધાઝ્મોને ઇમાન નથી. ૩ પણ જોદાવંદ વીરાવાસુ છે, તે તમને મજબુત કરરો, ને યુરાઈથી બચાવરો. ૪ ને જોદાવંદથી હમને તમારી બાબત ઝ્મેવું ઝ્મેકીન છે કે, હમે જે હુકમ તમને કરીઝ્મે છઠઝ્મે તે તમે પાલો છેઝ્મો ને પાલરો. ૫ ને જોદાના પીઝ્મારમાં તથા ખરીસતની રાહ જોવાની ધીરજમાં, જોદાવંદ તમારાં દીલને મદદ કરે. ૬ હવે અઝ્મે ભાઈઝ્મો, આપણા જોદાવંદ ઇસુ ખરીસતનાં નામથી હમે તમને હુ-

ક્રમ આવીએ છઠ્ઠાએ કે હરેક ભાઈ જે આડીઆલપણાથી ચલે છે, ને જે તાલીમ હમારેથી તેણે લીધી, તે પરમાણે નથી ચાલતો, તેથી તમે દુર થાઓ. ૭ કેમકે તમારે હમારી પછવાડે શી રીતે ચાલવું પડે છે એ તમે પોતે જાણો છેઓ, કારણ કે હમે તમારામાં આડીઆલપણાથી આવીઆ નહીં હતા. ૮ ને હમે કોઈનું અંન મક્ત આપું નથી, પણ તમારામાંના કોઈ પર ભાર ન મુકીએ, વાસતે હમે મેહેનતથી તથા કરાઈથી રાત દાહાડો કામ કીધું. ૯ એ વાસતે નહીં કે હમને એખતીઆર નહીં હતો, પણ તમે હમારી પાછલ ચાલનાર થાઓ, વાસતે તમારો નમુનો થવાને હમે એમ કીધું. ૧૦ વડી જરે હમે તમારી સાથે હતા તારે પણ હમે તમને એ હુકમ કીધો હતો કે, જે કોઈ કામ કરવા નથી ચાહતો, તો તે આએ પણ નહીં. ૧૧ કેમકે હમે શાંભલીએ છઠ્ઠાએ કે તમારામાં કેટલાએક આડીઆલપણાથી ચલે છે, કંઈ કામ કરતા નથી, પણ પરાઈ ચરઆ કરે છે. ૧૨ તો એવાએને હમે હુકમ કરીએ છઠ્ઠાએ, ને આપણા ઓદાવંદ ઇસુ ખરીસતથી નશીહત કરીએ છઠ્ઠાએ કે, તેઓ એનથી કામ કરતાં પોતાનું અંન આએ. ૧૩ પણ ભાઈઓ, તમે રૂકું કરતાં ન થાકો. ૧૪ ને જે કોઈ હમારા આ પતરમાંની વાત નહીં માને, તો તેને ધારો રાખો, ને તે શરમાએ વાસતે તેની સાથે મલતા ન જાઓ. ૧૫ તોપણ તેને દુશમનની પડે ન જાણો, પણ જેમ ભાઈને તેમ તેને નશીહત કરો. ૧૬ હવે સલામતીનો ઓદાવંદ પોતે હર તરેહથી તમને હમેરા સલામતી અખરો. ઓદાવંદ તમ સરવની સાથે રહે.

૧૭ હું પાઉલના હાતની સલામ, હરેક પતરમાં મારી એ નીશાની છે, એજ તરેહ હું લખુંછું. ૧૮ આપણા ઓદાવંદ ઇસુ ખરીસતનો ફજલ તમ સરવ પર થાઓ. આમીન.

તીમોથીને પાઉલનું પેહેલું પતર.

બાબ પેહેલો.

આપણા તારનાર ઓદાની તથા આપણી ઉમેદગાહ ઓદાવંદ ઇસુ ખરીસતના હુકમ પરમાણે, ઇસુ ખરીસતનો રસુલ પાઉલ ઇમાનમાંના પોતાના દીકરા તીમોથીને લખે છે; ૨ ફજલ, રહમ, તથા સલામતી આપણા બાપ ઓદાથી તથા આપણા ઓદાવંદ ઇસુ ખરીસતથી તને થાઓ. ૩ માકેદોનીમાં

જતી વખતે મેં તને ઝેલતીમાસ કીધી કે તું ઝેસસમાં રહીને ખીબ-
 ઝોને કેહે કે તેઓ ખીજી તાકીમ નહીં આપે; ૪ ને કાહાંણીઓ
 તથા બેહદ નસબનામાઓ જે ઝેલાહી તરખીઅત ઇમાનથી છે તેનું નહીં,
 પણ તકરારનું આઝ્મિસ થાઝ્મિ છે, તેઓ પર ચીત ન રાખે, તેમ તું કર. ૫
 હુકમનો અંજમ માહોઅત છે, જે પાકદીલી, તથા નેકનીઅતી, તથા બેમકર
 ઇમાનથી થાઝ્મિ છે; ૬ તેથી કેટલાઝ્મિક ચુકીને બેહુંદા બકવાસની તરફ ફરી
 ગઈઓ છે; ૭ ને તોરતના ઉસતાદ થવા આહે છે, પણ સમજતા નથી કે
 તેઓ શું કેહે છે, ને કેઈ વાતોની તકરાર કરે છે. ૮ પણ હમે ઝે બહોઝ્મિ
 છઠઝ્મિ કે શરીઅત શારી છે, અગર કોઈ તેને શરીઅતની તોર પર કામમાં લાવે
 તો. ૯ ને ઝે બહોતાં કે શરીઅત રાસતને સાહ નહીં, પણ બેકેદ, તથા નાક-
 રમાન બરદારો, બેદીનો, તથા ગુનાહગારો, નાપાકો, તથા બદકારો, આપને મારી-
 નાંખનારાઓને, તથા માને મારીનાંખનારાઓને, તથા ખુનીઓને; ૧૦ જ-
 નાકારીઓને, પુરશ સંભોગીઓને, માણસોને ચારનારાઓને, જુહાઓને,
 તથા જુહા સમ ખાનારાઓને સાહ, ને ઝે શીવાઝ્મિ જે કુંઈ સહી તાલીમને
 ઉલટું હોઝ્મિ તેને સાહ છે. ૧૧ મુઆરક ખોદાની જલાલી ઇંજીલ જે મને સોં-
 પેલી છે તે પરમાણે છે. ૧૨ ને આપણા ખોદાવંદ ખરીસત ઇસુ જેણે મને
 કુવતમંદ કીધો તેનો હું શુકરગુબર છર્જી, કે તેણે મને અમાનતદાર ગણીને ખી-
 દમતમાં બોલાવી ઝો. ૧૩ પેહેલાં હું કુકર બકનારો, તથા સતાવનારો, તથા દુખ-
 દેનારો હતો, લેકીન મારી ઉપર રહમ થઈ ઝો, કેમકે જરે હું બેઈમાન હતો
 તારે અણબહુપણથી ઝેમ કીધું. ૧૪ ને આપણા ખોદાવંદનો ફજલ, ઇમાન
 તથા ખીઆર સુખાં, જે ઇસુ ખરીસતમાં છે, તે બહુ વધી ઝો. ૧૫ આ વાત
 બરોસા જોગ છે, ને પુરી માનવા લાઝ્મિક છે, કે ખરીસત ઇસુ ગુનાહગારોને
 તારવા સાહ દુનીઆમાં આવી ઝો, ને તેઓમાં હું મુખી છર્જી. ૧૬ લેકીન મારા
 ઉપર રહમ ઝે સાહ થઈ ઝો કે ઇસુ ખરીસત પરથમ મારાપર પુરી સખર દે-
 ખાડે, કે જેઓ તેના ઉપર હમેશાંની હુંદગીને સાહ ઇમાન લાવે તેઓનો હું
 નમુનો થાઈ. ૧૭ હવે જે હમેશાંનો પાદશાહ, ગેરફાતી, ગેબી, તથા ઝેકલા
 દાનાવ ખોદા છે, તેને ઇજત તથા ખુબરગી હમેશાંની હમેશાં હોવો. આમીન.
 ૧૮ અઝ્મિ તીમોથી કીકરા, તારી બાબત જે તખુઅતો પેહેલાં થઈ તે મુઆફક
 હું તને આ હુકમ આપું છર્જી કે, તું તે પરમાણે શારી લડાઈ લડે; ૧૯ ને ઇ-

માન તથા નેકનધમ્મિત રાખે, જેને કેટલાં ઝમ્કે સુકી દહને ઈમાનનું વાહાણુ તો-
ડીજ છે. ૨૦ તે ઝમ્મામાંના હુમેનીઅસ તથા આલિકસાંદર છે, તે ઝમ્માને મેં
ઝમે સાર શેતાનને સોંપીઆ છે કે, તે ઝમ્મા કુકર બકવા ન શીખે.

બાખ બીજે.

હુંવે સહુથી પેહેલાં હું ઝમે ઝમ્લેતેમાસ કરું છઠ્ઠી કે મુનાબતો, તથા ૬-
આઝ્મા, તથા અરજીઝ્મા, તથા શુકરચુબરીઝ્મા બધા આદમીઝ્મા સાર કરવી;
૨ પાદશાહે તથા સરવ ઝમ્પતીઆરવાલાઝ્માને સાર, કે આપણે પુરી દીન-
દારી તથા ઇમાનદારીથી ચેન તથા આરામમાં જીંદગી ચુબરીઝ્મે. ૩ કેમકે
આપણા તારનાર જોદાની નજરમાં ઝમે ખુબ તથા લાઝમ્ક છે. ૪ તે આહે છે
કે બધાં માણસ તારણુ પામે, ને સાચાઈની ઝમ્માલખમાં આવે. ૫ કેમકે જોદા
ઝમ્ક છે, ને જોદા તથા આદમીઝ્મા વચે ઝમ્ક દરમીઆની છે, ઇઆને આદમી
ખરીસત ઇસુ. ૬ તેણે સહુના છુટકા સાર પોતાનેજ આપીઝ્મા, કે ઠીક વખતે
તેની ગહવાઈ અપાઝ્મે. ૭ તે સાર હું મુનાદી કરનારો તથા રસુલ ઇરાવાઈઝ્મા,
(ખરીસતમાં હું સાચું કહું છઠ્ઠી, જીહું બોલતો નથી,) ગિરકોમીઝ્માને ઇમાન
તથા સાચાઈનો શીખવનારો થઈઝ્મા. ૮ વાસતે હું આહું છઠ્ઠી કે, હરેક ડેકાણે
લોક યુસો તથા શક રાખીઆ વીના પાક હાતો ઉઠાવીને દુઆ માગે. ૯ ને ઝમે
પણુ કે ઝમારતો મુનાસીબ પોશાકથી લાજ તથા નેક અકલ સાથે પોતાને સંગારે;
ચુંથેલા બાલ, કે સુંતા, કે માતી, કે ઘણા કીમતી લેવાસથી નહીં. ૧૦ પણુ જે
ઝમારતો જોદાપરસતીને ઝમેકરાર કરે છે તે ઝમ્માને લાઝમ્ક છે તેમ નેક કામોથી.
૧૧ ઝમારતે છુપી રીતે પુરી ફરમાનખરદારી સાથે શીખવું. ૧૨ પણુ ઝમારત
શીખવે કે મરદપર હુકમ ચલાવે ઝમેવી પરવાંગી હું આપતો નથી, પણુ તે ખા-
ખાશી સાથે રહે. ૧૩ કેમકે આદમ પેહેલો બનવાઈઝ્મા, પછી હવા. ૧૪ ને
આદમે ફરેબ નહીં ખાધો, પણુ ઝમારત ફરેબ ખાઈને યુનાહમાં ફસી. ૧૫ પણુ
જે તે ઝમ્મા ઇમાન, તથા જોહોબત, તથા પાકીજગીમાં હુશીઆરીથી પાઝમ્કાર
રહે. તો જણવાના સબબથી બચરો.

બાખ તીજે.

ઝમે ખરી વાત છે કે જે કોઈ નેગાહબાનીનું કામ આહે છે તો તે શાંદ
કામ આહે છે. ૨ વાસતે નેગાહબાન બેઝબ, ઝમેક ઝમારતનો ખાવંદ, હુશીઆર,

અકલમંદ, મહલાબદાર, પહરોણા રાખનાર, તથા તાલીમ આપવાને લાગ્ગિ હોય્મિ. ૩ દારૂખોર નહીં, મારપીટ કરનાર નહીં, લગ્નમણા નફાનો લોભીઆ નહીં, પણ સેહેનાર, તકરારી કે લાલચુ નહીં. ૪ પોતાનાં ઘરમાં ખુખીદાર અંદોબસત રાખનાર, ને પુરી દરસતીથી પોતાનાં છોકરાંને હુકમમાં રાખનાર હોય્મિ. ૫ કેમકે જે કોઈ પોતાનાં ઘરનો અંદોબસત રાખી નથી શકતો, તે ખોદાની મંડળીની ખબરદારી શી રીતે તે કરશે ? ૬ નવો શાગીરદ નહીં હોય્મિ, રખે તે ગરર થઈને શેતાનના દંડમાં પડે. ૭ ને આહારના આથી તે શારી ગઠવાઈ પામેલા હોય્મિ, કે શરમ તથા શેતાનના કાંદામાં તે ન પડે. ૮ ને એજ તરેહ કારભારીઆ પણ મહલાબદાર હોય્મિ, જે વચનવાલા નહીં, ઘણા શરાખી નહીં, લગ્નમણા નફાના લોભીઆ નહીં. ૯ ઇમાનુના ભેદને સાફ દીલથી ઇઆદ રાખનાર હોય્મિ. ૧૦ ને એમને પણ પેહેલાં અજમાવા, ને તે આદ અગર જે એમ ઠરે તે કારભાર ચલાવે. ૧૧ એજ તરેહ એમની આરતો પણ મહલાબદાર હોય્મિ, ચાડીએ નહીં, હુશીઆર, ને બધી વાતમાં દીઆનતદાર હોય્મિ. ૧૨ હરેક કારભારી એક આરતનો આવંદ હોય્મિ, તે આ પોતાનાં છોકરાં તથા ઘરનાં શારી રીતે ચલાવનારા હોય્મિ. ૧૩ કેમકે જે આ આ શારી રીતે કારભાર કીધો તે આ પોતાને સાફ શારી પદવી, તથા ખરીસત ઇસુના ઇમાનમાં બહુ હીમત મેલવી છે. ૧૪ હું તારો પાસે વેહેલો આવવાની ઉમેદ રાખીને તેને આ વાતો લખુછી. ૧૫ અગર મને વાર લાગે, તો એ વાતોથી તું જાણે કે ખોદાનું ઘર, જે જીવતા ખોદાનું મંદીર છે, તથા રાસતીનો થાંભ ને સાચાઈનો ટેકો છે, તેમાં શી રીતે તારે ચાલવું. ૧૬ ને ખીન તકરાર દીનદારીના ભેદ મોહોયો છે: ખોદા બદનમાં જાહેર થઈએ, રહથી રાસત ઠરીએ, શીરસતાએ નજર આવીએ, ગરકોમીએમાં તેની મુનાદી થઈ, દુનીઆમાં તેના ઉપર ઇમાન લવાઈ, જલાલમાં ઉઠાવી લેવાઈએ.

બાબ એથી.

૩૬ સાફ કેહે છે કે આખર જમાનામાં કેટલાએક ઇમાનથી ફરી જરો,

ને ગુમરાહ કરનારા રહે તથા દેવાની તાલીમ ઉપર ધીઆન આપરો. ૨ જે આ ઠાંગથી જીવું જોલશે, તે આનાં દીલ ડાહામ દેનાર લોહોડાંથી સુન થઈ ગઈએ છે. ૩ તે આ લગન કરવાને મને કરશે, ને જે આરાક ઇમાન લાવનારાએ તે તથા

સાચાઈના જાણનારાઓને શુકરચુબરી સુધાં લેવાને ઝાદાઓ પેદા કીધા તેથી દુર થવાને હુકમ કરશે. ૧ કેમકે ઝાદાની સરજવેલી હરેક ચીજ શારી છે, ને જો શુકરચુબરી સુધાં લે તો ઇંકાર લાગ્યેક નથી. ૫ કારણ કે ઝાદાની વાતથી તથા દુઆથી તે પાક કરાગ્યે છે. ૬ આ વાતો ભાઈઓને જાણવાથી તું ઇસુ ખરીસતનો શારો સેવક થશે, ને ઇમાનની વાતોથી, તથા જે શારી તાલીમમાં તું તરખીઅત પામીઓ તેથી તું પલશે. ૭ પણ બેહુંદી તથા બુદીઓની કાહાણીઓ તું તુછ કર, ને દીનદારી બાબત તું ડોરોસ કર. ૮ કેમકે જીસમાની ડોરોસનો કાગ્યેદો કમ છે, પણ દીનદારી બધી રીતે કાગ્યેદે-મંદછે, તેને હમણાનો તથા થનાર જીંદગીનો વાગ્યેદો છે. ૯ યે વાત ખરી ને પુરી માનવા લાગ્યેક છે. ૧૦ કેમકે હમે મેહેનત કરીએ છઈએ, તથા ઇપકા ખાઈએ છઈએ, એજ સાફ કે જીવતો ઝાદા જે બધા આદમીઓનો, ખાસ કરીને ઇમાનદારોનો, બચાવનાર છે તેનાઉપર હમે ભરોસો રાખીએ છે. ૧૧ યે વાતો ફરમાવ ને શીખવ. ૧૨ ડોહ પણ તારા જવાનપણાને લીધે તને ન વજોડે, પણ બોલચાલ, તથા મોહોબત, તથા રહ, તથા ઇમાન, તથા પાકીજગીથી ઇમાનદારોનો તું નમુનો થા. ૧૩ જાંહાં સુધી હું આયું તાંહાં સુધી તું પહડતો, નશીહત કરતો, તથા તાલીમ આપતો રહે. ૧૪ જે બખરોસ તારામાં છે, જે તને નયુઅતની સહથી વડીલોના હાત મુકવાથી મલી, તે બાબત તુ ગાશીલ ના રહે. ૧૫ આ વાતોપર ધીઆન રાખતો જ, એઓનોજ થઈ રહે, કે તારો કાગ્યેદો બીજાઓને જાહેર થાગ્યે. ૧૬ પોતાની તથા તાલીમની બખરદારી રાખ, એઓમાં કાગ્યેમ રહે, કેમકે એ કરવાથી તું પોતાને તથા પોતાના સાંબલનારાઓને પણ તારશે.

બાબ પાંચમો.

તું ડોહ વડીલને ના ધમકાવ, પણ તેની એવી મીનંત કર જેવીકે બાબની કરે છે. ને જીવાનોની જેમ ભાઈઓની. ૨ ઘરડીઓની જેમ માઓની, જીવાન ઝોરોતાની જેમ બેહેનોની, કમાલ પાકીજગીથી. ૩ વીધવાઓને ઇઆને જે ખરેખરી વીધવાઓ તેઓને માન આપ. ૪ પણ જો ડોહ વીધવાને છોકરાં કે છોકરાંનાં છોકરાં હોએ, તો તે પેહેલાં પોતાનાં ઘરમાં દીનદારી જાહેર કરે, તથા પોતાના માબાપના હુકો અદા કરવાને શીખે, કેમકે એ સાફ ને ઝાદાની નજરમાં કમુલ થવા લાગ્યેક છે. ૫ હવે જે ખરેખરી વીધ-

વા તથા ઝમ્કાકી થઈ છે, તે જાદાનો ભરોસો રાખે છે, ને રાત દાહાડિ મુનાબત તથા દુઆ માગવામાં રહે છે. ૬ પણ જે ઝમ્સઆરામમાં રહે છે, તે જીવતીજ મુઠ છે. ૭ ને તું આ વાતો ફરમાવ કે તે ઝમ્મા જે ઝમ્મય ફરે. ૮ પણ જે કોઈ પોતાને સાઈ તથા ખાસ ફરીને પોતાનાં ધરનાંને સાઈ અગાઉથી જોઈ મુકતો નથી, તો ઈમાનથી મુનકીર ને બેઈમાનથી તે બદતર છે. ૯ સાઠ વરશથી ઝમ્માઈ ઉમરની વીધવા ગણુ પીમાં ન લેવા ઝમ્મે, જે ઝમ્કજ મરદની ઝમ્મારત હતી તે. ૧૦ તે નેક કામથી વખાણુ ઝમ્મલી, ને તેણે છોકરાં ઝમ્માનો તરખીઅત કીધી હોઝમે, મુસાફરોને ઉતારો આપી ઝમ્મા હોઝમે, પતીતરોના પગ ઘોઈ ઝમ્મા હોઝમે, જે ઝમ્મા દુખમાં છે તે ઝમ્માની મદદ કીધી હોઝમે, ને હરેક નેક કામની પાછલ લાગી હોઝમે તો. ૧૧ પણ જીવાન વીધવા ઝમ્માને કબુલ ન કર, કેમકે જરે તે ઝમ્મા ખરીસતને ઉલટી મસત થશે, તારે લગન કરવા આહારો. ૧૨ તે ઝમ્માને દંડ છે, કેમકે તે ઝમ્મા ઝમ્સલ ઈમાન છોડી દીધો. ૧૩ ને ઝમ્મે શીવા ઝમ્મે આલસુ થઈ ને ઘેરે ઘેર ફરવાને શીખે છે, ને ફકત આલસુ નહીં, પણ જે અધટતાં તે ખોલીને બડખડી ઝમ્મેણુ તથા પરાઈ ચરચા કરનારી થા ઝમ્મે છે. ૧૪ વાસતે હું આ હું છર્જા કે જીવાન ઝમ્મારતો લગન કરે, છોકરાં જાણે, ધર ચલાવે, ને દુરામનોને નીંદા કરવાનું કંઈ બાહાનું ન આપે. ૧૫ કેમકે હમણાજ કેટલી ઝમ્મેક રોતાનના પાછલ ફરી ગઈ છે. ૧૬ જે કોઈ ઈમાનદાર મરદ કે ઝમ્મારતને વીધવા ઝમ્મા હોઝમે, તો તે ઝમ્મા તે ઝમ્માની મદદ કરે, ને મંડકી ઉપર ભાર નહીં મુકે, કે જે ઝમ્મા ખરેખરી વીધવા ઝમ્મા છે તે ઝમ્માની તે મદદ કરે.

૧૭ જે વડીલા શારી રીતે કારભાર ચલાવે છે તે ઝમ્મા બમણી ઈજ્જા લા ઝમ્મેક ગણુ ઝમ્મે, ખારા જે ઝમ્મા કલામ તથા તાલીમ બાબત મહેનત કરે છે તે ઝમ્મા. ૧૮ કેમકે કીતાબ કેહે છે કે, જે બલદ દાણુ ખુદલે છે, તેનાં મોહો પર તું બલી ન બાંધ; ને કામ કરનાર પોતાની મજ્જુરી લા ઝમ્મેક છે. ૧૯ જે ઈમા તણુ શાહેદ લીધા વગર વડીલ પરની તોહોમત ન શાંબલ. ૨૦ ગુનાહગારોને સહુની આગલ તું ધમકાવ, કે ખીજ ઝમ્માને પણ ખીજીક લાગે. ૨૧ જાદાની તથા જાદાવંદ ઈસુ ખરીસતની તથા પસંદ કરેલા શીરશા ઝમ્માની સાહામાં હું તને હુકમ કરું છર્જા કે, તરફદારો ફરી ઝમ્મા વીના ને આ વાતોને ઝમ્મેક ખીજથી અહડતી ઉતરતી સમજી ઝમ્મા વીના ઝમ્માને તું પાલ. ૨૨ ઝમ્મેકા ઝમ્મેક કોઈ પર તું હાલ ન મુક, ને ખીજ ઝમ્માના ગુનાહમાં શરીક ન થા, પોતાને પાક રાખ. ૨૩ ને હવે ફકત પાણી ના પી, પણ તારાં પેઠને સાઈ તથા તારી અકસર કમજોરીને સાઈ યોડે.

વધન કામમાં લાવ. ૨૪ કેટલાએક આદમીના ગુનાહ જાહેર થઈને આગલથી દંડમાં જાએ છે, ને કેટલાએકના પાછલ જાએ છે. ૨૫ તે પરમાણે કેટલાએકનાં નેક કામ પણ જાહેર છે; ને જે બીજી રીતનાં છે, તેઓ છુપાં રહી નથી શકતાં.

આખ છઠો.

જેટલા આકર જ્યુસરી તલે છે, તેટલા પોતાના રોડોને પુરાં માનને લાએક ગણે, કે જોદાનાં નામની તથા તાલીમની નીંદા ન થાએ. ૨ ને જેઓના રોડ ઇમાનવાલા છે, એઓ ભાઈ છે વાસતે વજોડવા નહીં, બલકે તેઓની આકરી જીઆદા એ સાફ કરવી, કે તેઓ ઇમાનદાર, ને પીઆરા, ને નીઆમતમાં શરીક છે. એ વાતો તું શીખવ ને નશીહત કર. ૩ અગર કોઈ બીજી તાલીમ કરેછે, ને આપણા જોદાવંદ ઇસુ ખરીસતની સહી વાતો, ને જે તાલીમ દીનદારીને સુનાસીબ છે, તે કબુલ નથી કરતો, ૪ તો તે મગર છે, ને કંઈ જાણતો નથી, પણ તકરાર તથા લોગતી જીદ કરવાનો મરજ તેને છે, જેથી અદેઆઈ, કજીઆ, બદગોઈ તથા બદગુમાની થાએ છે. ૫ ને જે આદમીઓ દીલમાં બીગોડલા તે સાચાઈ વગરના થઈઆ, તેઓની ચાલથી ભુંડી તકરાર ઉડે છે; નેકા દીનદારી છે એમ તેઓ સમજે છે, એવાઓથી તું દુર થા. ૬ પણ દીનદારી સંતોરા સુધાં તો મોહોયે નેકા છે. ૭ કેમકે દુનીઆમાં આપણે કંઈ લાવીઆ નથી, ને જાહેર છે કે આપણથી કંઈ લઈ જવાવાનું નથી. ૮ વાસતે આપણને આવાનું તથા પેહેરવાનું છતાં તેથી આપણે સંતોરી રહેવું. ૯ વધી જે દોલતમંદ થવા આહે છે, તેઓ ઇમતેહાનમાં તથા ફાંદામાં તથા બહુ ઘેલાઈમાં તથા ખુરા હવસોમાં પડે છે, જેથી આદમીઓ હલાકી તથા જાહનમમાં ડુબે છે. ૧૦ કેમકે નાણાનો લોભ બધી ભુગાઈની જડ છે, તેના આરજીમંદ થઈઆથી બાજે ઇમાનથી ભટકતા થઈઆ છે, ને પોતાને તરેહ તરેહના ગમોથી વીંધી નાંખીઆ છે. ૧૧ પણ, એઓ અંદેજોદા, એવાઓથી તું નાહાસ, ને રાસતી, દીનદારી, ઇમાન, મોહોબત, સખર, તથા સાલસાઈની પાછલ ચાલ. ૧૨ ઇમાનની શારી લગાઈ લડ, ને હમેરાંની જીંદગી પકડ, જેને સાફ તું તેડાઈઓ, ને ઘણા શાહેદોની આગલ તેં શારે એકરાર કીધો. ૧૩ જોદા જે બધાને જીવતા કરે છે, તેની આગલ તથા ખરીસત ઇસુ જેણે પંતીઅસ પીલતની આગલ શારે એકરાર કીધો, તેની સાહામા હું તને અગતે હુકમ આપું

છર્ગ; ૧૪ કે તું આ હુકમ બેડાગ, તથા દુપકા લાગ્નિક થઈશ્ચા વીના આપણા
જોદાવંદ ઇસુ ખરીસતના જાહેર થવા સુધી પાલ. ૧૫ જે મુખારક તથા ગ્નિકલો
કાદર, જે પાદશાહોનો પાદશાહ તથા જોદાવંદોનો જોદાવંદ, જેને ગ્નિકલોનેજ
બેમરગી છે, તે પોતાના વખતમાં તેને જાહેર કરશે. ૧૬ જે અજવાલા પામે
જવાતું નથી, ને આદમીઓમાંથી કોઈએ જેને દીડું નથી, ને કોઈથી દેખાતું
નથી, તેમાં તે રહે છે, તેને ઈજત તથા હમેશાનું કુવત હોજો. આમીન.

૧૭ આ જાહાનના દોલતમંદોને તું હુકમ કર કે તેઓ મગર ન થાએ, ને
જેમ્બુનીઆદ દોલતપર નહીં, પણ જે જીવતો જોદા આપણને ભોગવવા સાર બધું
શારીપેઠે આપે છે, તેના પર ભરોસો રાખે. ૧૮ તેઓ નેકી કરે, બલાંકામોથી દો-
લતમંદ થાએ, સખાવત કરવાને તથા વેહેંચી આપવાને તઈઆર રહે. ૧૯
આવતા વખતને સાર ઉમદા પાઈઆની પુંજી પોતાને સાર ગ્નિકી કરે, કે તેઓ
હમેશાંની જંદગી પામે.

૨૦ અએ તીમોથી, બેદીનીની બેહુંદીવાતોથી, તથા જોટી કેહેવાએલી વીદી-
આની ઉલટાઈથી તું કર, ને તને જે સોંપેલું છે તે પાલ. ૨૧ કેટલાએક તે વી-
દીઆ કબુલ કરવાથી ઇમાનથી ફરી ગઈશ્ચા. તારા ઉપર ફજલ થાએ,
આમીન.

તીમોથીને પાઉલનું બીજું પત્ર.

બાબ પેહેલો.

ખરીસત ઇસુમાં જંદગીના વાએદા પરમાણે જોદાની મરજીથી ઇસુ ખરી-
સતનો રસુલ પાઉલ પીઆરા દીકરા તીમોથીને લખે છે. ૨ જોદા બાપથી, તથા
આપણા જોદાવંદ ખરીસત ઇસુથી ફજલ, રહમ તથા સલામતી તને થાએ.

૩ જે જોદાની હું મારા બાપદાદાએ પરમાણે પાક દીલથી બંદગી કરું છર્ગ,
તેના શુકર કરું છર્ગ, કે રાત દાહોડો મારો દુઆઓમાં તને હું હમેશા ઇઆદ
રાખું છર્ગ. ૪ ને હું તારાં આંસુઓ ઇઆદ કરીને તને મલવાને ઘણો આરજુમંદ
છર્ગ, કે હું ખુશીથી ભરાઈ જાઈ. ૫ ને તારો ઢોંગ વગરનો એતકાદ જે પે-
હેલાં તારી વડીઆઈ જોઈસમાં હતો, પછી તારી મા ઇઉનીકેમાં, ને મને ભરોસો
છે કે તારામાં પણ તે છે, તે હું ઇઆદ કરું છર્ગ. ૬ વાસતે હું તને ઇઆદ કરા-

તું છર્જા કે, જોદાની જે અપ્પરોસ તારાપર મારા હાત મુકવાથી આવી છે, તેને તું ફરી સલગાવ. ૭ કેમકે જોદાએ આપણને ખીણીકનો રહ નહી, પણ કુદરત તથા મોહોબત તથા હુરીઆરીનો આપણે છે. ૮ વાસતે આપણા જોદાવંદની ગહવાઈ, તથા હું તેના બંધીવાનને લીધે તું શરમીદો ના થતો, બલકે જોદાની કુદરતથી ઇંજીલનાં દુખોમાં શરીક થા. ૯ તેણે આપણને તારીઆ, ને પાક તેડાંથી તેડીઆ છે, આપણા કામ પરમાણે નહીં, પણ પોતાના ઇરાદા તથા ફજલ પરમાણે, કે જે ખરીસત ઇસુની મારફત દુનીઆની રહઆત પેહેલાં આપણને આપેલા હતો. ૧૦ પણ હવે આપણા તારનાર ઇસુ ખરીસતના જોહોરથી જોહેર થઈએ છે, તેણે માતને નેસત કીધું છે, ને ઇંજીલથી જીંદગી તથા એમરગી રોરાત કીધી છે. ૧૧ હું તે બાબત સુનાદી કરનારો, તથા રસુલ તથા ગેરકોમીએને શીખવનાર મુકરર કરાઈએ છર્જા. ૧૨ ને એજ સાફ હું દુખો ભોગવું છર્જા, લેકીન શરમતો નથી, કેમકે જેના પર મેં એતકાદ કીધા છે તેને હું જાણું છર્જા, ને મને એવા બરોસો છે કે મેં તેને જે સોંપીએ છે તેને તે દાહાડા મુધી બચાવી રાખવાને તે કાદેર છે. ૧૩ જે સાબેત વાતો તેં મારાથી શાંબલી છે તે નમુના તરીકે ઇમાન તથા ખરીસત ઇસુના પીઆરથી તું પકડી રાખ. ૧૪ જે પાક રહ આપણામાં રહે છે તેના આશારાથી તું તે શારી અમાનત જે તને મળી છે તે સંભાલી રાખ.

૧૫ એ તું જાણે છે કે આશીઆમાંના સધલા મારાથી ફરી ગઈઆ છે, તેઓમાં કુજલસ તથા હરમોગેતસ છે. ૧૬ ઉનેસીફરસનાં ઘરપર જોદાવંદ રહમ કરે, કેમકે તેણે ઘણીવાર મને તાજો કીધો, ને મારી બેડીથી શરમીદો નહીં થઈએ. ૧૭ પણ તે રમમાં હતો તારે મહેનતથી તેણે મને શોધીએને મને મળીએ. ૧૮ જોદાવંદ તેને એવું અપ્પરો કે તે દાહાડા જોદાવંદ પાસે તે રહમ પામે: ને એકેસસમાં તેણે મારી ટેટલી ખીદમત કીધી, એ તું શારી-પડે જાણે છે.

બાબ બીજો.

વાસતે, અએ મારા દીકરા, ખરીસત ઇસુમાં જે ફજલ છે તેથી તું મજબુત થા. ૨ ને મારી જે વાતો તેં ઘણા સાહેદોની આગલ મારાથી શાંબલી, તે તું એવા અમાનતદાર આદમીએને સોંપ કે તેઓ ખીજાએને શીખવી રા-કે. ૩ વાસતે તું ઇસુ ખરીસતના શારા સીપાઈના જેવું દુખ મોડે. ૪ જે લડે છે તે

પોતાને દુનીઆના મામલાઓમાં યુંતતો નથી, કે જેણે તેને પસંદ કરીને ફ્રાન્સમાં ધાલીઓ તેને તે ખુરા કરે. ૫ ને જે ડોઠ કુસતી પણ કરે છે, તો કામ્પેદા પરમાણુ કુસતી કીધા વગર તેને તાજ મલતું નથી. ૬ ખેડુત જે પેહેલાં મેહેનત કરે, તો ફૂલનો હીસો તે પામે. ૭ હું જે વાતો કહું છઈં તે પર તું વીચાર કર, ને જોદાવંદ તને સઘલી વાતોની સમજ આપે. ૮ ઇઆદ રાખ કે ઈસુ ખરીસત જે દાઉદની નસલનો છે તે મારી ઇજીલ પરમાણુ મુઓલાંઓમાંથી ઉઠાડાઈઓ છે. ૯ તેને સાહ હું બુંડું કરનારની પડે બંધનો સુધી દુખ સહું છઈં, પણ જોદાનો કલામ બંધ નથી થતો. ૧૦ ઈ સાહ પસંદ કરેલાઓને લીધે હું સઘલું સહું છઈં, ઈ વાસતે કે ખરીસત ઇસુનું જે તારણ તે હમિરાંતી જલાલ સુધાં તેઓ પામે. ૧૧ ઈ વાત ભરોસાજોગ છે કે જે આપણે તેની સાથે મુઆ, તો તેની સાથે જીવતા પણ રહીશું. ૧૨ જે આપણે દુખ સહીઈં છઈં, તો તેની સાથે પાદશાહી પણ કરશું; જે આપણે તેનો ઇંકાર કરીઈં, તો તે પણ આપણો ઇંકાર કરશે. ૧૩ જે આપણે ઇમાન લાવતા નથી, તો પણ તે અમાનતદાર રહે છે, તેનાથી પોતાનો ઇંકાર કરાતો નથી. ૧૪ ઈ વાતો તું ઇઆદ કરાવીને જોદાવંદની આગલ આ ગહવાઈ આપ કે બોલોની તકરાર જેથી કંઈ ફાઈમેદો થતો નથી, પણ ફક્ત શાંબલનારાઓને ફેરવી નાંખે છે, તે ડોઠ ન કરે. ૧૫ તું લાજનાં કારણ વગર કામ કરનાર તથા સાચી વાત બરાબર વેહેંચનાર જોદાની પાસે પોતાને પસંદ કરેલો થવાની મેહેનત કર. ૧૬ પણ ખુરી તથા બેહુંદી વાતો દુર કર, કેમકે તેઓ બેદીની ઘણી વધારશે. ૧૭ ને તેઓની વાત નાસુરની પંઠી ખાતી જશે, તેઓમાં હુમનીઅસ તથા ફીલિતસ છે. ૧૮ ઈઓ સાચાઈથી ચુકી જઈને ઈમ કહે છે કે કીઆમત થઈ ચુકી છે, ને કેટલાઈંકનું ઇમાન ઉલટાવી નાંખે છે. ૧૯ તો પણ જોદાનો પાઈઓ મજબુત રહેલો છે, તે પર ઈ મોહાર છે કે જે જોદાવંદના છે. તેઓને તે બાણ છે, ને જે હરેક ખરીસતનું નામ લે છે, તે બદીથી દુર થાઈ. ૨૦ પણ મોહોટાં ઘરમાં ફક્ત સુંતાનાં ને રૂપાનાં વાસણુ નથી, લાકડાનાં તથા માટીનાં પણ છે, ને કેટલાંઈંક માનને સાહ, ને કેટલાંઈંક અપમાનને સાહ છે, ૨૧ વાસતે જે ડોઈ પોતાને ઈઓથી પાક કરે છે, તો તે માનને સાહ પાક કરેલું તથા મલિકને બહુ ફાઈમેદમંદ હરેક શારાં કામને સાહ તઈઆર કરેલું વાસણુ થશે.

૨૨ જીવાનીના ખુરા હવસોથી નાહાસ, પણ જેઓ પાકદીલથી જોદાવંદનું

નામ લે છે તેઓની સાથે રાસતી, હમાન, મોહોબત, તથા મુલાહની પાઠલ ચાલ. ૨૩ એવકુદી તથા નાદનીના સવાલિને ઠાલી નાંખ, એ જાણીને કે તેઓ જઘડા પેદા કરે છે. ૨૪ ને જોદાવંદનો અંદો જઘડા કરે એ મુનાસીબ નથી. પણ સહુની સાથે નરમાઈ કરનારો, તથા શીખવવામાં હુશીઆર, ને દુખ સેહેનાર તે હોએ. ૨૫ ને આડે આવનારોએ બલમનસાહથી સમજવે, કે કદાચ સાચાઈ માનવા સાહ જોદા તેઓને તોખા બખરો. ૨૬ ને તેઓ જોએને શેતાને શીકાર કીધા છે, કે તેઓ તેની મરજી પરમાણે ચાલે, હુશીઆરીથી તેના ફાંદામાંથી છુટે.

બાબ તીજો.

તું એ જાણ કે આખરી જમાનામાં ખુરો વખત આવરો. ૨ આદ-

મી ખુદ મોહોબતી, લાલચુ, વડાઈએર, મગર, કુરર બકનારા, માખાપના નાફરમાનખરદાર, નાશુકર, નાપાક; ૩ એકદર, અંદોબસત તોડનારા, તોહોમતી, એપહેરજગાર, એરહમ, નેકોના દુરામન; ૪ દગાખાજ, સરકશ, ફુલેલા, જોદાથી એશઆરમને જુઆદા ચાહાનારા; ૫ દીનદારીનું ડોલ રાખનારા, પણ તેની કુદરતનો ઇંકાર કરનારા થરો; એવાઓથી તું દુર જ. ૬ કેમકે એઓમાંના એવા છે કે ઘરોમાં પેસેછે, ને ગુનાહોથી લાદેલી તરેહ તરેહના ખુરા હવસોથી ફૂસી ગએલી એવકુદ આરતોને ભમાવી નાંખે છે. ૭ તેઓ હમેશા શીખે છે, પણ સાચાઈની એલખમાં કદી પોહોંચી શકતી નથી. ૮ જે રીતે હઆનસ તથા હઆંખરસ મુસાને નડીઆ તે પરમાણે એઓ પણ સાચાઈને અટકવે છે, એઓ અકલના બહુ ખીગડેલા, ને હમાન બાબત નાકબુલ કીધેલા રાખસો છે. ૯ પણ એઓ બહુ આગલ ચાલનાર નથી, કેમકે જેમ તેઓની નાદની જાહેર થઈ તેમ સહુની આગલ એઓની પણ જાહેર થરો. ૧૦ પણ મારી તાકીમ, ચાલ, ડરાવ, હમાન, સખર, મોહોબત તથા ખરદાસત; ૧૧ ને અંતીએઓમાં, હદોનીમાં, તથા લુસતરામાં, જે સતાવણીએ તથા દુએ મેં સહીઆં, કેટલી સતાવણી મેં સહી, ને જોદાવંદે તે સરવથી શી રીતે મને છોડવીએ એ બધાંથી તું પુરો વાકેફ છે. ૧૨ ને જે સરવ ખરીસત હસુમાં દીનદારીથી હુંદગી ગુજરવા ચાહે છે, તેઓ સતાવણી પામરો. ૧૩ પણ ખુરા તથા ડગ આદમી ફરેખ આપીને તથા ફરેખ ખાઈને બદીમાં જુઆદા ને જુઆદા વધરો. ૧૪ પણ જેવાતો તું શી-

ખીચ્ચો ને ચ્ચેક્રીતન જાણી છે તેચ્ચોમાં કાચ્ચેમ રહે, ચ્ચે જાણીને કે કોણથી તું ચ્ચે શીખીચ્ચો છે. ૧૫ ને ચ્ચે પણ કે પાક ક્રીતાબ તું અચ્ચીથી જાણે છે, તે તને ખરીસત ઇસુ પરના ઇમાનથી તારણ બાબત દાનાવ કરવાને શકતીવાન છે. ૧૬ કુલે ક્રીતાબ ઇલિહામથી છે, ને તાલીમ, તથા નશીહત, તથા સુધારવાને તથા રાસતીમાં તરખીચ્ચતને વાસતે ક્ષાચ્ચેદેમંદ છે: ૧૭ કે ઓદાનો અંદો કામીલ તથા અધાં નેક કામને સાર તદ્દચ્ચાર થાચ્ચે.

બાબ ચોથો.

વાસતે ઓદાની આગલ તથા ઓદાવંદ ઇસુ ખરીસત જે પોતાના જાહેર થવાના તથા પાદશાહીના વખતમાં જીવતાચ્ચોનો તથા મુચ્ચેલાચ્ચોનો ઇનસાફ કરશે તેની આગલ તાકીદથી હું તને ચ્ચે હુકમ આપું છઈં; ૨ કે તું કલામની મુનાદી કર, વખત તથા એવખત તેમાં મરાયુલ રહે, ઇપકો આપ, ધમકાવ, ને અધી અરદાસત તથા તાલીમથી સમજાવ. ૩ કેમકે ચ્ચેવો વખત આવશે જેમાં તેચ્ચો સહી તાલીમની અરદાસત નહીં કરશે, પણ અંજવા-લીઆ કાન રાખીને પોતાની ખુરી ખવાસો પરમાણે ઉસતાદ પર ઉસતાદ ચ્ચેકકહ કરશે. ૪ ને તેચ્ચો સાચાઈથી કાન ફેરવીને કાહાણીચ્ચો પર લગાડશે. ૫ પણ તું અધી વાતોથી હુશીઆર રહે, દુખ સેહે, ઇજીલ સંભલાવનારાચ્ચોનું કામ કર, પોતાની ખીદમતને પુરી પકી કર. ૬ કેમકે હવે હું અરપણુ કરાચ્ચેલો થવા સાર તદ્દચ્ચાર છઈં, ને મારે કુચ્ચ કરી જવાનો વખત પાસે છે. ૭ હું શારી લડાઈ લડી ચુકીચ્ચો છઈં. મેં પોતાનું દોડવું પુરું કરીધું છે, મેં ઇમાન રાખીજી છે; ૮ આખરે મારે સાર રાસતીનું તાજ તદ્દચ્ચાર છે, ઓદાવંદ જે રાસત હાકમ છે તે તે દાહાડામાં મને આપશે; ને ફકત મને નહીં, પણ જે સરવ તેના જાહેર થવા-ને આહે છે તેચ્ચોને પણ.

૯ મારી પાસે વેહેલો આવવાની તું ડેરોસ કર. ૧૦ કેમકે દીમાસે આ જાહાનને પસંદ કરીને મને મુકીને થેસસાલોનીકેમાં ગઈચ્ચો છે; કરેસકસ ગા-લાતીમાં; તથા તીતસ દાલમાતીમાં ગઈચ્ચો છે. ૧૧ ચ્ચેકલો લુકા મારી સાથે છે, તું મારકને પોતાની સાથે લાવજે, કેમકે ખીદમતને સાર તે મને બહુ કામનો છે. ૧૨ ને તુખીકસને મેં ચ્ચેકેસસમાં નોકલીચ્ચો છે. ૧૩ જે ડગલો મેં તરોઆસમાં કારપસની પાસે મુકીચ્ચો તે તથા ક્રીતાબો, ખાસ કરીને ચાંમડાનાં પાના, આવતી વખતે સાથે લઈ આવજે. ૧૪ ચ્ચેલિકસાંદર

कसाराम्मे मारी साथे अहु अदी क्रीधी, जोदावंद तेनां काम परमाणे तेने अद्वि
 आपे. १५ तेनाथी तुं पणु अवरदार रेहे, हेमडे तेखे हमारी वातो अहु
 अठकावी. १६ मारा पेहेला न्वायनी वपते डोड मारी साथे नहीं हतो,
 अधाम्मे मने छोडी दीयो, ते तेम्पाना हीसामे न गाथाम्मे. १७ पणु जो-
 दावंद मारी साथे हतो, ने तेखे मने ताकात अप्पशी हे मारी मारकृत पुरी
 मुनादी थाम्मे, ने कुले गेरडेमी शांभलि; ने हुं सहींना माहेथी छोडवाध-
 म्मे. १८ ने जोदावंद मने हरेक पुरां कामथी छोडवरो, ने पोतानी आस-
 मानी पादशाही सुधी अयावरो; तेनी पुनरगी हनेरा थाम्मे. आमीन. १९
 परीसडाने तथा अकुलाने तथा अनेसीकरसनां धरनांम्पाने सलाम हेहेणे. २०
 म्पेरासतस क्रीथमां रडीम्पे; ने तरोशीमसने भलितसमां में मांदा छोडी-
 म्पे. २१ सोआला पेहेलां आववानी तुं दोरोस कर; उडिपुलस तथा पुदेंस
 तथा लीनस तथा कुलाडिदीआ. तथा सधला भाड तने सलाम हेहेछे. २२
 जोदावंद धसु अरीसत तारा इहनी साथे थाम्मे, ने तारा पर कुल थाम्मे.
 आमीन.

तीतसने पाडिलगुं पतर.

आण पेहेलो.

पाडिल ने जोदानो अंदो, ने धसु अरीसततो रसुल, जोदाना पसंद
 करेलाम्पानां धमान परमाणे, तथा सामाधनी म्पोलप ने दीनदारी आणत
 छे; २ हनेरांनी छुंदगीनी उमेदथी हे नेनो वाम्मेदो जोदा नेनाथी गुहुं
 नथी जोलातुं तेखे दुनीम्पानी शरमात आगल आपीम्पे; ३ पणु डीक वपते
 पोताना कुलामनी ने मुनादी आपणु तारनार जोदाना हुकमथी मने संपिकी
 छे तेथी न्दहेर क्रीधी; ४ सरमां धमानना पोताना दीकरा तीतसने लजे
 छे; जोदा आपथी, तथा अपणु तारनार जोदावंद धसु अरीसतथी कुल,
 रहम, तथा सलामती तने थाम्मे.

५ म्पे करणु साइ में तने करेतेमां मुक्रीम्पे, हे ने अपुरांत तुं डीक करे,
 ने नेम में तने हुकम आपीम्पे तेम तुं रोहेरे रोहेरे वडीला इरवि. ६ ने
 डोड तोहोमत वगरनो छे, म्पिकल वहुनो वर, नेने धमानदार छोकरांम्पे
 छे, उडिपणुनी तोहोमतवालो हे अडीअल नथी तो तेने. ७ हेमडे ने-

ગાહ્યાન જે ખાદ્યનો કારભારી છે તે તોહમત વગરનો હોય્મ, ખુદપસંદ ઇ-
આ ગુસાદાર, ઈઆ શરાખી, મારકુટીઓ, ઇઆ લજમણા નફાનો લોખી
નહીં. ૮ પણ પહરોણા રાખનાર, નેકોને આહાનાર, હુશીઆર, રાસત, પાક,
તથા પહરેજગાર જોઈએ. ૯ તાલીમ પરમાણે ઇમાનના કલામને મજબુ-
તીથી રાખનારો, કે સહી તાલીમથી નશીહત કરવાને તથા આડું બોલનારાઓ-
ની નીસાં કરવાને તે શકતીવાન થાય્મ. ૧૦ જેમજે અડીઅલ તથા ખાલી
લવણો કરનારા તથા દગાખાજ ધણ છે, ખાસકરી તેઓ સુંતીઓમાંના
છે. ૧૧ તેઓનાં મોહો બંધ કરવાં જોઈએ, કારણ કે લજમણા નફાને સાર
બેમુનાસીબ વાતો શીખવાને આખા કુટુંબોને ઉલટાવી નાંખે છે. ૧૨ તે-
ઓમાંના એક તેઓના નખીએ કહીજી છે કે, કરેતી હમેશ જુઠા, જુઠાં જન-
વર, આલમુ પેઠના છે. ૧૩ એ ગહવાઈ ખરી છે, વાસતે તું તેઓને સખત
રીતે એવા ધમકાવ; ૧૪ જે તેઓ ઇહુદીઓની કાહાણીઓ પર તથા સા-
ચાઈથી ઉલટાવનારા આદમીના હુકમ પર ચીતન રાખીને ઇમાનમાં મજબુત
થાય્મ. ૧૫ પાક લોહિને બધાં પાક છે, પણ નાપાકો તથા બેઇમાનોને કંઈ
પાક નથી; બલકે તેઓની અકલ તથા દીલ પણ નાપાક છે. ૧૬ ખાદ્યને
પીછાનવાનો એકરાર તેઓ કરે છે, પણ કામોથી તેનો ઇંકાર કરે છે; તેઓ
ધીકાર લાએક તથા નાકરમાનખરદાર તથા દરેક નેક કામ બાબત નાકચુલ છે.

બાબ બીજો.

પણ સહી તાલીમને લાએક જે વાતો છે તે તું કેહે. ૨ એવી
કે ઘરડાઓ હુશીઆર, શાનદાર, પહરેજગાર થાય્મ; ને ઇમાન, તથા મોહોખ-
ત, તથા સખરમાં મજબુત થાય્મ. ૩ એજ રીતે ઘરડીઓ પણ એવી
ચાલ ચલે કે જે પાકીજગીને લાએક છે; તોહોમત મુકનારી નહીં, બહુ વધ-
ન લેનારી નહીં, પણ શારી વાતો શીખવનારી થાય્મ. ૪ ને જીવાન આર-
તોને હુશીઆર કરે, કે તેઓ પોતાના વરો તથા છોકરાંઓ પર ખીઆર કરે; ૫
ને સમજદાર, પાકદામન, ઘરમાં રહેનારી, નેક, ને પોતાના વરોનાં કેહેવામાં
રેહે, કે ખાદ્યના કલામની બદનામી નહીં થાય્મ. ૬ એજ રીતે જીવાન મર-
દોને પણ નશીહત કર કે તેઓ હુશીઆર રેહે. ૭ ને બધી વાતોમાં તું પોતાને
નેક કામોનો નમુનો કરી દેખડાવ; તારી તાલીમ ખાલિસ, દરસત, તથા બેમ-
કર હોએ, તારી વાત એવી સહી હોએ કે ઇપકા લાએક નહીં થાય્મ; ૮ કે જે

ઉલટો છે તે તારા ઉપર ઝેંબ લગાડવાનું કંઈ ગાહાનું ન પામીને શરમાઝે. ૯ આકરોને શીખવ કે પોતાના ધણીઝોને તામે યાઝે, તે સઘલી વાતોમાં તે-ઝોને ખુશ કરે, ને પાછા જવાખ નહીં આપીઆ કરે. ૧૦ હાત નહીં મારે, પણ પુરી અમાનતદારી દેખાડે, કે તેઝો આપણા તારનાર ઝોદાની તાલીમને બધી રીતે શોભાવાન કરે. ૧૧ કેમકે ઝોદાનો તારણુ લાવનાર ફજલ બધા લોકોને જાહેર થઈઝો છે. ૧૨ તે આપણને ઝેમ શીખવે છે કે બેદીની, તથા દુનીઆની ખુરી ખાહેરોનો ઇંકાર કરીને આ જાહાનમાં હુશીઆરી, તથા શસતી, તથા દીનદારીથી શુંદગી યુજરવી. ૧૩ ને મુઆરક ઉમેદ પામવાની ઇઆને ઝુજરગ ઝોદા તથા આપણા તારનાર ઇસુ ખરીસતના જાહો-જલાલી જાહેર થવાની શહ જોતા રહીઝે. ૧૪ જોણે પોતાને આપણે બદલે આપીઝો, કે તે આપણને બધી બદકારીથી છોડાવે, ને ઉમતને જે નેક કા મોમાં સરગરમ રહે, તેને પોતાને સાર પાક કરે. ૧૫ ઝે વાતો કેહે, તથા નશીહત કર, ને પુરા ઝેખતીઆરથી ધમકાવ; કોઈ તને તુછ ન કરે.

બાબ તીઝે.

તેઝોને

ઈઆદ કરાવ કે તેઝો સરદારો તથા ઝેખતીઆરવાલા-ઝોના ફરમાનખરદાર યાઝે, હાકમોને માનનારા યાઝે, ને હરેક નેક કામને સાર તઈઆર રહે. ૨ ને કોઈના હકમાં ખુરં બોલનારા નહીં, કે બકીઆરા નહીં, પણ નરમ, ને બધા આદમીઝો સાથે બધી રીતે બલમનસાઈ કરે. ૩ કેમકે આપણે પણ અગાઉ નાદાન, નાફરમાનખરદાર, ફેરબ ખાનારા, તરેહ તરેહની શેહવતો તથા ઝેરોતી યુલામીમાં હતા, ને બદખવાઈ, તથા અદેખાઈમાં વખત કાહાડતા હતા, ને નફરતને લાઝેમિક તથા ઝેમિક ખીજની નફરત કરનાર હતાં. ૪ પણ જરે આપણા તારનાર ઝોદાની મેહેરખાની તથા ખીઆર આદ-મી પર જાહેર થઈઝો, ૫ તારે તેણે પોતાના રહમથી આપણને બચાવીઆ, શસતીનાં કામો જે હમે કીધાં તેથી નહીં, પણ ખીજ જનમના નાહાવાથી, તથા પાકરહના નવા કરવાથી. ૬ તેણે તે આપણા તારનાર ઇસુ ખરીસતની મારફત આપણા પર બહુ રેડીઝો છે. ૭ કે આપણે તેના ફજલથી શસત ઠરીને તથા વારસ બનીને હમેશાંની શુંદગીના ઉમેદવાર થઈઝે. ૮ ઝે વાત સાચી છે, ને હું આહુંછઈ કે તું ઝે વાતો તાકીદથી કહીઆ કરે, કે જેઝો ઝોદાપર ઇમાન લાવીઆ છે, તેઝો અંદેશો રાખીને નેક કામોમાં મરાયુલ રહે, ઝેવાં કામો

બહાં ને આદમીઓને સારૂ ક્ષમ્પેદેમંદ છે. ૯ પણ બેવકુફ તકરારો તથા નસ-
બનામાંઓ તથા ઠટાઓ તથા શરીર્યત બાબતના જઘડાઓથી દુર રહે, કેમકે
તેઓ બેક્ષમ્પેદા તથા બેહુંદા છે. ૧૦ જે આદમી પાપંડી છે તેને ઝમ્ક બે-
વાર નશીહત કરીને કાહાડી મુક. ૧૧ ઝમ્ જાણીને કે જે ઝવે છે તે ઝાડો
ગઢઓ છે, ને યુતાહ કરે છે, ને પોતે પોતાનો દંડ કરે છે. ૧૨ જરે હું આ-
રતીમાસને ઇઆ તુખીકસને તારી તરફ મોકલું, તારે મારી પાસે નીકાપોલીસમાં
આવવાની ડોરોસ કરજે, કેમકે તાંહાં સીઆલો કાહાડવાને મેં ઠરાવીજી છે. ૧૩
જેનસ શાસતરીને તથા આપલોસને તું ઝમ્વી અખરદારીથી પોહોંઆડજે કે
તેઓને કુંઈ સીજની મોહોતાજી નહીં રહે. ૧૪ ને આપણા લોક પણ જર-
રીઅતને સારૂ નેક કામ આલુ રાખવાને શીખે, કે તેઓ બેક્ષમ્પેદા ન રહે. ૧૫
મારી સાથે જે સઘલા છે તેઓ તને સલામ કહે છે; ઇમાનના સમખથી જેઓ
આપણા પર પીઆર કરે છે તેઓને તું સલામ કહે. તમો સરવપર ફજલ
થાઓ. આમીન.

શ્રીલભોનને પાઉલનું પતર.

૧ પીઆરા તથા હમારા સાથી કામ કરનાર શ્રીલભોનને તથા પીઆરી આ-
પશીઆને; ૨ તથા હમારા સાથી સીપાહ આરખીપસને, તથા તારાં ઘરમાંની
મંડલીને, ખરીસત ઇસુનો અંધીવાન પાઉલ, તથા તીમોથી ભાઈ લખે છે. ૩
ઓદા આપણા આપથી, તથા ઓદાવંદ ઇસુ ખરીસતથી ફજલ તથા સલામતી
તમને થાઓ.

૪ તારો પીઆર તથા ઇમાન જે ઓદાવંદ ઇસુ પર, તથા સરવ પવીતરો પર છે,
તે આબત શાંભલીને; ૫ હું પોતાની દુઆઓમાં તારી ઇઆદ કરું છજી, ને
મારા ઓદાના શુકર હમેરા કરું છજી; ૬ કે ખરીસત ઇસુની જે હરેક શારી
વાત તમારામાં છે તેની ઝીલખ થવાથી તારા ઇમાનનું ભાગીઆપણું અસરદાર
થાઓ. ૭ કેમકે તારા પીઆરને લીધે હમને બહુ ખુશી તથા દીલાસો થાઓ
છે, કારણ કે ઝમ્મે ભાઈ, તારાથી પવીતરોના જીવને આરામ થાઓ છે.

૮ વાસતે જે વાજખી છે તે તને હુકમ તરીકે કહેવાને મને ખરીસતથી બહુ
હીમત છે. ૯ પણ હું ઘરડો પાઉલ, તથા હમણા ઇસુ ખરીસતનો અંધીવાન

છતાં જ્યુદી રીતે પીઆરથી તને ઝ્મલતેમાસ કહુંછઈ. ૧૦ ઝનેસીમસ મારો દીકરો, જેને મેં મારાં અંધનમાં જનમાવીઝ્મા, તેની બાબત હું તને ઝ્મલતેમાસ કહુંછઈ. ૧૧ પેહુલાં ને તને ક્ષ્મ્દેમંદ નહીં હતો, પણ હવે તને તથા મને બહુ ક્ષ્મ્દો આપનાર થઈઝ્મા છે. ૧૨ તેને મેં પાછો માકલીઝ્મા છે, ઝ્મ-સાર તું તેને ઇઆને મારા કલેજાંના તુકડાને કચ્ચલ કર. ૧૩ તેને મેં પોતાની પાસે રાખવાનું આહીઈ કે ઇજીલ બાબતના અંધનોમાં તારી વતી તે મારી પીદમત કરે. ૧૪ પણ તારી મરજી વીના મેં નહીં આહીઈ કે કંઈ કરું, કે તારો ઝ્મહસાન લાચારીથી નહીં, પણ ખુશીથી થાઝ્મે. ૧૫ તે કદાચ તારાથી થોડી મુદત ઝ્મે સાર જ્યુદો થઈઝ્મા કે તું તેને હમેશાંને સાર પામે. ૧૬ હવેથી ગોલામના જેવો નહીં, બલકે ગોલામથી બેહેતર, ઇઆને ભાઈના જેવો, તે મને ઝ્મેવો છે, ને જીસમની રાહ તથા ખોદાવંદના મગ્ય તને ફેટલો જીઆદા. ૧૭ વાસતે જો તું મને રારીક ગણે છે, તો જેમ મને તેમ તેને કચ્ચલ કર. ૧૮ ને જો તેણે કંઈ તારું જુકસાન કીધું, ઇઆ જો તે તારો કરજદાર છે, તો તે મારા હીસાબે લખ. ૧૯ હું પાઉલ પોતાને હાતે આ લખુંછઈ, હું તે પાછું આપરા. પણ હું તને ઝ્મે ફેહોતા નથી કે તું પો-તેજ મારાં કરજમાં છે. ૨૦ ઝ્મ્મે ભાઈ, મને તારાથી ખોદાવંદમાં ખુશી થવા દે, ખોદાવંદમાં માઈ કલેજું ગ્રહાંડું કર. ૨૧ તારી ફરમાનખરદારીનો ભરોસો રાખીને મેં તને લખીઈ છે, ને હું બાચુંછઈ કે હું જે કહુંછઈ તે કરતાં તું જીઆદા કરો.

૨૨ ને મારે સાર પણ ઉતારો તઈઆર કર, કેમકે મને ઝ્મે ભરોસો છે કે તમારી દુઆઝ્મેથી હું તમને અપાઈશા. ૨૩ ખરીસત ઇમ્તિને સાર મારો સાથી ફેદી ઝ્મેપાફરસ; ૨૪ ને મારક, આરીસતારખસ, દેમાસ, તથા લુકા, મારા સાથી કામ કરનારા, તને સલામ ફેહે છે. ૨૫ આપણા ખોદાવંદ ઇમ્તિ ખરીસતનો ફજલ તારા રહતી સાથે થાઝ્મે. આમીન.

હેબરીઓને પત્ર.

આખ પેહેલો.

ખોદાએ નખીઓની હસકત પેહેલાં આપદાદાઓને વારેવાર તથા અહુ રીતે કહીઆ આદ; ૨ આ છેલા દાહાડાઓમાં બેઠાથી આપણને કહીઈ છે, જેને કુલે ચીજોનો વારસ ઠરાવીઆ છે, ને જનાથી તેણે દુનીઆ બનાવી છે. ૩ તે તેના જલાલનું તેજ, તથા અસથીતવાની પરતીમા છે, ને પોતાની કુદરતના કલામથી સઘલાં થાંભી રાખે છે; એ સાહ તે પોતે આપણા ગુનાહો સાફ કરીને બુલંદીમાં જનાએઅલીની જમણી ગમ બેઠો છે. ૪ તે શીર-રાતાઓથી એ કદર બુજરગ ઠરીઓ કે જે કદર વતનમાં તેઓથી તે બેહેતર નામ પામીઓ.

૫ કેમકે તેણે શીરશતાઓમાંના ઢોણને કદી એમ કહીઈ કે, “તું મારો બેઠો છે, આજ મેં તને જનમાવીઆ છે?” ને વલી, “હું તેનો આપ થવરા, ને તે મારો બેઠો થશે?” ૬ ને વલી, તે જરે પેહેલોટાને દુનીઆમાં લાવીઆ, તારે કેહે છે કે, “ખોદાના કુલે શીરશતા તેનો સજ્દો કરે.” ૭ ને શીરશતાઓ આખત તે એમ કેહે છે કે, “તે પોતાના શીરશતાઓને રહે, તથા પોતાના આદમને આગના ભડકાં કરે છે.” ૮ પણ બેઠા આખત કેહે છે કે, “એએ ખોદા, તાં તખત હમેરાં છે, તારો ચોખ રાસતીનો ચોખ છે; ૯ તેં રાસતીનો પીઆર ને બદીનો કંટણો કીધો, વાસતે ખોદાએ ઇઆને તારા ખોદાએ તારા સાથીઓ કરતાં તને ખુશીના તેલે અબીરોક કીધો છે.” ૧૦ વલી એ કે; “એએ ખોદાવંદ, તેં રાહઆતમાં જમીનનો પાઠઓ નાંખીઆ, ને આસમાનો તારા હાતોનાં કામ છે; ૧૧ તેઓ નેસત થઈ જરો, પણ તું રેહે છે; ને તેઓ સઘલાં પોરાક સરખાં જુના થઈ જરો; ૧૨ ને આદરની પેડે તું તેઓને લપેટશે, ને તેઓ બદલાશે, પણ તું તેવોજ છે, ને તારાં વરરા કદી જતાં નહીં રેહેશે.” ૧૩ ને તેણે શીરશતાઓમાંના ઢોણને કદી એમ કહીઈ કે, “જાંહાં સુધી તારા દુરામનોને હું તાં પાએઆસન કરું, તાંહાં સુધી તું મારી જમણી ગમ બેરા?” ૧૪ શું તેઓ બધા ખીદમત કરનાર રહે, તારણનું વતન પામનારાઓને બીધે ખીદમત કરવા સાહ મોકલાએલા નથી?

બાબ બીજો.

વાસતે જે વાતો આપણે શાંભલી છે, તેઓને આપણે કદી નહીં

આઈએ, એ સારૂ તેઓપર બહુજ ચીત રાખવું જોઈએ; ૨ કેમકે શ્રિશતાઓથી કહેલો કલામ જે કાએમ રહીઓ, ને હરેક તકસીર તથા નાફરમાન-બરદારીની વાજબી સજ થઈ; ૩ તેો આપણે આવાં માહોશાં તારણની ગફલતમાં રહીએ તેો શી રીતે બચીએ? એનું બીઆન આદાવંદથી પેહેલું થઈ, ને શાંભલનારાઓથી આપણને સાએત થઈ. ૪ આદા પોતે તેઓની સાથે નીશાનીઓ, તથા કરામતો, તથા તરેહ તરેહના માલેજઓ, તથા પોતાની મરજી પરમાણે પાકરેહની બકરોસો વેહંચવાથી ગહવાઈ આપતો રહીઓ. ૫ કેમકે જે આવનાર દુનીઆ બાબત આપણે બોલીએ છઈએ તે તેણે શ્રિશતાઓના એપતીઆરમાં નથી મુકી. ૬ પણ કોઈ જગે એક જણે એવી સાહેદી આપીને કહીજી કે, “આદમી શું છે કે તેનું તેની ઇઆદરાએ છે? ઇઆ આદમીનો બેટો શું કે તેને જીએ? તે તેનો મરતબો શ્રિશતાઓથી કંઈ કમ કીધો. ૭ તે તેના પર જલાલ તથા હજતનું તાજ મુકીજી છે, ને પોતાના હાતનાં કામ પર તેને કરાવીઓ છે. ૮ તે તેના પગ તલે સઘલાં મુકીઆં છે;” તેો સઘલાં તેને તાએ કીધાથી તેને તાએ ન કીધેલું કંઈ રેહેવા દીધું નથી, તેપણ સઘલાં તેને તાએ થઈઆં, એમ આજ સુધી આપણે જોના નથી. ૯ પણ હમુ થોડી વાર સુધી શ્રિશતાઓ કરતાં કંઈ એછા કરાઈઆ પર માત સેહેવાનાં કારણથી જલાલ તથા હજતનું તાજ તેના પર મુકાએલું આપણે જોઈએ છઈએ, તે એ સારૂ એછા કરાઈઓ કે આદાના ફજલથી હરેક માણસને બદલે તે મરણ ભોગવે ૧૦ કેમકે જેને સારૂ સઘલાં છે, તથા જેનાથી સઘલાં છે, તેને એ લાએક હતું કે, ઘણા દીકરાઓને જલાલમાં લાવનારને, ઇઆને તેઓના તારણના પેરાવાને દુખને આસરે કામીલ કરે. ૧૧ કેમકે જે પાક કરે છે, ને જે પાક કરાએ છે, તે સઘલા એકથીજ છે, વાસતે તે તેઓને બાઈ કેહેવાને નહીં શરમાતાં કેહે છે કે, ૧૨ “હું તાઈં નામ મારા બાઈઓને શાંભલાવરા, મંડલીમાં હું તારી સીતાએસ કરરા.” ૧૩ ને વલી, “હું તેના પર બરોસો રાખરા;” ને વલી, “જીઓ, હું તથા જે છોકરાં આદાએ મને આપીઆં છે તે.” ૧૪ તેો છોકરાં ગોરા તથા જોહીમાં શરીક છે, વાસતે તેપણ તેમાં શરીક થઈઓ કે;

પોતે માતને આશરે માતનુ જોર રાખનારને ઇઆને રોતાનને હલાક કરે; ૧૫ ને માતની ખીહીકથી જે પોતાની આખી ઉમર ગુલામીમાં હતા તેઓને છોડ્યે. ૧૬ કેમકે તેણે શીરશતાઓની જાત નથી પકડી, પણ ઇબરાહીમની નસલની પકડી છે. ૧૭ સ્ત્રી સાથે તેને બધી રીતે પોતાના બાઈઓના જેવા થવું જોઈતું હતું, કે તે જોદાની વાતોમાં લોહિના ગુનાહોની તોજસ કરવા સાથે સ્ત્રી રહીમ તથા અમાનતદાર સરદાર કાહીન થાઓ. ૧૮ કેમકે તેની ઇમતેહાન થઈઓથી જે દુખ તેણે ભોગવીઓ, તેથી તે જોઓ ઇમતેહાનમાં પડે છે તેઓની મદદ કરી શકે છે.

બાબ તીજો.

વાસતે, અસ્મે પાક બાઈઓ, જોઓ આસમાની તેડાંમાં શરીક

થઈઓ, જે રસુલ તથા સરદાર કાહીન ખરીસત ઇસુ જોનો આપણે સ્ત્રીકરાર કરીઓ છઈઓ, તેને તાકીને જીઓ. ૨ જેમ મુસા પોતાના આખાં ઘરમાં તેમ સ્ત્રી પણ પોતાના ઇરાવનારની આગલ અમાનતદાર હતો. ૩ કેમકે જે પરમાણે ઘર કરતાં ઘર બાંધનારને વધતું માન છે, તે પરમાણે મુસા કરતાં વધતાં માન લાઓક સ્ત્રી ગણાઓ છે. ૪ કારણુ કે હરેક ઘરનો કોઈ બાંધનાર છે, પણ જેણે કુલે સ્ત્રીને બનાવી તે જોદા છે. ૫ પણ મુસા પોતાનાં બધાં ઘરમાં આકરની પડે અમાનતદાર હતો, કે જે વાતો જાહેર થવાની હતી તેઓ બાબત ગહવાઈ આપે. ૬ પણ ખરીસત તે જોદાની પડે પોતાનાં ઘર પર તેવો હતો. ને તેનું ઘર આપણે છઈઓ, સ્ત્રી શરતથી કે આપણે ભરોસો તથા ઉમેદથી થતી ખુશી આખર સુધી આપણે પકડી રાખીઓ. ૭ સ્ત્રી વાસતે (જેમ પાકરહ કેહે છે તેમ, “અગર આજે તમે તેનો અવાજ શાંભલો; ૮ તો જેમ રાતમાં આજમાઓરાને દાહોડે ગુસાને વખત થઈ જો તેમ તમે પોતાનાં દીલ સખત ના કરો. ૯ જાંહાં તમારા બાપદાદાઓએ મને આજમાવીઓ, ને મારી પરખ લઈને ચાલીશ વરશ સુધી મારાં કામ જોઈઓ. ૧૦ વાસતે તે પેહેડીથી નારાજ થઈને મેં કહી જો કે, તેઓનાં દીલ હમેરા ગુમરાહ થાઓ છે, ૧૧ ને તેઓએ મારા મારગ જાણીઆ નથી, વાસતે મેં મારા ગુસાથી સમ બાંધા કે તેઓ મારા આરામમાં દાખલ નહીં થરો.) ૧૨ જીઓ બાઈઓ, કે તમારામાંના કોઈમાં બેઈમાનીનું બુઈંદીલ ન હોઓ કે જીવતા જોદાથી તે કરી જાઓ. ૧૩ પણ દરરોજ જાંહાં સુધી આજ કેહેવાઓ છે તાંહાં સુધી સ્ત્રીક

બીજાને નશીહત કરો કે તમારામાંથી કોઈ ગુનાહના ફરિયાદી સખત નહીં થઈ જાય. ૧૪ કેમકે જો આપણે પોતાના ભરોસાની શરૂઆત આપર સુધી ફાઈનમ ગાળીએ તો આપણે અસતમાં શરીર છઈએ. ૧૫ જ્યાં સુધી આજ કેહેવાઈએ ત્યાં સુધી તમે તેનો અવાજ શાંભાવો, જેમ ગુસાને વખતે તેમ તમારાં ઘીલ સખત ન કરો. ૧૬ કેમકે કેટલાઈએ શાંભલીને ગુસો ચઢાવીએ, પણ સુસાની મારકૂત મીસરમાંથી નીકળીઆ તે સઘલાઈ નહીં. ૧૭ ને તે આલીસ વરસ સુધી કોણથી નારાજ હતો? શું જોઈએ ગુનાહ કીધા, જોઈએનાં મુડાં રાનમાં પડીએ. તેઓ સાથે નહીં? ૧૮ ને જોઈએ ધમાન લાવીઆ નહીં તેઓ વગર કોણ બાબત તેણે સમ આધા કે તેઓ તેના આરામમાં નહીં પેસરો? ૧૯ તો આપણે જોઈએ છઈએ કે જોઈમાનીના સખત તેઓ દાખલ થઈ નહીં શકીઆ.

બાબ ચોથો.

૧. સાતે તેના આરામમાં દાખલ થવાનો વાઈએ આકી રહીઆથી જરૂર છે કે આપણે ડરીએ કે રખેને આપણામાંનો કોઈ પાછલ રહી જાય. ૨ કેમકે જેમ તેઓને તેમ આપણને પણ ખુરાખખરી કેહેવાઈ છે, પણ શાંભલીવાતની સાથે શાંભલનારોએ એતકાદ ન થવાનાં કારણથી તેઓને તે ફાઈએમંદ નહીં થઈ. ૩ કારણ કે આપણે જો ધમાન લાવીએ છઈએ તે આપણે તો આરામમાં પેસીએ છઈએ, જેમ તેણે કહીઈ કે, “મેં મારા ગુસાથી સમ આધા છે કે, તેઓ મારા આરામમાં દાખલ નહીં થરો” તેમ; તોપણ કામી તો દુનીઆનો શરૂથી બનીએ છે. ૪ કેમકે સાતમા દાહાડા બાબત કોઈ કેકાણે તેણે એમ કહેવું છે કે, “સાતમે દાહાડે જોદાએ પોતાનાં સઘલાં કામથી આરામ લીધો.” ૫ પણ એ જગોમાં તે ફરી કેહે છે કે, “તેઓ મારા આરામમાં દાખલ નહીં થરો.” ૬ તો જોઈએને પેહેલાં ખુરાખખરી કેહેવાઈ તેઓ જોઈમાનના સખતથી દાખલ થઈઆ નહીં, તારે કેટલાઈએકનું દાખલ થવું આકી રહીઈ છે. ૭ ફરી એકજ દાહાડે ઠરાનીને દાઉદથી તે કેહે છે કે, “આજ, કેટલીક સુદત બાદ, જેમ લખેલું છે, કે આજ તમે તેનો અવાજ શાંભવો તો પોતાનાં ઘીલ સખત ન કરો.” ૮ કેમકે જો દહોશુઆએ તેઓને તે આરામમાં દાખલ કીધા હોતે, તો તેણે તે બાદ બીજા દાહાડા બાબત કહીઈ નહીં હોતે. ૯ વાસતે જોદાના લોકોને સારૂ આરામ આકી રહીએ છે, ૧૦ કેમકે પોતાના આરામમાં જે

પેટા છે, તેણે પણ પોતાનાં કામથી આરામ લીધો છે, જેમ જોદાઓ પોતાનાંથી તેમ. ૧૧ વાસતે તે આરામમાં દાખલ થવાને આપણે ડોરોસ કરવી જોઈએ, નહીં તો રખે બેઠમીનીના સમયથી તેઓની પેટ ડોઈ પડે. ૧૨ કેમકે જોદાનો કલામ જીવતો, તથા કુવતદાર, તથા બેધારી તલવાર કરતાં પણ તેજદાર છે, ને જન તથા રૂહ ને સાંધા તથા યુદાના કકડા કરીને આરપાર પેસનાર છે; ને દીલના ખીઆલ તથા ઈશિદા પીછાનનાર છે. ૧૩ ને કોઈ મખલુક તેનાથી છુપો નથી, બલકે જેની સાથે આપણને કામ છે તેની નજરમાં સહુ કંઈ ઉઘાડું તથા ઝાલું છે. ૧૪ તો આપણને જેવો સરદાર કાઠીન છતાં કે જે આસમાનમાં ગઈઓ છે, ઇઆને જોદાનો બેટો ઇસુ, આપણને આપણો એકરાર મજબુત પકડી રાખવો જોઈએ. ૧૫ કેમકે આપણો સરદાર કાઠીન જેવો નથી કે આપણી નબલાઈઓમાં આપણી સાથે હમદરદ નહીં થઈ શકે; પણ યુનાહ શીવાએ બધી વાતોમાં આપણી પેટ અજમાઈઓ હોતો. ૧૬ વાસતે આવા, આપણે ફજલનાં તખત પાસે બેઠક જઈએ કે આપણને રહમ મલે, તથા હાજતની વખતે મદદ કરવાને ફજલ હાંસલ કરીએ.

બાબ પાંચમો.

કેમકે હરેક સરદાર કાઠીન જે આદમીઓમાંથી ચુની કહડાએ છે, તે આદમીઓને વાસતે મુકરર થાએ છે, તે કેમને સાઈ કે જે જોદા સાથે એલાઈકો રાખે છે, ઇઆને અરપણો તથા યુનાહોની કુરઆનીઓ ચહડાવાને, ૨ કે એવકુફો તથા ગુમરાહો પર તે રહમ કરી શકે, કેમકે તે પોતે પણ કમજોરીમાં ગીરફતાર છે. ૩ ને એ સમયથી જેમ લોકોને સાઈ તેમ પોતાને સાઈ પણ તેણે યુનાહોની કુરઆની ચહડાવી જોઈએ. ૪ ને કોઈ આદમી એ ઇજત પોતાથી પામતો નથી, મગર હાજતની મુઆફક જોદાથી જે તેડાઈએ છે તે પામે છે. ૫ એજ તરેહ ખરીસતે પણ સરદાર કાઠીન થવાની ઇજત પોતાથી એખતીઆર નહીં કીધી; પણ જેણે તેને કહીજે કે “તું મારો બેટો છે, આજે મેં તને જનમાવીએ છે” તેણે તે તેને અખરી. ૬ જેમ ખીજે ડેકાણે તે કેહેછે કે, “મલકીસેદકની તરેહ તું હમેશાંનો કાઠીન છે.” ૭ જે દાહાડાઓ તે અદનમાં હોતો તેમાં તેણે રડી રડીને તથા આંસુઓ પાડીને માતથી જે તેને અચાની શકનાર તેની પાસે દુઆઓ તથા અરજો કીધી, ને જોદાને લીધે તેનું શંભલાઈજી. ૮ અગરચે તે બેટો હોતો, તોપણ જે દુઆ

તેણે ઉઠાનીઓમાં તેથી તે ફરમાનપરદારી શીખીઓ. ૯ ને કામીલ થઈને પોતાના સઘલા માનનારાઓને સાર હમેશાંનાં તારણનું કારણ થઈઓ. ૧૦ ને ઝાદાની તરફથી મેલકીસેદકની તરેહ સરદાર કાહીન કેહેવાઈઓ. તેની આખત હમારે બહુ વાત કેહેવાની છે, પણ તે તમાથી સમજવી કઠણ છે; કેમકે તમે શાંમલવાને સુસત થઈઓ છે. ૧૨ ને જ્યારે તમને ઉસતાદ થવું જોઈતું હતું, તેવારે ઝાદાના કલામની મુલ વાતો શી છે, ઓ ડોહઓ તમને ફરી શીખવવાની જરૂર છે; ને તમે ઓવા થઈઓ કે તમને દુધ જોઈઓ, સખત ઝોરાક નહીં. ૧૩ કેમકે જે હરેક દુધ લે છે તે રાસતીના કલામ આખત અપરવીન છે, કારણ કે તે બાકક છે. ૧૪ પણ સખત ઝોરાક કામીઓને સાર છે, ધઓને જોઓની ઇંદરીઓ વપરાઈઓથી તેજ થઈને બહુ તથા બુદું પીછાને છે તેઓને વાસતે.

આખ છઠો.

એ વાસતે આપણે ખરીસતની તાલીમની મુલ વાતો છોડીને કામીલ થવાની તરફ જઈઓ; ને મુડદાં કામોથી તોળા કરવાનો, તથા ઝાદા પર ઇમાન લાવવાનો, તથા આપતીસમાની તાલીમનો, ૨ તથા હાત મુકવાનો, તથા મુઓલાંઓના પાછા ઉડવાનો, તથા હમેશાંના ઇનસાફનો પાઈઓ ફરી ન નાંખીઓ. ૩ ને અગર ઝાદા ચાહે તો આપણે ઓ કરશું. ૪ કેમકે જોઓ ઓક વાર શેશન થઈઓ, ને આસમાની બખરોસ આપી, ને પાકરહમાં શરીક થઈઓ, ૫ ને ઝાદાના ઉમદા કલામની તથા આવનાર દુનીઓની કુદરતો આપી, ૬ ને પછી તેઓ જો પડે, તો તેઓને તોળા કરવા સાર ફરી નવા કરવા ઓ નામમકીન છે, કારણ કે તેઓ ઝાદાના બેથાને પોતાને સાર ફરી કરસે જડે છે, ને જાહેર રીતે તેની રસવાઈ કરે છે. ૭ કેમકે જે જમીન પોતા પર વારેવાર વરસેલા વરસાદને પીઓ છે, ને પોતાના ઝેડનારાઓના ફાઓદાને સાર તરકારી ઉપજાવે છે, તે ઝાદાથી બરકત પામે છે. ૮ પણ જે કાંચ તથા લીંટકઠારી ઉપજાવે છે, તે નાકબુલ થાઓ છે, ને લાનતી થવાને નજદીક છે; તેનો અંત બલવા સાર છે. ૯ લેકીન, ઓઓ પીઆરાઓ, અગર હમે ઓમ બોલીઓ છઈઓ, તો પણ તમે આખત ઓ કરતાં બેહતર તથા તારણવાલી વાતોનો બરોસો રાખીઓ છઈઓ. ૧૦ કેમકે ઝાદા બેઇનસાફ નથી કે તે તમારાં કામને તથા મોહોબતની મેહેનત જે તમે તેનાં નામ પર પરીતરોની ખીદમત કરી-

ને દેખાડવા છે એ તેને તે ભુલી જાય. ૧૧ ને હમે આહીએ છઠએ કે તમારામાંનો હરેક કામીલ ઉમેદને વાસતે આપર સુધી એવી ફારોસ કરીઆ કરે; ૧૨ કે તમે સુસત નહીં થઈ જાઓ, પણ ઈમાન તથા સખર રાખીઆથી જોએ વાએદાએના વારસ થઈઆ છે, તેએની પેરવી કરનારા થાએ. ૧૩ કેમકે જોદાએ ઈબ્રાહીમને વાએદો આપીઆ પર પોતે જોના સમ આએ એવો કોઈ વધતો મોહોયો નહીં મલીઆથી તેણે પોતાના સમ આએ કહીઈ કે, ૧૪ “એકીનનહું તને અરકતો પર અરકત આપરા, ને તારી એલાદને બહુ વધારરા.” ૧૫ ને સખર રાખીઆ પર વાએદાનું ફલ તે પામીએ. ૧૬ હકીકતમાં લોક મોહોયાના સમ આએ છે, ને સાએત કરવા સાર તેએમાં હરેક કજીઆની હદ સમ છે. ૧૭ વાસતે જોદાએ પોતાના ઈરાવનું મજબુત કાએમપણું વાએદાના વારસોને વચનનું વતન દેખાડવા આહીને સમથી સાએત કીધું; ૧૮ કે જોમાં જોદાથી જુદું જોલાતું નથી એવી ન કરનારી એ બાબતથી આપણે જો આગલ મુકેવી ઉમેદ પકડવાને દોડીઆ છઠએ તે આપણને ઘણો દીલાસો થાએ. ૧૯ તે ઉમેદ આપણા જનનું સાએત તથા કાએમ ભંગર છે, ને પડદામાં દાખલ થાએ છે. ૨૦ તાંહાં આગલ દોડનાર ઇસુ આપણે સાર પોડો છે, ને મેલકીસેદકની તરેહ હમેરાનો સરદાર કાહીન થઈએ છે.

બાબ સાતમો.

કેમકે એ મેલકીસેદક સાલિમનો પાદશાહ જોદાએતાલાનો કાહીન

હતો, જેણે ઈબ્રાહીમ જરે પાદશાહોને મારીને પાછો વલીએ તારે તેને મલીએ, ને અરકત આપી. ૨ જોને ઈબ્રાહીમ સઘલાંનો દસમો ભાગ આપીએ; પેહેલાં તે પોતાનાં નામ પરમાણે રાસતીનો પાદશાહ છે, ને પછી સાલિમનો પાદશાહ, ઈઆને સુલાહનો પાદશાહ છે. ૩ તે બાપ વગર, મા વગર, નસલ વગરનો છે, જોના દાહાડાની રાઈ તથા જીંદગીની આપર નથી, પણ જોદાના એટલા એવો બનેલો છતાં હમેરા કાહીન રેહે છે. ૪ તો હવે વીચાર કરો કે તે કેવો જુલ્લરગ હતો કે જોને અપણા પીતા ઈબ્રાહીમ વડીકે સુટનો દસમો ભાગ આપીએ. ૫ ને લેવીની એલાદ જો કાહીનનો એહદો પામે છે તેએને લોકોની પાસેથી, ઈઆને ઈબ્રાહીમની કમરથી પેદા થએલા પોતાના ભાઈએની પાસેથી, શરીઅત પરમાણે દસમો ભાગ લેવાનો હુકમ છે. ૬ પણ જોની નસલ તેએથી નથી, તેણે ઈબ્રાહીમની પાસેથી દસ-

મા ભાગ લીધા, ને જેને વાચ્છેદા મલીઆ હતા તેને અરકત આપી. ૭ ને અર્ધી તકરાર વગર નાહનો મોહોટાથી અરકત પામે છે. ૮ ને હીઆં મરનાર આદમી દસમે ભાગ લે છે; પણ તાંહાં જેની આખત શાહેદી આપેલી છે કે, તે જીવતો છે, તે લે છે. ૯ ને હું ચ્ચેમ કહી શકું છું કે, જે લેવી દસમે ભાગ લે છે, તેણે પણ ઇબ્રાહીમની મારકૂત દસમે ભાગ આપી ચ્ચે. ૧૦ કે-મકે જરે મેલકીસેદક તેના આપને મલી ચ્ચે તારે તે પોતાના આપની કમરમાં હતો. ૧૧ વાસતે જે લેવીના કાહીનપણાથી કમાલીઆત થતો હતો (કારણકે તે વખતમાં લોકોને શરીઆત મલી હતી) તો શી જરૂર હતી કે ખીલો કાહીન મેલકીસેદકની રીત પરમાણે જાહેર થાચ્ચે, ને હાજનની રીત પરમાણે નહીં ખોલવાચ્ચે? ૧૨ કારણકે કાહીનપણું અદલાહઆ છતાં શરીઆતનું પણ અદલાવવું જરૂર થાચ્ચે છે. ૧૩ કેમકે જેનો આખત આવાતો હેલેવાચ્ચે છે, તે ખીલ શીરકાનો છે, જેહેમાંના કોઈ ચ્ચે કુર્યાનગાહની ખીદમત કીધી નથી. ૧૪ કેમકે ચ્ચે જાહેર છે કે ઇલુદાથી આપણો ખોદાવંદ નીકલી ચ્ચે, ને તે શીરકાના કાહીનપણા આખત મુસાચ્ચે કંઈ કહી જીં નથી. ૧૫ ને ચ્ચે પણ સાક જાહેર છે કે મેલકીસેદકની રીત પરમાણે ચ્ચેક ખીલો કાહીન જાહેર થાચ્ચે છે, ૧૬ જે જીસમાની શરીઆતના હુકમ પરમાણે નહીં, પણ હમેશાંની જીંદગીની કુદરત પરમાણે થઈ ચ્ચે છે. ૧૭ કેમકે તે શાહેદી આપે છે કે, “તું મેલકીસેદકની રીત પરમાણે હમેશા કાહીન છે.” ૧૮ કેમકે આગલા હુકમની નખલાઈથી તથા અફલતાથી તે કાહીડી નંખાચ્ચે છે. ૧૯ કારણકે શરીઆતે કંઈ કામીલ નથી કીધું, મગર ચ્ચેક બેહતર ઉમેદે દાખલ થઈને કીધું છે, જેથી આપણે ખોદાની પાસે પોહોંચી ચ્ચે છઈ ચ્ચે, ૨૦ ને વલી ચ્ચેમ નહીં કે તે સમ વીના કાહીન થઈ ચ્ચે; (ને તે ચ્ચે સમ ખાધા વગર કાહીન થઈ ચ્ચે છે ખરા; ૨૧ પણ આ તો સમ સુધાં, ને તે ખી જેણે ચ્ચેને કહી જીં કે, “ખોદાવંદે સમ ખાધા છે, ને તે ફરનાર નથી કે, તું મેલકીસેદકની રીત પરમાણે હમેશાં કાહીન છે,”) ૨૨ તેમ ઇસુ ચ્ચેક બેહતર ખંદોગસતનો જામીન થઈ ચ્ચે. ૨૩ ને જે કાહીન થઈ ચ્ચે તે ચ્ચે ધણા હતા, કેમકે ખાતને સખખ તે ચ્ચેથી જરી નહીં રેહેવાઈ. ૨૪ પણ ચ્ચે હમેશા રેહે છે, વાસતે ચ્ચેને અખદલાઉ કાહીનપણું મલી જીં છે. ૨૫ વાસતે જે ચ્ચે ચ્ચેની મારકૂતે ખોદાની પાસે આવી છે, તે ચ્ચેને આખર સુધાં ચ્ચે તારો શકે છે; કેમકે ચ્ચે તે ચ્ચેને સાઈ મીનંત કરવાને હમેશા જીવતો રેહે છે. ૨૬ ને ચ્ચેવા સરકાર

કાહીન આપણે લાગ્યેક હતો, કે જે પાક, એતકસીર, ખલેસ, ગુનાહગારોથી દુર રહેતો, ને આસમાનોથી યુલંદ છે. ૨૭ સરદાર કાહીનોની પેઠે તે જાહેતાજ નહીં કે પેહેલાં તે પોતાના ગુનાહોને સાર, ને પછી લોકોનાને સાર, દરોજ દુરખાની ચહડાવે; કેમકે એણે એકજ વખત પોતાને અરપણુ કીધાથી એમ કીધું. ૨૮ કેમકે શરીઅત કમજોર આદમીઓને સરદાર કાહીન ડરાવે છે; પણ શરીઅતઆદ સમગ્રી વાત જે થઈ તે બેઠાને જે હમિરાં તક કામીલ છે તેને ડરાવે છે.

આખ આદમો.

હવે જે વાતો હમે કહી છે, તેનો સાર એ છે કે, આપણને એક એવા સરદાર કાહીન છે, કે જે આસમાનમાં જનાબેઅલીનાં તખતની જમણી ગમ બેઠો છે. ૨ પાક મકાનનો, તથા જે ખરો માંડવો જોદાવંદે ઉભો કીધેલો, આદમીઓએ નહીં, તેનો કારબારી તે છે. ૩ કેમકે હરેક સરદાર કાહીન અરપણુ તથા દુરખાનીઓ ચહડાવાને ડરાવાએ; વાસતે તેને પણ કંઈ ચહડાવાની જરૂર હતી. ૪ અગર તે જમીન પર હોતે, તો કાહીન નહીં થતે; કેમકે શરીઅત પરમાણુ અરપણુ ચહડાવાને કાહીનો છે; ૫ જેઓ આસમાની સીઓના નમુના તથા છાઈઓની ખીદમત કરે છે, જેમ મુસા જોરે માંડવો તહ-આર કરનાર હતો તારે જોદાથી હુકમ પામીઓ: તેણે કહીજીકે જો, જે નમુનો પાહાડ પર તને દેખાડવીઓ તે પરમાણુ બધી સીઓ તું કરજે. ૬ પણ હવે જેમ તે બેહતર બંદોઅસતનો દરમીઓની છે, જે બેહતર વાએદાઓથી કાએમ થઈઓ છે, તેમ તે હવે બેહતર કારબાર પામીઓ છે. ૭ કેમકે જો તે પેહેલા બંદોઅસત એએબ હોતે તો ખીજને સાર જગીઓ નહીં શોધતે. ૮ પણ એબ બતાવીને તે તેઓને કેહે છે કે, “ જુઓ, જોદાવંદ એમ કેહે છે કે, એવા દાહાડા આવે છે, કે જેમાં હું ઇસરાએલનાં ધરની સાથે તથા ઇહુદાનાં ધરની સાથે નવો બંદોઅસત કરરા. ૯ તેઓના બાપદાદાઓને મીસરમાંથી બાહાર કાહાડ્યા સાર જે દાહાડે મેં તેઓના હાત પકડીઓ તે વખતે તેઓની સાથે જે બંદોઅસત મેં કીધો તે પરમાણુ નહીં, કેમકે મારા તે બંદોઅસતમાં તેઓ કાએમ રહીઓ નહીં; ને જોદાવંદ કેહે છે કે, મેં તેઓની ચંતા કીધી નહીં. ૧૦ કારણુ કે જોદાવંદ કેહે છે કે તે દાહાડાઓ પછી ઇસરાએલનાં ધરની સાથે જે બંદો-

બસત હું કરરા તે ઝિજ છે કે, હું મારા કાનુનો તેઓની અકલમાં મુકરા, ને તેઓનાં દીલ પર તે લખરા, ને હું તેઓનો આદા થવરા, ને તેઓ મારા લોક થરો. ૧૧ તારે હરેક પોતાના પોસીને તથા હરેક પોતાના ભાઈને શીખવીને ઝિમ નહીં કેહેરો, કે આદાવંદને પીછાન, કેમકે તેઓમાંના નાહાનાથી મા-હોઠા સુધી સહુ મને ઝિલખરો. ૧૨ કેમકે તેઓની જુરાઈઓ પર હું રહમ કરરા, ને તેઓના ગુનાહ તથા તેઓની તકસીર હું ફરી ઇઆદ નહીં કરરા.” ૧૩ નવા અંદાબસત કેહેવાથી તેણે પેહેલાને જીનો કીધા છે. ને જે જીનું તથા અરબીજી થઈ તે મટી જવાને તઈઆર છે.

આખ નવમો.

તો પેહેલામાં ઝિઆદતના કાનુનો તથા ઝિક દુનીઆઈ પાક જગે પણ હતી. ૨ કેમકે પેહેલા જે માંડવા બનેલા હતો, તેમાં સમિદાન તથા ટેબલ તથા નજરની રોટકી હતી, ને તેને પાક જગે કેહેઈ. ૩ ને ખીજ પડદાની અંદર જે માંડવા પાકોનો પાક કેહેવાઝિ છે તે હતો. ૪ તેમાં સુંતાની ધુપદાની, તથા સુંને આસપાસ મહોડલી અંદાબસતની પેટી હતી, જેમાં માણા ભરેલું સુંતાનું વાસણ તથા હાઈનની પોલા કુટેલી લાકડી, તથા અંદાબસતનો તખ્તી-ઝિ હતી. ૫ ને તેના ઉપર જલાલી કુખીમ હતા, તેઓની છાઈઆ રહમની બેકક પર પડતી; હમણા ઝિ ખીનાઓનું તકસીલવાર ખીઆન થવું નથી. ૬ જરે ઝિ બધી ઝિજો તઈઆર થઈ હતી, તારે કાહીનો પેહેલા માંડવામાં હર વખત જઈને ખીદમત બજવતા હતા. ૭ પણ બીજમાં કુકત સરદાર કાહી-ન વરરામાં ઝિક વખત જતો હતો; પણ લોહી વીના નહીં, જે તે પોતાની તથા લોકોની ખતાઓને સાઈ ચહડાવતો હતો. ૮ ઝિથી પાકરહ ઝિ જાહેર કરતો હતો કે જાંહાં સુધી પેહેલા માંડવા હતો તાંહાં સુધી પાકોનાં પાક મકાનની રાહ ઉઘડાઈતી નહીં. ૯ તે માંડવા તે વખતને સાઈ મીમલ હતો, જેમાં અરપણા તથા કુરખાની ઝિ ચહડાવતા, જે ઝિઆદત કરનારને ઇઆને તેનાં દીલને ની-સખત કામીલ કરી નહીં શકતી. ૧૦ તે ખાવા પીવા તથા અનેક નાહાવા ધવા તથા જીમમાની રસમો સાથે સુધારાના વખત સુધી તેઓ પર મુકરર કીધાં હતાં. ૧૧ પણ જરે ખરીસત આવનારી નીઆમતોનો સરદાર કાહી-ન થઈને આવી ઝિ, તારે જીઆદા જુજરગદાર તથા કામીલ માંડવાથી આવી-ઝિ, જે હાંતોથી બનેલા ઇઆને આ ખલકતનો નથી. ૧૨ બકરા કે વા-

છડાઓનાં લોહીથી નહીં, પણ પોતાનું જ લોહી લઈને પાક મકાનમાં એક વાર ગઈઓ, ને આપણે સારૂ હમેશાંનો છુટકો મેલવીઓ. ૧૩ કેમકે જો ગા-ધાઓનું તથા બકરાંનું લોહી, તથા વાછડીની રાખ નાપાકોને છાંટવાથી બદન-ની સફાઈની બાબત તેઓને પાક કરેછે; ૧૪ તો ખરીસત જેણે હમેશાંના રૂઠથી પોતાને બેઓબ ઝોદાની આગલ કુરબાની તરીકે ચહડાવીઓ તેનું લો-હી કેટલું જીઆદા તમારાં દીલો તથા અકલને મુડદાં કામોથી પાક કરશે ? ૧૫ ને એજ સબબ તથા બંદોબસતનો દરમીઓનો તે છે, કે પેહેલા બંદોબસતના ગુના-હોના છુટકારા સારૂ તે માતપામે, કે જેઓ તેડાઓલા છે તેઓ હમેશાંના વત-નનો વાઓદો પામે. ૧૬ કેમકે જાંહાં વસીઓતનામુ છે, તાંહાં વસીઓત કરનારનાં માતની પણ જરૂર પડેછે. ૧૭ કારણ કે વસીઓત આદમીઓનાં મરણ પછી અમલમાં આવેછે, વસીઓત કરનાર જીવેછે તાંહાં સુધી કદી તેનું જોર નથી. ૧૮ વાસતે પેહેલા પણ લોહી વગર મુકરર નહીં થઈઓ. ૧૯ કેમકે મુસાઓ શરીઓતના હરેક હુકમ સરવ લોકોને કહીઓ પર પાણી તથા કીરમજી રૂઆં તથા ઠજોબ સુધાં વાછડાનું તથા બકરાંનું લોહી લીધું, ને કીતાબ પર તથા સઘલા લોકોપર પણ છાંટીને કહીજી કે, ૨૦ “જે બંદોબસત ઝોદાઓ તમારો સાથે ડરા-વીઓ છે તેનું લોહી એ છે.” ૨૧ ને તેજ તરેહથી તેણે માંડવો તથા ખીદમ-તનાં બધાં વાસણ પણ લોહીઓ છાંટીઓ. ૨૨ ને શરીઓત પરમાણે આશરે બધી ચીજો લોહીથી પાક કરાઓછે; ને લોહી વેહેવડાવીઓ વગર માફી નથી થતી. ૨૩ તો આસમાની ચીજોના નમુનાઓ એમ પાક કરવા જોઈતા હતા, પણ ખુદ આસમાની ચીજો તે કરતાં એથી બેહતર કુરબાનીઓથી પાક થાઓ. ૨૪ કેમકે ખરીસત હાતથી બનેલાં પાક મકાનો જે ખરાનાં નમુના છે, તેમાં ગઈઓ નથી, પણ આપણે સારૂ ઝોદાની આગલ હાજર થવાને આસમાનમાં ગઈઓ છે. ૨૫ ને જેમ આગલ સરદાર કાહીન ખીજનું લોહી લઈને પાકોનાં પાક મકાનમાં હરવરશા પેસે છે, તેમ એ વરિવાર પોતાને અરપણ કરે એમ નહીં; ૨૬ કેમકે જો એમ હો, તો દુનીઓની શરૂથી ઘણીવાર તેને સોહેવાની જરૂર પડતે; પણ હવે આખરી જમાનામાં એક વાર જાહેર થઈઓ કે પોતાની કુરબાની કરવાથી ગુનાહને ઠાલે. ૨૭ ને જેમ આદમીઓને એ-કવાર મરવું, ને તારપછી ઈતસાફ કરવા મુકરર થઈઓ; ૨૮ તેમ ખરીસતે ઘણાઓના ગુનાહ ઠાલી નાંખવા સારૂ એકવાર કુરબાની કીધી, ને જે તેની ગાહ જીઓછે તેઓને તારવા સારૂ ખીન ગુનાહ તે ખીજ વાર જાહેર થશે.

બાબ દશમો.

કેમકે શરીરમત આવનારી નીઆમતોનો છાહઓ છતાં, ને તેઓનો અ-
રો આકાર ન છતાં, જે કુરબાનીઓ તેઓ દર વરસા અહાવતા હતા તેથી જો-
ઓ તાંહાં આવતા તેઓને કદી કામીલ નહીં કરી શકતી. ૨ જો ઝમમ
હતે, તો તેઓ કુરબાની અહાવીઆથી શું પાછા ન રહેતે? કેમકે ઝમબાદત
કરનારા ઝમકવાર પાક થઈઆ છતાં ફરી ગુનાહનું દીલ તેઓને નહીં હતે. ૩
પણ તે કુરબાનીઓ વરસોવરસા ગુનાહોની ઇઆદ કરાવેછે. ૪ કેમકે ગો-
ધાઓનું તથા અકરાઓનું લોહી ગુનાહો મટાડે ઝમમ બની શકતું નથા. ૫
વાસતે દુનીઆમાં આવતાંજ તે કહેછે, “તે કુરબાની તથા અરપણો નહીં
આહીઆં, પણ મારે સાઈ તે બદન તમઆર કીવું છે. ૬ બલીદાન તથા પાપને
લીધેનાં અરપણમાં તારી કંઈ પરસંતા નહીં હતી; ૭ તારે મેં કહીજી કે, જો,
હું આવુંછઈ, (મારો બાબત કીતાબના દફતરમાં લખેલું છે) કે, અઝમ
આદા, તારી મરજી બજવું. ” ૮ ઉપર જરે તેણે કહીજી કે, કુરબાની તથા અર-
પણ તથા બલીદાન તથા ગુનાહને સાઈ કુરબાની જે શરીરમત પરમાણે કરાઝમે છે
તેઓ તે આહી નહીં, ને તું તેઓમાં શજી નહીં હતો, ૯ તારે તેણે કહીજી કે,
અઝમે આદા, જો તારો મરજી બજવાને હું આવુંછઈ, તો તે પેહેલાને મીઠાવે છે
કે ખીજને સાબેત કરે. ૧૦ તે મરજીથી ઇસુ ખરીસતનાં બદનની ઝમકજ વાર
કુરબાની કરવાને આરે આપણે પાક થઈઆ છઈએ. ૧૧ ને હરેક આદમ
હમેરા ખીદમત કરતાં, તથા જે કુરબાનીઓ ગુનાહ કદી મીઠાવી શકે નહીં તે
અકસર વખત અહાવતો ઉભો રહેછે. ૧૨ લકીન ગુનાહોને સાઈ ઝમકજ
કુરબાની હમેરાને સાઈ કરીને આદાની જમણી ગમ ઝમે જમ ઝોડા છે. ૧૩ ને
તારથી ઇતેજર કરેછે કે તેના દુરામનો તેનું પાઝમેઆસન કરાઝમે. ૧૪ કેમકે
તેણે ઝમકજ કુરબાનીથી જોઓ પાક કરાઝમે છે તેઓને હમેરાને લીધે કામીલ
કીધા છે. ૧૫ ને પાકરહે પણ જે અગાઉ કહીજી હતું તે પરથી આપણને
તે ગહવાઈ આપેછે; ૧૬ કે આદાવંદ કહેછે કે, “ તે દાહાડાઓ પછી હું જે
બંદોબરાત તેઓની સાથે કરરા, તે ઝમેજ છે કે, હું પોતાની શરીરમત તેઓ-
નાં દીલમાં મુકશા, ને તેઓની અકલ પર લખશા. ૧૭ ને તેઓના ગુનાહ
તથા તેઓની તકસીર હું કદી ઇઆદ નહીં કરશા”. ૧૮ હવે જાંહાં તેઓની
મારી થઈ છે, તાંહાં ફરી ગુનાહને સાઈ ખીજી કુરબાની જોઈતી નથી. ૧૯

વાસતે, અર્થે ભાઈએ, જરે આપણે દીલિરી હાંસલ કીધી, કે પાંચાંમાં પાક મકાનમાં ઇસુનાં લોહીથી દાખલ થઈએ ઇએને એક નવી તથા જીવતી રાહથી, ૨૦ જે તેણે પોતાની જીસમના પડદાને ફાડીને આપણે સાઈ તઈઆર કીધી; ૨૧ જરે આપણને સરદાર કાહોન છે કે જે જોદાનાં ધરનો મુખતીઆર છે, તારે આવા, ખરાં દીલ તથા કમાલ ઇમાન સાથે, ૨૨ ને દીલની ખુરાઈ પર છંટકારો કરીને તથા આપણાં બદનને સાફ પાણીથી ધોઈને નજદીક જઈએ- ૨૩ આપણી ઉમેદના એકરારને મજબુત પકડી રાખીએ, (કેમકે જેણે વાએદો આપીએ છે તે સાચો છે.) ૨૪ ને આપણે એક બીજને મોહોત તથા નેક કામમાં ઉસકેરવાને ધીઆનમાં રાખીએ. ૨૫ આપણે એકઠા થવાનું કેટલાએકની રીત પરમાણે ન મુકીએ, બલકે એક બીજને નશીહત કરીએ, ને તમે તે દાહોડો જેટલો પાસે આવતો જીએએએ તેટલું એમ જીઆદા કરો. ૨૬ કેમકે આપણે સાચાઈની એલખ પામીઆ બાદ જે જાણી ખુજીને ગુનાહ કરીએ તે ગુનાહોને સાઈ બીજી કુરબાની બાકી નથી, ૨૭ પણ ઇનસાફની બીહામણી રાહ જોવી તથા આતશી ગજબ, જે દુરામનોને ખાઈ નાંખે, તે બાકી રહે છે. ૨૮ જે જોઈએ મુસાની શરીઆતને વજોડી તે રહમ પામીઆ વગર એ કે તણુ શાહેદથી મરણ પામતો; ૨૯ તો જેણે જોદાના બેઠાને પગતલે છુંદીએ, ને જે બંદોખસતના લોહીથી પોતે પાક થઈએ હતો તેને નાપાક ગણીએ, ને ફજલના રહને ફગીએ, તે કેટલી જીઆદા કઠણ સજા આપેક થશે ? તેનો વીઆર કરો, કેમકે જેણે એમ કહીએ છે કે, ૩૦ “ જોદાવંદ કેહે છે, કે બદલો લેવો એ માઈ કામ છે, હું બદલો લેવરા;” ને ફરી કે, “જોદાવંદ પોતાના લોકોનો ઇનસાફ કરશે,” તેને આપણે જાણીએ છઈએ. ૩૧ જીવતા જોદાના હાતમાં પડવું એ બીહામણું છે. ૩૨ પણ આગલા દાહોડા તમે ઇઆદ કરો, જેમાં તમે રોરાન થઈને દુએની મોહોટી લડાઈએની બરદાસત કીધી. ૩૩ એમાંનું થોડુંક તો એ વાસતે કે લાજ પામવા તથા મુસીબત ઉડાવવાનો તમે નમુનો થઈએ; ને થોડું એ વાસતે કે જેએની એ રીતે બદ સલુકી થતી હતી તેએના શરીક તમે થાએ. ૩૪ કેમકે તમે મારા બંધનમાં હમદરદી થઈએ, ને પોતાના માલોની લુટ ખુશીથી કબુલ કીધી, એ જાણીને કે આપણે સાઈ એક બેહતર મીલકત આસમાન પર છે, જે કાએમ રહેશે. ૩૫ વાસતે તમે પોતાના બરોસાને ના છોડો, કેમકે તેનું ફલ મોહોડું છે. ૩૬ કેમકે તમને સખરની જરૂર છે, કે તમે જોદાની મરજી પર

અમલ કુરીને વાચ્છેદાનું ક્ષલ પામી. ૩૭ કેમકે જે આવનાર છે, તે થોડી વાર પછી આવશે, ને વીલંબ નહીં લગાડશે. ૩૮ ને રાસત હમાનથી જીવશે; અગર કોઈ પાછો હટે, તો મોરો જીવ તેનાથી રાજી નહીં થશે. ૩૯ તોપણ આપણે તેઓમાંના નથી જેઓ હલાકત સુધી પાછા હટે છે; પણ તેઓમાંના છઠ્ઠા જેઓ જનના તારણ સુધી હમાન રાજે છે.

આખ અંગીઆરમો.

ઈમાન ઉમેદની ચીજોનો આધાર, ને અનદીઃ ચીજોનો સાહેદ છે.

૨ કેમકે તેથી વડીલો સાહેદી પામેલા થઈશ્યા. ૩ ઈમાનથી હમે જાણીએ છઈએ કે ઓદાના કલામથી આલમો બની છે, એવી કે જે ચીજો દેખાએ છે તે દેખાઈતી ચીજોથી નથી થઈ. ૪ ઈમાનથી હાથેલે કાઈન કરતાં બેહતર કુરઆનો ઓદાને ચહુડાની, તેથી તે રાસત છે એમ તેની આખત ગહવાઈ અપાઈ; ઓદાએ તેનાં દાનો આખત સાહેદી આપી, ને તેથી તે સુઆ પછી પણ બોલે છે. ૫ ઈમાનથી હજોખ ઉઠાવી લેવાઈએ કે તેને જાત નહીં લાગે, ને તે જડીએ નહીં, કેમકે ઓદાએ તેને ઉઠાવી લીધો, કારણ કે તેના ઉડી જવાના પહેલાં તેની આખત એ ગહવાઈ અપાઈ હતી કે તેણે ઓદાને રાજી કીધો. ૬ પણ ખીન ઈમાન તેને રાજી કરવો બનતું નથી; કેમકે ઓદાની પાસે જે જાએ છે, તેને એ એકાંત રાખવું જોઈએ કે તે છે, ને જે તેને ડેરોસથી રોધે છે, તેને બદલો આપનાર તે છે. ૭ ઈમાનથી જુલે જે ખીનાએ તે વખત નજર પડતી નહીં હતી તે આખત ઓદાથી આગાહી પામીને ઓકથી પોતાનાં કુટુંબને બચાવા સારૂ વાહાણુ બનાવીશ; તેથી તેણે દુનીઆને યુનાહગાર ડરાવી, ને જે રાસતી હમાનથી મલે છે તેનો વારસ તે થઈએ. ૮ ઈમાનથી ઈબ્રાહીમ જે મકાન પોતે વતનને સારૂ પામનાર હતો, તેમાં જવાને તે તે ડાહઆ પર ફરમાન-બરદાર થઈએ; ને પોતે કાંઈ જાએ છે એ ન જાણતાં નીકળીએ. ૯ ઈમાનથી તેણે વાચ્છેદાની જમીન પર એમ મકાન કીધો કે જોઈએ તે તેની નથી, ને ઈસિહાક તથા ઈઆકુબ જેઓ તેની સાથે વાચ્છેદાના વારસ હતા તેઓ બરો-બર તંજુઓમાં રહીએ. ૧૦ કેમકે જે રોડેરને પાઈએ છે, જેનો બનાવનાર તથા વસાવનાર ઓદા છે, તેમાં જવાની તે રાહ જોતો હતો. ૧૧ ઈમાનથી સારા પણ ધરબ ધરવાને તાકાત પામી, ને જાણવાનો વખત વીતીએ બાદ જાણી; કેમકે જેણે વાચ્છેદા આવી એ તેને તેણે સાચો ગણીએ. ૧૨ વાસતે એકથી, ને તે પણ

મુઆલાના સરખો, તેનાથી આસમાનના સીતારા તથા દરીઆ કીનારાની બેશુ-
 માર રેતી જેવી આલાદ પેદા થઈ. ૧૩ આ બધા હમાનમાં મરી ગઈઆ,
 ને વાઆદાઆને નહીં પોહોંચીઆ, પણ તેઆને દુરથી દીઠા, ને બરોસો કીધો,
 ને કબુલ કરી લીધા, ને આકરાર કીધો કે પોતે જમીનપર પરદેશી તથા મુસાફર
 છે. ૧૪ કેમકે આઆ આવી વાતો કહેછે, તેઆ સાફ દેખડાવે છે કે તેઆ કોઈ
 વતન શોધે છે. ૧૫ ને આ મુલકથી તેઆ નીકલીઆ તેપર આ તેઆઆ
 ચીત રાખીજી હોતે, તો પાછા કરવાની ફરમુદ તેઆને હતી. ૧૬ પણ તેઆ આક
 બેહતર મુલકની, આ આસમાની. તેની હંતેબરી રાખેછે; વાસતે આદ તે-
 આને આદા કહેવાતાં શરમાતો નથી, કેમકે તેણે તેઆને સાર આક શહેર
 તમઆર કીધું છે. ૧૭ ઇગિરાહીમની આજમાઆશા જરે થઈ તારે તેણે ઇ-
 માનથી ઇસહાકને આરપણુ કીધો, ઇઆને વાઆદા આ પામીઆ તેણે પોતાનો
 આકલતો દીકરો આરપણુ કીધો. ૧૮ જોની આખત આમ કહેવાજી હતું કે, “ઇસ-
 હાકથી તારી નસલ કહેવારો.” ૧૯ તે આમ સમજતો હતો કે મુઆલાંઆને
 ઉઠાડવાને આદ કાદર છે, ને તેઆમાંથી તમસીલની તોરે તે તેને પામીઆ.
 ૨૦ હમાનથી આવનારી આજો આખત ઇસહાકે આકુબને તથા ઇસાવને
 દુઆ દીધી. ૨૧ હમાનથી આકુબે મરતી વેલા ઇઉસફના બેહુ દીકરાઆને
 દુઆ દીધી, ને પોતાની લાકડીના માથા પર થોભીને સજદો કીધો. ૨૨ હ-
 માનથી ઇઉસફે મરતી વખતે બની ઇસરાઆલના નીકલવા આખત કહીજી, ને
 પોતાનાં હાડકાં આખત હુકમ આપીઆ. ૨૩ હમાનથી મુસા જરે જનમીઆ
 તારે તેણે મહીના સુધી તેનાં મા આપથી સંતડાઈઆ; કેમકે તેઆઆ દીહું કે
 તે ખુબસુરત છાકરો છે, ને તેઆ પાદશાહના હુકમથી ખીધાં નહીં. ૨૪ હમા-
 નથી મુસાઆ ઉમરે પોહોંચીઆ પર ફારોની દીકરીનો દીકરો કહેવાવાને ના
 પાડીજી; ૨૫ ગુનાહનાં મુખ કે આ યોડી મુદતનાં છે, તેઆ ભોગવવા કરતાં
 આદના લોકો સાથે દુઆ ઉઠાવવાં તેણે પ્રસંદ કીધું. ૨૬ મીસરના ખજના કરતાં
 આસત આખતની નીંદા આદા દોલત છે, આમ તેણે ગણીજી; કેમકે તેની
 નેગાહ બધો પામવાપર હતી. ૨૭ હમાનથી પાદશાહના ગુસાને નહીં ખીહીને તેણે
 મીસર છોડીજી; કેમકે આ આનદીઠ છે તેને ગોઠઆ આઠને તેણે સહીજી. ૨૮
 હમાનથી તેણે પાસખા જસન તથા લોહી છાંટવાનું પાલીજી, કે આ આણે પેહલા-
 ડાઆને હલાક કીધા તે તેઆને છેરે. ૨૯ હમાનથી તેઆ આમ મુકી
 જમીન પરથી તેમ લાલ દરીઆમાંથી પાર ગઈઆ; મીસરીઆ તેમ કરવા

ગઠઆથી ગુંગલાઈ મુઝ્યા. ૩૦ હમાનથી હરીઓને કોઠ સાત દાહાડા મુધી ઘેરી લીધા પર પડી ગઠઆ. ૩૧ હમાનથી રાહાબ છીનાલ તે બસુસોને સલામત પોતાનાં ધરમાં લીધાથી બેઠમાનોની સાથે હલાક નહીં થઈ.

૩૨ હવે હું વધારે શું કહું? કેમકે ગીદીઓને તથા બારાક તથા સામસન તથા ઇંચકતા તથા દાઉદ તથા સામુઓલ તથા નબીઓ બાબત બીઆન કરવાને મને વખત નથી. ૩૩ તેઓ હમાનથી પાદરાહતોપર ફૂતેહ પામીઆ, રાસતીનાં કામ કીધાં, વાઓદા હાંસલ કીધા, સહીઓનાં ખોહો બંધ કીધાં; ૩૪ આતરાની તેજી બુબવી, તલવારની ધારથી બચી ગઠઆ, કમજોરીમાં જોરાવર થઈઆ, લડાઈમાં બાહાદુર બનીઆ, ૩૫ ને બેગાનાઓની ફોજોને નહસાડી: ઓરતો પોતાના મુઓલાઓને પાછાં ઉઠવાથી જીવતાં પામીઆ; ને કેટલાઓકે જોત મુધી જુડાઈ ગઈઆ, ને છુટકારો કબુલ નહીં કીધો. કે બેહતર કીઆમત તક પોહોચે. ૩૬ ને કેટલાઓકે મસખરીઓએ તથા કોરડાઓએ, ને બંધનોથી પણ, તથા કેદપણાથી, પરખ પામીઆ. ૩૭ તેઓ પથરોથી મરાઈઆ, આરીઓથી ચીરાઈઆ, હમતેહાન પામીઆ; તલવારની ધારથી મારીઆ ગઈઆ, ગેટાંનાં આમડાં તથા બકરાંનાં આમડાં પેહેરીને ફરતા રહીઆ; તંગીમાં, મુસીબતમાં, તથા દુખમાં પોડાતા હતા. ૩૮ (દુનીઆ તેઓને લાઓક નહીં હતી;) તેઓ રાનોમાં, તથા પાહોડામાં, તથા પરથવીની ખોહો ને યુક્ષોમાં રખડતા હતા. ૩૯ ને ઓ સરવ હમાનથી શારી ગઠવાઈ પામીઆ, પણ વાઓદા તક નહીં પોહોચીઆ. ૪૦ ઓઓ આપણા વાંતા કામીલ ન થાઓ વાસને ખોદાઓ આપણે સાફ જીઆદા બેહતર ચીજ અગાઉથી તઈઆર કીધી હતી.

બાબ બારમો.

તો આપણી આસપાસ રાહેદી આપનારાઓની ઓંટલી વાદલ-રૂપ નીડ છે, તારે આપણે હરેક બોજ તથા સેહેજથી ઘેરી લેનાર ગુનાહ નાંખી દઈએ, ને આપણી આગલ મુકેલી દોડ પર સબર બેચીને દોડીએ. ૨ આપણા હમાનનું મુલ તથા તેને કામીલ કરનાર ઇસુને જોતાં; કે જોણે પોતાની આગલ મુકેલી ખુશીને લીધે શરમંદગીને હીસાબમાં નહીં લાવીને કરસ સહીઆં, ને ખોદાનાં તખતની જમણી ગમ બેઠા છે. ૩ જોણે પોતા પર ગુનાહ-ગારોની ઓંટલી બધી ઉલટી તકરાર સહી તેનો વીઆર ઓ સાફ કરો, કે તમે પોતાનાં દીલમાં થાકીઓથી કમજોર નહીં થાઓ.

૪ તમે ગુનાહની ઉલટાઈમાં ઢોરોસ કરીને હજી લોહી સુધી અટકાવીજ નથી. ૫ ને જે નરીહત ફરજંદોની તરેહ તમને કરાએ છે તે તમે બુલ્કી ગઈએ કે, “એએ મારા દીકરા, ખોદાવંદની સજને તું તુછે ના કર, ને તે જરે તને ધમકાવે તારે શીકસતેદીલ થઈ ના જ. ૬ કેમકે ખોદાવંદ જેનાપર પીઆર કરે છે, તેની તે સજ કરે છે, ને જે હરેક દીકરાને તે કચુલ કરે છે, તેને મારે છે.” ૭ જે તમે સજ સહો છેએ, તો જેમ દીકરાએ સાથે તેમ તમારી સાથે ખોદા વેહેવાર પાડે છે, કેમકે બાપ સજ કરતો નથી, એવા કહીએ દીકરો છે? ૮ પણ સજ, જેના ભાગીઆ સરવ છે, તે વગર જે તમે છેએ, તો તમે દીકરા નથી, પણ હરામકારીના છેએ. ૯ વલી આપણા જીસમાની બાપોએ આપણી સજ કીધી, ને આપણે તેએની અદબ રાખી, તો શું આપણા રહોના બાપના હુકમમાં તેથી જીઆદ રહીને નહીં જીવીએ? ૧૦ કેમકે તેએએ તો કેટલાએક દાહાડા સુધી પોતાને જેમ રાઈ લાગીજ તેમ આપણી સજ કીધી, પણ એણે તો આપણા ફરજંદાને સાર, કે આપણે તેની પાકીજગીમાં રારીક થઈએ. ૧૧ કોઈબી સજ હમણા ખુશી કરનાર લાગતી નથી, પણ દલગીર કરનાર છે; પણ આખરે જેએ તેથી તરખીઅત પામે છે તેએને રાસતીનાં ફલ એનથી બખરો છે. ૧૨ વાસતે ઠીલા હતોને, તથા નબલાં ઘુંટણોને તમે મજબુત કરો; ૧૩ ને પોતાના પગોને સાર સીધા રસતા કરો, કે જે લંગડા છે તે ભટકાએ નહીં; પણ સમા કરાએ.

૧૪ બધા લોકો સાથે સલાહ રાખો, ને પાકીજગીની ખેરવી કરો, જે વગર ખોદાવંદને કોઈ જરો નહીં. ૧૫ તમે બહુ હુશીઆર રહો કે કોઈ ખોદાનો ફજલ પામવામાં પાછલ નહીં પડે, રખે કોઈ કડવી જડ ઉગવાથી તમને તસદી દે, ને તેથી બહુ લોક નાપાક થઈ જાએ; ૧૬ રખે કોઈ ઇસાવની પડે જનાકાર ઇઆ બેદીન થાએ, તેણે થોડા ખોરાકને સાર પેહેલો ઠાનો પોતાનો હક વેચીએ. ૧૭ કેમકે તમે જાણોએએ કે તારબાદ ખરકતનો વારસ તે થવા આહોતો હતો, પણ નાકચુલ કરાઈએ, ને તોબા કરવાને તેણે આંસુએથી બહુ રોધીજ, તોપણ તે જગીઆ નહીં પામીએ. ૧૮ વલી તમે એવાંએની પાસે આવીઆ નથી, ઇઆને અડકાનાર પાહાડની, તથા બલતી આગની, તથા અંધરાએલા આસમાનની, તથા અંધકારની, તથા તોફાનની, ૧૯ તથા રણસીંઘડાના અવાજની, તથા વાતની એવી વાણીની

કે જેના સાંભલનારાઓએ અરજ કીધી કે તે બોલવું તેઓની સાથે ફરી ન થાઓ. ૨૦ કેમકે જે ઠરાવી આપીજી હતું, તે તે લોકોથી સેહેવાજી નહીં, ને જો કોઈ જનવર પણ પાહાડને અડકે, તો તે પથરે મરાઓ, ઇચ્છા બાલાથી વીંધાઓ, ૨૧ ને જે દેખાઈજી તે ઓવું ખીલામણું હતું કે મુસાઓ કહીજી કે, “હું બહુ ખીહુંછી, ને ખુશુંછી.” ૨૨ પણ તમે સીઓન પાહાડની પાસે આવીઆ છેઓ, ને જીવતા ઓદાના રોહેરની પાસે, ઇચ્છાને આસમાની ઇશાલેમની પાસે, ને હબરો હબર શીરેરાતાઓની ગણુતી પાસે, ૨૩ પેહેલાઠાઓ જેઓનાં નામ આસમાનમાં લખેલાં છે તેઓની આખી મીજલસ ઇચ્છાને મંડીની પાસે તથા સહુના ઇનસાફ કરનાર ઓદાની પાસે, તથા કમાલ થઓલા રાસેતાના રહેની પાસે, ૨૪ તથા નવા અંદોબસતના દરમીઓની ઇસિની પાસે, ને જે છાંટવાનું લોહી હાખેલના લોહી કરતાં બેહતર બોલે છે તેનો પાસે આનીઆ છેઓ. ૨૫ જે બોલે છે તેને તમે નાકબુલ ન કરો, વાસતે હુશીઆર રહે; કેમકે જેણે જમીન પર તાલીમ કીધી, તેને જેઓએ નાકબુલ કીધો, તેઓ જો બચીઆ નહીં, તો આસમાનપરથી તાલીમ આપનારથી જો આપણે મોહો ફેરવીજી તો કેમ બચશું? ૨૬ તેના અવાજે જમીનને તેવખતે હલાવી, પણ હવે તેણે વાઓદો આપીને કહીજી છે કે, “ફરી ઓકવાર હું ફકત જમીનને નહીં, પણ આસમાનને પણ હલાવી નાંખશ.” ૨૭ ને “ફરી ઓકવાર” ઓ વાત ઓમ બતાવે છે કે જે ચીજો હલાવાઓ છે, તેઓ બનાવેલી ચીજોની પેઠે ઠકી જઓ છે, ઓ વાસતે કે જે ચીજો ઠલનાર નથી, તેઓ કાઓમ રહે. ૨૮ વાસતે આપણે ન હલાવનાર પાદરાહત પામીને ફજલ પકડી રાખીઓ, જેથી ઓદાની અંદગી પસંદ પડતી રીતે અદબ તથા ઓદાઈ ઓફની સાથે કરીઓ. ૨૯ કેમકે આપણે ઓદા ભરામ કરનારી આગના જેવો છે.

બાબ તેરમો.

બા. ઇચ્છાપરની માંહાખત રહે. ૧ મુસાફરોને પહરોણા રાખવાનું તમે ન બુલો, કેમકે તેથી કેટલાઓને ન જાણતાં શીરેરાતાઓને પહરોણા રાખીઆ છે. ૩ કેવીઓને ઓમ ઇચ્છાદ કરો કે ગોઠવ્યા તમે તેઓની સાથે કેદમાં રીક છેઓ; ને તેમજ જેઓ રંજમાં છે તેઓને, કે તમારાં પણ તેઓનાં સરખાં બદન છે. ૪ લગન કરવાં સહુમાં ભલાં છે, ને ખીજાનું નાપાક નહીં;

પણુ હરામકારીઓ તથા જનાકારીઓનો ધનસાક્ષી જોદા કરશે. ૫ તમારી ચાલ લાલચ વીનાની થાઓ; પોતાની પાસે જે છે તેથી સંતોરા રાખો; કેમકે તેણે કહ્યું છે કે, “હું તને હરગેજ નહીં મુકરા, ને હું તને નહીંજ છોડશા.” ૬ વાસતે આપણે ખાતરજમાથી કહી રાખીએ કે જોદાવંદ મારો મદદગાર છે, આદમી મને શું કરશે તે બાબત હું ખીહીનાર નહીં. ૭ તમે તમારા પેશવાઓને, જેઓએ તમને જોદાની વાત કહી છે, તેઓને ઇઆદ કરો, ને તેઓની ચાલના અંતપર વીચાર રાખીને તેઓના ઇમાનની પાછલ ચાલો. ૮ ઇસુ ખરોસત ગઈ કાલે તથા આજે તથા હમેશા એકસાન છે. ૯ તમે રંગ રંગની બેગાની તાલીમથી હીઆં તાંહાં દોરતા ના કરો, કેમકે એ બેહતર છે કે દીલ કબલથી મજબુત થાઓ; ખાવાનાંઓથી નહીં, જેથી તેઓની પછવાડે જનારાઓને કંઈ કશુંદો થઈઓ નહીં. ૧૦ આપણને એવી કુરબાનગાહ છે કે તેપરનું ખાવાનો એખતીઆર માંડવામાં ખીદમત કરનારાઓને નથી. ૧૧ કેમકે ગુનાહને લીધે જે જનવરોનું લોહી સરદાર કાહીનથી પાક જગેમાં લવાએ છે, તેઓનાં શરીર છાવણી બાહાર બલાએ છે. ૧૨ વાસતે ઇસુએ પણ પોતાનાં લોહીથી લોહીને પાક કરવા સાઈ મેર્યા બાહાર સહીજી. ૧૩ એ સાઈ આપણે તેનું અપમાન સેહેતાં તેની પાસે છાવણી બાહાર જઈએ. ૧૪ કેમકે હીઆં આપણને રેહેનાર રેહેર નથી, પણ એક આવનારને આપણે શોધીએ છઈએ. ૧૫ તો તેને આરે આપણે શુકરની કુરબાની ઇઆને તેનાં નામને કબુલ કરવાથી હોઠાનું ફલ હમેશા ચહડાવીએ. ૧૬ ને બલાઈ તથા સખાવત કરવાનું તમે ના બુલો, કેમકે એવી કુરબાનીઓથી જોદા ખુરા થાએ છે. ૧૭ તમે પોતાના પેશવાઓને આનીને તેઓને તાબે થાઓ, કેમકે હીસાબ આપનારાઓની પઠી તેઓ તમારા પરાણોની ચોક્કા કરે છે, તમે એ સાઈ તાબે થાઓ કે તેઓ ખુશીથી તે આપે, ને ગમથી નહીં; કેમકે તે તમારે સાઈ નુકસાન છે. ૧૮ તમે હમારે સાઈ દુઆ માગો, કેમકે હમે એકીન જાણીએ છઈએ કે હમે નેક નઈઅત છઈએ, બધી વાતોમાં સાચી દીઆનતથી રેહેવા ચાહીએ છઈએ. ૧૯ ને હું અરજ કરું છું કે તમે એ કરો; આસ કરીને એ કે તમારી પાસે માઈ પાછું આવવું જલદી થાએ.

૨૦ હવે સલાહનો જોદા જે હમેશાંના અંદોબસતનાં લોહીથી ગેટાંના મોહોટા રખેવાલ આપણા જોદાવંદ ઇસુને મુએલાંઓમાંથી પાછો લાવીઓ, ૨૧ તે તમને હરેક નેક કામને સાઈ એવા કામીલ કરે કે તમે તેની મરજી પાલો, ને

તેની નજરમાં જે પસંદ આવેછે, તે તમારામાં ઇસુ ખરીસતને વસીલે કરે: તેની ખુલ્લગી હમેશાં હમેશ થાઓ. આમીન.

૨૨ અમે ભાઈઓ, હું તમારી એલતેમાસ કહું છઉં કે નશીહતની વાત માનો, કેમકે મેં મુખતેસરમાં આ પતર લખીજી છે. ૨૩ જાણો કે ભાઈ તોત્રાથી છુટીઓ છે, જે તે વેહેલો આવે, તો તેની સાથે હું તમને મલશ. ૨૪ તમે તમારા સઘલા આગેવાનોને તથા સઘલા પવીતરોને સલામ કોહો; ઇતાલીમાંના તમને સલામ કહેછે. ૨૫ તમ સઘલા સાથે ફૂલ થાઓ. આમીન.

૬આકુબનું પતર.

બાબ પેહેલો.

ખોદા તથા ખોદાવંદ ઇસુ ખરીસતનો ખંદો ૬આકુબ વેરાઈગઓલા બાર શીરકાને સલામ કહેછે.

૨ અમે મારા ભાઈઓ, જરે તમે તરેહ તરેહની અજમાઓમાં પડો, તારે તે કમાલ ખુશી ગણો. ૩ અમે જાણીને કે તમારા ઇમાનની અજમાઓ સખર પેદા કરેછે. ૪ પણ સખરને કામ પુરું કરવા દેઓ, કે તમે કામીલ તથા પુરા થાઓ, ને કસામાં અધુરા નહીં. ૫ ને તમારામાંનો જે કોઈ દાનાઈમાં નાકેશ છે, તો ખોદા જે સરવને દાતારપણથી આપછે, ને ઇપકો દેતો નથી, તેની પાસે તે માગે, ને તે તેને આપરો. ૬ પણ ઇમાનથી માગે, કંઈ શક ન રાખે, કેમકે જે શક રાખેછે, તે દરીઆના મોજાં જેવો છે જે પવનથી હડસેલાઓ તથા હલાવાઓ છે. ૭ તે રાખસ ઓમ ન સમજે કે ખોદાવંદથી તેને કંઈ મલરો. ૮ જે મનવાલું માણસ પોતાની સઘલી આલમાં ડગમગાઓ છે.

૯ ને જે ભાઈ નીચ છે, તે પોતાની ખુલંદી પર ફૂપર કરે. ૧૦ ને જે દોલતમંદ છે, તે પોતાના નીચપણા બાબત; કેમકે ઘાસનાં ફુલની પેઠે તે જતો રેહેશે. ૧૧ કેમકે સુજ જાલથી ઉગીઓ કે ઘાસને ચીમલાવે છે, ને તેનાં ફુલ ખરી પડેછે, ને તેની ખુબસુરતી જતી રેહેછે; તેમ દોલતમંદ પણ પોતાના મારગમાં ચીમલાઈ જરો. ૧૨ મુમારક છે તે રાખસ જે અજમાઓશની બરદાસત કરે છે, કેમકે જરે તેની અજમાઓશ થઈ રેહેશે તારે હુંદગીનું તાજ જે બાબત ખોદાઓ તેનાપર પીઆર કરનારઓને વાઓદા આપીઓ તે તે પામરો. ૧૩ જે કો-

ધ/ધમનેહાનમાં ફેસે તેણે ઝંમેમ નહીં કેહેવું કે ખોદાથી ધમિતેહાનમાં હું ફેસીઝ્મો છર્ણ, કેમકે ખોદા બદીથી અજભાધઝ્મો જતો નથી, ને કોઈને અજભાવતો પણ નથી. ૧૪ પણ હરેક રાખસ પોતાના હવસોથી ખેંચાઝ્મોલા તથા લાલચુ થઈને બદીમાં ફેસે છે. ૧૫ પછી હવસ હામીલ થઈને ગુનાહને જણેછે, ને ગુનાહ તમામી તક પોહોંચીને જાતને જણેછે. ૧૬ મારા પીઆરા ભાધઝ્મો, તમે ફેરેખ ના આઝ્મો. ૧૭ હરેક ઉમદી બખરોસ, તથા હરેક કામીલ નીઆમત ઉપરથી છે, ને રોરાની ઝ્મોના આપની તરફથી ઉતરેછે, જેમાં બદલાવા તથા ફેરી જવાનો છાધઝ્મો પણ નથી. ૧૮ તેણે પોતાની મરજીથી સાચાઈના કલામે આપણને ઝ્મો સાફ જનમાવીઆ કે આપણે તેના મખલુકોમાં પેહેલાં ફેલોના જેવા થઈઝ્મે. ૧૯ ઝ્મે વાસતે, ઝ્મે મારા પીઆરા ભાધઝ્મો, હરેક માણસ શાંબલવાને ઉતાવળો, બોલવાને ધીમો, તથા ગુસામાં ધીરો થાઝ્મે. ૨૦ કેમકે આદમીનો ગુસો ખોદાની રાસતીનાં કામ નથી કરતો. ૨૧ વાસતે બધી ગંદગી તથા ફાલતુ બદીને ફેંકીને જે કલામ પેવંદ કીવેલો છે, ને જે તમારા જન તારી રાકેછે, તેને નમનતાઈથી કપુલ કરો.

૨૨ પણ તમે વાત પાલનારા થાઝ્મો, પોતાને ભુલવતાં ફકત શાંબલનારા ન થાઝ્મો. ૨૩ કેમકે જે કોઈ વાતનો પાલનાર નથી, પણ ફકત શાંબલનાર છે, તો તે પોતાનું જોહો આરસીમાં જોનાર રાખસના જેવો છે. ૨૪ કેમકે તે પોતાને જુઝ્મેછે, પછી તાંહાંથી જઝ્મેછે, ને પોતે કેહેવો હતો, ઝ્મે તુરત ભુલેછે. ૨૫ પણ આજદગીની કમાલ શરીઅતમાં ડોકીઆં કરીને જે જુઝ્મેછે, ને તે પરમાણે ચાલે છે, તે શાંબલોને ભુલનાર નથી, પણ અમલ કરનાર થઈને પોતાના અમલમાં મુઆરક થશે. ૨૬ અગર તમારે દરમીઆન કોઈ પોતાને દીનદાર જાહેર કરેછે, ને પોતાની જીભને લગામ નથી આપતો, પણ પોતાનાં દીલને ફેરેખ ઝ્મોપેછે, તો તેની દીનદારી ખાતલ છે. ૨૭ ખોદા ધંઆને આપની આગલ જે દીનદારી પાક તથા બેઝ્મેખ તે ઝ્મે છે કે, નખાપાને તથા વીધવાઝ્મોને તેઝ્મોનાં દુખની વેલા જેવા જવું, ને પોતાને દુનીઆથી બેડાધ રાખવો.

બાબ બીજો.

મારા ભાધઝ્મો, આપણા જાહોજલાલી ખોદાવંદ ધ/સુ ખરીસતનું ધમાન આદમીઝ્મોની તરફદારી કરવા સાથે ના રાખો. ૨ કેમકે સુંનાની વીઠીવાલું

માણસ, જેના અંગ પર શારો પોશાક છે, તે જો તમારી મીઠ્ઠલસમાં આવે, ને કોઈ ગરીબ જેના અંગ પર મેલાં લુગડાં છે તે પણ જો આવે, ને શારો પોશાક પેહેરવાને જોઈને તમે કહો છો ઝમ્મા કે, ૩ તમે હીઝાં શારે ડેકાણે બેરો; પણ ગરીબને કહો છો ઝમ્મા કે તું તાંહાં ઉભો રહે, ઇઝ્મા હીઝાં મારાં પાઝમ્માસન પાસે બેશ. ૪ તો શું તમે પોતામાં તરફદારી નથી કરતા, ને બદ ખીઝાલના શું હાકમ નથી થઈઝ્મા ? ૫ મારા પીઝ્મારા ભાઈઝમ્મા, તમે શાંભલો, ઝા દુનીઝ્માના ગરીબો ઇમાનમાં દોલતમંદ થાઝમ્મા, ને ખોદાઝમ્મા પોતા પર પીઝ્માર કરનારાઝ્માને પાદશાહત આપવાને જે વાઝમ્માદો આપીઝ્મા તેના વારસ થાઝમ્મા, વાસતે શું તેણે તેઝ્માને પસંદ નથી કીધા ? ૬ લેકીન તમે ગરીબોને ધીકારીઝ્મા છે. દોલતમંદો શું તમ પર જીલમ નથી કરતા, ને અદાલતોમાં તમને ધસડી નથી લઈજતા ? ૭ શું તેઝ્મા જે બુજરગ નામ તમ પર મુકેલું છે તેની ઠઠા નથી કરતા ? ૮ જો તમે પાદશાહી શરીઅતને કીતાબ મુજબ પુરી કરો, કે “ તું પોતા સરખો પોતાના પેડાસી પર પીઝ્માર કર,” તો ધણું શાઈ કરો છો ઝમ્મા, ૯ પણ જો તમે તરફદારી કરો છો ઝમ્મા, તો ગુનાહ કરો છો ઝમ્મા, ને તકસીર કરનારાઝ્માના જેવા શરીઅતથી સાબેત થાઝ્મા છે ઝમ્મા. ૧૦ કેમકે જે કોઈ કુલે શરીઅત પાલે છે, ને કૂકત ઝમ્મા વાતમાં મુકરો, તો તે બધીનો ગુનાહગાર થાઝમ્મા છે. ૧૧ કેમકે જેણે કહીઝીં કે તું જના ન કર, તેણેજ કહીઝીં છે કે તું ખુન ન કર, વાસતે જો તું જના કરતો નથી, પણ ખુન કરે છે, તો તું શરીઅત તોડનાર થાઝમ્મા છે. ૧૨ જેઝ્માનો ઇનસાફ ઝાબદગીની શરીઅત પરમાણે થનાર છે તેઝ્માની પેડે બોલો ને કરો. ૧૩ કેમકે જેણે રહમ નથી કીધો, તેનો ઇનસાફ રહમ વીના થરો. ને ઇનસાફ ડરવા પર રહમ ખુશી પામે છે.

૧૪ મારા ભાઈઝ્મા, જો કોઈ કહે છે કે, મને ઇમાન છે, પણ જો તેને અમલ નથી, તો શું ઇમાન તેને તારી રહે છે ? ૧૫ અગર કોઈ ભાઈ ઇઝ્મા બેહેન ઉધાડાં હોઝમ્મા, તથા રોજના અંન વગરનાં હોઝમ્મા; ૧૬ ને તમરામાંનો કોઈ તેઝ્માને કહે કે, સલામત જાઝ્મા, તાપો, ને તુરપત થાઝ્મા, તોપણ બદનને જે જરૂરનું છે તે જો તમે તેઝ્માને નથી આપતા, તો શું કાઝમ્માદો ? ૧૭ તેમજ ઇમાન પણ જો અમલ સાથે નથી, તો તે ઝમ્માકલો છતાં મુડદ છે. ૧૮ કદાચ કોઈ કહેરો કે તને ઇમાન છે, ને મને અમલ છે; તો તું તાઈ ઇમાન પોતાના અમલ વીના મને દેખાડ, ને હું માઈ ઇમાન પોતાના અમલથી તને દેખાડરા. ૧૯ તું ઇમાન લાવે છે કે ઝમ્મા ખોદા છે, ઝમ્મા તું શાઈ કરે છે;

દેવો પણ એ માને છે ને કાપે છે. ૨૦ પણ એ હલકા માણસ, તું કારે સમજરો કે અમલ વીના હમાન મુડું છે? ૨૧ આપણા બાપ હબરાહીમે કુરબાન પર પોતાના દીકરા હસહાકને ચહાવીએ તારે શું અમલથી તે રાસત નહીં ઠરીએ? ૨૨ તેના હમાને તેના અમલ સાથે કરાવીજી, ને અમલથી હમાન કામીલ થઈએ, એ તું જુએ છે. ૨૩ ને તે લખાણુ પુરું થઈજી જે કહે છે કે, “હબરાહીમ ખોદા પર હમાન લાવીએ ને તે તેને સારૂ રાસતી ગણાઈ;” ને તે ખલીલ અલલા કહેવાઈએ. ૨૪ તો તમે જુએ છે એ કે, એકલા હમાનથી નહીં, પણ અમલથી આદમી રાસત ઠરાવાએ છે. ૨૫ ને તે પરમાણે રાહાબ ધીનાલે પણ બસુસોને કબુલ કીધા, ને તેએને ખીજે રસતે ખાહાર મોકલીએ, તારે શું અમલથી તે રાસત નહીં ઠરાઈ? ૨૬ કેમકે જેમ રૂહ વીના બદન મુએલું છે, તેમ અમલ વીના હમાન પણ મુએલો છે.

બાબ તીજે.

મારા ભાઈએ, તમારામાં ઘણા ઉસતાદ ન થાએ, એ બહુને કે તેથી ઘણી સબ થાએ છે. ૨ કેમકે આપણે બધા વારેવાર તકસીર કરીએ છઈએ, જે કોઈ ખોલવામાં તકસીર કરતો નથી, તો તે કામીલ રાખસ છે; ને તે પોતાનું આખું બદન તાપે કરી રાકે છે. ૩ જુએ, ઘોડાએનાં માહોમાં આપણે લગામ આપીએ છઈએ કે તેએ આપણે તાપે રેહે, ને તેએનાં આખાં બદન ફેરવીએ છઈએ. ૪ જુએ, વાહાણો કેવાં માહોટાં છે, ને સખત પવનથી ઉડે છે, તો પણ જાંહાં સુકાનીની મરજી હોએ તાંહાં બહુ નાહાનાં સુકાનથી ફેરવાએ છે. ૫ તેમ જીભ પણ નાહાનું અંગ છે, પણ માહોટી કપ્પર કરે છે; જુએ, યોડી આગ કેહેવા માહોટા ઠગલાને સલગાવે છે. ૬ ને જીભ એક આગ છે, ને બદીની એક આલમ છે, જીભ આપણાં અંગોમાં એવી છે કે આખાં બદનને ડાગ લગાડે છે, ને પેદાએરાના ઘેરા સલગાવે છે, ને તે પોતે બહનથી સલગાવાએ છે. ૭ કેમકે હર કીસમના બનવર, તથા અલીઆં, તથા પેટે આલનારાંએમાંની તથા દરીઆમાં રેહેનારાંએમાંની હરેક બત તાપે કરાએ છે, ને માણસથી તાપે કરાઈ છે. ૮ પણ જીભને કોઈ માણસ તાપે કરી નથી રાકતું; એ તો એક બલા છે, જે ઠરતી નથી, ને માત લાવનાર જેહેરથી ભરેલી છે. ૯ આપણે તેથી ખોદા બાપને મુબારક કહીએ છઈએ, ને તેથી ખોદાની સુરત પરમાણે બનેલાં માણસોને બદદુઆ આપીએ છઈએ;

૧૦ તેજ મોહોથી મુખારકબાદી ને બદદુઆ નીકલે છે; મારા ભાઈઓ, ઝમ્મ થવું મુનાસીબ નથી. શું જરો ઝમ્મ નલમાંથી મીઠું તથા ખાઈ પાણી કાઠાડે છે? ૧૨ મારા ભાઈઓ, અંજીરી શું જઠતુનનાં ફલ લાની શકે છે? ઈઆ દરાખનો વેલો અંજીરોને? ઝમ્મ ઝમ્મકજ જરો ખાઈ તથા મીઠું પાણી કાઠાડી નથી શકતો.

૧૩ તમારામાં અકલમંદ તથા દાનાવ ઢોણુ છે? તે નેક આલથી દાનાઈની નરમાઈ સાથે પોતાનો અમલ દેખાડે. ૧૪ પણ જો તમે પોતાનાં દીલમાં કડની અદેખાઈ તથા જઘડા રાખો છેઓ, તો કુખર ના કરો, ને સાચાઈને ઉલટું જીવું ન ખોલો. ૧૫ ઝમ્મ દાનાઈ તે નથી જે ઉપરથી ઉતરે છે, પણ ઝમ્મ દુનીઆઈ, નફસાની તથા રોતાની છે. ૧૬ કેમકે જાંઠાં અદેખાઈ તથા જઘડા છે, તાંઠાં ઢેગે તથા હરેક બુઠું કામ છે. ૧૭ પણ જે દાનાઈ ઉપરથી છે તે પેહલી પાક છે, પછી સલાહ કરનારી, હલીમ, નરમ, રહમથી તથા શારાં ફૂલોથી ભરેલી છે, તરફદાર નથી, ને મકરખોર નથી. ૧૮ ને જે સુલાહ કરે છે તેઓ રાસતીનાં ફલ સુલાહે વાવે છે.

બાબ ચોથો.

તમારામાં લડાઈ તથા જઘડા કાંઠાંથી આવે છે? શું તમારાં અંગમાંના લડાઈ કરનાર હવસોથી નહીં? ૨ તમે ખાઉશ કરો છેઓ, પણ પામતા નથી; તમે મારી નાંખો છેઓ, ને મેલવવાને બહુ આહો છેઓ, પણ હાંસલ કરી શકતા નથી; તમે લડાઈ કરો છેઓ, ને જઘડો કરો છેઓ, પણ તમને નથી, કેમકે તમે માગતા નથી. ૩ તમે માગો છેઓ, પણ પામતા નથી, કેમકે તમે પોતાના હવસોપર ખરચવાને ખુરી રીતે માગો છેઓ. ૪ અઝમ્મ જનાકારીઓ તથા જના કરાવનારીઓ, શું તમે ઝમ્મ જાણતાં નથી કે, દુનીઆની દોસતી ખોદાની દુરામની છે, વાસતે જે ઢોઢ દુનીઆનો દોસત થવા આહે છે, તે ખોદાનો દુરામન છે. ૫ શું તમે ઝમ્મ વીચારો છેઓ કે ક્રીતાબ ખાલી કેહે છે કે, “જે રૂહ આપણામાં વસતી કરે છે તે અદેખાઈપર ઉભરાઝમ્મ છે.” ૬ પણ તે તો જીઆદા ફજલ બખરો છે, વાસતે તે કેહે છે કે, ખોદા મગરોને તુછ કરે છે, પણ નમણુતાઈવાલાને તે ફજલ બખરો છે. ૭ વાસતે તમે ખોદાને તાબે થાઓ, રોતાનની સાંભે થાઓ, ને તે તમારાથી નાહાસરો. ૮ તમે ખોદાની પાસે જઓ, ને તે તમારી પાસે આવરો; અઝમ્મ યુનાહગારો, તમે

પોતાના હાત ધુઓ, ને અઓએ મનવાલાઓ, તમે પોતાનાં દીલ પાક કરો. ૯ તમે અફરોસ તથા ગમ કરો, ને રડો, તમારું હસતું રોક, તથા ખુશી ઉદાસ થઇજાઓ. ૧૦ જોદાવંદની આગલ તમે નમણુતાઇ પકડો, ને તે તમને ઊંચા કરશે. ૧૧ અઓ ભાઇઓ, તમે અંક ખીજની બદગોઇ ના કરો, જે પોતાના ભાઇની બદગોઇ કરેછે, ને પોતાના ભાઇનો ધનસાફ કરેછે, તે શરી-અતને ઉલટું બોલેછે, ને શરીઅત પર ધનસાફ ડરાવેછે; ને જો તું શરીઅત પર ધનસાફ ડરાવેછે, તો તું શરીઅત પાલનાર નથી, પણ ધનસાફ કરનાર છે. ૧૨ શરીઅતનો આપનાર અંક છે, તે તારવાને તથા હલાક કરવાને શકતીવાન છે, તું કોણુ છે કે ખીજપર ધનસાફ ડરાવેછે?

૧૩ હવે ચાલો તમે જે કોહોછેઓ કે, આજ ધઆ કાલે હમે કલાણા રોહે-રમાં જઇને તાંહાં અંક વરસા ભર રહીશું, ને વેપાર કરીને નફા મેલવશું. ૧૪ પણ કાલે શું થશે અંક તમે જાણુતા નથી, કેમકે તમારી જીંદગી શું છે? તે તો ધુંઅર છે, જે થોડીવાર દેખાઓ છે, ને પછી ગેબ થઇ જાઓ છે. ૧૫ તે કરતાં તમારે અંક કહેવું જોઇઓ કે, જો જોદાવંદની મરજી હશે, ને હમે જીવતા રહીશું, તો અંક ધઆ તે કરશું. ૧૬ પણ હવે તમે પોતાના ગરવ કરવામાં કૂપર કરો છોઓ, અંકની બધી કૂપર છુટી છે. ૧૭ વાસતે જે બહુ કરી જાણુ છે, પણ કરતો નથી, તેને ગુનાહ લાગે છે.

બાબ પાંચમે.

અઓ દોલત મંદો, તમારી પર આવનાર આફતોને લીધે તમે હાઓ હાઓ કરતા રડો. ૨ તમારી મીલકત સરી ગઈ, ને તમારાં લુગડાં ઉધાઇથી ખાધલાં થઇયાં. ૩ તમારું સુંતું તથા રૂપું કીચઈ ગઈછે, ને તેનો કાટ તમ પર શાહેદ થશે, ને આતરાની પેડે તમારાં અંગ ખાઈ જશે. ૪ તમે છેલા દાહાડાઓને સાફ દોલત સંઘરી છે. જુઓ, જે મજુરોઓ તમારાં અંતર કાપીયાં છે, તેઓની મજુરી તમે દગાથી પાછી રાખી, તે ખુમ પાડેછે, ને કાપનારાઓની ખુમ ફેળેના જોદાવંદના કાનોમાં પેઠીછે. ૫ તમે જ-મીનાં પર અંક આરામ કીધો, ને મોજલા થઇયા છેઓ, મારીનાંખવાના દા-હાડાને સાફ તમે પોતાનાં દીલ સખત કીધાં છે. ૬ જે રાસત તેને તમે નારાસત ડરાવીઓ, ને મારીનાંખીઓ, પણ તેણે તમને અટકાવીયા નહીં.

૭ અમ્મિ ભાઈમ્મિ, ખોદાવંદના આવવા સુધી તમે સખર પકડો; જ્યુમ્મિ, ખેડુક જમીનનાં કીમતી ફલની રાહ જ્યુમ્મિ છે, ને પેહેલા તથા છેલ્લા વરસાદ પામીઆ સુધી તે બાબત સખર રાખે છે. ૮ તમે પણ સખર રાખો, પોતાનાં દીલને કામ્મિમ કરો, કેમકે ખોદાવંદનું આવયું પાસે છે. ૯ અમ્મિ ભાઈમ્મિ. તમ પર તકસીર ન કરાવામ્મિ વાસતે અમ્મિક ખીજ પર કચકચ ન કરો, જ્યુમ્મિ, ઇતસાફ કરનાર ખારણા આગલ ઉભો છે. ૧૦ અમ્મિ મારા ભાઈમ્મિ, જે નખીમ્મિમ્મિ ખોદાવંદનાં નામથી કહીજી છે તેમ્મિને દુખ ઉઠાવવાનો તથા સખર પકડવાનો નમ્મુનો તમે લેમ્મિ. ૧૧ જ્યુમ્મિ, જે સેહે છે તેમ્મિને નેકબખત આપણે ગણી અમ્મિછામ્મિ; તમે ઈમ્મિખની સખર બાબત શાંભલીજી છે, ને ખોદાવંદની મતલબને જાણોએમ્મિ કે ખોદાવંદ ધણો રહીમ તથા મેહેરખાન છે.

૧૨ સહુથી પેહેલાં મારા ભાઈમ્મિ, તમે સમ ન ખામ્મિ, આસમાનના નહીં, ઈઆ જમીનના નહીં, ઈઆ ખીજ કુંઠ સમ ન ખામ્મિ, પણ તમે દંડમાં ન પડો વાસતે તમારી હા તે હા, ને ના તે ના થામ્મિ.

૧૩ તમારામાં શું કોઈ દુખી છે? તો તે દુઆ માગે; શું કોઈ ખુશાલ છે? તો તે ગામ્મિલુ ગામ્મિ. ૧૪ તમારાં શું કોઈ ખીમાર છે? તો મંડરીના વડીલાને તે ખોલાવે, ને તેમ્મિ ખોદાવંદનાં નામથી તેને તેલ ચોલીને તેને સાર દુઆ માગે. ૧૫ ને ઇમાનની દુઆ ખીમારને ખચાવશે, ને ખોદાવંદ તેને ઉઠાડશે; ને જે તેણે યુનાહ કીધા હશે તો તે તેને માફ કરાશે. ૧૬ તમે સમા કરામ્મિ વાસતે પોતાના યુનાહ અમ્મિક ખીજની પાસે કચુલ કરો, ને અમ્મિક ખીજને સાર દુઆ માગો; રાસત રાખસનાં દીલના જોરથી કીધેલી દુઆ બહુ અસર કરે છે. ૧૭ અમ્મિલીઆ આપણા સરખો ઈનસાન હતો, પણ તેણે દુઆમાં અરજ કીધી કે વરસાદ ન વરસે; ને સાહાડા તણુ વરરા સુધી જમીન પર વરસાદ વરસીમ્મિ નહીં. ૧૮ પછી તેણે ફરી દુઆ માગી ને આસમાને વરસાદ આપીમ્મિ, ને જમીને પોતાનું ફલ ઉપજવીજી.

૧૯ અમ્મિ ભાઈમ્મિ, જે તમારામાંનો કોઈ સાચાઈથી ભુલી જામ્મિ, ને કોઈ તેને પાછો ફેરવે; ૨૦ તો તે અમ્મિ જાણે કે યુનાહગારને તેની યુમરા-હીથી જે પાછો ફેરવે છે, તે અમ્મિક જાનને માતથી ખચાવશે, ને બહુ યુનાહને ઠાંકશે.

પીતરનું પેહેલું પતર.

બાબ પેહેલો.

૧ પંતસ, ગલાતી, કાપાદોકીઆ, આસીઆ તથા પીથુનીઆમાંના વેરા-
એલા મુસાફરો; ૨ જે એવા આપના અગાઉ જાણીઆ પરમાણે અગાઉથી
પસંદ કરેલા છે, એ સાફ કે રહની પાક તાસીરથી ફરમાનબરદાર થાએ, ને ઇસુ
ખરીસતનાં લોહીથી છંદાએ, તેએને ઇસુ ખરીસતનો રસુલ પીતર લખેછે;
તમારાપર ફજલ તથા સલામતી શુઆદ થતી જાએ.

૩ આપણા એવાવંદ ઇસુ ખરીસતનો એવા તથા આપ મુબારક હોજો, જેણે
આપણને પોતાની મોહોટી રહમતથી ઇસુ ખરીસતના પાછા ઉઠવાથી શુવતી ઉ-
મેદને સાફ ફરી જનમાવીઆ છે; ૪ કે જે વતન અનબગડું, તથા ચોખું, તથા
અચીમલાનાર છે, ને જે આસમાનમાં રાખેલું છે, તે આપણે પામીએ. ૫ જે
તારણ આખર જમાનામાં જાહેર થવાને તઈઆર છે તે પામવાને આપણે એ-
વાની કુદરતે ઇમાનથી રખાએલા છઈએ. ૬ જેમાં તમે બહુ ખુસ છેએ, તો
અગર હમણા થોડીવાર બહુ અજમાએશોને લીધે, જો જરૂર છે, તો તમે દુખી
છેએ. ૭ તે એ સાફ છે કે તમારા ઇમાનની અજમાએશ આતરાથી પરખા-
એલાં ફાની સુનાં કરતાં બહુ મુલવાન છતાં ઇસુ ખરીસતના જાહેર થવાને દાહોડે
તારીફ તથા ઇજત તથા જલાલને લાએક થાએ. ૮ તેને બીનેદએ તમે
પીઆર કરોએએ, ને જો કે તમે હમણા તેને જોતા નથી, તોપણ ઇમાન રા-
ખીને તમે તેનામાં એવી ખુશી ને ખુરમી કરો છેએ કે તે અબીઆન તથા
જલાલથી ભરેલી છે. ૯ ને તમે પોતાના ઇમાનનું કુલ ઇમાને જનોનું તારણ
પામો છેએ. ૧૦ જે નખીએએ તમારી ઉપર જાહેર થનાર નીઆમત આખત
પેશનગોઠ કીધી તેએએએ એ તારણ આખત બહુ તજવીજ કીધી. ૧૧ તે-
એએએએ તેલારા કીધી કે ખરીસતનો રહ જે તેએમાં હતો તેણે ખરીસતનાં
દુખો તથા તે આદની જલાલ આખત જે ગહવાઈ આગલથી પુરી તે કીઆ ને
કેવા જમાનાના બીઆનમાં હતી. ૧૨ તેએને એ જાહેર કરાઈઈ હતું કે
તેએ પોતાને સાફ નહીં, પણ આપણે સાફ તે વાતોથી ખીદમત કરતા હતા;
જેની અખર તમે આસમાનથી મોકલેલા પાકરહની મદદથી જેએએ છંજલ
રાંબલાવી તેએથી મલી; ને એ વાતોનો દરીઆકત કરવાને ફીરિશતાએ
બહુ આહે છે.

૧૩ વાસતે તમે પોતાનાં મનની કમર બાંધો, હુરીઆર થાઓ, ને ઇસુ ખરીસતના બહાર થયાને વખત ને ફજલ તમારાપર થયાનો છે તેની પુરી ઉમેદ રાખો. ૧૪ તમે ફરમાનગરદાર ફરબંદો થઈને પોતાની ખુરી ખાહેરો નેઓમાં તમે નાદાનીના વખતમાં ગીરફતાર હતા તેઓ પરમાણે ન ચાલો. ૧૫ પણ જેણે તમને તેડીઆ તે જેવો પાક છે, તેવા તમે પણ બધી ચાલમાં પાક થાઓ. ૧૬ કેમકે લખેલું છે કે, “હું પાક છઈ, વાસતે તમે પાક થાઓ.” ૧૭ ને ને આપ હરેકતાં કામ પરમાણે બીન તરફદાર ઈનસાફ કરેછે, તેનું નામ ને તમે લેઓ છેઓ, તો તમારી મુશાફરીનો વખત બીહીકથી કાહોડો. ૧૮ કેમકે તમે ઓ બાણાછેઓ કે તમે પોતાના આપદાઓથી આવેલા બેહુંદા દસતુરોથી ને ખલાસી પામીઆ છેઓ તે કંઈ ક્ષતી ચીલો ઈઆને સુંતાં કે રૂપાંથી નથી; ૧૯ પણ ખરીસતનાં બેકીમત લોહીથી, ને બેડાગ તથા બેઓબ હલવાનના જેવો છે. ૨૦ તે તો દુનીઆનાં મંડાણ પેહેલાં મુકરર થઈઓ હતો ખરો, પણ તમારે સાફ આ આખરી જમાનામાં બહાર થઈઓ. ૨૧ તેની મારફત તમે ખોદાપર ઇમાન લાવો છેઓ; ઓણે તેને મુઓલાંઓમાંથી ઉઠાડીઓ, ને જલાલ આપી, કે તમારું ઇમાન તથા ઉમેદ ખોદાપર થાઓ. ૨૨ તમે જેમ પાકરહની મદદથી સાચાઈની તાબેદારી કરીને પોતાનાં દીલ બાઈઓપર બીનદોગ પીઆર કરવા સુધી પાક કીધાં છે, તેમ પાક દીલથી ઓક બીજાપર બહુ પીઆર કરો. ૨૩ કેમકે તમે ક્ષતી બીજથી નહીં, પણ ગેરક્ષતીથી ઈઆને ખોદાના જીવતા તથા હમેશા રેહનાર કલામથી ફરી જનમીઆ છેઓ. ૨૪ કારણ કે સઘલા પરાણી ધાસ સરખા છે, ને આદમીની બધી ખુજરગી ધાસનાં ફુલ જેવી છે, ધાસ સુકાઈ જાઓછે, ને તેનું ફલ ખરી પડે છે; પણ ખોદાવંદનો કલામ હમેશા રેહેછે; ૨૫ ને ને કલામ ઇંજીલથી તમને બહાર થઈઓ તેજ ઓ છે.

બાબ બીજો.

વાસતે બધી બદી, તથા બધો દગો, તથા દોગ, તથા અદેખાઈ, તથા બદગોઈઓ દુર કરીને; ૨ નવાં જનમેલાં બાલકની પહે કલામનું ખાલેસ દુધ ચાહો, કે તમે તેથી લધો. ૩ ખોદાવંદ મેહરબાન છે, ઓમ નો તમે આખીજી હોઓ તો.

૪ ને જીવતો પથર છે માણુમથી તાપસંદ કરેલો ખરો, પણ ખોદાથી પસંદ

થગ્ગેલા, તથા ક્રીમતી; ૫ તેની પાસે આવીને તમે પણ જીવતા પથરના જેવા બંધાઈ આ છેગ્ગે, જે રહાની ઘર તથા કાઠીનોની પાક જમાત બનતા જગ્ગે છેગ્ગે, કે રહાનો કુરબાનીગ્ગે જે ઈશુ ખરીસતને વસીલે જોદાને પસંદ છે તે સહડાવો. ૬ ગ્ગે સાઈ ક્રીતાબમાં પણ ગ્ગે લખેલું છે કે, “ જીગ્ગે, સીગ્ગે-નમાં હું ગ્ગેક પસંદ કરેલા તથા ક્રીમતી ખુણાનો મુખી પથર મુકુંછળી, જે જે તેના પર ઇમાન લાવે છે તે શરમારો નહીં.” ૭ તો તમ ઇમાન લાવનારાગ્ગેને તે ક્રીમતી છે ખરો; પણ જે માનતા નથી, તેગ્ગેને સાઈ જે પથર બાંધનારાગ્ગેગ્ગે નાપસંદ ક્રીધો તેજ ખુણાનું મથાલું, ૮ જે ડેસ ખવાડનાર પથર, તથા ડોકર ખવાડનાર ખડક થઈગ્ગે છે, તેગ્ગે નાફરમાનખરદાર છતાં કલામ બાબત ડોકર ખાગ્ગે છે, ગ્ગે સાઈ તેગ્ગે ઠરીગ્ગે હતા. ૯ પણ તમે પસંદ કરેલી ઉમત, પાદશાહી કાઠીનપણું, પાક ડોમ, જે આસ લોક છેગ્ગે, કે જીણે તમને અંધારામાંથી પોતાની અજગ્ગેય રોશનીમાં જોલાવીગ્ગે તેની ખુબીગ્ગે તમે કહી દેખાડો. ૧૦ તમે પેહેલાં ડોમ નહીં હતા, પણ હવે જોદાની ડોમ છેગ્ગે; પેહેલાં તમારી ઉપર રહમત નહીં હતી, પણ હવે તમારી ઉપર રહમત છે.

૧૧ અગ્ગે પીઆરાગ્ગે, હું તમારી મીનંત કરુંછળી કે તમે પરદેશીગ્ગે તથા મુસાફરો છતાં જીસમાની આહેરો જેગ્ગે જનના મુકાબલામાં લડાઈ કરે છે તેગ્ગેથી પહેરજ રહો: ૧૨ જે ગેરકોમીગ્ગેને દરમીઆન તમારી ચાલ નેક રાખો, કે તેગ્ગે તમને બદકાર જાણીને તમારી બદગોઈ કરે છે, તો તમારાં નેક કામપર નજર કરીને જે દાહોડે તેગ્ગેપર નેગાહ થરો, તારે જોદાની જલાલ જાહેર કરે. ૧૩ માણસના હરેક ઈરાવેલાને જોદાવંદને લીધે તમે તાબે થાગ્ગે; પાદશાહને, જેવા કે સહુથી અજરગને; ઇગ્ગે હાકમોને, ૧૪ જેવા કે બદકારોની સજ્વ તથા નેકી કરનારાગ્ગેની તારીફ કરવાને તેના મોકલેલાગ્ગેને. ૧૫ કેમકે જોદાની મરજી ગ્ગે છે કે તમે નેક અમલ કરીને આહમકોની નાદાનીનાં મોઢો બંધ કરી નાખો. ૧૬ તમે પોતાને આજદ જાણો, પણ પોતાનો આજદગીને બદીનો પડો ના કરો; પણ પોતાને જોદાના બંદા સમજો. ૧૭ સહુની હુમત રાખો, ભાઈગ્ગેપર પીઆર રાખો, જોદાની ખીલીક ધરો, પાદશાહની ઇજત કરો.

૧૮ આકરો, કમાલ અદબથી પોતાના રોઢોને તાબે રહો, જે શાર તથા નરમ છે. ફકત તેગ્ગેને નહીં, પણ કડાગ્ગેને પણ. ૧૯ કેમકે જો કોઈ જોદાની તરફ દીલ રાખવાને લીધે દુખ ઉઠાવીને સખર કરે છે, તો તે વખાણુ લા-

એક છે. ૨૦ કેમકે જો તમે તકસીર કરીને તમાર્યા ખાધા, ને સખર કીધી, તો તેમાં શું ફપ્પર છે? પણ જો નેકી કીધાથી દુખ ઉઠાવો છેએ ને તેમાં સખર કરો છેએ, તો એ ખોદાની આગલ પસંદ છે. ૨૧ કેમકે તેનેજ સાર તમે તેડાઈઆ છેએ, કારણ કે ખરીસેતે પણ આપણે સાર સહીઈ છે, ને આપણને નમુને આપીએ છે, કે તમે તેનાં પગલાંમાં ચાલો. ૨૨ તેણે કંઈ ગુનાહ કીધો નહીં હતો, ને તેનાં માહોમાં કપટ મલીઈ નહીં હતું. ૨૩ તેણે નોંદા પામીને પાછી નોંદા ન કીધી; દુખો સેહેતાં ધમકાવીઆ નહીં, પણ પોતાને વાજબી ધનસાફ કરનારને સોંપીએ. ૨૪ તેણે પોતે કહસપર પોતાનાં બદનમાં આપણા ગુનાહ લઈને ભાગવીઆ, કે આપણે ગુનાહો બાબત મુએલા થઈને રાસતીમાં જીવીએ; તેની પરના મારથી તમે સમા થઈઆ. ૨૫ કેમકે તમે ભટકતાં ગેટાંના જેવા હતા, પણ હવે પોતાના જનોના રખેવાલની તથા નેગાહબાનની તરફ પાછા આવીઆ છેએ.

બાબ તીજો.

એજ પરમાણે વહુએ, તમે પોત પોતાના વરોને તામે થાએ, કે જો કોઈ કલામ માનતો નથી, તો તેએ વહુએની ચાલથી બીન કલામે માને. ૨ જરે તેએ તમારી પાક ચાલ જે ખાફ સાથે છે તે જીએ તારે. ૩ તમારો સણુગાર બાહારનો ઈઆને ગુંથેલા બાલોમાં તથા સુંતાના દાગીનામાં, તથા કપડાં પેહરવામાં ન થવા દેએ. ૪ પણ દીલની પોશીદી ધનસાનીઅતમાં હોએ, જે ગેરફાની તેથી, ઈઆને હલીમ તથા ગરીબ મીજબ જે ખોદાની આગલ ખેકીમત છે. ૫ કેમકે આગલા જમાનામાં જે પાક એરોતોએ ખોદાપર ભરોસો કીધો હતો, તેએએ પોતાના વરોને તામે થઈને એ પરમાણે પોતાને સણુગારી હતી. ૬ જેમ સારા ઇબ્રાહીમની ફરમાનગરદારી કરતી, જે તેને ખોદાવંદ કેહેતી હતી, જો તમે નેકી કરો છેએ, ને કંઈ ખાફથી હેરાન થતી નથી, તો તમે તેની દીકરોએ છેએ. ૭ એ પરમાણે વરો, તમે તેએની સાથે દાનાઈથી રહે, ને વહુને નાજુક પેદાએરા સમજીને ઇજત આપો, ને જાણો કે જીંદગીનાં વતનની નીઆમતમાં તમે ખેજ શરીક છેએ, કે તમારી દુઆએ રોકાએ નહીં.

૮ છેલું, તમે સરવ એક દીલ ને હમદરદ થાએ, બાઈએપર માહોબત રાખો, રહમ દીલ તથા સલુકાઈ રાખનાર થાએ. ૯ જીંડાઈને બદલે જીંડાઈ,

ધર્મી નીંદાને બદલે નીંદા ન કરો; બલકે દુર્યા આપો; કેમકે તમે જે જાણો-
 છે એ કોઈ તમે બરકતના વારસ થવાને યોલાઈએ છો એ. ૧૦ કેમકે જે
 કોઈ ભુંદગી ચાહે છે તથા શારા દાહાડા જોવાને ઇચ્છે છે, તે પોતાની જીભને
 બદીથી, ને પોતાના હોડાને દગાની વાત કેહેવાથી રોકે. ૧૧ તે બદીથી દુર
 જઈ, ને નેકી કરે, સુલાહને તે શોધે, ને તેની પાછલ રહે. ૧૨ કેમકે
 ખોદાવંદની નેગાહ રાસતોપર, ને તેના કાન તેઓની દુર્યાએ ઉપર છે, પણ
 ખોદાવંદનું મોહો બદકારોની જીભગ્રામમાં છે. ૧૩ ને જો તમે નેક અમલ
 કરનાર થઈએ, તો તમારું ખુરું કરનાર કોણ છે? ૧૪ વલી, અગર તમે રાસ-
 તીને સાફ દુખ ઉઠાવો છો એ તો તમે નેકબખત છો એ, ને તેઓના બીહીવ-
 શવીઆથી ન બોહો, ને ન ગભરાએ. ૧૫ પણ ખોદાવંદ ખોદાને પોતાનાં
 દીલથી પાક જાણો; ને તમારામાં જે જીમદ છે તેનો સખબ જે કોઈ પુછે, તેને
 નરમાઈ તથા અદબથી જવાબ આપવાને હમેશ તઈઆર રહો. ૧૬ ને દીલ
 નેક રાખો, કે જેઓ તમને બદકાર સમજીને ખુરું કેહે છે, ને ખરીસતમાંની
 તમારી નેક ચાલને લીધે તમારી ઉપર જીહાં બોહતાન ઉઠાવે છે, તેઓ શર-
 માએ. ૧૭ કેમકે અગર ખોદાની મરજી એવી છે કે બહુ કરવાથી તમે
 દુખ પામો, તો ખુરું કરીને દુખ પામવાથી એ બેહતર છે. ૧૮ કેમકે ખરી-
 સતે પણ એકવાર યુનાહોને લીધે દુખ ઉઠાવીએ, ઇઆને જે રાસત હતો તેણે
 નારાસતોને સાફ, કે તે આપણને ખોદાની પાસે પોહાંચાડે; તે બદનમાં મરણ
 પામીએ, પણ રૂહથી જીવતો થઈએ. ૧૯ તેથી પણ તેણે જઈને જે રૂહો
 કેદમાં હતા તેઓને મુનાદી કીધી; ૨૦ જેઓ આગલ નાફરમાનબરદાર
 હતા, જે વખત ખોદાની સમર જીહાં દાહાડાએમાં વાહાણ તઈઆર થતું
 હતું તારે ઇંતેજર કરવી હતી, તેમાં થોડા જન ઇઆને આઠ આદમી પાણીથી
 બચી ગઈએ. ૨૧ તેની મીસાલ બાપતીસમ (ઈઆને જે બદનનો મેલ
 કાહોડે છે તે નહીં, પણ નેક નઈઆર્થી ખોદાને જવાબ આપવો) તે ઇસુ
 ખરીસતને પાછા ઉઠવાને વસીલિ આપણને પણ બચાવે છે. ૨૨ તે આસમાન-
 માં જઈને ખોદાની જમણી ગમ છે, ને શરિશતાએ તથા એખતીઆરીએ
 તથા કુદરતીએ તેને તાબે છે.

બાબ ચોથો.

વાસતે ખરીસતે આપણે સાફ બદનમાં દુખ ઉઠાવીએ છે, તારે તમે

પણુ ઝિજ ઇરાદાથી હથીઆરખંધ થાગ્ગો; કેમકે જ્જે બદનમાં દુખ ઉઠાવીઆં છે તે ગુનાહથી દુર થઈગ્ગો છે; ૨ કે તે તારથી બદનમાંનો બાકી રહેલો વખત આદમીગ્ગોના ખુરા હવસો પરમાણે નહીં, પણુ ઝોદાની મરજી પરમાણે કાહોડે. ૩ કેમકે ગેરકેમીગ્ગોની મરજી પરમાણે કરવાને જ્જેટલી ઉમર ગુજરી તેટલી આપણુને બસ છે; તારે આપણે રોહવતમાં, હવસોમાં શરાબની મસતીમાં, ખાલેલ પીધેલપણામાં, તથા લાનવી ખુતપરસતીમાં ચાલતા હતા. ૪ ને તેગ્ગો તાજુબ થાગ્ગે કે તને તેવા શીસાદની મસતીમાં તેગ્ગોનો સાથે નથી દોડતા, ને તેને લીધે તમારી બદગોઈ કરે છે. ૫ જીવતાંગ્ગો તથા મુગ્ગેલાંગ્ગોનો ઇનસાફ કરવાને જ્જે તમઆર છે, તેને તેગ્ગો હીસાબ આપરો. ૬ કેમકે મુગ્ગેલાંગ્ગોને પણુ ઇજીલની મુનાદી ગ્ગે સાફ કીધી હતી કે જીસમ બાબત તેગ્ગો પર આદમીગ્ગો પરમાણે ઇનસાફ ઇરાવાગ્ગે, પણુ રહ બાબત તેગ્ગો ઝોદાની આગલ જીવે.

૭ પણુ કુલે સીજની આખર નજદીક છે; ગ્ગે વાસતે હુશીઆર થાગ્ગો, ને દુગ્ગા માગતાં જગતા રહો. ૮ ને સહુ કરતાં દીલસોજ મોહોબત ગ્ગેક ખીજ ઉપર તમે રાજો, કેમકે મોહોબત બહુ ગુનાહોને ઠાંકે છે. ૯ કચકચ કીધા વગર ગ્ગેક ખીજને પહેરાણા રાજો. ૧૦ તમારાંમાંના હરેકને જ્જેમ નીઆમત મલી છે, તેમ ઝોદાના તરેહ તરેહ ફજલના શારા કરબારીગ્ગોની પેડે તમે ગ્ગેક ખીજની ખીદમતમાં તે વાપરો. ૧૧ જ્જે કોઈ બોલે, તો ઝોદાના કલામ પરમાણે તે બોલે; જ્જે કોઈ ખીદમત કરે, તો જ્જે કુવત ઝોદા તેને આપે તે પરમાણે તે કરે; ગ્ગે સાફ કે ઇસુ ખરીસતને વસીલે બધી વાતમાં ઝોદાની ખુજરગી જાહેર થાગ્ગે ! તેને જલાલ તથા કુદરત હમેશાં થાગ્ગો. આમીન.

૧૨ અગ્ગે પીઆરાગ્ગો, જ્જે આતશી અજમાગ્ગેશ તમને આજમાવા સાફ તમારી ઉપર આવી તેથી તાજુબ ના થાગ્ગો કે ગોઈઆ તમારી ઉપર ગ્ગેક અજબ બનાવ બનીગ્ગો. ૧૩ પણુ તમે ખરીસતનાં દુગ્ગોમાં શરીક છેગ્ગો વાસતે ખુશ થાગ્ગો, કે તેની જલાલ જાહેર થવાને વખત તમે બેનીહાગ્ગેત ખુશી કરો. ૧૪ અગર ખરીસતનાં નામને સાફ તમને ઇપકા મલે છે, તો તમે મુઆરક છેગ્ગો, કેમકે જલાલનો તથા ઝોદાનો રહ તમપર રહે છે; તેગ્ગો તેની બદગોઈ કરે છે ખરા, પણુ તમારાથી તેની જલાલ જાહેર થાગ્ગે છે. ૧૫ પણુ તમારામાંનો કોઈ ખુની, ઇઆ ચોર, ઇઆ બદકાર, ઇઆ ખીજગ્ગોનાં કામમાં હાથ ધાલનારના જ્જેવો થઈને દુખ ન

ઉઠાવે. ૧૬ પણ અગર કોઈ ખરીસતીઆન થવાના સંખ્યથી દુખ પામે, તે તે ન રારમાર્ગે, બલકે અંને લીધે ખોદાની જલાલ જાહેર કરે. ૧૭ કેમકે વખત આવીઆ છે કે ઇનસાફ ખોદાનાં ઘરથી રાફ થાએ, ને જે તે હમથી રાફ થાએ છે, તે જેઆ ખોદાની ઇજ્જલને માનતા નથી તેઆનો અંબમ શું થશે? ૧૮ ને અગર રાસત મુશકેલીથી બચી જાએ, તે ખોદાનો તથા યુનાહગારોનું કો-કાચું કાંહાં થશે? ૧૯ વાસને જેઆ ખોદાની મરજી પરમાણે દુખ પામે છે, તેઆ નેકી કરતાં પોતાના પરણુ ખોદા જે ખાલેકી આમીન છે તેને સોંપે,

બાબ પાંચમો.

જે વડીલા તમારામાં છે તેઆને હું પણ અંક વડીલ, તથા ખરી-મતનાં દુખોનો સાહેદ તથા જાહેર થનાર જલાલનો શરીક છતાં અંબલેમાસ કંઈકઈ; ૨ કે ખોદાનું જે યેલું તમારામાં છે તેની પરવરશી કરો, નેગાહખાનીનું કામ લાઆરીને લીધે નહીં, પણ ખુશીથી કરો; ના રવા નફાને સાફ નહીં, પણ દીલા-બનથી કરો. ૩ ને વતન પર સાહેબી કરવાની પેડે નહીં, પણ યેલાના નમુના મીસાલે. ૪ ને સરદાર રખેવાલ જાહેર જાહેર થશે તારે તમે જલાલનું તાજ જે કરમાઈજતું નથી તે પામશો. ૫ અંબ તરેહ, અંબે જીવાનો, તમે પણ વ-ડીલાને તાખે થાએ; બલકે તમે બધા અંક ખીજને તાખે થાએ, ને નમણુ-તાઈનો લેનાસ પેહેરો; કેમકે ખોદા મગરોને ધીકારે છે; ને નમણુતાઈવાલા-આને ફજલ બખરો છે. ૬ ખોદાના જોરાવર હાત તલે પોતાને નમાવો, કે તે તમને ઠીક વખતે સરકરાજી બખરો. ૭ તમારી બધી અંતા તેના પર નાંખો, કેમકે તે તમ બામત અંતા કરે છે. ૮ હુશીઆર તથા જાગતા થાએ; કેમકે તમારો હુશમન રોતાન ગાજનાર સહીની પેડે શોધતો કરે છે કે કોઈને ફારી આ-એ. ૯ તમે ઇમાનમાં મજબુત થઈને તેના સાંમે થાએ; ને જાણો કે અંબનાં દુખો તમારા બાઈઆ જેઆ દુનીઆમાં છે તેઆ પણ ઉઠાવે છે. ૧૦ હવે ખોદા જે કામીલ ફજલ કરે છે, જેણે પોતાની હમિશાંતી જલાલને સાફ ખરીસત હમુથી આપણને ખોલાવીઆ છે, તે પોતે તમને થોડું દુખ સહીઆ પછી કામીલ કરે, કાએમ કરે, મજબુત કરે, ને પાએદાર કરે. ૧૧ જલાલ તથા કુદરત હમિશાં મુધી તેનીજ છે. આમીન.

૧૨ સીલવાન જે હું ધાઈઉં કે તમારી તરફ અમાનતદાર બાઈ છે, તેની

હસતક હું તમને સુખતેસરમાં લખીને નશીહત કરુંછું, ને ગહવાઈઆપું છું કે, જે કુલમાં તમે કામ્મિમ છે, તેમો તે ખોદનો સાથે કુલ છે. ૧૩ ખાખ-લોનમાંની મંડલી જે તમારી સાથે પસંદ કરાઈ તે તથા મારો દીકરો મારક તમને સલામ દેહેછે. ૧૪ તમે મહોમાં મોહોપતની ચુંબનથી સલામ કરો; તમે બધા જેમો ખરીસત ઇસુમાં છે, તેમોની સલામતી થાઓ. આમીન.

પીતરનું ખીજું પતર.

ખાખ પેહેલો.

આપણા ખોદા તથા તારનાર ઇસુ ખરીસતની રાસતીથી હમાગ સરખું ક્રીમતી ઇમાન જે પામીઆ છે તેમોને ઇસુ ખરીસતનો બંદો તથા રસુલ મી-માન પીતર લખેછે. ૨ ખોદા તથા આપણા ખોદાવંદ ઇસુની પીછાનથી કુલ તથા સલામતી તમારા ઉપર શુઆદા થાઓ.

૩ જેણે આપણને જલાલ તથા નેકી પામવાને બોલાવીઆ, તેની પીછાનથી પોતાની ખોદાઈ કુદરત પરમાણે તેણે આપણને શુંદગી તથા દીનદારી સાથે તાલુકો રાખનારી કુલ ચીજો ઇનામ્મત ક્રીધી. ૪ મ્મને સાઈ આપણને ધણા મોહોટા તથા ક્રીમતી વામ્મિદા અપાઈઆ છે, કે તમે તેમોથી જે ગંદગી દુની-આમાં ખુરી ખવામ્મરાને સખબ છે તેથી છુટીને તેમોને આસરે તખ્ખિઅતે ઇલાહીમાં શરીક થાઓ. ૫ ને મ્મ સાઈ તમે તેમાં કામીલ કોરોસ કરીને પોતાના ઇમાન સાથે હીમત, તથા હીમત સાથે પીછાન; ૬ તથા પીછાન સાથે પહરેજગારી, તથા પહરેજગારી સાથે સખર, તથા સખર સાથે દીનદારી; ૭ તથા દીનદારી સાથે ખીરાદરી મોહોપત, તથા ખીરાદરી મોહોપત સાથે પીઆરને જો-ડતા જાઓ. ૮ કેમકે મ્મ બધાં તમારામાં યઈઆથી તથા વધીઆથી, આપણા ખોદાવંદ ઇસુ ખરીસતની પીછાનમાં તમને ગાશીલ તથા ખેકલ નહીં થવા દેરો. ૯ પણ જેને મ્મ ચીજો નથી તે આંધણો છે, આંખો વીચીછે, ને પોતાના આગલા ગુનાહોથી ઘોવાઈઓ તે વીસરી ગઈઓ છે. ૧૦ વાસતે અમ્મે બાઈઓ, તમાઈ તેડાવવું તથા પસંદ આવવું સાખેત કરવા સાઈ શુઆદા કોરોસ કરો; કેમકે અગર તમે મ્મિમ કરશો તો કદી નહીં પડશો. ૧૧ બલકે તમે આપણા ખોદાવંદ તથા તારનાર ઇસુ ખરીસતની હમેરાંની પાદરાહતમાં મોહોટી ઇજત સાથે દાખલ થશો.

૧૨ વાસતે જો કે તમે જે વાતો જાણોછોએ, ને હાલની સાચાઈમાં કા-
 જેમ છેએ, તોપણ જે વાતોની હંમેશા તમને ઈઆદ આપવાને હું ગાશીલ
 નહીં થવરા. ૧૩ બલકે મને જે વાજબી લાગેછે કે જાંહાંસુધી હું આ તંબુમાં
 છર્જી, તાંહાંસુધી ઈઆદ આપી આપીને તમને હુશીઆર કરું. ૧૪ કેમકે હું જા-
 ણુછર્જી કે જેમ આપણા ઓદાવંદ ઈસુ ખરીસતે મને દેખડાવીર્જી તેમ મારો તંબુ
 જલદી પડવાનો છે. ૧૫ ને હું કેરોસ કરરા કે મારા જવા બાદ આ વાતો તમે
 હંમેશા ઈઆદ રાખો. ૧૬ કેમકે હમે ચતુરાઈથી બનાવેલી કાહાણીએની પા-
 છલ ચાલીને તમને આપણા ઓદાવંદ ઈસુ ખરીસતની કુદરત તથા આવવાની
 ખબર જાણાવી નથી, બલકે હમે તેની ખુજરગી હમારી આંખોથી જો-
 ઈ. ૧૭ કેમકે જરે બહુ મોહોટી જલાલથી તેની બાબત એવો અવાજ આ-
 વીએએ કે, જે મારો પીઆરો ખેટો છે, એનાથી હું બહુ ખુશ છર્જી, તારે ઓદા
 બાપથી તે ઈજત તથા હુરમત પામીએ. ૧૮ ને હમે તેની સાથે પાક પાહાડ
 પર હતા તારે જે અવાજ આસમાનથી આવતો રાંબલીએ. ૧૯ ને હ-
 મારી પાસે જેથી જુઆદ સામેત કલામ ઈઆને નખીએનો કલામ છે; જાંહાં
 સુધી પોહો ફૂટે, ને સવારનો સીતારો તમારાં દીલોમાં ઉગે, તાંહાં સુધી તેને
 અંધારાં મકાનમાં રોશની આપનાર ચેરાગના જેવો સમજીને તેના પર ચીત લ-
 ગાડવાથી તમે દરસત કરો છેએ. ૨૦ પેહલું તમારે જે જાણવું કે કીતાબનો
 કોઈ નખુઅત પોતાથી ખુલનાર નથી. ૨૧ કેમકે નખુઅતની વાત આદમીની
 ખાહિરાથી કદી નથી થઈ, બલકે ઓદાના પાક આદમીએ પાકરહના બોલાવી-
 આથી બોલીએ.

બાબ બીજો.

પૂણુ જેમ તે લોહિમાં જુઠા નખીએ હતા, તેમ તમારામાં પણ જુઠા
 ઉસતાદો થરો, એવા કે હલાક કરનારી ગુમરાહ વાતો છુપી રીતે માહિ લાવરો, ને
 જે ઓદાવંદ તેએને વેચાતા લીધા તેનો ઈંકાર કરીને પોતાપર હલાકી જલદી
 લાવરો. ૨ ને તેએની ગુમરાહીમાં ઘણાએ ચાલરો; ને તેએને લીધે રાહે
 રાસતની બદનામી થરો. ૩ ને જાભે દગાની વાતોથી તેએ તમને વેચાઉ કરરો;
 સજનો હુકમ જે કંઈકે મુદતથી તેએ ઉપર થઈએ તેને હવે વીલંબ નથી;
 ને તેએની હલાકત જઈતી નથી. ૪ કેમકે ઓદાએ ગુનાહગાર શીરશતા-
 એને નહીં છોડીએ, બલકે જાહાનમમાં નાંખીને ઈનસાફના દાહાડાડા સુધી

અંધારાની સાંકલોમાં રાખીઆ; ૫ ને જ્યુની દુનીઆને છાડી નહીં, પણ બેદીનોની આલમપર રેલ મોકલીને આઠમે રાખસ ગુહ જે રાસતીની મુનાદી કરનાર હતો તેને અચાવી ગ્મો. ૬ ને સદોમ તથા ગમોરા રોહોરોને ભસમ કરી નાંખીઆં, ને તેગ્મોને નેસત નાચુદ કરીને તેગ્મોનો દંડ કાઢો; તેગ્મોને આઠનિદ બેદીનોને સાહ નમુના કરી રાખીઆ. ૭ ને રાસત જોત તે નાપાક લોઢાની ખુરી આલથી દુખી થતો હતો તેને છોડાવી ગ્મો. ૮ (કેમકે તે રાસત તેગ્મોમાં રહીને તેગ્મોનાં બેકાગ્મોદા કામો જોઈઆ તથા શાંભલીઆથી પોતાનાં સાચાં દીલમાં દુખી થતો હતો). ૯ તો જોદાવંદ દીનદારોને ઇમિતેહાનમાંથી છોડવાનું. તથા બેદીનોને ઇનસાફના દાહાડા મુધી સજને સાહ રાખવાનું જાણે છે. ૧૦ ખસુમન તેગ્મોને જોગ્મો રોહિવોતોથી જીસમની તોર પર ચલિછે; ને હકુમતનો ધીકાર કરે છે; તેગ્મો મગર તથા ખુદપસંદ છે, ને ઇજતવાલાગ્મોને બેધરક બદનામ કરેછે. ૧૧ તોપણ શીરેશતાગ્મો જોગ્મો જોર તથા કુદરતમાં તેગ્મો કરતાં જીઆદ છે, તેગ્મો જોદાવંદની આગલ તેગ્મોની નાલેશ કરતા નથી. ૧૨ પણ તેગ્મો જે જનવરો જતી બેગ્મકલ છે, ને શીકાર તથા હલાક થવાને પેદા થઈઆં તેગ્મોની મુઆફક જે વાતો નથી સમજતા તેગ્મોની બદનામી કરેછે, ને પોતાની ખરાબીમાં હલાક થાગ્મો છે. ૧૩ તેગ્મો પોતાની બદીનો બદલો પામરો, દીવસને વખત ગ્મોશ કરવી તેગ્મો સુખ ગણે છે, તેગ્મો ડાગ તથા ગ્મોબ છે, ને તમારી સાથે ખાઈને પોતાની દગાબાજીગ્મોથી ગ્મોશ ઇશારત કરે છે. ૧૪ તેગ્મોની આંજો જનાથી ભરેલી છે, ને મુનાદ કરવાથી અંધ નથી પડતી, તેગ્મો બેકાગ્મોમ જનોને ખુલાવે છે, તેગ્મોનાં દીલ લાલચોમાં કસાગ્મોલાં છે, તેગ્મો લાનતની ગ્મોલાદ છે. ૧૫ તેગ્મો સીધો રસતો છોડીને ભટકતા થઈઆ, ને ખસુરના દીકરા બલામ જોણે નારાસતીની મજુરી આહી તેની રાહપર આલનારા થઈઆ છે. ૧૬ પણ તે પોતાની બદીને લોચે ઇપકો પામીગ્મો, મુગાં ગચેડાંગ્મો આદમીના આવાજથી તે નખીની ઘેલાઈ રોકી. ૧૭ તેગ્મો પાણી વગરના કુઆ છે, તથા તુકાને દોડવેલાં વાદલાં છે, હમેશાનાં અંધકારની કાલક તેગ્મોને સાહ રાખેલી છે. ૧૮ કેમકે જોગ્મો ખુલમાં ચલિ છે તેગ્મોમાંથી જે પુરા બચી નીકલેલાગ્મોને તેગ્મો બેહુદી કુવેરી વાતો કહીને જીસમાની રોહિવોતો તથા નાપાકીગ્મોમાં ખેંચે છે. ૧૯ તેગ્મો તેગ્મોને આબદગીનો વાગ્મોદો આપે છે, પણ પોતે બદીના ગોલામ છે, કેમકે જોધી જે જીહીતાગ્મો છે તેથી તે ગોલામીમાં ઘલાગ્મો છે. ૨૦ કેમકે જે

આદાવંદ તથા તારનાર ઇસુ ખરી સતની પીછાનથી તેઓ સંસારની ખુરાઈઓથી બચીઆબાદ તેઓમાં પાછા ફરીઆ, ને મગલુબ થઈઆ, તો તેઓને પાછલા હાલ પેહેલાંથી બદતર છે. ૨૧ કેમકે સસતની રાહ પીછાનવા બાદ તેઓને જે પાક હુકમ અપાઈઆ તેથી ફરવા કરતાં જે પીછાન ન થઈ હતો તો બેહતર થતો. ૨૨ પણ એક સાચી ક્રેહવત પરમાણુ તેઓને થઈઈ કે, કુતર પોતાની આંકની ગમ, ને ધુઓલાં બુંડેણ કાદવમાં લોટવાને ફરી છે.

બાબ ત્રીજો.

પીઆરાઓ, આ બાઈબલ પતર હવે હું તમને લખુંછું, એ અંનેથી તમારાં પાક દીલોને ચેતાવતાં એવાં ઉસકેરેં છઈ કે, ૨ પાક નળીઓથી જે વાતો અગાઉ કહેવાઈ હતી તેની તથા આદાવંદ તથા તારનારના હમ રસુલોના હુકમોનાં ઇઆદ રાખો. ૩ એ પેહેલું જાણી રાખો કે છેલા જમાનામાં મસખરી કરનારા આવશે, જેઓ પોતાના ખુરા હવસો પરમાણુ ચાલશે; ૪ ને કહેશે કે તેના આવવાનો વાએદો કાંહાં છે? કેમકે આપદાઓ ઊંધી ગઈઆ છે. તાહારથી સઘલાં જેવાં પેદાઓની રાઈમાં હતાં તેવાંજ હમણા પણ રહે છે. ૫ કેમકે તેઓ જાણી ખુજીને એ વીસે છે કે આદાના કલામથી આસમાનો પેહેલાંથી થઈઆ છે, ને જમીન પાણીની બાહાર તથા પાણીમાં રહેતી હતી. ૬ તેના સખમથી આગલી દુનીઆ પાણીમાં દુનીને હલાક થઈ. ૭ ને આસમાન તથા જમીન જે હમણા છે તે તેજ કલામથી આગને સાર ઇનસાફ તથા બેદીનોની હલાકત સુધી બલવાને રાખેલાં છે. ૮ પણ પીઆરાઓ, આ એક વાત બાબત તમે અજાણીઆ ના રહો કે આદાવંદની નજદીક એક દાહોડા હજર વરસના જેવો, ને હજર વરસ એક દાહાડાના જેવાં છે. ૯ આદાવંદ પોતાના વાએદાઓ બાબત સુસતી નથી કરતો, જેમ બાબે લોક સુસતી સમજે છે, પણ આપણી તરફ તે સખર રાખે, એ સાર કે તે કોઈની હલાકત નથી ચાહતો, પણ ચાહે છે કે સહુ તોચા કરે. ૧૦ આદાવંદનો દાહોડા જેમ રાંતે ચોર આવે છે તેમ આવશે, ને તે વખતે આસમાનો મોટા આવજ સાથે ચાલીઆં જશે, ને તતવો બાલથી બલાઈ જશે, ને જમીન તથા તેપરનાં કામો બાલી નંખાશે. ૧૧ તો એ સરવ વીધરાઈ જનારાં વાસને ચાલથી તથા દીનદારીથી તમને દેવા થયું પડે છે. ૧૨ આદાના જે દાહાડામાં આસમાનો સલગાવેલાં થઈને વીધરાઈ જશે, તથા તતવો ચાલથી ગલાઈ જશે, તેના

આવવાની રાહ જોતાં તમે ઉતાવળ પણ કરો. ૧૩ તોપણ આપણે તેના વા-
ચ્છેદ પરમાણે નવાં આસમાન તથા નવી જમીન જેમાં રાસતી વસે છે તેની
રાહ જોઈએ છઈએ. ૧૪ વાસતે, અમે પીઆરાએ, એ ચીજોની રાહ
જોતાં એથી ડોરોસ કરો કે તમે ખેડાગ, ખેએખ સલામતી સાથે તેની હજુ-
રમાં હાજર થાએ. ૧૫ જે આપણા ઓદાવંદની સગર તારણને સાર છે એમ
સમજો, જેમ આપણા પીઆરા બાઈ પાઉણે પણ તેને આપેલો ઘનાઈ પર-
માણે તમને લખીઈ છે. ૧૬ જેમ તેનાં બધાં પતરોમાં આ વાતો બાબત
કહીઈ છે, તેએમાં કુંદલીએક વાત સમજવી મુશ્કેલ છે, જેએ જાહેલ
તથા ખેકાએમ છે તેએ તે વાતોને જેમ ખીજી કીતાબોને પણ પોતાની હલા-
કતને સાર ફેરવી નાંખે છે. ૧૭ વાસતે, પીઆરાએ, અગાઉથી જાણીએ
છતાં તમે ખબરદાર થાએ કે ખુરાએની બુલની તરફ ખેએઈ જઈને પોતાની
ઉસતવારીથી ન પડો. ૧૮ પણ ફજલમાં તથા આપણા ઓદાવંદએ તાર-
નાર ઇસુ ખરીસતની પીછાનમાં તમે વધતા જાએ: તેની જલાલ હમણા
ને હમેરાંતક થાએ. આમીન.

ધર્મોહાનનું પેહેલું પતર.

બાબ પેહેલો.

જુંદગીના કલામ બાબત, જે રાઈથી હતો, જેને હમે રાંબલીએ, જેને હમે હમારી આંખાએ દીઠો, જેના પર હમે જોઈ, જે જેને હમે હાતો-
થી અડકીએ. ૨ (જેમકે જુંદગી જાહેર થઈ, જે હમે તે દીઠી, જે શાહેદી
આપીએછઈએ, જે તે હમેરાંની જુંદગી જે બાપની પાસે હતી, જે હમારી
પર જાહેર થઈ તેની ખબર તમને આપીએ છઈએ.) ૩ હમે જે દીઠું છે,
જે રાંબલીઈ છે, તેની ખબર તમને આપીએછઈએ કે, તમને પણ હમારી
સાથે સંગત થાએ, જે હમારી સંગત બાપની સાથે, તથા તેના ખેટ ઇસુ
ખરીસતની સાથે છે. ૪ જે હમે તમને આ વાતો એ સાર લખીએ
છઈએ કે તમારી ખુશી ખુરી થાએ. ૫ જે જે ખબર હમે તેનાથી રાં-
બલી, જે તમને જાહેર કરીએછઈએ, તે એ છે કે ઓદા રોશની છે, જે તેના-
માં કુંદ અંધારું નથી. ૬ જો આપણે કહીએછઈએ કે આપણી તેની
સાથે સંગત છે, જે અંધારામાં ચાલીલીએછઈએ, તો આપણે જુદું કહીએ-

છહમ્મિ, ને સાચાઈ પાલતા નથી. ૭ પણ જેમ તે રેરાનીમાં છે, તેમ જે આપણે રેરાનીમાં ચાલીએ, તો આપણને એક બીજા સાથે સંગત છે, ને તેના બેઠા હસુ ખરીસતનું લોહી આપણને કુલે યુનાહથી પાક કરે છે. ૮ જે આપણે કહીએ કે આપણને યુનાહ નથી, તો આપણે પોતાને ભુલવીએ છહમ્મિ, ને આપણામાં સાચાઈ નથી. ૯ જે આપણે પોતાના યુનાહ કચ્ચલ કરીએ, તો આપણા યુનાહ માફ કરવાને, તથા આપણને બધી નારાસતીથી પાક કરવાને તે અમાનતદાર તથા આદલ છે. ૧૦ જે આપણે કહીએ કે આપણે યુનાહ કીધો નથી, તો આપણે તેને જુડો પાડીએ છહમ્મિ ને તેની વાત આપણામાં નથી.

બાબ બીજો.

અમે મારાં છોકરાં, તમે યુનાહ ન કરો વાસતે હું તમને એ વાતો લખુંછી, પણ જે કોઈ યુનાહ કરે, તો હસુ ખરીસત જે રાસત તે બાપનો પાસે આપણો વકીલ છે. ૨ ને તે આપણા યુનાહની તોજરા છે, ને ફકત આપણા યુનાહની નહીં, પણ તમામ દુનીઆના. ૩ જે આપણે તેના હુકમો પર અમલ કરીએ તો તેથી આપણે જાણીએ કે આપણે તેને જાણીએ છે. ૪ જે કેહેછે કે હું તેને જાણુંછી; ને તોપણ તેના હુકમ પર અમલ નથી કરતો, તે જુડો છે, તેનામાં સાચાઈ નથી. ૫ પણ જે કોઈ તેનો હુકમ પાલે, તેનામાં ખોદાનો પીઆર કામીલ થઈએ છે; આપણે એથી જાણીએ કે આપણે તેનામાં છહમ્મિ. ૬ જે કેહેછે કે હું તેનામાં રહુંછી, તેને એમ કરવું પડે કે જેમ તે ચાલીએ હતા, તેમ તે પણ ચાલે. ૭ બાઈએ, હું તમને કોઈ નવો હુકમ લખતો નથી, પણ જે જુનો હુકમ તમને રાઈથી મલીએ તે, જે વાત તમે રાઈથી શાંભલી તેજ તે જુનો હુકમ છે. ૮ વલી હું તમને એક નવો હુકમ લખુંછી, જે તેનામાં તથા તમારામાં ખરો છે, કેમકે અંધાઈ યુજરી ગઈ છે, ને ખરી રેરાની હમણા અમકે છે. ૯ જે કેહેછે કે હું રેરાનીમાં છી; ને પોતાના બાઈની દુરામની કરે, તે હજુસુધી અંધારામાં છે. ૧૦ જે પોતાના બાઈ પર પીઆર કરે તે રેરાનીમાં રહે, ને તેનામાં ડોકરનું કારણ નથી. ૧૧ પણ જે પોતાના બાઈની દુરામની કરે, તે અંધકારમાં છે, ને અંધારામાં ચાલે, ને પોતે કાંદાં જાએ એ તેને માણુમ નથી, કેમકે અંધારાએ તેની આંજો આંધલી કીધી છે.

૧૨ છોકરાંઓ, તેનાં નામને લીધે તમારા ગુલાહ માફ થઈ/આ, વાસતે હું તમને લખું છું. ૧૩ આપો, જે શરૂ થી છે તેને તમે જાણીઓ, વાસતે હું તમને લખું છું. જીવાનો, તમે તે શ્રુતને જીવીઓ છો, વાસતે હું તમને લખું છું. છોકરાંઓ, તમે આપને જાણીઓ છો, વાસતે હું તમને લખું છું. ૧૪ આપો, જે શરૂ થી હતો તેને તમે જાણીઓ છો, વાસતે મેં તમને લખીું છે. જીવાનો, તમે મજાબુત છો, જે આદાનો કલામ તમારામાં રહે છે; તે તમે તે શ્રુતને જીવીઓ છો, વાસતે મેં તમને લખીું. ૧૫ દુનીઆ તથા દુનીઆની સ્ત્રીઓનો પીઆર તમે ન કરો, જે કોઈ દુનીઆનો પીઆર કરે છે, તો આપનો પીઆર તેનામાં નથી. ૧૬ કેમકે જે અધું દુનીઆમાં છે, હ/આને જીસમાની આહિરા, તથા આંખોની આહિસ, તથા જીંદગીની ગરૂ, તે આપથી નથી, પણ દુનીઆથી છે. ૧૭ જે દુનીઆ તથા તેની આહિરા ચાલી જાય છે. લોકીન આદાની મરજી પરમાણે જે ચાલે છે તે હમેશા રહે છે.

૧૮ છોકરાંઓ, આ આપરી જમાનો છે, જે જેમ તમે શાંભલીઈ કે ખરીસતનો દુરામન આવે છે, તેમ હમણા ખરીસતનો દુરામનો બહુ થઈ/આ છે, જેથી આપણે જાણીઓ છઈ/એ કે આ આપરી જમાનો છે. ૧૯ તેઓ આપણામાંની નીકલી ગઈ/આ, પણ તેઓ આપણામાંના નહીં હતા, કેમકે જે તેઓ આપણામાંના હતા, તો આપણી સાથે રહેતા, પણ તેઓ નીકલીઓ કે જાહેર થઈ/એ કે તેઓ બધા આપણામાંના નહીં હતા. ૨૦ જે જે પાક તેથી તમને અભીરોક છે, જે તમે સરવ જાણો છો. ૨૧ તમે માઆઈ જાણતા નથી, જે સાઈ નહીં, પણ તમે તે જાણો છો, જે સાઆઈમાં કંઈ જીડાપણું નથી, વાસતે મેં તમને લખીું છે. ૨૨ જે હંકાર કરે છે કે, હમ્મિ તે ખરીસત નથી, તે વગર જીડા કોણ છે? આપનો તથા બેઠાનો જે હંકાર કરે છે, તે ખરીસતનો દુરામન છે. ૨૩ જે કોઈ બેઠાનો હંકાર કરે છે, તેને આપ નથી. ૨૪ જે વાસતે તમે જે શરૂ થી શાંભલીઈ છે, તે તમમાં રહે: અગર જે તમે શરૂ થી શાંભલીઈ તે જ તમારામાં રહે તો તમે બેઠામાં તથા આપમાં રહેશો. ૨૫ જે જે વાઈ/એ તેણે આપણને આપીઓ તે જે છે હ/આને હમેશાંની જીંદગીનો છે. ૨૬ જે તમને ફરેબ આપે છે તેઓ આખત મેં તમને જે વાતો લખી છે. ૨૭ જે જે અભીરોક તમે તેનાથી પામીઓ છો, તે તમારામાં રહે છે, જે કોઈ

તમને શીખવે ઝમીની તમને જરૂર નથી, પણ જેમ તે અભીરોક તમને અધું શીખવે છે તેમ; ને તે ખરો છે, ખોટો નથી, ને જેવું તેણે તમને શીખવીજી, તેમજ તમે તેમાં રહો. ૨૮ ને હવે, છોકરાંઝમી, તમે તેનામાં રહો, કે જરૂર તે જાહેર થાઝમી, તારે આપણે બેખાક હોઈઝમી, ને તેના આવવાને વખત તેની આગલ શરમાઈઝમી નહીં. ૨૯ તમે જો ઝમી જાણો છે ઝમી કે તે રાસત છે, તો તમે ઝમીપણ જાણો કે હરેક જે રાસતી કરેછે, તે તેનાથી જનમીઝમી છે.

બાબ તીજો.

જીઝમી. બાપે કેવા પીઆર આપણા ઉપર કીધા છે કે આપણે આદાનાં ફરજંદ કેહેવાઈઝમી, ઝમી સાહ દુનીઆ આપણને ઝમીલખતી નથી, કેમકે તેણે તેને ઝમીલખીઝમી નહીં. ૨ પીઆરાઝમી, હવે આપણે આદાનાં ફરજંદ છઈઝમી, પણ આપણે શું થઈશું ઝમી હજીસુધી દેખાવું નથી, તોપણ આપણે જાણીઝમી-છઈઝમી કે જરૂર તે જાહેર થશે તારે તેના જેવા આપણે થઈશું, કેમકે તે જેવો છે તેવા આપણે તેને જોઈશું. ૩ ને જે હરેકને તે પરની ઝમી ઉમ્મદ છે, તે પોતાને પાક કરે છે, જેમ તેપણ પાક છે. ૪ જે હરેક ગુનાહ કરેછે, તે શરીઅત રદ કરે છે, કેમકે શરીઅત રદ કરવી ઝમીજ ગુનાહ છે. ૫ ને તે આપણા ગુનાહ ઉઠાવી લેવાને જાહેર થઈઝમી ઝમી તમે જાણોછેઝમી; ને તેનામાં ગુનાહ નથી. ૬ જે કોઈ તેનામાં રહે છે, તે ગુનાહ કરતો નથી; જે કોઈ ગુનાહ કરેછે, તેણે તેને દીઠા નથી, ને તેને જાણીઝમી નથી. ૭ છોકરાંઝમી, કોઈ તમને ફરેખ ન આપે; જેમ તે રાસત છે, તેમ જે રાસતી કરે છે તે પણ રાસત છે. ૮ જે ગુનાહ કરે છે, તે રોતાનનો છે; કેમકે રોતાન રાઈથી ગુનાહ કરે છે; આદાનો ખોટો ઝમી સાહ જાહેર થઈઝમી, કે રોતાનનાં કામને તે નેસત કરે. ૯ જે કોઈ આદાથી જનમીઝમી છે તે ગુનાહ કરતો નથી; કેમકે તેનામાં તેનું ખી રહે છે; ને તે ગુનાહ કરી શકતો નથી, કારણકે તે આદાથી જનમીઝમી છે. ૧૦ ઝમીથી આદાનાં ફરજંદ તથા રોતાનનાં ફરજંદ જાહેર થાઝમી છે, જે કોઈ રાસતી કરતો નથી, ને જે પોતાના બાઈપર પીઆર કરતો નથી, તે આદાનો નથી. ૧૧ કેમકે જે અગર તમે રાઈથી શાંભતી, તે ઝમીજ છે કે આપણે ઝમીક ખીજ પર પીઆર કરીઝમી. ૧૨ કાઈનની મુઆફક નહીં, જે તે ખુરાનો હતો, ને પોતાના બાઈને મારી નાંખીઝમી, શા વાસતે તેણે તેને મારી નાંખીઝમી? ઝમી વાસતે કે તેનાં

કામ પુરાં ને તેના ભાઈનાં રાસત હતાં. ૧૩ મારા ભાઈચ્છા, અગર દુનીઆ તમારો ઉપર દુરામની કરે છે, તો તેથી તાજુબ ના થાચ્છા. ૧૪ આપણે જાણીચ્છા છઈચ્છા કે આપણે માતથી નીકલીને જુંદગીમાં આવીઆ છઈચ્છા, કેમકે આપણે ભાઈચ્છા પર પીઆર કરીચ્છાછઈચ્છા; પોતાના ભાઈ પર જે પીઆર કરતો નથી, તે માતમાં રહે છે. ૧૫ જે કોઈ પોતાના ભાઈપર દુરામની કરે છે તે ખુની છે, ને તમે જાણો છોચ્છા કે કોઈ ખુનીમાં હમેશાંનો જુંદગી રહેતી નથી. ૧૬ ખાદાનો પીઆર આપણે ચ્છાથી જાણીચ્છા, કે તેણે આપણે સાઈ પોતાનો જીવ આપીચ્છા, ને લાજમ છે કે આપણે પણ ભાઈચ્છાને સાઈ જીવ આપીચ્છા. ૧૭ પણ જેની પાસે આ દુનીઆનો માલ છે, ને તે પોતાના ભાઈને માહતાજ જુચ્છા છે, તોપણ તેના ઉપર રહમ નથી કરતો, તો ખાદાનો પીઆર તેનામાં શી રીતે રહે છે? ૧૮ મારાં છેડકરાંચ્છા, આપણે વાતથી કે જાબથી નહીં, પણ કામ તથા સાચાઈથી પીઆર કરીચ્છા. ૧૯ ને તેથી આપણે જાણીચ્છા છઈચ્છા કે આપણે સાચાઈના છઈચ્છા, ને તેની આગલ આપણા દીલની આતર જમા કરશું. ૨૦ કેમકે જો આપણા દીલ આપણને દેડે છે, તો આપણા દીલ કરતાં તો ખાદા માહોટો છે, ને તે બધું જાણે છે. ૨૧ પીઆરા ચ્છા, જો આપણા દીલ આપણને દંડતાં નથી, તો ખાદા આગલ આપણને ભરોસો છે. ૨૨ ને આપણે જે કંઈ માગીચ્છા છઈચ્છા, તે તેનાથી પામીચ્છા છઈચ્છા; કેમકે આપણે તેના હુકમ પાલીચ્છા છઈચ્છા, ને જે કંઈ તેની નજરમાં પસંદ છે તે કરીચ્છા છઈચ્છા. ૨૩ ને તેનો હુકમ ચ્છા છે કે આપણે તેના બેઠા હસુ ખરીસતનાં નામ પર ચ્છાતકાદ કરીચ્છા, ને તેણે જેમ આપણને હુકમ આપીચ્છા તેમ માહોમાં પીઆર કરીચ્છા. ૨૪ ને તેના હુકમ જે પાલે છે, તે તેનામાં, ને તે પણ તેનામાં રહે છે; ને તેણે જે રહ આપણને આપીચ્છા છે, તેથી આપણે જાણીચ્છા છઈચ્છા કે તે આપણામાં રહે છે.

બાબ ચોથો.

પીઆરાચ્છા, હરેક રહેને ના માનો, પણ રહેને અજમાવો કે તેચ્છા ખાદાની તરફથી છે કે નહીં; કેમકે ઘણા જુઠા પેગંબરો દુનીઆમાં આવીઆ છે. ૨ હરેક રહ જે કબુલ કરે છે કે હસુ ખરીસત જીસમમાં આવીચ્છા છે, તે ખાદાનો છે, ચ્છાથી તમે ખાદાનો રહ જાણો. ૩ ને હરેક રહ જે કબુલ કરતો નથી કે હસુ ખરીસત જીસમમાં આવીચ્છા છે, તે ખાદાનો નથી;

ને ખરીસતને ઉલટો રૂઠ ને આવત તમે શાંભલીજી છે કે તે આવે છે, તે એવ છે ; ને હવે તે આવી ચુકીઆ છે. ૪ છોકરાંઆ, તમે જોદાનાં છેઆ, ને તમે તેઆને જીહીંતીઆ છે; કેમકે ને તમારાંમાં છે તે ને દુનીઆમાં છે તેના કરતાં માહોટો છે. ૫ તેઆ દુનીઆના છે, વાસતે દુનીઆ આવત ખોલે છે, ને દુનીઆ તેઆનું શાંભલેછે. ૬ આપણે જોદાના છઠઆ; ને જોદાને જાણેછે તે આપણુ શાંભલેછે; ને જોદાનો નથી, તે આપણુ શાંભલતો નથી; એથી આપણે સાચાઈનો રૂઠ તથા ગુમરાહીનો રૂઠ જાણીઆ છઠઆ.

૭ પીઆરાઆ, આપણે એક ખીજ ઉપર પીઆર કરવો જોઈઆ; કેમકે પીઆર જોદાથી છે; ને ને પીઆર કરેછે તે જોદાથી જનમીઆ છે, ને જોદાને જાણે છે. ૮ ને પીઆર કરતો નથી, તે જોદાને જાણતો નથી; કેમકે જોદા પીઆર છે. ૯ જોદા આપણા ઉપર ને પીઆર કરે છે તે એથી જાહેર થાઆ છે કે જોદાએ પોતાના એકનાએક બેટાને દુનીઆમાં મોકલીઆ કે આપણે તેનાથી જીનીઆ. ૧૦ પીઆર આમાં છે; આમ નહીં કે આપણે જોદા પર પીઆર કીધો, બલકે તેણે આપણા પર પીઆર કીધો, ને આપણા ગુનાહની તોજસ કરાવા સાર પોતાના બેટાને મોકલીઆ. ૧૧ પીઆરાઆ, જો જોદાએ આપણા પર આંટી પીઆર કીધો, તો આપણે પણ એક ખીજ પર પીઆર કરવો જોઈઆ. ૧૨ કોઈએ કદી જોદાને દીડા નથી; જો આપણે માહોમાં પીઆર કરીઆ તો જોદા આપણામાં રહે છે. ને તેનો પીઆર આપણામાં કામીલ થઈઆ છે. ૧૩ આપણે તેનામાં રહીઆ છઠઆ, ને તે આપણામાં, આ આપણે એથી જાણીઆ છઠઆ કે, તેણે પોતાના રૂઠનું કંઈ આપણને આપીજી છે. ૧૪ ને હમે દીડું છે, ને સાહેદી આપીઆ છઠઆ, કે આપે પોતાના બેટાને દુનીઆનો તારનાર થવા સાર મોકલીઆ છે. ૧૫ ને કોઈ આંકરાર કરે કે હસિ જોદાનો બેટો છે, તેનામાં જોદા ને તે જોદામાં રહે છે. ૧૬ ને આપણા પર જોદાનો ને પીઆર, તે આપણે જાણીઆ, ને તે પર આંતકાદ કીધો. ૧૭ જોદા પીઆર છે; ને ને પીઆરમાં રહેછે, તે જોદામાં રહેછે, ને જોદા તેનામાં. એથી આપણામાં પીઆર કામીલ થઈઆ છે, કે ઇનસાફને દાહોડે આપણે હીમતમાં હોઈઆ, કેમકે જોવો તે છે, તેવાજ આપણે આ દુનીઆમાં છઠઆ. ૧૮ પીઆરમાં ખીહીક નથી, પણ કામીલ પીઆર ખીહીકને બાહાર કાહોડેછે; કેમકે ખીહીકમાં પીડા છે; ને ને ખીહીએ તે પીઆરમાં

કામીલ નથી થઈ ગયા. ૧૯ આપણે તેના ઉપર પીચ્ચાર કરીએ છઈએ, કેમકે તેણે આપણા ઉપર પેહેલા પીચ્ચાર કરીયો છે. ૨૦ જો કોઈ કહેછે કે, હું જોદા પર પીચ્ચાર કરુંછી, તોપણ પોતાના ભાઈ પર દુરામની રાખેછે, તો તે જુદો છે; કેમકે પોતાનો ભાઈ જેને તે જુએ છે તેના પર પીચ્ચાર જો તે કરતો નથી, તો આણુદીક જોદા પર શી તરેહ તે પીચ્ચાર કરે છે? ૨૧ ને એ હુકમ હમે તેનાથી પામીઆ છઈએ કે જોદા પર જે પીચ્ચાર કરેછે, તે પોતાના ભાઈ પર પણ પીચ્ચાર કરે.

બાબ પાંચમો.

૧ સુ તે ખરીસત છે, એમ જે કોઈ માને છે, તે જોદાથી જનમીએ છે; ને જે હરેક જનમાવનાર પર પીચ્ચાર કરેછે, તે તેનાથી જનમેલા પર પણ પીચ્ચાર કરેછે. ૨ જોરે આપણે જોદા પર પીચ્ચાર કરીએ છઈએ, ને તેના હુકમ પાલીએ છઈએ, તારે એથી આપણે જણીએ છઈએ કે આપણે જોદાનાં ફરજંદો પર પણ પીચ્ચાર કરીએ છઈએ. ૩ કારણ કે જોદા પરનો પીચ્ચાર એજ છે કે આપણે તેના હુકમે બજવીએ, ને તેના હુકમે ભારી નથી. ૪ કેમકે જે કોઈ જોદાથી જનમેલો છે, તે દુનીઆને જીહીતે છે; ને જે ફતેહ દુનીઆને જીહીતે છે તે આપણુ ઇમાન છે. ૫ જે ઇમાન લાવે છે કે ઇસુ જોદાનો બેટો છે, તે શીવાએ દુનીઆને જે જીહીતે છે તે કોણ છે? ૬ પાણીથી તથા લોહીથી જે આનીએ તે એજ છે, ઇમાને ઇસુ ખરીસત; ફક્ત પાણીથી નહીં, પણ પાણી તથા લોહીથી; ને જે સાહેદી આપેછે, તે રહ છે; કેમકે રહ સાચો છે. ૭ કારણ કે આસમાનમાં સાહેદી આપનાર તણુ છે; ઇમાને બાપ, કલામ, તથા પાકરહ; ને એ તણુ એક છે. ૮ ને જમીન પર સાહેદી આપનાર તણુ છે; રહ, તથા પાણી, તથા લોહી; ને એ તણુ એકમાં મલિ છે. ૯ જો આપણે આદમીની સાહેદી માનીએ છઈએ, તો જોદાની સાહેદી જીઆદ મોહોટી છે, કેમકે જે સાહેદી જોદાએ પોતાના બેટા બાબત આપી છે, તે એજ છે. ૧૦ જે કોઈ જોદાના બેટા પર ઇમાન લાવેછે, તેને પોતાનામાં સાહેદી છે, જે કોઈ જોદા પર ઇમાન નથી લાવતો, તે તેને જુદો કરે છે. કેમકે જોદાએ જે સાહેદી પોતાના બેટા બાબત આપી છે, તે પર એકીન ન લાવીએ. ૧૧ ને તે સાહેદી એ છે કે જોદાએ આપણુને હમેશાંની જીંદગી આપી છે, ને તે જીંદગી તેના બેટામાં છે. ૧૨ જેને બેટો છે, તેને જીંદગી છે; જેને જોદાનો બેટો નથી તેને

હુંગી નથી. ૧૩ હજારાની હુંગી તમને છે એ તમે જાણો, ને જાદના બેઠાનાં નામપર ઇમાન લાવો, એ સાહે જાદના બેઠાનાં નામપર ઇમાન લાવનારા એને એ વાતો મેં લખી છે; ૧૪ ને તેની તરફ આપણો ભરોસો એ છે કે, જો આપણે તેની મરજી પરમાણુ કંઈ માગીએ તો તે આપણુ શાંભલે છે. ૧૫ ને જો આપણે માગીએ છઈએ, તે બાબત તે આપણુ શાંભલે છે, એ જો આપણે જાણીએ છઈએ, તો જો આપણે તેની પાસે માગીએ તે આપણને મલે છે, એ આપણે જાણીએ છઈએ. ૧૬ જો કોઈ પોતાના બાઈને ગુનાહ કરતાં જુએ, કે જો જાતતક નથી પોહોંચાડતો; તો તે માગે: ને જાતતક પોહોંચાડે એવા ગુનાહ નથી કરતા તે એને સાહે તેને હુંગી મલરો. ૧૭ જાતતક પોહોંચાડે એવા ગુનાહ છે, તે બાબત માગવું એમ હું કહેતો નથી. બધી નારાસતી ગુનાહ છે; પણ એવા ગુનાહ છે કે જો જાતતક નથી પોહોંચાડતો. ૧૮ આપણે જાણીએ છઈએ કે જાદથી જો જનમીએ છે તે ગુનાહ કરતો નથી, પણ જાદથી જો જનમીએ છે તે પોતાને સંભાલે છે; ને તે ભૂંડો તેને અડકતો નથી. ૧૯ આપણે જાણીએ છઈએ કે આપણે જાદના છઈએ, ને આખી દુનીઆ ખુરાઈમાં પડી રહે છે. ૨૦ ને આપણે એ જાણીએ છઈએ કે જાદનો બેઠો આવીએ છે, ને જો ખરો તેને આપણે જાણીએ વાસતે આપણને સમજ આપી છે, ને જો ખરો તેનામાં આપણે છઈએ, ઇમાને તેના બેઠા ઇસુ ખરીસતમાં એજ ખરો જાદ તથા હજારાની હુંગી છે. ૨૧ છોકરાંએ, તમે પોતાને મુરતીએથી બચાવી રાખો. આમીન.

ઈસ્માહાનનું બીજું પત્ર.

૫ સંદ કરેલી બાઈને તથા તેનાં છોકરાંએને વડીલ લખે છે; જો એને હું સાચાઈથી પીઆર કરુંછું, ને ફકત હું નહીં, પણ જો સરવે સાચાઈને જાણી છે, તે એ પણ કરે છે; ૨ ને સાચાઈ આપણામાં રહે છે, ને આપણી સાથે હજારાં રહેશે તેને લીધે. ૩ જાદ આપથી, તથા આપના બેઠા જાદવંદ ઇસુ ખરીસતથી ફજલ તથા રહમ તથા સુલાહ તમને સાચાઈ તથા પીઆરમાં થાએ.

૪ જો આપણે આપથી હુકમ પામીએ, તેમ તારાં છોકરાંએમાંનાં કેટલાંએકને સાચાઈથી ચાલતાં મેં દીઠાં, વાસતે મને બહુ ખુશી પેદા થઈ. ૫ ને હવે, બાઈ, હું તને નવો હુકમ લખુંછું એમ નહીં, પણ શરૂથી જો

આપણા ઉપર થઈએ તે પરમાણે હું તારી અરજ કરુંછું કે આપણે એક પીઠાં ઉપર પીઆર કરીએ. ૧ ને પીઆર એજ છે, કે આપણે તેના હુકમો પરમાણે ચાલીએ: ને હુકમ એજ છે, કે જેમ તમે શરૂથી શાંભલીઈ છે તેમ આપણે તે પરમાણે ચાલીએ. ૭ કેમકે ઘણા બુલવનારા દુનીઆમાં પેઠા છે જેઓ એકરાર કરતા નથી કે ઇસુ ખરીસત જી સમમાં આવીએ છે. બુલવનાર તથા ખરીસતને ઉલટો તેજ છે. ૮ તમે પોતા બાબત ખબરદાર રહે કે જે હમે કીધાં છે તે હમે ન ખાઈએ, પણ પુરો બદલો પામીએ. ૯ જે કોઈ તકસીર કરે છે, ને ખરીસતની તાલીમમાં રહેતો નથી, ખાદ તેનો નથી; જે ખરીસતની તાલીમમાં રહે છે, બાપ તથા બેટો તેના છે. ૧૦ જે કોઈ તમારી પાસે આવે, ને એ તાલીમ લાવતો નથી, તો તમે તેને ઘરમાં ન લેએ, ને તેને સલામ ન કરો. ૧૧ કેમકે જે તેને સલામ કરે છે, તે તેના ખુરાં કામમાં શરીક છે. ૧૨ તમને લખવાની મને બહુ વાતો છે, પણ કાગલથી તથા સાહીથી લખવાનું મેં ન ચાહું; લેકીન ઉમેદવાર છું કે તમારી પાસે આવું, ને રૂબરૂ હું, કે આપણી ખુશી પુરી થાએ. ૧૩ તારી પસંદ કરેલી બેહેનનાં છોકરાં તને સલામ કહે છે. આમીન.

ધર્મોહાનનું તીર્થ પતર.

જેનાપર હું સાચાઈથી પીઆર કરું છું તે પીઆરા ગાહઅસને લખું છું. ૨ પીઆરા, હું સહુથી જુઆદા એ વ્યાહું છું કે જેમ તારો જન ખેરીઅતમાં છે, તેમ તું બધી રીતે ખેરીઅતમાં રહે ને તંદુરસત થાએ. ૩ કેમકે જેમ તું સાચાઈથી ચાલે છે તેમ બાઈએએ આવીને તારી સાચાઈની શાહેદી આપી, વાસતે મને બહુ ખુશી થઈ. ૪ મને જાહોટી ખુશી એમાં છે કે હું શાંભલું કે મારાં છોકરાં સાચાઈમાં ચાલે છે. ૫ પીઆરા, બાઈએને તથા પારકાએને સાહ તું જે કરે છે, તે ધમાનદારીને લાએક છે. ૬ તેએએ મંડલીને આગલ તારા પીઆરની શાહેદી આપી છે, તેએને જે ખાદને લાએક રશતાની મદદ કરશે તો તું સાહ કરશે. ૭ કેમકે તેએ તેનાં નામને સાહ નીકલીઆ, ને ગેરદામીએ પાસેથી કંઈ ન લીધું. ૮ એ સાહ એવાએને કબુલ કરવા આપણને લાજમ છે, કે આપણે સાચાઈ બાબત સાથી કામ કરનાર થઈએ. ૯ મેં મંડલીને લખીઈ છે, પણ દીઅતરીફસ જે તેએમાં

માહોયે દરજ્જો માહે છે તે હમને કપુલ કરતો નથી. ૧૦ વાસતે જો હું આપું, તો હું તેનાં કામ જ તે કરે છે તેની ઇઆદ કરશ, તે હમારી આપત પુરી વાતો બકે છે; ને ઝમ્થી પણ ન ધરાધને તે પોતે બાધઝ્માને કપુલ કરતો નથી, ને જો માહે છે તેઝ્માને રોકે છે, ને મંડકીમાંથી આહાર કાહોડે છે. ૧૧ પીઆરા, જો પુરું તેની પાછલ નહીં, પણ જો નેક તેની પાછલ ચાલ. જો નેકી કરે છે તે ઝાદાનો છે; પણ જો બદી કરે છે તેણે ઝાદાને દીઠા નથી. ૧૨ દેમેતરીઝમસના હકમાં સહુઝ્મે, સાચાઈઝ્મે પણ શાહેદી આપી છે. ને હમ પણ શાહેદી આપોઝ્મે છઈઝ્મે, ને તમે જાણો છેઝ્મા કે હમારી શાહેદી ખરી છે. ૧૩ મારે લખવાનું તો ઘણું હતું, પણ મેં ન ચાહીજી કે સાહી ને કલમથી તારી ઉપર લખું. ૧૪ પણ ઉમેદવાર છઈ કે તને જલદી જોવશ, ને ચુક-તેગો કરશ. તારી સલામતી થાઝ્મે. દોસતો તને સલામ કેહે છે. દોસતોને તુ નામથી સલામ કેહે.

ધહુદાનું પતર.

ખાદા આપે પાક કીધેલાઝ્માને, તથા ઇસુ ખરીસતે બચાવી રાખેલાઝ્મા તથા તેડેલાઝ્માને, ઇસુ ખરીસતનો અંદો ને ઇઆકુબનો બાધ ઇહુદા લખે છે. ૨ રહમ તથા સુલાહ તથા પીઆર તમારા પર વધતો જઝ્મે.

૩ પીઆરાઝ્મા, જરે સમાન તારણુ આપત હું લખવાને કોરોસ કરતો હતો તારે મને જરૂર લાગી કે લખીને તમને નશીહત કું કે પવીતરોને જો ઇમાન ઝ્મેક વાર અપાઈજી હતું તે સાર તમે બહુ જતન કરો. ૪ કેમકે કેટલાઝ્મેક રાખસ જો પેહેલાં ઝ્મેજ દંડને સાર કરાવાઈઆ હતા, તેઝ્મા ચુપત રીતે માહે પેઠા છે, તેઝ્મા બેદીન છે, ને આપણા ઝાદાના કુજલને રોહેવતપણાથી બદલી નાંખે છે, ને ઝાદા જો ઝ્મેકલો મલિક છે તેનો તથા આપણા ઝાદાવંદે ઇસુ ખરીસતનો ઇન્કાર કરે છે. ૫ તમે પેહેલાંથી ઝ્મે જાણો છેઝ્મા ખરા, પણ હું તમને ઇઆદ કરાવા ચાહુંછઈ કે ઝાદાવંદે મીસરમાંથી લોકોનું તારણુ કીધા પછે તેઝ્મામાંના બેઈમીનોને હલાક કીધા. ૬ ને જો શીરશતાઝ્મા પોતાના પેહેલા હાલમાં ન રહી-આ, પણ પોતાનું મકાન મુકી દીધું, તેઝ્માને માહોઠા દાહાડાના ઇનસાફ સાર તેણે હમેરાંની સાંકલોમાં અંધકાર તલે રાખીઆ છે. ૭ તેમજ સદોમ તથા ગ-મોરા, તથા તેઝ્માની ચારો ગમના રોહેરો, જોઝ્માઝ્મે તેઝ્માની પેઠે જનાકારી

ક્રીધી, ને પારકાના અંગની પાછલ લાગીઆ, તેઓ હમેશાંની આગમાં ગીર-
કૃતાર થઈને નમુના દાખલ બનીઆ છે. ૮ ઓજ રીતે આ ખુઆખીઆ પણ
જીસમને નાપાક કરે છે, હકુમતને તુછ ગણે છે, ને મરતાઆવાલાઓની બદગોષ્ઠ
કરે છે. ૯ પણ મીઆઓલ જે સરદાર શીરશોતો છે, તેણે જરે મુસાની લાશ
આખત શોતાન સાથે તકરાર કરીને હુજત ક્રીધી, તારે તેણે નીંદાની તોહોમત તેના
પર લાવવાને હીમત ન પકડી, પણ કહીજી કે, ઓદાવંદ તને ધમકાવે. ૧૦ લેકીન
ઓઓ જે આખત કંઈ જાણતા નથી તેની બદગોષ્ઠ કરે છે, ને બેઅકલ જનવ-
રોની પેઠે જે આજો તેઓ સવભાવથી જાણેછે તેથી પોતાને ખીગાડે છે. ૧૧
અકસોસ છે તેઓ પર! કેમકે તેઓ કાઠવને મારગે ચાલીઆ છે, ને બલામ-
ની ગુમરાહીમાં નફાને સાઈ ગઈઆ છે, ને કોરાહની ઉલટાઈમાં હલાક થઈઆ
છે. ૧૨ ઓઓ તમારી જોહોખતની જીઆકૃતોમાં ડગો છે, ઓઓ તમારી
સાથે ખાતી વખત બેધરક પોતાનાં પેટ ભરી લે છે. ઓઓ પવનથી ઉડતાં
પાણી વગરનાં વાદલાં છે; ઓઓ કમલાઓલાં ઝાડ છે, જેને ફૂલ નથી, બે
વાર મુઓલાં, ને જડથી ઉખડાઓલાં; ૧૩ ઓઓ દરીઆના ઉછલતાં જાળાં,
પોતાની શરમનું ફીણુ કાઠાડનારા, બટકનારા સીતારા, જેઓને સાઈ અંધકારની
કાલક હમેશાં રાખેલી છે. ૧૪ ને આદમથી સાતજો જે હેનોખ હતો તેણે
ઓઓ આખત પેશીનગોષ્ઠ ક્રીધી કે, જીઓ, ઓદાવંદ પોતાના દશ હજાર પવી-
તરો સુધાં આવે છે, ૧૫ ઓ સાઈ કે સહુનો ધનસાક ડરાવે, ને તેઓમાં જે
સરવ બેદીન છે, તેઓની બેદીનીનાં બધાં કાજો, જે તેઓએ બેદીનીથી ક્રી-
ધાં, તથા જે બધી સખત વાતો બેદીન ગુનાહગારોએ તેને ઉલટી કહી, તે આ-
ખત તેઓનો ધનસાક કરે. ૧૬ ઓઓ કચકચ કરનારા તથા જોડ કાહડનારા
છે, તથા પોતાના ખુરા ખવાસ પરમાણે ચાલનારા છે; ઓઓનાં જોહો બહુકુ-
લેલી વાતો બોલે છે, ને ઓઓ નફાને સાઈ આદમીઓની ખુરામત કરે છે.

૧૭ પણ પીઆરાઓ, જે વાતો આપણા ઓદાવંદ ઇસુ ખરીસતના રસુલોએ
પેહેલાં કહી, તે તમે ઇઆદ રાખો; તેઓએ તમને કહીજી કે, આખર જમાના-
માં મસખરી કરનારા આવશે, જેઓ પોતાની બેદીનીની ખુરી ખાહેરો પર-
માણે ચાલશે. ૧૮ ઓઓ તેઓ છે કે જે પોતાને અલગ કરે છે. ઓઓ
નફાસાની છે, પણ રૂઠ ઓઓમાં નથી.

૨૦ પણ પીઆરાઓ, તમે પોતાના પાક ઇમાનમાં પોતાને બાંધતાં, તથા
પાક રૂઠથી દુઆ માગતાં, ઓદાના પીઆરામાં પોતાને રાખો, ૨૧ ને હમેશાંની

જંદગી સુધી આપણા જોદાવંદ ઇસુ ખરીસતના રહમની રાહ જુઓ. ૨૨ ને ઇમતીઆન કરીને બાબે પર રહમ કરો; ૨૩ ને ખીબાઓને આગ-માંથી ખેંચીને ખીલીકથી તારો, ને જે પોશાકને જીસમથી ડાગ લાગેલા છે તેની અદાવત કરો. ૨૪ હવે, જે તમને ડોકર ખાવાથી અચાવી રાખવાને, તથા પોતાની જલાલની હજુરમાં કામીલ ખુશી સાથે તમને ખેંચેલ મુકવાને શકતીવાન છે, ૨૫ જે એકલો દાનાવ જોદા આપણો તારનાર છે, તેને જલાલ તથા ખુજરગી તથા કુદરત તથા એખતીઆર હમણાથી હમેશાંતક હોવો. આમીન.

પરગટપણું.

બાબ પેહેલો.

ઈસુ ખરીસતનું પરગટપણું કે જે જોદાએ એને એ સાર આપીજી કે જે વાતો જલદીથી બનનાર છે તે પોતાના અંદાને કહી દેખાડે; ને તેણે પોતાના શીરેશાતાને ઝોકલીને તેની મારફત પોતાના અંદા ઇઆહાનને જાહેર કીધું, ૨ જેણે જોદાના કલામ તથા ઇસુ ખરીસતની શાહેદી તથા જે કંઈ પોતે દીધું, તેઓ બાબત ગહવાઈ પુરી. ૩ જે વાંચે છે, ને જે આ નખુઅતની વાતો શાંબલે છે, ને એમાં જે લખીઆં છે તે પાલે છે, તેઓ મુખારક છે; કેમકે વખત નજદીક છે.

૪ જે સાત મંડલી આસીઆમાં છે તેઓને ઇઆહાન લખે છે. જે છે, ને હતો, ને થરો, તેનાથી તથા તેનાં તખતની હજુર જે સાત રહ છે તેઓથી, ૫ ને ઇસુ ખરીસત જે અમાનતદાર શાહેદ, જે મુએલાંગેમાંથી પેહેલો જનમેલો, ને જમીનપરના પાદશાહેનો સુલતાન, તેનાથી પણ તમારાપર ફજલ તથા સુલાહ થાઓ. ૬ જેણે આપણા પર ખીઆર કીધો, ને પોતાનાં લોહીથી આપણા ગુનાહ ઘોઘઆ, ને જોદા ઇઆને પોતાના બાપને સાર આપણને પાદશાહે તથા કાહીનો બનાવીઆ, તેને જલાલ તથા એખતીઆર હમેશાંતક હોવો. આમીન.

૭ જુઓ, વાદલાં સુધાં તે આવે છે, ને હરેક આંખ તેને દેખરો, ને તેઓ પણ જેણે તેને વીંધીઆ, ને જમીનપરના કુલે લોક તેને સાર વીલાપ કરરો. હા, આમીન. ૮ જોદાવંદ એમ ફરમવે છે કે, આલફા તથા આમીગા, અવલ તથા આખર, જે છે, તથા હતો, તથા આવનાર છે, તે પુરો કુદરતી હું છઉં.

૯ હું ઇચ્છાહાન જે તમરો ભાઈ, તથા ઇસુ ખરીસતનાં દુષ્પ તથા પાદશા-
હત તથા સખરમાં તમરો શરીક છર્ગ, જોદાના કલામ તથા ઇસુ ખરીસતની
ગહવાઈને વાસતે પાતમસ કહેવાચ્છેલા બેટમાં હતો. ૧૦ જોદાવંદના દાહા-
ડામાં હું રહે ભરેલો હતો, ને મેં પોતાની પાછલ રણુસીંગડાંના અવાજ સરખો
જોહોટો અવાજ અમ કહેતાં શાંભલીચ્છો કહે હું આલકા તથા અમીમીગા, અવલ
તથા આખર છર્ગ; ૧૧ ને તું જે દેખેછે તે કીતાબમાં લખ, ને આસી-
આમાંની સાત મંડલી અમ્ફેસસમાં, તથા સમરણુમાં, તથા પેરગામસમાં,
તથા યુઆતીરમાં; તથા સારદીસમાં, તથા શીલાદેલશીમાં, તથા લાચ્છોદીકીમાં
છે, તેચ્છોની પાસે જોકલ.

૧૨ અને જે અવાજ મારી સાથે જોલીચ્છો તે જોવા સાઈ હું ફરીચ્છો, ને
ફરીચ્છો પર સુંનાની સાત સમેદાની મેં દીઠી. ૧૩ ને તે સાત સમેદાનીની
વચ્ચમાં આદમના બેટા સરખો મેં અમ્ફકને દીઠો, તે પગ સુધી જામો પેહેરેલો
તથા છાતીપર સુંનાનો પટકો બાંધેલો હતો. ૧૪ ને તેજું માથું તથા બાલ સુફેદ
ઉનના જેવા અરફ સરખા સુફેદ હતા, ને તેની આંખો આગના શોહોલા
પરમાણે; ૧૫ ને તેના પગ ભઠીમાં બલતાં સકાઈ પીતલના જેવા, ને તેનો
અવાજ ધણા પાણીના અવાજ સરખો હતો; ૧૬ ને તે પોતાના જમણા
હાતમાં સાત સીતારા રાખતો હતો, ને તેનાં જોહોમાંથી તેજદાર બેધારી તલ-
વાર નીકલતી હતી, ને તેનો અહેરો આફતાબ બરે જોહોટાં તેજધી અમકે છે
તેના જેવા હતો. ૧૭ ને બરે મેં તેને દીઠો, તારે મુચ્છેલા સરખો હું તેના
પગ પાસે પડીચ્છો; પછી તેણે પોતાનો જમણો હાત મારા પર મુકીને મને
કહીર્ગ કહે, બીહી ના, હું અવલ તથા આખર છર્ગ; ૧૮ ને જે જીવે છે તે હું છર્ગ.
હું મુચ્છો પણ હતો, ને જીવે, હમેશાંસુધી જીવતો છર્ગ. આમીન. ને હાદી-
સની તથા જોતની કુંચીચ્છો મારી પાસે છે. ૧૯ તે જે જે દીઠાં છે, ને જે જે
છે, ને અમ્ પછી જે જે થશે, તે તે લખ. ૨૦ મારા જમણા હાતમાં જે
સાત સીતારા તેં દીઠા તેનો, તથા સુંનાની પેલી સાત સમેદાનીનો ભેદ અમે છે
કે, સાત સીતારા તે સાત મંડલીચ્છોના શરેરાતા છે, ને જે સાત સમેદાની તેં
દીઠી તે સાત મંડલી છે.

બાબ બીજો.

અમ્ફેસસની મંડલીના શરેરાતાને તું લખ કે, જે પોતાના જમણા હા-

તમાં સાત સીતારા રાખે છે, જે સુંતાની સાત સમિદાનીની વચ્ચમાં ચાલે છે, તે એ વાતો કેહે છે કે, ૨ તારાં કામ તથા તારી મેહેનત, તથા તારી સખર હું જાણુંછઈ, ને એ પણુ કે તું ખુરામ્પાની ખરદારાત કરી શકતો નથી, ને જેમ્પો કેહે છે કે હમે રસુલ છઈમ્પે પણુ નથી, તેમ્પેને તેં પરખી લીધા, ને તેમ્પો જુકા, એમ તેં જાણીઈ; ને તેં ખરદારાત કીધી છે, ને તને સખર છે, ૩ ને મારાં નામને લીધે તેં મેહેનત કરી છે, ને યાકીમ્પો નથી. ૪ તોપણુ તારે ઉલટું મને કંધ છે, કે તેં પોતાનો પેહેલો પીઆર છોડીમ્પો છે. ૫ વાસતે તું કાંહાંથી પડીમ્પો તે ઇઆદ કર, ને તોખા કર, ને પેહેલાંનાં કામ કર; નહીં તો હું વેહ્લો તારા પર આવરા, જે તું તોખા નથી કરતો તો તારી સમિદાની તેની જગેથી હું ખરોડીશ. ૬ પણુ તને એટલું છે કે નીકોલાઈમ્પેનાં કામ જે પર હું પણુ આદાવત રાખુંછઈ તે પર તું આદાવત રાખે છે. ૭ ૩૬ મંડલીમ્પેને શું કેહે છે તે જેને કાન છે તે શાંભલે. જે જીહીતે છે તેને ખાદાની પારેદઈસ વચેના જીવનનાં જાહાડ-પરનું હું ખાવા દઈશ.

૮ એને સમુરણુની મંડલીના શીરશતાને લખ્ય કે, જે આવલ તથા આખર, જે મુમ્પો હતો પણુ જીવતો છે, તે એ વાતો કેહે છે કે, ૯ હું તારાં કામ, તથા મુસીખત, તથા કં ગાલપણું જાણુંછઈ; (તોપણુ તું દોલતમંદ છે) ને જે કેહે છે કે હમે ઇહુદી છઈમ્પે, ને નથી, પણુ રોતાનની જમાત છે, તેમ્પેનું કુકરપણું હું જાણુંછઈ. ૧૦ જે જે તું સેહેનાર છે તેમ્પેમાંના એકથી પણુ ન ખીહી. જુમ્પો, તમે પરખામ્પો વાસતે તમારામાંના કેટલાએકને રોતાન ખંદીખાંનામાં તાંખરો, ને તમને દરા દાહાડાનું સંકટ થરો; તું મરણુ સુધી ઇમાનદાર રહે, ને હું તને જીંદગીનું તાજ આપશ. ૧૧ ૩૬ મંડલીમ્પેને શું કેહે છે તે જેને કાન છે તે શાંભલે. જે જીહીતે છે તેને ખીજાં માતનું દુખ નહીં લાગરો.

૧૨ એને પેરગામસની મંડલીના શીરશતાને લખ્ય કે, જેને ધારવાલી બેધારી તલવાર છે, તે એ વાતો કેહે છે કે, ૧૩ હું તારાં કામ જાણુંછઈ, ને એ પણુ કે તું કાંહાં વસતી કરે છે, ઇઆને જાંહાં રોતાનનું તખ્ત છે તાંહાં; ને તું મારું નામ પકડી રાખે છે, ને જરે મારો ઇમાનદાર શાહેદ આંતીપાસ, જે તમારામાં જાંહાં રોતાન વસતી કરે છે તાંહાં મારી નંખાઈમ્પો, તે દાહાડામ્પેમાં તેં મારા પરના ઇમાનનો ઇંકાર નહીં કીધો. ૧૪ તોપણુ મને તારે ઉલટાં થોડાંએક છે, એવાં કે બકામની તાકીમ જેમ્પો પકડી રાખે છે, તેમ્પો તારે તાંહાં છે, તેણે ખાલાકને શીખવું કે બની ઇસરાએલ

આગલ ડોકર અવગવનાર પથર મુકે કે તેઓ મુરતીઓની કુરખાની આઓ, ને હરામકારી કરે. ૧૫ ને તારે તાંહાં ઝમવા પણ છે કે જેઓ નીકોલા-ઈઓની તાક્ષીમ પકડી રાખે છે, તેપર હું અદાવત રાખુંછર્ગ. ૧૬ તોઆ કર, નહીં તો હું તારા પર વેહેલો આવરા, ને મારાં મોહોમાંની તલવારથી તેઓની સાથે લડરા. ૧૭ રહ મંડલીઓને શું કહે છે તે જેને કાન છે તે શાંભલે. જે જીહીંતે છે તેને હું ગુપત મુકેલા માણામાંથી આવા દહરા, ને ઝમક મુકેદ પથર પણ હું તેને આપરા, ને તે પથર પર ઝમક નવું નામ લખીર્ગ છે, કે જે તેને પામનાર વગર ખીજું કોઈ જાણવું નથી.

૧૮ ઝને યુઆતીરની મંડલીના શરિશતાને લખ કે, આદાનો ખેટો, જેની આંખો આગના બડકા જેવી તથા પગ સકાઈ પીતલના જેવા છે, તે ઝમે વાતો કહે છે કે, ૧૯ તારાં કામ, તથા પીઆર, તથા ખીદમત, તથા ઈમાન, તથા સખર ને તારાં છેલાં કામ પેહેલાંનાં કરતાં જીઆદા છે, ઝમે હું જાણુછર્ગ. ૨૦ તોપણ મને તારા પર થોડાંઝમક ઝમવાં છે કે, જીજબેલ જે પોતાને ભચીરા કહેનારી કહે છે, તે ઝમારતને મારા અંદાઓને શીખવવા તથા ગુમરાહ કરવા દે છે, કે તેઓ હરામકારી કરે, ને મુરતીઓ પરની કુરખાનીઓ આઓ. ૨૧ ને તે પોતાની હરામકારીની તોઆ કરે વાસતે મેં તેને ફરસુત આપી, પણ તેણે તોઆ નહીં કીધી. ૨૨ જીઓ, હું તેને આટલે નાંખીરા, ને તેની સાથે જે જના કરે છે, તેઓ જે પોતાનાં કામની તોઆ કરતા નથી, તો તેઓને મોહોટી મુસીબતમાં નાંખરા. ૨૩ ને તેનાં છાકરાંને હું માતે મારી નાંખરા, ને સઘલી મંડલી જાણુરો કે મનોને તથા દીલોને જે શોધે છે તે હું છર્ગ; ને તમ હરેકને પોતાનાં કામ પરમાણે હું આપરા. ૨૪ પણ તમે તથા યુઆતીરમાંના ખીજા જેટલા તે તાક્ષીમને કબુલ રાખતા નથી, ને જેઓ ઝમે રોતાનનાં ઊંડાપણા, જેમ તેઓ કહે છે તેમ, જાણીઆં નથી, તે તમને હું ઝમે કહુંછર્ગ કે, હું તમારા પર ખીજો ભાર નહીં મુકરા. ૨૫ ઝમેકહું જે તમારી પાસે છે તે હું આણું તાંહાંસુધી મજબુત પકડી રાખો. ૨૬ ને જે જીહીંતે છે, ને આખર સુધી મારાં કામ પાલે છે, તેને કોમો પર હું ઝમેખતીઆર આપરા. ૨૭ ને લોહોડાંના દંડથી તે તેઓ પર સાહેબી કરરો; જેમ કુંભારનાં વાસણના તેમ તેઓના ચુરા કરરો, જેમ હું પણ મારા આપથી પામીઓ તેમ. ૨૮ ને હું સહવારનો સીતારો તેને આપરા. ૨૯ રહ મંડલીઓને શું કહે છે તે જેને કાન છે તે શાંભલે.

બાબ ત્રીજો.

અને સારદી સની મંડલીના શ્રીરશતાને લખ કે, જેને ઝાઘાના સાત રૂહ, તથા સાત સીતારા છે, તે અમે વાતો કહે છે કે, તારાં કામ હું જાણ્યુંછી, કે નામથી તું જીવે છે, પણ તું મુચ્છિલા છે. ૨ તું જગરૂત થા, ને બાકીનાં જે મરવાને તદ્દિમાર છે તેઓને મજબુત કર; કેમકે તારાં કામ ઝાઘાની આગલ પુરાં થએલાં મેં જોઈયાં નથી. ૩ વાસતે ઈઆદ કર કે તું શી તરેહ પામીઆ ને શાંબલીજી, ને મજબુત પકડી રાખ, ને તોખા કર, કારણ કે જો તું જગરૂત નહીં થરો, તો હું ચોરની પડે તારા પર આવરા, ને કહી ધડી હું તારા પર આવરા, અમે તું જાણુરો નહીં. ૪ તોપણુ સારદી સમાં જેઓએ પોતાના લુગડાં ખીગાડીયાં નથી, એવાં કેટલાંક નામ તારી પાસે છે, ને તેઓ સુફેદ લુગડાં પહેરેલા મારી સાથે ચાલરો, કેમકે તેઓ લાચ્છિક છે. ૫ જે જીહીતે છે તેજ સુફેદ લુગડાં પહેરેલા થરો, ને જીંદગીની ક્રીતાબમાંથી તેનું નામ હું બુસરા નહીં, પણ મારા બાપની સાંહાંમાં તથા તેના શ્રીરશતાઓની સાંહાંમાં તેનું નામ હું કચ્છુબ કરરા. ૬ રૂહ મંડલીઓને શું કહે છે તે જેને કાન છે તે શાંબલ.

૭ અને શીલાદેલશીની મંડલીના શ્રીરશતાને લખ કે, જે પાક, જે ખરો, જેને દાઉદની કુચી છે, જે ઉઘાડે છે ને કોઈ અંધ કરતો નથી, ને અંધ કરે છે ને કોઈ ઉઘાડતો નથી, તે અમે વાતો કહે છે કે, તારાં કામ હું જાણ્યુંછી; ૮ જો તારી આગલ મેં ઉઘાડું બારણુ રાખીજી છે, ને કોઈ તેને અંધ કરી શકતો નથી; કેમકે તને થોડું જોર છે, ને તે મારી વાત પાલી છે, ને મારાં નામનો ઈકાર કીધો નથી. ૯ જો, અમે જે કહે છે, કે હમે ઇહુદી છઠાએ ને નથી, પણ જીહું બોલે છે, તેઓને હું રોતાનની જમાતના કરરા. જો, તેઓને હું અમે કરરા કે તેઓ આવરો, ને તારા પગ આગલ પગે લાગરો, ને તેઓ જાણુરો કે મેં તને પીઆર કીધો છે. ૧૦ તે મારી સખરની વાત પાલી છે, વાસતે જમીન પરના રહેનારાઓની અજમાએશ કરવા સાહ અજમાએશનો જે વખત આખી દુનીઆ પર આવનાર છે તેથી પણ હું તને અચાવરા. ૧૧ જો, હું વેહેલો આપુંછી, કોઈ તાઈ તાજ ન લે, વાસતે જે તાઈ છે તેને તું પકડી રાખ. ૧૨ જે જીહીતે છે તેને હું મારા ઝાઘાના મંદીરમાં થંભ કરરા, એવા કે તે ફરી બાહાર નીકલનારજ નથી, ને તે પર મારા ઝાઘાનું નામ, તથા મારા ઝા-

દાનું જે નવું ઈશિલિમ શહેર મારા આદાથી આસમાનથી ઉતરે છે તેનું નામ, તથા મારું નવું નામ લખરા. ૧૩ રૂઠ મંડલીઆને શું કેહે છે તે જ્ઞેને કાન છે તે શાંભલે.

૧૪ આને લાઆદીકીમાંની મંડલીના પ્રેરિરાતાને લખ કે, જે આમીન, જે ઇમાનદાર તથા ખરો શાહેદ, જે આદાની પેદાઆરજો મુખતીઆર છે, તે આ વાતો કેહે છે કે, તારાં કામ હું જાણુછી, ૧૫ કે તું ઠાહોડો નથી, ને ઉનહો પણુ નથી, તું ઠાહોડો ઇઆ ઉનહો થાઆ આમ હું આહુંછી. ૧૬ પણુ તું હું-કાઆલો છે, ઇઆને ઠાહોડો નથી ને ઉનહો પણુ નથી, વાસતે હું પોતાનાં મો-હોમાંથી તને આકી કાહાડરા. ૧૭ કેમકે તું કેહે છે કે, હું દોલતમંદ છી, ને મેં મીલકત મેલવી છે, ને કોઈ આજનો હું મોહોતાજ નથી; પણુ જાણુતો નથી કે તું લાઆર, તથા ખેહાલ, તથા દરીદરી, તથા આંધલા, તથા નાગો છે. ૧૮ હું તને આ સલાહ આપુંછી કે, તું દોલતમંદ થાઆ વાસતે આગથી પરખેલું સુંનુ મારી પાસેથી વેઆતું લે; ને તું પેહેરણા થાઆ, ને તારાં નાગા-પણાથી લાજ પરગટ ન થાઆ, વાસતે સુદેદ લુગડાં લે; ને તું દેખતો થાઆ, વાસતે અંજન લખને તારી આંખોને ચોપડ. ૧૯ હું જોલાને પીઆર કરું-છી તેટલાને ડપકો તથા સજ આપુંછી, વાસતે દીલગરમ થા, ને તોયા કર. ૨૦ જો, હું ખારણા આગલ ઉભો રહુંછી, ને ડોકુંછી, જો કોઈ મારો અવાજ શાંભલે, ને ખારણું ઉઘાડે, તો તેની પાસે હું માહે આવરા, ને તેની સાથે જમ-શ, ને તે મારી સાથે જમરો. ૨૧ જે જીહીતે છે તેને મારાં તખત પર મારી પાસે બેસવા દહરા, જેમ હું પણુ જીહીતીને મારા આપની પાસે તેનાં તખત પર બેઠોછી. ૨૨ રૂઠ મંડલીઆને શું કેહે છે તે જ્ઞેને કાન છે તે શાંભલે.

બાબ ચોથો.

આ પછી મેં જોઈ, ને જુઆ, આસમાનમાં આક દરવાજો ઉઘડા-ઈઆ હતો, ને જે પેહેલા અવાજ મેં શાંભલીઆ તે રણસીંગડાના જોવા હતો, ને તેણે મારી સાથે બોલતાં કહીજી કે હીઆ ઉપર આવ, ને આ પછી જે જે થવાનાં છે તે હું તને દેઆડરા. ૨ ને તુરત હું રૂઠમાં હતો, ને જુઆ, આસ-માનમાં આક તખત મુકાઈને તે તખતપર આક બેઠો છે. ૩ ને જે બેઠો તે જોવામાં ઇઆરક તથા આકીકના પારાણુ સરખો હતો, ને તખતની આસપાસ મેધધનુશ જોઈઆમાં પાના સરખું હતું. ૪ ને તખતની આસપાસ ચોવીસ

તપ્તો હતાં, ને તે તપ્તોપર ચોવીરા વડીલ બેઠેલા મેં દીઠા, જેઝ્યાઝમે સુકેદ
 લુગડાં પેહેરેલાં હતાં, ને જેઝ્યાનાં માથાંઝ્યા પર સુંનાનાં તાજ હતાં. ૫ ને
 તપ્તમાંથી વીજલીઝ્યા, તથા ગરજનાઝ્યા તથા અવાજો નીકલતા હતા; ને
 તપ્તની આગલ આગના સાત દીવા બલતા હતા, જે ઝાદાના સાત રહે છે.
 ૬ ને તપ્તની આગલ બીલારો કાચના જેવા ઝમક સાફ દરીઝ્યા હતા, ને
 તપ્તની મધે તથા તપ્તની ચારે ગમ ચાર પરાણી આગલ પાછલ ઝાંખે
 ભરેલા હતા. ૭ ને પેહેલા પરાણી સહીના જેવા, ને બીજો પરાણી વાછરડાના
 જેવા, ને ત્રીજા પરાણીને માણસના સરખું મોહો હતું, ને ચોથો પરાણી ઉડતા
 ઉકાળના સરખો હતા. ૮ ને ચાર પરાણીમાંના ઝમક ઝમકને છ છ પાંચ હતી,
 ને આસપાસ તથા માંહેથી ઝાંખે ભરેલા હતા, ને પાક, પાક, પાક, ઝાદાવંદ
 ઝાદા, પુરો કાદેર, જે હતા, ને છ, ને થરો, ઝમક ક્રેહેતાં તેઝ્યા રાત દા-
 હોડા આરામ લેતા નથી. ૯ ને તપ્તપર જે ખેરો છે, જે હમેશાંસુધી
 જીવે છે, તેને જરે તે પરાણીઝ્યા જુજરગી, તથા ધજત, તથા શુકરગુજરી
 આપે છે, ૧૦ તારે તે ચોવીરા વડીલો તપ્તપર ખેરાનારની આગલ પડે છે,
 ને જે હમેશાંસુધી જીવે છે તેનો સજદો કરે છે, ને પોતાનાં તાજ તપ્ત આગલ
 નાંખીને ક્રેહે છે, કે ૧૧ ઝમકે ઝાદાવંદ, જુજરગી તથા ધજત તથા કુદરત
 પામવાને લાઝમકે તું છે; કેમકે તેં કુલે ચીજો પેદા કીધી, ને તેઝ્યા તારી
 મરજીથી છે, ને પેદા થઈ હતી.

બાબ પાંચમો.

અને તપ્તપર ખેસનારના જમણા હાતમાં ઝમક કીતાબ મેં જોઈ,
 તે માંહે તથા બાહાર લખેલી, ને સાત મોહોરથી મોહોર કરેલી હતી. ૨ ને મેં
 ઝમક જોરાવર શીરશાતાને દીઠા, જેણે જુલંદ અવાજે જુમ પાડતાં કહીજી કે, ઝમ
 કીતાબને ઉઘાડવાને ને તેની મોહોરો ઉખેડવાને કોણુ લાઝમક છે? ૩ ને આ-
 સમાનમાં, ઈઆ જમીનપર, ઈઆ જમીનની તલે, તે કીતાબ ઉઘાડવાને ઈઆ
 તેપર જોવાને કોંઈને મકદુર નહીં હતી. ૪ ને હું બહુરડીઝ્યા, કે તે કીતાબ
 ઉઘાડવાને, તથા વાંચવાને, તથા તેપર જોવાને પણ કોઈ લાઝમક મલીઝ્યા
 નહીં. ૫ તારે તે વડીલામાંથી ઝમકે મને કહીજી કે, તું રડ ના, જો, ઇહુદાના
 શીરકાનો જે સહી છે, જે દઉદનું મુલ છે, તે આ કીતાબ ઉઘાડવાને ઈઆને
 ઝમની સાત મોહોર ઉખેડવાને જીહીંતીઝ્યા છે. ૬ ને મેં જોઈજી, જુઝ્યા,

તે તખ્તની તથા તે ચાર પરાણીની, તથા તે વડીલિની વચમાં એક હલવાન ઉભો રહીએ. તે મારીનાંખેલા જેવો હતો; તેને સાત સીંગડાં, તથા સાત આંખ હતી, એ [આંખો] ખાદાના સાત રહ છે, જે આખી જમીનપર મોકલેલા છે. ૭ તારે તેણે આવીને તખ્તપર ખેરાનારના જમણા હાતમાંથી તે ક્રીતાખ લીધી. ૮ ને જરે તેણે તે ક્રીતાખ લીધી, તારે તે ચારે પરાણી તથા તે ચોવીશ વડીલો તે હલવાનની આગલ પડીઆ, ને હરેકને વીણા તથા મુંનાનાં પેઆલાં હતાં, જેમાં ખુશખોઠ બરેલી હતી, એ પવીતરોની દુઆએ છે. ૯ ને તેએએ નવું ગીત ગાતાં કહીજે કે, તુંને એ ક્રીતાખ લેવા તથા તેની મોહોરો ઉઘાડવાને લાએક છે, કેમકે તું મારીનંખાઇએ, ને તે પોતાનાં લોહીએ હમને હરેક શરકા, તથા બોલી, તથા લોક, તથા કોમમાંથી ખાદાને સાર વેચાતા લીધા છે. ૧૦ ને હમારા ખાદાને સાર હમને પાદશાહે, તથા કાહીનો ક્રીધા છે, ને હમે જમીનપર પાદશાહી કરશું. ૧૧ ને મેં જોઇજી, ને તખ્ત તથા પરાણીએ તથા વડીલિની આસપાસ મેં ઘણા શરેશતાએનો અવાજ શાંભલોએ, ને તેએની ગણતી દરા હજરની દરા હજર તથા હજરોની હજર હતી. ૧૨ તેએએ મોહોટે અવાજે કહીજે કે, જે હલવાન મારીનંખાઇએ હતો તે કુદરત, તથા દોલત, તથા દાનાઈ, તથા કુવત, તથા ઈજત તથા ખુજરગી, તથા અરકત પામવા લાએક છે. ૧૩ ને હરેક મખલુક જે આસમાનમાં, તથા જમીનપર તથા જમીનની તલે છે, ને દરીઆમાં જે છે, તથા કુલે અજો જે તેએમાં છે, તેએને એમ કહેતાં મેં સાંભલીજે કે, તખ્ત પરના ખેરાનારને તથા હલવાનને અરકત તથા ઈજત તથા ખુજરગી તથા કુવત હમેશાં થાએ. ૧૪ તારે તે ચારે પરાણીએ કહીજે, આમીન; ને તે ચોવીશ વડીલો પડીઆ, ને જે હમેશાંતક જીવે છે તેનો સન્દો ક્રીધા.

બાબ છઠો.

એને જરે હલવાને તે મોહોરોમાંની એકને ઊઘાડી, તારે મેં દીઠું, ને તે ચાર પરાણીમાંના એકનું મેં શાંભલીજે, જેણે ગરજનાના અવાજ જેવું કહીજે કે, આવ ને જો. ૨ ને મેં જોઇજી, ને જુએ, એક સુદે ઘોડો હતો, ને તેપર જે ખેડો તેની કમાન હતી, ને તેને તાજ અપાઇજી, ને તે જીહીંતવા તથા જીહીંતવા સાર નીકલીએ. ૩ ને જરે તેણે ખીજી મોહોર ઉઘાડી, તારે મેં ખીજી પરાણીને એ કહેતાં શાંભલીએ કે, આવ ને જો. ૪ તારે ખીજી

ઘોડો શોતો નીકલીઓ, ને તે પર જે બેઠો તેને જમીન પરથી સુલાહ લઈ લેવાનું અપ્રાર્થનું હતું, ને એમ કે લોકો એક ખીજને મારી નાંખે, ને તેને માહોટી તલવાર અપાઈ. ૫ ને જરે તેણે તીજ માહોર ઉઘાડી, તારે તીજ પરણીને એ કેહેતાં મેં શાંભલીઓ કે, આવ ને જો. ને મેં જોઈ, ને જુઓ, કાલો ઘોડો, ને તે પર જે બેઠો તેના હાતમાં તરાજવાં હતાં. ૬ ને ચાર પરણીઓની વચમાં એક અવાજ એમ કેહેતાં મેં શાંભલીઓ કે, પાવલાને સાર શેરભર ધર્મ, ને તથુ શેરભર જવ એક પાવલાને સાર; પણ તેલ તથા વધન તું ન ખીગાડ. ૭ ને જરે તેણે ચોથી માહોર ઉઘાડી, તારે ચોથા પરણીનો અવાજ એમ કેહેતાં મેં શાંભલીઓ કે, આવ ને જો. ૮ ને મેં જોઈ, ને જુઓ, શીકા રંગનો એક ઘોડો, ને તે પરના બેશનારનું નામ મોત, ને તેની સાથે પનાલ પાછલ ચાલતું, ને તલવારે, તથા દુકાલે, તથા મોતે, તથા જમીનના જનવ-રોએ દુનીઓમાંના ચોથા હીસા પર મારી નાંખવાનો એપ્પતીઆર તેને અપા-ઈઓ. ૯ ને જરે તેણે પાચમી માહોર ઉઘાડી, તારે જોદાના કલામને લીધે, તથા પોતે જે શાહેદી આપી હતી તેને લીધે, મારી નાંખ્યેલાઓના રહ કુર-બાનગાહ તલ મે ફીડા. ૧૦ ને તેઓએ જુલંદ અવાજે હાંક મારતાં કહીંજીકે, એએ જોદાવંદ, પાક તથા અરહક, ધનસાફ ડરાવવાનું, તથા જમીન પરના રેહે-નાશઓથી હમારાં લોહી પાડવાનો બદલો લેવાનું તું કાંહાંસુધી કરેતો નથી? ૧૧ ને તેઓમાંના હરેકને સુકેદ લુગડાં અપાઈઓ, ને તેઓને એમ કેહેવાઈ કે, તમારા સાથી સેવકો તથા તમારા ભાઈઓ જેઓ તમારી પેઠે મારી નાંખવા-ના છે, તેઓ પુરા થાએ, તાંહાંસુધી હજુ થોડીવાર સખર કરો. ૧૨ ને જરે તેણે છઠી માહોર ઉઘાડી, તારે મેં જોઈ, ને જુઓ. માહોટો ધરતીકંપોરો થ-ઈઓ, ને સુરજ બાલોના નમદા સરજો કાલો થઈઓ, ને ચંદર લોહી જેહેવા થઈઓ. ૧૩ ને જેમ માહોટા પવનથી હલાવેલી અંજીરીના કાચાં ફલ પેડે છે, તેમ આસમાનમાંના સીતારાઓ જમીન પર પડીઓ. ૧૪ ને આસમાન લેપ-ટેલાં કાગલની પેઠે નીકલી ગઈ, ને હરેક પાહાડ, તથા બેટ. પોત પોતાને ઠાં-મેથી ખસેડાઈઓ. ૧૫ ને દુનીઓના પાદશાહે, તથા અમીરો, તથા દોલત-મંદો, તથા સરદારો, તથા જોરાવરો, તથા હરેક બંધવો, તથા હરેક છુટો, એ-ઓએ જોહોમાં તથા પાહોડોના પથરોમાં પોતાને સંતાડીઓ. ૧૬ ને એ-ઓએ પાહોડોને તથા પથરોને કહીંજીકે. તમે હમારા પર પેડો, ને તખત પર

असनारनां मोहोथी तथा ते हलवानना गन्पथी हुमने संतोडो. १७ कुमडे तेना गन्पने मोहोथो दाहोडो आवीअ्या छे, ने डोखु उलो रडी राडे छे?

आण सातभो.

अने अ्ये पछी में आर शरेशताअ्याने जमीनना आर अ्युला पर उभा रेहेतां दीडा; ने तेअ्याअ्ये जमीनना आर पवनने अ्येम पडडी राप्पीअ्या डे जमीनपर, तथा दरीअ्या पर, तथा डोअ/ जहाड पर पवन न वाअ्ये. २ जीज शरेशताने उगमखुथी अहडतां में दीडा, ने तेनी पासे अ्यवतां आदानी मोहोर हती, ने जे आर शरेशताने जमीनने तथा दरीअ्याने जीगाडवानुं अ्यपाअर्थी हतुं तेअ्याने तेअ्ये मोहोटे अ्यवाने कहीअर्थी डे, ३ तांहांसुधी हमे हमारा आदानी सेवडोने तेअ्याना कपाल पर मोहोर करीअ्ये, तांहांसुधी तमे जमीनने तथा दरीअ्याने, तथा जहाडोने जीगाडो ना. ४ ने जेअ्या पर मोहोर थअर् तेअ्यानी गयुती में सांभली डे, ५ सराअ्येलना शरकाअ्यामांता अथा शरकामां अ्येक लाअ्य अ्युमालीराहजर पर मोहोर थअर्. ५ ६ हुदना शरकाना आर हजर पर मोहोर कराअ, अ्येनना शरकाना आर हजर पर मोहोर कराअ, गादना शरकाना आर हजरपर मोहोर कराअ; ६ आरोरना शरकाना आर हजर पर मोहोर कराअ, नकुतालीना शरकाना आर हजर पर मोहोर कराअ, मनासेना शरकाना आर हजर पर मोहोर कराअ; ७ सीमानना शरकाना आर हजर पर मोहोर कराअ, खेवीना शरकाना आर हजर पर मोहोर कराअ, ८ साकारना शरकाना आर हजर पर मोहोर कराअ; ९ ज्युलोनना शरकाना आर हजर पर मोहोर कराअ, १० उंसकुना शरकाना आर हजर पर मोहोर कराअ, अनीअ्यामीनना शरकाना आर हजर पर मोहोर कराअ.

६ अ्ये पछी में ज्येअर्थी, ने अ्युअ्या अधी डोअ, तथा शरका, तथा लोड, तथा अेलीनामांथी मोहोथी सभा, जे डोअथी गयुअ नही, तेअ्या तअ्यतनी आगल, तथा हलवाननी आगल, उभा रडीअ्या; तेअ्या सुदुख लुगडां पेहेरेला हता, ने तेअ्याना हातमां अ्यजुरीनी अलीअ्या हती, १० ने तेअ्याअ्ये अ्यलंद अ्यवाने अ्यम पाडीने कहीअर्थी डे, हमारे आद तअ्यतपर जे अ्येरो छे तेने तथा हलवानने तारखुनी तारीकु छेलो. ११ तारे कुले शरेशताअ्या तअ्यतनी तथा वडीलानी तथा आरे पराखुअ्यानी आसपास उभा रडीअ्या, ने आतानां मोहो पर तअ्यत आगल पडीने आदने सज्जे करीने कहीअर्थी डे, १२ आमीन,

બરકત, તથા બુજરગી, તથા દાનાઈ, તથા શુકરગુબરી, તથા ઈજત, તથા કુવત, તથા કુદરત, હમેશાં સુધી હમારા જોદાને થાગ્મિ. આમીન. ૧૩ ને તે વડીલામાંથી ગ્મિદે જવાબ દેતાં મને કહીજી કે, જે સુફેદ લુગડાં પેહેરેલા તેગ્મિ દોણુ છે ? ને કાંદાંથી આવીઆ છે ? તારે મેં તેને કહીજી, સાહેબ તું જાણે છે. ૧૪ ને તેણે મને કહીજી, જેગ્મિ માહોટી મુસીબતમાંથી આવીઆ, તેગ્મિ ગ્મિ છે; ને તેગ્મિગ્મિ પોતાનાં લુગડાં ઘોઘગ્મિાં. ને હલવાનનાં લોહીથી સુફેદ કીધાં. ૧૫ વાસતે તેગ્મિ જોદાનાં તખ્ત આગલ છે, ને તેનાં મંદીરમાં રાત દાહોડો તેની અંદગી કરે છે, ને તખ્ત પર જે બેરો છે તે તેગ્મિમાં રેહેરો. ૧૬ તેગ્મિને ફરી ભુખ નહીં લાગરો, ને ફરી તરરા પણુ નહીં લાગરો, ને સુરજના કીરણુ ઇઆ કંઈ ગરમી તેગ્મિ પર નહીં પડરો. ૧૭ કેમકે જે હલવાન તખ્તની મધ પર છે તે તેગ્મિને ચરાવરો, ને જીવતાં પાણીના જરાગ્મિા પાસે તેગ્મિને લઈ જરો, ને જોદા તેગ્મિની ગ્મિાંજો પરથી હરેક ગ્મિાંસુ પુઠ્ઠી નાંખરો.

બાબ ગ્મિાંમો.

ગ્મિને જરે તેણે સાતમી માહોર ઉઘાડી, તારે ગ્મિારે ગ્મિક ઘડી સુધી ગ્મિાસમાનમાં ગ્મિાંજો થઈ. ૨ પછી જોદાની આગલ જે સાત શીરશતા ઉભા રહીઆ તેગ્મિને મેં દીક્ષા, ને તેગ્મિને સાત રણુસીંગડાં ગ્મિપાઘગ્મિાં.

૩ ગ્મિને બીજો શીરશતા ગ્મિાંજોને કુરબાનગાહ પાસે ઉભો રહીગ્મિા, ને તેની પાસે સુનાની ધુપદાની હતી, ને તેને બહુ ખુશખોઈ ગ્મિપાઘ કે સરવ પવીતરોની દુગ્મિાગ્મિા સાથે તખ્તની સાંજે સુનાની જે કુરબાનગાહ તેપર ચરપણુ કરે. ૪ ને તે શીરશતાના હાતથી ધુપનો ધુંગ્મિાડો પવીતરોની દુગ્મિાગ્મિા સાથે જોદાની આગલ ચહડીગ્મિા.

૫ તે શીરશતાગ્મિ ધુપદાની લઈને તથા તેમાં કુરબાનગાહની ગ્મિાગ ભરીને જમીન પર તે નાંખી; તારે ગ્મિાજો તથા ગરજનાગ્મિા, તથા વીજલીગ્મિા, તથા ધરતીકંપારો થઈગ્મિા.

૬ ગ્મિને જે સાત શીરશતાની પાસે સાત રણુસીંગડાં હતાં, તેગ્મિાગ્મિ વજ-ડવા સાથે પોતાને તઈગ્મિાર કીધા. ૭ પેહેલા શીરશતાગ્મિ વજડીજી, તારે લોહી ભેલેલાં કરાંની વરસડી તથા ગ્મિાગ થઈ, ને જમીનપર ફેંકાઈગ્મિાં, ને જાહોડોનો તીજો ભાગ બલી ગઈગ્મિા ને હરેક લીલા રોપ પણુ બલી ગઈગ્મિા.

૮ ગ્મિને બીજા શીરશતાગ્મિ વજડીજી, તારે ગ્મિાગથી બલતા માહોટા પાહા-ડના જેવું કંઈ દરીઆમાં ફેંકાઈજી, ને દરીઆનો તીજો ભાગ લોહી થઈગ્મિા.

૯ ને દરીઆમાંના ઊતપન થયેલા પરાણીઓનો તીલો ભાગ મરી ગઈઓ, ને વાહાણોનો તીલો ભાગ નારા પામીઓ.

૧૦ અને તીલ શરિશતાએ વળડીઈ, તારે દીવાના જેવા બલતો એક માહોયે સીતારો આસમાનમાંથી પડીઓ, ને નદીઓના તીલ ભાગ પર તથા પાણીના જરાઓ પર પડીઓ. ૧૧ ને તે તારાનું નામ કડવાદૈના કહેવાઈ; ને પાણીનો તીલો ભાગ કડવાદૈનારૂપ થઈઓ, ને પાણી કડવું થઈઓને લીધે માણસોમાંના ઘણા મરી ગઈઓ.

૧૨ અને એથા શરિશતાએ વળડીઈ, તારે સુરજનો તીલો ભાગ, તથા અંદરનો તીલો ભાગ, તથા સીતારાઓનો તીલો ભાગ મરાઈઓ, એવા કે તેઓનો તીલો ભાગ અંધકાર થઈઓ, ને દાહાડાના તીલ ભાગે પરકારા કીધા નહીં, ને રાતે પણ એજ તરેહ થઈઈ. ૧૩ ને મેં જાઈ, ને અંતરીપરામાં ઉડતા એક શરિશતાને માહોયે એવાજે એમ કહેતાં મેં શાંભલીઓ કે, જે બીજા તણ શરિશતા વળડતાર છે, તેઓનાં રણસીંગડાંના બાકી એવાજને લીધે જમીન પરના રહેનારાઓને અકસોસ, અકસોસ, અકસોસ.

બાબ નવમો.

અને પાંચમા શરિશતાએ વળડીઈ, તારે આસમાનથી જમીન પર પડેલા એક સીતારાને મેં દીડા, ને તેને જડાંણના ખાડાની કુંચી અપાઈ. ૨ ને તેણે જડાંણના ખાડાને ઉઘાડીઓ ને માહોટી ભડીના જેવા ધુંઆડો જડાંણમાંથી નીકલીઓ, ને જડાંણના ધુંઆડાથી સુરજ તથા અંતરીપરા અંધકારે ભરાઈ ગઈઓ. ૩ ને તે ધુંઆડામાંથી ઠીડો જમીનપર નીકલીઓ, ને જેમ જમીન પરના વીછુઓને અધીકાર છે તેમ તેઓને અધીકાર અપાઈઓ. ૪ તારે તેઓને એવા હુકમ અપાઈઓ કે જમીનનાં ધારાને તથા કોઈ લીલી ચીજને તથા કોઈ જહાડને ન બીગાડે, પણ જે માણસોને ખાદાની માહોર પોતાનાં કપાલ પર નથી એઓને માતર. ૫ ને એમ તેઓને અપાઈઈ કે તેઓ એઓને મારીનાંજે નહીં, પણ પાંચ મહીનાં સુધી એઓ પીડા પામી, ને વીછુ જરે માણસને ડંબ મારે છે તેવારની પીડા પરમાણે એઓની પીડા હતી. ૬ ને તે દાહાડાઓમાં લોક માત શોધરો, પણ તેને પામરો નહીં; ને તેઓ મરવા આહારો, પણ માત તેઓથી નાહાસરો. ૭ ને તે ઠીડાનાં ડોલ લડાઈને સારૂ તઈઆર કીધેલા ઘોડાઓના જેવાં હતાં, ને તેઓનાં માથાંઓ

પર સુંનાના જેવાં તાજાં હતાં, તેઓનાં મોહિડાં માણસોના મોહિડાં જેવાં હતાં. ૮ ને તેઓના બાલ બહરાંના બાલ જેવા, ને તેઓના દાંત સહીઓના દાંતના જેવા હતા. ૯ ને તેઓને લોહિડાંનાં બપ્પતર સરખાં બપ્પતર હતાં, ને તેઓની પાંખોનો અવાજ લડાઈને સારૂં દોડતા ઘણુ ઘોડાના રથોના અવાજના સરખો હતો. ૧૦ ને વીછુઓના સરખાં તેઓને પુંછડાં હતાં, ને તેઓના પુંછડાંમાં ડંખ હતા, ને પાંચ મહીના સુધી માણસોને દુખ દેવાનો તેઓને અધીકાર હતો. ૧૧ ને ઊંડાણુના ખાડોને જે શ્રીરોતો તે તેઓ પર પાદરાહ હતો, તેનું નામ હેબરી બોલીમાં આબાદદોન, પણ હેલલાસી બોલીમાં તેનું નામ આપલોન છે. ૧૨ એક અફસોસ થઈ ગઈઓ છે; ને જ્યુઓ, એ પછી બીજા બે અફસોસ આવે છે.

૧૩ એને છઠ્ઠા શ્રીરોતાએ વજાડીજીં, તારે ખોદાની સામાની સુંનાની કુરખાનગાહના ચાર સીંગડાંમાંથી મેં એક અવાજ શાંભલીઓ. ૧૪ તેણે જે છઠ્ઠા શ્રીરોતાને રણસીંગડું હતું તેને કહીજીં કે, ફરાત મોહિડી નદી પર જે ચાર શ્રીરોતા બાંધેલા છે તેઓને છોડ. ૧૫ ને તે ચાર શ્રીરોતા છોડાઈઓ, ને તેઓ એસારૂં તઈઆર થએલા હતા, કે એક ઘડી, તથા દાહડો, તથા મહીનો, તથા વરશ સુધી માણસોના તીજા ભાગને મારી નાંખે. ૧૬ ને ફોજના સવાશેની ગણતી વીશ કરોડ હતી, ને તેઓની ગણતી મેં શાંભલી. ૧૭ તે એવી રીતે દરણુમાં ઘોડાઓને તથા તેઓ પરના ખેરાનાઓને મેં દીઠા; તેઓનાં બપ્પતર આગરંગી, તથા જાંબુરંગી, તથા ગંધકરંગી હતાં, ને ઘોડાઓનાં માથાં, તથા સહીઓનાં માથાં જેવાં હતાં, ને તેઓનાં મોહિડાંમાંથી આગ, તથા ધુંઆડો, તથા ગંધક નીકળીઓ. ૧૮ એ તણુથી, ધુંઆને આગ, તથા ધુંઆડો, તથા ગંધક, જે તેઓનાં મોહિડાંમાંથી નીકળીઓ, તેથી માણસોનો તીજો ભાગ મારીનંખાઈઓ. ૧૯ કેમકે તેઓનાં મોહિડાંમાં, તથા તેઓના પુછડાંમાં, તેઓનું સામરથ છે, કારણુ કે તેઓનાં પુછડાં સાપના જેવાં, ને તેઓને માથાં હતાં, જેથી તેઓ દુખ દેછે. ૨૦ ને બાકીનાં જે માણસો તે આફતોથી મારી નહીં નંખાઈઓ, તેઓએ પોતાના હાતનાં કામો બાબત તોબા કીધી નહીં; એ રીતે કે તેઓ ભુતોને, તથા સુંનાની, તથા રૂપાંની, તથા પીતલની, તથા પથરની, તથા લાકડાની મુરતીઓ, જેઓને જોવાની, તથા શાંભલવાની, તથા ચાલવાની પણ શકતી નથી તેઓને પુજે નહીં. ૨૧ ને તેઓએ પોતાનાં ખુનો બાબત તથા પોતાની જાદુગરીઓ બાબત,

તથા પોતાની જનાકારી આપત, તથા પોતાની ચોરીઓ આપત તોઆ કીધી નહીં.

આખ દશમો.

અને આસમાનથી ઉતરતાં એક બીજા જોરાવર ફીરિશતાને મેં દોડા, તેણે વાદલ પેહેરેલું હતું, ને તેનાં માથા પર મેઘધનુશ હતું, ને મુરજના જેવું તેનું મોહો તથા અગનોના થંભો જેવા તેના પગ હતા. ૨ ને તેના હાતમાં એક નાંહાંની ઉઘાડી કીતાબ હતી. ને તેણે પોતાનો જમણો પગ દરીઆ પર તથા ડાબો જમીન પર મુકીઓ. ૩ ને જેમ સહીં ગરજે છે, તેમ તેણે મોહોટે અવાજે હાંક મારી; ને જરે તેણે હાંક મારી, તારે સાત ગરજનાઓ પોતાના અવાજ કાહાડીઓ. ૪ ને જરે તે સાત ગરજનાઓ પોતાના અવાજ કાહાડીઓ, તારે હું લખવા માંડતો હતો, પણ મને એ કેહેતાં આસમાનથી એક અવાજ મેં શાંભલીઓ કે, સાત ગરજનાઓ જે વાતો કહી, તેને તું મોહોરથી અંધ કર, ને તે લખ ના. ૫ ને મેં જે શીરિશતાને દરીઆ પર, તથા જમીન પર ઉભો રેહેતાં દોડા, તેણે પોતાનો હાથ આસમાનની ગમ ઊઠાનીઓ. ૬ ને જે હમરાં મુધી જીવે છે, જેણે આસમાન તથા તેમાંનાં, ને જમીન તથા તેપરનાં, ને દરીઓ તથા તેમાંના પેદા કીધાં, તેના સમ આઘને તેણે કહીજીકે, હવે પછી વખત થરો નહીં. ૭ પણ સાતમા શીરિશતાના અવાજના દાહાડાઓમાં, ઇઆને જરે તે વજડવા લાગરો, તારે જેમ આદાઓ પોતાના સેવક નયીઓને અપર આપી છે, તેમ તેનો ભેદ પુગે થરો. ૮ ને આસમાનમાંથી અવાજ જે મેં શાંભલીઓ, તેણે ફરી મારી સાથે બોલતાં કહીજી કે, તું જા, ને જે શીરિશતો દરીઆ પર, તથા જમીન પર ઉભો રેહે છે, તેના હાતમાં જે નાંહાંની ઉઘાડી કીતાબ છે તે લે. ૯ તારે મેં શીરિશતા પાસે જાઘને તેને કહીજી કે, તે નાંહાંની કીતાબ મને આપ. ને તેણે મને કહીજી કે, તે લે, ને તેને આઘનાંખ, ને તે તારા પેઠને કડવું કરરો, પણ તારાં મોહોમાં મધના જેવી મીઠી લાગરો. ૧૦ તારે મેં શીરિશતાના હાતમાંથી તે નાંહાંની કીતાબ લીધી, ને તેને આઘનાંખી, ને મારાં મોહોમાં મધના શરખી તે મીઠી હતી, પણ તેને આઘા પર માંહેં પેઠ કડવું થઈજી. ૧૧ ને તેણે મને કહીજીકે, તને ફરી ઘણા લોકો, તથા કોમો, તથા બોલીઓ, તથા પાદશાહો આપત નમ્રુ-અત કેહેવી પડે છે.

બાબ અગ્રીઆરમો.

અને લાકડીના ભેદુ ઝેક અરૂં મને આપાઇઁ, ને શરિશતાઝે ઉભા રહીને કહીઁ કે, તું ઉઠ, ને ખોદાનાં મંદીર તથા કુરખાનગાહ, તથા તેમાં ભેઝ્યા ઝેખાદત કરે છે તેઝ્યાનું માપ લે. ૨ પણ મંદીર ખાહાર ભે ઝ્યાંગણુ છે, તેને ખાહાર રાખ, ને તેનું માપ ન લે; કેમકે ગેરકોમીઝ્યાને તે આપિલું છે; ને તેઝ્યા ખેહંતાલીશ મહાના સુધી પાક રોહિરને ખુંદી નાંખરો. ૩ ને મારા ખે શાહેદને હું ઝેવું આપરા કે તેઝ્યા તાટ પેહેરેલા થઇને ઝેક હજર અરોં ને સાઠ દાહાડા સુધી નખુઅત કરરો. ૪ જઠતુનનાં ભે ખે જહાડ તથા ભે ખે સમેદાની જમીનના ખોદાની આગલ ઉભાં રેહે છે તેઝ્યા ઝેજ છે. ૫ ને જો કોઠ તેઝ્યાને દુખ દેવા આહારો, તો તેઝ્યાનાં મોહોમાંથી આગ નીકલેછે, ને તેઝ્યાના દુશમનોને ખાઇ નાંખે છે; ને જો કોઠ તેઝ્યાને દુખ દેવા આહારો, તો તેમજ તેને મારીઆ જવું પડેછે. ૬ તેઝ્યાને ઝેખતીઆર છે કે આસમાનને અંધ કરે, કે તેઝ્યાની નખુઅતના દાહાડાઝ્યામાં વરસાદ ન વરરો; ને પાણીઝ્યા પર તેઝ્યાને ઝેખતીઆર છે કે તેને લોહીમાં બદલીનાંખે ને તેઝ્યા જટલીવાર આહે તેટલીવાર જમીનને હરેક આકૃતથી મારે. ૭ ને જરે તેઝ્યા પોતાની શાહેદી આપી રેહેરો, તારે ભે જનવર ઊંડાંખુમાંથી નીકલેછે, તે તેઝ્યાની સાથે લડરો, ને તેઝ્યાને જીહીંતરો તથા તેઝ્યાને મારી નાંખરો. ૮ ને જો મોહોડું રોહેર રહાની તોરે સદોમ તથા મીસર કેહેવાઝે છે, જાંહાં આપણો ખોદવંદ કરસે જઝઠઝ્યા તે રોહિરના રશતામાં તેઝ્યાનાં મુડદાં (પડીઆં રેહેરો). ૯ ને લોદોના તથા શીરકાઝ્યાના તથા ખોલીઝ્યાના તથા કોમોના સાહાડાતણુ દાહાડા સુધી કેટલાઝેક તેઝ્યાનાં મુડદાં દેખરો, ને તેઝ્યાનાં મુડદાંને સમશાનમાં રાખવા નહીં દેરો. ૧૦ ને જમીનપર રેહેનારા ઝેઝ્યા પર ખુશી ખુરમી કરરો, ને મોહોમા ભેટ મોકલરો; કેમકે તે ખે નખીઝ્યાઝે જમીન પરના રેહેનારાઝ્યાને પીડા દીધી હતી. ૧૧ ને સાહાડા તણુ દાહાડા પછી જીંદગીનો રહ ખોદાની તરફથી તેઝ્યામાં ખેઠા, ને તેઝ્યા પોતાને પગે ઉભા રહીઆ, પછી તેઝ્યાના દેખનારાઝ્યા પર મોહોટી ખીલીક પડી. ૧૨ ને તેઝ્યાઝે આસમાનથી મોહોટો અવાજ પોતાને કેહેતાં શાંભલીઝ્યા કે, તમે હીઆં ચહડી આવો. ને તેઝ્યા વાદલાઝે આસમાનમાં ચહડી ગઠઆ, ને તેઝ્યાના દુશમનોઝે તેઝ્યાને દીઠા. ૧૩ ને તે વખતે

મોહોયે ધરતીકંપારો થઈએ, ને તે રોહરનો દશમા ભાગ પડી ગઈએ, ને તે ધરતીકંપારાથી માણસોમાંના સાત હજાર મારી નાંખાઈએ, ને જે બાકી રહીએ તેએ ગભરાએલાં થઈએ. ને આસમાનના ઓદાનો તેએ તારીક કીધી. ૧૪ બીજો અફસોસ થઈ ગઈએ છે; જુએ, તીજે અફસોસ વહેલો આવે છે.

૧૫ એને સાતમા શીરેતાએ વળડીજી; તારે આસમાનમાં એમ કહેતા મોહોયે અવાજે થઈએ કે, આ દુનીઆની પાદશાહતો આપણા ઓદાવંદની તથા તેના ખરીસતની થઈ છે, ને તે હમેશાં સુધી પાદશાહી કરશે. ૧૬ ને જે એવીશ વડીલો ઓદાની આગલ પોતાનાં તખત પર બેઠા હતા, તેએ ઊંધા પડીએ, ને ઓદાનો સજ્દો કરતાં કહીંજી કે, અએ ઓદાવંદ ઓદા, પુરા કાદર, જે છે, ને હતો, ને થરો, ૧૭ હમે તારા સુકર કરીએ છઈએ; કેમકે તે પોતાની મોહોયી કુદરત કીધી ને પાદશાહી કીધી છે. ૧૮ ને ડોમો ગુરો ભરાઈ, પણ તારો ગજબ આવીએ છે, ને મુએલાંએનો ધનસાફ કરાવાનો વખત, ને તારા સેવક ઇઆને નખીએ, તથા પવીતરો, તથા જે નાહાંના મોહોયે તારાં નામથી બીહે છે, તેએને ફલ અપાએ તથા જેએ પરથવીનો નાશ કરે છે તેએનો નાશ થાએ. ૧૯ ને આસમાનમાં ઓદાનું મંદીર ઉઘડાઈ, ને તેનાં મંદીરમાં તેના બંદોખસતની પેટી દેખાઈ, ને વીજ-લીએ તથા અવાજે તથા ગરજનાએ તથા ધરતીકંપારો તથા કરાંની મોહોયી વરસાદી થઈ.

બાબ બારમો.

એને આસમાનમાં એક મોહોયી નીશાન દેખાઈ ઇઆને એક એરત સુજ એડેલી, ને તેના પગ તલે અંદર, ને તેનાં માથા પર બાર સીતારાનું તાજ હતું. ૨ ને તેણે ગરબવંતી છતાં, જણવા સાફ કરાઈ ભોગવતાં, તથા પીડા પામતાં ખુમ પાડી. ૩ ને આસમાનમાં બીજી નીશાની પણ દેખાઈ; જુએ, અગનીરંગી મોહોયે અજગર, જેને સાત માથાં, ને દશ સીંગડાં, ને તેનાં માથાંએ પર સાત તાજ હતાં. ૪ ને તેના પુંછડાએ આસમાનના સી-તારાએનો તીજે ભાગ ખેંચીએ, ને તેએને પરથવી પર નાંખીએ, ને જે એરત જણવાની હતી, તેની આગલ તે અજગર ઉભો રહીએ, એસાફ કે જરે તે જણે તારે તેના બાલકને પાઈ નાંખે. ૫ ને તેણે બાલક નર

જણીએ જે બધી કોમો પર જોહોડાના દંડથી સાહેબી કરનાર છે, ને તેનો તે બાલક ખોદા પાસે તથા તેનાં તખ્ત પાસે લઈ જવાઈએ. ૬ ને તે એમરત જંગલમાં નાહાઈ, તાંહાં ખોદાથી તેને સાઈ તઈઆર ક્રીધેલું એક ડોકાણું છે, જાંહાં તેએ તેને આરશોં ને સાઈ દાહાડા સુધી પાલે.

૭ એને આસમાનમાં લડાઈ થઈ, મીખાએલ તથા તેના શ્રીશતા અજગરની સાથે લડીઆ, ને અજગરે તથા તેના શ્રીશતાએએ લડાઈ ક્રીધી. ૮ તોપણ તેએ જીહીંતીઆ નહીં, ને તેએની જગે ફરી આસમાનમાં મલી નહીં. ૯ પણ તે જોહોડો અજગર ખાહાર નંખાઈએ, ઇઆને તે ઘરડો સાપ, જે બંધો મુકનાર તથા શોતાન કોહેવાએ છે, જે આખી દુનીઆને ફરેબ આપેછે, તે જમીન પર નંખાઈએ, ને તે સુધાં તેના શ્રીશતાએ પણ નંખાઈઆ. ૧૦ તારે આસમાનમાં જોહોડો અવાજ એમ કોહેતાં મેં શાંભલીએ કે, હમણા તારણ તથા કુદરત, તથા હમારા ખોદાની પાદશાહત તથા તેના ખરીસતની હકુમત થઈછે, કેમકે હમારા ભાઈએ પર જોહોમત મુકનાર, જેણે હમારા ખોદા આગલ રાત દાહોડો તેએ પર જોહોમત મુકી, તે નીચે ફેંકાઈએ છે. ૧૧ ને તેએએ હલવાનના જોહીથી તથા પોતાનો સાહેદીની વાતથી એને જીહીંતીએ છે, ને જોત સુધી તેએએ પોતાના જીવ પર ખીઆર ક્રીધો નહીં. ૧૨ એ વાસતે, એએ આસમાનો, તથા તેએમાં શેહેનારાએ તમે ખુશી કરો. એએ જમીનપર તથા દરીઆમાં શેહેનારાએ, તમને અફસોસ છે; કેમકે શોતાન તમારી પાસે ઉતરીએ છે, ને તેને બહુ કરોધ છે, કાંજે તે જાણેછે કે મારો વખત થોડો છે. ૧૩ ને પોતે જમીન પર ફેંકાઈએ, એમ અજગરે જોહને જે એમરત નરને જણી હતી, તેને તેણે સતાવી. ૧૪ તે એમરતને જોહોડા ઉકાયની બે પાંખ અપાઈ, એ સાઈ કે સાપનાં જોહોથી તે રાતમાં પોતાને ડોકાણે ઉડી જાએ. જાંહાં એક વખત તથા વખતો તથા અડધો વખત તે પલાએ છે. ૧૫ તે સાપે પોતાનાં જોહોમાંથી નદીના જેવું એમરત પછવાડે પાણી નાંખીજી, એ સાઈ કે તે તેથી તણાઈ જાએ. ને જમીને તે એમરતની મદદ ક્રીધી, ઇઆને જમીન પોતાનું જોહો ઉઘાડીને જે નદી અજગરે પોતાનાં જોહોમાંથી નાંખી તેને પીગઈ. ૧૬ ને અજગર તે એમરત પર યુસે થઈએ, ને તેની ખાકી એલાદ, ઇઆને જેએ ખોદાના હુકમ પાલેછે, ને જેએની પાસે ઇસુ ખરીસતની સાહેદી પણ છે, તેએની સાથે લડવાને તે નીકલીએ.

બાબ તેરમો.

અને હું દરીઆની રેતી પર ઉભો રહીશ્ચો, ને એક જનવરને દરી-આમાંથી નીકલતાં મેં દીધું, જેને સાત માથાં તથા દશ સીંગડાં, તથા તેનાં સીંગડાંઓ પર દશ તાજ, તથા તેનાં માથાંઓ પર કુકરનાં નામ હતાં. ૨ ને જે જનવરને મેં દીધું, તે ચીતાના જેવું, ને તેના પગ રીંછના પગ જેવા, ને તેનું મોઢો સહોનાં મોહોના જેવું હતું, ને તે અજગરે પોતાની કુદરત તથા પોતાનું તખ્ત તથા મોહોટો એપ્પતીઆર તેને આપીશ્ચો. ૩ ને તેનાં માથાંઓમાંનાં એકને મરવા સરખું ધાએલ મેં દીધું, ને તેનાં મરણનો ધા રૂઆઈશ્ચો, ને આખી દુનીઆએ તે જનવરની પછવાડે અચરત કીધું. ૪ ને જે અજગરે તે જનવરને એપ્પતીઆર આપીશ્ચો, તેનો સજ્જો તેએએ કીધો, ને તેએએ તે જનવરનો પણ સજ્જો કીધો, ને કહીજીકે, આ જનવરના સરખું કોણુ છે ? એની સાથે કોણુ લડી શકે છે ? ૫ ને મોહોટી વતિ તથા કુકર બકનાર મોહો તેને અપાઈજી, ને બેહોતા-લીરા મહીના સુધી રહેવાનો એપ્પતીઆર તેને અપાઈશ્ચો. ૬ ને તેણે જોદાની બાબત કુકર બકવાને પોતાનું મોહો ઉઘાડીજીકે તેનાં નામની તથા તેના માંડવાની તથા આસમાનમાં રહેનારાઓની બાબત તે કુકર બકે. ૭ ને તેને અપાઈજીકે પવીતરોની સાથે તે લડે, ને તેએને જીહીતે, ને કુલે શીરકાઓ પર તથા બોલીઓ પર તથા કોમો પર તેને એપ્પતીઆર અપાઈશ્ચો. ૮ ને જમીન પર સરવ રહેનારાઓ જેઓનાં નામ દુનીઆનો પાઈશ્ચો માંડવાથી મારી નાંખેલા હલવાનની જીંદગીની કીતાબમાં લખેલાં નથી, તેએ તેને પુજશે. ૯ જે કોઈને કાન છે, તો તે શાંભલે. ૧૦ જે કોઈ કેદ કરવાને કોઈને લઈ જાશે, તો તે કેદમાં જશે; જે કોઈ તલવારથી મારી નાંખે, તો તેને તલવારે મરીઆ જ્યું પડે. હીઆં પવીતરોની સખર તથા ઇમાન છે.

૧૧ અને મેં જમીનમાંથી એક બીજાં જનવરને નીકલતાં દીધું, ને હલવાનનાં જેવાં તેને બે સીંગડાં હતાં, પણ અજગરની પઠી તે બોલીજી. ૧૨ ને પેહેલાં જનવરનો સરવ એપ્પતીઆર રાખીને તેની આગલ તે અમલ કરે, ને પેહેલા જનવરનાં મરણનો ધા રૂઆઈશ્ચો હતો તેની પુજ જમીનથી ઇઆને તે પરના રહેનારાઓથી કરાવે. ૧૩ ને તે મોહોટા અમતકાર કરે, એવા કે માણસના દેખતાં આસમા-

નથી જમીન પર આગ પણ વરસાવે છે. ૧૪ ને જે ચમતકારો તે જનવરના દેખતાં કરવાનું તેને અપાઈગિં હતું, તેઓને આશરે જમીન પર રહેનારાઓને તે બુલાવેછે, ને જે જનવર તલવારનો ધા પામીગિં પણ જીતીગિં તેની મુરતી કરવા સાર જમીનપર રહેનારાઓને તે કહેછે. ૧૫ ને તે જનવરની મુરતીમાં જીવ ધાલવાનું ઝંને અપાઈગિં હતું, ઝંવું કે તે જનવરની મુરતી બેલે ને જોલા તે જનાવરની મુરતીને નહીં પુજે તેટલા મારીનંપ્યાઝ્મે ઝંવું પણ તે કરે. ૧૬ ને નાહાંના મોહોઠા, દોલતમંદ તથા દરીદરી, આજ્ઞદ તથા ગોલામ, સરવને તે ઝંમ કરાવેછે કે, તેઓ પોતાના જમણા હાત પર ઈઆ પોતાનાં કપાલ પર નીશાની લે. ૧૭ વધી જેને તે નીશાની ઈઆ તે જનવરનું નામ ઈઆ તેનાં નામની ગણતી છે, તે વગર કોઈ બીજાથી વેચાઝ્મે લેવાઝ્મે નહીં, ઝંમ પણ કરાવેછે. ૧૮ હીઆં દાનાઈ છે, જેને સમજ છે તે ઝંમે જનવરની ગણતી ગણે, કેમકે તે માણસની ગણતી છે, ને તેની ગણતી છરોં છરોટ છે.

બાબ ચઉદમો.

અને મેં જોઈગિં, ને જુઓ કે સીઓન પાહાડ પર હલવાન ઉમો રહીઓ, ને તેની સાથે ઝંક લાખ ચુમાલીસ હજાર હતા, જેઓનાં કપાલ પર તેના બાપનું નામ લખીગિં હતું. ૨ ને બહુ પાણીના અવાજના જેવો તથા મોહોટી ગરજતાના અવાજના જેવો આસમાનમાંથી અવાજ મેં શાંભલીઓ, ને વીણા વજડનારાઓનો અવાજ પોતાની વીણા પર વજડતાં મેં શાંભલીઓ. ૩ તારે તપ્તની તથા તે ચાર પરાણીઓની તથા વડીલોની આગલ નવાં ગીત જેવું તેઓ ગીત ગાતા હતા, ને જમીનથી જે ઝંક લાખ ચુમાલીસ હજાર ઉધાર પામેલા વગર કોઈ તે ગીત શીખી ન શકીગિં. ૪ બધરીઓની સાથે જેઓ નાપાક નથી થઈઆ તેઓ ઝંમે છે; કેમકે તેઓ કુંઆરા છે, ને હલવાન જાહાં જઈએછે તાહાં તેની પાછલ જે ચાલેછે તેઓ ઝંમે છે; ઝંમેઓ ખોદાને તથા હલવાનને સાર પહેલું ફલ થવાને માણસમાંથી ઉધાર પામેલા છે. ૫ ને ઝંમેઓનાં મોહોમાં કપટ મલીગિં નથી; કેમકે ખોદાનાં તપ્ત આગલ તેઓ બેઝેબ છે.

૬ અને આસમાનમાં ઉડતા બીજા શીરશાને મેં દીઠો, ને જમીન પરના રહેનારાઓને, ઈઆને દરેક કોમ તથા શીરકા તથા ખોલીવાલાઓ તથા લોકને, હમેશાંની ખુશખબર જાહેર કરવાની તેની પાસે હતી. ૭ ને તેણે મોહોટો અવાજ

કહીજી કે, ઓદાથી ખીહો, ને તેને યુજગરી આપો; કેમકે ધનસાક્ક કાવવાનો તેનો વખત આવીચ્છા છે, ને જોણે આસમાન તથા જમીન તથા દરીચ્છા તથા પાણીના ઝરાચ્છાને પેદા કરીધા છે, તેને પુજો. ૮ ને તેની પાછલ ચ્છક ખીજો શ્રિશતો આવતાં ચ્છમ ઓલીચ્છા કે. આખલાન પડીજી છે, તે માહો-
 ડું રોહિર પડીજી છે. કેમકે તેણે પોતાની જનાકારીના ગજબનો વધન બધી કો-
 માને પાઈચ્છા છે. ૯ ને તીજ શ્રિશતાચ્છ પણુ તેની પાછલ ચ્છાલતાં માહોટે
 અવાજે કહીજી કે, જો કોઈ તે જનવરને તથા તેની મુરતીને પુજેછે, ને તે નીરાની
 પોતાના કપાલ પર ઈઆ પોતાના હાત પર લેછે; ૧૦ તો ઓદાના ગજબનો
 વધન ઈઆને જે તેના ગજબના પીઆલામાં નરો રેડલા છે તેમાંથી તે પીરો,
 ને પાક શ્રિશતાચ્છાની આગલ તથા હલવાનની આગલ આગમાં તથા ગંધ-
 કમાં તે પીડલા થરો. ૧૧ ને તેચ્છાની પીડાનો ધુંઆડો હમરાંસુધી ચહડે છે,
 ને જોચ્છા તે જનવરને તથા તેની મુરતીને પુજે છે, તેચ્છાને તથા જે કોઈ
 તેનાં નામની નીરાની લેછે તેને, રાત દાહોડો વીસામે નથી. ૧૨ હીઆં પવી-
 તરોની સખર છે, ઈઆને ઓદાના હુકમ તથા ઈસુ ખરીસતનું ઈમાન જે પાલેછે
 તેચ્છા હીઆં છે. ૧૩ ને મને ચ્છે કેહેતાં આસમાનથી ચ્છક અવાજ
 મેં શાંભલીચ્છા કે, તું ચ્છમ લખ, કે હમણાથી જોચ્છા મરણુ પામે ઈઆને
 ઓદાવંદમાં જોચ્છા મરેછે, તેચ્છા મુખારક છે; રહ કેહેછે હા, ચ્છે સાહ કે તેચ્છા
 પોતાની મહેનતથી વીસામે પામે, ને તેચ્છાનાં કામ તેચ્છાની પાછલ આ-
 વરો. ૧૪ અને મેં જોઈજી, ને જોચ્છા ઘોલું વાદલ ને વાદલ પર આદમીના
 ઘેઠા જોવા ચ્છક જોડેલા, જોનાં માયાં પર સુંતાનું તાજ હતું, ને જોના હાતમાં
 ધારવાલું દાતરડું હતું. ૧૫ અને મંદીરમાંથી ખીજ શ્રિશતાચ્છ નીકળીને વાદ-
 લ પર ઘેરાનારને માહોટે અવાજે હાંક મારીચ્છા, કે તું પોતાનું દાતરડું લગા-
 વીને કાપ, કેમકે કાપવાનો વખત આવીચ્છા છે, કારણ કે જમીનની ખેતી
 પાકી છે. ૧૬ ને વાદલ પરના ઘેરાનારે જમીન પર પોતાનું દાતરડું લ-
 ગાવીજી, ને જમીનની ખેતી કપાઈ. ૧૭ પછી આસમાનમાંનાં મંદીરમાંથી
 ખીજે શ્રિશતો નીકલીચ્છા, તેને પણુ ધારવાલું દાતરડું હતું. ૧૮ ને ખીજે
 શ્રિશતો પણુ કુર્યાનગાહથી નીકલીચ્છા, તેને આગ પર ચ્છેખતીઆર હોતો,
 ને જોને ધારવાલું દાતરડું હતું તેણે તેને માહોટે અવાજે હાંક મારતાં કહીજી કે,
 તું પોતાનું ધારવાલું દાતરડું લગાવીને જમીનના દરાખ વેલાની લુખાને લણી
 લે, કેમકે તેની દરાખ પાકી ચુકી છે. ૧૯ તારે તે શ્રિશતાચ્છ પોતાનું દા-

તરફ જમીન પર લગાવીજી, ને જમીનના દરાખ વેલાનું લણી લીધું, ને જા-
દાના ગજબના દરાખના મોહોટા કુંડમાં નાંખીજી. ૨૦ ને દરાખનો કુંડ રોહર
બાહાર ખુંદાઈગ્યા; પછી દરાખના કુંડમાંથી લાહી ઘોડગ્યાની લગામે
સુધી આરે બેરોં ગાઉ લગી વહી નીકલીજી.

બાબ પંદરમો.

અને બીજી મોહોટી તથા અજગ્યાની નીરાની આસમાનમાં મેં દીઠી,
૪આને સાત શ્રેશતાને તેગ્યાની પાસે છેલ્લી સાત આકૃત હતી, કેમકે તે-
ગ્યામાં જાદાનો ગજબ ભરપુર કીધેલા છે. ૨ ને અગની બેલેલા કાચના
દરીઆ જેવું મેં દીઠું, ને જેગ્યા તે જનવર પર, તથા તેની મુરતી પર, તથા
તેની નીરાની પર, તથા તેનાં નામની ગણતી પર ફોતેહ પામીઆ હતા, તેગ્યા
તે કાચના દરીઆ પર ઉભા રહેતા હતા, ને તેગ્યાને જાદાની વીણાગ્યા હતી.
૩ ને તેગ્યાએ જાદાના અંદા મુસાનું ગીત તથા હલવાનનું ગીત ગાતાં કહીજી
કે, અગ્યા જાદાવંદ જાદા, પુરા કાદેર, તારાં કામ મોહોટાં તથા આરાચ-
રીઆવાન છે; અગ્યા પવીતરોના પાદશાહ, તારા મારગ રાસત તથા ખરા છે.
૪ અગ્યા જાદાવંદ, તારાથી નહીં બીહીરો, ને તારાં નામની ખુજરગી નહીં
કરશે, ગ્યા જેણુ છે? કેમકે ગ્યાકો તું પાક છે, વાસતે બધી કોમો
આવશે, ને તારો સજ્દો કરશે, કારણુ કે તારો ધનસાક તેં જાહેર કીધો
છે. ૫ અને મેં જોઈજી, ને જોગ્યા, આસમાનમાં શાહેદીના માંડવાનું
મંદીર ઉઘડાઈજી. ૬ ને જે સાત શ્રેશતાની પાસે સાત આકૃત હતી,
તેગ્યા સાક તથા ચલકતાં લુગડાં પેહેરેલા, તથા છાતીએ સુંનાના પટકા
બાંધેલા મંદીરમાંથી નીકલીઆ. ૭ ને તે આર પરાણીગ્યામાંના ગ્યાકે તે
સાત શ્રેશતાને સુંતાનાં સાત પીઆલાં આપીઆં, જે જાદા હમેશાં સુધી
જીવેજી તેના ગજબથી તે બરેલાં હતાં. ૮ ને જાદાની જલાલથી તથા તેની
કુદરતથી મંદીર ધુંગ્યાડે ભરાઈ ગઈજી, ને તે સાત શ્રેશતાની તે સાત આકૃત
પુરી થઈ તાંહાંસુધી કાઢથી મંદીરમાં પેસાઈજી નહીં.

બાબ સોલમો.

અને ગ્યાક મોહોટો અવાજ મંદીરમાંથી મેં શાંબલીગ્યા, તેણે સાત
શ્રેશતાને ગ્યામ કહીજી કે. તમે જગ્યા, ને જાદાના ગજબનાં પીઆલાં જ-
મીન પર રેડો. ૨ તારે પેહેલા શ્રેશતા ગઈગ્યા, ને તેણે પોતાનું પીઆણું જ-

મીન પર રેડીજી; ને જે માણસો તે જનવરની નીશાની રાખતાં હતાં, ને તેની મુરતીને પુજતાં હતાં, તેઓ પર ભંડું તથા કઠણુ ધારું થઇજી. ૩ ને બીજા શ્રીરશતાઓ પોતાનું પીઆણું દરીઆ પર રેડીજી, ને મુડદાનાં લોહી સરખા તે થઇઓ, ને દરીઆમાંનો હરેક જીવતો પરાણી મરીગઇઓ. ૪ ને ત્રીજા શ્રીરશતાઓ પોતાનું પીઆણું નદીઓ પર, તથા પાણીઓના જરાઓ પર રેડીજી; ને તે લોહી થઇઓ. ૫ ને પાણીના શ્રીરશતાને ઓમ બોલતાં મેં શાંભલીઓ કે, ઓમ જોદાવંદ, જે છે. ને હતો, ને થશે, તે ઓમજ ધનસાક્ક ડરાવીઓ વાસતે તું રાસત છે. ૬ કેમકે તેઓએ તારા પવીતરોનું, તથા નખીઓનું લોહી વહેવડાવીજી, ને તે તેઓને લોહી પીવાને આપીજી છે, કારણ કે તેઓ લાઓક છે. ૭ ને કુરબાનગાહમાંથી બીજાને ઓમ કેહેતાં મેં શાંભલીજી કે, હા, ઓમ જોદાવંદ જોદા, પુરા કાદેર, તારા ધનસાક્કનાં કામ ખરાં તથા વાજબી છે. ૮ ને ચોથા શ્રીરશતાઓ પોતાનું પીઆણું મુરજ પર રેડીજી; ને આગથી માણસોને જલાવી નાખવાનું સામરથ તેને આપાઇજી. ૯ ને માણસો મોહોથી આંચથી જલાઈ ગઇઓ, ને જોદાનો જેને આ આકૃત પર ઓખતીઆર છે, તેનાં નામ પર તેઓ કુક્ક બકીઓ, ને તેઓએ તેને જુજરગી આપવાને તોઆ કીધી નહીં. ૧૦ ને પાંચમા શ્રીરશતાઓ પોતાનું પીઆણું તે જનવરનાં તખત પર રેડીજી, ને તેનું તખત અંધાઈ થઇગઇજી, ને તેઓએ દુખને લીધે પોતાની જીભો કુડી. ૧૧ ને પોતાનાં દુખને લીધે, તથા પોતાના ધારાને લીધે, આસમાનના જોદાપર કુક્ક બકીઓ, ને તેઓએ પોતાનાં કામો બાબત તોઆ કીધી નહીં. ૧૨ ને છઠા શ્રીરશતાઓ પોતાનું પીઆણું મોહોથી નદી કુરાત પર રેડીજી; ને તેનું પાણી સુકાઈ ગઇજી, ઓ સાઈ કે ઉગમણુના પાદશાહોનો રસતો તઇઆર થાઓ. ૧૩ ને તે ઓજગરનાં મોહોમાંથી, તથા તે જનવરનાં મોહોમાંથી, તથા તે જુડા નખીનાં મોહોમાંથી તન નાપાક રહેને દેડકા જેવા નીકલતાં મેં દીઠા. ૧૪ કેમકે તેઓ અમતકાર કરનાર દેવાના રહે છે, જેઓ પુરા કાદેર જોદાના મોહોથી દાહાડાની લડાઇને સાઈ જમીનના ધઓને આખી દુનીઆના પાદશાહોને ઓકડા કરવાને તેઓના પર બાહાર જાઓ છે. ૧૫ જુઓ, ચેરની મોઢે હું આણુંજી, જે ચોકી કરે છે, ને પોતાનાં લુગડાં ઓવાં રાખે છે કે પોતે નાગો ન ચાલે, ને પોતાની લાજ તેઓ ન દેખે, તે મુબારક છે. ૧૬ તારે હેબરી બોલીમાં આરમોદાન કેહેવાઓલે ડેકાણે તેણે તેઓને ઓકડા

ક્રીધા. ૧૭ ને સાતમા ફરિરાતાઝ્મ પોતાનું પીઆલું હવામાં રેડીજી, ને આસમાનનાં મંદીરનાં તખ્તમાંથી મોહોયે અવાજ નીકલીઝ્મો, જોણે કહીજી કે, થઈજી. ૧૮ ને અવાજો, તથા ગરજનાઝ્મો, તથા વીજલીઝ્મો થઈ, ને મોહોયે ધરતી-કંપારો, ઝ્મિવા મોહોયે કે માણસ જમીનપર થઈઝ્માં તારથી ઝ્મિવા મોહોયે ધરતી-કંપારો નથી થઈઝ્મો. ૧૯ ને મોહોટાં રોહરેના તણ ભાગ થઈઝ્માં, ને દોમોનાં રોહરે પડીઝ્માં, ને મોહોટા આબલોતની ધઝ્માદ જોદાની આગલ થઈ, ઝ્મિસાર કે તે પોતાના ગજબની ગરમીના રસનું પીઆલું તેને આપે. ૨૦ ને હરેક બેટ નાહાહા, ને પાહોડો પણ દેખાઈઝ્માં નહીં હતા. ૨૧ ને મોહોટાં કરાંની વરશટી થઈ, આરારે ઝ્મિક ઝ્મિક મણનાં કરાં આસમાનથી માણસો પર પડીઝ્માં, ને કરાંની આકૃતને લીધે માણસો જોદાપર કુફર બકીઝ્માં, કેમકે તેની આકૃત મોહોટી હતી.

બાબ સતરમો.

અને જે સાત ફરિરાતાની પાસે તે સાત પીઆલાં હતાં, તે ઝ્મોમાંનો ઝ્મિક આની ઝ્મો, ને મારી સાથે બોલતાં મને કહીજી કે, હીઝ્માં આવ, ને જે મોહોટી કરાબેણુ ધણુ પાણી ઝ્મો પર બેઠેલી છે તેનો ધનસાફૂ ડરવા હું તને દેખાડીશ. ૨ તેની સાથે જમીનના પાદશાહોઝ્મે જના ક્રીધી છે, ને તેની જનાના વધનથી જમીનના રેહેનારા પીધેલા થઈઝ્માં. ૩ ને રહમાં તે મને રાનમાં લઈ ગઈઝ્માં, ને નીંદાનાં નામથી ભરેલાં સાત માથાંનાં, તથા દશ સીંગડાનાં ક્રીરમીજી રંગનાં જાનવર પર બેઠેલી ઝ્મિક બધરીને મેં દીઠી. ૪ ને તે બધરીઝ્મે જાંબુઝ્માં તથા ક્રીરમીજી રંગનાં લુગડાં પેહેરેલાં હતાં, ને સુંને, તથા જવાહેરે, તથા મોતીઝ્મે શોભાવાન હતી, ને તેના હાતમાં સુંતાનું પીઆલું, તેના વજોડવાપણથી તથા જનાની નાપાકીથી ભરેલું હતું. ૫ ને તેના કપાલ પર ઝ્મિવું નામ લખેલું હતું કે બેદ, મોહોટું આબલોત, ધીનલોતની તથા જમીનની નફરતોની મા. ૬ ને મેં દીઠું કે તે બધરી પવીતરોનાં લોહીથી તથા ધસુના શાહેદાનાં લોહીથી પીધેલી હતી; ને હું તેને જોઈને મોહોટા આરાચરીઝ્મથી આરાચરીઝ્મવાન થઈઝ્માં; ૭ તારે તે ફરિરાતાઝ્મે મને કહીજી, કે તું કેમ આરાચરીઝ્મવાન થઈઝ્માં છે? તે બધરીનો તથા તેને ઊંચકી લઈ જનાર જાનવર જેને સાત માથાં તથા દશ સીંગડાં છે તેના બેદ હું તને કેહવશ. ૮ જે જાનવર તેં દીઠું, તે હતું, ને નથી, પણ અથાક ઊંડાંણમાંથી નીકલનાર તથા નારામાં જનાર છે, ને જમીન પર રેહેનારા ઝ્મો જે ઝ્મોનાં નામ દુની ઝ્મોનો પાઈ-

ચ્ચો નાંખવાથી જીંદગીની કીતાબમાં લખીઆં નહીં હતાં તેચ્ચો તે જનવર હવું, ને નથી, તોપણ છે, ચ્ચો જોષને તાજુબ થશે. ૯ હીઆં સમજ રાખનાર મન છે; તે સાત માયાં સાત પાહાડ છે, તેચ્ચો પર તે બધરી બેઠી છે. ૧૦ ને સાત પાદશાહ છે, પાંચ પડીઆ છે, ને ચ્ચક છે, ને બીજો હજી-સુધી આવીચ્ચો નથી, ને જરે તે આવશે તારે યોડા દાહાડા તેને રેહેવું પડે છે. ૧૧ ને જો જનવર હવું, ને નથી, તેજ આઠમા છે, ને તે સાતમાંનો છે, ને નાશમાં જન્મિ છે. ૧૨ ને જો દશ સીંગડાં તેં દીઠાં છે તેચ્ચો દશ પાદશાહ છે, ચ્ચોચ્ચો હજીસુધી પાદશાહી પામીઆ નથી, પણ તે જનવરની સાથે ચ્ચક ધડીબર પાદશાહીનો જોવા ચ્ચેપતીઆર પામિ છે. ૧૩ ચ્ચોચ્ચોનું ચ્ચક મત છે, ને ચ્ચોચ્ચો પોતાનું સામરથ તથા અધીકાર તે જનવરને સોંપી આપશે. ૧૪ ચ્ચોચ્ચો હલવાનની સાથે લડશે, પણ હલવાન ચ્ચોચ્ચોને જીહી-તરો; કેમકે તે ખોદાવંદોનો ખોદાવંદ તથા પાદશાહોનો પાદશાહ છે, ને જો તેની સાથે છે, તેચ્ચો તેડેલા તથા પસંદ કીધેલા તથા ઇમાનદાર છે. ૧૫ ને તેણે મને કહીજીકે જો પાણી તેં દીઠાં છે, જાંહાં તે કશબેણુ બેઠી છે, તેચ્ચો લોકો, તથા મેલા, તથા ડોમો, તથા બોલીચ્ચો છે. ૧૬ ને તે જનવરનાં જો દશ સીંગડાં તેં દીઠાં, તેચ્ચો તે કશબેણુ પર દુશમની કરશે, ને તેને ઉજડ તથા નાગી કરશે, ને તેનું ગીરા ખારો, ને આગથી તેને બાલી નાંખશે. ૧૭ કેમકે ખોદાચ્ચે તેચ્ચોનાં મનમાં ચ્ચેમ મુકીજી છે કે તેચ્ચો તેની ઇજા પુરી કરે, ને ચ્ચક મત રાખે, ખોદાની વાતો પુરી કરશે તાંહાંસુધી પોતાનું રાજ તે જનવરને સોંપે. ૧૮ ને જો બધરીને તેં દીઠી છે, તે તે મોહોટું રોષે, જો જમીનના પાદશાહો પર હકુમત કરે છે.

બાબ હરાડમો.

અને ચ્ચે પછી ચ્ચેક બીજા શીરતાને આસમાનથી ઉતરતાં મેં દીઠા, તેને મોહિયે ચ્ચેપતીઆર હતો, ને તેની જલાલથી જમીન રોરાન થઇ. ૨ ને તેણે જોરથી મોહોટા અવાજે કહીજી કે, મોહોટું બાબલોન પડીજી છે, પડીજી છે, ને દેવોની વસતી, તથા હરેક નાપાક રહનો વાસો, ને હરેક અરાબ તથા દેવશાહ પકશીનું પીજાં થઇજી છે, ૩ કેમકે બધી ડોમોચ્ચે તેની જનાકારીના ગજબનો વધન પીધો છે, ને જમીનપરના પાદશાહોચ્ચે તેની સાથે જના કીધી છે, ને જમીન પરના વેપારી તેના મુખબોગની અધીકતાથી દોલતમંદ થઇઆ છે. ૪ ને આસમાનમાંથી ચ્ચેક બીજો અવાજ ચ્ચેમ

કેહેતો મેં સાંભલીએ, કે એએ મારા લોક, તેમાંથી નીકળ્યા, એસાઈ કે તમે તેના યુનાહના શરીક ન થાએ, ને એસાઈ કે તમે તેની આકૃત-માંનું કંઈ ન પામો. ૫ કેમકે તેના યુનાહ આસમાન સુધી પોહ્યાંચીઆ છે, ને એદાએ તેની બદકારીએ ઇઆદ કીધી છે. ૬ જેમ તેણે તમને ભરી આબીજી તેમ તમે તેને ભરીઆપો, ને તેની કુરહીએ પરમાણે તેને બમણુજ આપો; જે પીઆણું તેણે મેલવીને ભરીજી છે, તેમાં તેને સાઈ બમણુ મેલવીને ભરો. ૭ તેણે પોતાને જેટલી મહીમાવાન કીધી ને સુખભોગ કીધો, તેટલી પીડા તથા દુખ તેને આપો, કેમકે તે પોતાનાં મનમાં કેહે છે કે, હું રાણી બેઠી છઈ, હું વીધવા નહીંજ, ને દુખ પામનાર નહીંજ. ૮ એસાઈ એક દાહાડમાં તેની આકૃતો ઇઆને ખાત તથા દુખ તથા દકાલ આવરો, ને તે અગનીથી પુરૂ બહારો, કેમકે એદાવંદ એદા, જે તેનો ઇનસાફ કરે છે, તે કા-દેર છે. ૯ ને જમીનના જે પાદશાહોએ તેનો સાથે જના કીધી છે, તથા સુખ-ભોગ કીધો છે, તેએ જરે તેના બલવાનો ધુઆડો જોરો, તારે તે આખત રડશે, ને તેને લીધે વીલાપ કરશે. ૧૦ ને તેની પીડાની ખીલીકને લીધે આઘા ઉભા રહીને કેહેશે કે, હાએ હાએ, હાએ હાએ, તે માહોડું રોહર આખલાન, તે જોરાવર રોહર, કેમકે એક ઘડીમાં તારે દંડ આનીએ છે. ૧૧ ને જમીન પરના વેપારી પણ તે આખત રડશે, ને વીલાપ કરશે, કેમકે હવેથી કોઈ તે-એનો માલ વેચાતો લેતો નથી; ૧૨ ઇઆને સુંનું તથા રૂપું તથા જવાહેર તથા ખોતી તથા કુમાશી લુગડાં તથા જાંબુઆં લુગડાં તથા રેશમ તથા કીરમજી લુ-ગડાં તથા સરવ સુગંધી લાકડાં તથા હાથીદાંતનાં હરેક વાસણુ તથા હરેક મુ-લવાન લાકડાનાં વારાણુ તથા પીતલ તથા લોહોડું તથા મરમરના પથર; ૧૩ તથા તજ ને ધુપ વસતુએ તથા અતરો તથા લોખાન તથા વધન તથા તેલ તથા જી-હીંણો મેદા તથા ઘઈ તથા ઢેરો તથા ગેટાં તથા ઘોડા તથા રથો તથા શરશી તથા આદમીએના રહ. ૧૪ ને તારા જીવની ઇછાનાં ફલ તારાથી ગઈઆં છે, ને સરવ શોભાવાન તથા તેજસવી વસતુ તારાથી ગઈ છે, ને હવેથી તે તને નહીંજ મલશે. ૧૫ એ વસતુએના વેપારી, જે તેથી દોલતમંદ થઈઆ, તેએ તેની પીડાની ખીલીકને લીધે રડતા તથા શોક કરતા આઘા ઉભા રહેશે. ૧૬ ને કેહેશે કે, હાએહાએ, હાએહાએ, તે માહોડું રોહર, ઇઆને કુમાશી તથા જાંબુઆં તથા કીરમજી લુગડાં પહેરેલું, ને સુંને તથા જવાહેર તથા ખોતીએ શોભાવાન.

૧૭ કેમકે એક ધડીમાં એટલી મોહોટી સંપત નારા થઈ છે. ને હરેક નાખોદા, તથા વાહાણના સરવ ધણીએ તથા ખલાસીએ, ને જેટલા લોક સમુદર પર કામ ચલાવે છે તેએ આઘા ઉભા રહીએ. ૧૮ ને તેએએ તેના ખલવાનો ધુંઆડો દેખીને ખુબ પાડતાં કહીએ કે, આ મોહોટાં શહેર સરખું કીએ છે? ૧૯ ને તેએએ પોતાનાં માથાં પર ધુલ નાંખીને રડતાં તથા શોક કરતાં મોહોટે એવાળે કહીએ કે, હાએહાએ, હાએહાએ, તે મોહોટું શહેર, જેની સંપતીથી જે સરવને દરીઆપર વાહાણ હતાં તેએ દોલતમંદ થઈએ, પણ તે એક ધડીમાં ઉભડ થઈએ. ૨૦ એએ આસમાન, તથા પાક રસુવો, તથા નખીએ, તેપર તમે ખુશી કરો; કેમકે આદાએ તેની પાસેથી તમારો અદલો લીધો. ૨૧ તારે એક જોરાવર ફીરેશતાએ મોહોટી ઘંટીના પડના જેવો એક પથર ઊંચકી લીધો, ને દરીઆમાં નાંખીને કહીએ કે, એમ આખલોન, તે મોહોટું શહેર, જોરથી ફેંકારો, ને કદી ફરી દેખારો નહીં. ૨૨ ને વીણા વળડનારાએનો તથા ગવઈએએનો તથા વાંસકી વળડનારાએનો તથા રણસીંગડું વળડનારાએનો એવાજ ફરી તારામાં શંભલારો નહીં; ને હર કંઈ કારીગરીનો કોઈ કારીગર હવેથી તારામાં દેખારો નહીં; ને હવેથી ઘંટીનો સાદ તારામાં શંભલારો નહીં. ૨૩ ને દીવાનું એજવાણું હવેથી તારામાં પરકારા કરશે નહીં; ને વર કંનાનો એવાજ હવેથી તારામાં શંભલારો નહીં; કેમકે તારા વેપારી દુનીઆનાં મોહોટાં માણસ હતાં. કાંજે તારી જદુગરીથી અધી કોમો ભુલાવાઈ. ૨૪ ને નખીએનું તથા પવીતરેનું તથા જમીન પર જેટલા લોક મારી નંખાઈએ તે સરવનું લોહી પણ તેમાં જડીએ હતું.

બાબ ઝોગણીશમો.

એને તે પછી આસમાનમાં બહુ લોકોનો મોહોટો એવાજ એમ કહેતાં મેં શંભલોએ કે, હલિલુહઆ, આદાવંદ આપણા આદાને તારણ તથા જલાલ તથા ઇજત તથા કુદરત. ૨ કેમકે તેનો ઇનસાફ ખરો તથા વાજબી છે; કેમકે જે મોહોટી કરાએણે પોતાની જનાથી જમીનને ખીગાડી, તે પર તેણે ઇનસાફ કીધો છે, ને પોતાના સેવકોના લોહીનો અદલો તેના હાતથી લીધો છે. ૩ ને તેએએ ફરી કહીએ કે, હલિલુહઆ, ને તેનો ધુંઆડો હમેશાં સુધી ચહડીએ. ૪ ને ચોવીરા વડીલો તથા ચાર પરાણી પડીએ, ને તખત પર ખેરાનાર આદાનો સજ્દો કરતાં કહીએ, આમીન, હલિલુહઆ. ૫ ને તખત-

માંથી એમ કહેતો અવાજ નીકળીએ છે, આપણા ઓદાના સરવ સેવકો, તથા તેથી ખીણીનારા નાહાંના તથા મોહોટા તમે તેની તારીફ કરો. ૬ ને ઘણા લોકોના અવાજ જેવો તથા ઘણા પાણીના અવાજ જેવો તથા ભારે ગરજના-એના જેવો અવાજ એમ કહેતાં મેં શાંભલીએ છે, હલિલુઈએ, કેમકે ઓદાવંદ જે ઓદા, જે બધી કુદરત રાખનાર, તે પાદશાહી કરે છે. ૭ આપણે હરખ ને ખુશી કરીએ, ને તેને જલાલ આપીએ, કેમકે હલવાનનાં લગન આવીએ છે, ને તેની કંનાએ પોતાને તથા આર કીધી છે. ૮ ને તે કંના શારાં તથા તેજ સવી કુમાશી લુગડાં પહેરે, એમ તેને અપાઈ, કાંજે તે કુમાશી લુગડાં પવીતરોની રાસતી છે. ૯ ને તેણે મને કહીઈ કે, તું એમ લખ કે, તે હલવાનના લગનના જમણને સાર જે તેડાઈએ છે, તેએ મુખ્ય-રક છે. ને તેણે મને કહીઈ કે ઓદાની ખરી વાતો એ છે. ૧૦ ને હું તેનો સજ્જો કરવાને તેના પગ આગલ પડીએ, પણ તેણે મને કહીઈ કે, અખર-દાર, એમ ન કર, હું તારો સાથી સેવક, ને તારા ભાઈ જેએ ઇસુની શાહેદી આપે છે તેએમાંનો છઈ, તું ઓદાનો સજ્જો કર; કેમકે ઇસુની શાહેદી તેા નખુઅતનો રહ છે.

૧૧ એને આસમાન ઉઘડેલું મેં દીઠું, ને જુએ, સુફેદ ઘોડા, ને તેપરનો ખેરાનાર અમાનતદાર તથા ખરો કહેવાએલો છે, ને તે રાસતી ઇન સાફ કરે છે, ને લેડ છે. ૧૨ ને તેની આંખો આગના ભડકા જેવી, ને તેનાં માથા પર ઘણા તાજ ને તેનું એવું નામ લખેલું કે જે તે વગર ખીજ કોઈએ જાણી-ઈ નહીં. ૧૩ ને તે લોહીમાં બેલેલું લુંગડું પહેરેલો, ને તેનું નામ ઓદાનો કલામ કહેવાએ છે. ૧૪ ને આસમાની ફેળો સુફેદ ઘોડા પર સુફેદ તથા સાફ કુમાશી લુગડાં પહેરેલી છતાં તેની પાછલ ગઈ. ૧૫ ને તેનાં મોહો-માંથી ધારવાલી એક તલવાર નીકળે છે, એ સાર કે તેથી ગેરકોમીએને તે મારે, ને લોહોડાંના દંડથી તેએા પર તે સાહેબી કરશે, ને કાદેર ઓદાના શુસાનો તથા ગજબના વધનનો કુંડ તે છુદે છે. ૧૬ ને તેનાં લુગડાં પર તથા તેની જાંગ પર એ નામ લખીઈ છે કે, પાદશાહેનો પાદશાહ તથા ઓદાવંદનો ઓદાવંદ.

૧૭ એને સુરજમાં ઉભો રહેતાં એક શીરશાતાને મેં દીઠો, ને તેણે આસ-માનમાં ઉડનારાં સઘલાં પકશીએને મોહોટે અવાજે હાંક મારતાં કહીઈ કે, તમે આવા, ને મોહોટા ઓદાના જમણને સાર એકઠા થાએ. ૧૮ એ સાર કે તમે પાદશાહેનું ગોરા તથા સરદારોનું ગોરા તથા કુદરતીએનું ગોરા તથા ઘોડા-

ઝોનું તથા તેઝોના સવારોનું ગોરા તથા નાહાંના મોહોટા સઘલા છુટેલા તથા ચાકરોનું ગોરા ખાઝો. ૧૯ ને તે જનવરને, તથા જમીનના પાદરાહોને, તથા તેઝોનાં લરાકરને, તે ઘોડા પર ઘેરાનારની તથા તેની ફેજની સાથે લડવા સાહ ઝમકઠાં થઝેલાં મેં દીઠાં. ૨૦ ને તે જનવર પકડાઈ, ને તેની સાથે ખોટો નથી, જેણે તેની આગલ ઝમવા ચમતકાર કીધા કે તેથી તેણે તે જનવરની નીરાની લેનારાઝોને તથા તેની મુરતી પુજનારાઝોને બુલાવીઆ, તેપણુ [પકડાઈઝો], ને ઝમે અંને જીવતાંજ ગંધકથી બલનારી આગની ખાહીમાં ફેંકાઈઆ. ૨૧ ને જે બાકી તેઝો ઘોડા પર ઘેરાનારના મોહોમાંથી જે તલવાર નીકળી તેથી મારીનંખાઈઆ, ને તેઝોના ગોરાથી સઘલાં પકડી તુરપત થઈઆં. **બાબ વીશમો.**

અને આસમાનથી ઉતરતાં ઝમક શરિરાતાને મેં દીઠા, કે જેની પાસે અથાક ઊંડાણની કુંચી હતી, ને જેના હાતમાં મોહોટી સાંકલ હતી. ૨ ને તેણે અજગર, જે ધરડે સાપ, જે દેવ તથા શેતાન છે, તેને પકડીઝો, ને ઝમક હજર વરરા લગી તેને બાંધીઝો. ૩ ને તેણે તેને અથાક ઊંડાંબાં ફકીઝો, ને તેને બંધ કીધો, ને તે પર મોહોર કીધી, ઝમે સાહ કે હજર વરરા પુરાં થાઝમે તાંહાં મુધી ગેરકોમીઝોને ફરી તે ન બુલાવે, ને તારપછી થોડી વાર મુધી તેને છોડાઈ જવું પડેછે.

૪ અને મેં તખ્તો દીઠાં, ને તેઝો પર લોક ઝેડલા, ને તેઝોને ઠનસાહ ઠરાવાનું અપાઈ, ને જેઝોનાં માથાં ઠ/મુની શાહેદીને લીધે, તથા ખોદાની વાતને લીધે કાપીનંખાઈઆં હતાં, તથા જેઝોઝમે તે જનવરની કે તેની મુરતીની પુજ નથી કીધી, ને પોતાનાં કપાલ કે પોતાના હાત પર તેની નીરાની લીધી નથી, તેઝોના રહેને [મેં દીઠા], ને તેઝો જીવતા થઈઆ, ને ખરીસતની સાથે હજર વરરા પાદરાહી કીધી. ૫ પણ મુઝમેલાઝોમાંના જે બાકી તેઝો તે હજર વરરા પુરાં થઈઆં મુધી ફરી જીવતા ન થઈઆ, ઝમેજ પેહેલું પાછું-ઉઠવું છે. ૬ પેહેલા પાછા-ઉઠવામાં જેને ભાગ છે, તે મુખારક તથા પાક છે, ઝમેવાઝો પર ખીજાં મોતની સતા નથી, પણ તેઝો ખોદાના, તથા ખરીસતના કાહીન થશે, ને તેની સાથે ઝમક હજર વરરા પાદરાહી કરશે.

૭ અને જરે તે હજર વરરા થઈ ચુકશે, તારે શેતાન તેનાં બંધનથી છોડશે. ૮ ને જમીનના ચાર ખુણામાંના લોક ગોગ તથા માગોગને બુલાવાને તથા લડાઈને સાહ તેઝોને ઝમકઠા કરવાને તે નીકલશે; તેઝોની ગણતી દરી-

આની રેતી સરખી છે. ૯ ને તેઓ જમીનની સપાટીપર ગઈઆ, ને પતીત-
રોની ધાવણીને, તથા વાહાલાં રોહરને ઘેરીઊં, ને આસમાનમાંથી આદાની પા-
સેથી આગ ઉતરી, ને તેઓને આઠ નાંખીઆ. ૧૦ ને રોતાન, જેણે તેઓને
બુલાવીઆ, તે આગની તથા ગંધકની ખાહીમાં, જાંહાં તે જનવર તથા તે
જ્યુઝો નખી છે, તાંહાં ફેંકાઈઆ, ને રાત દાહડો હમેશાં સુધી તેઓ પીડા પામરો.
૧૧ ને મેં જોહોટાં સુકેઃ તપ્પતને, તથા તેપર જે ખેડો હતો તેને દીઠા, જેનો
નજર આગલથી જમીન તથા આસમાન નાહાં, ને તેઓને ઠેકાણુ મલીઊ
નહીં. ૧૨ પછી મેં ઝમમ દીઠું કે જે મરી ગઈઆં હતાં, તેઓ નાહાંનાં
જોહોટાં જોદાની આગલ ઉમાં રહીઆં, ને ક્રીતાઓ ઉઘડાઈ, ને ખીજી ક્રી-
તાપ જે જુંદગીની છે, તે પણ ઉઘડાઈ, ને તે ક્રીતાઓમાં જે જે લખીઆં હતાં
તે પરથી મુઝ્મલાંઓની કરણીઓ પરમાણે તેઓનો ધનસાફ ડરાવાઈઆ. ૧૩
ને દરીઆઓ પોતાની મહિનાં મરી ગઈઓને પાછાં આપીઆં તેમ જોત-
માંનાં તથા નરકમાંનાં મરી ગઈઓને તેઓએ પાછાં સોંપીઆં, ને તેઓનાં
કામ પરમાણે તેઓમાંના હરેકનો ધનસાફ ડરાવાઈઓ. ૧૪ ને જોત તથા
નરક આગની ખાહીમાં ફેંકાઈઆં; ઝમજ ખીજું જોત છે. ૧૫ને જે કોઈ
જુંદગીની ક્રીતાઓમાં લખેલો ન મરીઓ, તે આગની ખાહીમાં ફેંકાઈઓ.

બાબ જોકવીશમે.

અને નવું આસમાન તથા નવી જમીન મેં દીઠાં, કેમકે પહેલું આસ-
માન તથા પહેલી જમીન ચાલી ગઈઆં હતાં, ને દરીઓ ફરી નોહતો. ૨
તારે મેં ઈઓહાને ઝમમ દીઠું કે તે પતીતર રોહર નવું ઇશાલેમ જોદાની પા-
સેથી આસમાનથી ઉતરતું હતું, ને જેમ કંના પોતાના વરને સારૂ સણગારેલી
તેમ તે તઈઆર ક્રીધેલું હતું. ૩ પછી આસમાનથી જોહોટો અવાજ
ઝમમ કેહેતાં મેં શાંભાલીઓ કે, જ્યુઓ, જોદાનો માંડવો માણુસોની પાસે છે,
ને તે તેઓની સાથે વસતી કરરો, ને તેઓ તેના લોક થરો, ને જોદા પોતે
તેઓની સાથે છતાં તેઓનો જોદા થરો. ૪ ને જોદા તેઓની આંજા-
પરજું હરેક આંસુ પુછી નાંખરો, ને જોત ફરી થનાર નથી, ને શોક કે રડવું
કે કરાટ ફરી થનાર નથી, કેમકે પહેલી વાતો થઈ ગઈ છે. ૫ ને તપ્પત
પર જે ખેડો હતો તેણે મને કહીઊં કે, જ્યુઓ, હું બધી આજો નવી કરું
છઊં; ફરી તેણે મને કહીઊં કે તું લખ, કેમકે આ વાતો ખરી તથા બરોસા
જોગ છે. ૬ ને તેણે મને કહીઊં કે, થઈઊં છે, હું આલકા તથા ઝોમેગા,

અવલ તથા આપ્તર છર્જી, તરશાને હું જીવનના જરાનાં પાણીમાંથી મક્ત આપરા. ૭ જે જીહ્વિતે છે તે સઘલી યીજો વતનમાં પામરો, ને હું તેનો ઝોદા થવરા, ને તે મારો દીકરો થરો. ૮ પણ ખીહીકણાં ઝીનો, તથા ખેઠ- માનોનો. તથા વખોડાઉઝીનો, તથા ખુનીઝીનો, તથા જનાકારીઝીનો, તથા જાદુગરોનો, તથા મુરતીના ભગતોનો, તથા સઘલા જ્યુઠાઝીનો ભાગ અગતી તથા ગંધકથી બલનારી ખાહીમાં થરો, ઝીજ ખીજું મોત છે.

૯ અને જે સાત શ્રીશતાની પાસે સાત છેલી આકૃતોથી ભરેલાં સાત પી- આલાં હતાં, તે ઝીમાંનો ઝીક મારી પાસે આવીઝી, ને મારી સાથે ખોલતાં કહીજી કે, તું હીઝાં આવ, ને જે કંના તે હલવાનની વહું છે, તે હું તને દેખા- ડીરા. ૧૦ ને ઝીક મોહોટા તથા જીયા પાહાડ પર તે મને રૂહને આશરે આઘો લઘગઘઝી, ને તે મોહોટું રોહિર ઇઆને પવીતર ઇશાલિમ ઝોદાની પાસેથી આસમાનથી ઉતરતું મને દેખાડીજી. ૧૧ તેને ઝોદાની જલાલ હતી, ને તેનું તેજ અતી મુલવાન જવાહર સરખું છે, ઇઆને ઇમ્મસકે પારાણુ જે ખીલા- રી પરમાણુ નીરમલ છેઝી, તેના જેવી. ૧૨ ને તેને મોહોટિય તથા જીયા કોટ હતો, ને આર દરવાજા હતા, ને દરવાજા પાસે આર શ્રીશતા ને તે ઉપર નામો લખેલાં, તે નામો ખની ઇસરાઝીલનાં આર શ્રીકાનાં છે. ૧૩ ઉગમણુ ગમ તણુ દરવાજા, ઉતર ગમ તણુ દરવાજા, દખરાણુ ગમ તણુ દરવાજા, તથા પરાઅમ ગમ તણુ દરવાજા હતા. ૧૪ ને તે રોહિરના કોટને આર પાઠઝી હતા, ને તેમાં હલવાનના આર રસુલોનાં નામ હતાં. ૧૫ ને મારી સાથે જે વાત કરતો હતો તેની પાસે સુંનાની લાકડી હતી, ઝી સાફ કે તે રોહિરનું, તથા તેના દરવાજાઝીનું, તથા તેના કોટનું માપું તે લ. ૧૬ ને તે રોહિર આખંડું વસેલું છે, ઝીવું કે તેની જેટલી લંબાઈ તેટલી ઓડાઈ છે, ને તેણે તે રોહિરનું માપું લાકડીઝી દોહોડ હજાર ગાઉ લીધું, ને તેની લંબાઈ, તથા ઓડાઈ, તથા જીયાઈ અચર છે. ૧૭ પછી તેણે તેના કોટનું માપું લીધું તે ઝીકરો સુંમાલીરા હાત, માણસના ઇઆને તે શ્રીશતાના માપા પરમાણુ. ૧૮ ને તે રોહિરના કોટની આંધણી ઇઆસફની હતી, ને તે રોહિર નરા સુંનાનું નીરમલ કાચના જેવું હતું. ૧૯ ને તે રોહિરના કોટના પાઠઝી હરેક રીતના મુલવાન પારાણુથી સણુગારેલા હતા; પેહેલા પાઠઝી ઇઆસફે, ખીજો લીલમ, તીજો ગઉદંતા, ચોથો પાનું; ૨૦ પાંચમો લાલડી ઇસમ, છોલો લાલડી, સાતમો રોાનપારાણુ અઠમો શ્રીશજા, નવમો માણેક, દરામો રોાજલરાણી, અગી-

આરમો લશણીઆ, આરમો ઇઆકટ. ૨૧ ને તેના આર દરવાજા આર માતી હતાં, હરેક દરવાજા એક એક માતીનો, ને તે શહેરનો રસોળા પરકાશી કાચના જેવા, નરાં સુંનાનો હતો. ૨૨ ને મેં તેમાં મંદીર દીઠું નહીં, કેમકે આદાવંદ જે આદા, જે કાદેર તે તથા હલવાન તેમાંનું મંદીર છે. ૨૩ ને તે શહેરમાં સુરજ અથવા ચંદર પરકારા કરે, એવી જરૂર નથી; કેમકે આદાની જલાલિ તેને પરકારા કીધા, ને હલવાન તેની રોશની છે. ૨૪ ને તરાએલાએના કુલો તેની રોશનીમાં ચાલશે, ને જમીનના પાદશાહે પોતાની બુજરગી તથા ઇજત તેમાં લાવે છે. ૨૫ ને દીવસને વખત તેના દરવાજા કદી બંધ નહીં થશે, ને તાંહાં રાત પડશે નહીં. ૨૬ ને તેએ કોમોની બુજરગી તથા ઇજત તેમાં લાવશે. ૨૭ ને કંઈ નાપાકી કરનાર, કે વખોડાઉ, કે જીવું ખોલનાર, તેમાં પેસનારજ નથી; જેએનાં નામ હલવાનની જીંદગીની કીતાબમાં લખેલાં છે, એકલા તેએ પેસશે.

આખ ખાવીશમે.

અને આદાના તથા હલવાનના તખતમાંથી નીકલતાં જીવનનાં પાણીની ખીલોરી કાચના સરખી નીરમલ પવીતર નદી તેણે મને દેખાડી. ૨ તેના રસતામાં તથા નદીને આ પાર ને પેલેપાર જીવનનું જાહાડ હતું, જે આર જાતના ફૂલ આપતું, ને તે પોતાનાં ફૂલ હરેક મહીનામાં આપતું હતું, ને તે જાહાડનાં પાતરાં લોકોને નીરોગી કરવા સાહ હતાં. ૩ ને હવેથી કોઈ શરાપ તાંહાં થનાર નથી, પણ તેમાં આદાનું તથા હલવાનનું તખત થશે, ને તેના સેવક તેની સેવા કરશે. ૪ ને તેએ તેનું માહો જોશે, ને તેએનાં કપાલ પર તેનું નામ થશે. ૫ ને તાંહાં રાત પડશે નહીં, ને તેએને દીવાની તથા સુરજની રોશનીની જરૂર નથી, કેમકે આદાવંદ આદા તેએ પર પરકારા કરેછે, ને તેએ હમેશાં સુધી પાદશાહી કરશે.

૬ અને તેણે મને કહીજી કે, એ વાતો ભરોસા જોગ તથા ખરી છે, ને આદાવંદ જે પાક નખીએનો આદા તેણે, જે જે વેહેલાં થવાનાં છે તે પોતાના સેવકોને દેખાડવા સાહ, પોતાના ફીરિશતાને માકલીએ છે. ૭ જીએ, હું વેહેલો આબુંજી, આ કીતાબમાંની નખુએતો જે પાલિ છે તેને મુખારક છે. ૮ ને જેણે એ દીઠાં ને શાંભલીઆં તે હું ઇએહાન છજી; ને જરે મેં શાંભલીઆં ને દીઠાં, તારે જે ફીરિશતાએ મને એ વાતો દેખાડી તેના પગપર સજ્દો કરતો

હું પડીગ્મા. ૯ પણ તેણે મને કહીજી કે, અપરદાર, ઝમિમ ન કર, કેમકે હું તારો સાથી સેવક, તથા નખીગ્મા તારા ભાઈ/બંધીમાંનો, તથા જે આ ક્રીતાખ-માંની વાતો પાલે છે તેગ્મામાંનો છર્જી; તું જોદાનો સંલ્લો કર. ૧૦ ને તેણે મને કહીજી કે, આ ક્રીતાખનો નશ્વરતોને જોહોરથી બંધ ન કર, કેમકે વખત પાસે છે. ૧૧ જે નારાસત છે, તે હવથી નારાસત રહે; ને જે નાપાક છે, તે હવથી નાપાક રહે; ને જે રાસત છે, તે હવથી રાસત રહે, ને જે પાક છે, તે હવથી પાક રહે. ૧૨ ને જીગ્મા, હું વહેલા આબુંછર્જી, ને જેવું હરેકનું કામ હશે તેવું તેને બરી આપવાને મારો બદલો મારી સાથે છે. ૧૩ હું આલક્ષ તથા ગ્મામિગા, અવલ તથા આપર, પેહેલા તથા છેલા છર્જી. ૧૪ જે તેના હુકમ માને છે, તેગ્મા મુગારક છે; ગ્માસાહ કે જીંદગીનાં જહાડ પર તેગ્માને ગ્માપતીઆર થાગ્મે, ને તેગ્મા દરવાજાગ્મામાંથી રોહોરમાં પેરો. ૧૫ કેમકે કુતરાં તથા જહુગરો, તથા જનાકારીગ્મા, તથા ખુનીગ્મા, તથા મુર-તીના બકત, તથા હરેક જે જીકા પર પીઆર કરે છે, ને તે કરે છે, તેગ્મા બાહાર છે. ૧૬ મંડકીમાંના તમને ગ્મે વાતોની સાખીતી આપવાને મેં ઇસુગ્મે પોતાનો ફીરિશતો જોકલીગ્મા છે; હું દાઉદનું મુલ તથા નસલ, ને સહવારનો અમકતો સીતારો છર્જી. ૧૭ ને રહ તથા કંના કેહે છે કે, તું આવ, ને જે શાં-બલે છે તે ગ્મામ કેહે કે, તું આવ, ને જેને તરશ લાગે છે તે આવે, ને જે આહે તે જીંદગીનું પાણી મફત લે.

૧૮ તો આ ક્રીતાખની નશ્વરતો જે શાંબલે છે તે હરેકને હું પરમાણુ આ-પુંછર્જી કે, જે કોઈ તેગ્માને વધારશે, તો તેનાપર જોદા આ ક્રીતાખમાં લ-ખેલી આફતો વધારશે. ૧૯ ને જે કોઈ આ ક્રીતાખની નશ્વરતોમાંથી કાહા-ડરો, તો જોદા તેનો ભાગ જીંદગીની ક્રીતાખમાંથી તથા પવીતર રોહોરમાંથી તથા આ ક્રીતાખમાં જે લખેલાં છે તેમાંથી કાહાડી નાંખરો. ૨૦ જે આ વાતોની સાહેદી આપે છે, તે કેહે છે કે, નીરાચે હું વહેલા આબુંછર્જી. આમીન. ૨૧ અગ્મે જોદાવંદ ઇસુ, તેમજ તું આવ. આપણા જોદાવંદ ઇસુ, ખરીસતનો ફજલ તમ સંધલાની સાથે થાગ્મે. આમીન.

(તમામ.)

